

LYŽAŘSTVÍ, ODBORNÝ ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU TĚLESNÉ VÝCHOVY

Řídil
KAREL MORAVEC
s redakční radou

Ročník 53
1967

NAKLADATELSTVÍ OLYMPIA (DŘÍVE SPORTOVNÍ A TURISTICKÉ NAKLADATELSTVÍ)

	Strana		Strana
■ ÚVODNÍKY, DISKUSE, VÝCHOVNÉ ČLÁNKY		Liberečtí v létě lyžovali	118
Diskutujeme ke III. sjezdu ČSTV — J. Leiss	14	■ HISTORIE	
Diskutujeme před III. sjezdem — M. Dufek	28+29	80 let našeho lyžování — K. Jarolímek	1, 17, 33, 113
Diskuse k III. sjezdu ČSTV	63	Jaroslav Gardal vzpomíná	2
Lyžaři na III. sjezdu ČSTV — ff	66	Mezinárodní styky Českého Ski Klubu a českého lyžectva	49+65
Diskusní příspěvek na III. sjezdu ČSTV předsedy Ústřední sekce lyžování K. Smoly	66	Z histórie lyžovania na Slovensku — J. Mráz	97
Jak dál u žactva — Ing. V. Odvárko	79	■ Z PŘÍPRAV REPREZENTANTŮ	
Diskutujeme — Č. Kožíšek	84	Bude to stačit na Grenoble? — J. Honců	104
Sportem ke zdraví? — J. Čejka	91	Start v Nymburce — cíl v Grenobleu — J. Lánský	107
Hlásím se k diskusi — K. Jarolímek	100	Reprezentační družstvo biathlonistů	oč. 7 — III
Využijeme MS pre zvýšenie úrovne? — J. Mráz	116	Sjezdaři na suchu — Fr. Pilný	158
Bohatý mezinárodní program na Slovensku — rm	122	■ REPREZENTANTI NA CESTÁCH	
Čisté přátelství — Z. Remsa	129	Německo-rakouské turné čtyř můstek — Z. Remsa	oč. 2—II, 18
Sešly se tři generace — Mc	145	Úspěšně v Itálii — J. Honců	35
■ FIS, KONGRESY, MEZINÁRODNÍ JEDNÁNÍ		Železničáři v Taliansku — B. Hovorko	37
Mezinárodní styky 1967 — Vlad. Pácl	4	Veni-vidi alebo na skok v lyžařskom Finisku — J. Mráz	52
Naše návrhy FIS — VP	80	Letošní Vasův běh na »Českém« sněhu — Ing. Surovatský	33
Zvítězily Tatry — Vl. Pácl	81	Před Grenoblem bylo 7 zastávek — J. Vedral	56
Úspěšný kongres — Vl. P. + M. B.	81	MS městských lyžařů — M. Jirsa	58
■ NOVINKY		Kavgolovo 1967 — B. Tvrzník	59
Chcete mít přenosný lyžařský vlek? — J. Jurek	5+80	Alpské turné zjazdárok 18967 — Ing. Z. Mohr	60
Patentní lyžařská hůl — A. Horský	13	Grenoble 1967	oč. 4 — III
Tlumící chvění lyží (AH)	22	Československé družstvo v Kanadě	oč. 5 — II, III
Miniaturní lyžařský vlek — (AH)	27	Poprvé v Kanadě — Z. Remsa	68
Úspěchy francouzských sjezdařů otevírají dveře vývozu — (AH)	54	Další cesta skokanů vedla na největší můstek na světě Vikersund — Z. Remsa	70
Lyžařské lehátko do kapsy — (AH)	64	Z Tyrol se štítem — J. Vedral	72
Pomůcka k nošení lyží — švýcarská novinka — (AH)	122	Na severu tvrdý chléb — J. Honců	88
Novinka pro skokany z NDR — (AH)	123	Obnovená tradice — J. Vedral	96
Speciální závodní větrovky	127	V lete v Alpách — Z. Mohr	101
Pomůcka ze SSSR — (AH)	135	Cervinia: KILOMETRO LANCIATO — J. Vlček	108, 146
Jak na to, aby se nepromazalo — (AH)	143	■ MISTROVSTVÍ SVĚTA A OLYMPIJSKÉ HRY	
To, co dělá lyži lyží — (AH)	149	V Grenobleu velkoryse, ale... — B. Tvrzník	38
Najde se výrobce (B. Maleňák)	157	Předolympijská zkouška ve výsledcích V St. Niziere to našim skokanům nevyšlo — Z. Remsa	38 39
■ DOPISY		K běžecům tratím a soutěžím v Grenobleu — V. Šimůnek, B. Tvrzník	42
Nad dopisy — M. Kunz	123	Ještě jednou o skokanech — J. Skrbek	42
■ Z ÚSTŘEDNÍ SEKCE, OBLASTÍ, ODDÍLŮ		BIATHLON — zajímavý závod	43
Z předsednictva ÚLS — J. Leiss	12	Další pozdravy z dějiště příštích ZOH	oč. 4 — II
Trsovičtí lyžaři oslavují — J. H.	21	Hodnocení družstev v předolympijských závodech — V. P.	71
Teria v dobré výsledky — már	22	Vystříleli si na hranicích cestu až do Grenobleu? — MUDr. H. Kaldarar	90
Ločky — Mc	29	Týden před Grenoblem — J. Honců	93
Lyžařská rodina — rm	30		
Čarta k pohledání — pa	32		
Eliga skokanů a sdruženářů po dvou kolech — J. F.	34		
Diskutujeme	64		
Vemte vás do Liberce	80		
Novoměstáci — G. Koubek	85		

■ LYŽAŘ A ZDRAVÍ

Radiotelemetrie i pro lyžaře — Dr. M. Jirásek	43
Posuzování biologické účinnosti lyžařského výcviku podle změn vitální kapacity plíc — MUDr. J. Buchberger, MUDr. J. Kvapilík	44
Energetické hodnocení běhu na lyžích — MUDr. J. Buchberger, MUDr. J. Kvapilík	94

■ METODICKÉ ČLÁNKY

Stein Eriksen: Sjíždění terénních nerovností (podle zahraničních pramenů) — J. Štátný	1+III
Skok na lyžích v kostce — M. Bělonožník	3
Trénink na sjezdové trati — M. Příbramský	7
Několik technických rad našim závodníkům — MJ	20
K taktické přípravě slalomářů — M. Němec	21
Zabraňte úrazům na lyžích — Fr. Martínek	36
Jak budeme skolit při dvoustupňovém řízení v ČSTV	47
Ve stovce	oč. 6 — II
Problémy kolem tréninku na hmotě — B. Weber	92
Nové směry v zákl. lyžař. výcviku — Ing. M. Chlouba	102
Práce trenéra s radiostanici při běžeckých závodech — Dr. J. Novosad, CSc.	117
Jak na první sněž? — B. Rázl	119
Poslovačky běžců bez tělocvičného náradí — G. Koubek	120
Má vysokohorské lyžování místo v našem lyžařství — A. Fučík	oč. 9 — II, III, 144
Příčiny chyb v lyžování — Ing. M. Chlouba	130
Hodnocení výsledků kontrolních testů — Dr. J. Novosad, CSc.	133
Cvičitel a výuka mládeže — Ing. M. Chlouba	134
Za šestinu vteřiny — T. Mezera	136
K problémům metodické práce v lyžování — M. Beran	138
Lyžiarský výcvik na vleku — Z. Belaj	142
Před zahájením tréninku sdruženářů na sněhu — B. Rázl	143
Jak jezdit francouzským způsobem — T. Mezera	148
Co nového v technice sjezdových disciplín — J. Vedral	148
Rytmus sportovce — Zd. Ciller	150
Na první sněž — Jan Vedral	151

■ SOUTĚŽE, ZÁVODY, PRAVIDLA, HODNOCENÍ

Vylučovací slalom — (JČ)	6
Biathlon v ČSSR masově? — Š. Čubírka	7
Vasův běh na 70 km po hřebenech Krkonoš — V. Pácl	8
Co nám ukázaly TELNICKÉ SLALOMY — M. Jirsa	23+24
Na Silvestra a na Nový rok v Harrachově — V. Kreisinger	oč. 2 — III
Zimní hry v Tanvaldě — V. Kreisinger	oč. 3 — III, II
Vám, Novoměstí, patří dík... — J. Honců	50
Hančův memoriál — J. Honců	51
Jaká je perspektiva sdruženého závodu — J. Lánský	55
Mistrovství ČSSR ve sjezdových disciplínách 1967 — A. Husák	74
Jiskra Mšeno nad Nisou vítězem III. ročníku I. běžecké ligy — J. Bejček	77
XIII. ročník Velké ceny Slovenska — A. Husák	82

Rozvoj skokanské disciplíny na Slovensku — Š. Slivka	87
Přes snahu pořadatelů	87
Dobrá soutěž — A. Lenemayer	95
Jak jsme viděli I. skokanskou — sdruženářskou ligu 1967 — J. Turoň	106
Rok 1968 a soutěže — Fr. Tábořský	153
Platí jiná změna	147
Lyžaři bez lyží — FP	157
100 km za 9:15 hod. — FP	158

■ RŮZNÉ

Upozornění pro brance	6
Zasypané stopy... — F. Černoch	10
Zemřel Václav Jon	21
Lyžařská »osmdesátka«? — B. Jerie	26
Zakladatel československého lyžování — V. Pácl	34
Známky k MS v biathlonu	43
Zemřel Dr. Otakar Německý	52
Za Jaroslavem Stenglem — ff	80
Třikrát »P«	96
V Tatrách budou nové hotely	99
SKOL — O. Fišer	103, 135
Několik slov o práci s literaturou — J. Popelková	108
Christer Boucht: Na lyžích a saních napříč Grónskem	124, 131
Zemřel prof. R. Straumann	128
Vzpomínka na přítele — K. Jarolímek	146
Nahoře je Vosecká — B. Weber	152
Leden — O. Fišer	153
Attila Mitro dobojoval — Ing. J. Beaufort	154

■ ZE SVĚTA

Světový vytrvalostní rekord — Š	23
Nové lyžařské muzeum — VI. P.	25
Sněhová děla v Mauerbachu — J. Škopek	30
Třeba do černého — J. B.	36
Pozdravy z dějiště ZOH 1968	40+41
Nejlepší výkony v letu na lyžích	63
Významné jubileum — V. D.	80
Na slovíčko s Napoleonem — Jan Vedral	82
Prodej lyží trenérům z povolání v Rakousku (AH)	106
Gigant na výrobu lyží ve Švédsku (AH)	126
Zastavte lavinu (AH)	128
Jeptišky lyžařkami (AH)	128
Fischer — Ski — Club (AH)	128
Jak se dělá sněž a nakonec peníze — Eva Malá	137
Ze světa	9, 139, 155

■ ŽEBŘIČKY DOMÁCÍ I ZAHRANIČNÍ, KALENDAŘ — REPREZ. DRUŽSTVA

Žebříčky 1966	10+32
Do druhého poločasu — V. Pácl	22
Naše reprez. družstva	109
I. liga + II. liga	110
Mistrovské třídy	140
Plán školení na rok 1967	55
Naše žebříčky 1967	111, 127, 155
Kalendář soutěží 1967	příloha

■ BOBY — SANĚ

Celostátní kalendář	16
Nové položvodní saně »Hurricane« — Ing. V. Kovanda	16
Saně — konstrukční řešení, modernizace konstrukce	29
Za zvýšení sportovní hodnoty a bezpečnosti k III. sjezdu ČSTV — Ing. V. Kovanda	45

Lyžařství

ROČNÍK 53 • LEDEN 1967 • Kčs 2,—

1.1.1967

A CO
EĎ?..

slav Gallo,

Boule, když ji nedovedete sjíždět, vás vyhodí. Stein Eriksen vám to předvádí: »Zarážím hůl asi stopu před vrcholem boule. Jakmile špičky mých lyží přejdou vrchol, stlačím patky, aby špičky udržely kontakt se sněhem. Počím se nakloním od pasu na opačnou stranu než otáčím a zakončím jako obvykle.«

SJÍŽDĚNÍ terénních nerovností

Stein Eriksen, ředitel lyžařské školy v Sugarbush, USA

Neznám nic pěknější než sjíždění prudkého svahu s četnými boulemi. Lyžařské tratě jsou nyní stále více přeplněny lidmi, což způsobuje stále větší počet nerovností (tzv. boulí). Speciální zařízení může pochopitelně odstranit ty nejhorší úseky, avšak pouze na mírnějších svazích. Prakticky se však nedá nic dělat na příkrých svazích. A tak pevně věřím, že boule nikdy nezmizí. Je proto třeba se naučit je sjíždět. Pak se budete bavit stejně jako já.

Sjíždět boule nemůže bavit svátečního lyžaře. Když si však osvojíte srozumitelný smyk, můžete vniknout do tajemství a také se budete radovat.

Tvrdě jsem se učil lyžovat na těchto svazích plných boulí. Myslel jsem, že už je dokonale ovládám. V roce 1955 v Sun Valley jsem se přesvědčil o opaku. Po celé dny jsem sjížděl v káňonu Run a skákal z jedné boule na druhou, projížděl jsem rigoly a ohromně se bavil. Pak jsem jednoho dne jel jako obvykle v domnění, že zvládnou trať stejně dobře jako v předcházejících dnech. Létal jsem z vršku jedné boule do dolíku druhé. Pružil jsem v kolénou v pravé chvíli, abych ztlumil náraz na bouli, kterou jsem hodlal objet, nebo ji skočit.

Moje pozornost byla toho dne poněkud oslabena. Byl jsem unaven. Nedovedl jsem se plně soustředit a ani soudnost nebyla již dokonalá. Jedna velká boule mne vyvedla z rovnováhy, následoval let vzduchem na vzdálenost asi 60 stop. Musel jsem vypadat jako pták, mávající zoufale křídly. Přistál jsem konečně na jiné bouli, rychlostí asi 50 mil/hod. Pak jsem dost času přemýšlel o tom, jak se mají sjíždět boule. Bylo to během mého pobytu v nemocnici, kde jsem si léčil komplikovanou zlomeninu.

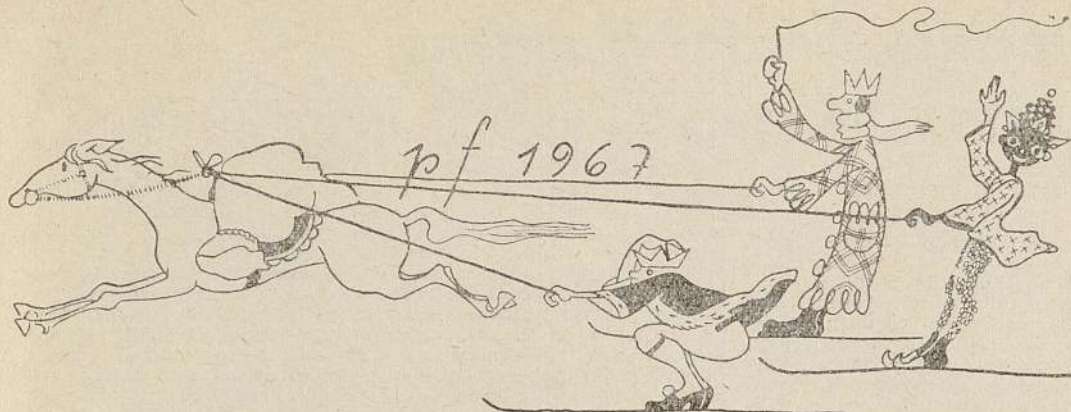
Dospěl jsem k názoru, že jediným tajemstvím při sjíždění boulí je točit včas. Pokud to uděláš, promůže ti každá boule sama otočit. Když ne, zdolá tě. Proto se snažím zapíchnout hůl — vnitřní s ohledem na zamýšlené točení — asi stopu před nejvyšším bodem boule. V tom okamžiku začínám točit. Víím, že když včas neotočím lyže, sjedou mi do rigoly a začátek vyjíždění na další bouli se stane těžko kontrolovatelný. Jiná věc, kterou je třeba mít stále na paměti, je dívat se dost daleko před sebe. Jakmile začnete točit, musíte se hned dívat vpřed a plánovat další místo točení. Nerozhodnost nebo pomalost nedovolí zapíchnout včas hůlku. To se musí nacvičit — nejméně jedno točení, raději však více, napřed. Je dobré vědět ještě dříve než začnu točit, kde chci skončit na druhém konci. Důležité je dovést předem nadskočit — když boule vypadá, že by mohla vyhodit do vzduchu — lze rychle skrčit nohy a patky lyží pod sebe. (Viz snímky.)

Důležité je také znát, jak rychle pohybovat holemi. Nenechávejte ruce vzadu, protože pak nemáte čas přenést hole dosti rychle dopředu na další zapíchnutí. Často také zvedám patku lyže (vnitřní) během otáčení na bouli. Přesvědčuji se tím, že váha zůstává na vnější lyži. Abych zabránil zkřížení lyží, posunuji vnitřní lyži poněkud rychleji.

Chcete-li opravdu mít radost ze sjíždění nerovného terénu, musíte vylézt nahoru a trénovat.

Podle zahraničních pramenů J. ŠTASTNÝ

Dokončení na III. straně obálky

80 let našeho lyžování

Na letošní rok připadá 80. výročí zavedení lyží do Čech a založení Českého Ski Klubu Praha. Jak k tomu došlo, přečtěte si v našem následujícím povídání od Jiřího Rösslera-Ořovského, které uveřejnila právě před 40 lety ročenka Č. S. K. Praha. Záměrně ponecháváme i původní způsob psaní Rösslera-Ořovského.

V roce 1887 byl jsem 18letým sportsmanem, závodním rychlobruslařem a juniorem Veslařského Klubu »Blesk«.

V tomto věku smysl pro sport a dobrodružství nabádal mne čísti i všimati si literatury i vyobrazení těchto oborů. Popisy polárních expedicí, Holubovy cesty Afrikou, Robinson Crusoe, Cooper, Jules Verne byli nejoblíbenější četbou. Strýc můj, prof. dr. Antonín Frič, vyprávěl mně o fauně a floře severu i o Lopařích, jezdících v Laponsku po lyžích. V amerických časopisech vídal jsem vyobrazení kanadských lovců a domorodců na sněžnicích i lyžích. V jednom starém ročníku z let sedmdesátých Ilustrovaného listu »Über Land und Meer« viděl jsem svého času vyobrazení Norů, jedoucích za vánice na lyžích. Podle vyobrazení to mohl býti dobrý sport. Tyto věci uvádím proto, abych vylíčil ovzduší i ducha času, který nás tehdy ovládal. Pohyb, sport, dobrodružství — byla naše hesla. A tak jsem si dopsal v zimě 1886—1887 různým firmám do Kristianie (p. r. Oslo), Stockholmu atd. o nabídky sportovních výzbrojí, najmě bruslí. Bruslili jsme tehdy na tak zvaných frískách, hollandském to modelu dřevěných bruslí, i na zdejších »šnekovcích«, bruslích to dřevěných se spirálovitým předkem vsazeného pruhu oceli.

A tu k mému překvapení skandinávská firma Heyde, která v korespondenci přetvořila jméno mého klubu na »Bruslar Ski Klub«, poslala mi vedle cen a vyobrazení bruslí závodních též ceny a vyobrazení lyží!

Vzpomínky na vyobrazení, Kanadu, Laponce — vedle této nabídky — rozhodly! Objednány nejen závodní brusle, ale i 2 páry lyží. — Ach, toho očekávání, té zvědavosti!

A pak ta velká věc přišla c. k. poštou co »šperrgut« do celnice. Páni si s tím nevěděli rady, nikdy to neviděli. Prvé dva páry procleny podle samospatitelného tarifu jako lodní vesla »als Holzware gemeine, nicht lackierte«. »Pobinding« na jednom páru lyží byl z rákosu, na druhém dlouhé finské řemeny. Těch si celníci nevěšili. Jeden model typu norského (Telemark), druhý typu švédského, tehdy identického s lyžemi finskými.

Páni Heyde a Gustavson tehdy psali, vyberte si typ, který se pro váš terrain lépe hodí. To zvýšilo zájem. V Praze bylo tehdá sněhu dost. Prvé kroky zkoušeny slavně hned doma na dvoře. Ježto byl sních suchý, docílono ihned dlouhých kroků. Pamatuji si, jak přítomní při prvním pokusu zvolali: »Jé, to to jezdí!« »Kdo by to byl řekl!« A starý laborant firmy J. L. Rössler rozumoval: »No jo, voni to sou takový lyh y jako na sáních a ty taky náko jezdějí po sněhu!«

Bylo nám všem jasno, že to pojede, že nám jest jíti ven do přírody, a že se pokusy neobejdou bez pádů.

Já, bratr a pět členů Bruslařského Klubu (pozdějšího »B. Z. K.«) následujícího dne, v neděli, vykračovali jsme v bílých sweatrech, kalhoty do kamaší, na Belvedér (pozdější Letná).

To bylo něco pro Pražany. Kam s těmi klacky? Co to nesou za ploutve? To dou sekat led? To sou nějaký divný šlajfky (tak se říkalo tehdy v žargonu bruslím), a jeden občan si dokonce ulehčil: »to sou nějak blázní.«

Belveder byl tehdy sadem, jako dnešní Letná, s ohromným vojenským cvičišťem v místech dnešních hřišť fotbalových a s celou dnešní městskou čtvrtí.

»Pobinding« z rákosu neskýtal obtíží, avšak i finské vázání jsme brzo správně pochopili, vždyť na bruslích »frískách« bylo kožené vázání skoro stejné jako na lyžích.

Za veselé nálady cvičili jsme o jedné holi i bez holi. A brzo všichni obstojně přešli samovolně do telemarského kroku, sjížděli malé svahy pomocí přešlapování (jako na bruslích) točili. Pak jsme jeli do Stromovky, následující některý den od smíchovské »Celné« na Královskou Louku a přímo do Chuchle. To byl na tehdejší doby výkon!

Jízda lesíkem, po svazích a srázných cestách námi při tehdejším dobrém sněhu otevřela oči! Později jsme se odvážili přes Řevnice na Skalku, Mnšek, Báně, Zbraslav — Praha. To byl první dvoudenní výlet. (Noc v pivovaru v Mnšku.)

(Další část v čísle 2)

Jaroslav Cardal vzpomíná:

Mistrovství světa — Falun — únor 1954 (II.)

(Dokončení z č. 10/1966)

Odpoledne jedeme na lyžařský můstek. Před 60 000 diváků porázejí Finové Nory. Náš Felix končí velmi pěkně — na 19. místě. Zůstávají za ním všichni skokani SSSR.

Jdeme také na prohlídku Falunu. Výklady jsou plně pěkného zboží, ale obchody zejí prázdnotou. Kupujeme jen to nejnútnejší. Prohlížíme si také falunské muzeum. Je malé a má řadu krásných obrazů. V lyžařském muzeu pak vidíme všechny lyže od prvopočátku i s vázáním a holemi. Blízko našeho obydli je veliké jezero, kam se vypravují skokani s tlumočnickem Petersonem na ryby. Příznačné jsou italské či americké filmy, které již podle reklam mohou hodně narušit morálku zdejší mládeže. Také titulní stránky ilustrovaných časopisů by u nás těžko svým pojetím obstály.

Ve sportovním obchodě koupíš vosky, prodavač ti vypočítá cenu [ve výkladech je všechno zboží bez cenovek], pak velkoryse sleví 10 %, abys byl spokojen. Slevuje to, co před tím nadsadil. Jak nám vyprávěl soudruh velvyslanec Klička, snaží se Švédsko otevřít pro sportovní strážce dvěře dokořán všem národům, bez ohledu na názory vládnoucí kapitalistické vrstvy. Švédští sportovci mají přitom rádi československé soupeře. Zažil jsem to i já během závodu.

Žijeme tu stále rušně. Je veselo, dopoledne poctivě trénujeme, odpoledne připravujeme lyže. Trenér Weisshäutler je tátou běžců. Zkouší, stále zkouší mazání, maže nám lyže, můžeme se na něho spolehnout. Je starostlivý tolik, že i ženám, ač mají svého trenéra Páclá, pomáhá s mazáním, aby měly před závodem klid.

Jídlo je tu skvělé, přece však jeden večer zmiráme hladem. Vše zaviňuje smrt bratra zdejší paní domu, která se po zprávě zhroutila. Jedno slabší jídlo nám však může jedině prospět.

ZÁVOD NA 15 KM

přináší skvělé vítězství Finů. Hakulinen prokazuje svůj světovou třídu. Avšak ani naši nezklamali. Matouš končí na 32. místě, jel opravdu skvěle. Před námi zůstávají jen Seveřané, Sověti, jeden Francouz a dva Italové. Ale co Seveřanů je za ním (Norové, Švédové, Finové, Sověti). Melich je 46., Stebel na 80. místě. Od vítěze dělí Matouše 4:02 min. Při porov-

nání s dřívějšími výsledky na olympijských hrách se opravdu lepšíme. Úspěšné jsou také naše ženy. Štafeta 3x5 km je záležitostí lyžařek SSSR a Finska. Sovětské reprezentantky si zajišťují další zlatou medaili. V souboji sedmi štafet jsou třetí Švédky, čtvrté Norky, pak naše běžkyně a za nimi Itálie a NDR. Následující večer je spojen s rozdělením cen a tancem. Jaké je naše překvapení, naše ženy jsou také odměněny.

NÁVŠTĚVA

Mrazy slábnou. Obloha se zatahuje a začíná sněžit. Nový sněh je tupý. Kéž by nepřišel odměk na sobotu, kdy se jede štafeta, a na neděli, kdy jedu 50 km a ženy desítku. Protože bydlíme ve vesnici 7 km od Falunu, zdá se nám, že jsme v nějakém tréninkovém táboře. Na druhou stranu to má velkou výhodu, že se můžeme v klidu připravovat.

Přijímáme návštěvu. Deputaci upsalské university, kterou vede evangelický farář. Je mezi nimi také Čech, který pochází z Karpatů Ukrajiny. Zpívá se švédsky, česky. Dostáváme každý Kralickou bibli [psanou česky] a máme se pomodlit společně Otčenáš. Někteří to nesou nelibě a odpovídáme zpěvem »údernické« a »písne demokratické mládeže«. Ve skupině je také jeden Němec, který v rozhovoru přiznává, že byl za okupace v Poděbradech [byl zde lágr SS]. A tak je příjemnější deputace místního sportovního klubu, vedená upracovanými lidmi, kteří jsou v našem středu šťastni. Předávají nám vlajku a odznaky, my jim rovněž vlajku. Trávíme s nimi v přátelském ovzduší několik hodin.

ŠTAFETY —

nejkrásnější lyžařská bitva. Šestnáct států vysílá své nejlepší. Až do třetího úseku drží krok s Finy lyžaři SSSR. Kuzněčov však nestačí tempu. Čtvrtý Kuzin jen tak tak odraží nápor Švéda, který přijíždí pouhé dvě vt. za ním. Vítězí přesvědčivě Finové, druhý je SSSR, třetí Švédové, čtvrté Norsko, pátá Itálie, šestá Francie a sedmí naši. Okuliár, Stebel, Melich a Matouš. Nejlepší Ilja.

POSLEDNÍ DEN VELKÝCH BITEV — NEDĚLE

Závod na 50 km a běh žen na 10 km. Padesátku jedu z našich

sám. Startuje 48 běžců. Mám číslo 38. Minutu za mnou jede Hakulinen, tři minuty Kuzin — kolem mne jsou sami nejlepší. Teplota je minus 10 stupňů, sluníčko pěkně svítí. Mám dobře namazáno. Jedeme jednu 10 km, dvakrát 15 a znovu 10 km. Ačkoliv je ve stopě dost soli a jen v lese místy tvrdší sněh, mám po deseti kilometrech vosk pod vázáním sedřen. A tak ve druhém kolečku, které má velmi prudká stoupání, začínají lyže podklouzávat. Vzrůstá únava rukou, poněkud znerovňuji, není to takové, jak jsem si představoval. Seveřané a Sověti mě předbíhají, aniž bych se jich mohl určitou dobu držet.

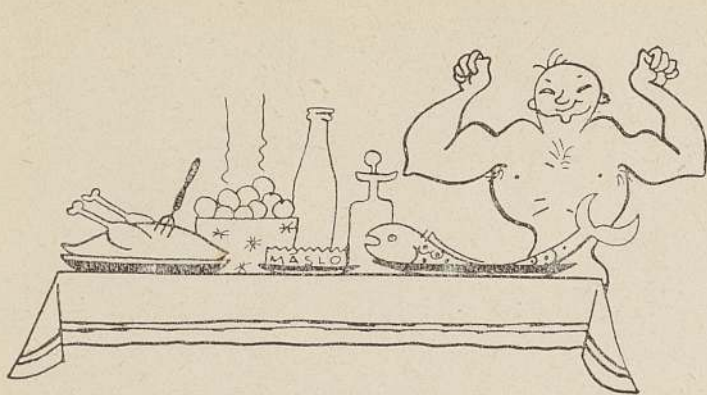
Naši jsou na trati velmi dobře rozestavení, poskytují mi občerstvení, takže se nemusím zdržovat u normálních občerstvovacích stanic, kde se přece ztratí více času. Hakulinen mě předhání ve 4½ km, Kuzin v 16 km. Víím, že nemohu zasáhnout do bojů o přední místa. Jsem však zvědav na to, jaký bude rozdíl mezi mnou a prvním závodníkem. Sverdlovsk ukázal, že je i v mezích našich středoevropských možností přiblížit se k běžecům elitě. Ovšem měkké lyže, zavínavší sedění vosků, způsobují, že časový rozdíl mezi mnou a vítězem Kuzinem je opět velký — 19 minut.

Kromě lyžařů SSSR a Seveřanů startovali nejlepší lyžaři NSR, Japonska, USA, Švýcarska, Rumunska, Jugoslávie, Itálie, Francie, NDR a Maďarsko se buď vůbec nepřihlásily, nebo jejich závodníci se nedostavili na start. A tak ze 48 vytrvalců vyrazilo na trať 40, během závodu tři vzdali. Poněvadž trať byla opravdu 50 km a opravdu technická, i ten můj čas 3:31:06 je pěkný. Docházím k poznání, že i závod na 50 km je závodem sprinterským, uvážím-li že po propočtu vítězného času ujel Kuzin průměrně 15 km pod 55 minut, asi 16 km v hodině.

Přesto nesmíme všet hlavu. I když svým umístěním jsem nejlepším Středoevropanem, neznámá to, že je vše v pořádku. Musí být naším cílem také ta místa, která obsazují lyžaři SSSR a Finska.

10 KM ŽEN — ZNOVU ZLATO DO SSSR

Z našich nejlepší 26. Vašicová, 27. Bartáková, 31. Krasilová, ... Weisshäutlová.

KONEC

Skončil boj na závodní dráze, ustal ruch na stadiónu, zmlklo srdečné povzbuzování heja, heja, běžecké stopy osiřely. Vše má svůj konec. I ta krásná mezinárodní bitva. Zůstává vzpomínka, zůstávají dojmy, poznatky, které se pokusíme uplatnit k rozmachu naší lyžařiny. Končí i pobyt ve Frennsbacku. Loučíme se s místem našeho pobytu. Měli jsme zde dokonale pohodlí, cítili jsme se jako doma. Klidná vesnice dodávala i nám klidu. Zvykli jsme si na jídlo. Nechyběl nám náš chléb, naše knedlíky. Naším královstvím byl švédský chléb, bezvadné mléko, máslo, kompoty, ryby. Už nebudeme ráno rozcvičovat u jezera Frennsbacke, nebudeme trénovat na sovětské trati. Nebudeme také tak pečlivě připravovat lyže, dívat se na teploměr. Nebudeme čekat na

autobus, který nás společně s Rumuny a Francouzi poveze na stadión ve Falunu. Nemusíme se už prodírat zástupy kluků a děvčat, žádajících nás o autogram.

Sbohem, krásný Falune, Frennsbacke, sbohem klidná, krásná Švédská krajina, švédští lidé.

★
Stockholm, hlavní město Švédska nás přijímá do své náruče ještě v den padesátky. Město bohatých, město neónových reklam, plných výkladů nejrůznějšího zboží. Město, kde každou chvíli narazíš na mořský záliv, přístav, kde tisíce mořských ptáků i labutí od táhnou tvoji pozornost na chvíli od panorámatu radnice, několika mrakodrapů, mračen aut, tramvají, trolejbusů, kolařů. Proti původnímu plánu prodlužuje se náš pobyt o dva dny, takže jsme ve Stockholmu čtyři dny. Protože nám zbývá do zahájení našich mistrovství

jen několik dní, nezahálíme ani tu. Jednou si jdeme zatrénovat bez lyží, podruhé se pořádně propotíme na běžkách v samém Stockholmu kolem hotelu. Houf dětí přihlíží našemu tréninku a upřímně nás povzbuzuje. Protože mám červenou čapku, křičí na mne heja, heja Mora Nisse.

Navštěvujeme také tělovýchovné středisko krátkodobého školení a tělovýchovný institut, se Sověty se střetáváme na hokeji SSSR—AIK Stockholm. Zdravíme se také s našimi hokejisty, kteří přijeli na MS, zdravíme a hned loučíme s našimi sjezdáři, kteří cestují do Öre. 25. února odlétáme naším letadlem domů.

★
Zde také končí vzpomínky za sloužilého mistra sportu Jaroslava Cardala, které si zaznamenával do bloků při významnějších svých startech v zahraničí.

Skok na lyžích v kostce (POKRAČOVÁNÍ)

Vzhledem k tomu, že ve středních a vyšších polohách leží kvalitní sněh, začalo hlavní období i pro skokany. Prosinec je první částí hlavního období — takzvané předzávodní období.

V základním tréninku lze mluvit o hlavním období opravdu jen teoreticky. Závodny nesmějí být v přípravě mladého skokana nejdůležitějším cílem, pouze jakýmsi impulsem a povzbuzením pro další práci. Trenéroví současně ukáží, dosahují-li světenci výsledků odpovídajících přípravě, jejich chyby i přednosti. Navíc jsou neocenitelným morálně volným cvičením. Chlapci musí závodit v různých lyžařských disciplínách, nejenom ve skoku. Závodů na různé úrovni a s různým zaměřením musí být co nejvíce. Chlapci by se měli během zimy zúčastnit 15—20 závodů.

V hlavním období se zabýváme všeobecnou přípravou a speciální přípravou.

Úkolem všeobecné přípravy je zdokonalení techniky jízdy na lyžích. Má dát chlapcům co nejširší paletu lyžařských vědomostí, dovedností a návyků. V tomto období převládá lyžařská všestrannost. Cílem speciální přípravy je příprava skokanská na můstku (technika i délka skoku), případně i průpravná a napodobovací cvičení. V základním tréninku, zvláště v mladších letech, není podmínkou mít skokanské lyže. Postačí vhodné turistické, případně sjezdové s volnou patou. Obsah tréninků v tomto období se dělí asi takto:

- a) technická příprava 60 %
- b) účast na závodech 20—25 %
- c) speciální příprava 15—20 %

Lyžařské disciplíny mají v hlavním období asi toto zastoupení na celkovém tréninku:

- 40 % skok na lyžích
- 40 % běh na lyžích
- 20 % sjezdové disciplíny

Příklady týdenních tréninkových cyklů pro skokany v základním tréninku (11—14 let) v prosinci v místech s dobrými sněhovými podmínkami a můstkem v místě.

Časové rozdělení:	
Úterý — tělocvična	1½ hodiny
Středa — můstek	2 hodiny
Pátek — tělocvična	1½ hodiny
Sobota — můstek	2 hodiny
Neděle — jízda v terénu	4 hodiny

Příklad tréninkové náplně:

Úterý tělocvična — 1½ hod. — Rychlost, obratnost — napodobivá cvičení.

Rozcvičení (případně hrou) — 20 minut.

Závodivé hry (člunkové štafety, překážková dráha přes nářadí) — 10 minut.

★
Nářadí — nízká koza — nácvik skrčky a roznožky s rozběhem.

Nářadí: nízká koza, žíněnka, vy-

soká koza, žíněnka — nacvičujeme s důrazem na přesné provedení a pak co nejrychleji — rozběh — skrčka přes nízkou kozu — doskok souznož na žíněnku a bez meziskoku odraz k přeskoku vysoké kozy roznožkou a doskok na žíněnku do »telemarku«.

★

Náradí v řadě za sebou: nízká koza, žíněnka, vysoká koza, žíněnka, švédská bedna, pérový můstek, žíněnka.

Nacvičujeme jako před tím — skrčku přes nízkou kozu, roznožku přes vysokou kozu, skrčku přes švédskou bednu s doskokem souznož na pérový můstek, vysoký výskok v rovnováze a doskok na žíněnku do »telemarku«.

★

Náradí: pérový můstek, kůň nasíř, žíněnka držená 4 cvičenci:

Rozběh skok plavmo (bez dohmatu) — v letu zaujmout polohu letu na můstku a dopad na prsa na žíněnku, která je držena ve výši asi 1 metru 4 cvičenci.

Totéž letkou (s dohmatem). Možnost dalších různých kombinací a spojování náradí pro procvičení postřehu, prostorové orientace a obratnosti. Celková doba trvání asi 30 minut.

Napodobivá cvičení odrazu a doskoku [nejlépe z vyvýšeného místa ½ m až 1 m]. Zaujmout přesné nájezdové postavení, přesné provedení odrazu, trenér nebo další cvičenec chytá za ramena, doskok do »telemarku«. Doba cvičení 10 minut.

Závěrečná část — asi 20 minut hra [bud kopaná na malé branky s lehkým míčem, nebo holomajzna, nebo válená, nebo kopaná vsedě apod.]. Uklidnění, vydýchání, ná-

stup, zhodnocení, pokyny, rozchod.

Středa — můstek: Nácvik odrazu a doskoku. Celkem 2 hod.

Úprava můstku, rozcvičení, napodobivá cvičení odrazu a doskoku bez lyží. Doba trvání — asi 1 hodina.

Sjíždění doskočiště můstku s P 30—50 m v nájezdovém postavení, pak dojezdovým postavení, pak za jízdy s jednou nohou předsunutou několikrát snížit a zvýšit těžiště. Po získání jistoty na doskočišti nájezdové postavení, odraz, doskok a jistý odjezd. Po dokonalém zvládnutí postavíme si malý sněhový můstek na doskočišti a nacvičujeme přesnost odrazu a doskok. Doba trvání 1 hod.

Pátek — tělocvična — 1½ hod. — Sřítka, obratnost, napodobivá cvičení.

Důkladné rozcvičení (částečně možno zařadit drobné hry) 20 min.

Žíněnky — úpolová cvičení (přetahování, přehazování nohou vleže na zádech, na povel trenéra zvednout nohu kolmo, zaháknout pod koleno a snažit se převalit soupeře, »kohoutí zápsy« — poskoky po jedné noze a skříženým předloktím se soupeři snaží přimět druhého k došlápnutí na druhou nohu.

Různá přetahování, odstrkávání v čelné poloze ve vzdálenosti 1 metr od sebe dlaněmi, zády k sobě v předklonu ve vzdálenosti od sebe asi ½ m bez dívání — hyžděmi.

Možnosti dalších různých kombinací s cílem nenápadně posilovat břišní a zádomé svalstvo a svalstvo dolních končetin. Celková doba s odpočinku 40 minut.

Napodobivá cvičení odrazu a doskoku — 10 minut.

Závěrečná část — 20 minut hra s míčem.

Uklidnění, ukončení, nástup, zhodnocení, pokyny, rozchod.

Sobota — můstek — 2 hodiny — Nácvik odrazu a doskoku.

Úprava můstku a rozcvičení — 1 hodina.

Získání jistoty sjížděním doskočiště. Potom nácvik přesného a správného odrazu na sněhovém můstku na doskočiště. Dbát rovněž na správný doskok a jistý odjezd. Po dokonalém zvládnutí metodickým postupem dále ke skokům na můstku s P od 20 do 50 m [podle toho, jaký můstek máme k dispozici, pokud to je možné ve cvičku měnit můstky. Pokud máme jen jeden, měníme aspoň sklon odrazu. V průběhu úprav můstku seznamovat se zásadami správně upraveného můstku. Po skončení tréninku vždy můstek pečlivě upravit. Celková doba tréninku 1 hodina.

Neštěle — terén — 4 hodiny — Běžecké lyže.

Výlet do okolních hor. V průběhu výletu nácvik běžecké techniky, na příhodných místech terénní skoky s přesným doskokem, vyjíždění protisvahů, rychlé odšlapy a podobně.

Další neděli je možno věnovat nácviku sjezdu [nejlépe za pomoci vleku].

Tento příklad má být pouze vodítkem všem trenérům mládeže. Radí uvítáme, když nám napíšete své zkušenosti.

V příštím čísle zodpovíme vaše dotazy.

M. sp. Miloslav Bělonožník

Mezinárodní styky 1967

Rok 1967 znamená velkou prověrku naší připravenosti na olympijské hry v Grenoble a také ověření našich možností organizovat mistrovství světa 1970 ve Vysokých Tatrách. Nejdůležitější mezinárodní závody u nás budou:

14.—15. I. Mírové slavnosti v Tanvaldě, kam byli pozváni sdruženáři z 8 zemí. Chtěli bychom z tohoto závodu vytvořit tradiční soutěž pro nejlepší sdruženáře ve střední Evropě.

25.—29. I. Týden skoků ČSSR jako oddřelový styk Liberce, Vysokého a Špindlerova Mlýna. Pozváno 9 zemí.

4.—5. III. Evropské kritérium juniorů v běhu žen a ve skoku. Druhou část tohoto kritéria organizuje 4.—5. února Murau v Rakousku (běh juniorů a závod sdružený). V soutěži juniorů podle mezinárodních pravidel budou startovat děvčata, narozená v roce 1950 a 1949, ve skoku chlapci, narození 1950, 1949

a 1948. O tuto soutěž projeví velký zájem socialistické země, skandinávské země, Rakousko, Itálie a Francie.

11.—12. III. III. ročník Tatranského poháru bude prověřkou zařízení na Štrbském Plese. Zájem o soutěže projeví již 14 zemí.

19.—21. I. Velká cena Slovenska ve sjezdových disciplínách. Pro špatné počasí v zimě 1966 jsme VCS odřekli a věříme, že v letošním roce proběhne soutěže opět tak úspěšně jako v letech minulých.

Tak jako v minulých letech došlo i letos mnoho pozvání na zahraniční závody. Největší zájem je o start našich skokanů. Mimo řadu menších závodů obešleme především velké mezinárodní soutěže.

V klasických disciplínách:

30. XII. — 8. I. Turné NSR — Rakousko.

7.—8. I. Běžecké soutěže Bohinj [Jugoslávie].

- 12.—15. I. Klasické závody v Leningradě.
 20.—22. I. Světské hry ve Falunu.
 20.—23. I. Běžecské soutěže žen v Klingenthalu (NDR).
 20.—24. I. Pohár přátelství ve skoku v Polsku.
 21.—22. I. Klasické disciplíny — Le Brassus (Švýcarsko).
 28.—29. I. Klasické soutěže Reit im Winkel — NSR.
 29. I. Běžecské soutěže Valle d'Aosta — Itálie.
 4.—5. II. Breitenwang — klasické disciplíny dospělých Murau — běh a závod sdružený juniorů. Obě soutěže v Rakousku.
 4.—5. II. Soutěže v běhu mužů v Poianě (Rumunsko).
 8.—13. II. Mezinárodní týden v Grenoble — klasické disciplíny.
 10.—12. II. Oberstdorf — NSR — lety vzduchem.
 15.—19. II. Oberhof — NDR — klasické disciplíny. {K dalším soutěžím se vrátíme v únorovém čísle.}

Sjezdové soutěže:

Sjezdaři začali již v prosinci 1966 zájezdem do Val Gardeny (Itálie) a Val d'Isère (Francie). V průběhu ledna i února se počítá se startem dvou skupin mužů a žen na většině významných soutěží v Alpách. V době uzávěrky nebyly ještě všechny starty potvrzeny, ale přesto jsou předpoklady, aby si mohli sjezdaři i sjezdařky vyjezdit FIS body a vybojovat si účast na olympijských hrách. Zájezdy nejlepších mužů i žen končí na mezinárodním týdnu v Grenoble 16.—19. II. 1967.

Pro letošní zimu je typické, že se počítá se startem juniorů všech disciplín v různých zemích. Péče o mezinárodní soutěže juniorů je v mnoha zemích v popředí zájmu a očekává se od roku 1968 zavedení oficiálních kontinentálních mistrovství pro tuto kategorii.

Vladimír Pácl

Chcete mít přenosný lyžařský vlek?

Můžete ho mít, dobře provedený a lacino, podle vašich možností.

Jak jsme na to přišli? Celkem jednoduše.

Jednoho dne při tréninku našich družstev se v přestávce sešli naši cvičitelé k potlachu. Hovořilo se o tom, že jsme mladý oddíl, nemáme tradice, nemáme materiál, výstroj a mnoho věcí, které potřebuje oddíl k činnosti. Mezi jiným padl návrh, co kdybychom si postavili přenosný vlek svépomocně, tak, abychom ho mohli kdykoliv vytáhnout na svou sjezdovku i na zájezdy a přitom si vydělali nějakou korunu na činnost neb materiál. Od slov k činům nebylo daleko, chytili se toho nejzapálenější a začala shánka po dokumentaci. Dopisy s dotazem, zda by nám někdo neposkytl dokumentaci šly na různé instituce, na ÚV ČSTV, do časopisu Lyžařství, Trenér a cvičitel, trenéra Jirsu z Liberecké základny, který se zmínil v jednom článku v Lyžařství o lyž. vleku, který vlastní v Liberci. Odevšad však přišla odpověď — nemůžeme vám vyhovět, dokumentaci nemáme.

Tak jsme se tedy dohodli, organizátoři i konstruktéři s pracovníky závodu ADAST, a začalo se dumat, jak to udělat, aby to bylo jednoduché, laciné, aby to nemělo poruchovost. Pokreslilo se návrhy mnoho papíru, ale nakonec se přeče jen návrh udělal, schválil a začala perná práce inž. Vachudy, Pelecha, Jurka, Podskoče, Vašíčka a Jurkové, kteří návrh zpracovali v dokumentaci a vlek postavili.

Parametry přenosného lyžařského vleku s konečným lanem.

Rozměry: Délka 140 cm, šířka 75 cm, výška 80 cm, váha 150 kg.

Délka lana: 400 m.

Počet vlečených lyžařů na prům. svahu: 10 lidí.

Průměrná rychlost vlečení: 2m/sec.

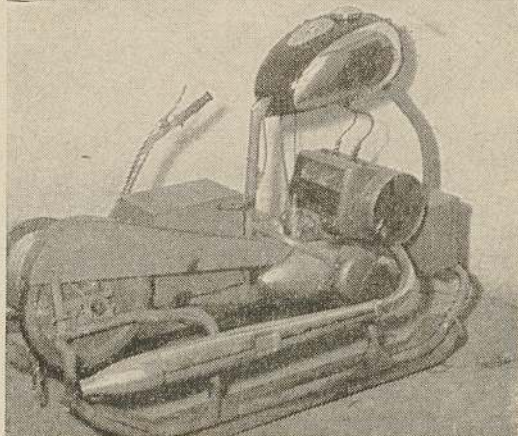
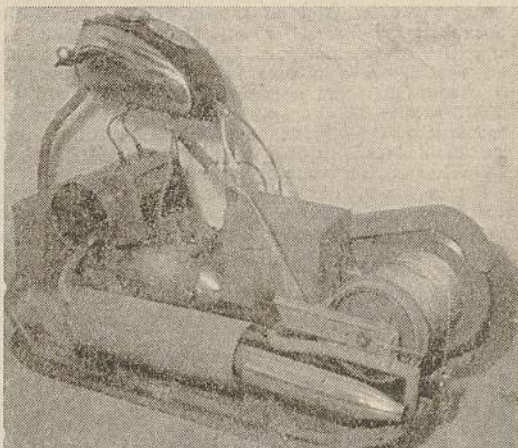
Doba vyvlečení osob: 3 min.

Doba jednoho cyklu: 10 min. max.

Vlek je konstruován tak, aby bylo použito co nejvíce sériových součástí běžně prodávaných v prodejnách Mototechny.

Dokumentace lyžařského vleku obsahuje výrobní dokumentaci netypizovaných částí vleku, dále technický popis a pokyny pro montáž, jakož i fotografickou přílohu.

Dokumentaci vám nabízí TJ ADAST — Lyžařský oddíl, Nová Dubnica. Požadavky zaslejte na adresu Jindřich Jurek, C II/6/53., Nová Dubnica.

Hlídka rozhodčích Vylučovací slalom

1A 1B 1C 1D

2

3

Největší potíže při velkých mezinárodních závodech ve slalomu byly v tom, že se až dosud nenašlo řešení, jak zajistit, aby byla všem přihlášeným závodníkům dána stejná možnost a především stejné podmínky k bojům o přední místa v konečných výsledcích. Nyní se zdá, že se řešení našlo formou tzv. vylučovacího slalomu.

Nový způsob byl poprvé použit při mistrovství světa v chilském Portillo v srpnu 1966 podle zásad schválených v dubnu na zasedání komise pro sjezd a slalom.

Podle počtu přihlášených jsou závodníci rozděleni do skupin A, B, C atd. po sedmi nebo šesti. Například při počtu 51 přihlášených jsou tři skupiny po sedmi a pět po šesti závodnících, při 52 jsou čtyři po sedmi a čtyři po šesti závodnících, při 53 je pět po sedmi a tři po šesti atd. Při zařazování závodníků do jednotlivých skupin je postupováno podle oficiálního žebříčku FIS. První závodník je zařazen do skupiny A, druhý do skupiny B atd., až jsou všechny skupiny obsazeny jedním závodníkem. Druzí závodníci jsou do skupin přiřazováni podle pokračujícího pořadí z oficiálního žebříčku do skupin v obráceném pořadí, až zase po skupinu A, kde se začne s obsazováním třetích závodníků. U závodníků, kteří nejsou klasifikováni v oficiálním žebříčku FIS, rozhodne o zařazení do skupiny soutěžní výběr odhadem nebo podle známých výsledků. Zařazení se provádí tak, aby v jedné skupině nestartovali závodníci ze stejné země.

Potom každá série začíná sérií A a má svůj vlastní závod a klasifikaci. První dva závodníci z každé série se kvalifikují do konečného finále přímo. Zbývající závodníci z každé série jedou druhé kolo, opět vždy jen v rámci své skupiny — série, přičemž opět začíná skupina A. Startovní pořadí je v rámci každé skupiny obrácené, než bylo při prvním kole. Z tohoto druhého kola vylučovacího slalomu postupují do konečného finále vítězové, kteří

se přiřazují k postupujícím z prvního kola (jsou to vlastně opravné jízdy).

Ve finále tvoří závodníci jednu skupinu. Tak také měli být původně vylusováni, neboť se předpokládalo, že maximální počet závodníků bude 30. Přišlo se ale na to, že i při tomto počtu nemají závodníci vylusování na 14, 15. a 16. místě prakticky žádnou možnost zasáhnout mezi přední místa, protože při obou kolech pojedou za zhoršených podmínek (druhé kolo se jede v obráceném pořadí). Tím spíše pak v Portillo, kde do finálového slalomu se kvalifikovalo celkem 39 závodníků. První návrh byl uspořádat ještě další kvalifikační slalom, který by závodníky rozdělil do dvou nebo tří losovacích skupin pro konečné finále. Těsná většina členů komise se však rozhodla pro druhé řešení, to je rozdělit všechny účastníky finálového slalomu do tří skupin na 15+15+9 závodníků podle klasifikace FIS. Každá skupina byla losována zvlášť, přičemž ve druhém kole jela v obráceném pořadí.

Jak vylučovací, tak finálový slalom měly úspěch (až na to, že vylučovací slalom byl poměrně velmi lehký), závody dopadly k plné spokojenosti a dá se očekávat, že bude tento systém přijat na kongresu FIS v Bejrútu jak pro olympijské hry v Grenoble, tak pro příští mistrovství světa a velké mezinárodní závody, které jsou směřovatelné pro sestavení žebříčku FIS.

Naše rozhodčí upozorňujeme, že pro všechny závody ve slalomu, které budou u nás, a to jak domácí, tak i mezinárodní, platí dosavadní ustanovení o zařazování do skupin pro losování, tedy bez vylučovacích kol. Dosavadní počty účastníků a celkem jasná jejich rozdílnost ve výkonnosti nečinily až dosud žádné velké potíže při rozdělování do skupin. Není ovšem vyloučeno, že v budoucnosti, dojde-li ke zvýšení počtu účastníků a především k jejich vyrovnanosti, přistoupíme i u nás k podobnému řešení, to je, že i u nás použijeme systému vylučovacích kol slalomu, což ovšem není bez řešení dalších problémů, zejména hospodářských. (JČ)

Upozornění pro brance

Ústřední sekce lyžování upozorňuje lyžařské oddíly tělovýchovných jednot na povinnost hlásit své příslušníky — brance, kteří zaslouží zařazení do reprezentáčních oddílů armády a oddílů Rudé hvězdy, do 15. února 1967 sekci lyžování ÚV ČSTV.

V hlášení uveďte jméno a příjmení, data a místo narození, bydliště, příslušnou vojenskou správu, disciplínu a výkonnostní třídu brance.

Biathlon v ČSSR masově?

Dosavadní branné disciplíny Sokolovského závodu branné zdatnosti poněkud zastaraly a tím mizel částečně i zájem závodníků. Proto plénum ústřední sekce MBSA při svém říjnovém jednání v Olomouci nahradilo tyto disciplíny novou — malorážním

biathlonem, který se skládá z běhu na 20 km, střelby na 50 m vleže a vstojě (20 ran).

Tuto změnu přijmou jistě dobře nejen závodníci, ale i organizátoři, jimž ubude při přípravě závodů hodně starostí. Závodníci pak mají navíc před sebou i určitý cíl — možnost mezinárodního ověření sil. Až dosud mělo tuto možnost jen úzké reprezentační družstvo při mezinárodním měření sil v branných závodech v NDR, Polsku a Maďarsku, kde dosáhlo i několika pěkných vítězství. Nadstavbou tohoto malorážního biathlonu je olympijská disciplína — velkorážní biathlon. A to už stojí za to připravovat se svědomitě, cílevědomě po celý rok. Bez takové přípravy nedosáhne nikdy závodník dobrého výkonu. Navíc jsme zavedením nového SZBZ dosáhl i určité světové priority. Máme první biathlonisty světa.

Dokážeme-li podchytit zkušené závodníky, kteří odcházejí z Dukly a z RH ve svazarmovských oddílech, a zajistit jim potřebnou výzbroj, může vzniknout další konkurent v soutěži na mistrovství ČSSR, ale i v boji o místa v reprezentačním družstvu pro mistrovství světa.

Štěpán Cubírka,
trenér reprezentačního družstva biathlonu

Trénink na sjezdové trati

Sjezd je velmi náročnou disciplínou. Vyžaduje plně koncentrování fyzických sil, psychického soustředění a maximální využití techniky.

Proto k tréninku sjezdu musíme přistupovat zodpovědně, na dobře upravených a uzavřených tratích.

Trénink sjezdu je na začátku hlavního období základem pro trénink slalomu a obřího slalomu, a proto se snažíme na začátku hlavního období jezdit co nejvyšší počet sjezdových kilometrů na lehkých až středně obtížných sjezdových tratích.

Trénink sjezdu na závodní sjezdové trati

K tréninku sjezdu na závodní sjezdové trati přistupujeme až po dokonalém rozježdění. Sjezdovou trať si můžeme zhruba rozdělit na tři části směrem od startu k cíli.

1. část — rychlostní úsek

Rychlostní úsek na sjezdové trati bývá zpravidla (v našich klimatických podmínkách) nad úrovní lesa — na pláních. Rychlostní úsek je charakteristický velmi obtížnými zatáčkami, které se projíždějí ve velké rychlosti, a rovnými úseky, kde se dají dosáhnout maximální rychlosti na sjezdové trati (100—200 km/hod.).

2. část — technický úsek

Tento úsek je již ve větší své části postavený v oblasti lesa. Je charakteristický terénní členitostí — terénní zlomy svahu (padáky), protisvahy, terénní žleby, velké i malé terénní boule jednotlivé nebo jdoucí ve skupině za sebou, velmi obtížné

odklopené zatáčky, které se střídají v různých variantách.

3. část — dojezdový úsek

Dojezdový úsek je poměrně nejlépeším (po technické stránce) z celé sjezdové trati, ale únavy a vyčerpání v některém případě změny tento úsek ve velmi obtížný a mnohdy zcela rozhodující pro konečný výkon ve sjezdovém závode.

Charakteristika dojezdového úseku — značná rychlost (70—80 km/hod.), středně obtížný terén — dlouhé, táhlé vlny, malé padáky, rovné úseky.

Dojezdový úsek klade značné nároky na udržení rychlostního sjezdového postoje.

Než přistoupíme k vlastnímu tréninku sjezdu na závodní sjezdové trati, musíme si trať dobře prostudovat a zapamatovat (sled zatáček, padáků, terénních vln, protisvahů apod.). Trať si můžeme prostudovat chůzí od cíle ke startu (což je nejméně výhodnější) anebo pomalým sjížděním od startu k cíli.

Po prostudování tratě si určíme neoptimálnější stopu sjíždění. Volbu stopy ovlivňuje technická výsplošť, fyzický a psychický stav sjezdaře a technický stav výzbroje a výstroje.

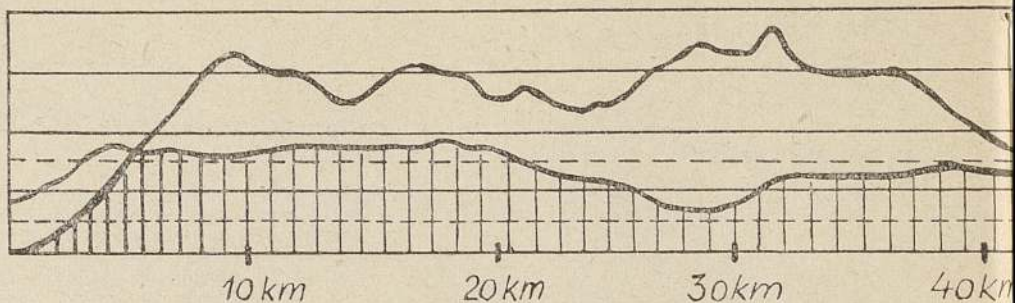
Po prostudování sjezdové tratě a určení stopy sjíždění přistupujeme k vlastnímu praktickému výcviku.

Zásada při tréninku — trénujeme vždy na trati dobře upravené, na namazaných lyžích a po zkontrolování výzbroje a výstroje.

V tréninku nejdříve přistoupíme k nácviku rychlostního úseku. Rychlost při sjezdu je nejdůležitější a jednou z rozhodujících složek pro vlastní výkon na sjezdové trati.

(Dokončení na str. 8)

1550 m
1350 m
1150 m
(367 m)
950 m
(267 m)
750 m

Vasův běh a 70 km po hřebenech

Popularita vytrvalostních běhů ve světě neustále roste. Svědčí o tom i u nás 12 úspěšných ročníků závodu na 70 km »Po hřebenech Krkonůš« a I. ročník vytrvalostního běhu »Přes Beskydy«. Ve světě je nejpobulárnější dnes téměř legendární závod ve Švédsku nazývaný Vasův běh (85,7 km). Vede ze Sälen (334 m n. m.) do Mora (167 m n. m.). Jde o trať, kterou absolvoval švédský král Gustav Vasa dokonce dvakrát. Jednou, když utíkal před pronásledováním dánským králem, a podruhé, když se vracel po ujištění švédskými sedláky, že jsou ochotni bojovat za osvobození země od dánské nadvlády.

Protože je u nás o tento závod »sedmdesátky« a Vasova běhu, a velký zájem, zpracoval jsem po-
rovnání výškových rozdílů naší Počet startujících se pohybuje

v poslední době kolem 5000 i více. Každý startující musí zaplatit dosti vysoký vklad. Za to má zajištěn odvoz zavazadel z místa startu do cíle, občerstvení na trati (například letos se spotřebovalo 9000 litrů bläberssopa) a odznak. Na startu v Sälen zabezpečovalo letos organizaci a technickou část 320 osob, v cíli v Mora 1435. Rekord trati drží z roku 1965 Janne Stefansson časem 4:35:03,3 hod. Ze 43 uskutečněných závodů (první byl v roce 1922) vzešlo 25 vítězů. Nej-

TRÉNINK NA SJEZDOVÉ TRATI

(Dokončení ze str. 7)

Rychlostní úsek nacvičujeme po úsecích s postupně narůstající rychlostí. Při rychlostním tréninku je důležité sledovat svěřence, jak se po technické a psychické stránce vyrovnávají s rychlostí ve sjezdu. Velkou úlohu při tomto tréninku hraje strach z rychlosti a jeho překonávání. Nesprávným postupem (rychlý přechod z malé do velké rychlosti) dochází k pádům a k duševní depresi, která podstatně ovlivní další průběh tréninku.

Po návěku jednotlivých úseků úseky spojujeme a spojované úseky opět projíždíme se stále narůstající rychlostí. Jejich spojování provádíme ve směru od konce rychlostního úseku na sjezdové trati až po start. Návěk vrcholí celkovým projetím rychlostního úseku v maximálním tempu.

Některé zásady pro rychlostní trénink:

- postupnost (zvyšování nájezdové rychlosti),
- kontrola technického zvládnutí rychlostního sjezdového postoje v maximální rychlosti,
- kontrola správného projetí zatáček, vzhledem k určené stopě,
- kontrola psychického stavu svěřenců během tréninku.

Technický úsek je nejnáročnější na techniku sjiždění. Sjezdař musí překonávat ve značné rychlosti terénní zlomy (padáky), protisvahy, terénní vlny, terénní žleby apod.

Trénink technického úseku provádíme tak, aby sjezdař jednotlivě nacvičil přejezd terénních tvarů a nerovností. Nejdříve nacvičujeme v malé rychlosti. Rychlost postupně zvyšujeme až k rychlosti, kterou sjezdař bude překonávat terénní tvary a

nerovnosti ve vlastním závodě. Po nacvičení technického zvládnutí jednotlivých terénních tvarů přistupujeme k návěku jejich vzájemného spojování. Trénink technického úseku vrcholí celkovým projetím technického úseku.

Některé zásady pro trénink technického úseku:

- správná volba rychlosti pro překonávání terénních tvarů, která uzce souvisí s technickou vyspělostí svěřenců,
- kontrola správné techniky při projíždění jednotlivých úseků.

Po dokonalém zvládnutí rychlostního a technického úseku tyto dva úseky navzájem propojujeme a projíždíme je nacvičenou stopou za rychlosti, která odpovídá technické, fyzické a psychické úrovni svěřenců.

Konečným cílem této fáze tréninku je projetí rychlostního a technického úseku sjezdové tratě v plném závodním tempu.

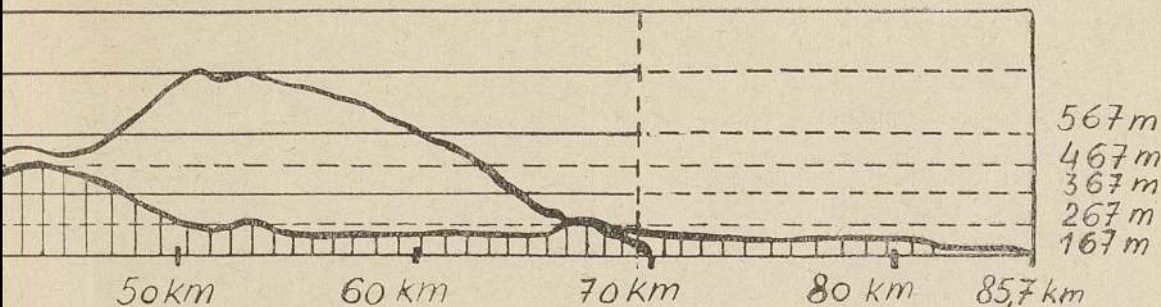
Do je z d o v ý ú s e k je velmi náročným úsekem v závěru sjezdové tratě, kdy se dostavuje svalová únava a vrcholí psychické vypětí.

Vlastní trénink dojezdového úseku se soustředí na správné technické projetí v rychlostním sjezdovém postoji.

Rozhodující pro trénink dojezdového úseku je jeho návěk při svalové únavě, která se dostavuje v průběhu závodu. Proto v konečné fázi tréninku nacvičujeme dojezdový úsek ve spojení po projetí rychlostního a technického úseku sjezdové tratě. Tempo a rychlost projetí sjezdové tratě na rychlostním a technickém úseku se bude blížit tempu a rychlosti při vlastním závodě.

Některé zásady pro trénink dojezdového úseku:

- nejdříve nacvičujeme zvolenou techniku projíždění tohoto úseku ve střední rychlosti. Rychlost dále zvyšujeme až do maxima.
- dále nacvičujeme dojezdový úsek po projetí rychlostního a technického úseku.

Krkonoš

Porovnání výškových profilů tratí hlídkového běhu na 70 km po hřebenech Krkonoš (start a cíl ve výši 750 m) a populárního Vasova běhu na 85,7 km ve Švédsku (start ve výši 320 m a cíl 167 m).

častěji vyhrál legendární Nils Karlsson — Mora Nisse (9×), dále Janne Stefansson (5) a Sixten Jernberg (2). Letos poprvé jeli také naši lyžaři ze Středočeského kraje.

Výsledky: 1. J. Stefansson, 2. B. Avik (oba Švédsko), 3. S. Stenshelm (Norsko), 4. R. Hedström, 5. L. Olsson (byl jako trenér se Švédy ve Vysokých Tatrách v roce 1966), 6. J. Hakonson (všichni Švédsko), 9. H. Grönningen (Norsko), 22. G. Steiner (Itálie), 35.

A. Janz (Rokousko), 42. E. Fröhlich (Švýcarsko). Škoda, že nestartovali nejlepší Finové, kteří měli závod na 50 km v Lahti.

Porovnáme-li u nás účast startujících, organizaci (asi jen 60 činovníků) a náročnost naší »sedmdesátky«, nemusíme být nespokojeni. Bylo by vhodné uvažovat i o dalších menších podobných závodech v podobě jízd, z jednoho místa do druhého (přes dvě — tři kontrolní stanice) systémem: jeď jak chceš. I pro mládež by se daly

najít vhodné délky tratí. Nemělo by se přitom zapomenout na to, aby tratě vedly do nebo z historicky nebo lyžařsky zajímavých míst, po partyzánských cestách, po cestách lyžařských pionýrů atd.

Vladimír Pácl

— vizuálním pozorováním kontrolujeme správnost techniky, která je značně ovlivňována svalovou únavou.

Trenink na sjezdové trati vrcholí celkovým projetím sjezdové trati od startu k cíli. Je velmi důležité, aby si sjezdaři vždy před vlastním závodem prošli tréninkově několikrát za sebou celou sjezdovou trať a tak mohli posoudit momentální dispozici, které jsou rozhodující pro určení vlastní taktiky pro sjezdový závod.

MILOŠ PŘIBRAMSKÝ, FTVS, Praha 1, Újezd 450

ZE SVĚTA

Důsledky Portilla

Po dvanáctihodinovém bouřlivém zasedání Rakouského lyžařského svazu se stal coachem rakouských lyžařů prof. Franz Hoppichler. Přestože funkce coacha s neomezenými plnými mocemi narazily na prudký odpor činovníků svazu, prosadili rakouští výrobci lyží své. Coach Hoppichler má tyto plné moci:

1. Určuje koncepci rakouského sjezdového sportu, přičemž může podle vlastního uvážení přenést tuto práci na odborné komise; 2. Určuje sám tréninkový program reprezentantů; 3. Navrhuje trenéry, bez jeho souhlasu nemůže svaz

přijmout trenéra; 4. Nad trenéry má vrchní dozor; 5. Má plnou disciplinární moc nad družstvy mužů i žen; 6. Jmenuje reprezentanty a obesílá mezinárodní závody; 7. Jedná s rakouskými výrobci lyží.

OV ZOH 1972 v Sapporo schválil odznak. Bude mít tři trojúhelníky: na jednom bude vycházející slunce, na druhém sněhová vločka a na třetím olympijské kruhy.

Francouzská mistryně světa Annie Famoseová se lehce zranila při automobilové nehodě. Olympijský vítěz ve skoku na lyžích Nor Toralf Engan si zase natrhl šlachy při kopané.

37letý několikanásobný mistr světa a olympijský vítěz Sixten Jernberg byl při volbách v rodném městě Limě zvolen jako zástupce lidové strany do městské rady.

Utkání dvou desetičlenných družstev ve slalomu a v obřím slalomu: Skandinávie — alpské země se připravuje na března v Aara.

Více než 100 zemí již ohlásilo starostovi Grenoble, že vydají k OH své známky. Francie hodlá vydat dvě série — předolympijskou a olympijskou. Mezi těmi, kteří vydají své známky, je i 14 afrických zemí, které nemohou mít o ZOH pro nedostatek sněhu vůbec zájem. Přesto zadaly práci pařížskému rytci G. Betsempsovi.

Třicet sjezdářských instruktorů z Francie bude v letošní zimě seznamovat s francouzskou technickou lyžaře USA. Naproti tomu 13 amerických trenérů se zúčastní kursu v národní škole ve Francii.

Ital de Dorigo, kterému omrzly při zbloudění při tréninku v roce 1964 ve Švédsku nohy, musí se ptece jen vzdát aktivní činnosti. Nepomáhají mu ani speciálně ušité boty.

Umělou sjezdářskou dráhu — druhou v Evropě — staví Belgie. Bude dlouhá 90 m.

Francouzští sjezdaři se připravovali důkladně na letošní sezónu. Tak např. Killy, Perillat, Lacroix i další najezdili na sjezdovkách denně až 60 km a Killy zase 200 branek.

Naše žebříčky (Pokračování)

ŽEBŘÍČEK — MUŽI, JUNIOŘI — SKOK — 1966

1. Metelka Josef (Dukla Liberec)	1) 208,5	2) 204,0	4) 214,7	6) 228,5	855,7
2. Raška Jiří (Sp. Frenštát p. Radhoštěm)	2) 192,5	3) 211,6	4) 219,3	5) 225,6	849,0
3. Doubek Rudolf (RH Semily)	1) 209,1	3) 204,3	4) 208,8	6) 220,6	842,8
4. Höhnل Rudolf (Dukla Liberec)	2) 189,1	4) 205,5	5) 205,3	6) 234,4	834,4
5. Hubač Zbyněk (RH Semily)	1) 205,4	3) 205,5	4) 205,5	5) 211,0	827,4
6. Divila Ladislav (RH Semily)	3) 196,2	4) 192,2	5) 191,4	6) 226,5	808,3
7. Motejlek Dalibor (Dukla Liberec)	2) 186,8	3) 200,3	4) 213,9	5) 195,9	796,9
8. Jakoubek V. (Dukla Liberec)	1) 187,5	3) 187,7	4) 174,1	6) 219,5	768,8
9. Doležal Přem. (Dukla Liberec)	3) 182,4	4) 195,7	5) 182,2	6) 204,0	764,3
10. Balcar Oldřich (D. Banská Bystrica)	1) 185,2	4) 185,6	5) 173,6	6) 215,0	759,4
11. Berka Pavel (Ještěd Liberec)	3) 168,1	5) 173,1	4) 179,1	6) 216,6	737,5
12. Peřich Miloš (Dukla Liberec)	1) 164,4	4) 174,7	5) 167,4	6) 218,7	725,2
13. Mikeska Pavel (Sp. Frenštát p. R.)	1) 182,8	3) 184,1	4) 176,5	6) 180,5	723,9
14. Nemeszeghy El. (Lok. Bratislava)	1) 154,5	3) 154,1	4) 165,8	5) 182,7	637,1
15. Hnyk Vlad. (Jiskra Harrachov)	1) 156,3	3) 131,5	4) 170,7	5) 187,4	625,9
16. Šivc Josef (Sp. Frenštát p. R.)	3) 139,6	4) 166,6	5) 130,3	6) 176,5	613,0
17. Matouš Josef (Dukla Liberec)	2) 201,6	4) 217,6	5) 175,8	jen 3 záv.	595,0
18. Kodejška K. (Jiskra Lomnice)	3) 129,9	4) 146,2	5) 126,1	6) 179,0	591,2
19. Zvonek Jos. (Sp. Frenštát p. R.)	1) 110,9	3) 156,4	4) 161,0	5) 150,0	578,3
20. Hladík Lad. (RH Semily)	1) 166,6	3) 148,7	4) 135,6	5) 124,0	574,9
36 Šlang Petr (RH Banská Bystrica)	1) 116,0	2) 51,0	3) 101,0	4) 120,1	388,1
37. Antal Zdeněk (RH Banská Bystrica)	1) 64,8	2) 73,0	3) 109,3	5) 64,3	311,4

Výsledky zpracovány ze závodů:

- 1) Pohár Harrachovských skláren
- 2) Mezinárodní skok Banská Bystrica
- 3) Mezinárodní skok Vysoké nad Jizerou
- 4) Mistrovství ČSSR
- 5) Mezinárodní Harrachov
- 6) závod ve skoku Špindlerův Mlýn

ŽEBŘÍČEK — DOROSTENCI STARŠÍ — SKOK

1. Srb František (Jiskra Měno)	2) 212,6	4) 201,9	414,7
2. Kučera Tomáš (J. Harrachov)	2) 216,6	3) 188,1	404,7
3. Hýsek Vlast. (RH Ban. Bystrica)	1) 194,4	2) 181,3	375,7
4. Šlank Petr (RH Banská Bystrica)	1) 195,3	2) 171,2	366,5
5. Šláma Jaroslav (Jiskra Měno)	1) 193,1	4) 166,9	360,0
6. Červený Jaroslav (Ještěd Liberec)	2) 158,1	4) 170,5	328,6
7. Kynčl Karel (Jiskra Měno)	3) 146,0	4) 175,3	321,3
8. Lanko Josef (RH Ban. Bystrica)	1) 164,7	2) 150,5	315,2
9. Lidák Jaroslav (Sokol Ostravice)	2) 168,7	3) 139,1	307,8
10. Hrstka Mir. (TJ Rožnov p. R.)	1) 148,6	2) 153,7	302,3
11. Mayer František (TJ Rožnov p. R.)	2) 142,6	3) 151,2	293,8
12. Seidl Jiří (Spartak MEZ Vsetín)	1) 142,2	2) 147,8	290,0
13. Antal Zdeno (RH Ban. Bystrica)	1) 135,5	2) 148,4	283,9
14. Štastný J. (Ještěd Liberec)	2) 124,7	4) 150,6	275,3
15. Košík Karel (Baník Osek)	3) 124,7	4) 149,5	274,2
16. Štejner Jiří (Jiskra Měno)	2) 131,2	4) 142,5	273,7
17. Kohout Karel (Ještěd Liberec)	2) 139,1	3) 118,9	258,0
18. Tůma Petr (Jiskra Vítkovice)	3) 113,9	4) 142,0	255,9
19. Kromholc Zdeněk (Sokol Ostravice)	1) 108,1	2) 144,3	252,4
20. Doležal Jiří (Sokol V. Hamry)	3) 109,0	4) 117,5	226,5
21. Herink Václav (Ještěd Liberec)	2) 153,6	3) 61,9	215,5
22. Sejk! Jan (Lok. Trutnov)	2) 69,6	3) 117,8	187,4

Celk. bodů

Zasypané stopy...

Živý odkaz...

Hold nesmrtelnosti

Jaroslav Táborek, náčelník kdy-
si a skladatel cvičení, byl Ně-
kdo... Proto Norbert Lang, ročník
1889, nemohl nikdy zapomenout na

jeho hřejivost i preciznost v ho-
dinách tělesné výchovy, proto ne-
mohl zapomenout na slova, který-

Vypsáné kontrolní závody:

- 1) Závod ve skoku Rožnov p. Radh.
- 2) Zlatá lyže Českomoravské vysočiny
- 3) Přebor ČSSR
- 4) Vratislavický koberec

Celkem se těchto závodů zúčastnilo 45 závodníků.

Všech kontrolních závodů se zúčastnili 2 závodníci.

Tří závodů se zúčastnilo 9 závodníků.

Dvou závodů se zúčastnilo 11 závodníků.

Proto bylo pořadí sestaveno ze 2 závodů pro závodníka nejvýhodně-
jších. Číslo před jednotlivými body označuje závod, ve kterém závod-
ník body získal.

ŽEBŘÍČEK — DOROSTENCI MLADŠÍ — SKOK

Celk. bodů

1. Matoušek Mil. [TJ Desná]	2) 261,2	4) 193,1	454,3
2. Lepke Josef [RH Ban. Bystrica]	1) 209,5	2) 185,7	395,2
3. Cink Jan [Jiskra Semily]	3) 157,1	4) 188,9	346,0
4. Karas Jaroslav [Jiskra Mšeno]	2) 160,5	4) 183,8	344,3
5. Bartošek J. [TJ Rožnov p. R.]	1) 179,2	2) 129,3	308,5
6. Škoda Věroslav [Ještěd Liberec]	2) 121,5	4) 161,4	282,9
7. Krcha Jar. [TJ Rožnov p. R.]	1) 171,4	3) 107,6	279,0
8. Kožený Olaf [TOFA Jiřetín]	2) 128,8	4) 141,8	269,6
9. Soldát Milan [TJ Desná]	2) 125,6	4) 135,7	261,3
10. Tůma Karel [J. Vítkovice]	3) 108,6	4) 136,3	242,9
11. Kroml Milan [TJ Rožnov p. R.]	2) 115,3	3) 124,9	240,2
12. Žuffa Martin [RH B. Bystrica]	2) 109,3	3) 126,3	235,6
13. Jakoubě Vlad. [Jiskra Zásada]	3) 87,1	4) 68,3	155,4

Pro určení pořadí byly zapsány jako kontrolní závody:

- 1) závod ve skoku v Rožnově
- 2) Zlatá lyže — Nové Město na Moravě
- 3) Přebor CSSR
- 4) Vratislavický koberec

Celkem se těchto závodů zúčastnilo 45 závodníků, avšak ani jeden ze závodníků neabsolvoval všechny 4 vypsané závody. Bylo proto pořadí hodnoceno podle výsledků získaných ve 2 závodech, pro závodníka nejméněhodnějších. (8 závodníků bylo hodnoceno ze 3 absolvovaných závodů a 7 jich absolvovalo jen 2 závody.)

Za tohoto nezájmu o kontrolní závody nedává toto pořadí přesný obraz výkonnosti jednotlivých závodníků.

Zpracoval: V. Holan, člen ÚSTK

ŽEBŘÍČEK ZÁVODNÍKŮ — MUŽI — SJEZD — 1966

Pořadí	Známka za rok 1965	Jméno — jednota	Známka za rok 1966
1.	—	Koloušek Radim [Slávia VŠ Praha]	—
2.	40,60	Sinay Gregor [Slávia Košice]	14,25
3.	9,96	Horák Vlastimil [Slávia Ostrava]	18,15
4.	—	Petřík Luboš [Spartak Vrchlabí]	19,45
	—	Pažout Milan [Slávia Košice]	19,45
6.	4,85	Čermák Jan [Liaz Rýnovice]	24,58
7.	30,90	Syrovátka Jiří [Slávia VŠ Praha]	25,86
8.	78,34	Máša Jaroslav [Dukla Banská Bystrica]	27,13
9.	66,04	Sírek Oto [Liaz Rýnovice]	34,04
10.	28,10	Raclavský Pavel [Slávia Technika Brno]	34,66
11.	77,80	Tacines Juraj [Dukla Banská Bystrica]	35,90
12.	97,55	Ponec Milan [Dukla Banská Bystrica]	36,52
13.	34,47	Hromádka Eduard [Slávia VŠ Praha]	39,00
14.	62,38	Zajden Vladimír [Dynamo Nizké Tatry]	40,20
15.	19,97	Henrich Kurt [Chemická Litvínov]	41,40
16.	67,50	Čermák Dušan [Slávia Bratislava]	43,20
17.	—	Petřík Jaromír [Spartak Vrchlabí]	43,80
18.	24,48	Šmíd Miroslav [Slovan Špindlerův Mlýn]	45,58
19.	119,83	Tomáš Miloš [Dukla Karlovy aVry]	48,48
20.	—	Němeček Peter [Dukla Liptovský Mikuláš]	50,22
21.	17,51	Zampa František [Slovan Smokovec]	50,80
22.	121,60	Šklíba Karel [Spartak Mladá Boleslav]	51,36
	132,45	Hajniš Jan [Sokol Janské Lázně]	51,56
24.	122,30	Štrkolec Vladimír [Dukla Liptovský Mikuláš]	51,92
	34,47	Políšenský Miroslav [Slávia Olomouc]	51,92

VÝKONNOSTNÍ ŽEBŘÍČEK 1966 — OBŘÍ SLALOM — MUŽI:

Pořadí	Známka za rok 1965	Jméno — jednota	Počet závodů	poap ez Ø	Pořadí z 1. závodu
1.	21,92	Pažout Milan [Slávia Košice]	4	0,00	—
	2,20	Janda Jaroslav [Dukla B. Bystrica]	1	—	0,00
2.	0,00	Čermák Jan [Liaz Jablonec n. N.]	3	4,24	—
3.	11,43	Petřík Luboš [Sp. Vrchlabí]	4	8,94	—
4.	15,01	Vojtěch Jan [S. Janské Lázně]	3	12,89	—
5.	0,00	Sinay Gregor [Slávia Košice]	4	18,02	—
6.	17,02	Koloušek Radim [Slávia VŠ Praha]	3	19,13	—
7.	33,88	Raclavský Pavel [Sl. Technika Brno]	3	24,00	—

mi vital cvičence, proto nemohl zapomenout na základ, který jako pozdější dobrý lyžař dostal právě ve cvičení. Ve cvičení, jež pro něj a pro plejádu ostatních znamenala svět... To co prkna a rampa pro herce... Norbert Lang, jeden z koryfejí našeho lyžařství už nechodí po této zemi, už nemůže zhlížet ze skal mravenčí život pod sebou, už se nemůže klanět své neteři, která hraje tenis levou i pravou rukou, už nemůže rozjímat s bratrem, s kterým kdysi tak velkoryse hráli děbla v tenise, už nemůže chodit zdravit lyžaře na jejich věčně mladý Špičák...

Vzpomínky na Norberta Langa jsou však živé. Vzpomínky na Plzeňáka, který dokázal v životě maximum, který díky své kázní, přístupu k tréninku, mohl i »skály lámat«... který byl pro lyžaře kdysi a možná i dnes vším. Stojí za to, s tímto lyžařem, horolezcem, především však sportovcem každým coulem, zavzpomínat, zamyslet se, přemýšlet, dát na přetřes...

On a jeho mladší bratr Roman vykonali pro dobro plzeňského a v poslední době západočeského sportu mnoho. Nepočítali hodiny, prodlužovali své noci nad perspektivami. Bylo jim jedno, zda se tenkrát jdou po cvičení osprchovat či neosprchovat, zda dostanou kalorné i diety, zda musí na umývárnu po »vražedném« tréninku přestat pár minut zrychleným pšusenem... Když přijel do kraje Sigmund Ruud, spalval u něj, když přijel Birger Ruud, vždy se našla chvilka i koruny na to, aby mohl velký norský přítel posedět na chlazeném proslaveném »plzeňském«...

Norbert Lang byl na třech zimních olympijských hrách. Když vrcholila jeho životní forma, ještě OH nebyly, proto jezdil později jako vedoucí, trenér a samozřejmě jako dopisovatel lyžařského časopisu.

V roce 1932 do Lake Placid je lo našich 5 (slovy pět) závodníků, pár vedoucích. Byla to výprava miniaturní, ale dělala co mohla! Týden jeli po moři, než »přistáli«, zakotvili v Bostonu, pak už sedli na vlak a cítili se v bezpečí vyšší moci, a když se dostali do střediska amerických multimilionářů, řekli si, že tady musí dokázat Evropě, že i Čechoslováci jsou zdatní lyžaři. Uvítal je tehdy senátor Roosevelt a možná že i on věděl o tom, že v kanadských vlačích bylo spolu se sněhem propašováno 100 000 lahví alkoholu. Ať žije prohibice!

Bydlelo se v soukromých domečcích a když se roznesla v tisku zpráva, že Čechoslovákům se stýská po národní kuchyni (rozuměj

8.	37,43	Krasula Josef (Slovan Smokovec)	3	27,29	—
9.	32,34	Zajden Vlado (Dyn. Nízké Tatry)	4	27,67	—
10.	22,52	Šírek Otto (Liaz Jablonec n. N.)	4	32,62	—
11.	33,69	Hennrich Kurt (Chemička Litvínov)	2	34,81	—
12.	3,92	Kolda Vladimír (Sl. Technika Brno)	4	35,44	—
13.	27,99	Syrovátka Jiří (Slávia VŠ Praha)	4	35,53	—
	51,31	Richvalský Juraj (Slovan Smokovec)	1	—	40,16
14.	33,95	Polišenský Mir. (Slávia Olomouc)	4	40,46	—
15.	62,25	Novotný Martin (RH Praha)	3	43,07	—
	47,78	Klumpner Verner (Slávia Liberec)	1	—	43,26
	21,07	Příbramský Miloš (Slávia VŠ Praha)	1	—	43,26
16.	62,02	Máša Jaroslav (Dukla B. Bystrica)	3	48,66	—
17.	47,65	Špale Jan (Slávia VŠ Praha)	4	48,84	—
	39,64	Kunštadt Petr (Slávia Košice)	1	—	51,39
18.	27,09	Kráľík Marián (Dukla B. Bystrica)	3	51,47	—
19.	86,78	Ftorek Petr (Dyn. Nízké Tatry)	3	51,60	—
20.	61,28	Hainiš Jan (S. Jánské Lázně)	4	51,85	—
21.	41,85	Hromádka Edo (Slávia VŠ Praha)	4	53,23	—
	61,08	Bašta Jaroslav (Slovan Sp. Mlýn)	1	—	53,80
22.	37,65	Horák Vlastimil (Slávia Olomouc)	3	54,02	—
23.	20,34	Zampa František (Slovan Smokovec)	3	56,18	—
24.	61,48	Uhlíř Arnošt (Sp. Uh. Hradiště)	3	56,82	—
	21,69	Šoltýs Antonín (Jednota Kežmarok)	1	—	59,04
	44,14	Čermák Evžen (Liaz Jablonec n. N.)	1	—	61,14
25.		Solčanský Štefan (Slávia Bratislava)	3	58,43	—

VÝKONNOSTNÍ ŽEBŘÍČEK 1966 — SLALOM — MUŽI

Pořadí	Známka za rok 1965	Jméno — jednota	Počet závodů	Ø ze dvou	Pořadí do 1. závodu
1.	0,00	Čermák Jan (Liaz Jablonec)	3	0,00	—
2.	27,52	Sinay Gregor (Sl. Košice)	4	0,90	—
3.	9,11	Pažout Milan (Slávia Košice)	4	7,47	—
4.	20,17	Vojtěch Jan (S. Jánské Lázně)	3	8,30	—
5.	10,40	Koloušek Radim (Sl. VŠ Praha)	3	11,95	—
6.	36,89	Raclavský Pavel (Sl. Technika Brno)	4	14,97	—
7.	31,54	Kráľík Marián (D. Ban. Bystrica)	4	19,04	—
8.	22,80	Zajden Vlado (Dyn. Nízké Tatry)	2	22,53	—
9.	21,71	Šírek Otto (Liaz Jablonec n. N.)	4	25,52	—
10.	4,40	Petřík Luboš (Sp. Vrchlabí)	3	30,62	—
11.	37,30	Hennrich Kurt (Chemička Litvínov)	3	35,32	—
12.	37,84	Uhlíř Arnošt (Sp. Uh. Hradiště)	3	36,96	—
	31,77	Mravec Jan (Dyn. Nízké Tatry)	1	—	40,52
13.	23,11	Čermák Evžen (Liaz Jablonec n. N.)	2	47,40	—
14.	7,01	Richvalský Laco (Sn Smokovec)	2	48,96	—
	51,11	Bašta Jaroslav (Sn Šp. Mlýn)	1	—	55,20
15.	33,40	Krasula Josef (Sn Smokovec)	5	55,40	—
16.	94,01	Proks Vladimír (Sl. Technika Brno)	3	58,61	—
17.	51,95	Kolda Vladimír (Sl. Technika Brno)	3	60,03	—
18.	48,46	Hainiš Jan (S. Jánské Lázně)	4	62,20	—
	26,66	Příbramský Miloš (Sl. VŠ Praha)	1	—	62,63
19.	74,93	Zákravský Mir. (Sl. Technika Brno)	3	65,67	—
20.	73,20	Kubík Jiří (Sn Šp. Mlýn)	2	66,38	—
21.	65,97	Syrovátka Jiří (Sl. VŠ Praha)	4	67,34	—
22.	64,44	Máša Jaroslav (D. B. Bystrica)	2	67,52	—
23.	61,55	Špale Jan (Sl. VŠ Praha)	3	67,53	—
24.	93,59	Polišenský Milan (Sl. Olomouc)	4	68,04	—
25.	67,34	Šmíd Mir. (RH Trutnov)	3	70,12	—

VÝKONNOSTNÍ ŽEBŘÍČEK 1966 — SJEZD — ŽENY

Poř.	Známka za r. 1965	Jméno (jednota)	Známka za r. 1966
1.	59,82	Krňoulová Alena (Sl. VŠ Praha)	0,00
2.	79,92	Mladějovská Iva (RH Praha)	0,00
3.	31,70	Gunínková Miriam (Dyn. Nízké Tatry)	4,20

vepřo-knedlo-zelo), hned se objevili manželé Sonvendovi, kteří přijeli lyžařům vařit... Už tenkrát časopis Zimní sport píše o našich: »Bohatý bufet a hlavně neúnavná pozornost lake-placídkových dam zatušovaly nedostatek určitých nápojů v zastaralé Evropě obvyklých.« No prosím, a pak že se tu naši měli špatně. Moc se nepilo, ale pozornost byla stoprocentní.

Naši tenkrát na OH dosáhli pozoruhodných úspěchů. Vyšvihli se v celkovém pořadí hned za světovou severskou špičku. I v roce 1936, stejně jako v roce 1928 jel na OH Norbert Lang jako trenér našich vybíhaných lyžařů. V zimě jezdil na lyžích, v létě slézal hory... Na svém kontě má i takový výstup jako Cinque Tory, což je výška 3000 metrů v Dolomitech. Hrál tenis, plaval. Vychovával. Měl čistý přístup ke každému sportovnímu souborci. Bývalý předseďa krajské lyžařské sekce v Plzni Volf o něm právem říká, že... »to byla největší postava západočeského lyžařství tohoto století.« Nepřestřelil a mysllet lo upřimně...

Norbert Lang ještě v 75 letech běžel závod Sumavskými hvozdy, ještě v těchto dávno překročených Abrahamovínách slézal kdejakou skálu. Za celý život nepoznal nikotin, alkohol (ten pil jen miniaturně při nějaké velké oslavě).

Norbert Lang už nechodí po Plzni. Jeho skříní s medaillemi, vitřina s diplomy a poháry osifely. Ví však dobře, jakému pánu sloužila. Ví to i Plzeň, i naše lyžařství...

FR. ČERNOCH

Z předsednictva ústřední sekce

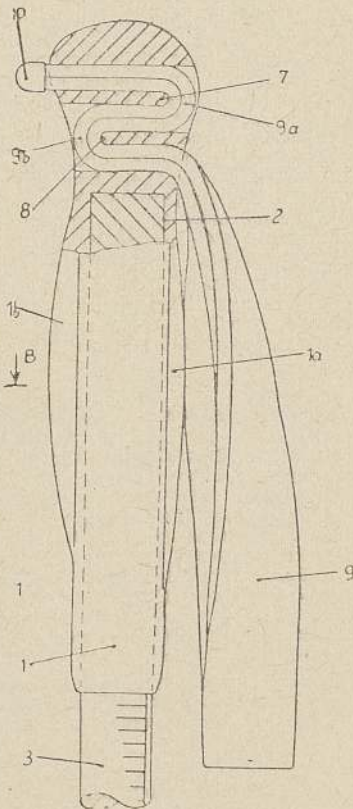
Předsednictvo na své prosincové schůzi projednalo mimo průběžných zpráv z vedení sekce přípravu vrcholných soutěží a II. ČSSH, zvláště zajištění po stránce organizační. Dále byly projednány návrhy na obsazení zahraničních zájezdů a v hrubých rysech byl předložen první návrh na průběh oslav 80 let organizovaného lyžování v našich zemích. Tento první návrh bude přiložen k zápisu ze schůze předsednictva, takže jej všichni předsedové okresních sekcí obdrží.

Dále byl podrobně projednán a odsouhlasen vztah lyžařské sekce ÚV ČSTV k sekcí slovenského výboru na všech úsecích činnosti. Tím bude upraven vztah obou vrcholných orgánů v ČSSR a jejich pravomoc. K této dohodě se ještě vrátíme podrobněji.

J. Leiss

4.	0,00	Mohrová Anna [Sl. VŠ Praha]	6,30
5.	48,70	Máhrová Hana [RH Praha]	22,66
6.	48,99	Milerová Eva [AZNP Ml. Boleslav]	39,60
7.	—	Kubínová Miloslava [S. Pec p. Sněžkou]	49,64
8.	79,92	Holovská Ludmila [Sl. Košice]	53,60
9.	60,42	Bambasová Vlasta [Chem. Litvínov]	55,84
10.	31,96	Mohrová Milka [S. Smokovce]	73,32
11.	144,74	Bubeníková Jaroslava [S. Jánské Lázně]	89,90
12.	—	Zelničková Iva [TJ Gottwaldov]	91,90
13.	—	Sagaserová Krista [Sp. Vrchlabí]	95,40
14.	—	Fulínová Zuzana [Sl. VŠ Praha]	95,90
15.	271,50	Fialová Miroslava [RH Praha]	101,40
16.	99,17	Vinklátová Eva [Sl. Technika Brno]	126,64
17.	—	Mencová Vlasta [Sp. Vrchlabí]	137,28
18.	108,08	Topolová Helena [AZNP Ml. Boleslav]	139,56
19.	—	Konvalinová Olga [Sp. Vrchlabí]	187,20
20.	—	Jakšíková Táňa [B. Ostrava]	187,60
21.	99,76	Malá Eva [RH Praha]	188,40
22.	179,42	Krumníklová D. [Baník Ostrava]	207,58
23.	—	Trenklерová Anna [Chem. Ústí n. L.]	255,84
24.	88,62	Mičochová Ivana [Sl. Technika Brno]	494,10
25.	83,32	Slížková Květa [RH Brno]	1196,34

Patentní lyžařská hůl

Výkonnostní žebříček — slalom — ženy

Poř.	Známka za r. 1965	Jméno	Počet závodů	Ø ze	Pořadí z 1 závodu
1.	0,00	Bambasová V. [Chem. Litvínov]	2	0,00	—
2.	59,77	Cuninková M. [Dyn. N. Tatry]	2	0,24	—
3.	63,25	Krňoulová A. [Sl. VŠ Praha]	3	2,80	—
4.	8,18	Weinertová V. [VŽKG]	3	9,81	—
5.	22,11	Mohrová A. [Sl. VŠ Praha]	2	15,11	—
6.	15,60	Kornelová A. [Chem. Ústí n. L.]	3	23,76	—
7.	72,85	Kubínová M. [S. Pec p. Sněž.]	2	27,64	—
8.	64,43	Holovská L. [Sl. Košice]	4	29,83	—
9.	101,30	Mohrová M. [S. Smokovce]	3	34,01	—
	32,76	Rubešová Jar. [S. J. Lázně]	1	—	37,51
10.	33,19	Fialová M. [RH Praha]	3	39,12	—
11.	45,93	Rödlingová M. [Chem. Ústí n. L.]	3	44,40	—
12.	65,17	Slížková K. [RH Brno]	4	46,89	—
13.	39,39	Milerová E. [Sp. Ml. Boleslav]	4	49,54	—
14.	77,12	Máhrová H. [RH Praha]	2	52,96	—
15.	59,36	Orvanová E. [Sl. Bratislava]	3	58,32	—
	15,82	Šmidová A. [S. Sp. Mlýn]	1	—	58,46
	68,97	Bambasová V. [Chem. Litvínov]	1	—	59,76
16.	37,82	Malá E. [RH Praha]	3	62,97	—
17.	25,69	Jakoubková J. [Sl. VŠ Praha]	2	71,95	—
18.	8,30	Mrklasová E. [Liaz Jablonec n. N.]	2	79,23	—
19.	80,44	Bubeníková J. [S. J. Lázně]	4	79,42	—
	84,18	Luczková H. [Sl. VŠ Praha]	1	—	79,78
20.	61,27	Mladějovská Iva [RH Praha]	3	82,08	—

Výkonnostní žebříček — obří slalom — ženy

Poř.	Známka za r. 1965	Jméno	Počet závodů	Ø ze dvou	Pořadí z 1 závodu
1.	22,67	Krňoulová A. [Sl. VŠ Praha]	2	0,00	—
2.	1,10	Mohrová A. [Sl. VŠ Praha]	3	0,00	—
3.	0,00	Mladějovská I. [RH Praha]	3	12,40	—
4.	11,29	Cuninková M. [Dyn. N. Tatry]	2	15,45	—
5.	31,97	Kornelová A. [Chem. Ústí n. L.]	4	21,87	—
6.	31,94	Bambasová V. [Chem. Litvínov]	4	36,03	—
7.	54,30	Bambasová Vlasta [Ch. Litvínov]	4	36,03	—
8.	50,55	Weinertová V. [VŽKG]	4	36,47	—
9.	83,50	Fulínová Z. [Sl. VŠ Praha]	4	37,63	—
10.	19,75	Žampová O. [S. Smokovce]	2	41,94	—
	15,13	Máhrová H. [RH Praha]	1	—	42,23
11.	39,24	Milerová E. [Sp. Ml. Boleslav]	4	47,98	—
12.	22,51	Holovská L. [Sl. Košice]	4	48,48	—
13.	56,94	Kubínová Mil. [S. Pec p. Sněž.]	3	53,73	—

Poutko lyžařské hole spojuje lyže s holf. Nese také všechna zatížení. Tím více vystupuje důležitost správného poutka.

Dosavadní hole se vyráběly nejčastěji tak, že poutko bylo upevněno nanytovaním na horní části hole. Mělo to různé nevýhody. Pro někoho bylo poutko dlouhé, pro jiného krátké, prostě délka se nedala regulovat. Hůl se někdy v místě, kde byl nýt, podélně štípaala atd.

Zobrazený vynález Německé demokratické republiky čís. 45 571 nevýhody odstraňuje. Umožňuje rychlé nastavení požadované délky poutka a vlnovka vytvořená v horní části držadla hole, kterou prochází speciálně upravené poutko, je pevně a jistě svírá, ať je poutko nastaveno v jakékoli délce.

14.	53,51	Orvanová Eva (Sl. Bratislava)	3	55,79	—
15.	130,74	Mohrová M. (S. Smokovec)	3	56,31	—
16.	—	Vinklátová E. (Sl. VŠ Praha)	4	63,68	—
17.	51,65	Slížková Květa (RH Brno)	4	64,33	—
	46,36	Glásrová A. (S. Pec p. Sněž.)	1	—	67,20
18.	78,04	Bubeníková J. (S. J. Lázně)	4	68,46	—
19.	30,01	Jakoubková J. (Sl. VČ Praha)	3	71,61	—
20.	75,50	Fialová M. (RH Praha)	4	72,60	—
	—	Ležetková Mil. (Sl. Olomouc)	1	—	73,26

Žebříček závodníků — dorostenci starší — slalom

1.—2.	Ríha Josef (Lok. Teplice)	4	—
1.—2.	Kubík Jiří (Slávia VŠ Praha)	2	—
3.	Krasula Luboš (Tatran Tatr. Lomnica)	3	14.11
4.	Šoltys František (Jednota Kežmarok)	2	33.62
5.	Butora Vlado (Slávia Dol. Kubín)	2	48.08
6.	Hofman Stanislav (Chemička Lítvínov)	2	59.67
7.	Bulánek Ivan (Lok. Bratislava)	4	75.26
8.	Klíč Robert (Spartak Frenštát)	3	75.82
9.	Pavala Josef (TJ Gottwaldov)	4	77.10
10.	Macák Jiří (Spartak MZ Vsetín)	3	78.56
40.	Jelínek Rud. (RH Praha)	2	881.05

Ze 4 závodů byly počítány 2 nejlepší.
5 závodníků absolvovalo 4 závody
14 závodníků absolvovalo 3 závody
21 závodníků absolvovalo 2 závody.

Žebříček závodníků — dorostenci starší — obří slalom

1.	Kubík Jiří (Slávia VŠ Praha)	2	—
2.	Krasula Luboš (Tatran Tatr. Lomnica)	2	16.44
3.	Bulánek Ivan (Lok. Bratislava)	3	50.30
4.	Ríha Josef (Lok. Teplice)	3	55.12
5.	Šoltys Frant. (Jednota Kežmarok)	2	65.90
6.	Trtík Jaroslav (RH Brno)	2	86.23
7.	Bodlák František (Lok. Teplice)	2	105.80
8.	Robroš Pavol (Lok. Čadca)	2	106.06
9.	Sakolský Milan (Baník Podbrezová)	3	110.68
10.	Rousek Miloš (Slovan Pec p. Sněž.)	3	119.—
35.	Sedivec Bořivoj (Slávia ÚRO Praha Žižkov)	2	975.36

Ze 3 závodů byly počítány výsledky dvou nejlepších.
Z toho: 10 závodníků absolvovalo 3 závody
26 závodníků absolvovalo 2 závody.

Žebříček závodníků — dorostenci starší — sjezd

1.	Pavala Josef (TJ Gottwaldov)	—	—
2.	Ríha Josef (Lok. Teplice)	8.2	—
3.	Trtík Jan (RH Brno)	10.2	—
4.	Miškolci Ivan (Lok. Košice)	12.2	—
5.	Bulánek Ivan (Lok. Bratislava)	13.2	—
6.	Münster Jan (Chemička Ústí n. L.)	26.72	—
7.	Štroner Jiří (Lok. Teplice)	27:68	—
8.	Krasula L. (Tatran Tatr. Lomnica)	29.60	—
9.	Šoltys Frant. (Tatran Kežmarok)	35.12	—
10.	Sekelský Milan (Baník Podbrezová)	39.72	—
33.	Dupal Jiří (Lok. Olomouc)	529.64	—

Pořadí sestaveno pouze z jediného závodu — Memoriál E. Krkoš-ky — 22.—23. 2. 1966, jiné závody ve sjezdu se nekonaly.

Žebříček závodníků — dorostenci mladší — slalom

1.	Čáni Ladislav (Lok. Košice)	3	—
2.	Vokatý Petr (Jiskra Jablonec)	3	27.74
3.	Škampa Jiří (Slovan Špindl. Mlýn)	3	36.10
4.	Hanzlíř Jaromír (Válčovny Frýdek-Místek)	3	59.64
5.	Griesel Miloš (Ještěd Liberec)	4	60.22
6.	Lakmíř Leonid (Ještěd Liberec)	2	68.44
7.	Ibler Zbyněk (Lok. Teplice)	4	70.93
8.	Berger Martin (Spartak Vrchlabí)	2	71.84

Diskutujeme ke III. sjezdu ČSTV

Jedním z problémů, kterému zůstává celé tělovýchovné hnutí hodně dlužno již řadu let, je otázka propagačně výchovné práce.

Všem pracovníkům v tělovýchově je známo, že propagačně výchovná práce má být nedílnou součástí problematiky na všech stupních řízení i všech funkcí a samozřejmě zvláště při práci s širokou základnou našich členů. Situace je však velmi rozdílná a je třeba konstatovat, že se většina pracovníků domnívá, že je to náplň práce pouze příslušné komise, částečně snad i trenérů a cvičitelů.

To je sice pravda, ale pouze částečně. Na úseku propagace, která je podle názoru mnoha pracovníků snazší, je sice lepší, protože může být konkrétní. Ta také spočívá na zajišťování propagačního materiálu a vlastní propagace v denním tisku, závodních časopisech, v odborném tisku, rozhlasu a v televizi. Ani na tomto poli však se současnou situací nemůžeme být spokojeni, protože nejsou využívány všechny možnosti, které jsou k dispozici. Tak ku příkladu naše ústřední komise má určité možnosti na úseku propagace podstatně více, scházejí jí však podklady a vhodné materiály. Na tuto okolnost byli upozorněni všichni předsedové okresních sekcí, kteří se zúčastnili pléna v Nymburce v r. 1966. Přes naši naléhavou připomínku jsme prakticky do dnešního dne nedostali ani jeden požadavek. Upozorňovali jsme, že máme možnost propagovat prostřednictvím Čs. rozhlasu dobře pracující lyžařské oddíly, ale opět nemáme žádnou zprávu. Bude proto třeba v letošním roce se na tuto otázku více zaměřit.

Je ovšem třeba si také uvědomit, že nesprávně prováděná propagace může i značně poškodit. Stačí někdy nevhodně podaná zpráva v novinách, nevhodný nebo málo odborně podaný komentář v televizi a dochází k zkrzeslené informovanosti čtenáře nebo diváka, z níž se může vyvinout i falešné zaměření a nesprávné fandovství, hraničící potom i s nedůstojnými zjevy na sportovištích.

Značné nedostatky se objevují i při pořádání závodů, při nichž nebývá vždy důstojně připraven jejich rámec vkusnou výzdobou.

9. Brož Jiří (Slovan Pec p. Sněž.)	2	72.10
10. Mohel Pavel (Válcov. Frýdek-Místek)	3	77.26
23. Hronek Jan (Ještěd Liberec)	2	271.12

Ze 4 závodů počítány výsledky dvou nejlepších.
4 závodníci absolvovali 4 závody
9 závodníků absolvovalo 3 závody
15 závodníků absolvovalo 2 závody.

Žebříček závodníků — dorostenci mladší — obří slalom

1. Skampa Jiří (Slovan Špindl. Mlýn)	3	12.48
2. Čáni Ladislav (Lok. Košice)	2	37.18
3. Vokatý Petr (Jiskra Jablonec)	3	51.58
4. Mohel Pavel (Válcov. Frýdek-Místek)	2	57.18
5. Griesel Miloš (Ještěd Liberec)	3	69.10
6. Vojtěch Martin (Sokol Ján. Lázně)	2	86.68
7. Kiša Rostislav (Slovan M. Fatra Žilina)	3	110.67
8. Pančocha Karel (Spartak. Uher. Brod)	2	127.41
9. Buchcar Josef (Lok. Čadca)	2	134.8
10. Brož Jiří (Slovan Pec p. Sněž.)	2	144.90
34. Hanuš Eduard (Baník Podbrezová)	2	1.096.21

Ze 3 závodů byly počítány výsledky dvou nejlepších.
11 závodníků absolvovalo 3 závody
23 závodníků absolvovalo 2 závody.

Žebříček závodníků — dorostenci mladší — sjezd

1. Griesel Miloš (Ještěd Liberec)	—	—
2. Král Karel (Slovan Špindl. Mlýn)	9.12	9.12
3. Kultán Karel (Lok. Čadca)	23.54	23.54
4. Mohel Pavel (Válcov. Frýdek)	28.18	28.18
5. Skampa Jiří (Slovan Špindl. Mlýn)	29.34	29.34
6. Čáni Ladislav (Lok. Košice)	33.98	33.98
7.—8. Pančocha Karel (Spartak Uher. Brod)	40.78	40.78
7.—8. Hanuš Eduard (Baník Podbrezová)	40.78	40.78
9. Pilař Ivan (Baník Ostrava)	41.90	41.90
10. Buchcar Josef (Lok. Čadca)	45.26	45.26
51. Klein Ivan (Lok. Bratislava)	1.165.1	1.165.1

Pořadí sestaveno pouze z jediného závodu — Memoriál E. Krkošky. Jiné závody ve sjezdu se nekonaly.

Žebříček závodnic — dorostenky starší — slalom

1. Rödlingová Milena (Chemička Ústí n. L.)	3	—
2. Konvalinová Olga (Spartak Vrchlabí)	2	24.2
3. Žižková Slávka (TJ Gottwaldov)	2	39.11
4. Ležátková Milena (Lok. Olomouc)	4	64.—
5. Sageserová Krista (Spartak Vrchlabí)	2	64.34
6. Veličková Hana (Válcovny Frýdek-Místek)	3	87.7
7. Tušilová Alena (Slezan Opava)	4	121.38
8. Ciglerová Alena (Válcovny Frýdek-Místek)	3	241.48
9. Matějková Eva (Spartak Strakonice)	3	243.78

Ze 4 závodů počítány výsledky dvou nejlepších.
2 závodnice absolvovaly 4 závody
4 závodnice absolvovaly 3 závody
3 závodnice absolvovaly 2 závody.

Žebříček závodnic — dorostenky starší — obří slalom

1. Rödlingová Milena (Chemička Ústí n. L.)	2	7.86
2. Tušilová Alena (Slezan Opava)	3	44.14
3. Zelníčková Ivana (TJ Gottwaldov)	2	80.—
4. Veličková Hana (Válcovny Frýdek)	3	103.31
5. Ležátková Mil. (Lok. Olomouc)	2	133.44
6. Žižková Slávka (TJ Gottwaldov)	2	178.92
7. Konvalinová Olga (Spartak Vrchlabí)	2	210.10
8. Matějková Eva (Spartak Strakonice)	3	244.90
9. Tišlerová Jiřina (Slávia ŮRO Praha)	2	290.56
10. Ciglerová Alena (Válcovny Frýdek)	3	370.68
11. Součková Etel (Sokol Ján. Lázně)	2	418.20
12. Patáková Eva (Lok. Šumperk)	2	424.60

Ze 3 závodů počítány výsledky dvou nejlepších.
4 závodnice absolvovaly 3 závody
8 závodnic absolvovalo 2 závody.

(Dokončení v příštím čísle)

A co naše tradičně nedůstojné ukončování závodů a rozdílení cen, při nichž ze zúčastněných závodníků zůstává jen torzo. Ani to nepřispívá k dobré propagaci našeho sportu. A jistě by bylo možno ve většině případů zařadit tyto zdánlivě formální stránky přijatelnou formou.

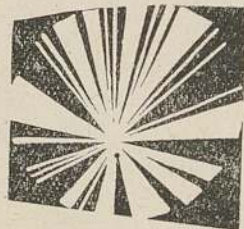
Podstatně horší situace je na úseku výchovném, kterému se zatím věnovalo jen velmi málo pozornosti. Většinou se »výchova« přesune na trenéry a cvičitele a tím se pokládá úkol za splněný. Jistě je, že na těchto pracovnících leží těžší část práce, ale zásadně není možno úkol takto zjednodušovat. Vždyť v každém sportu dovedou ku příkladu rozhodčí »udělat nebo zabít« každé utkání. Stejně je tomu samozřejmě i v lyžování. Bohužel nejsme vždy svědky objektivního rozhodování a občas se vyskytují i snahy o nesprávné, bohužel však vědomé měnění výsledků. Tedy i rozhodčí musí se do naší práce zapojit. Na výši není ani hlasatelská služba na závodech, která má charakter jednak propagační, ale i výchovný jak na závodníky, tak i na diváky. I na tomto poli nás ještě čeká velký kus práce.

Výchovnou stránku nelze si ovšem představovat jako školometický systém, ale stálou, neúnavnou a těžkou práci, při níž nám musí jít o to, aby se nám podařilo formovat lepšího člověka po stránce osobních kvalit, člověka, který je ochoten přinést pro svůj sport oběti, nastavit osobní čas pro blaho celku. Vyžaduje to ovšem od nás samých, abychom šli zvláště mladým osobně příkladem a vedli je nenásilně.

K těmto všem pouze nahozeným problémům bylo mnoho připomínek na několika schůzkách předsedů ústředních komisí propagačně výchovných, kde bylo také konstatováno, že tato zatím opomíjená činnost bude předmětem zvláštního jednání III. sjezdu ŮV ČSTV.

Vyzývám proto všechny členy lyžařských oddílů k účasti na diskusi k III. sjezdu nejen k otázkám naší komise, ale ke všem problémům, které se nás jako pracovníků v tělovýchově týkají.

J. Leiss,
předseda ústřední komise
propagačně výchovné

Celostátní kalendář — BOBY, SANĚ

(Závody řízené ústřední sekcí)

BOBY:

2.— 5. 2. 1967

Pohár Mariánských Lázní
kontrolní závody
Mistrovství ČSSR v jízdě na bobech
Pohár přátelství mezi národy
mezinárodní závod
Memoriál Ady Skuthana
kontrolní závod

Mariánské Lázně
Mariánské Lázně
Mariánské Lázně
Mariánské Lázně

SANĚ:

14.—16. 1. 1967

Mezinárodní závod přátelství
ČSSR—Polsko—NDR

Jeseník

26.—29. 1. 1967

Mistrovství ČSSR v jízdě na saních
Přebor dorostu v jízdě na saních
Pohár města Jeseníku

Tatranská Lomnice

4.—5. 2.

kontrolní závod
Celostátní odd. soutěž — I. závod
Celostátní odd. soutěž — II. závod
Velká cena Slovenska mezinár. záv.
Velká cena Teplic — kontrolní závody
Celostátní odd. soutěž — III. závod
Štít Vys. Tater — kontrolní závod
Celostátní odd. soutěž — IV. závod
Memoriál E. Felixe

Jeseník

Jeseník

Teplice

Tatranská Lomnice

Teplice

Tatranská Lomnice

Tatranská Lomnice

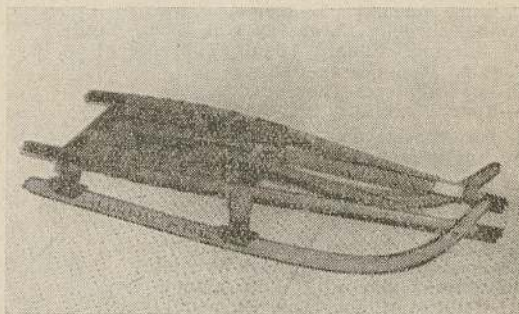
Smržovka

Smržovka

Nové polozávodní saně „HURRICANE“

Mnohaletá tradice sportovního sánkařství na území ČSSR, zařazení jízdy na saních vedle jízdy na bobech do zimní části Olympijských her, v neposlední řadě i úspěchy našich reprezentantů seniorů i juniorů — zvláště děvčat na světových i evropských mistrovstvích — uspišují modernizaci dosud vyráběných zastaralých typů obyčejných saní a výrobu saní sportovních. Zásahu o tuto, pro další rozvoj nejdůležitější základnu má SPORT, jeho vývoj a hlavně výrobní závod v Horažďovicích. Nejnovější typ »Hurricane« je výsledkem příkladné spolupráce technických pracovníků sekce sánkařské ÚV ČSTV s vývojem a výrobou, a proto splňuje všechny i nejnáročnější požadavky na zvýšenou bezpečnost a sportovní hodnotu kategorie polozávodních saní. Vyznačují se nejpokrokovější konstrukcí, převzatou od saní závodních, včetně poddajného uložení čepů v gumových silenblocích a novou geometrií skluznic. Vzhledově jsou závodním saním podobné, mají jen slabší kování a některá výrobní zjednodušení v lacinějším provedení nebo úpravě. Ke standardnímu vybavení patří neztratitelné vodítko, upravené pro řízení i tažení saní.

Polozávodní saně »Hurricane« nejlépe vyhovují pro sportovní výcvik a uplatnění nové, bezpečnější techniky ovládnutí a řízení saní bez onoho »padourského« brzdění nohama o zem! Zajišťují také zvýšenou ovladatelnost a stabilitu za všech režimů jízdy na měnících se sněhových či ledových úsecích sjezdu.

Mají minimální jízdní odpory, takže se urychlují již na 3% spádu, což má význam nejen pro sportovní sánkařství, ale i pro zimní turistiky. Jsou bohatě dimenzované, čímž je zajištěna vyšší trvanlivost i za ztížených podmínek.

Dovolují pohodlné sezení i řízení ve dvojicích. Jsou předurčeny pro soutěže v jízdě na saních, pořádaných v rámci SHMP, školní mládeži i učitelům, kde podle osnov je již sánkařství zařazeno do povinné i fakultativní tělesné výchovy. Lze je doporučit pro půjčovny saní, zimní rekreační střediska ROH, škol, ČSM a PO, tělovýchovným jednotám pro základní tělesnou výchovu a turistiky. Samozřejmě všem těm neorganizovaným sánkařům, kteří hledají vyšší rekreačně sportovní využití.

Tyto všechny přednosti jsou však poněkud zastíněny cenou Kčs 250,—, která je proti »ještědkám« za 170 Kčs výrazným zdražením.

INŽ. VL. KOVANDA

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 55 29. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,— Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

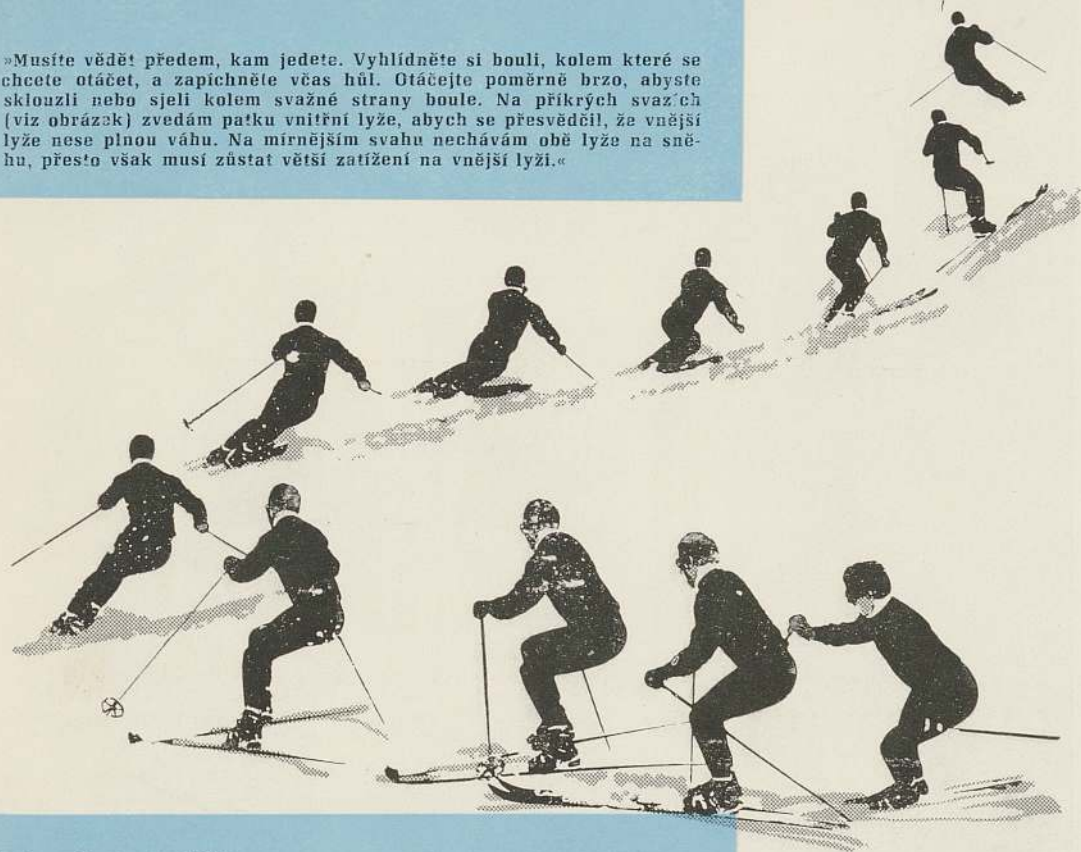
Ročník 53

Číslo

1

A-08*71008

»Musíte vědět předem, kam jedete. Vyhlídněte si bouli, kolem které se chcete otáčet, a zapíchněte včas hůl. Otáčejte poměrně brzo, abyste sklouzli nebo sjeli kolem svažné strany boule. Na příkrých svazích (viz obrázek) zvedám patku vnitřní lyže, abych se přesvědčil, že vnější lyže nese plnou váhu. Na mírnějším svahu nechávám obě lyže na sněhu, přesto však musí zůstat větší zatížení na vnější lyži.«

okončení ze II strany obálky

Každý nemůže být hned Eriksenem ...

(U malého výtahu ve Spindlerově Mlýně — foto M. Galko)

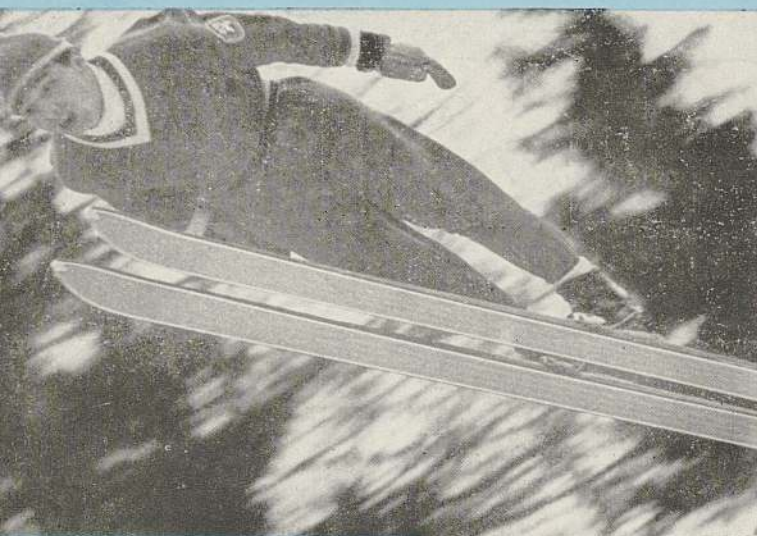
Horská chata

Foto Miroslav Galko, Brno

Lyžařství

ROČNÍK 53 • ÚNOR 1967 • Kčs 2,— 2

Na německo-rakouském
turné čtyř můstků

NA VÝBORNĚ

Naši úspěšní reprezentanti: Jiří Raška (vlevo nahoře), Zbyněk Hubač (vpravo nahoře), František Rydval (uprostřed) a Rudolf Höhnle (dole).

Tři snímky Pavel Mikeska,
jeden Karel Novák

Na titulní straně se smějí do objektivu aparátu Karla Kučery členky vítězné štafety v Harrachově Košťálově, Weissshäutlově a Cillerová z Jiskry Mšeno.

80 let našeho lyžování

V prvním čísle Lyžařství letošního roku přinesli jsme první část vzpomínky Jiřího Rösslera-Ořovského o zavedení lyží do Čech a založení Českého Ski Klubu Praha, jak ji uveřejnila právě před 40 roky ročenka Č.S.K. Praha. Také v tomto pokračování ponecháváme původní způsob psaní Jiřího Rösslera-Ořovského.

Již v zimě 1887 jsem svolal schůzi; bylo nás 14 a výsledek byl, že založil jsem při Bruslařském Závodním Klubu »Skiklub«. V této zimě objednal jsem již více párů lyží ze Stockholmu, většinou modelu finského, a k nim lopařské pjáxy. Právě tyto mé nejstarší lyže jsou, díky okolnostem, že jsme přešli brzo k lyžím tvaru telemarského, výborně zachovány a visí v panoplii na verandě Českého Yacht Klubu v Podolí.

Když jsem opouštěl Prahu 1889, abych se až 1893 z ciziny vrátil, byl náš »Skiklub« již tak »silný«, že vedle mých 12 párů lyží různých tvarů bylo aspoň 12 párů lyží v majetku jednotlivých členů. Dnes bude zajímat, kdo byli nejprvnější »skijáci«, jak jsme tehdy psali a říkali. Chronologicky to byli: J. Rössler-Ořovský, dr. K. Rössler, J. Melichar, H. Mandl, O. Krajčec, Arnošt Bürgermeister, H. Netval, baron Kučera, Hingst, šl. Wodwařka [JUDr.] (Hrvat), Fr. Protivenský (dnes MUDr.), Fr. Prokop (dnes univ. prof. MUDr. na Bratislavské universitě), Beda Prokop (pozdější mistr-lyžec), Jiří Müller, Jar. Hořínek, Alfr. Hořínek atd.

Z ciziny jsem si pilně dopisoval jak s lyžci a bruslaři českými, tak s ostatními sportovci a nabádal je k organizaci. Po svém návratu do Prahy 1893 ujal jsem se opět horlivě cvičení v lyžbě při společných výpravách Skiklubu, který jsme již tehdy nazývali Český Ski Klub. Od té doby malý počet členů, který se pouze nepatrně zvětšil v následujících letech 94, 95, 96, rychle vzrůstal. Hlavním popudem k tomu byla turistika. Navštěvovali jsme Dobříš, Brdské Lesy, Křivoklátsko (Nížbor, Hudlice, Jáchymov, Křivoklát), Sázavsko, Stěchovicko a i do Prachovských skal jsme se s JUDr. Cerveným odvážili.

V letech 1893—96 přibýli do Českého Ski Klubu podle mých zápisů další členové: JUDr. Vojt. Prachenský, Mahr, Vanderlind, Rud. Meisler, MUDr. K. Fiedler, MUDr. Joe Gruss, prof. dr. B. Brauner (Brown), MUDr. Rychlík, dr. J. Just, dr. E. Just, Ferd. Hron, Eda Bürgermeister, prof. inž. L. Šimek, Jos. Cifka (plukovník), JUDr. Cervený, inž. Sequens, J. Hesky.

V roce 1894 a 1896 navštívena již Sumava (Spičák) větší společností a Krkonoše (Jilemnice). V roce 1894 navázali jsme již písemné styky s jilemnickými, zejména s řed. Janem Bucharem, neboť jsme čtli s velkým zájmem počínaje rokem 1893 články v novinách o činnosti Krkonošských lyžců. Tak viz na příklad »Pražský Illustrovaný Kurýr« č. 130 ze dne 11. května 1893, který přináší vyobrazení (fotogr.) 4 pánů a 5 dam z Branné v Krkonoších. V textu pak, »že sport ten za poslední zimy došel valně oblíbenosti a velkého rozšíření«. Z toho je vidno, že v zimě 1892—93 Krkonošští lyžaři již lyžili. Český Ski Klub Praha vypsal již 1893 závod na lyžích. Sešel však snůh a nedošlo k němu. 1895 jel závod ten pouze 2 jezdcí, J. Rössler-Ořovský a Arnošt Bürgermeister. 5. ledna 1896 konal Český Ski Klub první veřejné zdařilé lyžecké závody ve Stromovce (Král. Obora). Jilemníci měli své první závody již 1894 a 1895, kdy Trdlica, Kazda, Bedrník atd. pořádali přesporní závod »steeple chase« do kruhu.

19. ledna 1896 konán již závod o Mistrovství král. Českého ve Stromovce. Tehdy čítal Č.S.K. Praha asi 50 členů. Účastnili se téhož již jilemníci, Mladek a Bedrník. Hned na to v téže zimě konány přímo velkolepé mezinárodní závody lyžecké v Jilemnici za cizí účasti a se skokem (u Dolních Stěpanic). Tehdy již jilemníci výborně ovládali skok, arcif podle tehdejšího měřítka, kdy i v Norsku 25—30metrové skoky pokládány za hranice možnosti. Při závodech těchto vynikli zejména Nor inž. Hagbarth Steffens a Sas dr. rytíř Dieskau.

Jakmile jsem dospěl v líčení dějin českého lyžectví let 94, 95, 96, nutno zmínit se o osobách, které vykonaly největší vliv na naše mladé lyžectví i na lyžbu samu.

Německo-rakouské turné čtyř můstků

1966-1967

Již tradičně se zúčastňují naši skokani-lyžaři těchto prvních velkých mezinárodních závodů, které zahajují každoročně bohatou sezónu na mezinárodní soutěže.

V letošním roce byl uskutečněn tento gigantický podnik již popatnácté. Na startu se sešla skutečně vynikající konkurence. 72 skokanů ze šestnácti států. Mezi nimi nechyběla ani tak zvučná jména jako dvojnásobný mistr světa z MS 66 Nor Wirkola, olympijský vítěz ze Seefeldu Fin Kankkonen, stříbrný ze Squaw Valley Fin Halonen, druhý z MS 66 na velkém můstku Japonec Fujisawa a z malého závodník NDR Neuendorf a řada dalších závodníků, kteří patří mezi světovou špičku. Konkurence opravdu veliká, po pravdě řečeno, větší než při MS nebo OH. Proč? Na turné je neomezený počet startujících.

• JUBILEJNÍ XV. ROČNÍK ZATÍM NEJVYŠŠÍ SPORTOVNÍ ÚROVNĚ V HISTORII

Právem jsme byli zvědaví, jak se uvedou naši závodníci, kteří mají zvučné jméno ve skokanském světě již několik let. Před odjezdem na tuto soutěž podávali na můstku ve Šp. Mlýně výborné výkony. Nebylo však srovnání se zahraničními skokany. Po absolvování prvního tréninku v Oberstdorfu jsem byl překvapen vysokou sportovní úrovní mnoha závodníků, která nemá zatím v historii obdoby. Absolvoval jsem již 12 ročníků této soutěže, v žádném však nebylo tolik skokanů již začátkem sezóny ve vrcholné formě. Jak patrně dobré sněhové podmínky i ve střední Evropě již od polovice listopadu vykonaly své.

První soutěž v Oberstdorfu měla tedy podle průběhu tréninku minimálně 20–25 favoritů na první místa. Potěšitelné pro nás, že i naši chlapci patřili mezi tyto »vyvolené«.

• NAŠE NADĚJE V PRVNÍM ZÁVODĚ V OBERSTDORFU SE »UTOPILY« V DEŠTI A SNĚHU.

První závod v rámci Německo-rakouského turné v Oberstdorfu se uskutečnil za velmi rozmarného počasí, a tak lze úvodem konstatovat, že byl neregulérní. Výsledky jako takové nelze vůbec brát v úvahu. Jedině při zkušebním skoku bylo počasí pro všechny startující stejné, hustý déšť a bezvětří. Během vlastní soutěže se vystřídalo dokonce několik druhů počasí. Chvillemi husté pršelo s nárazovým deštěm, chvíli jenom mrholilo a chvílemi přišla studená fronta provázená hustým sněžením. Sněh zůstával ležet ve stopě na nájezdu a závodníci postižení tímto počasím měli pomalý nájezd. Tím prakticky nemohli docílit dostatečně dlouhých skoků a byli již předem ne svoji vinou vyloučeni z boje o přední místa v soutěži. To postihlo také našeho ZMS Jiřího Rašku, který si v obou

kolech toto počasí »vylosoval«. Vítěz závodů závodník NDR Neuendorf byl např. po prvním skoku jedenáctý se ztrátou 9 bodů na vedoucího závodníka Jemeljanova ze SSSR, kterého ve druhém kole postihl osud »sněžení« a byl odsunut až na 7. místo v celkovém pořadí závodu. Z našich závodníků si vedl nejlépe MS Zbyněk Hubač, který se umístil na 10. místě, Höhnl byl patnáctý a Rydval, který byl po prvním kole na 6. místě, byl odsunut těž rozmary počasí až na místo 18.

Další soutěže pak již probíhaly za celkem dobrých povětrnostních podmínek a byly regulérní. Naši závodníci se ve svých výkonech závod od závodu zlepšovali a vyvrcholením byly výkony v posledním závodě, kde docílili velmi pěkných výsledků.

• CO NOVÉHO V TECHNICE, VE VÝZBROJI A VÝSTROJI?

Technika provedení skoku zůstává v posledních letech v podstatě beze změny. Všichni nejlepší skokani světa používají zadového odrazu a skáčí s rukama vzadu. Na letošním turné skákal s rukama vpředu jediný závodník Švýcarska Max Walter. Závodníci používají při odrazu stále nižšího postavení a dokonce někteří (NDR, Norsko) mají těžiště těla tak nízko u lyží, že stehno s lyžemi není rovnoběžné, ale svírá tupý úhel. To znamená, že hýždě jsou níž než kolenní kloub. Samozřejmě bérce s lyžemi svírají co nejostřejší úhel, hrudník zůstává rovnoběžně s lyžemi. Pro použití takového odrazu musí být skokan velmi dobře fyzicky připraven, aby dokázal zvednout těžiště těla vnitřními silami (svalovou silou) co nejrychleji vpřed s maximálním zrychlením. Tím, že působí síla na těžiště po delší dráze s maximálním zrychlením, stává se odraz účinnější než u dosud užívané techniky. Tímto způsobem začínají skákat již i někteří naši reprezentanti. Říkáme tomu odraz »na doraz«. Žádné jiné novosti v technice skoku se neobjevily.

Výstroj zůstává v zásadě beze změn. Používá se úzkých lastexových šponovek a sílonových svetřů ke krku (roláků). Boty rozmanité výroby a různých typů. Domnívám se, že boty naší výroby Botas budou jedny z nejlepších. Dále používali závodníci převážně lyži tří značek, Poppa, Splitkein a Record Gfäller. Na poppách skákala většina závodníků (asi polovina). Norové a Francouzi skáčí na lyžích norské výroby »Splitkein«. Němci a Italové na Recordech, vyrobených v NSR. Závodníci Jugoslávie používají lyži vlastní výroby zn. Planica super 66.

Lyže Splitkein a Record jsou podstatně lehčí oproti lyžím Poppa. Rozdíl v jednom páru asi o 2½ kg.

• WIRKOLA SKOKANEM ČÍSLO 1

Titul mistra světa, který získal loňského roku na MS v Oslo na obou můstcích Nor Wirkola je opravdu v pravých rukou. Na letošním turné dokázal zvítězit ve třech závodech a celkově takovým rozdílem, že by si býval mohl dovolit v posledním závodě v Bi-Hofenu dvakrát upadnout, a přesto by se stal celkovým vítězem turné. Nemá absolutně žádných protivní ani mezer v technice jednotlivých částí skoku, počínaje odrazem a konče doskokem, a jeho skoky působí dojem dokonalosti. V posledních závodech se též dobře uvedl mladý Jensen, který je další norskou nadějí do budoucna.

Překvapením letošního turné byli Rakusané. Po několika »hubených« letech přišel opět vzestup, a to nejen u jednotlivců, ale i u celého kolektivu. Vynikající výkony podával mladý závodník Bachler; jen kypí výbušností, kterou umí na odraze moc dobře využít. Již zkušený závodník Lichtenegger je též ve výborné formě. Dobře si vedou i závodníci Preimal a Golser. Jejich vzestup byl způsoben několika důležitými momenty. V první řadě ovlivnil jejich výkony opětný návrat trenéra Seppa Bradela. V minulých letech se za jednu sezónu vystřídali u družstva 2 i 3 trenéři. To nebylo jistě pro výkon u družstva dobré. Dalším rozhodujícím momentem pro zlepšení výkonu byl přechod na jinou značku lyží. Začali skákat na poppách, které jsou podstatně nosnější než lyže Kästle, na kterých do-

sud startovali. Za třetí absolvovali před sezónou dostatečný trénink na sněhu a velkých můstcích.

Zajímavé začaly být i výkony závodníků USA Martina a Watta, kteří naznačili, že s nimi nutno pro příští OH vážně počítat. Stále dobrý průměr ukazují závodníci NDR, kde zůstávají trvalou oporou dva staří kozáci Neuendorf a Petr Lesser. Z polských skokanů jsou v dobré formě Przybyla a Witke, a k nim se řadí mladý závodník Kocián. Jugoslávci se opírají o výkony Petra Erzena, který měl v letošním turné i trochu smůlu. V Oberstdorfu s počasím a dále jej pronásledovaly pády a lehké zranění stehenního svalu. Zklamáním byly výkony Finů a Švédů. Finové mají jenom Kankkonena, ostatní zůstávají zatím hodně dlužní dobré pověsti finských skokanů. To samé lze říci o Švédech, kteří startovali bez Sjöberga. Japonec Fujisawa není též ve své loňské »stříbrné« formě. Ukázal, že umí stylově dobře zaskákat, avšak scházela mu patřičná délka, která je pro výsledek v tak těžkých soutěžích rozhodující, a jeho 18. místo v celkové klasifikaci je horší než umístění všech našich závodníků.

Sovětská skokani zatím hledají formu. Nejúspěšnější z nich byl Michail Veretennikov, který bude i v letošní sezóně patřit k oporám sbornoj komandy.

RAŠKA OPĚT V LOŇSKÉ FORMĚ?

První závod v rámci turné nebyl pro naše skokany vynikající. Nelze však přehlédnout Hubáčovo 10. místo a další dvou závodníků Rydvala a Höhlna v první dvojčítce. Zklamáním snad bylo 42. místo Rašky. O příčině již bylo psáno výše. Myslím, že to byl hlavně pro něho veliký psychologický moment, se kterým se prakticky vyrovnal až v posledním závodě v Bi-Hofenu, kde již ukázal svým soupeřům, že se s ním musí počítat i v letošní sezóně. Zaská-

kal opět v loňské formě a byl jediným důstojným soupeřem Nora Wirkoly. Do dobré formy se dostává i mistr sportu Zbyněk Hubáč, který byl na turné počtvrté a jeho výsledky letošní byly zatím nejlepší. Hlavně jeho 6. místo v Bi-Hofenu je jeho osobním úspěchem. Bylo potěšitelné, že ke svým stylově čistým skokům přidal i potřebné metry.

Nedařilo se mladému Höhnlvi. Před odjezdem na turné byl ve výborné formě. První závod v Oberstdorfu ho vyvedl patřičně z míry a nemohl se již za celé turné »chytil«. V závodě se mu vždy jeden skok nepovedl. Nováček v této soutěži Franta Rydval podával v jednotlivých závodech pěkné výkony. Kladně nutno hodnotit, že se nezalekl zvůňných jmen, a že

bojoval, jak nejlépe dovedl. Jeho 15. místo v celkové klasifikaci je bezesporu jeho velkým osobním úspěchem. To může ocenit hlavně ten, kdo v tak těžké soutěži někdy startoval, nebo jí mohl sledovat.

V závěru lze říci, že zájezd splnil svoje poslání. Závodníci si mohli změřit síly se svými největšími soupeři téměř z celého skokanského světa. Ověřili si, že jejich technika jde správným směrem v porovnání s nejlepšími světovými závodníky, že jejich celoroční tréninkové úsilí nebylo zbytečné, což vyplynulo z výsledků. Naše skokani čeká v letošní sezóně ještě mnoho důležitých závodů, a tak si počkejme na hodnocení až na konec sezóny.

ZDENĚK REMSA,
trénér družstva

Turné ve výsledcích

Oberstdorf: 1. Neuendorf [NDR] 202,2 (87,5 a 73,5), 2. Lesser [NDR] 201,3 (89,5 a 74,5) — nejdelší skok dne), 3. Kankkonen (Finsko) 200,6 (70 a 70) a Wirkola [Norsko] 200,6 (89,5 a 70,5), 5. Lichtenegger (Rak.) 198,9 (71,5 a 71,5) ... 10. Hubáč 190,3 (67 a 70), 15. Höhn 186,6 (69 a 68,5), 18. Rydval 184,0 (71 a 69,5), 42. Raška 162,6 (61 a 63).

Garmisch-Partenkirchen: 1. Wirkola 229 (91,5 a 87), 2. Bachler (Rak.) 222,8 (88,5 a 89,5), 3. Kankkonen 220,4 (86,5 a 86), 4. Neuendorf 220,3 (87 a 88,5), 5. Queck [NDR] 215,8 (88 a 89,5), 6. Jemeljanov [SSSR] 214,1 (89,5 a 83), 7. Lesser 212,5 (88 a 85,5), 8. Jensen [Nor.] 208,9 (85 a 84,5), 9. Raška 208,8 (86 a 82), 10. Witke [Polsko] 208,6 (84,5 a 85,5) ... 15. Hubáč 206,6 (86 a 81,5), 24. Höhn 199,8 (82,5 a 82,5), 25. Rydval 199 (84,5 a 84).

Innsbruck: 1. Wirkola 237,7 (90 a 93,5), 2. Keller [NSR] 228,3 (91,5 a 88,5), 3. Lichtenegger 223,2 (91 a 90), 4. Selbekk [Norsko] 222,0 (89 a 89), 5. Raška 215,9 (87 a 87),

6. Lesser 215,2 (88,5 a 87,5), 7. Neuendorf 214,4 (92 a 87), 8. Martin [USA] 213,7 (90 a 83), 9. Erzen [Jugoslávie] 213,6 (88,5 a 85,5), 10. Kocjan [Polsko] 213,2 (88,5 a 87) ... 14. Hubáč 206,3 (82,5 a 87,5), 15. Rydval 206,1 (87,5 a 84,5), 16. Divila 205 (87 a 83,5), 19. Höhn 203,9 (88 a 83), 25. Motejlek 200,9 (85,5 a 83,5), 43. Metelka 182,2 (82 a 79), Matouš měl dva pády.

Bischofshofen: 1. Wirkola 242,7 (102 a 104), 2. Raška 233,4 (100 a 101,5), 3. Lichtenegger 219,4 (98,5 a 98), 4. Jensen 219,1 (95,5 a 98), 5. Kankkonen 214,8, 6. Hubáč 209,4 (93,5 a 95,5), 7. Neuendorf 209,4 (95,5 a 96), 8. Keller 208,9 (88,5 a 100,5), 9. Watt [USA] 206,8 (96,5 a 96), 10. Queck 205,3 (91 a 99) ... 17. Rydval 200,6 (93,5 a 93,5), 25. Höhn 189,8 (84 a 83).

Celkově: 1. Wirkola 910 b., 2. Lichtenegger 847,6, 3. Neuendorf 846,5, 4. Kankkonen 834,8, 5. Lesser 833, 6. Keller 820,8, 7. Raška 820,1, 8. Hubáč 812,6, 9. Przybyla 811,9, 10. Veretennikov [SSSR] 810,2, 15. Rydval 789,7, 17. Höhn.

80 let našeho lyžování

Pokračování ze str. 17

Pražské okolí s relativně málo sněhem nikdy by nebylo mohlo zmožnit řady lyžců, nebýt vzpruhy z hor. A byl to právě nenahraditelný Jan Buchar, který hned od počátku zval, výpravy pořádal a vodil.

Tehdy nebylo anglických sobot, obchody, úřady a písařny počínaly v 1/2 8. ráno a s 1 nebo 1 1/2 hod. polední přestávkou končily večer v 7 hodin, tedy i v sobotu nebylo pomyšlení na odjezd z Prahy ze dne. A tu jezdila naše skupina pravidelně o 1/2 12. v sobotu v noci z Prahy »severozápadní drahou« do Martinic (které se tehdy jmenovaly ještě Jilemnice—Martinice), kam jsme ráno kolem 6. hod. v neděli dojeli. V Jilemnici jsme u »Modré hvězdy« posnádali a za tmy vyjeli z bílé Jilemnice

na hory. Obvyčejně to šlo kol Stěpanické školy a s p. ředitelem Bucharem na Zálý — Hrubý Zálý — Rovinku — Seřín — Černou Skálu — Mechovinec — do Míšeček. Pak se odbočilo buď do Hutí, do Kotelských Roklů, nebo na Labskou atd. Nebo se jelo do Stěpanické pily Harrachovské na Roudnici, Krážíci, Rezek, Vlčí Hřbet, Dvoračky, Kokrháč atd., z čehož se pak vyvinuly túry až po Ještěd, do Jizerských a Orlických Hor. Na Šumavě převzali úkol ten bratři František a Beda Prokopové, kteří nás vodili po celé Šumavě. Tenkrát nebylo v Plzni ani klubu, ani kroužku lyžeckého a bylo to vlastně při lawn-tenis klubu v Plzni, kdy tamní Juránek, Kahát a ostatní pro lyžbu získání byli a později Plzeňský »Kroužek« utvořili. Pozdější Český Ski Klub Plzeň pak měl tu zásluhu, že byl prvním klubem v Čechách, který měl lyžecy sobotní vlak do hor (na Špičák).

Dokončení v příštím čísle

Několik technických rad NAŠIM ZÁVODNÍKŮM

Závodní technika je mezinárodní. Jen závodník s nejlepší technikou má reálnou šanci dosáhnout vítězství. Uvědomte si několik podstatných skutečností: Správný styl můžete jet jen ve správném postoji. Postoj závodníkoví musí umožnit dobrou práci boků, musí mu umožnit zrychlení jízdy v oblouku a musí být vyvážený.

Na obr. č. 1. vidíte jezdce ve slalomu ze závodů v Megève na snímcích pořízených v téměř okamžiku. S č. 11 Guy Perrillat — Francie, s č. 12 Američan Jimmy Houga, s č. 8 Rakušan Karl Schranz.

Co ukazuje tento snímek? Postoj vyšší než

v minulých letech — a než má většina našich závodníků. V tomto postoji může závodník pracovat intenzivně vnější stranou těla — jak boky ve směru otáčení, tak ramenem a paží. Celé tělo je nakloněno vpřed — pevné boty vpředu nepovolí ohnutí nohy v hlezenném kloubu a přenášejí tak tlak na špičky lyží, které tvoří oblouk (jen lyže zatížené v špičkách mohou dobře utvořit oblouk). Tyto tři fotografie jsou ve fázi, kdy lyžař je ve střední části oblouku. Všimněte si snahy všech dostat se s paží co nejvíce vpřed. Úsilí je tak velké a zapojení svalů tak značné, že se zde docela může mluvit o rotaci ramene a vnějšího boku.

Na obr. č. 2 vidíme s číslem 4 Karla Schranze při ukončení oblouku — poměrně velká změna směru jízdy a s číslem 14 Jean Clauda Killyho asi 0.10 vteřiny potom při nasazení do dalšího oblouku.

Všimněte si u Schranze značného vyklonění boků, položení lyží na hrany a velikého tlaku na vnější lyži. U Killyho, který prošel také touto fází, je vidět odlehčení lyží před přechodem do dalšího oblouku, při čemž paže a trup jsou ve směru další jízdy a jsou ve značném předstihu. Tento předstih trupu a paží je jedním z prvků zrychlení jízdy.

①

②

③

Na obr. č. 3 na fotomontáži vidíte Jean Pierre Augerta, který je dnes jedním z nejlepších slalomářů. Typické pro tento kinogram je zrychlení — poslední způsob typický pro Killyho — odraz z vnější nohy při dokončení oblouku a tím i zrychlení jízdy a přechod s odlehčenou vnitřní do dalšího směru. Tento způsob vyžaduje víc než dokonalou souhrnu pohybu a bleskurychlou reakci hlavně při vedení lyží do další brány.

Z uvedených obrázků vidíme, že vývoj slalomové techniky je určován snahou po rychlosti. Zkrácení dráhy, které stačilo v minulých letech (Eriksen, Sailer), vedlo až k jízdě těsně u tyčí. Nastoupila fáze zrychlení jízdy v oblouku v letech 1958—1963 prací boků (rotace), která současně se zdůrazněním předstihu práce trupu a paží vedla konečně až k tomuto poslednímu zrychlení odrazem.

Je třeba si tyto základní momenty ve slalomové technice stále uvědomovat a podle nich ještě během této sezóny zlepšovat techniku. Podrobný rozbor techniky s metodickým návodem uvedeme v některém z příštích čísel.

Vršovíči lyžaři oslavují

35. výročí svého založení. Bylo to 13. ledna 1932, kdy se sešlo několik lyžařských nadšenců a pod vedením Ditěte a Peľnáře založilo lyžařský oddíl v tehdejší vršovickém Sokole. Od té doby drží tato lyžařská parta stále pohromadě. Držela spolu i za války, kdy byl Sokol rozpuštěn. Dnes náleží ve Spartaku Praha-Vršovice k nejpilnějším. Ze zakládajících členů zbyl již jen jeden, jsou však zde děti i unuci bývalých členů. Oddíl má dnes více než 80 členů, má družstvo v běžecké a sjezdové oblasti lize. Činnosti oddílu působí při krajských a celostátních závodech. Oddíl pořádá každoročně populární lesní běh v Krči (letos účast 394 startujících) a zdědil pořádání tradičního závodu »Přes tři kopce«, který letos také oslavoval — jel se XXX. ročník.

J. H.

Tělovýchovná jednota Sokol v Horní Branné nám oznámila, že odešel navždy z jejich řad VÁCLAV JON, předseda TJ a lyžařského oddílu, reprezentant Československa na prvních zimních olympijských hrách roku 1924 v Chamonix.

Skromný, milý, vždy ochotný každému pomoci, takový zůsta-ne ve vzpomínkách.

K TAKTICKÉ PŘÍPRAVĚ SLALOMÁŘŮ

(Z hlediska psychologické otázky)

Zapamatování trasy slalomu probíhá během doby, kdy si slalomář sestavuje předběžný, ale celkem podrobný plán taktiky příští jízdy. Nutnost detailní přípravy jízdy, stejně jako zapamatování tratě je dána objektivními podmínkami závodů ve slalomu:

1. Celkem vysoká rychlost pohybu lyžaře, která nedovoluje se rozmyslet jak projíždět jednotlivé figury.
2. Novost tratě, spojená s tím, že ve dvou pokusech, stanovených pravidly, musí závodník projet po různých tratích.

Jestliže si závodník nesestaví podrobný plán jízdy, jestliže nezná a nezapamatuje si s včas povrch tratě, rozložení branek atd., znamená to »jet na slepou«.

Sestavení a zapamatování si plánu jízdy má ještě následující důležitý význam: obojí dává možnost během závodu představovat si nutné pohyby a jejich provedení.

Před závodem si závodník musí zapamatovat směr pohybu po tratě, vzdálenost mezi figurami a samotných figur. Dále si musí zapamatovat krajinu, tj. sklon svahu s místními předměty. Nakonec jsou to určité pohybové činnosti, které si závodník stanoví pro překonání každé figury.

V době, kdy si závodník snaží zapamatovat trať, spojuje v mysli představy mezi obrazy figur s povrchem svahu, pohybové činnosti a celé tratě slalomu. Tento způsob zapamatování může pokládat za projev topografické a pohybové paměti.

Toto myšlenkové provedení činnosti závodníka je upřesnění určitých dynamických pohybových stereotypů, vytvořených dříve v procesu tréninku a při účasti na jiných závodech, ale v souvislosti s konkrétními a novými podmínkami daného závodu, které potřebovaly některé změny. Závodník si každou figuru »zajede v duchu«. Jestliže se mu to nepodaří v duchu, nemůže se mu to podařit ani na trati. Když se rozhodne pro určité řešení, snaží si představit v hlavě každý pohyb a všechnu pohybovou činnost procíť.

Při tréninku máme možnost záměrně působit na proces zapamatování tratě. Dosahujeme toho tím, že umístíme do tréninku různé problémy, které musí závodník řešit.

Tyto úkoly různým způsobem formulované mobilizují myšlenkovou aktivitu závodníka při studiu tratě a plánování jízdy. Snahou je, aby si zapamatoval, co největší úsek tratě.

Malá produktivnost zapamatování si tratě je při úkolu pamatovat si pouze figury. Daný úkol fixuje pozornost závodníka na ověření a upevnění pouze jednoho elementu tratě.

Z hlediska psychologické otázky taktické přípravy závodníků, můžeme sledovat jejich rozhodnutí o základním jednání při projíždění tratě v každém ze dvou možných pokusů.

1. Zaměření na rychlost (na úkor přesnosti pohybů), bývá výsledkem snahy za každou cenu vyhrát, zlepšit čas, nebo lépe se umístit v soutěži, někdy i bez dostatečné přípravy. Hraje zde svou roli přeceňování sil a v souvislosti s tím nezdůvodněné riskování.

2. Zaměření na získání nejlepšího umístění (»na boj s tratí«) spočívá v tom, že se závodník snaží uskutečnit jízdu rychle a přesně, pokládá za hlavního soupeře trať. Zajet trať rychle a přesně znamená, vycítit tu míru rychlosti, při které lyžař je ještě schopen zvládnout lyže, což závisí na jeho fyzické, technické a morální připravenosti.

3. Zaměření na přesnost (na úkor rychlosti jízdy), můžeme charakterizovat takto: projet trať ne rychle, ale najisto. K tomuto rozhodnutí vedou závodníka některé podmínky: neúspěšná jízda v prvním kole, nebo dokonce v předchozí soutěži, nedostatečná příprava lyžaře, neúspěch soupeře, tj. když je jasné, že má vítězství zajištěno, i když jeho výsledek bude v druhém kole horší.

Vznik tohoto nebo jiného zaměření je vždy určováno objektivními podmínkami soutěže, které během tréninku může stanovit i měnit trenér. S tímto cílem musí připravovat trenér speciální cvičení a jasně formulovat konkrétní úkoly každému slalomáři.

Celý smysl takového záměrného působení trenéra spočívá v tom, aby se cestou srovnávání naučil závodník správně odhadnout a ocenit překážky tratě a svoje síly. Závodník se musí naučit usměrňovat svoje myšlenky, pocity, vůli a činnost k tomu, jak nejlépe trať zajet a ne na to, za každou cenu zvítězit nad svými soupeři. To vyplývá z toho, že vítězství nad soupeři se dosahuje ne přáním zvítězit, ale konkrétní činností spojenou se vzorným zajetím tratě.

Do druhého poločasu

Mezinárodní závody vstupují do druhé rozhodující poloviny. Začátek závodního období byl v klasických disciplínách velmi úspěšný. Zasloužilý mistr sportu Jiří Raška i přes malé zakolísání v Oberstdorfu na Turné čtyř můstků dokázal, že patří k nejlepším skokanům na světě. Zb. Hubač svým celkovým osmým místem potvrdil svoji světovou třídu. Běžci a běžkyně úspěšně zahájili v Jugoslávii v Bohinji. Dnes, kdy čteme tyto řádky, máme absolvovánu řadu dalších velkých mezinárodních soutěží, z nichž velký význam mají především výsledky ze St. Nizier, Autrans a Chamrousse. Také druhá polovina mezinárodních soutěží, která je před námi, je důležitá pro získání podkladů pro posouzení našich možností pro ZOH 1968 v Grenoblu. Příští soutěže umožní napravit eventuální neúspěchy nebo potvrdit stagnaci či růst výkonosti té které disciplíny.

U nás v Československu proběhnou ještě tři významné mezinárodní soutěže. 1. Evropské kritérium juniorů 4.—5. března v Harrachově v běhu žen a ve skoku.

V běhu mužů a v závodě sdruženém byly soutěže uspořádány v Murau v Rakousku 3.—5. února. Soutěže v Murau i v Harrachově jsou prověřkou možností pořádat lyžařské mistrovství juniorů Evropy. Vzhledem k některým nejasnostem opakujeme, že v Harrachově 3.—5. března bude finále II. ČSSH v juniorských soutěžích: v běhu juniorek a v běhu a závodě sdruženém juniorů podle národních pravidel. Ve stejné době bude mezinárodní soutěž juniorek podle mezinárodních pravidel (jsou to podle našich pravidel starší dorostenky narozené 1950, 1949) a juniorů ve skoku (ročníky narození 1951, 1950, 1949, 1948).

Ve dnech 11.—12. března bude III. ročník Tatranského poháru v běhu mužů na 15 a 30 km, běhu žen 5 a 10 km, v závodě sdruženém a ve skoku. Budou to významné soutěže vzhledem k tomu, že cizí delegace budou posuzovat

naše možnosti pro mistrovství světa 1970. Od 19.—21. března bude uspořádán XIII. ročník Velké ceny Slovenska ve sjezdových disciplínách.

Závodníci klasických disciplín jsou pozváni v druhé polovině zimy na následující závody.

KLASICKÉ DISCIPLÍNY

- 15.—19. II. Oberhof — NDR
- 19. II. Závody ve skoku v Maďarsku
- 20.—24. II. Lahti — Finsko
- 25.—26. II. Coupe Kurikkala a Berauer — NSR
- 25.—26. II. Poiana — Rumunsko — junioři
- 3.—5. III. Holmenkollen — Norsko
- 5. III. Vasaloppet — Švédsko — běh na 85 km
- 3.—7. III. Rodopi — Bulharsko
- 11.—12. III. Vikersund — Norsko — lety vzduchem
- 17.—19. III. Johanngeorgenstadt — NDR — junioři
- 15.—27. III. Finsko — několik soutěží ve skoku (Hyvinkä, Kuopio, Rovaniemi)
- 18.—19. III. Zakopané — Memoriál Br. Czecha
- 27. III. Planica — Jugoslávie — junioři
- 1.—2. IV. XII. Pokalsprunglauf — NDR

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY

- 25.—26. II. Pohár Beskyd — Polsko
- 17.—18. III. Memoriál Br. Czecha — Polsko
- 18.—19. III. Želnic — Jugoslávie — junioři
- 26. III. Tornado — Rakousko
- 26.—27. III. Memoriál — Aleko — Bulharsko
- 30. III.—2. IV. Jarní kritérium — Rakousko

Na první pohled se zdá nadhodnocení klasických disciplín. Zdá musíme vidět, že velkou část tvoří závody ve skoku, kde máme zájem, aby dobré výkony našich reprezentantů se mohly ukázat na co největším počtu závodů v zahraničí. Na druhé straně, těžší sjezdových soutěží bylo v lednu a únoru. Celkově velký počet zájezdů je daný tím, že jezdíme především tam, kam jsme zváni a kde je to pro nás ekonomicky výhodné, proto se sestavují výpravy v průměru z 5—7 závodníků včetně vedoucích a trenérů. Mimo tyto zájezdy jsou ještě oddílové styky pro nejlepší oddíly, dále několik styků s dělnickými organizacemi. Velký přínosem v letošním roce je poměrně bohatý styk pro junioery ve všech disciplínách mimo běh žen. S počtem styků můžeme být spokojeni. Na všech závodních, trenérských a ostatních funkcionářských závisl, abychom dosahovali nejen vynikajících výsledků, ale všestranně dobře reprezentovali naši socialistickou vlast.

VLADIMÍR PÁČL

Veria v dobré výsledky

Dynamo Nizke Tatry — to je skutočná ltaheň lyžiarських talentov. Svedčí o tom i skutočnosť, že z 38 aktívnych lyžiarov zjazdárov a 40 bežcov tohto oddielu je 9 vo výbere slovenského družstva na MS 1970.

Značnú starostlivosť v príprave na novú sezónu venovali zjazdárom tréneri I. Benko a L. Zacharides. V priemere najazdili pretekári v príprave 1500 slalomových bránok, vyše 1300 v obrovskom slalome a 32 km zjazdu. Družstvo ako celok získalo s prevahou prvenstvo v druhej lige slovenskej oblasti, hoci absolvovali len 4 preteky, kým ostatné družstvá až 6. Pravda pre špičkových pretekárov sa žiada zabezpečiť trampolínu a pohyblivý koberec pre tréningy slalomu a iné pomôcky.

Bežci Dynamo Nizke Tatry pod vedením trénera L. Hrnčiaru majú k dispozícii 300-metrovú umelú dráhu, kolieskové lyže a pod. I tí postúpili do I. celoštátnej ligy a veria, že sa tam udržia, lebo medzi 40 členmi božeckého lyžiarkeho oddielu je dostatok výkonných pretekárov. (már)

Tlumič chvění lyží

Většina druhů lyží (např. kové, laminátové nebo dřevěné) má tu nevýhodu, že má při nadměrných rychlostech ve zvláště terénu sklon k »plavání«. Násled-

kem toho je, že lyže pak vedou špatně stopu ve sněhu a jízda po nich je nejistá.

Tento zjev lze, jak tvrdí rakouský vynálezce, odstranit tlu-

mičem chvění lyží, který se namontuje na jejich vrchní plochu a může pracovat buď hydraulicky nebo pneumaticky, anebo kombinací obou způsobů.

Co nám ukázaly

»TELNICKÉ SLALOMY«

Je třeba předem říci, že závody byly dobré, že pořadatelé až na malé nedostatky — pozdní začátky první den — zvládli podnik velmi dobře. Traťe byly vcelku dobře vytrasovány s menším či větším stupněm obtížnosti. Problémem zůstává šířka traťe. Zdá se mi, že pro stavbu dvou slalomů je prostor velmi úzký. Bylo by třeba pro tento účel průsek rozšířit. Další otázkou je úprava traťe.

Trať vydržela, protože byla ledovatá — dá se říci »mordý led«. Pro autory bylo velmi obtížné najít trať tak, aby vedla jenom trochu po sněhu. Myslím, že pro úroveň všech našich závodníků je na začátku sezóny ledovatá trať nad jejich možnosti. O ženách raději nebudu mluvit, protože průměr závodnic trať velmi špatně zvládal. Ty poslední vlastně ani nelyžovaly, ale jen se snažily dostat zdravé s kopce.

Bude třeba pro příští trať upravit tak, aby byla tvrdá, ale ne ledovatá jako kluziště. Pokud by tam byla ledovatá místa — i taková se na tratích v cizině vyskytují, pak se solí a drásají železnými hráběmi. Tento případ jsem zažil loňského roku v Oberstaufenu, kde se musel odložit z těchto důvodů start.

Tyto objektivní příčiny odhalily u závodníků známou pravdu, že vyjezděnost nestačí, že je nutné skutečně zvládnout správnou techniku, moderní techniku, která má uplatnění i na tvrdém sněhu. Tuto techniku prokázalo jen velmi málo mužů a ještě méně žen.

Velký časový rozdíl, kterým zvítězil Pažout v prvním závodě — 4,6 vt. před Sinayem, svým klubovým kolegou a před Petříčkem z Dukly, mohl překvapit jen ty, kteří dostatečně nepozorovali v posledních dvou letech výkony a styl jízdy jak Pažouta, tak i Sinaye. Tito, hlavně první, na sebe upozornili jednak svým odlišným způsobem jízdy od většiny našich závodníků, ale zato shodným nebo přibližným způsobem, jakým jezdí světová špička. Na Kritériu prvního sněhu ve Val d'Isere v roce 1965 zvládl rozbitou a těžkou trať s vysokým číslem tak, že sklídl potlesk obecnosti. Rovněž Sinay se tam dobře uvedl, i když jeho jízda nese znaky rozházenosti. Dá se ale říci, že základní momenty moderní jízdy ovládá. Jsou to kromě správného postoje — vyklonění boku — včasné nasazení, správná a rychlá práce paží. Zrychlování oblouku provádí dosud zatím jen rotací vnějšího boku, i když ne vždy dostatečně.

Velmi potěšitelnou skutečností bylo několik mladých jezdců, kteří ve své technice také tyto znaky jízdy měli. Byl to Bašta ze Šp. Mlýna, Kubík ze Slávie VŠ Praha a ještě několik dalších. Svou dravostí na sebe upozornil Ftorek z Dynama Nizké Tatry a zcela příkladným pojetím (odvážným) jízdy, Podal z Techniky Brno.

Jak jely ženy?

Tam se konkurence zúžila na několik závodnic. Byly to Mohrová, Bambasová, Cuninková, Krňoulová, Kornelová, Weinertová a konečně Kubínová, která překvapila ve druhém závodě ve druhém kole slalomu dravou a dobrou jízdu. Jmenované závodnice jedou technicky celkem dobře, i když se dopouštějí některých základních

chyb v tíživých situacích — záklon, pozdní nasazení oblouku, nekontrolování rychlosti nájezdu atd. Tyto chyby způsobily, že o tituly nebojovaly tytéž závodnice.

Zbytek závodnic byl o třídu horší. Trať jim působila nesmírně obtíže. Špička reprezentačního družstva žen je minimálně o třídu lepší ostatních. Tato situace se ukázala již na loňských mistrovstvích CSSR, kdy rozdíl mezi družstvem a ostatními byl méně než žádoucí. Zde je velká mezera v práci s družstvy žen.

Pro diváka nemohl být pohled na soutěž mužů, ani na soutěž žen příliš zajímavý. Velmi často se tam opakovaly stejné situace a o závodnicích od třetiny startovních čísel jsem již napsal.

Jaký je na první pohled rozdíl mezi touto soutěží a soutěží v zahraničí?

U žen je patrný rozdíl v pojetí jízdy, v bojovnosti. Ovšem je pochopitelné, že bojovat s úspěchem s tratí a s časem může jen ten, kdo je pro tento boj vyzbrojen technicky a morálně.

U mužů bojovnost ve většině případů nescházela, ale scházela tam technika jízdy. Bez té se na takovéto trati nedá nejen bojovat, ale ani jet.

Při sledování závodů, kde jsem měl svoje družstvo — I. liga — jsem si uvědomoval velmi silně, že vlastně se jede disciplína, o které jsem již dlouho přesvědčen, že je disciplínou, v níž můžeme dohonit ve výsledcích světovou špičku. Myslím, že dnes je většinou trenérů jasno v otázkách techniky slalomu. Konečně bylo toho dost zveřejněno, odprédnášeno. Nakonec jsou zde jezdci, kteří principy techniky ovládají. Proč bychom se nemohli udržet na vyšší s technikou této disciplíny v následujících letech? Když mohou vyniknout Norové, Norky, Angličanky a hlavně Švédové ve slalomu, není důvodu, proč my bychom nemohli ve slalomu udělat výsledek. Je nutno správně zaměřit tréninkové úsilí a udržet krok s technikou.

Napadla mě také jedna kacířská myšlenka, po zveřejnění výsledků družstev I. ligy. Jak to, že už neplatí v praxi ono tvrzení, že dobří lyžaři mohou vyrůst jen na horách, že se lyžovat ve městech nedá?

Výsledky I. ligy po dvouzávodcích: 1. Slávia VŠ Praha, 2. Slávia VŠ Brno, 3. Slávia VŠ Košice.

Možná, že to bude také tím, že systematická odborná práce přináší výsledky lepší, než tzv. »podminky«.

MÍLA JIRSA

Světový vytrvalostní rekord

Šéf policie finské obce Padasjoki mohl být vlastně se svou službou spokojen. V jeho úřadě nebyla žádná práce, ve svěšené oblasti panoval klid. Mnoho klidu mu však asi nevyhovovalo. A tak přišel na myšlenku vnést trochu sportovního ruchu do života jeho ochraně svěšených 1500 obyvatel. Od 9. ledna 1966 bojoval všichni obyvatelé obce o vytrvalostní světový rekord na lyžích. Ve dne, v noci, v zimě a za největší sněhové vánice, se nacházeli běželi na vytyčené trati okolo kostela. Již 8. dubna byl starý světový rekord 89 dní, jehož držitelem bylo finské město Jönsu, překonán. Nový rekord obce Padasjoki je 104 dny a celková délka absolvovaných kilometrů 18 208. Nejmladším účastníkem závodu byl tříletý Kristi Rautiainen, nejstarším 85letý Matti Jaakola, který zakončil velký závod závěrečným kolem s hořící fakulí v ruce.

(3)

Jaroslav JANDA (Dukla Banská Bystrica), »starý mazák«, se těžko hledal v startovních listinách. Neměl totiž žádné »domácí body«, a tak byl vylosován až v zadních skupinách. V sobotu jel s číslem 75, v neděli s číslem 69. Vzal to však sportovně, s dobrou náladou — a vyneslo mu to po oba dny velmi pěkná šestá místa.

Miriám CUNINKOVÁ (Slávia Bratislava UK) měla v sobotním slalomu k vítězství velmi blízko, ale ve druhém kole příliš riskovala — a byla diskvalifikována. Vynahradila si to v neděli: obsadila bezpečně první místo!

„TELNICKÉ SLALOMY“ přehlídka všech našich nejlepších

Miloslava KUBÍNOVÁ ze Slovanu Peč měla právo k optimismu po skončení obou Telnických slalomů. Vždyť v prvním sobotním skončila na třetím místě, což byl sám o sobě již krásný výsledek, a v neděli překvapila ještě více: zůstala jen o 0,8 vt. za vítězkou, Cuninkovou!

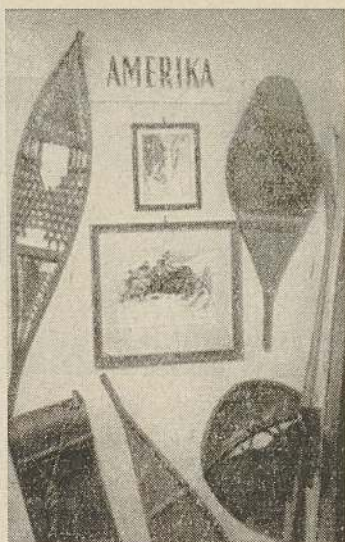
Gregor SINAY ze Slávie VŠT Košice se zaskvěl, tentokrát byl nejúspěšnější z celé stovky startujících. V sobotu skončil na druhém, v neděli na prvním místě.

(Snímky O. Mašek)

Špindlerův Mlýn, Vysoké Tatry, Jiří Raška, vlevo dole fotografie z počátků lyžování na našem území.

Staré indánské sněžnice.

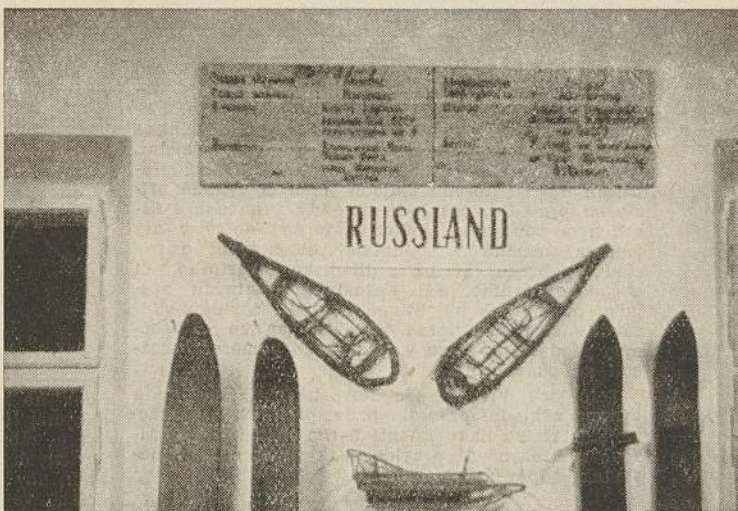
4 foto Vl. Pácl

Sněžnice a lyže sibiřských národů.

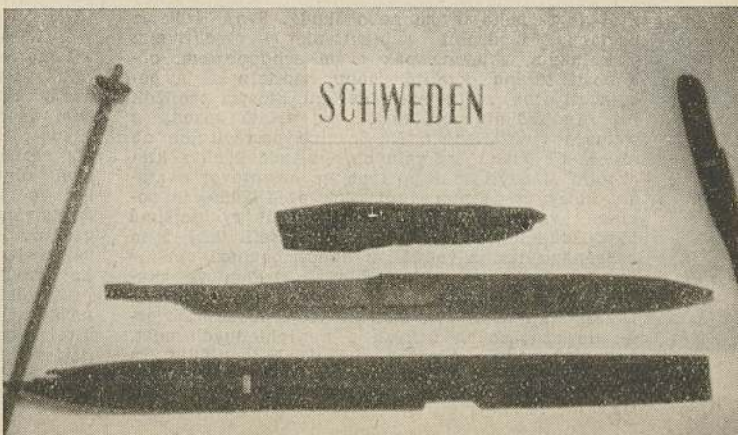
Nové lyžařské muzeum

Nedávno bylo otevřeno muzeum zimních sportů v Mürzzuschlagu. Vladimír Pácl, který se zúčastnil slavnostního otevření nám řekl: »Je podivuhodné, jak vcelku malé město Mürzzuschlag dokázalo postavit muzeum, které je jedním z největších na světě a ve sbírce lyžařských vázání má světový unikát. Výstavba stála 1 100 000 šilinů. Muzeum má 22 místností a z toho 14 je věnováno vývoji lyžování. Exponáty jsou z 15 zemí včetně Československa. Naše výstavka zaujímá čestné místo a při slavnostním zahájení byla velmi pěkně ohodnocena. Na obrázku je vidět část čs. výstavky (obr. 1), část SSSR (obr. 2), USA (obr. 3), Švédsko (obr. 4).

Iniciátorem tohoto muzea je p. T. Hüttnegger — velký znalec historie lyžování. Tento za pomoci města Mürzzuschlagu a starosty p. Franze Kotrby dokázal shromáždit nejen výstavní exponáty, ale bohatou lyžařskou literaturu, lyžařské odznaky atd. Muzeum je nejen zajímavé pro běžné návštěvníky, ale jistě se stane vydatným pomocníkem při studiu vývoje lyžování v jednotlivých zemích.«

Dole zbytky lyží, staré 2000 let.

Lyžařská "omídešátka"!

V naší republice není dosud žádná zákonná ani jiná úprava, kterou by byla usměrněna jízda na lyžích, ať již na volných prostranstvích, lesních cestách, či lyžařských sjezdovkách. Přitom v důsledku rychlého a živelného rozmachu lyžařství, kdy se tento sport stal skutečně lidovým a je provozován širokými masami pracujících, se teprve stále více naplňuje pohybujiícími se lyžaři, jejich rychlost se v důsledku zlepšené techniky rovněž neustále zvyšuje. Vysoký ruch a živelný způsob jízdy mají za následek četné úrazy, které působí škody na zdraví i věcech někdy značného rozsahu.

Není proto nadále udržitelné, aby se v tomto živelném způsobu jízdy pokračovalo, ale je naopak nutné jízdu podrobit určitým pravidlům. Přitom nelze mít pochyb o tom, že tímto opatřením bude značně snížena úrazovost při lyžování. Také v zahraničí byl tento problém opětovně přetřásán a v některých státech již byla vydána příslušná pravidla, což bylo mnohdy vynuceno i zavedeným soudním řízením. I u nás došlo v nejednom případě k soudnímu rozhodování o následcích úrazu, ať již z hlediska trestního či občanskoprávního. Při nedostatku platných pravidel nelze však objektivně posoudit zavinění kterékoliv strany a nutno přihlížet jen ke všeobecným předpisům, které v lyžařských poměrech ztrácejí na působnosti.

Toto jsou důvody, pro které navrhuji, aby byla vydána základní pravidla jízdy, při jejichž dodržování se riziko jízdy zmenší a tím také klesne úrazovost. Překročení pravidel pak bude mít za následek odpovědnost škůdce.

Pravidla jsou ovládána těmito zásadami:

1. zásadou bezpečnosti, která znamená, že lyžař je povinen jezdit tak, aby svojí jízdou neohrožoval okolí a nevystavoval ostatní lyžaře v nebezpečí zbytečného úrazu nebo škody. Svoji jízdu je povinen přizpůsobit subjektivním i objektivním podmínkám, zejména pak svým schopnostem, obtížností terénu, kvalitě sněhu, viditelnosti a početnosti osob, které jsou v terénu, kterým projíždí. Při předjíždění musí dodržovat určité zásady a bezpečnou vzdálenost. Na lesních cestách jen na straně od svahu, na volných a sjezdovkách z kterékoliv strany. Není povinen se orientovat o stavu, který je za ním. Je-li však předjížděn, je povinen svojí jízdou zmírnit a umožnit rychlejšímu předjíždějícímu lyžaři hladké předjetí. Aby bylo zabráněno tzv. závodění, z něhož pochází většina úrazů, musí se zabránit hlavně jízdám ve skupinách v úrovni, čímž dochází k uzavření tratě. Lyžaři mají povinnost zmírnit svojí jízdu při vjezdu do uzavřených úzkých a nepřehledných míst, nebo do míst, o kterých musejí předpokládat, že

se v nich nacházejí početní lyžaři. Zásada zmírňování jízdy platí i v okolí chat a lyžařských stanic.

2. Zásadou kontroly, která znamená, že lyžař, který předjíždí jiné lyžaře, bere na sebe riziko předjíždění a odpovídá za hladké předjetí bez ohledu na to, zda předjížděný jezdec pokračuje plynule v dosavadním způsobu jízdy, nebo neočekávaně směr jízdy změnil. Lyžař musí z daných skutečností vyvodit všechny možné překážky a je povinen třeba pádem zabránit hrozící srážce, nebo alespoň náraz srážky zmírnit.

3. Zásadou orientace, která znamená, že lyžař najíždějící na trať je povinen orientovat se o tom, kdo se na trati nachází. Podobnou povinnost má i lyžař, který lyžařskou trať traversuje. V těchto případech je lyžař povinen dát přednost. Zásadně nemá však lyžař povinnost orientovat se dozadu o tom, kdo za ním sjíždí.

4. Zásadou volného prostoru, která znamená, že lyžař je povinen na cestách či sjezdovkách jezdit tak, aby trať nezatarasil, tzn., aby na trati nezastavoval a na místě setrval, zejména v prostorech úzkých a nepřehledných. V případě svého pádu je lyžař povinen neprodleně prostor uvolnit. Lyžaři mohou vystupovat na cestách jen stra-

nou ke svahu, na sjezdovkách jen na vykázané straně. Na nepřehledných a úzkých místech je výstup vůbec zakázán. Na volných prostranstvích a cvičných loukách jsou lyžaři povinni vystupovat tak, aby nebyli v cestě lyžařům sjíždějícím. V obcích, ve kterých je zhuštěný lyžařský ruch by měly místní národní výbory být zmocněny, aby mohly nařídít vlastníkům nebo uživatelům pozemků odstranit ploty, popř. vydat zákaz takové ploty stavět. Tato ustanovení by měla být vtělena do statutu národních parků (TANAP, KRNPAP).

5. Zásadou práva veřejnosti, která spočívá v tom, že všichni lyžaři jsou oprávněni užívat veřejné lesní cesty, otevřené svahy, nebo sjezdové dráhy. Musí však vzít v úvahu, že vstup do těchto míst nebo prostor přináší s sebou objektivní nebezpečí a s tím spojené riziko, které je tím větší, čím složitější a obtížnější je terén ve spojení s dalšími objektivními překážkami. Lyžaři nemohou být ve svém právu volného užívání cest či tratí omezováni jinými lyžaři, kteří by si svévolně organizovali závod či trénink. Závod či trénink na závod lze uskutečnit jen za předpokladu řádného uzavření tratě či dráhy. Toto uzavírání může provádět jen Horská služba, nebo organizace jí pověřená a to tak, že jak na startu, tak v cíli viditelně označí uzavření tratě pro daný účel a zajistí řádnou a účinnou kontrolu.

Na základě těchto zásad navrhuji, aby jízda lyžařů byla řízena těmito

pravidly:

1. každý lyžař je povinen se při jízdě chovat tak, aby neohrožoval své okolí a nevystavoval ostatní lyžaře nebezpečí úrazu nebo škody a to více než odpovídá daným podmínkám,

2. každý lyžař je povinen přizpůsobit svoji jízdu svým schopnostem, obtížnosti terénu, kvalitě sněhu, viditelnosti a existenci jiných osob v terénu bez ohledu na to, zda tyto vidí, nebo zda jejich přítomnost v terénu musí předpokládat,

3. každý lyžař je povinen pozorovat terén před sebou a nevyjíždět na trať nebo dráhu nebo vjíždět do těchto z boku traversovat — aniž by pozoroval stav za sebou, popřípadě nad sebou, zda může bez nebezpečí pro sebe a jiné sjíždět v zamýšleném směru,

4. každý lyžař je povinen při jízdě dbát potřebné opatrnosti a vyvozovat z daných skutečností všechny možné překážky a tomu i přizpůsobit svoji rychlost. Zvláštní opatrnosti je povinen dbát v úzkých a nepřehledných místech, v místech předlidených, dále v blízkosti chat a lyžařských výtahových stanic. Hrozící srážce je povinen zabránit nebo alespoň sílu nárazu zmírnit třeba i včasným pádem,

5. každý lyžař, který předjíždí, může tak činit na lesních cestách jen na straně od svahu, na otevřených pláních a na sjezdovkách z kterékoliv strany, vždy však s dodržím bezpečného odstupu. Přitom musí dbát toho, aby kdykoliv reagoval na jezdce a jízdu lyžaře před ním bez ohledu na to, zda tento sjíždí podle očekávání či neočekávaně změnil směr. Předjíždějící musí být s to kdykoliv zastavit nebo smykem změnit směr, jestliže to okolnosti případu vyžadují,

6. lyžař nemá povinnost orientovat se o stavu, který je za ním. Jakmile však zjistí, že je předjížděn, je povinen rychlost svojí jízdy snížit a umožnit tak hladké předjetí. Nesmí v žádném případě s předjíždějícím pokračovat v jízdě v úrovni a tak uzavřít trať či cestu. Při sjezdu do úzkých

či nepřehledných míst je povinen rychlost jízdy zmírnit,

7. žádný lyžař není oprávněn zastavovat a setrávat na úzkých nebo nepřehledných místech nebo uprostřed sjezdovek. V případě zastavení nebo pádu je povinen neprodleně taková místa vyklidit a uvolnit,

8. každý lyžař je povinen zachovávat bezpečnou vzdálenost od nebezpečných míst, označených viditelným znakem nebo zábrany (řetězy), stejně tak jako od tratí používaných k lyžařským výtahům nebo od sáňkařských nebo bobových drah,

9. vystupovat mohou lyžaři na lesních cestách jen v zástupu a na straně ke svahu, přičemž jsou povinni dát sjíždějícímu lyžaři přednost v jízdě. Podobně mohou lyžaři vystupovat jen po vyznačeném okraji sjezdové tratě a rovněž jsou povinni ustoupit před sjíždějícími lyžaři. V úzkých a nepřehledných místech je výstup po sjezdových tratích vůbec zakázán,

10. závody nebo tréninky na závody lze na tratích pořádat jen za předpokladu jejich řádného uzavření a účinné kontroly tohoto uzavření. Trať uzavírat může jen Horská služba nebo organizace jí pověřená, viditelným označením na startu i v cíli a obsazením těchto míst, příp. jiných otevřených míst v trati hlídkami. Jinak není možno organizovat žádné závody ani tréninky na závod.

Tato pravidla platí pokud v jednotlivých místech nebyla vydána pravidla zvláštní, pro všechny lesní cesty, otevřené svahy nebo sjezdové tratě bez ohledu na jejich obtížnost.

Předkládám tento svůj příspěvek čtenářům, neboť se domnívám, že tímto způsobem bude možno snížit z velké části mnohdy zbytečné úrazy.

Příspěvek si nečiní nárok na dokonalost, ani není úplný. Spíše může být podkladem k dalšímu jednání a ke konzultaci s tuzemskými, popř. i zahraničními odborníky.

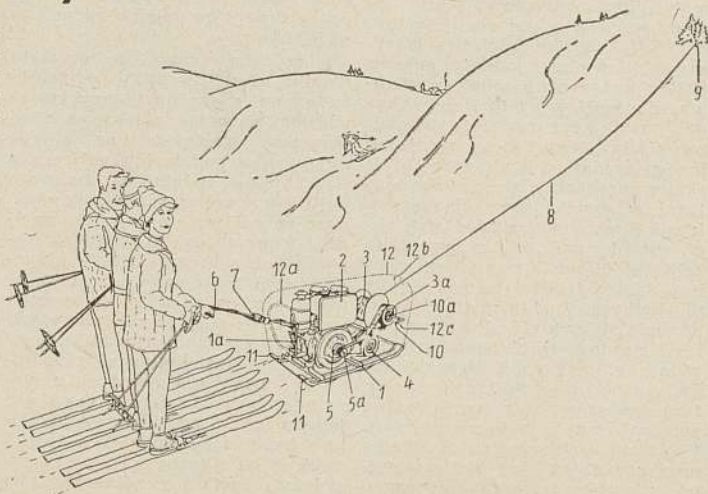
Dr. BEDŘICH JERIE,
lyžařský oddíl TJ Slavoj Vyšehrad

Miniaturní lyžařský vlek

S miniaturními lyžařskými vleky se na našich horách již setkáváme. Jejich předností je snadná přeprava z jednoho místa na druhé. Jsou malých rozměrů, takže se vejdou do zavazadlového prostoru osobního auta.

Seznámíme vás se západoněmeckou novinkou, která je odlišné konstrukce — vlek jede s lyžaři. Je opatřen výbušným motorem a v jeho krytu je uložen rovněž i navijec buben s lanem, jehož druhý konec se ukojí na vrcholu stráně. Na přední části krytu motoru je uchyceno lanko s dráždly pro lyžaře. Aby vlek mohl jak vyjet do svahu, tak i sjet, je na spodní části opatřen lyžičkami. Rychlost navijení i odvíjení bubnu je regulovatelná.

Výkres: str. 4 patentu Francie čís. 1 412 901.

DISKUTUJEME PŘED III. SJEZDEM

Materiály vydané ústředním výborem ČSTV slouží v současné době jako podněty k široké diskusi ve všech tělovýchovných orgánech i ve všech institucích, které se jakkoliv podílejí na organizování tělesné výchovy a sportu. Problémů obsažených v těchto materiálech je pro každý orgán takové množství, že nelze ani o všech do detailu hovořit, je projednávat na všech místech. Nejde jistě také o to, abychom jen diskutovali, ale jde o skutečné řešení problémů, spojených v první řadě s dalším rozvojem našeho sportu.

V lyžařství musíme k diskusi přistupovat ze dvou zásadních pohledů: z hlediska rozvoje masovosti a z hlediska zvyšování kvality tělovýchovného procesu. Nelze ovšem vycházet pouze z nároků, ale je nutno problémy současně řešit z hlediska reálných možností. Často se vyskytují v diskusích názory, že to či ono nezajistila ústřední sekce. Při takovémto kritice je třeba dobře rozlišovat, co má a může ústřední sekce zajišťovat, případně kryt ze svého přiděleného rozpočtu a co je nutné zajistit vlastními silami, svépomocí, případně i finančně z jiných, v první řadě z vlastních zdrojů.

Protože připomínky k finančnímu a materiálnímu zajišťování činnosti a rozvoje včetně výstavby a údržby lyžařských zařízení jsou velmi časté, chci se v tomto příspěvku v první řadě zmínit o některých problémech ekonomického a organizačního zajišťování potřeb dalšího vývoje našeho sportu.

Přes velkou snahu některých jednot a iniciativy jejich lyžařského oddílu se ještě nepodařilo z větší části zabezpečit jejich rostoucí potřebu, nepodařilo se odstranit disproporce mezi potřebou a ekonomickými možnostmi jednot. A tato skutečnost sama o sobě stojí za zamýšlení. Dobrých příkladů máme již několik. A dnes má každá jednota možnost finančně a materiálově zabezpečit svoji činnost, postavit se na vlastní nohy. A chopí-li se této iniciativy lyžařský oddíl v rámci jednoty, nebude jistě v budoucnu námitek proti tomu, aby z přínosu této činnosti byl přednostně kryt rozpočet lyžařského oddílu. Mám tím na mysli nejen zřizování stálých lyžařských škol v horských místech, nebo kulturní a společenskou činnost ve formě divadelních a tanečních akcí, estrád apod., ale v první řadě zajištění činnosti trvalé, na dlouhou dobu dopředu. Je možné, aby tělovýchovné jednoty stavěly lanovky a vleky a při nich samozřejmě i sjezdové tratě nebo slalomové svahy. Je dnes k dispozici řada levných projektů, které při obětavé svépomoci členstva je možno poměrně rychle a levně postavit. V městech zřizování sběren Sazky není rovněž těžkým úkolem stejně jako zřizování opraven sportov-

ní výzbroje, které navíc by ještě pomohly odstranit dosavadní obtíže při shánění kvalitních odborných oprav.

Chce-li oddíl postavit skokanský můstek, nelze jen zvažovat náklady na jeho postavení, je současně nutné i zajišťovat jeho údržbu do budoucna, která není nijak levná a lehká. Příjem ze sportovních akcí není dosud tak veliký, aby zajistil tyto potřebné náklady. Myslí proto, že by oddíl měl současně uvažovat o postavení sportovní ubytovny, nikoliv nákladné hotelové stavby, ale levné ubytovny, kterou by bylo možno využívat jak pro soustředění závodníků, školek odborných kádrů, ubytování při závodech, tak i pro rekreaci vlastních členů a dalších lyžařů. Kdyby jedna třetina byla využívána trvale závodníky oddílu (za minimální poplatek) a dvě třetiny byly pronajímány, jistě by se taková stavba nejen brzy zaplatila, a pomáhala by růstu závodní úrovně oddílu, ale přinášela by brzké budoucnosti i další finanční prostředky na činnost.

Je tedy nezbytné, aby výbory oddílů vedle problémů vlastního tělovýchovného procesu se stejně intenzivně zabývaly a řešily základní ekonomické i perspektivní úkoly. Nelze tuto práci ovšem žádat jen na vysokých pracovních — trenérech, cvičitelích a rozhodčích, ale je nutno do této práce zapojit co nejširší počet členů oddílu.

Jsem toho názoru, že by bylo vhodné, aby i ÚV ČSTV počítal do budoucna s možností poskytovat oddílům návratné půjčky na větší investice, především na stavbu ubytoven a podobných zařízení a jistě by — obdobně s úvěrovou politikou v průmyslu — měly přednost ty oddíly, které by se zavázaly k urychlené návratnosti zapůjčených prostředků. Bylo by samozřejmě třeba, aby se v rozpočtu již předem počítalo vyhrazením určité části míst na zajištění vlastní sportovní činnosti oddílu, tedy na přednostní ubytování závodníků při výevku a závodech a aby nebylo takové zařízení zaměřeno jen na neukrativnější využití. Jinak bychom se dočkali v krátké době stejné situace, s jakou se setkáváme často i v některých tzv.

účelových zařízeních ČSTV. Tak např. v Harrachově je rok od roku zvyšován plán tržeb a je proto samozřejmě, že vyhrazení této ubytovny pro závody a závodníky je čím dál tím obtížnější.

Orgány ROH by měly uvažovat o tom, že závodníci a činovníci lyžařských soutěží jsou vesměs dobří pracující, kteří navíc svůj volný čas věnují práci v tělovýchově a jistě za to zaslouží nejméně stejné uznání jako ostatní pracující — účastníci výběrové rekreace ROH. Mám na mysli to, že by pro větší závody samozřejmě měly být vyhrazeny a přiděleny rekreační poukazy ve vhodné ubytovně prostřednictvím sekce lyžování účastníků těchto závodů. Tak by ROH aktivně přispělo rozvoji sportu a prakticky by svým vrcholným orgánem zdůraznilo význam svého usnesení o podpoře tělovýchovy a sportu z r. 1961.

Organizace Sportturist je se měla stát opravdu organizací celého ČSTV a tudíž rovnoměrně sloužit zájmům a potřebám všech sportovních odvětví. Nestačí povolit jen jeden nebo dva zájezdy za sezonu pro jeden sport, ale bylo by třeba přiznat stejnou váhu a také stejné výhody všem hlavním sportům, využít této formy styků jak pro získávání potřebných zkušeností a růst výkonnosti závodníků, tak i pro rozšiřování členské základny ve všech sportovních odvětvích.

Stejně bychom v souvislosti s tímto ekonomickými otázkami měli — zejména při řešení otázek územních plánů — zajišťovat sdružování finančních prostředků ostatních resortů a organizací. Měly by proto oddíly a okresní sekce spolupracovat co nejtěsněji s příslušnými orgány národních výborů a v této spolupráci zajistit všechny dostupné zdroje jak z průmyslových podniků, z jejich závodních výborů, z cestovního ruchu, zajišťovat výstavbu zařízení ve svépomocné akci Z, která dovoluje nákup potřebného materiálu za velkoobchodní ceny atd.

Jistě jsem svým příspěvkem zdaleka nevyčerpal všechny možnosti, které mohou oddíly využít pro ekonomické zajištění svoji činnosti. Chtěl jsem jen poukázat na tu skutečnost, že máme nejen právo a možnost, ale i povinnost udělat

všechno pro zlepšení hospodářské situace tělovýchovných jednot a lyžařských oddílů a tím získat další prostředky potřebné pro rozvoj našeho sportu. I okresní orgány musí podporovat takovou iniciativu v první řadě, přičemž zároveň však je nutné, aby zvýšily potřeby jednotlivých sportů a pro rozvoj lyžařství přidělily z vlastního rozpočtu prostředky odpovídající významu lyžařského sportu a jeho nejnütnějších potřeb. Prozatím se tak neděje a v mnohých případech byly z okresních rozpočtů přiděleny okresním sekčím tak nepatrné částky, že nezajišťují nejen vlastní činnost, ale znamenaly by úplnou stagnaci. A to při přechodu na dvoustupňové řízení by jistě nejen nebylo zdravé, ale hned v počátku by je poškodilo.

Bylo by třeba, abychom v diskusi k III. sjezdu ČSTV hovořili rovněž o lyžařských sportovních základnách, které — a to znovu zdůrazňuji — je třeba chápat jako nadstavbu a nikoliv jako čisté oddílovou instituci. Je nutno se oprostít lokálního patriotismu, ale vidět v lyžařských základnách především základ naší sportovní reprezentace bez ohledu na oddílovou příslušnost. Bylo by jistě stejně dobré rozhovřit se o struktuře našich lyžařských soutěží, o vhodnosti oblastních soutěžních komisí, o jejich velikosti a územním rozložení atd.

Z celé diskuse by měla vzejít řada podnětných námětů a návrhů, které po konečném zpracování by měly být předneseny a projednány na III. sjezdu a měly by dá-

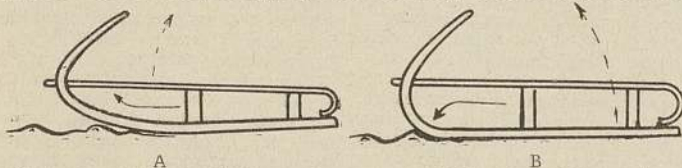
le prohloubit a zlepšit naši činnost. Budeme-li přistupovat se vši vážnosti k řešení těchto problémů, poroste nejen úroveň našeho sportu, ale současně se i zvýší význam naší společné činnosti. I toho je myslím v neposlední řadě třeba. Mluvíme-li o významu dobrovolné tělovýchovné práce zejména v souvislosti s jejím výchovným posláním, pak je třeba i zvýšit význam dobrovolných odborných orgánů v ČSTV. Jestliže o sportovních sekčích se v návrhu nového organizačního řádu hovoří až téměř nakonec, zdá se, že si ani orgány ÚV ČSTV dostatečně neuvědomují význam a důležitost těchto odborných orgánů pro vlastní práci. Bylo by vhodné, aby předsedové sekcí měli v orgánu rozhodující hlas, tj., aby byli přímými členy předsednictva ÚV s právem hlasování, a aby sportovní sekce, odbor turistiky a odbor ZTV byly zahrnuty mezi přímé orgány ČSTV v příslušné části (VI.) nového organizačního řádu. Znamenalo by to podstatné zvýšení významu a autority sportovních sekcí a tím i uznání dobrovolné práce v tělovýchově, která ne vždy je oceňována v souladu s dosud vydanými vládními usneseními v této věci.

Na druhé straně my všichni si musíme uvědomovat, že další zlepšení naší práce je nejen základem pro její lepší uznávání, ale že tato práce přinese zároveň další úspěšný rozvoj našeho sportu a růst sportovního mistrovství.

MILOŠ DUFFEK, místopředseda lyžařské sekce ÚV ČSTV

SANĚ konstrukční řešení modernizace konstrukce

Obr. A — B pozvolný náběhový oblouk saniček umožňuje snížení jzdnicích odporů a tím dosažení větších rychlostí a ovladatelnosti bez drhnutí nohama o zem. Klidně a bezpečně přejede jakékoli terénní nerovnosti, překážky, kameny, škváru apod. Zbrzdění nepřisobí nikdy najednou (rázově), takže jezdec stačí reagovat záklonem. Naproti tomu u starých typů prudce zakřivený oblouk náběhu sanice

způsobuje náhlé zbrzdění — náraz — a přelétnutí posádky setrvačností dopředu i při sebemenší překážce.

Obr. S — O Ovladatelnost na měkké sněhové dráze, i na tvrdém, uježděném ledovém úseku sjezdu konstruktivně zajišťují mírně na vnitřní hranu posazené sanice. Dále tím, že nejsou skluzné plochy kování jako u starých typů rovné s povrchem dráhy O, ale že jsou mírně sešikmené na vnitřní hranu a jsou hlavně širší S.

Sešikmené a široké skluznice sportovních saní si automaticky samy vyrovnávají optimálně potřebnou velikost zaboření, tj. sílku styčné plochy odpovídající váze posádky a měkkosti povrchu dráhy. Na ledovém úseku dráhy jedou jen po vnitřních hranách,

Pokračování na str. 31

★ Nejvíce členů má z reprezentačních A-družstev skok — 11, nejméně závod sdružený a sjezd žen — po 6. Běžkyň a biathlonistů je po sedmi, sjezdařů — 8 a běžců — 10. Z B-družstev má sdružený závod — 11, skok — 10, běh mužů — 9, sjezd mužů — 8, běh a sjezd žen po sedmi.

★ Celkově neúspěšnější lyžařskou základnou je Mšeno nad Nisou se 4731,5 b., před Vrchlábím — 3927,6 b. a Prahou 3622,3 b. — Nejvíce členů v reprezentačních družstvech je z Prahy — 14.

★ Nejvíce registrovaných lyžařů je v Praze — 3242, dále v Banské Bystrici 2410 a v Trutnově — 1702.

★ Nejvíce lyžařských oddílů je opět v Praze — 64, v okrese Lipt. Mikuláš — 34, Poprad — 32. Vůbec není oddíl v okresech: Kutná Hora, Litoměřice, Pelhřimov, Havlíčkův Brod, Dunajská Streda, Humenné, Komárno, Nové Zámky, Rožňava.

★ Mistrovskou třídu v běhu mužů získali: Čillík (B. Kremnica), Fousek (D. Liberec), Fabián (TJ Val. Meziříč), Hrubý (RH Semily), Lupták (RH Poprad), Páricka (B. Kremnica), Šůva (J. Mšeno n. N.) a Šlosiarik (Sl. Praha VŠ). 105 závodníků má I. třídu, někteří z nich ve všech disciplínách — 15, 30 a 50 km.

★ V závodě sdruženém mají mistrovskou třídu: Kraus, Kutehl, Olekšák (všichni D. Liberec), J. Rázl (Sl. Praha VŠ) a Bayer (TJ Rožnov p. R.). I. třídu jen 12 závodníků.

★ Ve skoku mají mistrovskou třídu: Metelka (D. Liberec), Raška (Sp. Frenštát p. R.), Doubek (RH Semily), Höhnal (D. Liberec), Hubač, Divíla (oba RH Semily), Moťejlek (D. Liberec). I. třídu 20 závodníků.

★ V běhu žen jsou v mistrovské třídě: Paulusová (Sn Jilemnice), Jiráňová (Sl. Praha VŠ), Škodová (RH Semily) a Břízová (S. Lišnice). I. třídu 36 běžkyň, některé v běhu na 5 i na 10 km.

★ Ve sjezdových disciplínách má mistrovskou třídu 16 závodníků a 14 závodnic. I. třídu 144 sjezdařů či sjezdařek, z nichž mnozí ve všech třech disciplínách — slalomu, obřím slalomu a ve sjezdu. (Mc)

Sněhová děla V MAUERBACHU

Nevlídne nedělní podzimní dopoledne přivítalo naši čtyřčlennou delegaci ve Vídni na prohlídku tamějšího umělého sněhoviště.

Za to tím vlídněji nás přivítali pánové Bauer a Moravec ze Sportstelle der Stadt Wien, dva nadšení lyžařští pracovníci, kteří mají hlavní zásluhu na tom, že 13 km od centra Vídně vyrostlo nádherné zimní sportoviště pro tak oblíbený sport, jakým v Rakousku opravdu lyžování je. O tom nás přesvědčila naše návštěva v Mauerbachu, kde asi tak na 7 cm přírodního sněhu zkoušeli Vídeňáci první letošní křišťánky. Po umělém sněhu zatím nebylo ani stopy, kromě uzavřeného kompresorovny a hromady složených aluminiových rour. Zato druhý den v pondělí ráno se na svahu objevilo 9 dělníků s mistrem, za pomoci nákladní lanovky stavěli 18metrové duralové stožary na osvětlení. Podle výkladu našich ochotných průvodců budou na stožary upevněny výbojkové reflektory 80 cm s modrými a oranžovými světly. Bude položeno připravené aluminiové tenkostěnné vysokotlaké potrubí na svah 400 m dlouhý s převýšením 100 m a rozmístěno 10 sněhových děl — Snowmakers — americké výroby tak, aby do konce týdne bylo vše připraveno pro tisíce vídeňských lyžařů. Svah je 70 m široký, je určen pro širokou veřejnost a obhospodařován moderním kotvovým vlečkem s kapacitou 760 osob za hodinu. Jízdné 4 šilinky za 1 jízdu nebo 30 šil. za 10 jízd má uhradit náklady spojené s výrobou umělého sněhu. Náklady na investice ve výši 5 miliónů šil. nelze amortizovat, ty věnovala rakouská vláda na podporu sportu a ve snaze umožnit vhodné využití volného času a rekreaci dosti prací přetřepeným občanům Vídně.

Naše návštěva ve Vídni byla především zaměřena na srovnání naší výroby umělého sněhu v Telnici a tohoto zařízení v Mauerbachu a na výměnu zkušeností. Naše zařízení je především menší a vyrobeno z materiálů, které byly více méně po ruce, tamější je originálním výrobkem americko-francouzské firmy. To by byl asi zásadní rozdíl, právě tak jako obsluha strojů, ostatního zařízení na svahu a vlastní výroba sněhu vůbec. My pracujeme amatérsky za svěřených a v budoucnosti neudržitelných poměrů. U nás pracuje sku-

pina dobrovolníků, na sněhovišti v Mauerbachu je stálá četa 9 dělníků a 2 vedoucích.

Výroba, údržba a obsluha jsou časově značně náročné, nemluvě o finanční stránce. Přesto však myslím, že umělé sněh pro naše lyžařství cenu má, což dokazují listopadové tréninky našich předních sjezdařů v Telnici. A proto mne to nutí upozornit znovu orgány ČSTV, aby našim lyžařským zařízením bylo dáváno více, než se dosud děje. Těch nákladů není škoda, vždyť lyžařství je sportem nejmasovějším. Je tady málo diváků, ale hodně skutečně aktivně sportujících, třeba jen rekreačně.

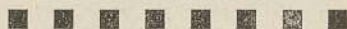
Srovnáme-li dále naše zařízení v Telnici s podobnými zařízeními v kapitalistických státech, která jsou stejná, jako mají v Mauerbachu, myslím, že můžeme být pro začátek spokojeni. Prof. Chlumský řešil otázku dobře, když stanovil kapacitu naší první výroby umělého sněhu. My pracujeme zatím jen se 3 až 4 »kanony«, kdežto na sněhovišti v Mauerbachu, západním Berlíně apod. je v činnosti 10 sněhových děl najednou. Tím se značně zkracuje doba potřebná k vysněžení svahu a klesají náklady na výrobu. Množství vyrobeného sněhu je udáno množstvím vody a vzduchu. Naše zařízení má jeden kompresor s provozním tlakem 7 atmosfér a hodinovým výkonem 660 m³ vzduchu. Rakouské sněhoviště je vybaveno 3 dieselelektrickými kompresory o celkové kapacitě 2750 m³ vzduchu za hodinu při stejném provozním tlaku. Sněhová děla, čerpadla, potrubí a ostatní zařízení jsou podstatně funkčně stejná. U nás máme navíc účinné zařízení na ochlazování vzduchu za vývodem z kompresoru. Trysky sněhových děl nejsou podstatně rozdílné, jejich originální trysky u nás vykoušíme, abychom to mohli porovnat.

Celkově lze říci, že naše čs. zařízení v Telnici má dobrou úroveň, i když zkušenosti získané návštěvou nás nutí k dalším zdokonalením a vylepšením.

Zcela zajímavé bylo přijetí našich zástupců rakouskými partnery. Byli velmi nadšení naší návštěvou a rádi a ochotně s námi vyměňovali zkušenosti, tak potřebné

pro obě strany. Vysoko hodnotili naše výsledky, jak v rychlosti naší výstavby a uvedení do provozu, tak i ve vlastní výrobě. Oni neměli doposud zařízení v praktickém provozu (měli zkušenosti se stejným zařízením ve Francii) a práce dokončili až v březnu, tedy v době, kdy není požadovaná teplota pod nulou. Byli ale třeba informováni o tom, že např. zařízení na sněhovišti v západním Berlíně bylo dáno do provozu teprve za 3 měsíce po ukončení výstavby, kdežto u nás sněhová děla vyráběla sněh ihned po ukončení nejnútnejších prací. A hlavně, čeho si cenili nejvíce bylo to, že jsme zhotovili zařízení »ze sportu«, s tím pravým lyžařským nadšením, které prý u nich chybí. Oba rakouské funkcionáři, bývalí aktivní lyžaři, s pravým lyžařským kamarádstvím a láskou k horám dovedli toto ocenit a popřáli nám, tak jako my jim, mnoho úspěchů ve společné práci. Slíbili nám návštěvu u nás, popřáli mir a pohodu tak, jak si přejí všichni sportovci z celého světa.

J. SKOPEK,
LO TJ Chemička Ústí n. L.

LYŽIARSKA RODINA

Jeden z najmladších lyžiarskych oddielov v Bratislave a iste aj na Slovensku je lyžiarsky oddiel TJ Priemstav Bratislava. Ide o oddiel, ktorý existuje len tretí rok. Teda je to oddiel mladý. No »mladý« je tento oddiel najmä svojím zameraním sa hlavne na výchovu mládeže. Popri starších funkcionároch je členstvo v oddiele zložené prevažne z detí zamestnancov n. p. Priemstav. V tomto roku vzrástol počet členov o ďalších 30 a oddiel má 170 členov.

Stredobodom pozornosti v oddiele je mládež, ktorá pravidelne cvičí, pravidelne trénuje (40 žiakov a 30 dorastencov) a zúčastňuje sa pretekov — Slovenskej ligy mládeže; svoju západnú skupinu aj vyhrali. O mládež sa veľmi dobre stará 22 rozhodcov-funkcionárov a 6 trénerov-cvičiteľov. Oddiel má aktívne finančné hospodárenie. Vlastní vlek a 20 párov lyží. Na členskej schôdzi sa verejne a slávnostnejším spôsobom odovzdávali získané výkonnostné triedy. Odmenní boli najlepším funkcionári peknými diplomami.

Ale azda ojedinelou formou významenanania je súťaž o pretekára, ktorý má najlepší prospech v ško-

LABSKÁ LOUKA

le, vzorné chovanie a disciplínu v dochádzke na tréningy a vzornú reprezentáciu na pretekoch. Odmenou je udelenie krásneho putovného pohára s uvedením mena a k tomu pamätnej medaily. Rozhodovanie, kto má cenu dostať, je obťažné, pretože veľa pretekárov prejavuje snahu dosiahnuť túto cennú trofej. Kolektív členskej schôdze pre rok 1966 jednomyselne rozhodol prideliť cenu Janke Floriánovej.

Kolektív lyžiarskeho oddielu TJ Priemstav v Bratislave žije ako dobre usporiadaná lyžiarska rodina. Aby to v rodine stále klapalo, o to sa stará veľa nadšených lyžiarov-rodíčov pod vzorným dirigentstvom predsedu oddielu inž. Eugena Bendu.

Možno si len priať, aby oddielov, ktoré sa tak pekne starajú o mládež, bolo na Slovensku stále viac.

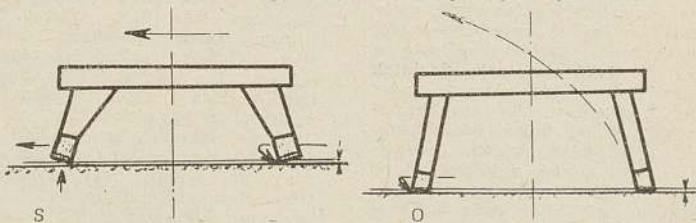
-rm-

UPOZORNĚNĚ KE KALENDÁŘI! Celostátní kvalifikační závod žactva v běhu a ve skoku se koná 25. a 26. února ve Valašském Meziříčí (pořadatel TJ Val. Meziříčí).

Dokončení ze str. 29

zařiznou se a dobře vedou saně, takže neklouzájí a zůstávají za všech okolností ovladatelné a říditelné.

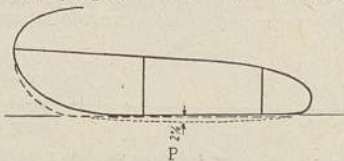
Silnější čepové spojení a dimenzování sanic zesílené kování bezpečně zajišťuje bezporuchovost provozu. Dosavadní slabě dimenzované úzké skluznice obyčejných saní se v měkkém terénu zařezávají a snadno se v čepích vyvrátí, což je nejčastější závada u ví-

ce užívaných vícesedadlových saní. Na tvrdém sjezdu se zase smykají, poněvadž jedou po plných plochách, nevedou, a proto saně setrvačností jedou stále rovně, kam se jim zachce. Jsou tudíž téměř neovladatelné a tím i neříditelné.

Vyšší stabilita sportovních saní je docílena především jejich nižší konstrukcí. Pohodlí vysokých saní pro starší sánkaře je zde vyváženo snazším ovládním a řízením bez drhnutí nohama o zem. Nohy na sportovních saních jsou volně nataženy kupředu podél sanic. Do zadu skloněná sedáčka vyrovnává spád dráhy, aby se na svahu posádka nesmekla po sedačce kupředu. Nový pevnější popruhový výplet nebo celoplátěná sedačka spolu s příznivým tvarováním oplínků dovoluje pohodlné a jisté sezení bez nárazů a hlavně při skocích a přejíždění překážek.

Obr. P. Snadná říditelnost saní a tím i jejich vysoká sportovní hodnota je podmíněna konstrukčním

řešením ad. A—B nebo ad. S—O u normálních saní také s mírným asi 2% podélným prohnutím skluznic uprostřed s požadavkem, že obě sanice musí mít naprosto stejné podélné zakřivení skluznic. Dosavadní typy se svojí příliš dlouhou a naprosto rovnou doseďací plochou skluznic dotýkají dráhy v celé délce sanic. Poněvadž se takto zařezávají po celé délce stejně vpředu i vzadu, nelze je na méně uježděném terénu řídit ani sebevětší silou.

Aby saně byly dobře říditelné, nesmí být ani výrobně vadné.

Parta k pohledání

Nic nového ti Brňáci nevymysleli, vždyť tohle co předvádějí, platilo v lyžařině od pradávna, ale zatímco leckde poněkud zapomínají na dobré lyžařské vychování, v Brně lyžařská »parta« sílí a roste. Právě ta dobrá parta předvádí po horách, jak se mají dělat lyžařské závody. Nezáleží jí zřejmě na tom, zda jde o náborové nebo mistrovské, všechny připravují a provádějí stejně dobře, zásluhou výborně seřazeného kolektivu, který nenápadně diriguje mistr sportu J. Bogdálék.

V lednu zajel jejich orchestr na Červenohorské sedlo. V Jeseníkách není snadné připravit a odezdat pořádný závod. Pořadatel tu má minimální možnosti, nedostatečné vybavení, moderní technika neexistuje stejně jako domácí pracovní zdroje. Ale s tím v Brně zřejmě počítali, když připravovali první oblastní přebor ve slalomu a obřím slalomu současně jako oblastní žebříčkový a oblastní ligový závod, a proto si s sebou přivezli vše, co k závodům potřebovali. Startujících 140 závodníků i se svými trenéry našli vše v pořádku, a to už mezi sjezdáři něco znamená. Nejen závodníci, ale i trenéři neměli k organizaci a provedení závodů žádné připomínky tím méně poznámky.

Tratě upravené, včas vytyčené, telefonem natažen a fungoval, elektrické měření i ruční dokonale, krátkovlnné vysílačky u cíle a startu a také na trati, dostatek rozhodčích, každý včas na svém místě, dokonale znalý svých povinností i práv, nikde žádný zmatek, křik nebo hádka, naopak převládalo mírné a klidné slovo doprovázené úsměvem nebo licheotkou zmiřující mráz a nepohodu. Málem se ani těm promrzlým nechtělo s kopce do tepla když závod končil. Ukázněné a okamžitě »zabalení fídlátek« ani nepřekvapilo, a proto půl hodiny po závodě měl hospodář, zásluhou celého kolektivu, všechno na hromadě připraveno k naložení a druhý den se už mohlo znovu závodit třeba na opačném konci hor.

Vzájemné pochopení, kázeň, odbornost, obětavost, nadšení, klid a pořádek jsou vlastnosti samozřejmě každému z těchto party. Ze se znají a jsou spolu každou neděli na závodech? Tomu se není proč divit. Tenhle kolektiv umí svým příkladem strhnout desítky dalších, a to je to, co lyžařina potřebuje.

NAŠE ŽEBŘÍČKY

Žebříček závodníků — dorostenky starší — sjezd

1. Sagaserová Kristina (Spartak Vrchlabí)	—
2. Velíčková Hana (Válcov. Frýdek)	18.76
3. Tušilová Alena (Slezan Opava)	24.08
4. Zelníčková Ivana (Gottwaldov)	33.44
5. Žihovská Slávka (Gottwaldov)	88.76
6. Cuninková Taňa (Dynamo Níz. Tatry)	104.88
7. Poláková Iva (Lok. Šumperk)	758.36

Pořadí stanoveno pouze z 1 závodu — Memoriál E. Krkošky. Jiné závody ve sjezdu se nekonalaly.

Žebříček závodníků — dorostenky mladší — sjezd

1.—2. Papénová Zuzka (Slovan M. Fatra Žilina)	—
1.—2. Hejduková Dagmar (Lok. Teplice)	—
3. Fabiánová J. (Slovan Špindl. Mlýn)	32.9
4. Rašková D. (Chemička Ústí n. L.)	50.30
5. Meierová Věra (Ještěd Liberec)	54.14
6. Malošková Darina (Slovan Smokovec)	60.62
7. Zajčková Zdena (Lok. Šumperk)	65.12
8. Kopecká Eva (Ještěd Liberec)	78.78
9. Hozdová Jarosl. (Velké Hamry)	84.94
10. Zubacká Zlatica (Slovan M. Fatra Žilina)	102.02
16. Vartovnicková Marta (Slovan Smokovec)	272.—

Pořadí stanoveno pouze z 1 závodu — Memoriál B. Krkošky — jiné závody ve sjezdu se nekonalaly.

Žebříček závodníků — dorostenky mladší — slalom

1. Hořešovská Jiřina (Spartak MEZ Vsetín)	3	—
2. Hejduková Dagmar (Lok. Teplice)	4	2.25
3. Zubacká Zlatica (Slov. M. Fatra Žilina)	4	15.28
4. Malošovská Darina (Slovan Smokovec)	3	23.76
5. Luczková Daša (Slovan Pec p. Sněž.)	3	57.05
6. Uhrová Vlasta (Slovan Pec p. Sněž.)	3	63.21
7. Meyerová Věra (Ještěd Liberec)	4	93.48
8. Sormová Iva (Slovan Pec p. Sněž.)	2	101.72
9. Kazdová Eva (Sokol Ján. Lázně)	3	126.77
10. Rašková D. (Chemička Ústí n. L.)	3	131.40
19. Toterová Sylva (Spartak AZNP Ml. Bolesl.)	2	288.53

Ze 4 závodů počítány výsledky dvou nejlepších.
3 závodnice absolvovaly 4 závody
6 závodnic absolvovalo 3 závody
10 závodnic absolvovalo 2 závody

Žebříček závodníků — dorostenky mladší — obří slalom

1. Kantová Věra (Žižka Karl. Vary)	2	—
2. Hejduková Dagmar (Lok. Teplice)	3	17.78
3. Kazdová Eva (Sokol Ján. Lázně)	2	26.76
4. Meyerová Věra (Ještěd Liberec)	3	30.68
5. Hořešovská Jiřina (Sp. MEZ Vsetín)	2	54.—
6. Uhrová Vlasta (Slovan Pec p. Sněž.)	3	75.62
7. Zubacká Zlatica (Slovan Malá Fatra Žilina)	3	85.60
8. Sormová Ivana (Slovan Pec p. Sněž.)	2	85.80
9. Rašková Darina (Chemička Ústí n. L.)	2	91.44
10. Papánová Zuzana (Slovan M. Fatra Žilina)	3	109.57
21. Šimková Renata (Spartak Vrchlabí)	2	544.96

Ze 3 závodů počítány výsledky dvou nejlepších.
8 závodnic absolvovalo 3 závody
13 závodnic absolvovalo 2 závody.

Zpracoval: inž. Sv. Týbl, člen ÚSTK

LYŽAŘSTVÍ

Ročník 53

Číslo

2

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,— Kčs. Informace o předplatném podá a objednávkę přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. výroby tisku, Jindřichská 14, Praha 1.

A-09*71062

NA SILVESTRA A NA NOVÝ ROK V HARRACHOVĚ

Tradiční harrachovské závody na sklonku jednoho a k uvítání dalšího roku byly letos bohaté a významné. Byly prvním celostátním kvalifikačním bojem běžců, běžkyň, sdruženářů a skokanů a běžci v nich bojovali i o první body v novém ročníku I. běžecké ligy. Na startu byl opět — přestože nestartoval tak jako v minulosti dorost — úctyhodný počet startujících: Z 26 štafet žen běželo 17, z přihlášených 72 štafet mužů 65, v běhu mužů na 15 km z 275 přihlášených startovalo 231 (vzdalo 44) a z přihlášených 94 závodnic startovalo v běhu na 5 km 76 (vzdaly 4) atd.

Na horním snímku Vít Fousek z Dukly Liberec (start. číslo 38) ujíždí hned od startu Weberovi ze Slovanu Smokovec (start. číslo 37). Na snímku vlevo ze štafet mužů Fajstauer dává nejrychlejšímu sdruženáři Olekšákovi ze II. štafety Dukly Liberec, která obsadila celkově 7. místo.

Oba snímky Václav Kreisinger

1
5/11

Boj skončil a pokračuje...

Při předávce při tradičních harrachovských štafetách na snímku Karla Kučery jsou závodnice z Rudé hvězdy Semily Eva Fajstavrová a Milena Chlumová, jejichž štafeta (na třetím úseku běže-la Škodová) obsadila celkově třetí místo za Jiskrou Mšeno nad Nisou a Slovanem Jilemnice.

Imy Jidlička 581 Jem

Lyžařství

ROČNÍK 53 • BŘEZEN 1967 • Kčs 2,— 3

Nadějněho junióra-sdruženčího Tomáše Kučenu zachytil při mazání lyží fotoreporter Karel Novák

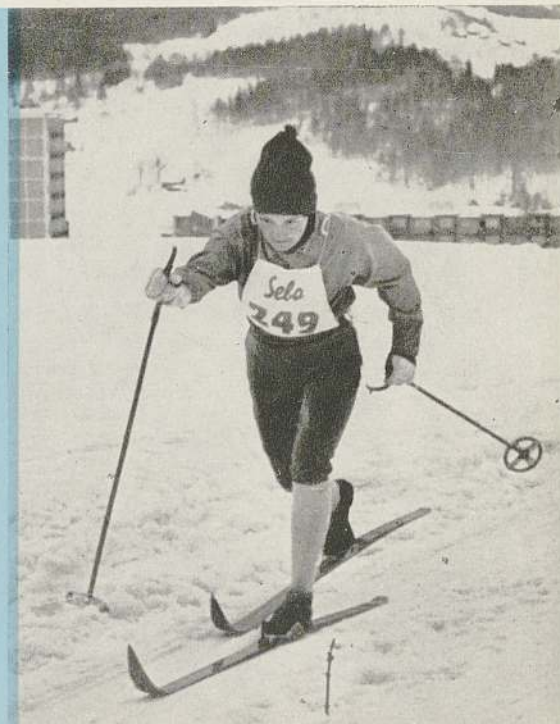
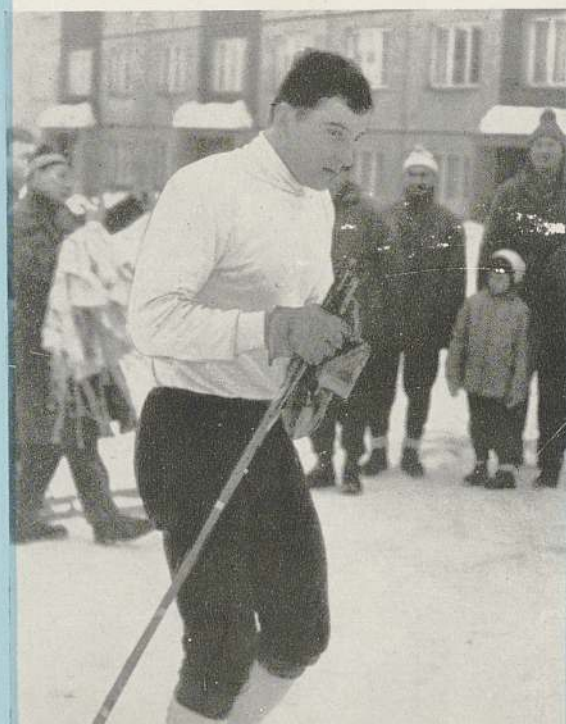
O ČEM ASI PŘEMÝŠLÍ?

**ZIMNÍ
HRY**

V novém sídlšti v Tanvaldu je start i cíl běhu. Navzdory studenému větrnému počasí přišli i diváci (na snímku nahoře). Hodně nadějí je stále vkládáno ve sdruženáře Josefa Krause z Dukly Liberec. Jeho silnější stránkou než běh (snímek dole vlevo) je skok. V Tanvaldu byl ve skoku vůbec nejlepší. Podařilo se mu porazit řadu vynikajících sdruženářů mnoha zemí. Obsadil druhé místo za Norem Doblougem. Škoda že už se mu tak nevedlo v následujících závodech v zahraničí. Běh žen v Tanvaldu vyhrála Milena Chlumová z Rudé hvězdy Semily. Všechny snímky VÁCLAV KREISINGER

80 let našeho lyžování

(Dokončení z minulého čísla)

Vlastním propagátorem Ještědska byl tehdy učitel J. Aleš — lyžec. On vedl první výpravy na Ještěd a byl znamenitým lyžcem-vůdčem. V Praze jsem tehdy, podporován řadou kamarádů z Českého Ski Klubu, jichž jména jsem již před tím uvedl, pořádal pravidelné zájezdy střídavě do Krkonoš a Šumavy, vždy v sobotu v noci z Prahy, časné ráno v pondělí nočním vlakem do Prahy. Dnešní »lyžaři« nemají potuchy, kolik námahy a otužilosti i vytrvalosti bylo tehdy k tomu zapotřebí, co neděli býti na horách a obětovati tomu vždy dvě noci. Tyto túry byly zároveň kursy vyučovacími, a kdo nebyl velmi houževnatým bojovníkem, odpadl. Sám jsem měl tehdy přes 12 párů lyží, které jsem stále půjčoval vedle pjáx (lopařských bot) a holí.

Když v roce 1895 přišel po první Nor, Inž. Hagbarth Steffens z Kristianie, tehdy student Technicum Mittweida v Sasku, do Krkonoš a do Prahy, znamenalo to obrát ve vyučování lyžbě a v nazírání na celý problém turistiky.

Od té doby používal Český Ski Klub Prahy i Krkonošský Spolek Ski Jilemnice dvou holí a zavedeny systematicky skok i kursy cvičební pro nováčky.

Tehdy přijel na závody do Jilemnice (zima 1895 až 1896) se Steffensem též Dr. de Dieskau, lékař ze Saska, který v Norsku pobyl, norskou školu jezdil i jako závodník se vyznamenal. Tehda jsme uzavřeli upřímné přátelství čtveřice Jan Buchar, Inž. Hagbarth Steffens, Dr. z Dieskau a pisatel těchto rádků a konali časté túry a cvičné kursy lyžecké.

Jan Buchar seznal, že se pro výcvik nováčků hodí nejlépe Benecko, a já, jako předseda Č.S.K. Praha, pak po 20 let vodil nové členstvo a účastníky kursů na Benecko.

Dr. z Dieskau otevřel nám Rudohoří. On tam byl prvním v Sasku, který tam 1894 lyžbu systematicky zavedl. Stal se upřímným přítelem Čechů a sjezdil se mnou Rudohoří po celé své délce. Tehdy také jsem daroval první pár lyží Veslařskému a Bruslařskému Klubu »Ohře« v Lounech, aby lyžbu v Rudohoří zavádět pomáhal. Potvrzující dopis z roku 1897 nese ještě podpisy Dra Frotzla, Beha, Dra Sedlmayra atd. Hlavním střediskem lyžby byla však prvých 20 let, díky přitažlivosti osoby Bucharovy, jeho přednášek a výprav, »bílá« Jilemnice. Teprve v druhé řadě přicházela Šumava (Spíčák) pro méně výhodné železniční spojení, a pak Vysoké nad Jizerou, nejpohostinnější krkonošské město.

Vysoké nad Jizerou nemělo tehdy hostinců jako Jilemnice, avšak tamní občanstvo si nás, lyžce, vždy rozebralo do soukromých bytů a činilo, seč bylo, by pobyt náš příjemnější.

Mezi Jilemníci a Vysokým nad Jizerou z toho dokonce povstala jakási rivalita, která nakonec vyzněla ve zdravé soutěži a spolupráci.

Celil jsem tehdejšími lokálně patriotickými snahám tím, že jsem svolal delegáty Českého Ski Klubu Praha, Jilemnického Klubu a Vysokého Kroužku na společné schůzi do Dvoraček, po druhé do Jablonce nad Jizerou (do »Ráje«), kde jsme Svaz Českých Lyžců (pozdější Svaz Lyžařů v Království Českém) založili. Nebylo vždy v všech porozumění pro věc tu a musel jsem všechnu výmluvnost vyná-

ložiti, abych nutnost a výhodnost svazu takového odůvodnil, zejména po stránce národnostní. Nezapomenu nikdy, jak tehdy vedle J. Buchara i tehdejší lesmistr Inž. Ferd. Reich plně porozumění pro ideu tu okázal a nám pomáhal. On to byl, který pro kluby naše a pro mladý Svaz u Jana hraběte z Harrachů, upřímného do vlastence, řadu v Krkonoších nebývalých věcí navrhl, odůvodnil a zavedl.

Český Ski Klub Praha, Český Krkonošský Spolek Ski Jilemnice, Kroužek lyžeců ve Vysokém nad Jizerou, Lyžeců Odbor Českého Yacht Klubu Praha, Kroužek Lyžařů v Plzni — to byl tehdy celý Svaz Lyžařů v Království Českém.

Benecko bylo tehdy národnostně ohroženo. Schulverein tam měl školu, Vrchlabí skoupil řadu pozemků a rozdělil parcely pro německé voliče.

Buchar, Pasovský, Reich a čestí lyžci zachránili tehdy Benecko. Vánoční nadílky, koupě chaty Českým Ski Klubem, dosazení hajného Václava za hostinského do Benecka, pravidelné zimní a letní výpravy zachránily Benecko před germanisací.

Nezapomenu nikdy, když práce tato byla v chodu, kterak jsme se sešli s Bucharem a Reichem na Benecku s řadou stejně smýšlejících a já vyložil plán, jak systematicky převést všechny krkonošské boudy do rukou českých nájemců, kterak vybudovati od Rezku po Nový Svět — Voseckou — Labskou — Benecko síť české zimní návštěvy, která by sledovala letní návštěvu a uplatnění českého živilu v Krkonoších, do té doby tak slabé hory frekventujícího. Mnohému se zdálo, že to stále dirigování túr a zájezdů, vánočních a velkonočních pobytů jest jednostranností neb vrtochem. Mělo to však tehdy promyšlený smysl a účel soustředovati po léta vlivuplnou českou návštěvu jedním směrem. Jen tak jsem dostal Harrachovské boudy do českých rukou.

Opět to byl Buchar, který měl lví podíl na dobytí Krkonoš, a nehnoucí zásluhy o toto získání celé Harrachovské půle Krkonoš má! My jsme ho poctivě podporovali, a kdo tehdejší poměry před 30 lety znal, ví, že česká zimní návštěva vedle horalů z Jilemnice a Vysokého hlavně z členů Českého Ski Klubu Praha pozůstávala. I staré staniční knihy o tom mluví.

V letech 1897—1907 se počal Český Ski Klub rapidně vyvíjeti. Jednak k tomu přispívaly pravidelné kursy Českého Ski Klubu Praha, do kterých jsme bezplatně přijímali každého, kdo se přihlásil, bez ohledu na to, byl-li členem našeho klubu neb nikoliv, byl-li z venkova neb z Prahy. Tisíce zimním turistům jsme tak nezískali vyučili a jistě vzpomínají kursů v Benecku, na Spíčáku, na Žalým, v Mísečkách, u Dvoraček atd. atd., kdy jsme jim vstúpili lásku k horám a ovládání lyží.

Neobyčejného významu měli amatéři — instruktoři Českého Ski Klubu, kteří obětavě učili a nabádali. Prvními instruktory jsme byli my Češi, ale již 1895 přijel Hrvat Franjo Bučar, první srjedneškolski profesor ze Záhřeba, při svém návratu z Centralinstitutu ve Stockholmu a učil nás prostná a krátké běhy bez holí tak, jak se tomu ve Švédsku učil. Druhým instruktorem byl Fin — Švéd Inž. Estlander z Helsinky, který jako host Bruslařského Závodního Klubu v Praze na ledě trauval

(Pokračování na str. 34)

ZAKLADATEL československého lyžování

Není sporu o tom, že naše vlast patří k průkopníkům lyžování. O tom svědčí, že již před 80 lety byl u nás v Praze založen první lyžařský kolektiv a že v roce 1903 byl založen první národní svaz na světě: Svaz lyžařů království Českého. V letošním jubilejním roce si chceme připomenout zajímavé údaje z bohaté historie. Nejvýznamnější postavou ze zakladatelů byl J. Rössler-Ořovský. (Jeho druhé jméno Ořovský je české vyjádření jeho vlastního německého jména, což bylo před první světovou válkou jedním z projevů českého vlastenectví.) Památka jeho významné činnosti byla uctěna v rámci oslav 70 let Československého olympijského výboru (ČSOV), které se konaly na sklonku roku 1968. Při této příležitosti delegace ČSOV: předseda ČSOV F. Vodslouh, člen MOV dr. F. Kroužil, člen ČSOV V. Jeřábek, dále člen předsednictva FIS a ČSOV V. Pácl a ZMS J. Raška položili věnec za ČSOV a ÚV ČSTV na hrob J. Rösslera-Ořovského (viz fotografie).

Pro skrovné možnosti našeho časopisu není možné vyličit všestrannou činnost tohoto sportovního nadšence. V roce 1880 zakládá kroužek bruslařů, od roku 1886 pěstuje vodní sporty, 1888 zavádí lední hokej, spolupracuje při rozvoji kopané, spoluzakládá atletickou Unii, zajímá se o tenis i úpolové sporty. Pro lyžaře znamenal mimořádně mnoho. O tom nechme hovořit prof. dr. J. Grusse, čestného člena Mezinárodního olympijského výboru:

»Znamenali Rössler velmi mnoho pro různá sportovní odvětví, dlužno ho označit přímo za otce sportovního lyžařství. Mj. založil

řadu rozmanitých závodů, z nichž závod o putovní štit Dieskauův a zprvu kaceřovaný závod 50 km stával se závody klasickými.

Všude i do hotelů německých umísťuje české staniční knihy, které jsou již dnes pozoruhodnou památkou na počátky českého lyžařství, jsouce vyzdobeny od samého počátku fotografiemi a barevnými kresbami zesnulého.

Na mezinárodním poli udržoval Rössler-Ořovský velmi čilé a přátelské styky s Nory, Švédy, Finy a Angličany pilnou korespondencí i osobním stykem a byl po léta velmi platným členem mezinárodní skú komise a naším zástupcem při mezinárodních sjezdech.

V lyžování můžeme mimo již uvedená data doplnit: Zúčastnil se

v letech 1911—1924 lyžařských kongresů (FIS) a v roce 1923 až 1924 je členem jeho předsednictva. V letech 1906—1929 byl generálním tajemníkem ČSOV.

J. Rössler-Ořovský byl nejen vytrvalým činovníkem a propagátorem, ale také kronikářem a i sběratelem sportovních materiálů. Již v roce 1900 zorganizoval První českou sportovní výstavku pod názvem: »Retrospektivní předměty vztahující se na vývin různých sportů v Čechách.«

Před první světovou válkou spatoval ve sportu část národní práce. Uplatňoval všude národní svébytnost a právo na národní samostatnost hájil. Miloval mládí a radost ze života i sportu.

VLADIMÍR PÁCL

(Dokončení ze str. 33)

a také v Č.S.K. u Prahy finské lyžecké závodní tempo demonstroval. Pak přišel Inž. Hagbarth Stefens z Kristianie, skokan i závodník, účastník závodu Holmenkollského, reprezentant bezvadného telemarského stylu, švihů kristianského i telemarského.

Po Steffensovi, který čtyřikrát v Krkonoších kurzy vedl, přišel Inž. Hartwig Irgens, který v okolí Prahy i v Krkonoších kurzy Č.S.K. vedl (po tři zimy). Na Irgense mám památku, pár starých telemarských lyží, kterých již jeho děd užíval. Pár ten jest nyní 150 let starý.

★

To je náš první příspěvek k oslavám 80 let lyžování u nás. Snad nalezneme během roku ještě možnost rozšířit vzpomínky na historii našeho lyžování o další statě.

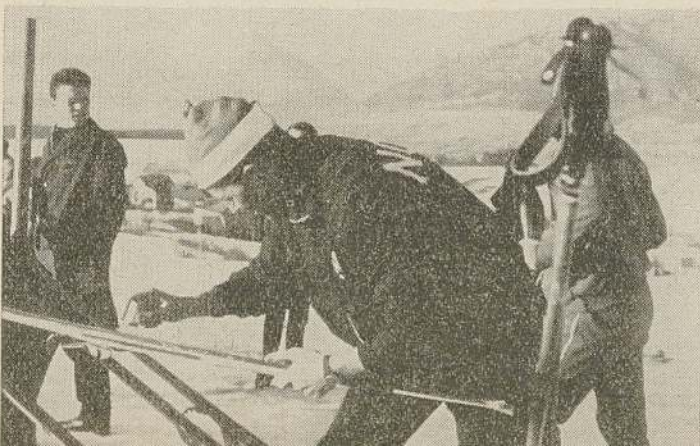
I. liga skokanů a sruženářů po dvou kolech:

Ve druhém ročníku I. ligy skokanů a sruženářů je zařazeno 10 družstev z celé ČSSR. Po prvních dvou kolech — Pohár Harrachovských skláren 31. 12. 1968 a 1. 1. 1967 a Zimní hry v Tanvaldě (14. 1.) spolu se závodem Týdne skoku na lyžích v ČSSR ve Vysokém nad Jizerou (28. 1. 1967) — bylo následující pořadí:

1. Dukla Liberec 335 b., 2. TJ Rožnov pod Radhoštěm 279 b., 3. Rudá hvězda Semily 252,5, 4. TJ Trinec 247,5, 5. Jiskra Harrachov 193,5, 8. Ještěd Liberec 133,5, 9. Tofa Jiřetín 116,0, 10. Rudá hvězda Banská Bystrica 85 b. (JF)

Úspěšně V ITÁLII

Karel Štefl (na snímku upravo na startu závodu na mezinárodním týdnu běhů v Horní Adži v Ronzone) se v začátku letošní sezóny několikrát pěkně vytáhl. Nejceněnější je jeho výsledek v Castellrotto, kde za ním zůstali všichni Švédové, Italové i nejuspěšnější závodník předolympijských bojů v Grenoblu Odd Martinssen.

Odd Martinssen — nejuspěšnější v Grenoblu — při pečlivé přípravě lyží před závodem na 18 kilometrů v Ronzone. (Snímek vlevo nahoře.)

Muži stojící v pozadí úspěchů Itálii v bězích (zleva — na snímku nahoře) výrobce vosků Rode = Rodeghiero Rizzieri, trenér B družstva Švéd Erikson a trenér A družstva Švéd Nillson.

Trenér Jensen (na snímku vlevo) — muž, který má velkou zásluhu na současném prvenství norských běžců.

Snímky: JAR. HONCŮ

V nové vlně diskuse:

TREFA DO ČERNÉHO

Rakušané o příčinách úspěchu francouzských sjezdářů

V rakouském tisku se mnoho diskutuje o příčinách, které odsunuly domácí závodníky a závodnice v alpských disciplínách hrát až druhé housle. »Velká éra je za námi,« čteme. Úspěchy Francouzů, počínaje olympijskými triumfy Jeana Vuarneta až po frontální nástup v Innsbrucku a zvláště v Portillu na posledních mistrovstvích světa a zářící hvězdu Jeana Clauda Killyho, se zdůvodňovaly nejprve odlišnými tréninkovými systémy. Rozbor však velké rozdíly nepotvrdil. Pak se výsledky sváděly na generační problém. Na obě diskuse navazovala třetí, která upozorňovala na růst moderních zimních středisek nejen ve francouzských Alpách, ale i v Pyrenejích. Zvláštní důraz se kladl na lyžařské školy v těchto střediscích, početně obsazovaných z řad bývalých závodníků zvoucích jmen, když skončila jejich závodní kariéra. Z toho se odvozovala rozrůstající se základna pro výběr špičkových závodníků. Avšak ani tato diskuse nevýstila v přesvědčivé závěry, neboť se v protikladu uváděly příklady, jak talentovaní mladí Rakušané mají také celou řadu možností propracovat se na listinu reprezentantů.

Teprve nyní, jak se zdá, trefili rakouští novináři spolu se svými odbornými poradci hřebík na hlavíčku. Začali se zabývat hmotným interesem neboli způsobem odměňování špičkových lyžařů a došli k překvapivým závěrům.

Další práci a postupně si odpovídali na otázky, proč francouzští reprezentanti se tak usilovně snaží udržet se co nejdéle v kádru reprezentantů. Proč například Perillat si podobně jako Toni Sailer

neotevřel hotel a odolal nabídkám zabývat se obchodem, nebo proč Leo Lacroix nemá ještě penziön jako Karl Schranz v Arlbergu? Proč Marielle Götchelová nemá obchod se sportovními potřebami jako Christl Haasová, která si nyní v jeho sousedství postavila a otevřela s velkou slávou hotel? Proč tedy francouzští reprezentanti nemají podobné existenční starosti v době své špičkové formy?

Až dosud se v Rakousku považovalo za jisté plus, že závodníci jsou dobře honorováni čtyřmi předními firmami vyrábějícími lyže (Kneissl, Kästle atd.) a mohou se plně věnovat své formě. Rakouské firmy byly skutečně (a jsou dosud) štedré, když na blizzardech nebo kneisslovkách se dobývají přední místa ve světových soutěžích. Honoráře lyžařským hvězdám patří nedílně do sumy na propagaci, protože to znamená mimořádně účinnou reklamu a znak kvality. Háček je v tom, že každá firma má jiná hlediska a rakouský lyžařský svaz se do této záležitosti nechce míchat. Míčky to trpí, aby na veřejnosti nepropukly skandály kolem »amaterismu« a neohrozilo to pozice Rakouska ve světových soutěžích.

Jenže, ouvej, Francouzi na to jdou jinak. Ve vybraných soutěžích a závodech se přidělují francouzským reprezentantům body podle jejich umístění a podílu na výsledku mužstva či družstva i jednotlivců. Každé bodové ohodnocení jak pro celek, tak i pro jednotlivce má svou příslušnou sumičku, která se závodníkovi připsuje na jeho bankovní konto. Jiná je to částka z olympijské soutěže a jiná ze světového poháru či z mistrovství Francie. Každý podle svých zásluh a umístění dostane na konto jistou částku a předem také ví, kolik to bude, když se umístí jako první či osmý nebo patnáctý. Konto je pro členy reprezentačního týmu mužů i žen blokováno do doby, než je špičko-

FRANTIŠEK MARTÍNEK, odb. as. KTV lékařské fakulty KU v Hradci Králové

Každoročně se tisíce chlapců a děvčat všech stupňů našich škol zúčastňuje zimních výcvikových kursů. Je to vhodná příležitost pro všechny pedagogy, aby těchto zájezdů v plné míře využili po stránce sportovní technické, výchovné a zdravotní. O pozitivní vlivu lyžařských zájezdů na zdraví naší mládeže nikdo jistě nepochybuje. Přesto se však každoročně vrací určité procento těch, kteří se na lyžařském zájezdu zranili. I když jde o menší počet případů, přesto nemůžeme tuto skutečnost přehlížet. Každé zranění způsobuje větší nebo menší lyžařského výcviku a zanechává často stopy na zdraví postiženého. Úsilí všech vedoucích pracovníků kursů (cvičitelů) musí směřovat k vytváření takových podmínek při lyžařském výcviku, které by směřovaly k zabránění úrazům a omezily je na nejmenší míru. Pravděpodobnost zranění při lyžování je relativně vysoká. Celodenní intenzivní lyžařský výcvik, terénní a povětrnostní pod-

mínky, únava apod., to vše jsou faktory, které mohou ovlivnit možnost zranění.

Vedoucí zájezdu a učitelé (cvičitelé) mohou účinně přispět k protiuřazové zábraně již před

jezdu spojenou s prohlídkou lyžařské výzbroje a výstroje s odstraněním všech závad. Doporučit bezpečnostní vázání a školní lyže tímto vázáním vybaví. Opatří horní část lyžař-

ZABRAŇTE ÚRAZŮM

odjezdem na hory, a hlavně v průběhu lyžařských kursů tím, že:

1. zlepši všestrannou tělesnou zdatnost svých světců a zároveň vzbudí zájem o dobrovolnou tělesnou výchovu, a nejméně měsíc před odjezdem na hory zařadí do hodin tělesné výchovy průpravná lyžařská cvičení se zdůrazněním posílení svalů dolních končetin a zintenzivní všestrannou tělesnou přípravu;
2. před odjezdem na hory uspořádají besedu o lyžařském zá-

ských holí (včetně běžeckých holí) koženými hlavicemi. Nechráněné konce holí jsou často příčinami poranění hlavy.

3. Při cestě na chatu organizují za vedení učitelů (cvičitelů) přesunová družstva. Na úzkých lesních cestách postupují při okraji a tím zabráňují případným kolizím s projíždějícími lyžaři nebo saněmi.

V průběhu kursu dochází nejčastěji k úrazům za těchto okolností:

- a) při špatné organizaci rozježdě-

vý závodník vyřazen z týmu. Tedy po dobu jeho vrcholné formy, kdy po barvy Francie může nejvíce udělat. Pak at si s penězi naloží jak chce. Neodchází tedy ze scény předčasně, jako Toni Sailer, Christi Haaseová a další.

Rakouští novináři zjistili, že takový systém odměňování je daleko výhodnější než systém u rakouských lyžařů. Jednak závodníci nemají starosti, jak pokračuje stavba hotelu či zařizování penzionu, ale naopak stmeluje je kolem trenéra, jehož podpis je nutný pro převod částky do banky. Vše se děje pod hlavičkou francouzského lyžařského svazu, který o tom zachovává hluboké mlčení. Dohadů, kdo stojí v pozadí financování akce, je mnoho. Nepochybně to budou také výrobci lyží či velká zimní střediska. Francouzští podnikatelé prý jsou chytřejší než rakouští, vedoucí své zájmy sladit se zájmy lyžařského svazu a vystupují jednotně.

Nová zjištění nijak neubrala na známém faktu, že mluvit o ryším amatérismu v alpských disciplínách u špičkových jezdců v Rakousku a Francii je pokrytectvím. Korigovala však některé rakouské závěry o tzv. generačním problému. Kandidáti francouzských reprezentačních dressů vědí o způsobu odměňování svých vzorů a těší se, že se přibližuje odměnám za špičkovou kvalifikaci v jiných odvětvích lidské činnosti. Vědí, že dosáhnou-li vrcholu, budou mít po skončení své sportovní kariéry možnost bez velkých finančních

problémů pokračovat ve svém zaměstnání, a mají jistotu, že se neocitnou v úloze méně kvalifikovaných lidí s prázdny kapsami. Taková situace nutně musí vyvolat či podnítit zájem probouvat se mezi nejlepší. Vedle sportovní ctižádosti zde působí i motiv hmotného zájmu. A zdá se, že silněji než v Rakousku, kde přizeň výrobci lyží bývá nestálá. Zde se také nalézá jedna z odpovědí, proč mají Francouzi dostatek mladých závodníků. To také naznačuje budoucí vývoj a vhnání ra-

kouským kapitánům lyžařského sportu chmury do tváře.

Jen těžko lze věřit, že dojde brzy k vyrovnání systému odměn lyžařům v Rakousku. Síly prý působí příliš odštědivě a i u Francouzů prý může dojít ke změnám. Ať je tomu jakkoliv, nezadají se pozice Francouzů i Rakušanů být ohrožené, neboť ve Švýcarsku, Itálii a v zámoří — USA a Kanadě — jsou na tom s odměňováním ještě hůře než v Rakousku. To je však slabá útěcha.

J. B.

Železničiarri v Taliansku

V prekrásnom horskom lyžiarskom stredisku na francúzskom a talianskom pomedzí v Bardonecchi, sa konali v dobe od 22. do 28. I. 1967 VII. medzinárodné preteky železničiarov z celej Európy, združených v železničiarkej športovej organizáciiUSIC. Pretekov sa zúčastnilo celkom 12 členských štátov.

Súťaž vo všetkých lyžiarskych disciplínach mali veľmi dobrú úroveň, k čomu prispeli hlavne pretekári SSSR a Fínska v klasických disciplínach a pretekári Talianska a Rakúska v zjazdových disciplínach.

V Taliansku už vládlo jarné počasie, a preto usporiadatelia museli postaviť bežecké trate vo vyšších polohách. Bežecké trate viedli po území Francúzska. Pre nedostatok snehu preteky v skoku sa uskutočnili na malom mostku P — 30 m. Zjazdári pretekali na výborne upravených tratiach v okolí Bardonecchie.

Z našej výpravy sa najlepšie umiestnil Foltman. Obsadil 3. miesto v preteku združenom.

VÝSLEDKY:

15 km: 1. Niiranen (Fínsko) 1:00:22,7, 2. Balaškin (SSSR) 1:01:31, 3. Kondrašov (SSSR) 1:02:14,3, **13. Hrdinka** 1:06:05,2, **32. Michalik** 1:10:43, **41. Kramoliš** 1:13:43,8.

30 km: 1. Kondrašov (SSSR) 1:57:23,9, 2. Balaškin (SSSR) 1:58:43,2 3. Pugačov (SSSR) 2:00:21,5, **13. Hrdinka** 2:08:32,8, **19. Toth** 2:14:33,0, **26. Janečka** 2:22:23,0.

2X10 km: 1. Fínsko 2:35:54, 2. SSSR 2:36:01, 3. Poľsko 2:44:37, 7. ČSSR 2:54:51.

Skok: 1. Martinsen (Nórsko) 197,6, 2. Simonov (SSSR) 191,2, 3. Wala (Poľsko) 186,9, **12. Foltman** 164,7, **16. Čunderlík** 156,7.

Pretek združený: 1. Simonov (SSSR) 486,96, 2. Hämäläinen (Fínsko) 455,88, **3. Foltman** 435,85.

Zjazd: 1. Roude (Taliansko) 2:07,5, 2. Petter (Rakúsko) 2:08,4, 3. Kaim (Poľsko) 2:08,9, **26. Hellebrandt** 2:16,6, **34. Šklíba** 2:19,0.

Obř. slalom: 1. Sibille (Taliansko) 1:54,9, 2. Petter (Rakúsko) 1:55,3, 3. Kaim (Poľsko) 1:56,3, **25. Hellebrandt** 2:05,3, **27. Peterka** 2:05,6.

Slalom: 1. Sibille (Taliansko) 97,6, 2. Malm (Nórsko) 99,1, 3. Bergbombas (Nórsko) 1:02,1, **10. Hellebrandt** 1:07,7.

Preteky prebiehali v srdečnom prostredí a okrem športových úspechov priniesli aj prehlbenie spolupráce medzi lyžiarmi-železničiarimi jednotlivých zúčastnených krajín.

Umiestnenie železničiarov ČSSR bolo neporovnateľne lepšie ako pred 6 rokmi. **BORIS HOVORKA**

ni a rozraďování do družstev na neupraveném, nevhodně voleném a prostorově omezeném svahu,

b) při volném, neorganizovaném a často neukázněném sjíždění,

c) při zvýšené únavě, prochlazení, nemoci, celkové indispozici,

NA LYŽÍCH

d) při nesprávném metodickém postupu učitele (cvičitele),

e) při změně podmínek na známém svahu (zledovatělý sníh, mokřý sníh, špatná viditelnost, odkryté kameny apod.),

f) při celodenním výletu, při jízdě v neznámém a obtížném terénu, na úzkých lesních cestách,

g) při jízdě nepřiměřenou rychlostí, při riskující odvaze neodpovídající technickým možnostem a zkušenostem lyžaře apod.

Rozhodujícím činitelem při lyžařském výcviku je osobnost učitele (cvičitele), jeho odborné znalosti, povahové vlastnosti a pedagogické schopnosti. Doporučujeme, aby se lyžařských zájezdů zúčastňovali odpovědní vedoucí, kteří mají zároveň cvičitelské zkoušky. Práce učitele (cvičitele) na zimních výcvikových kurzech není snadná a jeho odpovědnost při zabraňování a předcházení úrazům je značná.

LITERATURA:

1. Čtvrtečka J. a kol.: Základní lyžařský výcvik, 1963, STN.
2. Kaledin S. V. a kol.: Všeobecná příprava sportovce, STN, 1959.
3. Landa A. M., Michajlovová N. M.: Úrazová zábrana ve sportu. STN 1956.
4. Schmidt L. a kol.: První pomoc při sportovních nehodách, STN 1958.
5. Žáček R. a kol.: Co má znát každý cvičitel. STN 1961.

V GRENOBLU

Grenoble — město v údolí řeky ve výši 250 m n. m., lemované na severovýchodě prudkými stěnami masivu Belledone a na jihovýchodě masivem Vercor — žije v horečnaté přípravě na zimní olympijské hry 1968. Projevuje se to nejen v propagaci této události, ale i ve výstavbě potřebných objektů a komunikací. O nic pozadu nezůstávají ani detašovaná střediska lyžařských soutěží.

Po silnici s nespočetnými serpentínami jste autem za 20 minut v hlavním středisku skokanů v St. Niziere a za dalších 20 minut ve středisku běžeckých disciplín — Autrans. Cetné buldozery a rachot pneumatických kladiv dokazují, že se dělá generálka i na silnici.

Stavba skokanského můstku P 90 m v St. Niziere představuje velkorysý a nákladný dílo nemalého rozsahu. Jízva, kterou v pohorí Vercors vyhloubily velké zemní stroje, by u nás znamenala ztrátu asi poloviny Petřína. Po úplném dokončení to bude stavba monumentální. Bude od ní vidět do 18 kilometrů vzdáleného Grenoble, kterému bude můstek vévodit. Amfiteatr můstku pojme asi 70 000 diváků na místa k sezení.

Ze St. Niziere po dalších 20 km a dalším stoupání otevře se před vámi uložena v mírném horském údolí větší »dědina« — Autrans. Před několika lety jistě ještě zemědělská krajina, nyní rychle rostoucí zimní rekreační středisko. Vše nasvědčuje tomu, že bylo toto idyllické místo nedaleko Grenoble objeveno teprve v posledních letech. Desítky rekreačních chat a několik pomenších hotelů svítí ještě novotou. Hospodářské budovy, stáje a chlévy jsou rychle přestavovány v hostinské pokoje. V jednom takovém objektu na samotě bydlela i naše výprava. Uprostřed tohoto městečka — nyní lze již tohoto slova použít — byly závodní kanceláře a u nich desítky mikrobusů a aut, které dala k dispozici pořadatelům předolympijských závodů firma Renault.

KOLEČKA SE TOČILA, ALE...

Provizorní stadión pro běžecké disciplíny, stadión s novou budovou a střešnicí pro biathlon, nový skokanský můstek P 70 m a vysoký počet ochotných organizačních pracovníků dokazují, že se na nicem nešetřilo, že i předolympijská zkouška byla zajišťována

velkoryse. Byla však nanejvýš potřebná. Organizační kolečka práce jen velmi často do sebe nepřesně zapadala, takzvané informační materiály (bulletiny) docházely obvykle až po akci, spíše však vůbec ne. Také počítáři se příliš nevyznamenal. Nebylo snad závodu bez početních chyb ve výsledcích. Tak např. Dieter Neuendorf z NDR postoupil po závodě skokanů na můstku 70 m po přepočítání ze 13. na druhé místo. Pokud bude pravda, že chybami se člověk učí, pak mohou být ZOH 1968 dokonale.

povědné a náročné roční příprave možnost získat olympijské body. Bude třeba především zaměřit úsilí na běh, zejména na techniku Kučery a Rýgla.

Rovněž v biathlonu dávat nám poměrně vyrovnané podmínky přípravy možnost se prosadit. Šesté místo Ploce je dokladem, že i zde jsou možnosti. Vlastní průběh závodu ukázal, že máme značné rezervy především ve střelbě.

Značně nepříznivě dopadla olympijská zkouška pro běžce a běžky na ně. Po zdarilém ná-

velkoryse, ale...

O NÁS...

Závody v Grenoblu byly pro naše lyžaře hodně významné. Výsledky budou pochopitelně hlavním měřítkem — pro zařazení do olympijské přípravy a nakonec pro účast jednotlivých disciplín. Nedopadli jsme nejslavněji. I když nelze hovořit ve všech případech o regulérnosti, je třeba kriticky přiznat, že ne všechny disciplíny si zaslouží cti zúčastnit se olympijských her.

Nepochybuji o skokanech, kteří přes své poněkud nižší výkony, než se očekávalo, neztratili dobrou pověst a předpoklady bojovat o olympijskou medaili, jak si předsevzali.

Také umístění Krause a Kučery na 7. a 8. místě v závodě sdruženém ukazuje, že i v této disciplíně máme při od-

stupu běžců v lednu přišla studená sprcha. Věřím, že běžci ještě prokáží, že výsledky v Grenoblu nejsou obrazem jejich výkonnosti a že i oni zaslouží zařazení do olympijské přípravy. Daleko horší pozici mají běžkyňe. Kavgolovo, Klingenthal a Autrans ukazují na podstatně a trvale nižší výkonnost družstva žen. Situace v této kategorii vyžaduje zvláštního řešení.

Srovnáním jízdy s nejlepšími zahraničními závodníky docházím k jasněmu závěru: Máme nedostatky v technice běhu, zejména ve stoupání. V tréninku je třeba daleko více sledovat kvalitu před kvantitou a speciální přípravě je třeba věnovat daleko větší pozornost. Máme stále stejnou starou bolest: těžkopádnost, vlažnost, špatnou techniku.

BOHUSLAV TVRZNIK,
ústřední trenér lyžování

Předolympijská zkouška ve výsledcích

Skok na můstku P 90 m: 1. Wirkola (Norsko) 221,2 (94,5 a 99), 2. Erzen (Jugoslávie) 215,2 (97,5 a 101), 3. Neuendorf (NDR) 213,3 (95,5 a 94,5), 4. Ruotsalainen (Finsko) 210,1 (97 a 95), 5. Grinnl (Norsko) 208,0 (99 a 91,5), 6. Ihle (NSR) 205,6 (92 a 97,5), 7. Raška 204,2 (88 a 98), 8. Jensen (Norsko) 194,7 (85 a 98), 9. Sjöberg (Švédsko) 193,6 (96 a 88,5), 10. Vaisänen (Finsko) 192,6 (93,5 a 88,5), 11. Meseč (Jugoslávie) 191,5 (92,5 a 85,5), 12. Kocjan (Polsko) 190,5. — 16. Höhn 185,8 (88 a 90), 23. Divla (96 a 94 s pádem), 24. Motejlek 174,5 (88 a 94), 46. Hubač 81,5 (71 s pádem a 72 s pádem).

30 km: 1. Halvarson (Švédsko) 1:30:49,9, 2. Martinsen (Norsko) 1:31:09,5, 3. Andersson (Švédsko) 1:31:43,3, 4. Stuffer (Itálie) 1:32:25,7, 5. Rönnlund (Švédsko) 1:32:38,6, 6. Laurila (Finsko) 1:32:39,8, 7. Stella (Itálie) 1:32:59,1, 8. Nonnes (Itálie) 1:33:16,1, 9. Sandström (Švédsko) 1:33:28,8, 10. Ellefsäter (Norsko) 1:33:43,9, — 49. Lupták 1:45:27,6.

5 km ženy: 1. Stojevová (Bulharsko) a Bojarskichová (SSSR) 17:29,7, 3. Kolčinová (SSSR) 17:35,4, 4. Ačkinová (SSSR) 17:39,3, 5. Kulakovová (SSSR) 17:53,0, 6. Nestlerová (NDR) 17:53,5, — 19. Paulusová 19:15,6, 22. Břízová 19:49,9.

V St. Niziere to našim skokanům nevyšlo

Oficiální výprava našich skokanů ve složení Raška, Hubač, Divila a Höhnl se připravovala na předolympijské závody týden před zahájením v St. Niziere na velkém můstku v Liberci. Příprava byla po stránce kvality velmi špatná. Celý týden byla silná obleva, mlha a přšelo. Dalo mnoho práce udržet můstek v provozuschopném stavu. Závodníci si stěžovali na krátký stůl a neplynulý přechod na stůl.

Výprava odletěla 5. února do Ženevy a odtud cestovala vlakem do Grenoblu. První část závodníků — Motejlek, Doubek, Rydval — odjela pod vedením předsedy ústřední trenérské rady skoku Josefa Skrbka již o týden dříve. Byli pozváni pořadatelem jako předskokani, a hlavně proto, aby předem vyzkoušeli můstek.

O jejich výkonech jsme se dočetli již doma. Je pravda, že byli středem pozornosti zvláště proto, že Libor Motejlek skočil jako první na můstku v St. Nizier přes 100 metrů.

Také při tréninku den před závodem dosahovali naši reprezentanti velmi pěkných výkonů a suverénně si vedl Ladislav Divila. Závod však byl pro skokany, trenéry i vedoucí naší výpravy trochu zklamáním. Raškovo sedmé místo jako jediného našeho závodníka v první desítku a Motejlkovo a Höhnlovo místo mezi prvními dvaceti nebyly vynikající, ale rozhodně zase ne tak špatně, abychom měli důvod se mračit.

Naši skokani jsou v dobré fyzické kondici a ani po technické stránce nemusíme mít zatím obavy. Byla to spíš opravdu trochu smůla. Při tréninku bylo stále krásné počasí. Na závod však přišla hustá mlha a nárazový vítr z pravé strany, který ztěžoval skokanům let vzduchem. Na to doplatilo mnoho závodníků.

Z našich měl velkou možnost zasáhnout mezi přední místa a dokonce i vyhrát Ladislav Divila, který po prvním skoku byl na 4. místě. Ve druhém kole chtěl Divila podat co nejlepší výkon a v zápalu boje to při odrazu přehnal. Odrazil se sice mohutně, avšak trochu brzo a moc dopředu. Tím se dostal nad bubnem hodně přes lyže, k tomu pomohl ještě vítr, který mu rozházel lyže, a bylo po nadějích. Svůj 94 m dlouhý skok nezvládl při doskoku a upadl. Jiří Raška bojoval, seč mohl. Zkušební skok měl nejdelší, nevyšel mu však první do závodu — zpozdl odraz a dosáhl jen 88 metrů. Všechno však napravil druhým skokem, dlouhým 98 metrů, který byl skutečně po technické stránce provedení vynikající a byl ohodnocen čtvrtou nejvyšší známkou v celé soutěži.

Rudolf Höhnl neměl den. V tréninku se jeho výkony pohybovaly stále kolem 96 metrů a dokonce ani jednou nešel pod 90 m. Je to závodník, který má velkou výbušnost na odraze, ovšem často jí neumí ještě spojit se správnou technikou. Tak tomu bylo zrovna i během závodu. Jeho výslednice odrazu byla špatná, a i když jsem ho na to upozornil, neuměl si momentálně pomoci. Jestliže se s tímto správně vyrovná a zlepší doskok, bude určitě platnou posilou pro olympijské hry.

Absolutně se nedařilo Zbyňku Hubačovi. Večer před závodem přemontoval vázání z lyží 250 cm na lyže 248 cm s odvodněním, že ty dlouhé špatně vedou ve stopě na nájezdu. V prvním skoku chytil vítr a upadl. Znervózněl a v dalších skocích se mu již nedařilo. Tak špatně skákat jsem ho neviděl za celou jeho závodní kariéru. Je to však sport, a jak je vidět, může se stát ledacos.

Celkem dobře si vedl Dalibor Motejlek, kterého předcházela dobrá pověst z tréninku. Dostává se opět pomalu do své někdejší formy. Zatím má sice ještě skoky neurované, avšak často již dostatečně dlouhé. Domnívám se, že jeho druhý skok do soutěže nebyl rozhodčími patřičně ohodnocen.

Jako předskokani startovali další dva naši skokani — Doubek a Rydval. Oba si vedli dobře, a hlavně Rydvalův výkon byl milým překvapením. S jeho skoky dlouhými 93 a 95 m by se byl býval umístil v soutěži do 10. místa. To je ovšem jen teorie, jinak se skáče v závodě a jinak v tréninku.

Závěrem lze říci, že skokani nepodali na velkém můstku v předolympijských závodech očekávané výkony. Ovšem olympijské hry jsou až za rok a do té doby se dá ještě mnoho změnit a mnoho zlepšit. Po technické stránce při srovnávání pojetí skoku našich závodníků s nejlepšími dalšími světovými skokany není rozdíl. Je pravda, že jsme poněkud předělali odrazové postavení (nižší) a že se s ním někteří závodníci nevyrovnali. To je však otázka tréninku. Je to vývoj skoku, a my nesmíme zaostat.

ZDENĚK REMSA,

trenér reprezentačního družstva skokanů

Biathlon: 1. Istad [Norsko] 1:17:33,1 (3 tr. min.), 2. Tveiten [Norsko] 1:20:34,3 (6), 3. Speer [NSR] 1:20:52,3 (2), 4. Verhaug [Norsko] 1:21:26,6, 5. Carrabela [Rumunsko] 1:22:32,1 (3), 6. Ploc 1:22:43,5 (4), 7. Jordet [Norsko] 1:24:23,3 (5), 8. Bundertčev [SSSR] 1:24:26,4 (3). — 18. Mundil 1:28:02,3 (10), 22. Žizka 1:29:24,1 (6), 33. Jerábek 1:31:48,6.

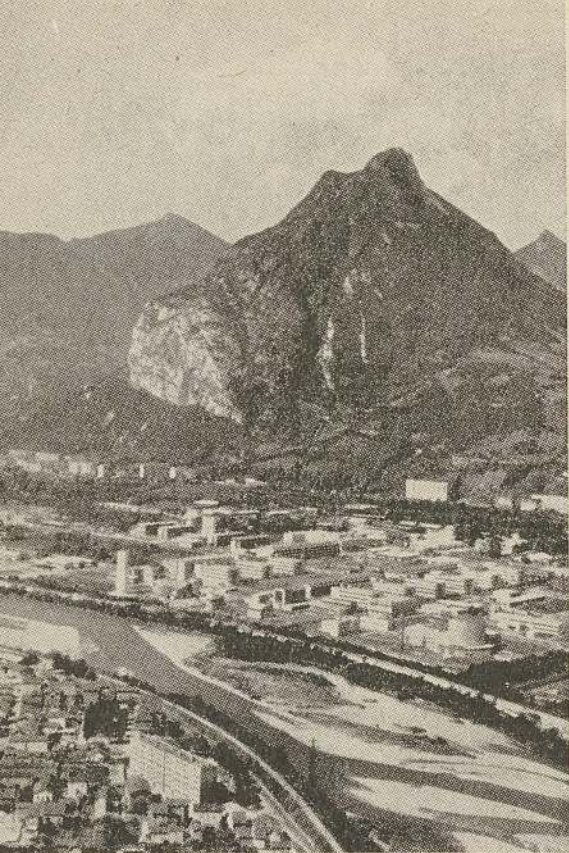
15 km muži: 1. Martinsen [Norsko] 44:53,1, 2. Grönningen [Norsko] 48:08,8, 3. Akentěv [SSSR] 45:20,1, 4. Halvarsson [Švédsko] 45:22,8, 5. Laurila [Finsko] 45:33,6,

6. Andresson [Švédsko] 45:36,7, 7. Ellefsäter [Norsko] 45:40,8, 8. Rönnlund [Švédsko] 45:45,4, 9. Grimmer [NDR] 45:58,8, 10. Sandström [Švédsko] 46:00,0. — 36. Štefl 49:06,4, 49. Lupták 50:20,3.

10 km: Stojevová [Bulh.] 34:37,3, Bojarskichová [SSSR] 35:30,3, Biegunová [Pol.] 35:22,6, Kolčinová [SSSR] 35:28,5, Mördreová [Nor.] 35:28,7, Nestlerová [NDR] 35:33,6, Vasiljevová [Bulh.] 35:41,2, Strandbergová [Švéd.] 35:50,4, Kulaková [SSSR] 35:58,3, Puusulová [Fin.] 36:09,7 — 16. Paulusová 36:19,3.

Skok: Kankkonen [Fin.] 218,8 (76 a 73,5), Neuendorf [NDR] 213,4 (73 a 73,5), Kocjan [Pol.] 213,0 (73 a 73,5), Kovalenko [SSSR] 212,0 (75,5 a 73,5), Macle [Fr.] 210,4 (75,5 a 77,5), Doubek 209,4 (74 a 74), 12. Rydval 203,5 (72,5 a 74), 14. Motejlek 203,2 (73 a 74).

Závod sdružený: 1. Pöhland [NDR] 459,39, 2. Dobloug [Nor.] 457,13, 3. Damolin [It.] 452,58, Gastenica [Pol.] 447,79, Svendsen [Nor.] 441,32, Simonov [SSSR] 421,38, Winterlich [NDR] 412,40, Kraus 412,35, Kučera 410,58.

Letecký pohled na výzkumný atomový ústav v Grenoblu. V popředí tři atomové reaktory Siloe, Melusibe a Siloette.

(Snímek vlevo nahoře)

Pohled na masív Oisans. (Snímek vlevo dole)

Chamrousse — celkový pohled na stanici.

(Snímek vpravo nahoře)

Budoucnost Grenoblu. (Snímek vpravo dole)

V zimě stejně jako v létě je alpinismus oblíbeným sportem v Dauphiné.

(Snímek dole uprostřed)

POZDRAVY Z DĚJIŠTĚ ZOH 1968

K běžeckým tratím a soutěžím v Grenoblu

Běžecké tratě žen na 5 a 10 km, jakož i mužů na 15 a 30 km jsou v porovnání s dosavadními tratěmi všech šampionátů podstatně těžší. Ztížení tratí nastalo hlavně zařazením dlouhých, různě strmých stoupání a prudkých náročných sjezdů.

Plánky, které jsme dostali již v minulém roce, to naznačovaly. Z plánků a profilů však nelze ještě přesně vyčíst charakter tratě. Teprve vlastní prohlídka nám ukázala, jaké tratě se na příštích olympijských hrách pojedou. Shodli jsme se nyní na jednoznačném závěru, že toto jsou nejtěžší tratě, jaké kdy byly na mistrovství světa a olympijských hrách postaveny. Úprave tratí ani profilu nelze však nic vytknout. Je to názor trenérů Bulharska, SSSR, NDR, NSR i dalších.

Těžkost tratě spočívá v tom, že téměř všechny výstupy, a to velmi dlouhé a někdy i příliš strmé, jsou vměstnány vždy do dvou třetin tratě. Místa, kterými jsou tyto výstupy proloženy, nelze považovat jako oddechová. Jsou to buď krátké prudké sjezdy, kde je nutné velmi bedlivě střežit každý pohyb lyže, hlavně pak při rychlém sněhu, jaký byl při závodech. A na rovinách je nutné pokračovat v maximální rychlosti, neboť závěr tratě je převážně sjezdový. Je velmi rychlý a náročný na sjezdářské umění. Převážně většinu závodníků dělalo potíže. V tomto směru je nutné i vystupňovat přípravu.

Během závodů byl velmi rychlý, ledovatý, zmrzlý sníh, který vyzadoval mazání tekutého vosku skare s tvrdými. Tratě jsou velmi dobře upravené v šířce asi tři metry, na svazích jsou chodničky. Stopa byla ledovatá, místy zmrzlý firn, dostatečně hluboká a široká, aby vedla lyže.

Tratě jsou vedeny tak, aby poskytovaly maximální přehled divákům. Tak se např. vede po straně různými klíčky třeba jeden až jeden a půl kilometru. Divák má tak téměř ze všech míst krásný přehled. A na volných prostranstvích je trať obehnaná asi 1–1,5 m vysokým plotem z tyček, které jsou spojeny drátem. Tento plot je v některých místech potažen plátnem. Toto opatření zaručuje všude stálou kvalitu sněhu ve stopě, a to i v místech, která jsou na sluneční straně, neboť stopa zůstává ve stínu. Druhým úkolem těchto plotů je vytvořit pro závodníky na trati závětrí. Právě na značně návětrných stranách jsou ploty potaženy plátnem. Vitr je na těchto pláních velmi často, a proto bylo nutné toto opatření udělat asi na jedné pětině všech tratí. Opatření není příliš milé fotografům a filmářům. Právě na nejsvětlejších volných místech brání dobrým záběrům — stěžoval si fotoreportér a kameraman Karel Novák.

Účast v předolympijských závodech nedopadla pro nás v běžeckých disciplínách — jak konečně píšeme již na jiném místě — dobře. Neznámé podmínky — těžké tratě a nezvyklý sníh — přinesly řadu překvapení. Zejména sovětské závodnice, »přesazené« do nezvyklého jim prostředí, ztratily zde obvykle sílu a po mnoha letech i prvenství.

Výrazné zlepšení výkonnosti zaznamenaly zejména Bulharky, avšak také Polky a Němky začínají být sovětským lyžařkám významnými soupeřkami. Je nám líto, že totéž nemůžeme říci o našich běžkyňích. Skončily v poli poražených a nebude lehké ztrátu vyrovnat.

Jen o málo lépe se dařilo našim běžcům Luptákoví a Šteflovi. Zejména od Štefla se čekalo v běhu na 15 km daleko více. Po jeho skvělém vítězství nad všemi italskými reprezentanty v lednu v Itálii jsme věřili, že potvrdí znovu stoupající výkonnost našich běžců. To se nepodařilo. Čtrnáct dnů sníženého tréninku v důsledku špatných podmínek v Novém Městě a čtrnáct dnů bez závodů způsobily, že nebyl na trati k poznání. Lupták překonal krátce předtím chřipkové onemocnění. Naši běžci tak ztratili opět pomalu narůstající důvěru.

VLADIMÍR ŠIMŮNEK, trenér běžkyň
BOH. TVRZNIK, ústřední trenér

Ještě jednou o skokanech

V předolympijské zkoušce jsme neobstáli tak, jak bychom si přáli. Umístění neslibuje získání některé z olympijských medailí, což je našim cílem. Nesmíme však ztrácat důvěru.

Trochu snížila naše výkony ještě ne plně vžitá nová technika odrazu. Především nás však provázela tentokrátě smůla. Mohli jsme docela dobře vyhrát. Divila měl k tomu jen krůček. V I. kole měl jeden z nejkrásnějších skoků a byl na čtvrtém místě mj. před Neuendorfem a Wirkolou. Raška po nezdařeném prvním skoku se probojoval druhým ze 14. na sedmé místo. Poněkud více jsem po tréninku očekával od Höhlna. K velkému překvapení zklamal náš elegantní skokan Hubac, kterého jsem vůbec nemohl poznat. Dobře naproti tomu skákal Motejlek, který se od závodu ve Vysokém nad Jizerou v našem týdnu skoků dostává do formy. K překvapením patřil Rydval, který byl s Doubkem předskokanem. Skákal výborně a známý Sigmund Ruid se jen divil, že takového skokana jsme nevyšlali do soutěže.

Druhá soutěž skokanů byla na můstku s P 70 m v Autrans. Startovali v ní závodníci druhého družstva. Po tréninku jsem nebyl právě příliš nadšen. V závodech mi však udělali chlapci radost. Po zkušebních skocích byl nejlepší náš Rydval, který se po skoku 76 m stal hned středem pozornosti. Skoda, že v I. kole do soutěže nepošel odraz, což se projevilo na délce skoku i jeho bodovém ohodnocení. Velmi dobře skákal Ruda Doubek. Po perfektních výkonech byl šestý. Dobře rovněž zaskákal Motejlek, musím pochválit i sdrůženáře Kučeru, který opravdu roste. Poněkud zklamal Kraus. Čekal jsem od něho více. I když jsme v tomto závodě nezvítězili, předvedli jsme dobré výkony.

Závěrem bych rád řekl, že není důvod k pláči. Musíme jen dát hlavy dohromady a co se nezdařilo letos, musí vyjít příště — myslím na olympijských hrách. Aní Wirkola a aní Kankkonen nejsou neporazitelní, přestože byl Kankkonen na malém můstku opravdu výtečný. Musí se to umět, musí však být i trochu štěstí, a to jsme asi tentokrátě neměli.

JOSEF SKRBEK,
předseda ústřední trenérské
rady skoku

BIATHLON—zajímavý závod

Mezi 80 účastníky předolympijského měření sil v biathlonu byli také čtyři čs. reprezentanti — Jeřábek, Mundil, Ploc a Zížka. Doplnili počet států, které měly své zastoupení na olympijské trati v Autrans, na 20.

Závodníci absolvovali velmi těžkou trať, sestávající z pěti různých koleček. Jelo se na přemrzlém sněhu za pěkného počasí a tím i dobré viditelnosti. Byl to velký rozdíl proti jedinému tréninku, který byl postižen silným bočním větrem.

Druhým závodem byly štafety. Startovalo na trati 4x7,5 km 20 družstev. Střílelo se na skleněné terče o průměru 12,5 cm vleže a 30 cm ve stoje. Každý závodník měl po pěti terčích v každé poloze a vždy osm nábojů. Jestliže jimi nezasáhl všech pět terčů, byl za každý nerozbitý terč »potrestán« 200 m dlouhým kolečkem, které musel absolvovat hned po střelbě. Byl to závod velmi napínavý, vzrušující pro závodníky, ale i pro diváky. Zvraty, které při-

náš štafetový závod biathlonistů, jsou velké. Stačilo např. zakolísání čtvrtého závodníka SSSR ve střelbě a na zdánlivě jasného favorita se už medaile nedostala.

Čs. družstvo zrácelo již od prvního kola, které absolvoval Jeřábek. Na ostrém sněhu ojeté mazání a klouzající tým lyže a k tomu jedno tretné kolečko za střelbu, stačily na to, abychom vyjžděli do druhého kola jako sedmí. Tretná kolečka dalších závodníků nás pak odsunula na 9. místo. V posledním kole náš nejlepší třemi tretnými kolečky za špatnou střelbu ve stoje zpečetil 11. místo. Při lepší střelbě jsme mohli být alespoň o čtyři místa výše.

Radiotelemetrie i pro lyžaře

Lékařsko-pedagogické sledování postoupilo zase o krůček vpřed. Svědčí o tom křivky na obrázku, které představují radiotelemetricky pořízený záznam tepové (náhoře) a dechové frekvence (dole) závodníka Milušky z Dukly Liberec při tréninku na kilometrovém kolečku na Bedřichově.

Tento záznam byl výsledkem dvoudenních technických zkoušek, během kterých bylo vyřešeno uspokojivé připevnění snímacích elektrod a termistoru i upevnění vysílačky na zádech závodníka tak, aby nebyla narušena technika běhu. Vysílačka váží zatím 75 dkg, ale jistě dojde v nejbližší době k další miniaturizaci a odlehčení. Avšak i ve své dnešní podobě je radiotelemetrické zařízení, které pro sportovně lékařské oddělení Ústřední vojenské nemocnice vyrobili pracovníci Výzkumného vojenského ústavu, velmi dobře použitelné i za ztížených podmínek v zimě a v členitém terénu. Lékařům a trenérům bude pomáhat v řízení tréninku vrcholných závodníků.

Dr. MILAN JIRÁSEK

K letošnímu mistrovství světa v biathlonu v NDR vydalo ministerstvo pošt a spojů Německé demokratické republiky tři příležitostně známky. Na dvou jsou zachyceni biathlonisté — při střelbě vleže (v hodnotě 10 feniků) a vstoje (20 feniků). Štafetu biathlonistů zachycuje třetí známka, jejíž hodnota je 25 feniků.

Současně byla vydána i příležitostná obálka s textem »Mistrovství světa v biathlonu 1967, Altenberg«.

Na tuto emisi nás upozornil dr. Friedrich Knorr z Berlína.

Posuzování biologické účinnosti lyžařského výcviku podle změn vitální kapacity plic

Lyžařské kursy se právem u nás staly běžnou součástí tělesné výchovy školní mládeže i vysokoškolského studentstva, i když se ještě z důvodů hlavně finančních a časových neuskutečňují vždy v potřebné míře. Všeobecně se dnes uznává jejich význam a tom, že poskytují účastníkům do života zdravotně i kulturně společensky důležitou součást pohybového vzdělání.

Často se však zapomíná na biologickou a tedy i zdravotní účinnost každého takového kursu samotného na organismus člověka. Tato účinnost může být pochopitelně různá, podle kvantity i kvality obsahové náplně kursu. Vedle toho se vždy uplatňuje příznivý účinek přírodního prostředí. [1]

Objektivní hodnocení biologické účinnosti lyžařských kursů se v praxi setkává s vážnými překážkami, neboť komplexní vyšetřování funkční odezvy v organismu je v terénních podmínkách (na horách) velmi obtížné pro technickou i časovou náročnost. Z jednoduchých funkčních vyšetření, informujících o celkové odezvě lyžařského výcviku, pokládáme za užitečné měření vitální kapacity plic na začátku a na konci kursu. Stačí k tomu jednoduchý vodní spirometr [5, 6, 8].

Obdobně použili změn vitální kapacity plic k posouzení biologického vlivu pionýrských táborů např. Janda se spol. [2] a Kotulán a spol. [4]. Na školních lyžařských zájezdech měřili vitální kapacitu vedle sledování krevního obrazu Kapalín a spol. [3]. Shledali průměrný pokles vitální kapacity v průběhu lyžařského pobytu na horách téměř o 100 ml, což vzhledem k menší vitální kapacitě děti představuje poměrně značné procento. Na základě rozboru svých nálezů a jejich porovnání s výsledky vyšetření krevních obrazů i v souladu se zkušenostmi z fyziologických sledování jiných akcí usuzují, že změny vitální kapacity mají blízký vztah k celkovému funkčnímu stavu vyšetřovaných.

Prakticky to znamená, že pokles vitální kapacity plic svědčí pro nadměrnou namáhavost výcviku, nepřiměřenou tělesnou připravenost účastníků. K mírnému poklesu vitální kapacity může také dojít v důsledku nečinnosti (např. vyřazení z výcviku pro úraz). Naopak vzestup vitální kapacity ukazuje příznivou funkční odezvu na výcvik přiměřené náročnosti.

Z uvedeného hlediska jsme se pokusili zhodnotit biologickou účinnost 12denního lyžařského kursu studujících prvního ročníku FTVS (Fakulta tělesné výchovy a sportu) na Richtových boudách v Krkonoších (1180 m. n. m.) a 9denního kursu studujících prvního ročníku PF (Pedagogická fakulta) — netělocvikářů — na Benecku v Krkonoších (830 m. n. m.). Vitální kapacitu jsme měřili vodním spirometrem Hutchinsonovým, vstoje, třikrát na začátku a třikrát na konci kursu. Teplotní a barometrické poměry byly vcelku shodné. Celkem jsme vyšetřili 324 osob obojího pohlaví, vesměs ve stáří 18 až 20 roků.

Shledali jsme průměrný vzestup vitální kapacity o 8,5 % u posluchačů FTVS a o 0,4 % u studujících PF. Přehled výsledků uvádíme v tabulkách číslo 1 až 4. Z našich nálezů je možno usuzovat, že ani vysoká náročnost lyžařského výcviku posluchačů FTVS není nadměrná vzhledem k poměrně vysoké úrovni jejich tělesné připravenosti. Je to vidět i v nápadně nízkém procentu osob, u nichž došlo ke snížení vitální kapacity (tab. č. 3). U posluchačů PF — netělocvikářů — jejich tělesná připravenost je na nesterajné, ale celkově rozhodně nižší úrovni, jsou i změny vitální kapacity v průměru méně příznivé, ačkoliv ná-

ročnost výcviku byla menší. Také procento osob, u kterých se vitální kapacita snížila, je podstatně vyšší. Naše objektivní nálezy byly celkem v souladu se subjektivními pocity únavy.

O nepříznivé funkční odezvě bychom podle našeho názoru však mohli mluvit asi teprve při průměrném poklesu vitální kapacity plic alespoň o 5 %. Tehdy bychom navrhovali zlepšení diferenčiací a snížení fyzické náročnosti výcviku. Je pochopitelné, že nepřiměřená fyzická náročnost snižuje efektivitu kursu.

U posluchačů FTVS jsme se navíc pokusili analyzovat změny vitální kapacity plic s přihlédnutím k lyžařské dovednosti (tab. č. 5.), podle které jsou rozděleni do družstev, a k tělesné zdatnosti stanovené indexem testu (tab. č. 6.). Nenalezli jsme však jednoznačných závislostí. Opakovaně vyšetření po roce ve stejném kursu ukázalo prakticky shodné výsledky.

U řady posluchačů jsme sledovali vitální kapacitu také několikrát v průběhu kursu. Nabyli jsme dojmu, že se změny rozvíjejí postupně. Vyšetření vitální kapacity po jednorázových výkonech, například po závodě v běhu na lyžích, nám opětovaně potvrdila citlivost této metody ka změnám funkční stavu organismu.

Závěrem doporučujeme průměrné změny vitální kapacity plic jako jednoduchý a užitečný ukazatel, který umožňuje posoudit přiměřenost fyzické náročnosti lyžařského výcviku k tělesné připravenosti účastníků kursu. Toto vyšetřování mohou velmi dobře provádět sami učitelé lyžování, pokud nebudou podceňovat dokonalé zvládnutí jednoduché techniky měření a dodržení jeho základních podmínek.

Literatura: 1. Buchberger, J., Kvapilík, J.: Teor. Praxe těl. Vých. 14, 1966: 262. — 2. Janda, F. a spol.: Čs. Hyg. 7, 1962: 276. — 3. Kapalín, V. a spol.: Teor. Praxe těl. Vých. 11, 1963: 540. — 4. Kotulán, J. a spol.: Čs. Hyg. 5, 1960: 517. — 5. Novotný, V.: Teor. Praxe těl. Vých. 9, 1961: 169. — 6. Raclavský, V.: Funkční vyšetření plic. Olomouc, 1949. — 7. Rejšek, R.: Teor. Praxe těl. Vých. 10, 1962: 594. — 8. Seliger, V.: Praktika z fyziologie. Praha, 1960.

TABULKA Č. 1

Změny vitální kapacity plic (VC) u posluchačů fakulty tělesné výchovy a sportu UK vlivem 12denního lyžařského kursu v procentech výchozích hodnot.

	Počet vyšetřených osob	Průměr změn VC	Krajní hodnoty změn VC
muži	87	+5,2	-6,7 ↔ +18,0
ženy	101	+7,6	-6,1 ↔ +27,3

TABULKA Č. 2

Změny vitální kapacity plic {VC} u posluchačů pedagogické fakulty UK vlivem 9denního lyžařského kursu v procentech výchozích hodnot.

	Počet vyšetřených osob	Průměr změn VC	Krajní hodnoty změn VC
muži	28	+0,8	-5,8 ↔ + 6,0
ženy	108	+0,3	-8,3 ↔ +10,7

TABULKA Č. 3

Procentuální podíl vyšetřených posluchačů fakulty tělesné výchovy a sportu na různých změnách vitální kapacity plic {VC}.

	Zvýšení VC (o více než + 2,5 %)	Změny VC (pouze v rozmezí ±2,5 %)	Snížení VC (o více než -2,5 %)
muži	67 %	28 %	5 %
ženy	79 %	17 %	4 %

TABULKA Č. 4

Procentuální podíl vyšetřených posluchačů pedagogické fakulty na různých změnách vitální kapacity plic {VC}.

	Zvýšení VC (o více než + 2,5 %)	Změny VC (pouze v rozmezí ±2,5 %)	Snížení VC (o více než -2,5 %)
muži	42 %	36 %	22 %
ženy	36 %	31 %	33 %

TABULKA Č. 5

Změny vitální kapacity plic {VC} u posluchačů fakulty tělesné výchovy a sportu UK vlivem 12den-

ního lyžařského kursu v procentech výchozích hodnot z hlediska různého stupně relativní lyžařské dovednosti.

		počet vyšetřených	průměr změn VC	krajní hodnoty změn VC	% vyšetř. se zvýš. VC o více než + 2,5 %
muži	výborní	22	+ 4,6	-0,9 ↔ +12,5	77 %
	dobří	24	+ 4,6	0,0 ↔ +11,9	67 %
	slabší	41	+ 5,3	-6,7 ↔ +18,0	63 %
ženy	výborné	37	+ 7,5	-6,1 ↔ +27,3	81 %
	dobré	31	+ 8,7	-3,2 ↔ +25,0	77 %
	slabší	33	+ 7,0	0,0 ↔ +20,8	78 %

TABULKA Č. 6

Změny vitální kapacity plic {VC} u posluchačů fakulty tělesné výchovy a sportu vlivem 12denního lyžařského kursu v procentech výchozích hodnot z hlediska různého stupně relativní tělesné zdatnosti podle indexu step-testu.

		počet vyšetřených	průměr změn VC	krajní hodnoty změn VC	% vyšetř. se zvýš. VC o více než + 2,5 %
muži	velmi zdatní	16	+ 5,5	-4,5 ↔ +13,1	81 %
	střed. zdatní	52	+ 5,5	-6,7 ↔ +18,0	67 %
	méně zdatní	19	+ 3,7	-3,6 ↔ + 8,9	52 %
ženy	velmi zdatné	23	+ 8,7	-3,2 ↔ +27,3	74 %
	střed. zdatné	29	+ 6,6	0,0 ↔ +22,8	82 %
	méně zdatné	48	+ 7,8	-6,1 ↔ +25,0	81 %

Za zvýšení sportovní hodnoty a bezpečnosti k III. sjezdu ČSTV

Široká základna a každoročně na sto tisíc startujících v sánkařských a lyžařských disciplínách SHMP je důkazem, že jedině v rámci sjednocené tělovýchovy se nám může podařit pochytit a organizačně usměrnit živelně provozované sánkování a lyžování. Dát jim vyšší sportovní hodnotu a tak snížit často i velkou úrazovost, znamená především zlepšit dosavadní prostory.

Současný stav u nás není uspokojivý, protože širší odborná informovanost, hlavně o organizaci a úpravě sánkařských a lyžařských prostorů zůstává za výstavbou hřišť a umělých kluzišť. Jak každoroční praxe dokazuje, sáňkuje a lyžuje se všude, i na zakazovaných a mnohdy až nebezpečných místech. Budou se nadále ničit stromky a

keře, přesto, že výlohy na každoroční jarní renovaci sadů a parků by se jistě vyplatilo investovat jednorázově v takové letní uspořádání cestiček, nebo jinak v zimních měsících nevyužitých prostorů, aby se na nich dalo bezpečně sánkovat a lyžovat. Bude se nadále jezdit i na frekventovaných silnicích a ulicích, protože o vyhrazení, natož úpravu prostorů na sánkování a lyžování se dosud jen málo dbá. Obvyklé zakazování a trestání nepomáhá, ani nic nevyřeší, nejvýš se jde jinam, často po bezpečnostní stránce na ještě horší sjezd. Dokud se nemůže říci, tady nesmíš, ale můžeš tamhle, dotud se snížením úrazovosti nelze počítat jinde, než jen v proklamacích na papíře! Především tedy musí být vhodných prostorů dostatečný počet. Výjimečně lze spatřit úředně vyhrazené prostory pro sánkování, které však ne-

mají obvykle **dostatečnou** sportovní hodnotu. Bývají to převážně prosté sjezdy malé obtížnosti, s dosažitelnou malou rychlostí, a i tak je jich vyhrázáno málo. Dost z toho je nevhodných, zato těch živelně vyhledávaných a používaných je nepočít, o čemž svědčí obsypané stráně dětmi na sebe menším poprašku sněhu. — Nutno si uvědomit, že na **vyhrazený prostor** svedeme **mládež jen tehdy, bude-li tento hodnotnější než zakazovaný!** Přitažlivější bude tehdy, bude-li mít vyvýšený rozjezd, umožní-li vyšší rychlost, nebo je-li trasa jinak zajímavější, [např. pro saně] klopené zatáčky. Mít vzáště děti tam, kde chceme, a pokud možno na očích, a vědět, co dělají, je jistě lepší, než je nechat na pospas osudu. Snížení úrazovosti, docílené úpravou lyžařských a sánkařských prostorů, nutno proto ocenit jak z hlediska rodičů, školy, NV, ČSM a PO, VB, tak i tělovýchovy.

Všechny lyžařské a sánkařské prostory mohou sloužit veřejnosti i povinné školní tělesné výchově. Mohou se na nich pro uvedené kategorie pořádat závody Pionýrských novin, jízdy zručnosti, rychlostní závody, např. v rámci SHMP. Rekreační sánkování a lyžování zde již dostane nádech sportovní, neboť zvýšená rychlost a náročnost jinak bezpečného sjezdu si vynutí postupně osvojení nové sportovní techniky a stylu jízdy. Lyžování a sánkování jako zábava a rekreace pro škole a zaměstnání umožňuje každému i společné využití podle jeho schopnosti. Zbývá zlepšit místní možnosti úpravou dosavadních prostorů, a úpravou nových.

Dokud máte teď na sklonku zimy ještě v živé paměti zkušenosti a představy o tom, jak vypadalo živelné sánkování a lyžování ve vašem sídlišti a okolí, zamyslete se, zda by nešlo kompetentním místům navrhnout zlepšení na příští rok. Konkretizovat tak usnesení III. sjezdu ČSTV k masové a vesnické tělovýchově! Hlavní zásady organizace a úpravy sánkařských a lyžařských prostorů jsou shrnuti zkušeností pracovníků sekce bobů a saní:

a) Trasa sjezdů se má volit tak, aby výstup na start byl vždy veden odděleně — samostatnou cestou — nežli sjezd! Bude-li sjezd delší a výstup kratší, nikde sjezd nekřížící, je tím splněn ten nejdůležitější požadavek bezpečného provozu! Tam, kde to terén a okolnosti neumožňují splnit, zajistí se tyto požadavky pomocí informačních tabulí, provozových, dřevěných či kovových zábradlí (bariér), rozmístěním bezpečných překážek, vysázením porostu, umělou terénní úpravou. Někdy dokonce mimoúrovňovým přechodem, později snad i visutou lanovkou či vlakem.

b) Sjezd na hromadných sportovištích nutno upravit tak, aby si sjíždějící nemohl křížit trasu. To má hlavně význam u velkých prudších sjezdů. Zajistí to **zemní nebo sněhové mantinely**, rozdělující sjezd na paralelní — vedle sebe jdoucí dráhy. Usměrnit jízdu nutno hlavně v dojezdu, kde to jede již rychleji.

c) **Dojezd musí být bezpečný** pro všechny. Nejlépe je, dojíždí-li se do roviny nebo protisvahu — do zastavení! Někdy pro saně je nutno dojezd zbrzdít posypáním pilinami, listím, jehličím — nikdy ne pískem, škvárou či hrubým popelem. **Prudké** zabrzdění škodí skluznicím a je to nebezpečné pro posádky saní. Vždy nejvýhodnější je řešení výjezdu do protisvahu, které, není-li protisvah, však někdy vyžaduje postavení klopené zatáčky o 18 stupňů do protisměru.

d) Velmi prospěšné je **vybavení dráhy vyvýšeným rozjezdem (můstkem či vříši)**. Umělý rozjezd nedovolí současný start více jezdčům vedle sebe a tím kolizím při sjezdu nebo v hromadném dojezdu. V každém případě musí být vyloučen též současný start z různých položených nájezdů do prostoru společného sjezdu (dráha) různými rychlostmi, což je nesporně a také nebezpečné.

e) **Náročnější sportovní sjezdy a sánkařské či skokanské můstky** v době, kdy nejsou organizované používány a jsou bez dozoru, **potřebují zajištění proti zneužití**. Nejlépe pomocí několika nízkých závor napříč dráhy se zámkem. Ponechat lze stále otevřené pouze závory, omezující určitou délku v dojezdu, která vzhledem ke spádu a sněhové či ledové úpravě povrchu nedovolí nezkušenému jezdci rozjetí na nezvládnutelnou nebo nebezpečnou rychlost. Učitel nebo trenér si pak otevře při organizovaném ježdění potřebné — úrovní nebo světlencům odpovídající další úseky. Takto se zabezpečují i závodní dráhy a skokanské můstky.

f) Včas před zimou nutno **odstranit všechny překážky**, jako jsou vyčnívající kameny, kolíky, sloupy, křoví apod. Nelze-li je odstranit (stromy, patníky), musí se z bezpečnostních důvodů **za provozu chránit** pytlí se slámou, listím, jehličím, hoblinami nebo starými vyřazenými slanníky, matracemi. Nejbezpečnější a natrvalo pomůže vybudování dostatečně vysokých postranních mantinelů. Buď již v zemní úpravě, nebo v zimě pak alespoň sněhových, či ledových, usměrňujících vhodně směr jízdy.

g) Lepší využití sánkařských a lyžařských prostorů a zařízení se dosáhne zavedením **umělého osvětlení**. Umožní se tak v dlouhých večerech na začátku zimy nejen delší exploatace, ale i jejich údržba a výstavba. Delší mráz bývá převážně v noci a tak se osvětlením usnadní a urychlí vylodování jinak přes den zaměstnaným dobrovolným pracovníkům, nesvítlí-li právě měsíček.

h) **Nedostatek sněhu** v některých místech lze nahradit volbou vhodných prostorů chráněných před sluníčkem — severní svah, zastínění stromy apod., dále pokud možno **dokonale hladkou** zemní úpravou před sezónou, např. asfaltové cestičky v parcích nebo jinak v zimě plně nevyužitých prostorů, uzavřených ulic, silnic apod.

Sníh lze také **shrnout z okolí**, popřípadě vozit z ulic nebo závodů odklízovaný sníh na sánkařské dráhy místo jinam, což je pro pracovníky uklídku města či závodu stejná, mnohdy dokonce levnější práce, a každopádně toho lze dohodou snadno dosáhnout. Pro radost a osvětlení dětí kdo by to neudělal. Ovšem někdo si to musí vzít organizačně na starost, aby svážený sníh nebyl příliš znečištěn a aby byl dopravován na příslušná, předem dohodnutá místa.

i) Pro zimní úpravu je nejdůležitější **dostatek vody**. Trvanlivost sjezdu lze udržovat postříkáním vodou, jako kluziště. Sánkařské a lyžařské prostory lze tedy upravovat i při holomrazech.

Vysněžení lyžařských svahů lze snadno dosáhnout pomocí zahradnických postřikovačů, kterými se chrání ozimy před holomrazem.

Realizovatelné je i použití nařezaných nebo v rámech zmrazených kostek z umělého či přírodního ledu k úpravě skokanských můstků, k vložení postranních mantinelů i zatáčkových stěn, sánkařských drah tak, jak to dělají každoročně v Mariánských Lázních. Ledové kostky vydrží mnohem déle a nevyžadují takovou údržbu. Ledárny by měly v době snížení výroby ledu dobrou reklamu i odbyt a děti dráhu. Na takové dráze by jízda byla i výtečnou vzrušující podivnou pro diváky, což by ocenila hlavně naše velkoměsta.

j) Zvýšené požadavky hospodárnosti, soběstačnosti a efektivnosti, dokonce i k takovému **využití sportovních prostorů** nabádají. Z historie víme, že mezinárodní sánkařský závod na Ještědu v roce 1938 navštívilo 25 000 diváků. Což teprve Praha a Brno! Ty by měly o vysoce sportovně hodnotnou senzaci víc, protože takové terénní přírodní podmínky na lyžování a sánkování nemá žádné město v Evropě. Využila by se tak v zimě i petřínská lanovka.

k) Efektivnost úpravy sáňkařských a lyžařských prostorů lze tedy řešit podobně jako při dosa-
vadním provozování bruslařských kluzišť. Terénní
možnosti a existující zástavba i inženýrské stavby
přímo již mnohde skýtají výborné možnosti ihned
nebo jen s malými investičními náklady těchto
vhodných prostorů pro sáňkování a lyžování vyu-
žít. Ve spojení s půjčovnou saní a lyží, event.
s odborným výcvikem, lanovkou na start jsou
mnohde dráhy dokonce základem provozu zimních
středisek, hotelů, zábavních parků větších měst
a podobně.

Avšak nelze zde pominout ty ukazatele efektiv-
nosti, které jsou fyzikálními jednotkami obtížněji
měřitelné, neboť přinášejí prospěch společnosti
snížením úrazovosti, rozšířením společenské a
zdraví prospěšné tělovýchovné činnosti v zimní
přírodě a v neposlední řadě zvýšením sportovní
hodnoty sáňkařů a lyžařů, obdobně jako tomu je
budováním umělých kluzišť s rozvojem hokeje a
krasobruslení. Takovýmto postupem na široké zá-
kladně by se realizovaly dosavadní čtené prokla-
mace a ukázaly se přednosti sjednocené tělový-
chovy a spolupráce s NV, ČSM a PO, ROH a ško-
lami v praxi i na markantním rozvoji a mistrov-
ství ČSSR lyžařů a sáňkařů v mezinárodním mě-
řítku.

Poznámka:

Odbornější otázky spojené s volbou místa vzhle-
dem k využití konfigurace terénu, výtčení trasy,
sjezdu, dostupnosti vody, zemní úpravy přírodní
dráhy nebo výtčování zatáček s umělé vyvýše-
nými mantinely a klopenými zatáčkovými stěnami,
které zajišťují bezpečné a rychlé projetí a hlavně
pak zimní sněhovou či ledovou úpravu povrchu
dráhy najdou vážnější zájemci podrobně popsány
v brožuře ČSTV Udržujeme a stavíme bobové a
sáňkařské dráhy. Protože jich není dostatečné
množství, může je ÚS Bas zaslat jen organizacím,
u nichž bude záruka plného využití. Soukromí zá-
jemci se mohou obrátit na knihovny nebo archívy

sáňkařských oddílů, kde jim je rovněž rádi za-
půjčí.

Ing. VLADIMÍR KOVANDA,
PV pracovník sekce bobů a saní.

P. S.: Podrobnější řešení otázek rozvoje a zvy-
šení sportovní hodnoty i bezpečnosti sáňkování
bude vydáno v učebních textech Tělovýchovné a
zdravotnické komise Socialistické aka-
demie.

S
P
P

- sdružené
- pojištění
- pracujících

NADLEPŮJE důchody ve stáří

POMÁHÁ rodně při úmrtí

POSKYTUJE náhrady při úrazech

Informace Vám podají

naše inspektoráty

a důvěrníci v závodech

STÁTNÍ
POJIŠTOVNA

Jak budeme školit při dvoustupňovém řízení v ČSTV

V tomto roce dochází k významným změnám v naší organizaci. V ČSTV budeme pracovat podle nových podmínek, daných zjednodušeným řízením.

Úkoly, které musíme zvládnout, předpokládají u tělovýchovných pracovníků velmi široké i společenské znalosti, iniciativu a schopnost řešit samostatně důležité úkoly.

Úseku školení tělovýchovných kádrů se proto přikládá velká důležitost. Z tohoto důvodu dochází na úseku školení v ČSTV k důležitým změnám, se kterými považujeme za nutné seznámit pracovníky na úseku lyžování.

K JAKÝM ZÁSADNÍM ZMĚNÁM DOCHÁZÍ?

Přechodem na dvoustupňové řízení došlo ke zrušení krajských výborů ČSTV. Proto budou všechna školení, doškolování a semináře všech stupňů zajišťovány pro sekce, odbory a odborné orgány přes Ústřední školu ČSTV s jejími středisky v Plzni (Křižkovy sady 3/5), Brně (Zámečnic-

ká 2) a Praze (Újezd 450). Na Slovensku pak Tělovýchovnou školou v Bratislavě [Náměstí odbojářov 5] a střediskem této školy v Košicích.

Toto je prvá zásadní změna. Druhou je ta, že všechny OV ČSTV byly zařazené do oblastí tak, že se střediska školení stávají jejich centry. Rozdělení OV ČSTV do oblastí je uvedeno v příloze Tělovýchovného pracovníka č. 22 — příloha č. 10 z roku 1966, ve které najdou lyžařští pracovníci i termínový plán školení. Doporučujeme proto všem, aby se s pokyny uvedenými i v příloze seznámili. Dosavadní průběh totiž ukazuje, že nejsou všichni dobře informováni a dochází pak ke zbytečným nepřijemnostem při organizování školení.

Domníváme se dále, že je nutné doplnit pokyny uvedené v této příloze některými pro lyžování specifickými pokyny tak, aby ško-

lení v našem sportovním odvětví probíhalo hladce, bez zbytečných časových a pracovních ztrát.

JAK POSTUPOVAT PŘI ZAJIŠTĚNÍ ŠKOLENÍ LYŽAŘSKÝCH PRACOVNÍKŮ?

1. Seznámit se důkladně s plánem škol a doškolování i seminářů [Tělovýchovný pracovník č. 22, příloha 10]. Bude uveřejněn v příštím čísle Lyžařství.

2. Odpovědně vybrat pracovníka pro příslušný typ školení na základě požadavků, které jsou na ně kladené, a které jsou uvedené v Tělovýchovném pracovníku č. 2, příloze č. 2 — Jednotná kvalifikace cvičitelů, trenérů a rozhodčích.

3. Vyzvednout na OV ČSTV příslušnou přihlášku podle toho, zda jde o školení ÚS, OS nebo OV ČSTV. V zásadě platí rozdělení kvalifikačních stupňů podle zmíněné jednotné kvalifikace trenérů, cvičitelů a rozhodčích — tabulka na straně 21.

4. Po vyplnění a doporučení přihlášky příslušnou sekci OV ČSTV i tělovýchovnou jednotou ji zašlete u akci označených ŮŠ — ústřední lyžařské sekci, P — středisku v Plzni, B — středisku v Brně.

Současně upozorňujeme, že na OV ČSTV je jeden metodik, který je odpovědný za průběh a zajišťování školení, a který vám ve všech otázkách poradí. Na OV ČSTV je také zásoba příslušných přihlášek na jednotlivé školy.

5. Po odeslání přihlášky [nejméně jeden měsíc před konáním školy] provede příslušná sekce výběr žadatelů a rozešle prostřednictvím ŮŠ nebo středisek školení vybraným pracovníkům pozvánky s přesnými pokyny.

JAKÉ JSOU POŽADAVKY NA FREKVENTANTY PŘI VLASTNÍM PRŮBĚHU ŠKOLENÍ?

Platí zde zásada zvyšování požadavků ve školeních všech stupňů. Musíme obnovit požadavky vysoké náročnosti na kvalitu vyškolených pracovníků.

Ústřední sekce nemůže připustit a ztotožnit se do budoucna s nesprávnými názory některých pracovníků, že je lepší nějaký pracovník než žádný. I takové názory, aby každý, kdo do školy přijde, byl oklasifikován pro tělovýchovné hnutí jako plně hodnotný pracovník, i když neodpovídá požadavkům kvalifikace, nutno se vši rozhodností odmítnat. K těmto otázkám se vrátíme na stránkách Lyžařství ve zvláštním článku. Již předem však můžeme prohlásit, že těmto záporným jevům se dá předcházet odpovědným výběrem a přípravou pracovníků. V žádném případě je nevyřešitelný nábor mnohdy prováděný na »poslední chvíli«.

Požadavky, rámcové programy školení a další pokyny jsou obsažené v příloze Tělovýchovného pracovníka č. 2 — Jednotná kvalifikace cvičitelů, trenérů a rozhodčích. Protože v ní není uvedena speciální část, považujeme za nutné seznámit vás s jejím obsahem, s přihlednutím k jednotlivým stupňům, i proto, že došlo k malým změnám vlivem názvoslovného sjednocení v rámci jednotné kvalifikace.

KATEGORIE CVIČITELŮ LYŽOVÁNÍ

Cvičitel III. třídy — bývalý pomocný cvičitel lyžování

Speciální část je daná obsahem skript Základní lyžařský výcvik a Obecnou částí skript pro cvičitele a trenéry. Dále Osnovou základního lyžařského výcviku.

Při zkouškách se klade důraz na zvládnutí techniky základního lyžování a pedagogický výstup.

Cvičitel II. třídy — bývalý cvičitel lyžování

Speciální část je dána obsahem skript jako v předcházejícím kvalifikačním stupni. Při zkouškách se klade důraz na dokonalejší techniku základního lyžování, pedagogický výstup, jízdu v terénu a znalosti z organizování činnosti v základním lyžování především v lyžařských oddílech.

Cvičitel I. třídy — bývalý instruktor lyžařských cvičitelů

Speciální část je daná obsahem skript jako v předcházejícím kvalifikačním stupni.

Dále se vyžadují obecné znalosti o technice jednotlivých závodních disciplín, metodice nácviku techniky a metodice tréninku. Tyto jsou dané obsahem skript pro trenéry III. třídy Závodní lyžování, příručka pro školení trenérů III. třídy.

Požadují se i znalosti z organizačních otázek okresních sekcí a jejich vztah k OV ČSTV, oddílům, ŮV ČSTV — ústřední lyžařské sekci, práce v některé z uvedených složek na metodickém úseku, znalosti a zkušenosti z organizování práce cvičitelů lyžování nižších tříd.

Úsek základního lyžování ústřední sekce v současné době přehodnocuje funkční stránku tohoto cvičitelského stupně vzhledem k měnícím se podmínkám práce v OV ČSTV. Jsou možné určité změny, které by byly zachycené v novém knižně vydaném vydání Jednotné kvalifikace. Technické požadavky se měnit nebudou.

KATEGORIE TRENÉRŮ

U trenérů lyžování je speciální část dána obsahem skript Závodní lyžování, příručka pro školení trenérů III. a II. třídy.

KATEGORIE ROZHODČÍCH

Speciální část je dána obsahem Pravidel lyžařských závodů. — U nejvyšších kategorií pak i Mezinárodními lyžařskými řády FIS.

JAKÉ JSOU POŽADAVKY PRO TY, KTERÍ MOHOU BÝT JMENOVANI PODLE JEDNOTNÉ KVALIFIKACE PO DOPLŇUJÍCÍ ZKOUŠCE?

Prakticky se jedná jen o kategorii trenérů II. třídy, u kterých se doplňující zkouška skládá:

A. Praxe — Předvedení celé techniky závodní disciplíny
— Metodika nácviku jednoho cviku z techniky závodní disciplíny

B. Teorie — Metodika tréninku
— Plánování sportovního tréninku
— Metodika nácviku techniky (včetně biomechaniky)
— Výstroj, výzbroj, ma-zání
— Stavba tratí

Na závěr znovu připomínáme, že nám v budoucnu nepůjde o kvantitu, ale o kvalitu pracovníků. Budeme se proto snažit v rámci našich hospodářských možností i o soustavné doplňování vědomostí již dříve vyškolených pracovníků formou seminářů. Tak např. po Tatranském poháru budou mít možnost naši nejlepší trenéři běhu, diskutovat celý týden o tréninku běžců s jedním z nejlepších švédských trenérů. Podobných akcí bychom chtěli uskutečnit daleko více, záleží však na zájmu a pochopení našich pracovníků. Proto sledujte lyžařství a sami iniciativně se na akce hlase.

LYŽAŘSTVÍ

Ročník 53

Číslo

3

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ŮV KSC. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,— Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

A-09*71183

Soupeři v boji, jinak velcí přátelé
— norští sdruženáři Dobloug a
Svenson (na snímku upravo).

TANVALD:

Z VÝSLEDKŮ — muži 15 km:

1. Šlosiarik (Dukla Liberec) 49:43,
2. Bieman (Mšeno) 50:25, 3. Fabián (RH Semily) 50:47, 4. Šůva (Mšeno) 50:51, 5. Herčík (D. Liberec) 50:53, 6. Hrubý (RH Semily) 51:02,
7. Svenson 51:15, 9. Lengg 51:20,
10. Dobloug 51:46. **Ženy 10 km:**

1. Chlumová (RH Semily) 38:57,
2. Škodová (Lok. Trutnov) 39:22,
3. Stuchlíková (Sj Kořenov) 43:33.

Závody dorostu vyhráli Srovát-

ková (Mšeno), Jindříšek (Lučany), Školová (Mšeno), Kubica (S. N. Město n. M.).

Skok prostý: 1. Kraus (Dukla Liberec) 202,56 (72, 72), 2. Hubač (RH Semily) 196,2 (70, 66), 3. Raška (Frenštát pod Radhoštěm) 188,1 (68, 67), 4. Matouš (Dukla Liberec) 184 (68, 68), 5. Mikeska (TŽ Třinec) 182,4 (67,5, 65,5), 6. Šivc (Rožnov) 181,4 (67,5, 68).

Závod sdružený: 1. Dobloug (Norsko) 485,33 {běh 236,53, skok 226,8}, 2. Kraus 460,35 {202,35, 258}, 3. Svenson (Norsko) 459,95 {243,25, 216,7}, 4. Nauman (NSR) 443,73, 5. Eigenwillig (NDR) 439,30, 6. Kawulok (Polsko) 438,53.

Juniři: 1. T. Kučera (Harrachov) 494,38, 2. Hula (Polsko) 482,25, 3. Archangelski (SSSR) 358,33.

Sílnou skupinu sdruženářů z NSR vedl v Tanvaldě olympijský vítěz a mistr světa George Thoma. Že to miní se svou trenérskou funkcí vážně, ukazuje náš snímek. Thoma sleduje svého svěřence Lengg (číslo 188). Právě předbíhá reprezentanta NDR Hamana (vzadu trenér NDR).
Oba snímky VÁCLAV KREISINGER

PO ZÁVODĚ. Jindřich Fabián z Rudé hvězdy Semily odevzdává číslo.

Foto V. Kreisinger

Jedlička 381 Jan

lyžařství

ROČNÍK 53 • DUBEN 1967 • Kčs 2,— 4

DNES SI PŘEČTĚTE

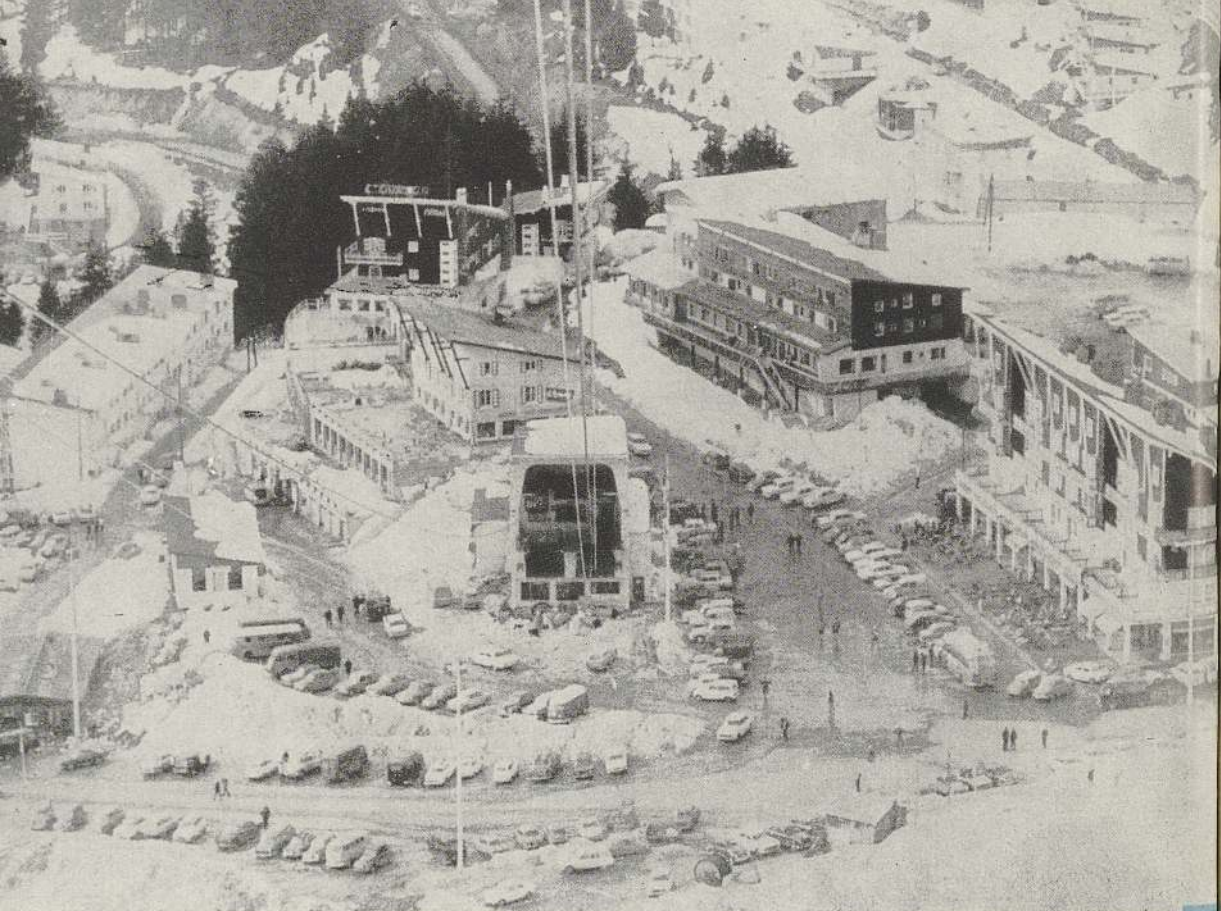
- Vám Novoměstští patří dík...
- Letošní Vasův běh na «českém» sněhu
- Jaká je perspektiva sdruženého závodu
- Před Grenoblem bylo 7 zastávek
- Alpské turné sjazdárov 1967

Vítěz předolympijské zkoušky v běhu na 30 kilometrů (4. na 15 kilometrů) Švéd Halvarsson.

Všechny snímky na obálce

KAREL NOVÁK

Chamrousse — místo sjezdových disciplín olympijských her — v době letošních závodů.

Další pozdravy z dějiště příštích ZOH

Městek v Autrans — určený pro boje sruženářů a pro skok na středním můstku. Výkonu svého soupeře přihlíží náš Josef Kraus.

Mezinárodní styky Českého Ski Klubu a českého lyžectva

Již zavedení lyží do Čech bylo důsledkem mezinárodních našich styků, a tak také provozování tohoto sportu mělo za následek navázání stále rostoucích známostí nejen s Nory, Švédy, Finy, Laponci a Dány, ale zejména později se všemi národy, u kterých se lyžba ujala. Ježto jsem vše to od prvopočátku jako jeden z iniciátorů spoluprožil, buduž mně dovoleno, abych napsal přehled styků těch, které lyže přivodily.

*

Nejprve lyže sblížily Pražany s Krkonošemi a Šumavou, kam by bez lyží nikdo v zimě nebyl jezdil. Zimní návštěva pak vlastně vybudovala a rozšířila letní turistikou, neboť zimní turisté pak v létě šli opět do hor. Od okamžiku, kdy Němci v Čechách začali pozorovat zájezdy Čechů do Krkonoš a později do ostatních pohraničních pohoří, nastal skrytý, ale úporný boj proti českým nápisům, českým staničním knihám, české obsluze v boudách a proti závodům, pořádaným českými kluby a Svazem. Zejména německým závodníkům byl zakázán start na závodech pořádaných Čechy, startoval-li některý závodník přes zákaz, měl nepřijemnosti se svým klubem. Přes tyto zjevy dovedli jsme s určitými kluby v Německu a Rakousku udržet vzájemné styky, díky zásluze osob, jako byl dr. z Dieskau, s kluby v Rudohoří, Sasku, Mnichově, Garmisch-Partenkirchenu, Schreiberhau, s důstojnickou školou ve Vídeňském Novém Městě atd. To byl styk s nejbližšími sousedy.

*

Nejcennějším stykem pro nás od prvopočátku lyžectví našeho byl však styk s Nory. Od roku 1896 žádali jsme vždy o laskavé vyslání na naše útraty instruktorů následující kluby: Ski klub Ondur, S. K. Mercantil, S. K. Skarpheddin, zejména však tělocvičný ústav vojenský v Kristianii (Cpt. Dahl), dále Ski Idraettens Fremme, později svazy norský i švédský, a byla ochota těchto korporací taková, že jsme vždy, kdykoliv jsme o to požádali, instruktory obdrželi. K vyslání důstoj-

Do série našich vzpomínek k 80. výročí našeho lyžování patří také následující povídání Jiřího Rösslera-Ořovského. Je v mnohém hodně poučné a nikoliv nezajímavé. Také tato vzpomínka je stará 40 let.

níků dávalo svolení tamní ministerstvo vojenství. Lyžectví mělo za následek, že se vzájemné návštěvy i zájezdy mezi Norskem, Švédskem a Čechy stále opakovaly.

Na palubě Lloydového parníku Thalie při cestě české olympijské výpravy do Athén v roce 1906 jela s námi celá výprava Švédů (a několik Norů). Byli to zejména generál (tenkrát plukovník) G. V. Balck, tov. Enström, kpt. Fick a mnozí jiní, naši dobří známi ze sportu. Těmto jsem během plavby navrhl, aby byla založena mezinárodní federace lyžecká. I v Athénách jsme se o tom bavili. Překážkou byl tehdy ještě nepříznivě zaostřený poměr mezi Nory a Švédy. Byla zde rivalita, a tou řadu let trpěla možnost mezinárodní organizace. Švédové byli názoru, že to je předčasně, Norové řekli (Dahl), že nic takového nepotřebují.

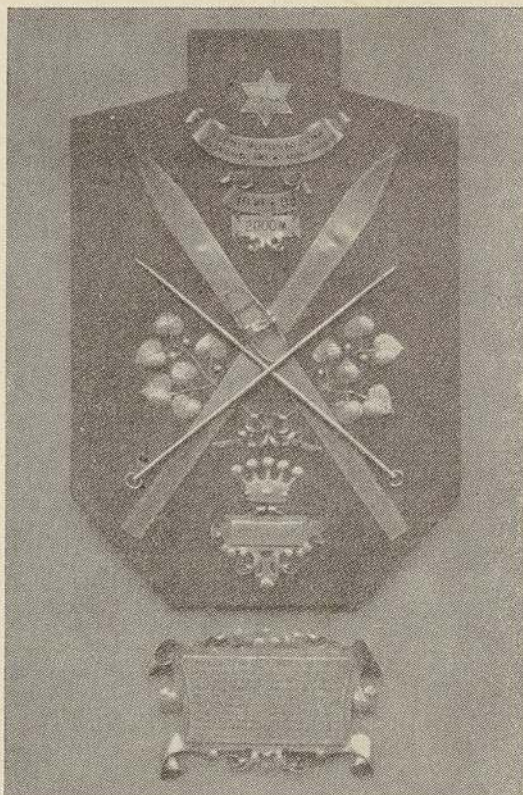
V roce 1908 pokusil jsem se v Londýně u příležitosti olympijských her (Shepperdbush-India-exhibition) svolat prvou mezinárodní poradou o organizaci lyžeckého sportu. Zúčastnilo se vedle kpt. Thompsona (V. Británie), Halléna (Nor), několika Švýcarů a já za Čechy a několik žurnalistů.

Němci a Rakušané v novinách však psali o věci nepříznivě a agitovali proti. Zejména byli proti tomu již tehdy páni Gomperz a Schmidt-Kunz. Němci tomu nepáli, protože iniciativa vyšla od Čechů - a protože já za Čechy žádal, jako při olympijských hrách, zastoupení a hlasy pro Království české (poukazuje na analogii v tenisu, gymnastice a řadě jiných sportů, které jsem hned od jejich počátku dovedl přičlenit k mezinárodním federacím přes odpor Rakouska a Německa), raději mezinárodní federaci znemožňovali a uskutečnili mezinárodní Skikomisi a Středoevropský svaz lyžařský. Do tohoto zase my nevstoupili, ježto to byl útvar čistě německý a nás nutili, abychom vstoupili do později utvořeného Svazu rakouského. To jsme naprosto provždy odmítli, ačkoliv za to vždy následoval bojkot.

Rakouská armáda měla tehdy v ostatním Rakousku nejlepší jezdce a ti si nějakého bojkotu nevěšali. Tak se o'ciálně našich závodů účastnili rakouští důstojníci i vojáci všech rakouských národů, což nám vyneslo dokonce podporu úřadů a vysokých hodnostářů.

Při posouzení celé této situace poukazují na to, že náš pravidelný styk a osobní známosti s Nory, Švédy a Angličany byly rozhodujícími. Když se se-

šly prvé mezinárodní kongresy, vyvážila naše osobní známost s vedoucími činiteli Norů [kpt. Dahl, Amundsen, Steffens, Halén, Oestgaard atd.], Svědů [Col. Balck, Cpt. Fick, Cpt. Frestadius, Endström, bar. Hermelin, bar. Clarence de Rosen, Lindenkrona, C. Nordenson, Axel Norling atd.], Angličanů [Cpt. Thompson, Richardson atd.], Finů [Cpt. Levälähti atd.], kteří se v Kristiánii a ve Stockholmu sjeli, nepřátelský vliv Gomperse a ostatních našich nepřátel.

A to trvalo po leta, i když později naše pozice byla ztížena zmohutněním významů svazů německé, rakouského, maďarského a švýcarského, který naši situaci prostě nechápal. Je vůbec obdivuhodno, že jsme dovedli nejen v lyžectví, ale takřka ve všech sportech asi od let 1890 skoro po 30 let udržet se jako samostatný národ při kongresech a ve federacích, při olympijských hrách a vůbec v mezinárodní spolupráci vzor nejhověnatějšímu cílevědomému zápasu Rakušanů, Maďarů a Němců proti nám, proti našemu členství v organizacích a účasti v soutěžích. Dobře cítili, že to je počátek našeho boje o svěbytnost, neodvislost, samostatnost. Slibování podpor, výhod, styků, hrozby bojkotem a provádění těchto bojkotů nebylo nic platno. Češi si našli a udrželi přes hlavy Němců, Rakušanů a Maďarů přímý styk s ostatním světem, s Nory, Svědy, Dány, Finy, Velkou Británií, Francií, Itálií atd. Osobní styk, známost, znalost cizích jazyků, jakýsi diplomatický rozhled i talent pomáhaly nám přes často hrozné a zdánlivě nepřekonatelné překážky.

Historie samotných mezinárodních lyžeckých kongresů je řetězem stále, až do omrzení se opakuje scén mezi Čechy a Němci.

Kongres začíná, předseda vítá delegáty zástupných národů atd.

Dokončení v příštím čísle

Vám, Novoměstští, patří dík...

»50 km« — Hančův memoriál — mistrovství ČSSR v běhu na 50 km, to je událost, která dokáže vzrušit srdce každého lyžaře běžce.

Je-li tento závod pořádán v Novém Městě na Moravě, pak se navíc stává velkou slavností pro celé Horácko.

Ne jinak tomu bylo i letos. Celý štáb obětavých pracovníků zajišťoval tuto akci již dlouho před termínem pořádání.

V den před závodem se umoudřilo i počasí — zbytky starého sněhu zmrzly, připadlo trochu nového a tím byla vyřešena největší starost, která řádu dní trápila stavitele tratě.

Slavnostní náladu, zasvěcenou sněhu a lyžím navodilo již sobotní veřejné losování spojené s odměňováním zasloužilých novoměstských pracovníků v tělovýchově, a s přednáškou pana Bouchta z Finska o jeho cestě napříč Grónskem.

Vlastní závod, jehož start a cíl byl na místním stadionu, byl pak pro diváky velkým zážitkem. Pro závodníky pak tím, čím je jen padesátka — velkým bojem, bojem s tratí, s časem, se sebou samým — směsí radosti, zklamání i bolesti, pro některé i trochou slávy.

Tě se dostalo nejvíce vítězi — Rudovi Čillíkovi z Kremnice. Ten byl 12. února v Novém Městě na Moravě opravdu nejlepší. Gratuluji i dalším — Štefanovi Harvanovi ze Smokovce, Mojmiru Slosiarikovi z Dukly a všem, kterým se po projetí cílem unavený výraz tváře změnil v úsměv, když jejich zpocenou rukou potřásl kamarád nebo někdo z blízkých.

Vážím si všech, kteří se vydali na trať, i těch, kterým tento závod končil hořkým zklamáním dříve, než projeli cílem, i těch, kteří — podle komentářů v tisku — zklamali.

Vážím si Vity Fouska, který na start »padesátky« šel přímo z postele po týdenní nemoci jen proto, že doma nemohl v tomto závodě chybět. Byl to pro něho velmi těžký boj, při kterém musel vyslechnout i od některých diváků nepěkná slova, boj, při němž byl několikrát na pokraji sil nejen fyzických, ale hlavně morálních. —

Závod dojel — nevyhrál ho, ale vyhrál závod se sebou a to je v životě mnohdy víc, než křišťálový pohár, nebo palcový titul v novinách. Vám, Novoměstští, patří dík závodníků i všech příznivců lyžování za opravdu pěkný závod a přeji vám, aby podobných bylo u vás ještě bezpočet.

JAROSLAV HONCŮ,
odpovědný terénér závodu

HANČŮV memoriál

(11. a 12. II. 1967)

mistrovství ČSSR v běhu na 50 km —
na počest 65. narozenin MVDr. Otakara
Německého.

MILÝ OTKU,

přemýšleli jsme, jak nejlépe vzpomenout Tvých 65. narozenin, jak si připomenout sami sobě Tvoje vynikající výkony a jak ukázat těm nejmladším, jakým výjimečným závodníkem jsi byl. Tak jsme přišli na myšlenku uspořádat na Tvou počest Hančův memoriál.

Připomínáme si Tvoji účast na olympijských hrách v Chamoni a ve Sv. Mořici, v době, kdy čs. lyžaři byli po Seveřanech nejlepší v Evropě. Vzpomínáme na Tvůj start ve středoevropských závodech FIS, které byly předchůdcem dnešních mistrovství světa, v roce 1925 v Janských Lázních, kde jsi vyhrál nejen závod na 18 km, ale i závod sruženým, nebo na start ve stejných závodech v Cortině d'Ampezzo, ve kterých jsi obsadil druhé místo v závodě sruženém.

Největšího svého úspěchu jsi dosáhl v závodech FIS na slavném Holmenkollenu v Norsku, kde jsi vedl čs. vojenskou hlídku Tryzna, Bartoň, Mõhwald, která skončila na třetím místě za Nory a Švédy, ale před Švýcary, Němci, Finy, Francouzi a Poláky. Novinářská zpráva o tomto vašem velkém závodě říká: «Po celou dobu závodu drželi se hoši na špič. Nebyli nikým předstíženi, čím více se přibližovali k cíli, tím rychleji postupovali. Ohromná radost jímá naše srdce, když Čechoslováci vjíždějí do cíle jako první za zvuků hudby hrající Kde domov můj. Padesátitisícový zástup jásá, norský král a korunní princ vyhledávají generála dr. Pečírku, kterýž je vůdcem naší expedice, a gratulují mu. S pohnutím děkuje náš svazový místopředseda za počtu královskou.»

V závodě na 30 km se střelbou jsi obsadil druhé místo za výtečným Finem Valkamou, který patřil v té době mezi nejlepší lyžařské závodníky. Norský list Aftenposten Tě označil za «all rounde sportsman», jehož si v Norsku neobyčejně vážili.

Svoje sportovní gentlemanství jsi prokázal i svým startem na závodech u nás doma v roce 1927, tedy v době Tvých největších úspěchů. V závodě na 18 km jsi dosáhl času o 12 minut lepšího než druhý závodník, startoval jsi však mimo konkurenci, a tím jsi umožnil získání hlavní ceny jinému závodníkovi.

Mistrem republiky jsi byl čtyřikrát v závodě sruženém i na 18 km, byl jsi i mistrem Polska na 17 km a mistrem Francie v závodě sruženém.

V těchto několika krátkých odstavcích nelze psát o všech Tvých vynikajících výsledcích — všechny však potvrdzují, že jsi byl nejlepším novoměstským lyžařem všech dob. Všem svým následovníkům zůstáváš vzorem nejen svými výkony, ale i osobním příkladem, houževnatostí, vůlí, bojovností a vsetranností. Zůstáváš příkladem sportovce, který o své přípravě o sportovním výkonu přemýšlel s důkladností sedláckého rozumu, který Ti umožnil dosáhnout vysokého stupně zdatnosti tělesné i duševní.

Životem jsi šel vždy připraven překonávat překážky, které se Ti vyskytly na cestě, vždy s úsměvem prostě jak sám říkáš: «Když chce člověk dělat něco pořádně, musí to mít rád.»

Za všechny Tvé přátele a známé Ti přejeme u příležitosti Tvých 65. narozenin hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

NOVOMĚŠTŠTÍ LYŽAŘI

(Opsáno z propozic k letošnímu závodě)

Na stupních vítězů: 1. Rudolf Čillík (Baník Kremnica), 2. inž. Stefan Harvan (Slovan Starý Smokovec), 3. Mojmír Šlosiarik (Dukla Liberec)

Vítěz veřejného závodu lyžařů starších 36 let při Hančově memoriálu v běhu na 50 km J. Blazek z Jiskry Mšeno nad Nisou s čestnými dary od požadatelů z Nového Města na Moravě

Obě foto MIROSLAV HORKÝ,
Zdár nad Sázavou

Hančův memoriál

DOSAVADNÍ VÍTEZOVÉ

1923	EINAR LANDVIK	Norsko
1924	STĚPÁN HEVÁK	Český Ski klub Praha
1925	FRANTIŠEK DONTĚ	HDW
1926	JOSEF NĚMECKÝ	SK Nové Město n. Mor.
1927	FRANTIŠEK DONTĚ	HDW
1928	JOSEF FAISTAUER	ČSK Ski Jilemnice
1929	FRANTIŠEK FÍŠERA	ČSK Ski Jilemnice
1930	VLADIMÍR NOVÁK	VŠ Praha
1931	BOHUSLAV SLONEK	SK Nové Město n. Mor.
1932	ALOIS HORN	HDW
1933	Ing. VLADIMÍR NOVÁK	VŠ Praha
1934	JAN ČIFKA	KLV Praha
1935	CYRIL MUSIL	SK Nové Město n. Mor.
1936	FRANTIŠEK HYLČER	LZK Praha
1937	CYRIL MUSIL	SK Nové Město n. Mor.
1938	VÍT FOUSEK st.	SK Nové Město n. Mor.
1939	závod se nekonal	
1940	BOHUSLAV MUSIL	SK Nové Město n. Mor.
1941	VÍT FOUSEK st.	Orel Nové Město n. Mor.
1942	závod se nekonal	
1943	závod se nekonal	
1944	závod se nekonal	
1945	závod se nekonal	
1946	FRANTIŠEK BALVÍN	SK Nové Město n. Mor.
1947	JAROSLAV CARDAL	ČSK Ski Jilemnice
1948	JAROSLAV CARDAL	ČSK Ski Jilemnice
1949	JAROSLAV CARDAL	ČSK Ski Jilemnice
1950	JAROSLAV CARDAL	Slovan Špindlerův Mlýn
1951	JAROSLAV CARDAL	Slovan Špindlerův Mlýn
1952	JAROSLAV CARDAL	Slovan Špindlerův Mlýn
1953	JAROSLAV CARDAL	Slovan Špindlerův Mlýn
1954	JAROSLAV CARDAL	Slovan Špindlerův Mlýn
1955	JAROSLAV CARDAL	Slovan Špindlerův Mlýn
1956	JAROSLAV CARDAL	Slovan Špindlerův Mlýn
1957	JAROSLAV CARDAL	Slovan Špindlerův Mlýn
1958	JAROSLAV CARDAL	Slovan Špindlerův Mlýn
1959	JAROSLAV CARDAL	Slovan Špindlerův Mlýn
1960	FRANTIŠEK KOLAŘÍK	Rudá hvězda Vrchlabí
1961	STANISLAV BALUCH	Tatran Tatran, Lomnica
1962	JAN BLAŽIČEK	S. Nové Město n. Mor.
1963	JAN BLAŽIČEK	S. Nové Město n. Mor.
1964	VÍT FOUSEK ml.	S. Nové Město n. Mor.
1965	Ing. ŠTEFAN HARVAN	Slovan Starý Smokovec
1966	JULIUS LUPTÁK	Rudá hvězda Poprad
1967	RUDDOLF ČILLÍK	Baník Kremnica

VÝSLEDKY LETOŠNÍHO ROČNÍKU

1. Čillík (Baník Kremnica) 3:19:36, 2. Harvan (Slovan Smokovec) 3:21:08, 3. Šlosiarik (Dukla Liberec) 3:22:54, 4. Baluch (Slovan Smokovec) 3:23:51, 5. Mikuláš (Jiskra Město nad Nisou) 3:25:22, 6. Gabriel (Sokol Nové Město na Moravě) 3:26:27, 7. Sáva (Jiskra Město nad Nisou) 3:27:15, 8. Fousek (Dukla Liberec) 3:27:48, 9. Klamár (Dynamo Nizké Tatry) 3:27:50, 10. Dvořák (Slavia Praha Vysoké školy) 3:30:27, 11. Kuchař (S. Nové Město na Moravě) 3:32:01, 12. Krupka (Sn Jilemnice) 3:34:08, 13. Bieman (J. Město n. N.) 3:45:57, 14. Zajíček (Sj Kořenov) 3:36:00, 15. Bartoš (Sj Kořenov) 3:36:53, 16. Šimůnek (J. Město n. N.) 3:37:23, 17. Fusko (B. Kremnica) 3:37:38, 18. Blažek (J. Město n. N.) 3:38:31, 19. Herman (S. Nové Město na Moravě) 3:38:5-, 20. Blažiček (S. Nové Město na Moravě) 3:40:29.

Veřejný závod starších nad 36 let: 1. Blažek 3:38:31, 2. Blažiček 3:40:29, 3. Hlaváč (L. Brno) 3:51:26, 4. Dvořák (S. Nové Město na Moravě) 3:54:37, 5. Trizna (Dyn. N. Tatry) 3:59:13, 6. Jirásek (J. Veba Machov) 4:00:11 hod.

Muži nad 50 let: 1. Valkoun (Sn Praha ÚV ČSTV) 4:31:17, 2. Pátek (Sp. Brno ZJS) 5:19:05, 3. Laktiš (B. Brodské) 5:20:34 hod.

Tělovýchovná jednota Sokol v Novém Městě na Moravě lyžařský oddíl oznamuje, že v sobotu dne 18. března 1967 zemřel ve věku 65 let dlouholetý československý lyžařský reprezentant

Dr. OTAKAR NĚMECKÝ, plukovník československé armády v. v.

Odešel v něm sportovec, který byl spolu se svým bratrem Josefem zakladatelem a tvůrcem novoměstského závodního lyžařství. Rodák z našeho města, který měl upřímně rád a do kterého se také vrátil po skončení vojenské služby.

Odešel v něm člověk moudrý a obětavý, lyžařský závodník příkladně dodávající zásady čestného sportovního boje, člověk, který byl vždy ochotný pomoci tam, kde bylo třeba.

Jako takového si ho zachováme i v našich vzpomínkách.

Čest jeho památce!

VENI - VIDI alebo na skok v lyžarskom Fínsku

I.

Jeden z našich najlepších tohtoročných skokanov Rudolf Höhnln bol v dňoch 25.—27. 2. 1967 vo Fínsku. Sám ako skokan, teda viac ako ťažká úloha dobre obstál. Höhnln je však dobrý bojovník s dobrými nervami, ktoré mu len raz trochu povolili v sobotu 25. februára po absolvovaní skoku na mostíku v Lahti.

Ale od začiatku. Veni — prišli sme do Lahti ako posledná a naj-

menšia lyžaarska výprava — dvaja. V sobotu doobeda bol našťastie povolený ešte tréning, inak by bolo zle dopadlo íst skákať bez tréningu. Vidi — pozrel sa na mostík, ohodnotil ho, skočil si do tréningu. Vici — zvíťazil na prvých pretekoch slávnych lyžiar-ských slávností v známom dejisku majstrovstiev sveta v klasických disciplínach v roku 1958 — v Lahti. V sobotu večer vlastne slávnosť vyvrcholila. Veľmi pútavý začiatok: štyria malí chlapci, azda osemroční, sa spustili po dopade mostíka a prišli si po pochvalu k fínskému prezidentovi Kekkonenovi a jeho pozvanému hosťovi, nórskemu korunnému princovi Haraldovi, veľkému priateľovi športovcov-lyžiarov. Potom zjazdári s vlajkami zúčastnených štátov sa taktiež spustili dojazdom a nakoniec 6 skokanov jeden za

druhým vyletelo z mostíka — to bolo najpůsobivejšie. Potom za nočného osvetlenia začala súťaž o najdlhší skok. Za veľkého aplauzu najmenej 30 000 divákov si víťazstvo za najdlhší skok odniesol práve náš Höhnln výkonom 73,5 metra. Skákal sa len jeden skok len na dosiahnutú dĺžku, teda bez merania štýlu alebo iného bodovania. Plno blahoželaní a dotazov, kto to je ten malý odvážny chlapec. A na jeho počesť začal krásny ohňostroj — výbuch radosti nadšených fínskych lyžiarov.

Veľmi odvážne sa správal náš Rudolf aj v nedeľu 26. februára v hlavnej súťaži 45. SALPAUSSELKA Spelen — jubilejných. Vo veľmi silnej konkurencii majstrov sveta a olympijských medailistov, ako sú Wirkola, Kankonen a Halonen, umiestnil sa veľmi dobre na 6. mieste. V pondelok 27. feb-

Letošní VASŮV BĚH na „ČESKÉM“ SNĚHU

Startovat aspoň jednou v životě ve Švédsku na »Vasaloppetu« bývá snem většiny lyžařů celého světa. Letošní, 44. v pořadí, příláká v mezinárodní konkurenci 14 států na start do Sälenu i osm zástupců z ČSSR.

Na dvou z nich, Jurečkovi a ing. Syrovatském ze Sokola Senohraby, si může každý z »platonických« obdivovatelů této gigantické národní manifestace švédského lyžování učinit představu o průběhu závodu, a posoudit, co by to »vyvedlo« na něm samotném.

Předně: nejsme už žádní »zajáci« a nějakou tu padesátku máme v nohou a 16 sezón soustavného závodění za sebou.

Svoje představy jsme odkládali rychle po sobě. Pouhý vklad za účast v závodě činí 75 švédských korun (tj. asi 525 Kčs). Samotný nocleh minimálně 10 škr (70 Kčs), tři jídla denně v pensí 24 škr (162 Kčs) atd.

Ačkoli jsme přijeli o tři dny dříve, stačilo to při našem dorozumívání němčinou a angličtinou tak právě na zařízení nejnútnejších potřeb! Abyste rozuměli — vydali jsme se sem sami, bez jakéhokoliv doporučení a podpory!

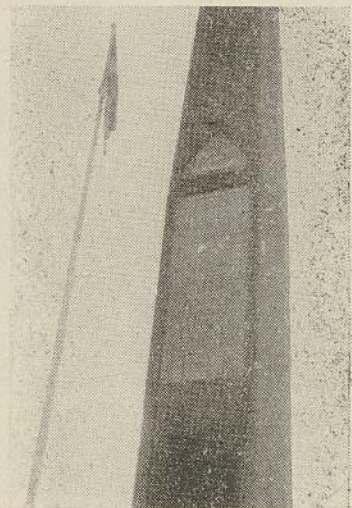
Přestože jsme bydleli u Sälenu, jeli jsme za tmy asi 20 minut na snídani opačným směrem než byl start. Auto tu měli skoro všichni k dispozici — my pochopitelně ne. Ze snídaně pak zpátky na start vlakem. To vše za tmy a oblečení pouze v závodním dresu, protože zavazadla putují očíslována s nákladačky k cíli. Co se odhodí na startu, to uklidí se šrabou a zahodí. Podle stovek čísel se přichází ke značení lyží. Samo řazení je provedeno dokonale. Příkladně na-

lézt svoje startovní číslo ve startovní brožuře (listina to rozhodně není) mezi těmi 6,5 tisíci jmény vám řádně zničí zrak, zvláště když jméno nevypadá tak jak jste zvyklí.

Pořadatelé vyberou do první řady asi 120 příslušníků domácí extratřídy a mistry hostujících zemí. Tato řadě dají asi 150 m »fóra«, aby nebyli rozšlapáni ze zadu masami. Druhou »řadu« tvoří závodníci Švédska a ze zahraničí. Tam jsme byli i my spolu asi s 2000 žlutě označenými na startovních číslech. Boj o zařazení v této skupině byl v době našeho příchodu, hodinu před startem, již dobojován, a tak jsme se projížděli ve stometrovém pruhu, dělicím nás od čtyřtisícového mraku dalších účastníků.

Televize přenášela celý den průběh závodu, helikoptéry létaly nad seřadištěm, a sám povel ke startu v 7.45 vyšel odněkud rozhlasem shora. Ani jsem nepostřehl povel, celá masa se dala do pohybu, a v zápětí do nás ze zadu najela zadní skupina. Běžet se moc nedalo, docházelo k hromadným pádům, jednotlivé proudy brzdily a zastavovaly, měnily i směr a vally se šikmo startovní plochou, širokou asi 300 m a dlouhou 1,5 km. Ojedinelým akustickým zážitkem je hluk, vydávaný 13 000 lyžemi třením o uvalcovaný sníh!

Po průjezdu těchto »hord« zů-

stalo na bojišti 355 závodníků se zlomenými lyžemi. Ohlédnout se zpět nelze, nutno hlídat špičky a hůlky. Trať zatáčí přes silnici a železniční trať a začíná 2 km stoupaní. Místy se proud zastavuje, na vlnoucím sněhu při +2°C podklouzávájí lyže a opět pády a lámání. Sám jsem byl vytlačen z trati přes ohrazení do hlubokého sněhu. Po příkladu jednoho Švéda jsem přešel dráty od železničního návěstí, plot z ostatného drátu a stoupal nějakým soukromým pozemkem na prudké mezi. V nízkém porostu jsem ztratil

Dokončení na str. 54

ruára sme si »odskočili« do mladého, ba hádam najmladšieho fínskeho mesta Kouvola, kde je veľmi pekný moderný mostík. Počasie pretekoch, ktoré sa taktiež uskutočnili večer pri umelom osvetlení, neprialo. Bol silný vietor, a tak náš »ľahký« Rudolf skončil 8., keď napr. Kankonnen bol 6.

Veľmi krátky zájazd nášho Rudolfa bol, ako vidieť, veľmi úspešný a potvrdil vynikajúcu úroveň dnešnej čs. skokanskej školy.

II.

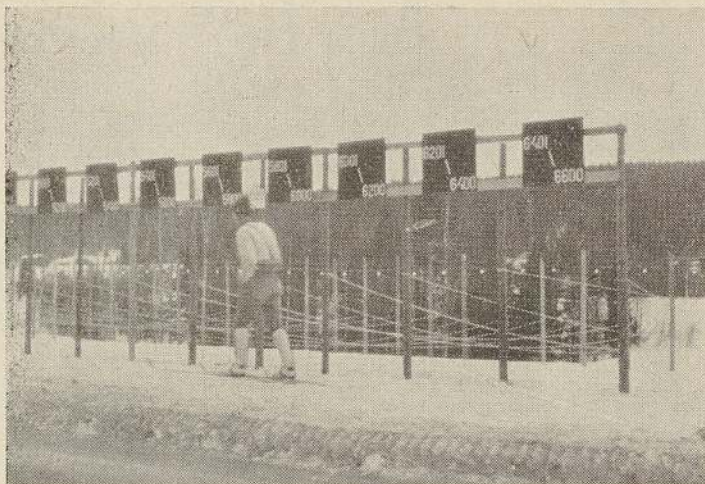
Je vsutku nezabudnuteľný zážitok pre lyžiarskeho pracovníka zúčastniť lyžiarskych pretekoch v Šandinávii. A keď sú to k tomu ešte národné lyžiarske slávnosti, ako tomu už po 45-krát je vo fínskom Lahti (Nóri majú

tohto roku 75. Holmenkolen a Švédii svoj Falun). Desiatky tisícov divákov, ktorí sem prišli zo širokého okolia, sa spoločne tešia zo snehu. Mladí i starí dohromady, ale hlavne hodne mládeže, a to je potešiteľné. Sneh — to je ich život. Malé deti majú lopatky na hranie sa so snehom, tak ako u nás s pieskom. Mladí ľudia v objatí, pritom ale s plným záujmom sledujú bežecké preteky. A keď sa objaví na trati fínsky pretekár, niet povzbudzovaniu konca-kraja.

Nezapomuteľná je atmosféra pri skokanských preboroch. Radosť, zábava. Odmenenie i súperov, teda slovom čistý a nefalšovaný šport na mostíku alebo na tratiach, ale aj u divákov. A predstavte si, akí sú to nadšenci. Ráno o tretej je Lahti aspoň tak živým mestom ako Bratislava o 7. hod. večer. Aj keď

všetky školy majú prázdniny a v nich sú ubytovaní návštevníci, tisíceky ľudí mimo Lahti sa celú noc radujú, prechádzajú, diskutujú, aby len boli osobne prítomní vyvrcholeniu — pretekoch v skoku v nedeľu poobede. Nám nezostáva nič iné, len si povzdychnúť: keby tomu bolo tak aj u nás na skokanských pretekoch. Podarí sa nám takúto atmosféru vytvoriť na majstrovstvách sveta v roku 1970, ktoré by sme radi usporiadali?

Aj o našich ambíciách bola reč. V tlačovom stredisku, ale aj na oficiálnej večeri som o nich rozprával ľuďom, ktorí iste majú a budú mať čo povedať pri rozhodovaní o tom, kto ich má v roku 1970 usporiadať. A s radosťou možno konštatovať, že naše snahy sa stretávajú v Šandinávii s porozumením. J. MRÁZ

Dokončení ze str. 53

orientaci a vyrazil za zády špalíru diváků, kteří na moje »švédské« prosby o uvolnění otvoru pro průjezd reagovali dost nechápavě. Tento tah mohl znamenat zisk třeba tisíc míst. Skočil jsem z ochozu mezi proud závodníků, několik mě jich poslalo kamsi ve švédštině a pochodoval jsem zase pomalu dál.

Do stopy, kterých bylo asi dvanact vedle sebe, jsem zapadl asi v 10 km! Předjíždění se provádí právem silnějšího. Nikdo stopu pochopitelně za celý závod neuvolňuje. Často jedete po vnějším oblouku značně delší trať, přeskakovaním ze stopy do stopy přejdete na vnitřní oblouk, ale trať mění směr a jedete opět v delší koleji. Je to k vzteku, ale stane se to mnohokrát.

První občerstvovačka na km 23,2 — Mångsbodarna. Jede se velmi rychle, trať jde mírně dolů. Velké zácpy, dlouhé řady stolů stěžují stačí na všechny. Nedostávám se blíž jak do třetí řady od stolu. Podávanou borůvkovou polévku polévám za výstřih ochotnou samaritánku, protože do mně zezadu vrážejí další. Pomeranč je také ztracen. Nerisikují a upalují dál — je tu možno získat lepší pozici a vyhnout se zlámání. Špatně se orientuji a záhadným způsobem přehlížím kontrolu Risberg (33,4 km), ale jede se mi docela dobře. Přesněji až do 42 km. Trať se vlní, obestrají mě mráčky, do rukou, nohou a zad berou křeče. Evertsberg (45,4 km) již vidím jen v mlze. Již šest hodin jsem nic nejedl — velká chyba. Maskovat se nic nedá — sami nabízejí lavicí k odpočinku. Více než deset minut »stoluje« v mnohanásobných dávkách všechny předkládané pokrmy. Sedím zády k trati; pohled na stovky ujíždějících

lidí mně roztrásá ruce. Cílem se mi již stává dostat se alespoň po svých do Mory. Volně vyjíždím a jsem překvapen. Zase to jde a postupuji dopředu. Někde mezi Oxbergem (59 km) a Hökbergem (68,2 km) znova krize. Navíc lyže přestávají jet, všichni většinou vyměnili mazání za nový fialový Swix-klíster za pomoci reklamních servisů ty »Swix« i klubových pomocníků. Mnozí i lyže. Jedu dál značně narušenými pohyby, nastává obrát. Dopředu se v rovinách a vlnách derou spousty Švédů. Jede se jim to »samo«. Chyba jasně v mazání — a rozhodující! Na kontrole Eldris (78,1 km) mám hlad, ale žaludek už nebere a v monotónním lese ztrácím pojem o čase i své pozici. Pracně sestavuji švédsky dotaz na rezervu pro zisk medaile, ale mám smůlu; dotázaný je Fin, ale o medaili něco povídal. Konečně kostel v Moře. Všude sněh s vodou a bláto. Špalíry lidí, hudba, transparenty, ale ani to již nepovzbuzuje. V cílové rovině stále předjíždění. Před cílovou čarou za mnou finišující skupinka. Až na jednoho jdou přes mne. Posledního jsem »porazil« tím, že jsem mu téměř zalehl koleje, a to bylo i na něho moc. Konečně konec!

Je mi zima, ačkoli je před 3. hodinou odpoledne a 7°C nad nulou. Chci jít a spát. Někdo mi dává do ruky papírový sáček. Chtěl jsem ho zahodit. Teprve večer při balení zjišťuji, že je to vysněná bronzová medaile Gustava Vasy.

Sprchy, převlékání, všechno fantasticky zorganizováno 4000 funkcionáři! V šatnách a sprchách scény lepší jak po naší padesátce. Mnozí závodníci usnají u rukasů na zemi v promočeném dresu s číslem, blábolí nesmysly, a tlesou se zimníci i v páře.

Po večeři, podávané pro všechny účinkující, vycházíme ven do tmy. Už jsou novinové výsledky i s našimi jmény. Jsem překvapen: 984. Syrovatski Vladimír, Tjecoslovakia. 7:12,32 hod. Tak pěci několik Švédů za mnou. Pomalu se restauruji. Jdeme zpět k osvětlenému startu. Asi uklízejí zařízení. Další šok: je půl sedmé a závodníci dojíždějí dál do cíle! Trať v posledních mnoha kilometrech je osvětlena! Poslední dojíždí v pořadí 5.649 ve 20.43 za velkého potlesku špalíru diváků a přihlížejících na tribunách. Začalo nás 6485; 836 skončilo závod po trati.

Večer slavnostní bál pro všechny účastníky, ráno v novinách až 3200 prvních závodníků s plýmí jmény, označením klubu a časem na vteřiny, spousta fotografií i v barvách.

Naše představa masového závodu nestačila; začínáme používat přepečet koeficientem X 1000.

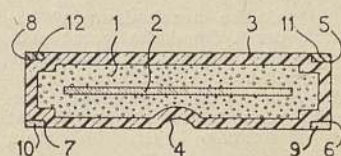
Ing. SYROVATSKÝ

Úspěchy francouzských sjezdařů otevírají dveře vývozu

Zdá se, že popularita rakouských lyží bude ve světě vystřídána francouzskými, díky úspěchům francouzských sjezdařů. Chceme vás seznámit s tajemstvím výroby francouzských lyží na příkladu továrny Les Plastiques Synthétiques: Obal lyže (3) tvoří plastická hmota zesílená skelnou tkaninou. Jádrem (1) je z expandované syntetické látky, na které je nalísována zmiňovaná plastická hmota. V nitru jádra (1), přibližně ve středu délky lyže, je uložena destička (2), která svou délkou odpovídá délce lyžařského vázání a má umožnit pevné přimontování vázání. Na spodní ploše obalu je podélný žlábek (4) a v rozích obalu jsou vybrání, a to spodní (6, 7) pro přidělení ocelových hran (9, 10), zatímco do vrchních vybrání (5, 8) se usadí plastické hrany (11, 12).

(ah)

Jaká je perspektiva SDRUŽENÉHO ZÁVODU

Lyžařská sezóna je pomalu za námi. Všude se hodnotí práce a dosažené výsledky. Chtěl bych se pozastavit u jedné z nejtěžších a na trénink nejnáročnějších lyžařských disciplín — u závodu sruženého.

BYLY VÝSLEDKY ŠPATNÉ?

Sruženáí patří ještě v ne-dávné minulosti mezi naše úspěš-né lyžaře. Výsledky Melicha, Nüs-sera, Lahra, Olekšáka a Krause není třeba zdůrazňovat. A co se vlastně děje nyní? Proč se stal závod sružený předmětem kriti-ky? Protože začátek sezóny nevy-šel našim sruženáím tak, jak bychom si my i oni přáli?

Starty v SSSR a ve Švédsku ne-odpady prostě dobře? Na příčiny těchto neúspěchů je však třeba podívat se poněkud šířeji, po-drobněji a pak teprve udělat zá-věry. Byly práce i dobré výsledky — jen tak namátkou umístění To-máše Kučery v Le Brassus, Ober-hofu, Garmisch-Partenkirchenu, trojlistku juniorů v Evropském kritériu v rakouském Murau (Rýgl druhý), výsledek Krause v Ga-Pa atd. Jestliže se poučíme z těchto úspěšných startů, z kvalitníme ná-važnost jednotlivých zájezdů na sebe a odstraníme věčné cesto-vání Praha—Evropa—Praha stále dokola, potom budou výsledky ješ-tě lepší.

OTÁZKA

METODICKO-VÝCHOVNÉ PRÁCE

Co znamená systematická meto-dická práce v kterémkoliv druhu sportu, není třeba rozvádět. U sru-ženáí, kteří běhají a skáčí, je to obzvlášť důležité. A jestliže se ně-kdy — třeba jen na jediný rok — s touto prací poleví nebo dokon-če přestane, je to okamžitě vidět na růstu jednotlivých závodníků a tím především na jejich výko-nech. Nechci podrobně tuto otáz-ku rozebírat — patří na plénum trenérské rady závodu sruženého — myslím si však, že tomu bylo u reprezentačního družstva sruženáí po odchodu trenéra inž. Sl. Kumpošta až do příchodu nového trenéra B. Rázla.

PŘESTO NEMUSÍME MÍT OBAVY

Naši junioři Kučera, Rýgl, Foit-man a Rázl mají předpoklady, aby z nich vyrostli závodníci světové úrovně. Je ovšem třeba mít stále na zřeteli, že sruženáí potřebují ke svému vyzrání daleko více ča-su než závodníci jiných disciplín. Je třeba si uvědomit, že není ně-

kdy dobré lámat po slabším vý-sledku nad závodníkem hůl a vi-dět na něm hned celou řadu ne-dostatků, jako po závodech v SSSR na Rýglovi. Vždyť právě on nejlépe svými dalšími výkony doká-zal, že to není tak zlé. Je práce jen člověkem, kterému se ne-musí vše, vždy a ze všech okol-ností zdařit.

Zúčastnil jsem se jako odpo-vědný trenér přeboru dorostu ČSSR v klasických disciplínách v Novém Městě v Krušných horách. Škoda že tomuto vrcholnému závodu ne-přálo počasí. Závodníci i činov-níci by si to určitě zasloužili. Přesto byly dosažené výkony u ně-kterých závodníků velmi pěkné. Zvláště soubor o první místo v zá-vodě sruženém mladšího dorostu byl velmi zajímavý. Výkony Ráz-la, Buchtý, Bartoška, Kučery a dalších byly skutečně hodnotné. Rovněž tak výkony starších do-rostenců Zenkera, Hnyka, Košika, Feikla, Majera a ještě jiných do-kazují, že se nemusíme o závod

sružený obávat. Vždyť my chce-me číst v tisku takové zprávy, ja-ko »Dvojnásobný československý triumf«, jak psaly po výsledku Krause a Kučery v Ga-Pa některé noviny.

CHYBÍ DOSTATEK SOUTĚŽÍ — PRO VELKÉ I MALÉ!

Jestliže skokani, běžci či sjez-daři mají dostatek soutěží, jsou na tom sruženáí špatně. Vždyť závody v Novém Městě na Moravě, které byly už 22. ledna, byly prak-ticky posledním závodem sruže-náí. Pak nebylo nic, až v březnu finále II. ČSSR a přebor či mis-trovství ČSSR. A tak musejí sru-ženáí jezdit na speciální běžecké či skokanské soutěže. Ty jistě ne-nahradí speciální závod sružený, kdy musí závodník absolvovat ve dvou dnech jak běh, tak i skok. Potom se ani nemůžeme divit, že nejsou výsledky podle našeho přá-ní. A což potom v mezinárodních závodech! Tam jezdíme většinou pouze pro výsledek, a to je určitě špatně. Což nestojí za úvahou, aby se dvěma zkušenými závodníky jeli další dva mladí, kteří by si zvykali ve velkých soutěžích, a nebyl by na ně hned od začátku kladen požadavek dobrého umís-tění? Někdy vyvroste dobrý ju-nior bez dobré soutěže. Myslím že v tomto směru bychom si měli vzít ponaučení v práci tenistů. Pak by mohla být reprezentace i v lyžařském sportu lepší.

JOSEF LÁNSKÝ,

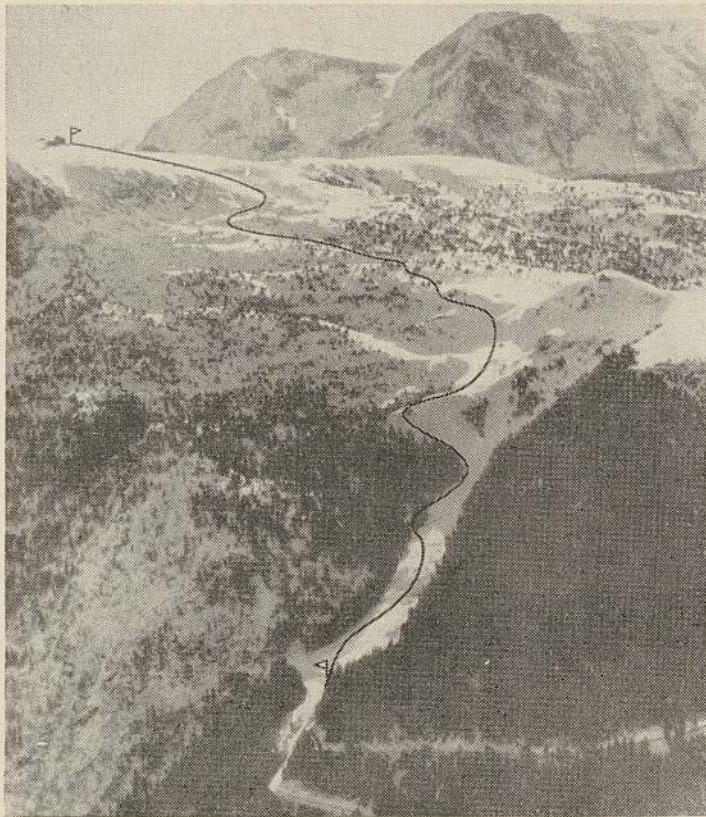
člen trenérské rady závodu sruženého ÚLS

Plán školení na rok 1967

Sekke lyžování ÚV ČSTV bude provádět ještě školení těchto pracovníků:

Poř. č. školy	Název akce	Termín	Místo	Počet účast. dní	Pořadč	Přít
189	Školení trenérů II. tř. — I. kons.	3.—13. 7.	Třeboň	35 10	ÚŠ ČM	ú
202	Doškol. trenér. I. a II. tř. běh	listopad	Harrachov	40 5	ÚŠ	ú
203	Doškol. trenér. I. a II. tř. sjezd	listopad	Špindl. Mlýn	40 5	ÚŠ	ú
204	Doškol. trenér. I. a II. tř. skok-sdr.	listopad	Harrachov	35 5	ÚŠ	ú
206	Doškol. trenér. III. a II. tř.	prosinec	Žel. Ruda	35 2	P Č	ú
208	Doškol. trenér. III. a II. tř.	prosinec	N. Město	35 2	B M	ú
209	Doškol. trenér. III. a II. tř.	prosinec	Jeseníky	35 2	B M	ú
207	Doškol. trenér. III. a II. tř.	prosinec	Špindl. Mlýn	35 2	ÚŠ	C
195	Školení rozhodčích II. tř.	listopad	Rožnov	25 4	B O	ú
196	Školení rozhodčích II. tř.	listopad	Jablonec	25 4	ÚŠ	O
	Školení rozhodčích II. tř.	listopad	Nymburk	25 4	ÚŠ	O
210	Doškol. rozhod. I. a II. tř.	říjen	Nam. Lázně	30 2	P O	ú
211	Doškol. rozhod. I. a II. tř.	říjen	Olomouc	30 2	B O	ú
212	Doškol. rozhod. I. a II. tř.	říjen	Jablonec	30 2	ÚŠ	O
	Doškol. semin. rozhod. I. tř.	prosinec	Špindl. Mlýn	40 3	ÚŠ	ú
200	Školení LC	prosinec	Harrachov	20 7	ÚŠ	O
201	Školení LC	prosinec	Krkonoše	20 7	ÚŠ	O

Přihlášky na předepsaných tiskopísech [obdržíte na OV ČSTV] za-sílejte pořadateli 1 měsíc před konáním školení.

SJEZDOVÁ TRATĚ V CHAMROUSSE

Od 9. 1. do 22. 2. zúčastnila se první skupina našeho reprezentačního sjezdařského družstva závodů v Alpách. Několik dojmů z tohoto zájezdu vzešlo pro nás z pera trenéra našich sjezdařů Jana Vedrala.

Ještě ani neoschly lyže z posledních klasifikačních závodů na Telnici a již jsme stáli na hlavním nádraží a očekávali příjezd Vindobony směr — Vídeň. Rozloučení se známými, chyběl mezi nimi žel s dobrým slovem někdo ÚSL ÚV ČSTV, a skupina 5 špeditérů (každý à 80 kg zavazadel) odjela na více než šestitýdenní zájezd.

První pochybnost mne pojala již při nástupu do vlaku. Zvykl jsem si již spíš na zmatky do poslední chvíle neúplná víza nebo jízdenky. Tentokrát jsme však odjížděli bez potíží. Dokonce jsem nic nezapomněl doma. A to bylo podzřelé. Cestovní klid však vydržel jen do Vídně, kde nás nejdříve uvítalo poloprázdné nádraží Südbahnhof a velká cedule: stávka italských železničářů. No konečně potřže »kam se až dá dojet? Bis Tarvisio (to jsou hranice), ganz sicher. Kann sein bis Venedig. Aber weiter ... pokrčení ramen s profesionálním úsměvem

znělo jako Bůh sud, ale vy se z toho kluci nějak vymotáte. Měl bohužel pravdu. A tak zatímco běžně lze »přivzpírat« tlumoky z vlaku do vlaku, někdy i jen přes nástupiště, tentokrát jsme museli z nádraží ven a na náhradní autobusovou dopravu na Piazza Roma, per favore. Před nádražím se k nám přitočil italský nosič s vozíkem, že to tedy jako převezte. To ještě nevěděli, že za mnou a Kolouškem přijdou ještě Pažout, Čermák a Janda a že v těch zavazadlech nejsou večerní šaty, ale lyžařská výzbroj na 7 týdnů a v každém vaku že nejsou pruty na ryby, ale 6—8 párů lyží. Když jsme vše konečně naložili a z kruhového průřezu bantamových koleček se staly silně sploštělé ovály, s trpělivým výrazem prohlásil, že to bude stat per favore bratru tre mille. Budíž. Přijel tedy k prvním schodům ke Grand kanalu, poklešl v kolenou, aby vozík vypáčil na další schod a ... už se nenarov-

nal. Bylo to na jeho substanci 160 cm vysokou mimo podpěrného skeletu převážně šlachovitou trochu příliš. A tak zatím co já jsem prechal najít Piazza Roma, protože za 5 minut měl odejet autobus a byl v sázce celý jeden den, kluci strídavě tlačili a zvedali vozík až k autobusu.

Můj první poznatek z Itálie byl, že stávka je ohromná věc. Pokud člověk také stávkuje.

Za nedlouho jsme již seděli v dálkovém autobusu směr Milano a ani nám příliš nevdalo, že jedeme po dálnici. Jen jsem se musel v duchu usmát zprávě, která proběhla na podzim minulého roku o tom, jak naši tenisté museli podstoupit strastiplnou cestu autobusem z Milana do Říma. Je to prostě směla.

Přes Milano, Sondrio a Tirano je to do Bormio skok. Z Prahy celkem (a to bez čekání) 31 hodin jízdy. Slovo postel mělo ten večer sametově nasládlý nádech.

ZÁVODY V BORMIO

byly kategorie I. B, a tak vše co nebylo ve Wengen, přijelo sem. 12 Rakušanů, 8 Svýcarů, 8 západních Němců, početná skupina domácích, 6 Američanů, 8 Francouzů, zkrátka 72 startujících z 10 států. Sjezdovka tak akorát na to, že jsme neměli prakticky žádný sjezdový trénink. K tomu ani ne mnoho sněhu a organizace snad jako v Itálii. A tak jsem byl z 8. místa Jandy ve sjezdu s odstupem 2,4 od prvního a 0,56 od 4. závodníka víc než spokojen. Ve slalomu to bylo horší. Vědomí možného dobrého výsledku (tři z našich v první skupině) vykonalo své. A tak 20. místo Čermáka s pádem bylo pro slalom jen náplastí.

Vítěz kombinace dostal malíčkovost — skútra ... Pardon.

DO KITZBÜHELU CESTA DLOUHÁ

— zvláště když se musí čtyřikrát přestupovat. A tak jsem, s povděkem přijal pozvánku a místo v autobusu Rakušanů na noční slalom do Lenzerheide. Z Bormia do Lenzerheide není daleko. Přesto se cesta klikatí přes Sv. Mořic 7 hodin. I když noční slalom pro luxusní Lenzerheide byl více společenskou záležitostí, přece jen jsme při prakticky stejné účasti jako v Bormiu dosáhli pěkných výsledků, a precizní organizací mohli již ve 23.30 (začátek ve 20.30) Janda, Čermák a Pažout přebírat hezké upomínkové ceny

noblem bylo 7 zastávek

za 4., 6. a 12. místo, přičemž Kolušek skončil 15.

Druhý den časně ráno (odjezd v 7.00) jsme přes Chur, Sargans a Feldkirch směřovali ke Kitzbühelu. První schůzi jsem stihl tak tak. A druhý den to začalo. 9—11 trénink slalomu, 12—14 trénink sjezdu, odpoledne oběd a příprava lyží. Již z prvního tréninku odjel Janda dříve a doma jsem ho našel v posteli s horečkou. Seshlal jsem tedy všechny vědomosti a prášky a jakž takž dal dohromady, že mohl jet non-stop. A pak závod. To že sjezd dojel po dvou dnech pocení, byl zážrak. A nejel špatně. Killyho by však těžko i v plné síle ohrozil. V loni »nuloví« jezdcí Schranz a Messner byli nakonec rádi, že dostali »jen« 4,5 a 3,8 vteřiny. Killyho traťový rekord 2:11,92 představuje v Kitzbühelu průměr 95,508 km/hod. Ještě před 10 lety se trať jezdila 2:46,2. Za kolik ji pojede vítěz za 10 let? Při slavnostním »posezení« si našel pro sportovce čas i rakouský ministerský předseda Klaus. Přišel na pár srdečných slov i k nám. Že inklinuje ke sportu, není divu. V prosinci totiž pořádali »ministerský lyžařský kurs« 14 dní právě zde v Kitzbühelu. Pan Klaus vyzkoušel i nový krytý bazén, kde požádal Koluška a Pažouta, aby mu byli sparring partnery v závodě na jeden bazén. Jeho vítězství jistě utvrdilo dobré vztahy obou zemí... A zatím co Killy opakoval v Kitzbühelu Wengen vyhrál obě disciplíny, naši zůstávali na štítě. Snad proto, že to přenášela televize.

CIRKUS JEDE

Organizaci v Kitzbühelu až na úpravu horní části slalomu se nedá opravdu nic vytknout, a tak snad ani nepřekvapilo, že pořadatelé přistavili dva zvláštní vagóny až do Ženevy pro účastníky velké ceny Megève. A tak mezinárodní vlak družby dovezl celý ansámbl za pouhých 13 hodin z Kitzbühelu až do Megève (z Ženevy autobusem). Nová trať je dostatečně rychlá a v kritických místech dnes již bezpečná. Po dvou dnech tréninku nebyl nikdo na pochybách, že v domácím prostředí zvítězí opět... Killy. A tak otázka spíš zněla o kolik. Dvě vteřiny přidělu přijal druhý Rohr s povděkem. Z našich snížil Janda zpoždění za Killym o další 2 vteřiny a skončil s odstupem 9 vteřin na 30. místě a dokázal porazit i Deatwylera. Ve slalomu se musel Killy spoko-

jit po pádu v 1. kole s druhým místem, a tak Perillat mohl zaplat na svoje konto bodovou hodnotu 0,00. Skoda Jandova prvního kola. Lépe řečeno lyží, které na tvrdém sněhu nedrží. 10. čas v druhém kole, které se jelo již v 11 hodin, snad říká vše. Pro předčasný odjezd jsme si nemohli vyzvednout ani ceny. Prý je pošlou. Dodnes nepřišly.

MATTERNHORN

Z Megève jsme dorazili za 6 hodin do Sv. Mikuláše (nikoliv Liptovského ale pod Zermattem) mikrobusem jednoho z Jugoslávčů. Zde cesta automobilu končí a dále horskou drahou do Zermattu. Stejně jako ve Wengen nepotkáte v Zermattu automobil. Většina z nás zde byla poprvé a každému vévodící Matterhorn učaroval. Je krásnější než z italské strany a

jeho severní stěna připomíná stejnou stěnu Eiger.

Sjezd z Blauherd je tvrdá záležitost. Dostatečně rychlý a technicky náročný. Prověřil závodníky ve všech směrech. Nejlépe se zhostil svého úkolu Rohr, zvítězil před Rakušanem Tritsderem a Švýcarem Hugglerem. Janda dojel s odstupem 5,5 vteřin 11. Ale i ostatní jeli dobře. Společně s výsledky žen mohl curyšský Sport klidně napsat: »Pozor na nebezpečné Českoslováky«. Ve slalomu tentokrát bez pádu skončil Janda 6., přičemž jej od 3. dělilo 0,15 vteřiny. Neméně dobře jel i Pažout na 9. místě. Největší svátek těchto závodů 6,5 km Gornergrat nám přinesl další úspěch. Jandovo 5. místo 13 vteřin za vítězem bylo opravdu překvapení, zvlášť když dosud byl náš normální přiděl 30 vteřin a více. Ani 17vteřinový odstup Pažouta není na této trati mnoho. Zvlášť když v cíli tohoto

NAŠI V ZERMATTU

Před Grenoblem bylo...

VŠUDE DOBRĚ — DOMA
NEJLÉPE

závodu bylo klasifikováno 54 závodníků. Poslední se ztratou 1 min. 40 v. Závěrečný večer byl již jen přejemným uzavřením našeho pobytu pod nejkrásnější horou této části Alp — Matterhornem.

Z Zermattu do Grenobleu je 1854 kilometrů. Není to zeměpisná hříčka. Je to konstatování faktu v situaci, kdy je nutno nějak ukrátit týden v době, kdy vás nikdo nevez. Tedy přesněji pozvání jsme měli. Od večera 9. II. Do té doby nám přišlo vzhod na závody v Morgins, kde se v tzv. švýcarsko-francouzských dnech jaly 2 obří slalomy a jeden slalom speciál. Hlavně ty dva obřáky nám před závody v Tarvisiu vyhovovaly. V obou skončil Čermák na třetím místě, ostatní sice kolísali, ale i tak byli v soutěži pěti národů Janda 5. a 8., Pažout 9. a 7. Koloušek ve slalomu třetí před Čermákem, když Janda byl diskvalifikován na prvním místě, při čemž ani já ani Janda jsme nevěděli proč. Tři dny jsme však přežili a přes noc (jako obvykle) příjezd do Tarvisia.

Kupodivu proti jiným místům je v tomto koutu Itálie dost sněhu. Na přimrzlém sněhu se naši nemohli v prvním kole chytit, a tak ani 5. čas Jandův v druhém kole nemohl nic změnit na skutečnosti, že jsme za vítězným Mjonom získali jen 16. (Janda), 18. (Pažout) a 24. místo (Čermák) ze 78 startujících. V obřím slalomu jsme již byli úspěšnější hlavně co do bodového hodnocení. Janda skončil 15., Čermák 24., Pažout 32. a Kaloušek 39. při 69 závodnících v cíli.

A ještě tentýž večer odjezd do Grenobleu, přestup do reklamních mikrobusů firmy Renault a po 24 hodinách konečně v Chamrousse. Úvodní přivítání včetně opatrovnice bylo imponantní. Horší to již bylo s ubytováním. S tím našim to ještě šlo — relativně. Již jsme si časem zvykli. Rakušáci, západní Němci a Švýcaři to však neznalí. A není divu. V noclehárnách pro 30 osob společně s turisty, jediné možné mytí na klosetu. To je dost silné kafe. A tak předolympijská prověrka byla ochuzena na byt již předem v omezeném počtu o jedny z nejlepších závodníků. Samotné Chamrousse potvrdilo to, co jsme již věděli. Nestálost počasí. Před rokem zde Francouzi čekali týden na svůj mistrovský sjezd. Nám k tomu mnoho nechybělo, a tak původně plánovaný program byl zbrusu přeházen. Nakonec se soutěže uskutečnily na samý konec týdne.

Samotné středisko nese všechny znaky novoty a kvapně dostavby, i když dvě sedačky, kabina a vlek jsou již v plném provozu. Sjezdová trať mužů je velmi rychlá zvláště v prvním úseku a dostatečně technicky náročná. Na tvrdém sněhu bude perným oříškem. Slalomový svah je velmi slabý. V horní části příliš plochý a v konci až příliš prudký s monotónním sklonem do traversu doleva. Samotné závody přinesly překvapení. Slalom, který se jel za nelidského počasí při padání sněhu a větru, se stal kořistí Nora Mjona před Perillatem a stále se lepším Bachledou. Na štítě tentokrát zůstala i taková jména, jako Killy, Melquiond, Jauffret a další. Není tedy divu, že v prvním kole se musel vracet i Janda. A tak nejlépe z našich se umístil Pažout na 15. místě, což je v porovnání s délkou jeho sportovního růstu velmi hezký úspěch. Čermák byl 16. a Janda 18. Koloušek po pád v druhém kole na rozbité trati nedojel. Ve sjezdu jsme byli ještě úspěšnější a 12. místo Jandy před Jauffretem, Mjonom a dalšími je stejně pěkným úspěchem jako 18. místo Pažouta, který absolvoval celé turné velmi vyrovnaně a je naší nadějí. Doufejme, že nezůstane jen nadějí.

S pocitem dobrého díla zvláště v Chamrousse jsme se domů již všichni těšili, 6 týdnů závodění a přejezdů na nás vykonalo svoje. A tak večerní slalom a Vídeň byly pro všechny víceméně již oddech. Jelo se vylučovacím způsobem a závodníci startovali ve dvou stejných kolech najednou. Čas byl brán v úvahu jen při nerozhodnosti výsledků obou kol. Z našich se dostal nejdále Čermák. Se štěstím sice postoupil z 1. kola losem proti neznámému závodníkovi, ale z dalších dvou kol si přivezli »skalp« Švýcařů a Von Almena a hlavně Sprechra, největší švýcarské naděje ve slalomu. A tak není divu, že vídeňský Kurier jej nazval »Tötjögrem«. Srovnáním časů skončil na 3. místě za Bachledou a domácím překvapením Stolzem. Janda se probojoval mezi posledních 8 z 56 závodníků. 15 000 diváků bylo jen důkazem, že v Rakousku je nejen o lyžování zájem, ale že i sjezdové závody mohou být velice zajímavé a co hlavně lukrativní.

I přes pozdní odchod na lože nečinilo v 6.00 hodin vstávání nikomu potíže. Jeli jsme přece domů.

Úmyslně jsem se v tomto článku vyhnul hodnocení jak našich, tak i zmínek o technice a novinářích v zahraničí. Sezóna ještě není u konce.

JAN VEDRAL,
trenér reprezentačního družstva
sjezdařů

MS městských lyžařů

Slávia VŠ Praha, lyžařské družstvo, se zúčastnila začátkem měsíce března MS městských lyžařů — »3e critérium mondial du ski citadin« —, které se konalo v Alpe d'Huez ve Francii. Za městského lyžaře je pokládán ten, kdo nebydlí v lyžařském středisku nebo v blízkosti, dále není členem státního družstva anebo byl členem státního družstva během posledních tří let. Automaticky mezi lyžaře — citadiny — patří lyžaři Belgie, Holandska a Dánska.

Alpe d'Huez je středisko asi 60 kilometrů od Grenobleu, kde je umístěna bobová olympijská trať pro nadcházející OH 1968 a náhradní sjezdové tratě. Je to moderní středisko v otevřeném údolí, které je chráněno vysokým hřebem (Pic Blanc 3350 m). Nese znaky společně všem francouzským střediskům, budovaným v poslední době — dostatek rychlovýtahů (16), včetně sedačkových, a tři kabinové lanovky. Kabinovou lanovkou je možno vyjet až na Pic Blanc, odkud je náročný, ale nádherný sjezd, nejprve po druhé straně hřebenu, jak tunelem 200 m dlouhým přechází ho-

rou na vlastní stranu údolí a pokračuje až do výšky 1860 m, tj. nadmořská výška střediska. Dalším znakem, rovněž společným jsou moderní hotely s úměrnými cenami nadcházejícím olympijským hrám — velmi drahé. Pěkné obchody, klimatizované bazény — otevřené, kluziště a letiště. Dobře organizovaná cvičitelská škola, hodně mechanizovaných prostředků pro úpravu trati a možnost lyžování v létě ve výšce 3200 m. Alpe d'Huez je známo hezkým počasím, lež i na jihovýchod od Grenobleu, na jižním cípu Alp. Nás sice přivítalo první den deštěm, ale pozdější dny potvrdily jeho

pořevst. Kritéria se zúčastnilo celkem 15 národů, což byla velmi dobrá účast. Úroveň závodníků byla dost vysoká, hlavně u mužů, ale i závodnice byly na výši. Závodníci jsou většinou studenti anebo jsou to závodníci, kteří ještě nedosahují výkonnosti pro zařazení do některého ze státních družstev Francie, NSR atd.

Pět dní závodů se třemi disciplínami znamenalo nápor na závodníky, kteří se — i když byli pronásledováni smůlou, pády — dobře uplatnili v konkurenci. Obří slalom žen, který stavěl bývalý reprezentant Francie Leo Lacroix byl velmi obtížný. Sjezdová trať byla velmi rychlá se třemi až čtyřmi technickými místy. S její rychlostí se dosti těžko vypořádaly některé závodnice. Ve sjezdu podal velmi dobrý výkon, jak je vidět z výsledků, Špale. V kombinaci se umístil nejlépe v kategorii juniorů Kubík jako třetí a získal tím medaili, dále v juniorkách jako čtvrtá Hana Luczková, v ženách pátá Zuzana Fulínová, v mužích Špale desátý. V klasifikaci národů jsme se umístili jako pátí. 1. Francie, 2. Rakousko, 3. Velká Británie, 4. Monako, 6. Švýcarsko, 7. NSR.

Bylo to užitečné setkání, které nás poučilo o síle těchto městských lyžařů. Závodily byly velmi

dobře organizovány, jejich ředitelem byl známý lyžařský pracovník George JOUBERT, který půso-

bí jako profesor na vysoké škole v Grenoblu. JIRSA M. trenér lyž. odd. Slávia VŠ

VÝSLEDKY:

Slalom žen — 30 startujících

1. Sylvie KIMCHEOVÁ (Francie)	55,52	54,10	109,62
2. Catherine DURBECOVÁ (Fran.)	60,15	53,16	113,31
9. Zuzana Fulínová	66,28	58,55	124,83
11. Pavla Martínková	64,50	61,76	126,26
12. Hana Luczková	64,58	61,81	126,39

Slalom mužů — 78 startujících

1. Walter KRAUS (NSR)	55,80	56,61	112,41
2. Patrick ESCOURBIAC (Francie)	57,02	56,26	113,28
3. Dominique HENRY (Monaco)	56,85	57,56	114,21
17. Jan Špale	61,79	60,681	122,47
20. Jiří Kubík	61,04	63,74	124,78
23. Eduard Hromádka	64,80	63,53	128,33

Obří slalom:

Ženy:

1. Gertrud Ehrenfeldová (Rak.)	1:33,18
2. Sylvie Kimcheová (Francie)	1:33,48
3. Anne Grobetová (Švýcarsko)	1:33,99
9. Zuzana Fulínová	1:41,09
14. Hana Luczková	1:49,19

Sjezd:

1. Sylvie Kimcheová (Fra)	1:57,18
2. E. Brenautová (Fra)	1:58,88
3. A. Kappenbergerová (Švýcarsko)	2:02,44
15. Z. Fulínová	2:09,97
22. H. Luczková	2:18,84

Muži:

1. Serge Ramus (Fra)	1:41,41
2. G. Tremey (Fra)	1:42,56
3. A. Ballantyne (Kan)	1:43,94
18. Jiří Kubík	1:48,72
28. Jan Špale	1:57,08

1. G. Tremey (Fra)	1:45,79
2. P. Mallein (Fra)	1:45,87
3. F. Resman (Rak.)	1:47,98
5.—6. J. Špale	1:48,59
12. E. Hromádka	1:51,97
32. Kubík	1:56,90

KAVGOLOVO 1967

ФЕДЕРАЦИЯ ЛЫЖНОГО СПОРТА СССР

Лыжный
СПОРТ
ЛЕНИНГРАД—КАВГОЛОВО
13—15 января 1967 г.

Všem, kteří alespoň trochu sledují lyžařské mezinárodní soutěže, je jméno Kavgolovo dobře známé. Již řadu let se zde vždy v prvé lednové dny konají velké mezinárodní závody v klasických disciplínách, s nejlepší světovou konkurencí. Již řadu let také z Kavgolova odcházejí olympijští vítězové a mistři světa poražení. Brenden, Hakulinen, Iernberg, Mäntyranta a další světové špičky, okusili zde hořkost porážky, někdy značně trpké. Naši běžci a běžkyně sem jezdí, jak sami říkají, pro »osobáčky«. Znamená to rekord v nejzazším umístění za dobu jejich závodní činnosti.

Je to neobvykle včasná vysoká forma sovětských závodníků a závodnic a mimořádné přírodní podmínky s vysokými mrazy a neuvěřitelně tupým sněhem, se kterými se nedovedou zahraniční závodníci vyrovnat.

Stejně tak tomu bylo i letos. Opět silné výpravy Švédska a Finska v čele s Mäntyrantou, početná a silná výprava NDR — vy-

zbrojená zejména skokansky, dále šest nejlepších bulharských běžků, dvacetičlenná výprava závodníků Polska a sedmčlenná výprava CSSR. Nechyběl ani obvyklý »mrazík« — 20 až — 25 stupňů, s pěkně tupým sněhem a byla by se opakovala i každoroční histo-

rie s výsledky, kdyby to nepokazil náš L. Divila tím, že jako jediný zahraniční účastník zvítězil, a to ve skoku prostém.

Nyní výsledky:

15 km — 1. Akentjev A., 5. Riberberg M Šv., Mäntyranta vzdal.
30 km — 1. Vedenin V., 9. Mäntyranta, Fin.

5 km — Bojarskichová, 53. Jiráňová, 70. Cillerová.

10 km — 1. Bojarskichová, 47. Jiráňová, 68. Cillerová.

Sdružený — 1. Loginov E., 32. Rygl Lad.

Skok — 1. Divila L., 21. Motejlek D.

Tedy »osobáčky« se našim ženám podařily. Nebolely by tak, kdyby se před nimi neumístily téměř všechny závodnice ostatních středoevropských států. Slabé vykročení do nové sezóny.

V závodu sdruženém se Oleškák, který měl celkem dobré předpoklady, v tréninku zranil a na juniora Rygla byla tato zkouška přece jen přespříliš těžká. Jeho snaha nestačila k vyrovnání se s — 23 stupni mrazu při běhu a ve skoku ještě se značným větrem.

Jediné vítězství, které bylo vyrváno sovětským závodníkům, bylo ve skoku prostém a »moloděc«, který jej získal, byl náš Láďa Divila. Nejel pro »osobáček«, nebal se silných soupeřů, nekapituloval předem a zvítězil.

BOH. TVRZNIK

Steurerová z Francúzska vyhrala predolympijský slalom v Chamrousse.

ALPSKÉ TURNÉ ZJAZDÁROK 1967

12. januára opúšťalo družstvo žien v zložení Bambasová, Cuninková a Mohrová ČSSR, aby v priebehu 42 dní absolvovalo turné 15 pretekov. Naším cieľom bolo pokúsiť sa vybojovať účasť v olympijskej príprave na OH 1968 v Grenobli.

Štatistika: Počet absolvovaných pretekov 15 (7 sl., 4 obr. sl., 4 zj.), z toho pretekov FIS — A 7, FIS — B 4, medzinárodné 2, predolympijské 2, počet dní v zahraničí 42, z toho na cestách 8 dní a 4 noci, batožinu tvorilo 19 párov lyží, 4 batohy a 4 tašky, dokopy 225 kg. K jednotlivým miestam pretekov.

SCHRUNS—TSCHAGGUNS,

rakúske zimné stredisko v Montafonu, časti Vorarlbergu, neďaleko švajčiarskych hraníc. Privítal nás množstvom snehu a bezchybnou organizáciou. Ťažko si predstavíť niečo lepšieho.

Už po prvej prehliadke trate je jasné, že toto je najťažšia ženská zjazdovka, akú sme kedy videli. Trať je veľmi členitá, terénne nerovnosti, nútiace pretekárky k predskokom, nabývajú až charakter padáku. Rýchle úseky striedajú zmeny smeru na odklonených svahoch a rýchle zvlnené traverzy. Proti celému »lyžiarskemu cirkusu« sme

v značnej nevýhode; posledný zjazd sme absolvovali okolo 11. decembra vo Val Gardene na veľmi ľahkej trati. Naproti tomu súperky sú pretekove dokonale rozjazdené (absolvovali FIS — A preteky v Oberstaufene a Grindelwalde), neistota prvého štartu je dávno za nimi. Tréning slalomu a obrovského slalomu u nás doma a preteky v Telnici nemohli tento handicap vyvážiť. V zjazde končí Mohrová na 44. mieste, Bambasová na 58., Cuninková po ťažkom páde vzdáva. Traťový rekord Ch. Haasovej prekonalo 43 pretekárov, víťazná M. Goitschelová o 12,5 sekundy.

Slalom sa koná opäť na veľmi členitom svahu so striedavo prudkým a miernym sklonom terénu. Dĺžka týchto úsekov však dosahuje zhruba 1/3 veľkého »hangu« v Špindlerovom Mlyne. V ťažkom slalome končí Mohrová na 21. mieste, Bambasová a Cuninková sú diskvalifikované.

MARIBOR,

náš druhý FIS—A pretek, ktorý sa svojou konkurenciou blíží skôr výborne obsadenému FIS — B preteku. Tréneri alpských krajín sú totiž toho názoru, že po troch ťažkých pretekoch musí nutne prísť týždeň oddychu. Preto nechávajú svoje najlepšie odpočívať. Charakter kopcov mi pripomína naše Beskydy, preteky tak trochu Liberec. Býva sa v meste v hoteli a každý deň nás vozí autobus na hory. Trať obrovského slalomu sa nám pri prehliadke zdá priam nekonečná. Víťazný čas Francúzky Jeangeorgesovej (druhá na tohtoročných majstrovstvách Francúzska v obrovskom slalome) je 2:55,39. Mohrová je 11., Cuninková 20. a Bambasová 23.

Slalomový svah je z 2/3 veľmi strmý a bez členitosti. Staviteľ slalomov sa s monotónnosťou prudkého sklonu vyrovnávali len veľmi ťažko. Víťazí u nás dobre známa Rakúšanka Hiltrud Rohrbachová pred druhou z Grindelwaldu Ginou Hathornovou (Veľká Británia). Z našich je Mohrová 12., Bambasová 16. a Cuninková diskvalifikovaná.

SAINT-GERVAIS

vo Francúzsku nás prekvapilo suchými cestami a organizátori odrieknutím zjazdu. Namiesto neho usporiadali dva obrovské slalomy s tým, že do rebríčka FIS bude každému započítaný jeho lepší výsledok. Losovalo sa len raz, pričom v druhom slalome sa štartovalo v skupinách v obrátenom poradí.

Trate obrovského slalomu viedli v spodnej časti po krásne členitom slalomovom svahu, v hornej časti po mierne sklonitom teréne, kde ešte 200 metrov po štarte používala napr. víťazka Erika Schineggerová z Rakúska palice na odpichovanie. Výborný výkon podala v 2. slalome Mohrová (štart. čís. 35), ktorá sa so stratou 5,18 sek. umiestila na 15. mieste. Porazila s výnimkou dvoch Američaniek všetky reprezentantky nealpských štátov, reprezentantky Talianska, NSR a až na Madeleine Wuilloudová i všetky Švajčiarky. I 39. Bambasová a 49. Cuninková si zlepšili svoje FIS body, hoci nakoniec menovaná musela štartovať na zjazdových lyžiach.

V slalome zvíťazila temperamentná majsterka sveta Anni Famoseová a spolu s ňou demonštrovali M. Goitschelová a Florence Steurerová dokonalú francúzsku slalomovú techniku. Už 4. v poradí, Traudi Hecherová z Rakúska, dostala 15,74 bodu a 6. Penny McCoyová z USA (3. z Portillo) 30,16 bodu. Z našich skončila Bambasová na 26. mieste, Cuninková na 28. mieste a Mohrová bola diskvalifikovaná. Pri slalome bola nápadná skutočnosť, že všetci strážcovia bránok boli vyzbrojení železnými hrabličkami, ktorými okamžite po každej pretekárke upravili trať. Vydržala v bezvadnom stave až do konca.

ZERMATT,

švajčiarske stredisko lyžiarov a horolezcov. Tu nás čakal slalom a dva zjazdy: rýchly Blauherd, ktorého podstatná časť je totožná s mužským zjazdom, a Gornegrat-Derby, 4,5-kilometrová skúška sily, kondície a vyjazdenosti. Počiatočná nepripravenosť tratí, zvlášť Blauherdu, sa rýchlo zmenila a je obdivuhodné, s akým malým počtom ľudí organizátori v Zermattu vystačili.

V obidvoch zjazdoch zvíťazila v súčasnosti najlepšia švajčiarska zjazdárka Madeleine Wuilloudová, pričom na Blauherde dosiahla priemernú rýchlosť 73 km/hod. Z našich skončili Mohrová na 3. a Cuninková na 5. mieste. Už tu bol badateľný značný vzostup výkonnosti v tejto disciplíne. Obidve sa výborne vyrovnali s rýchlosťou, a nebyť zakolísania Mohrovej v spodnom úseku, mohla byť časová strata na víťazku ešte menšia. Bambasová pre psychickú indispozíciu neštartovala. Gornegrat-Derby sa stal demonštráciou vývoja zjazdových disciplín. Roku 1957 tu zvíťazila Milka Richválská časom 6:42,7, doterajší traťový rekord Ch. Haasovej bol 5:37,4 a víťazka M. Wuilloudovej namerali 5:17,31. Z našich opäť po dobrých výkonoch Mohrová 3. a Cuninková 4. Bambasová po páde vzdala.

Slalom sme absolvovali na veľmi členitom svahu s prudkou predciefovou časťou v skrátenej mužskej trati. Zvíťazila Švajčiarka Madeleine Fellou pred Mohrovou, Wuilloudovou a Cuninkovou. Bambasová bola diskvalifikovaná.

Zermatt rozhodol tiež o nominácii na predolympijské hry v Grenobli-Chamrousse. Opúšťala nás Bambasová, ktorá sa vracala domov, Cuninková a Mohrová pokračovali v ďalšej ceste. Čakala nás talianska

SPORTINIA,

miesto, ktoré mi doma pripravilo jeden deň hľadania v cestovných poriadkoch, brožúrach, prospektoch a automapách. Leží neďaleko známeho Sestriere na francúzsko-talianskych hraniciach. Situácia na zjazdovej trati bola veľmi zlá. Posledný sneh tu videli padať pred Vianocami, južné a západné svahy boli úplne holé, na severných svahoch ležala 15cm prikrývka starého zrnitého snehu. Ani sebamejší hrb či terénny vlnu tento »snehový povlak« neskryl. Celá trať od štartu až do cieľa prebieha lesom, je značne rýchla a členitá. Rýchly sneh striedajúci sa s ľadovými platňami, nerovný povrch a blízkosť lesa prinútili technického delegáta FIS nahradiť zjazd obrovským slalomom. Pre nás toto rozhodnutie znamenalo po Saint-Gervais stratu už druhého bodovacieho zjazdu a bolo isté, že tejto sezóny ju už nedohoníme.

V náhradnom obrovskom slalome vedenom po zjazdovej trati zvíťazila Divina Galicová z Veľkej Británie, Mohrová skončila 6., Cuninková 19.

Slalomový svah v Sportiní je buď príliš mierne, alebo príliš prudký, je celý odvrátený od slnka a ráno pri štarte bolo -16°C . Zvíťazila skutočne najlepšia na štarte, Gina Hathornová, taktiež z Veľkej Británie. Po priemerných výkonoch skončila Mohrová 14., a Cuninková 18.

Hneď na začiatku nášho pobytu v Sportiní sa u našich dievčat začala prejavovať únava duševná i telesná. Prehľadnutie tejto skutočnosti má pre pretekára a jeho výkonnosť obvyčajne dlhotrvajúce následky. Znížili sme preto kvantitu tréningu na minimálne potrebné množstvo a každý vyplnil takto vzniklý voľný čas podľa svojich potrieb (štúdium) či záhub (dobrodružné čítanie).

GRENOBLE—CHAMROUSSE,

dejište OH 1968. Veľa papiera sa v zahraničnej tlači popísalo o predolympijských pretekoch, fak-

tom však zostáva, že organizácia nezodpovedala významu tohto podujatia. Ubytovacie podmienky, nerovnomerné zastúpenie alpských krajín a rivalita vykonali svoje. Hodnotenie týchto faktov však rád prenechávam iným, povolanejším. Našou úlohou bolo »ohmatať« si olympijské trate, zistiť podmienky tréningu a pretekov, možnosti dopravy a hlavne — bojovať o čo najlepšie umiestenie.

Teda stručne: slalomový svah nezodpovedá svojou konfiguráciou ideálnym predstavám. Jeho horná časť je mierna, dolná veľmi strmá, celý bez členitosti a mierne do traversu vľavo. Autori jednotlivých kôl — Jean Beranger, tréner francúzskeho reprezentačného družstva žien, a Martin Burger, donedávna reprezentant Rakúska a teraz tréner ženského reprezentačného družstva Veľkej Británie — mali s ich stavbou veľa starostí. Najväčšie ťažkosti pri pretekoch pripravila však nevhodná povrchová úprava tratí, kde po ľadových platniach, vzniklých kropením vodou, bezprostredne nasledoval úsek mäkkého snehu a naopak. Toto bolo príčinou častých pádov a diskvalifikácií a prakticky len 4 pretekárky absolvovali obidve kolá bez kolízie. Medzi postihnutými boli, žiaľ, i obidve naše — Cuninková a Mohrová. Víťazí Francúzka Florence Steurerová pred svojou krajkou Annie Famoseovou.

Zjazd začína vo výške 2252 m. n. m. a vykazuje pri dĺžke 2160 m výškový rozdiel 602 m a 23 kontrolných brán. Až na osamotené skupinky stromov vedie trasa voľným terénom a je úplne bezpečná. Štartuje sa z drevenej konštrukcie podobne ako v Spindlerovom Mlyne, trať je rýchla a členitá. Kto chce dosiahnuť úspech, musí perfektne namazať, mať cit pre sklz lyží a dokonale zjazdový postoj. Na pretek sa trať častí spomalila čerstvým snehom a zlepšilo sa vedenie lyží. Cuninková i Mohrová podali veľmi dobré výkony. Mohrová skončila 4. s odstupom 3,05 sek. a Cuninková 9. s odstupom 5,92 sek. za víťaznou Francúzku Isabelle Mirovou, prvou z Grindelwaldu a Alpen cupu v Bad Gasteine.

VIEDŇ,

kam sme pri spiatocnej ceste boli pozvaní k účasti na nočnom slalome, nás privítala jarným počasím. Pretekalo sa na svahu s umelým snehom za stáleho hustého dažďa. Organizátori uskutočnili preteky tzv. k. o. systémom na dvoch úplne rovnakých slalomoch paralelne postavených, s rovnakým štartom a cieľom. Štartovali súčasne dvaja pretekári, prvý v cieľi postupoval o ďalšieho kola. V pretekoch zvíťazila Rakúšanka Schillingerová, naše dievčatá postihli pády. Cuninková v boji o postup do semifinále, Mohrovú vo finálovej jazde. Únava šiestich týždňov cestovania, tréningu a pretekov sa opäť hlásila.

NEKOLKO POSTREHOV

Dopravu z miesta na miesto rieši väčšina družstiev pomocou mikrobusov, v ktorých dopravujú celé to veľké množstvo lyží a batožín, pričom pretekárky cestujú nalahko vlakom. Vodiči sú tréneri alebo vedúci.

Umelé hmoty začínajú prenikať i do oblasti lyžiarskych topánok. Družstvá USA a Veľkej Británie používali topánky lisované ako jeden kus vcelku. Iba vonkajšia horná časť bola k tejto časti prinitovaná. Topánky nepodliehali poveternostným vplyvom, hlavne vlhkosti.

Z lyží sú najpoužívanejšie značky Fischer, Blizard a Kneissl, Francúzky používajú väčšinou lyže z. Dynamie VR 17. Len veľmi zriedkavo vidno Kästle.

Medzi voskami naďalej prevláda Holmenkol pred

TOKO-olympia. Niektoré škandinávske družstvá po-
užívali i nové vosky SWIX.

Z **poistných viazaní** vysoko prevláda »MARKER-
Rotamat LS«, ďalej nasleduje francúzska »NEVA-
DA«, »MARKER-Telmat« a TYROLIA«. »MARKER« má
na všetkých veľkých pretekoch svoj servis, kde
viazania pretekárom montuje zadarmo.

Mazaniu lyží a ich príprave na tréning a pre-
teky venujú všetci veľkú pozornosť. Pri rozsahu
dnešných voskov hraje rozhodujúcu úlohu spôsob
mazania a početné družstvá skúšajú 2—3 rôzne
zmesi v niekoľkých variantoch nanášania (pinz-
lované, žehlené, stiahnuté, nestiahnuté atď.). Nič
sa neopochybuje náhode. Stav snehu a jeho tep-
lota spolu s teplotou vzduchu a úpravou trate sa
pred pretekmi oznamujú krátkovlnnými vysielac-
kami do hotela, kde sa pripravujú lyže. Pravda,
vyžaduje to celý štáb ľudí. Francúzi mali napr.
v Schrunse 5 ľudí doprevodu, Tallani 4, Rakúša-
nia 6. Tento štáb sa aj počas preteku stará o do-
konalú informáciu svojich pretekárov na štarte.
Horšiacie či lepšiacie sa snehové podmienky, stav
trate, viditeľnosť atď. a ďalšie dôležité informácie
sa hlásia z kľúčových miest slalomových a zjaz-
dových trať.

V **technike jazdy** sa neobjavilo nič nového. Pri
správnom postavení vrchnej časti tela i naďalej
rozhoduje práca nôh, schopnosť uvoľneného po-
hybu i tvrdého rýchleho záberu v smere jazdy
bezprostredne za sebou, cit pre terén a sklz lyží,
využitie odstredivej sily pre zrýchlenie, cit pre
mieru užitia hrán, smer lyží a postavenie tela
v oblúku, bojovnosť a snaha po rýchlejšej jazde
i pri stokilometrovej rýchlosti.

PREHĽAD VÝSLEDKOV

SCHRUNS-TSCHAGGUNS

FIS-A 18.—19. 1.

Zjazd:

1. Marielle Goitschelová [Fr.]	2:12,23	[FIS-body]
2. Erika Schineggerová [Rak.]	2:12,34	
44. Anna Mohrová	2:24,85	[57,30]
58. Vlad. Bambasová	2:32,74	[89,09]

Slalom:

1. Marielle Goitschelová [Fr.]	103,38
2. Annie Famoseová [Fr.]	104,40
21. Anna Mohrová	117,72 [87,00]

MARIBOR

FIS A 22.—23. 1.

Obrovský slalom:

1. M. F. Jeangeorgesová [Fr.]	2:55,39
2. Hiltrud Rohrbachová [Rak.]	2:58,87
11. Anna Mohrová	3:04,13 [31,42]
20. Miriam Cuninková	3:09,67 [49,92]
23. Vlad. Bambasová	3:10,34 [52,14]

Slalom:

1. Hiltrud Rohrbachová [Rak.]	101,81
2. Gina Hathornová [V. Brit.]	102,04
12. Anna Mohrová	110,02 [39,87]
16. Vlad. Bambasová	112,25 [49,84]

SAINT-GERVAIS

FIS-A 26.—28. 1.

Obrovský slalom: (1.)

1. Marielle Goitschelová [Fr.]	1:36,31
2. Erika Schineggerová [Rak.]	1:36,87
32. Anna Mohrová	1:45,48 [56,40]
54. Vlad. Bambasová	1:49,28 [78,00]
55. Miriam Cuninková	1:49,55 [79,04]

Obrovský slalom: (2.)

1. Erika Schineggerová [Rak.]	1:39,39
2. Annie Famoseová [Fr.]	1:39,47
15. Anna Mohrová	1:44,57 [34,04]
39. Vlad. Bambasová	1:48,18 [55,28]
49. Miriam Cuninková	1:51,19 [71,72]

Slalom:

1. Annie Famoseová [Fr.]	9,50	[FIS-body]
2. Marielle Goitschelová [Fr.]	92,41	
26. Vlad. Bambasová	107,38	[83,90]
28. Miriam Cuninková	108,17	[87,50]

ZERMATT

FIS B 2.—4. 2.

Zjazd »Blauherd«:

1. Madel. Wuilloudová [Švajč.]	1:53,06
2. Madeleine Felliová [Švajč.]	1:57,29
3. Anna Mohrová	1:57,95 [26,80]
5. Miriam Cuninková	1:59,61 [35,23]

Zjazd »Gornergrat«:

1. Madel. Wuilloudová [Švajč.]	5:17,31
2. Madeleine Felliová [Švajč.]	5:37,07
3. Anna Mohrová	5:37,26
4. Miriam Cuninková	5:41,81

Slalom:

1. Madeleine Felliová [Švajč.]	77,38
2. Anna Mohrová	77,95 [4,21]
4. Miriam Cuninková	80,44 [21,59]

SPORTINIA

FIS-B 10.—12. 2.

Obrovský slalom:

1. Divina Galicová [V. Brit.]	2:07,09
2. Felicity Fieldová [V. Brit.]	2:08,62
6. Anna Mohrová	2:10,42 [16,76]
19. Miriam Cuninková	2:16,84 [46,85]

Slalom:

1. Gina Hathornová [V. Brit.]	76,39
2. Felicity Fieldová [V. Brit.]	78,28
14. Anna Mohrová	84,29 [52,40]
18. Miriam Cuninková	85,11 [57,32]

GRENOBLE—CHAMROUSSE

predolympijské 16.—19. 2.

Zjazd:

1. Isabelle Mirová [Fr.]	1:55,69
2. Florence Steurerová [Fr.]	1:56,64
4. Anna Mohrová	1:58,74 [16,30]
9. Miriam Cuninková	2:01,61 [31,88]

Slalom:

1. Florence Steurerová [Fr.]	103,11
2. Annie Famoseová [Fr.]	103,60
3. Christine Goitschelová [Fr.]	106,79

Cuninková a Mohrová diskvalifikované.

VIEDĚŇ

medzinárodné 21. 2.

Slalom:

7. Erika Schillingerová [Rak.]
2. Anna Mohrová
5.—8. Miriam Cuninková

Pozn. Hodnoty FIS-bodov sú uvedené podľa ofi-
ciálnych výsledkových listín. Prípadné prírážky
určuje »Zjazdový a slalomový výbor FIS« a nie
sú zatiaľ známe.

Ing. ZBYŇO MOHR,
tréner reprezent. družstva žien

Diskuse k III. sjezdu ČSTV

1. Novým organizačním řádem bylo změněno do-
savadní třístupňové řízení čs. tělovýchovy na ří-
zení dvoustupňové. Je to správné, protože těžiště
veškeré práce je v okresech a jeho orgánech, kte-
ré nejlépe znají potřeby a možnosti jednot a od-
dílů ve svém obvodu. Nemohly to provádět krajské
orgány, které s oddíly a jednotlivci neměly
žádný styk, a jejich řízení bylo tedy jen adminis-
trativní a neprůběžné.

Konkrétně: krajská sekce v lyžování ve Východo-
českém kraji nemohla zvládnout úsek od Svitav
až po Semily, její rozhodování bylo těžkopádné,
nevýhovující a neschopné.

Horší ovšem už je, že v nové organizaci se na
tom nic nezměnilo, protože prakticky i nadále zů-
stalo třístupňové řízení tím, že byly utvořeny oblas-
ti. Oficiálně sice mají oblasti řídit jen soutěže na
svém území, ale ve skutečnosti vykonávají s vět-
ším nebo menším úspěchem lépe nebo hůře práci
býv. krajských sekcí. Například nominace závod-
níků na vrcholné závody jsou prováděny na zá-
kladě směrnych čísel pro oblasti, nominace za
oblasti musí někdo provést, někdo musí zajišťo-
vat společnou výpravu, protože i trenéři a vedoucí
výprav jsou určováni pro oblasti, tedy konkrétně
tuto práci musí zajišťovat trenérská rada v oblasti.
Rovněž tam musí být vedeni rozhodci, pochopitelně
též STK, evidence VT atd. s tím rozdílem, že za-
tímco dříve působnost krajské sekce byla v rámci
kraje, a už to bylo těžko zvládnutelné, nyní se
působnost oblasti rozšířila ještě o další okresy
jiných krajů.

Vlastnímu lyžařství se tím vůbec nepomohlo, na-
opak zkomplikoval život, protože tu svou hlavní
funkci, ke které byla OSK určena, není schopna
plnit. Mám na mysli především řádné zajištění a
organizování soutěží.

Tak například oblastní kvalifikační závody jsou
organizovány nedostatečně a neregulérně jen
v rámci veřejných závodů, kde se nebere ohled
na potřeby a požadavky OSK. Závody nejsou včas
publikovány, termíny jsou měněny, takže řada od-
dílů ani nemá možnost řádně a včas závody svými
závodníky obeslat. Oblastní kvalifikační závody ne-
jsou zajištěny v dostatečném počtu a jedna z hlav-
ních soutěží letošního roku, II. ČSSH, jsou provádě-
ny jen jako nutné zlo tím způsobem, že některé
závody jsou prohlášeny současně za oblastní kolo
II. ČSSH v neúplném pořadí a roztržiténě a vů-
bec ne podle jasných směrnic ústřední sekce.

Dosavadní práce OSK jen potvrdila názor na
prospěšnost lyžařských pracovníků, že jsou or-
gánem zbytečným a přitom drahým, který odčer-

pává jak funkcionáře, tak finance z míst, kde je
jich nutně zapotřebí, tj. z oddílů a okresů.

Zrušte OSK, ponechte jen okresní sekce řízené
přímo ústřední sekcí. Okresy si již najdou pro za-
jištění své činnosti cesty při vzájemné spolupráci
a sdružování podle toho, jak to bude vyhovovat
přírodním a přirozeným podmínkám.

2. S tím bezprostředně souvisí i další problém,
který se stává stále aktuálnější při zajišťování ma-
sového rozvoje závodnického sportu, z kterého jed-
něn může vyrůst výkonnostní špička.

Nemá-li se veškeré závodění zúžit v krátké době
jen na několik velkých oddílů, musí se dát znovu
možnost k oživení činnosti celé řady malých od-
dílů, které dříve byly hlavní zásobárnou nových
závodníků. Konkrétně v lyžařině se stahuje veš-
kerá závodní činnost jen do několika silných od-
dílů, finančně zajištěných při nich zřízenými zá-
kladnami. Při dnešních finančních potížích si těž-
ko může dovolit jiný oddíl jen ty nejnemnější vý-
daje cestovného a noclehu, o stravě vůbec nemlu-
vě, pro své závodníky, takže často nemá ani mož-
nost umožnit jim účast na těchto nejdůležitějších
závodech. Tím méně může těmto silným oddílům
konkurovat při zajišťování výzbroje.

Závodní lyžařský sport a jeho vedení se tak stá-
vá záležitostí placených trenérů, kteří silné oddíly
se základnami vedou tím spíše, že z jejich hle-
diska, tj. pro dobré jejich hodnocení je nutné,
aby se prosazovali jejich závodníci. Dnes se veškeré
dění točí jen kolem oddílů I. ligy a jejich potřeb,
a s tím spojené všechny nežádoucí zjevy, jako je
lanáření, honba za body za každou cenu atd., za-
tímco potřeby a zájmy ostatních oddílů jdou stra-
nou. Tak se stává, že postupně zanikají ostatní
střediska a známé dřívější líhne lyžařských závod-
níků, jako třeba bývalo v našem kraji Zamberec-
ko s Kunvaldem, Bílá Třebešná, Svatoňovice, Vy-
soké n. Jiz., Lomnice n. Pop. a další, protože v této
konkurenci jsou bez naděje na úspěch.

Má-li dojít opět ke skutečnému masovému pro-
vádění závodnické činnosti co možná v největším
počtu lyžařských oddílů, musí být dána možnost
těmto oddílům, aby žily, a umožnit jim, aby si
o sobě rozhodovaly a své soutěže a svou činnost
řídily samy podle svých možností a potřeb, tj.
především prostřednictvím svých okresních sekcí.

3. A konečně třetí připomínka: Nemá-li dojít k na-
prosté stagnaci a zastavení dalšího vývoje závod-
nického sportu, je třeba bezodkladně vyřešit otáz-
ku materiálního zásobování. Je úplně výsmechem,
jestliže pro desetitisíce závodníků všech kategorií
je dáno na trh několik tisíc párů lyží, nijak zvlášť
kvalitních, ale zato tím více drahých, a naprosto
nevýhovující obuv jak kvalitou, tak zejména finan-
čně.

Jsou naprosto zbytečná všechna usnesení a akce
na získávání mládeže a rozšiřování masovosti, pu-
kud všechny tyto řeči budou jen prázdnými fráze-
mi bez skutečného zajištění materiálních potřeb.
Buďte otázka tělovýchovy jak masové, tak výcho-
vy závodnické je prvořadou otázkou, a pak musí
nejvyšší zastupci tělovýchovy přesvědčit všechny
zásobovací a finanční orgány o radikální změně
dosavadní praxe, nebo to jsou jen prázdná slova
s nafouklou, nicneříkající hublinou, a pak toho
nechme být.

Jestli se mluví o paoukazuje na sportovní úspě-
chy našich přátel-sousedů, a mám na mysli kon-
krétně NDR a Polsko, pak se také řídme jejich
zásobovací a finanční politikou při zajišťování př-
třeb pro tělovýchovu a sport.

Nejllepší výkony v letu na lyžích

135 m Netzel (Švédsko)	Oberstdorf 1950
139 m Luirio (Finsko)	Oberstdorf 1951
141 m Slibar (Jugoslávie)	Oberstdorf 1961
141 m Sjöberg (Švédsko)	Oberstdorf 1964
142 m Motejlek (ČSSR)	Oberstdorf 1964
144 m Zandanel (Itálie)	Oberstdorf 1964
145 m Lesser (NDR)	Oberstdorf 1965
146 m Wirkola (Norsko)	Drammen 1968
147 m Grini (Norsko)	Oberstdorf 1967
148 m Sjöberg (Švédsko)	Oberstdorf 1967
150 m Grini (Norsko)	Oberstdorf 1967
154 m Bachler (Rakousko)	Wikersund 1967

DISKUTUJEME

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ NAD FUNKCÍ OBLASTNÍCH SOUTĚŽNÍCH KOMISÍ

V polovině loňského roku v souvislosti s přechodem na dvoustupňové řízení v ČSTV bylo vytvořeno v lyžování 5 oblastí, v nich pak oblastní soutěžní komise. Jejich úkolem bylo především pomáhat ústřední sportovní technické komisi ÚSTK organizovat oblastní kvalifikační závody a II. ligu. Nepřevzaly tedy za krajské lyžařské sekce zejména péči o závodníky, trenéry, cvičitele, rozhodčí apod., kromě oblasti slovenské, která si ponechala charakter v rozsahu bývalých lyžařských sekcí krajů. Podle úkolů, které byly OSK vymezeny, bylo provedeno obsazení funkcí.

Již při organizování OSK vznikaly potíže, nebyl vždy přesně stanoven rozsah jejich působení, jejich pravomocí. OSK jako pomocný orgán ÚSTK má asi 8 až 12 pracovníků, kde kromě vedení jsou komisaři jednotlivých oblastních lyžařských soutěží, hospodář, referent pro VT a někde je přizván i další odborný poradce, trenér nebo rozhodčí.

Před začátkem lyžařské sezóny se náplň činnosti OSK ustálila, pochybnosti o správnosti stanovené organizační cesty však zůstaly. Např. jak se budou zajišťovat celostátní soutěže, hlavně kvalifikační závody, kdo se bude starat o špičkové závodníky oblastí, kteří jsou mnohde roztroušeni po celé oblasti, zda není předán trenérů, cvičitelů i rozhodčích do péče okresů předčasné, jaké jsou finanční možnosti OSK aj.

A pak přišla lyžařská sezóna, která neúspěšně prověřila nová organizační opatření a netajíme se tím, že to byly zkušenosti trpké. Hned s příchodem prvních rozpisů celostátních kvalifikačních závodů, at už dospělých nebo dorostu (zvláště pak ve sjezdových disciplínách), které docházely na OSK se stanovenými směrnými čísly na oblast, nastal problém. Pořadatelé vyžadovali přihlášky k těmto závodům pouze od příslušné OSK, ale ty neměly vybudován trenérsko-metodický

úsek (trenérské rady), neměly přehled o nejlepších závodnících. Nebyla např. jednotnost o účasti na kvalifikačních závodech dorostu ve sjezdových disciplínách, a bylo-li pracně jmenováno družstvo, nebylo z čeho zaplatit vedoucího nebo trenéra. Problém nastal i s vysláním dospělých na mistrovství ČSSR. Celostátní žebříčky a jmenovitá účast byla snad vhodná pro dospělé-sjezdaře, méně však už pro klasické disciplíny, protože systém automatického postupu kombinovaný se schvalováním event. změn ústředními trenérskými radami nebyl nakonec dodržen, a bylo dáno do pravomoci OSK; aby za zraněné nebo pod. jmenovala odpovědné náhradníky. OSK pak byla nucena pro projednání nominace přizvat řadu trenérů a řadu hodin zaneprazdňovat své dobrovolné pracovníky.

Toto byly však jen otázky závodního lyžování. Kde však na okrese nebyly aktivní lyžařské sekce, vyvstaly jistě i problémy s nedostatkem trenérů, cvičitelů nebo rozhodčích, nebylo prováděno doškolení, srazy ani nová školení.

Možná že je předčasné hodnotit nově stanovenou cestu organizování našeho lyžování. Je však bezpodmínečně nutno začít s nápravami alespoň nejkřiklavějších problémů. Experimentovat se dá i v lyžování, ale je třeba i toto dělat uváženě, vycházet z našich dřívějších zkušeností a nelze přitom odradit od práce řady dobrovolných pracovníků v lyžování, neboť ti to dělají především pro potěšení z výsledků své práce.

Dovolujeme si proto dát lyžařské veřejnosti k diskusi některé návrhy, jak by bylo možno problematiku řešit při zachování stanov o dvoustupňovém řízení v ČSTV:

1. Po zkušenostech ze závodního období 1967 s dvoustupňovým řízením v ČSTV je třeba vytvořit při oblastních soutěžních komisích trenérsko-metodický úsek.

2. Podle oblastních (a celostátních žebříčků) jmenovat oblastní družstva žactva a dorostu, která by byla pod stálou kontrolou odpovědných trenérů pro jednotlivé kategorie, kteří budou jmenováni OSK.

Důvod: a) nedostatečná péče jak v oddělech, tak v okresech o špičkové závodníky, velká roztržitost.

b) stálý přehled závodníků pro obesílání celostátních kvalifikačních závodů a přeborů ČSSR.

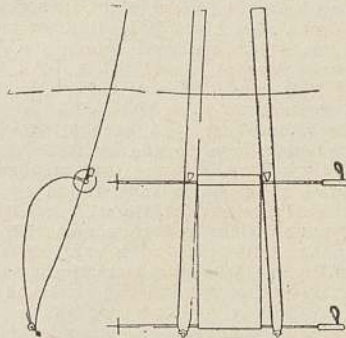
3. Vytvořit pro oblastní družstva financí základ pro neustálou péči (kontrolní soustředění a event. vysílání na celost. kval. závody).

4. Dát pravomoc pro rozhodčí při OSK evidovat činnost a prodloužit legitimace rozhodčích II. třídy.

5. Nominace závodníků na mistrovství ČSSR provést podle směrných čísla do 66 % a 33 % ponechat oblastem globálně, aby oblast jmenovala závodníky podle oblastních žebříčků a okamžité formy (případných zranění), bez dalšího schvalování ústřední trenérskou radou.

Lyžařské lehátko do kapsy

Nám umožní vychutnání slunka na sněhu. Polovinu konstrukce nám tvoří lyžařská výzbroj a druhou polovinu si vezeme. Lyže a hole máme, a tak si doplníme ještě vybavení kouskem plachty a přídržnými smyčkami. Lyže se zabodnou do sněhu tak, aby svíraly určitý úhel pro sklon lehátka. Hluboká zaboření patek do sněhu činí minimálně 40 cm. Jde o západoněmeckou patentovanou novinku.

Z redakční pošty

Do redakce přišlo několik písemných a telefonických dotazů na jméno autora článku: Několik technických rad našim závodníkům. Autor se pod svůj příspěvek podepsal, při lámání čísla však jeho podpis vypadl. Autorem je Míla Jirsa.

LYŽAŘSTVÍ

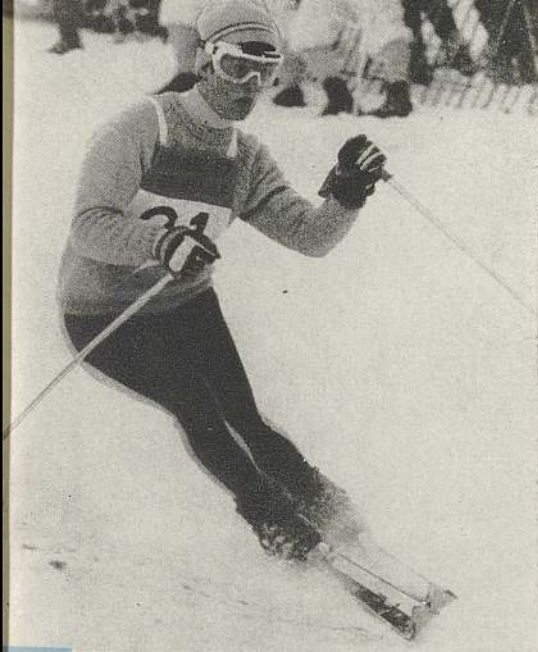
Ročník 53

Číslo

3

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 85. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,— Kčs. Informace o předplatném podá a objednávký přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávký do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

A-09*71282

Velmi pěkného výsledku dosáhla v Chamrousse ve sjezdu naše Anna Mohrová. Obsadila čtvrté místo! (Snímek vlevo.) — Dvě esa francouzského lyžování Lacroix (vlevo) a Killy. (Snímek vpravo.)

Grenoble 1967

Po prvním kole závodu na velkém můstku měl velkou naději na dobré umístění náš Ladislav Divila, který byl po tomto kole čtvrtý. Hodně snahy ve druhém kole ho však odsunulo. (Snímek vlevo.) — Pěkný byl výkon v biathlonu Pavla Ploce. (Snímek vpravo.)

„Made in France“

Hostesky, dvě z těch, které budou pečovat o dobrou pohodu všech účastníků ZOH 1968.

Jedlička 587

Lýžařství

ROČNÍK 53 • KVĚTEN 1967 • Kčs 2,— 5

Poprvé v Kanadě

Dále si přečtete:

- Lyžaři na III. sjezdu ČSTV
- Další cesta skokanů vedla na největší můstek na světě — Vikersund
- Z Tyrol se štítem
- Mistrovství ČSSR ve sjezdových disciplínách
- Jiskra Mšeno nad Nisou vítězem III. ročníku I. běžecké ligy

Mistr sportu Zbyněk Hubač a zasloužilý mistr sportu Jiří Raška s vítěznou trofejí v soutěži družstev po závodech v Ottawě.

Všechny snímky na obálce na straně 1 až 3 Jiří Raška.

Švéd Kjell Sjöberg na stupních vítězů v Ottawě.

Československé družstvo s cenou vítězů. Odleva jsou Jiří Raška, Zbyněk Hubač, trenér mistr sportu Zdeněk Remsa a s nimi se raduje zástupce čs. velvyslanectví v Kanadě s. Novák.

Mezinárodní styky Českého Ski Klubu a českého lyžectva

Dokončení z minulého čísla.

Ke slovu se hlásí zástupce rakouských Němců. Der Herr Gomperz. Protestuje v německé řeči proti přítomnosti Čechů. Existuje pouze Rakousko, žádné Čechy.

Odpovídá mu Šubrt norský (Čech, usedlý v Kristianit), přístě Rössler-Ofovský francouzsky, anglicky, německy, jindy Ing. V. Pavloušek francouzsky a německy. Vždy to samé: **nepěstujeme politiku, ale sport**, nejsme kongresem států, ale zástupci různých národů, žádáme analogický postup jako při Olympijských Hrách a kongresech atd. Vysvětlování polemiky, nelibost zástupců ostatních národů —

Většinu těchto kongresů jsem probíjval osobně, velkou část s Ing. V. Pavlouškem jako druhým delegátem. Při kongresu 1922 byl Pavloušek sám ve Štokholmu. Vždy jsme uhájili princip, že mezinárodní řečí kongresovou jest francouzština, vedle které lze i v ostatních řečech mluvit. Se všemi kongresisty jsme udržovali trvalé přátelství. To se projevilo při prvním mezinárodním lyžeckém kongresu 1923 v Praze, kdy nejen skoro všichni přátelé z dřívějších kongresů do Prahy rádi přijeli, ale můj starý, stále opakovaně plán a návrh, aby se Skikomisé přeměnila na Mezinárodní Lyžeckou Federaci, přijali.

K tomuto pražskému kongresu, jedinečnému co do účasti, skvělého pohostinství a velkolepým mezinárodním závodním programem Novosvětským, podařilo se mi a spolupracovníkům z Českého Ski Klubu získati vedle Norů, Švédů, Finů, Němců, Rakušanů, Švýcarů a Maďarů zejména zástupce Francie, Jugoslávie, Rumunska a Spoj. Států Severoamerických. Pro Český Ski Klub Pražský to pak bylo velkou satisfakcí, když jeho předseda byl zvolen prezidentem tohoto VII. kongresu. Při závodech v Novém Světě pak startovali závodníci všech těchto národů. Pouze Chamonix 1924 předčilo Nový Svět.

Časy se pak s osobami změnily. Kongres v Helsinkách znamenal pokles, **delegát Československa mluvil jen německy**, měl nepřítomnosti se Švédy. V Cortině d'Ampezzo mluvil československý tajemník Svazu k Italům na hranicích vítajícím cizí výpravy **německy**...

Mřvali jsme však v Českém Ski Klubu, který mezinárodní agendu Svazu vedl, i styky se vzdálenějšími národy a zejména styky turistické s cizineckými výpravami. Nesmím opomenouti zmíniti se o zásluhách Dra Jířího Gutha-Jarkovského, Ing. Vítězlava Pavlouska, řed. Jana Buchara, R. Piláta, p. Aichelburga, Ing. Vojáčka a Svátka, kteří při mezinárodních stycích velmi nápomocní byli.

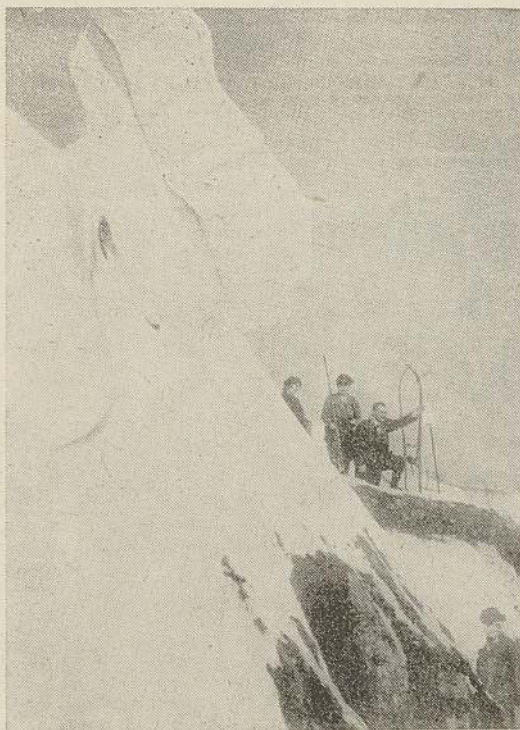
Nejpamětihodnější ostává návštěva Krkonoš japonským profesorem Tokijské university p. Jigoro Kano, kterého jsem na Benecku a u Petrovky učil lyžbě. (Japonský zápis v tamní knize). Bezprostředně před vypuknutím světové války v lednu a únoru 1914 podařilo se mi uskutečnit prvou větší anglickou výpravu do Krkonoš. Byl to přítel Českého Ski Klubu C. G. Richardson, který se členstvem The Winter Sports Clubu, London, do Prahy zavřítal, odtud pak do Jilemnice separátním salonním vozem na delší pobyt odjel. Členstvo Českého Ski Klubu tehdy vyprovázelo výpravu tu. Jilemnice tehdy zažila první velký mezinárodní svátek. Řada saní se členy londýnského klubu přijela od ná-

V minulém čísle jsme přinesli první část vzpomínek Jiřího Rösslera-Ořovského o čilých stycích českých lyžařů se světem a o jejich boji za uznání českého lyžování. Autor napsal tuto vzpomínku před 40 lety k oslavám 40. výročí zavedení lyží do Čech a založení Českého Ski Klubu Praha.

Také v této části ponecháváme původní způsob psaní.

draží jilemnického, vítána tisíce dětmi a mládeže na lyžích pod vedením Jana Buchara. Druhý den to šlo z »Modré Hvězdy« na Benecko. Nikdy nebylo tolik a tak krásného sněhu za stálého slunečna. Po 14 dní projížděli jsme celé Krkonoše, provedli i climbing a mountaneering pod vedením Richardsona přímo pravou Kotelskou roklí s provazy a motýčkou na vrchol Krakonoše, Sněžnými roklími přímo k hotelu Sněžných jam atd. Vypra-

Dokončení na str. 75

11. března 1917 v Praze, nad jinonickým nádražím

Lyžaři na III. sjezdu ČSTV

III. sjezdu Československého svazu tělesné výchovy, konaného v dubnu v Praze, se zúčastnilo téměř 1000 delegátů ze všech okresů naší republiky. Je topno nás jistě potěšitelné, že mezi nimi bylo hodně aktivních lyžařů, lyžařských pracovníků a dalších tělovýchovných pracovníků, kteří mají k našemu sportu dobrý vztah. Jak v hlavním sjezdovém referátu, tak i v diskusi bylo poukázáno na dobré výsledky a zkušenosti, ale také byly otevřeně kritizovány nedostatky v celém našem tělovýchovném hnutí v období od II. sjezdu v roce 1962. Zejména byla správně zdůrazňována potřeba tělesné výchovy a sportu pro občany každého věku v současném období vývoje moderní, technicky vyspělé společnosti. Znovu se ukázal význam pohybové činnosti nejen jako součásti kultury a péče o zdraví lidu, ale současně jako důležité složky — především pro mladé lidi — na formování charakteru a psychiky, tedy základu všestranného harmonického rozvoje moderní společnosti. A tyto požadavky v plné míře splňují právě náš sport.

Tělovýchova je dnes již bezspornu uznávána jako důležitý úkol celé naší socialistické společnosti. Linie XIII. sjezdu KSC, vytyčující zásady rozvoje naší společnosti po stránce ideové, politické a ekonomické se nutně promítá i do podmínek našeho tělovýchovného hnutí.

III. sjezd ČSTV v tomto duchu schválil hlavní směry dalšího vývoje tělesné výchovy v ČSSR. Je samozřejmé, že i pro náš sport se stávají hlavní směry základnou pro koncepční otázky dalšího rozvoje lyžování. Tyto zásady se budou promítat do všech plánů rozvoje lyžování na všech organizačních stupních a na jejich podkladě budou stanoveny metody a formy řešení všech úkolů, které před námi stojí. V našem sportu jde nejen o urychlení růstu sportovního mistrovství ve všech disciplínách, ale především o jeho další masový rozvoj v souladu s utvářením socialistického životního stylu a prostředí. Jde souběžně o širší uplatnění vědy jak v řízení našeho sportu, tak v celém pedagogickém procesu; jde o další rozšiřování a zkvalitňování odborných kádřů; jde o zvyšování biologické, vzdělávací a výchovné účinnosti tělovýchovného procesu. Nelze přitom zapomínat ani na aktivitu v získávání příjmových zdrojů a o jejich nejúčelnější vy-

nžívání. Bude nutno zintenzívnit spolupráci se všemi orgány a institucemi, především s příslušnými národními výbory na modernizaci, výstavbě, údržbě a na zajištění provozu lyžařských zařízení a i zde zavádět novou moderní techniku k usnadnění, k zlepšení a k zintenzívnění přípravy našich závodníků.

Závěry III. sjezdu ČSTV mohou být i v našem sportu uskutečňovány postupně pouze společným úsilím a neutuchajícím zájmem tisíců obětavých lyžařských pracovníků, cvičitelů, trenérů, rozhodčích, technických a organizačních pracovníků, lékařů a dalších, kteří v minulosti prokazovali svou tvůrčí iniciativu a kteří jsou jistě připraveni své nadšení ještě znásobit při aplikaci závěrů sjezdu do další práce.

Všechny úspěchy, nedostatky a úkoly do budoucna byly na sjezdu podrobně rozebrány a rozdiskutovány. Pro nás je jistě důležité, že sjezdu se zúčastnila celá řada lyžařských pracovníků. Vedle předsedy sekce s. Smoly a předsedy slovenské sekce s. Mráže jsme viděli na sjezdu mj. i členku ÚV ČSTV, účastnici všech tří sjezdů MS Marii Weisshäutlovou, MS Ing. Jar. Nevluđu, Mariu Švarcovou, Karola Suchánka, Plívu, Mihela, Medveda, Hradeckého, před-

sedu přípravného výboru MS 1970 s. Petráška, ss. Piláře, Pácla, Hocha, Duffka, Hodka, Pravečka, Janouška, Vyvíala a jistě ještě řadu dalších, které jsme nestačili v tom velkém počtu delegátů ani pozdravit, ba ani potřešhnout. Diskuse se zúčastnil také předseda ústřední sekce s. Smola, jehož diskusní příspěvek přinášíme v plném znění na jiném místě. Sou-druh Smola se pro nové funkční období stal novým členem ústředního výboru ČSTV.

My, lyžaři, vítáme s radostí s. doc. dr. Em. Bosáka do funkce předsedy ČSTV. Přejeme mu upřímně, aby v této funkci měl plně úspěchy a hlavně tolik vytrvalosti a houževnatosti, jakou prokázal jako účastník všech třinácti ročníků závodů hlídek na 70 km po hřebenech Krkonoš. Věřme, že ho uvítáme i na startu 14. ročníku v roce 1968.

Zkušenosti získané na III. sjezdu ČSTV přenesou jistě jeho účastníci do našeho lyžařského hnutí a všichni lyžařští pracovníci se seznámí urychleně se závěry sjezdu. Jsem přesvědčen, že všichni lyžaři uplatní tvůrčím způsobem linii III. sjezdu ve své každodenní práci ke zdokonalení veškeré řídicí, organizační a výchovné činnosti a tak zajistí další úspěšný rozvoj našeho sportu. -ff-

DISKUSNÍ PŘÍSPĚVEK NA III. SJEZDU ČSTV

ŘEDĚDY ÚSTŘEDNÍ SEKCE LYŽOVÁNÍ K. SMOLY

Letošní rok je pro nás lyžaře rokem slavnostním. Na podzim tomu bude 80 let od doby, kdy byl v Praze založen první lyžařský kolektiv jako jeden z prvních v Evropě. Stejně je pro nás významná ta skutečnost, že v nejbližší době, již v příštím měsíci bude na konferenci mezinárodní lyžařské federace rozhodnuto o tom, zda bude Československo pro rok 1970 svěřeno uspořádání MS v klasických disciplínách ve Vysokých Tatrách.

Vím, že lyžování ještě nedosáhlo tak pronikavých výsledků, jaké bychom si my sami přáli. Ovšem nelze neuznávat výborné výsledky především našich skokanů — IV. místo Matouše na ZOH, světový rekord Motejlkův, dvakrát IV.

místo Rašky na MS. Tyto a další velké úspěchy zamenaly zařazení našich skokanů do světové špičky a ve světě se s nimi počítá. Vždyť Raška byl v minulém roce ve světovém žebříčku zařazen na druhé a letos na třetí místo. Ani

v ostatních disciplínách nejsme zcela bez úspěchů. Ovšem světová úroveň v lyžování zejména zásluhou zemí, kde tento sport je sportem číslo 1, je tak vysoká. Že i výborné umístění jednotlivců na mezinárodních závodech je nutno vidět jako dílčí úspěchy.

Ale význam a úspěchy sportu je nutno hodnotit nejen z hlediska dosažení výsledků předními reprezentanty, ale — a to především — je nutno vidět za každým sportem jeho celospolečenský přínos. A lyžařský sport dobře plní

toto poslání. Rozvoj pohybové činnosti, ozdravné a posilující působení na člověka v čisté přírodě a plně využití volného času především mládeže, to vše splňuje v plné míře náš sport. Jestliže si uvědomíme, že prakticky není u nás rodiny, ve které by nebyl alespoň jeden pár lyží a že u nás lyžuje nejméně 2 a půl miliónu lidí, pak jistě lyžování nejen po ozdravných hodnotách, ale i po stránce ekonomické má vysokou hodnotu. Jsme si vědomi, že tento velký počet lyžujících občanů není dosažen jen naší zásluhou. Na jeho širokém rozmachu se podílejí Školy, podniková rekreace a rekreace ROH, ČSM, turisté i příslušníci ostatních sportů, pro něž je lyžování doplňkovým sportem. Je však nepopiratelnou skutečností, že lyžování se organizačně a metodicky řídí jednotlivými osnami námi zpracovanými. Širokému rozmachu přispívá nemalou měrou i 6700 dobrovolných lyžařských cvičitelů, kteří tuto práci konají obětavě, nezištně, z lásky k našemu sportu a jímž za to společně s ostatními lyžařskými pracovníky patří jistě náš dík.

V hlavním referátu s. Vodsloně a v diskusi zde bylo mnohokrát zdůrazněno, že rozvoj tělesné výchovy je nutno zajistit především dostatečnými krytými prostorami. Podle mého názoru by měla být nejméně stejná pozornost věnována budování tělovýchovných zařízení v přírodě. A tak se dostáváme k problémům, které jsou jednou z příčin zpomaleného růstu sportovního mistrovství v našem sportu.

Je to oblast výstavby, údržby a provozuschopnosti lyžařských zařízení na straně jedné a výroba a údržba lyžařské výzbroje na straně druhé.

Lyžařských zařízení, tzn. můstků, sjezdových tratí, slalomových svahů a běžeckých tratí, se od II. sjezdu postavil vcelku dostatečný počet. Je to díky obětavé práci dobrovolných pracovníků lyžařských oddílů. Horší je to ovšem již s výstavbou lyžařských zařízení v okolí lanovek, které jsou ve vlastnictví tělovýchovných zařízení ČSTV nebo v majetku ČSD. Obě tyto organizace v poslední době sice vybudovaly několik lanovek nebo lyžařských vleků, ale projevují v podstatě menší zájem o to, jak se lyžaři, kteří použili jejich výtahu, tzn. přispěli jim k akumulaci určitých nákladů, dostanou z kopce dolů.

Není dodržován dosud platný výnos, že na údržbu lyžařských tratí bude věnováno 5 % z výtěžku lanovky a vleků.

Tato skutečnost nás mrzí především proto, že jde převážně o lanovky a vleky v majetku ČSTV. Přes veškerou snahu nedodržují výrobu kvalitní výzbroje. Vě-

dí střední tělovýchovná zařízení stejné zásady pro všechny druhy sportovních odvětví. Na Strahově a na jiných letních tělovýchovných zařízeních je samozřejmostí, že ten, kdo si zařízení pronajme, má připraveno hřiště, doskočiště nebo atletickou dráhu a že tato zařízení jsou provozuschopná. To je samozřejmé, protože zaplatil patřičný obnos za pronájem zařízení.

U lyžařských zařízení — můstků, sjezdových tratí a slalomových svahů tato samozřejmost dodržována není, přestože se poplatce za pronájem platí stejně, tak jako v případě zařízení letních. Neupravené, zarostlé tratě a špatné profily skokanských můstků jsou každoročně příčinou stovky zranění a vyžadí na dlouhou dobu lidí z pracovního procesu. Na tento stav jsme soustavně upozorňovali a také jsme naše připomínky uplatňovali v předsjezdové diskusi.

Výcvikové tábory našich skokanů, kteří se od olympijských her v roce 1964 probojovali na přední místo ve světové špičce, začínají tradičně již úpravou můstků, na které stráví tři dny soustředění, a tak tréninkový čas není plně a kvalitně využit. To se opakuje téměř na každém mistru, na kterém se soustředění reprezentantů koná. To jsou ztrátové časy, které nakonec naruší trénink a formu závodníků. Je to zcela zbytečné. Jde jen o to, aby každý plnil své úkoly. Vždyť přece posláním správy tělovýchovných zařízení je zajišťovat provoz zařízení tak, aby přispívala ke zvýšení úrovně našeho vrcholového sportu.

Dalším trvalým problémem je kvalita lyžařské výzbroje. Naše výrobní podniky vyrábějí vcelku kvalitní lyže pro širokou potřebu. Neumějí se však vypořádat s výrobou lyží pro vrcholový sport, a tak jsme stále nuceni pro závodníky vyšších výkonnostních tříd a pochopitelně i pro reprezentanty dovážet lyže ze zahraničí. Množství lyží, které dovezeme, však nestačí zdaleka krýt potřebu. To je přirozené, protože jsme si vědomi omezených devizových možností.

Stejná nebo přesněji řečeno horší situace je v kvalitě lyžařských vosků. Dobrých, kvalitních vosků je jako šafránu, závodníci je před sebou schovávají, a tak dochází k pěstování ne právě dobrých povahových vlastností. Tento stav trvá již desetiletí a přes veškerou snahu trenérů a dalších odborníků, kteří působí jako poradci u výrobních podniků, se situace nelepší.

V tomto směru by výrobní resorty měly výrazněji zlepšit péči o výrobu kvalitní výzbroje. Vě-

řím, že nejsme v těchto problémech osamoceni, že potíže s kvalitou a vhodností výzbroje, případně výstroje mají i ostatní sporty.

Tato problematika není zanedbatelná, protože na dobré výzbroji a výstroji hlavně pro špičkové závodníky je závislá úroveň sportovního mistrovství.

Doporučují, aby nově orgán, který bude zvolen, zařadil na své nejbližší zasedání rozbor situace v oblasti tělovýchovných zařízení a výroby sportovního náčiní a výzbroje a navrhl závěry, které pomohou urychleně zjednat nápravy. To bude jeden z velmi zásluhných úkolů, na které široká sportovní a tělovýchovná veřejnost tolik čeká.

Chtěl bych uvést několik námětů, které podle mého názoru by mohly přispět k řešení situace:

V celém našem národním hospodářství se začínají v praxi projevovat kladné výsledky nové soustavy řízení našeho hospodářství. Doporučují, aby se zásady nové soustavy řízení uplatnily v plné šíři také v oblasti tělesné výchovy, především na úseku tělovýchovných zařízení. Důsledně zavedení všech podnikových prvků do řízení účelových zařízení ČSTV je prvním předpokladem pro zlepšení situace. Ukazuje se, že dosavadní organizace je zastaralá, přežitá a že nestačí zvládnout náročné úkoly. Měl by být vytvořen jednotné řízený podnik, v celém podniku zavést ekonomická pravidla podle nové soustavy řízení včetně hmotné zainteresovanosti všech pracovníků. Podniku ponechat širokou pravomoc v oblasti plánování, financování, investiční výstavby a odměňování. Předepsat odvody a ostatní iniciativu ponechat na vedoucích středisek. Velkoresej organizace investiční výstavby nových zařízení v oblastech, kde jsou pro to podmínky a kde je zaručena rychlá návratnost investovaných prostředků. Náměty v tomto směru máme podrobně zpracovány a v případě realizace tohoto námětu je předáme. Podrobnostmi nechci sjezdové jednání zdržovat. V uplatnění zásad nové soustavy řízení právě v oblasti tělovýchovných zařízení vidíme záruku rychlého zlepšení situace. V tomto směru bude však velkým problémem vyrovnat se se specifickostí tělovýchovných zařízení, tzn. aby při plnění hrubého důchodu a zisku nebyla potlačena účelovost, to je pomoc rozvoji tělesné výchovy.

Stejně tak doporučují zvážit námět, aby výroba, údržba a oprávněnost tělovýchovné výzbroje, výstroje a tělovýchovného nářadí přešly pod správu ÚV ČSTV. Pak se naskytá otázka, zda by podnik

Dokončení na str. 71.

Skokani znovu v úloze průkopníků POPRVÉ V KANADĚ

- PO TĚMĚŘ SEDMIHODINOVÉM LETU NAD MOŘEM PRISTÁNÍ V MONTREALU • JEZDILLO SE ZA POCHODU • KDE VZÍT
- DOLARY? • V RÁJI KANADSKÝCH LYŽAŘŮ JAKO DOMA •
- CENY DÁVAL JAROLÍMKŮV SOUPEŘ Z HOLMENKOLLENU • SKOKY PŘES 200 (STOP)

Na pozvání amatérského lyžařského svazu Kanady a Ski klubu Ottawa startovali poprvé v historii našeho závodního lyžování naši sportovci na kanadském sněhu. K mezinárodním závodům ve skoku na lyžích, které se uskutečnily v hlavním městě Kanady Ottawě, odletěli skokani ZMS Jiří Raška, MS Zbyněk Hubač pod mým vedením. O lyžařském závodním sportu v Kanadě jsme byli málo informováni a tak byli všichni členové výpravy právem zvědaví na všechna lyžařská zařízení, můstek, organizací a vůbec na všechno, co souvisí jak se závodním, tak i rekreačním lyžováním.

Naše malá výprava odletěla 22. února 1967 v 10.50 hod. dopoledne z Ruzyně maďarským letadlem IL 18 do Amsterdamu. Zde byla jenom malá časová rezerva na přestup. Proto rychle přes tranzit zajistit si palubní vstupenky s místenkami a již nás letuška vedla k velikému zaoceánskému letadlu DC 8 Coronado Holandské letecké společnosti KLM. Ve 13.50 hodin našeho času jsme opustili Amsterdam a vzlétli na dalekou cestu přes oceán. První přistání na kanadské půdě bylo v Montrealu po téměř sedmihodinovém letu v 15.30 tamějšího času. Po pasových formalitách jsme se ocitli před celníci v letištní hale, kde už byla připravena naše zavazadla na zvláštním vozíku. Po kontrole, zda jsou v pořádku a všechna, odvezl je zaměstnanec k letadlu, kterým jsme měli pokračovat za půl hodiny do Ottawy.

Z mezinárodního křídla letiště jsme se museli přesunout na vnitrozemské, které, ač v jednom areálu, přece jenom je hodně vzdálené. Je to skutečný labyrint. Štěstí, že se nás ujala jedna z mnohých zaměstnankyň letiště a vedla nejbližším směrem k určenému nástupišti. Cesta to byla dlouhá a jediné štěstí, že jsme se pohybovali většinou po chodbách s gumovou pohyblivou podlahou, takže cesta ubíhala pod nohama dvojnásob. U vchodu do letadla, které nás mělo dopravit do Ottawy, nás zadržela jedna z úřednic letiště a požadovala na nás 28 dolarů za přepravu lyží. Začalo velké dohadování, vysvětlování a výsledek zněl: »Bud' zaplatíte, nebo zůstanou lyže v Montrealu.« Učinil jsem ještě poslední zoufalý pokus a intervenoval u dispečerského pultu. Nakonec všechno

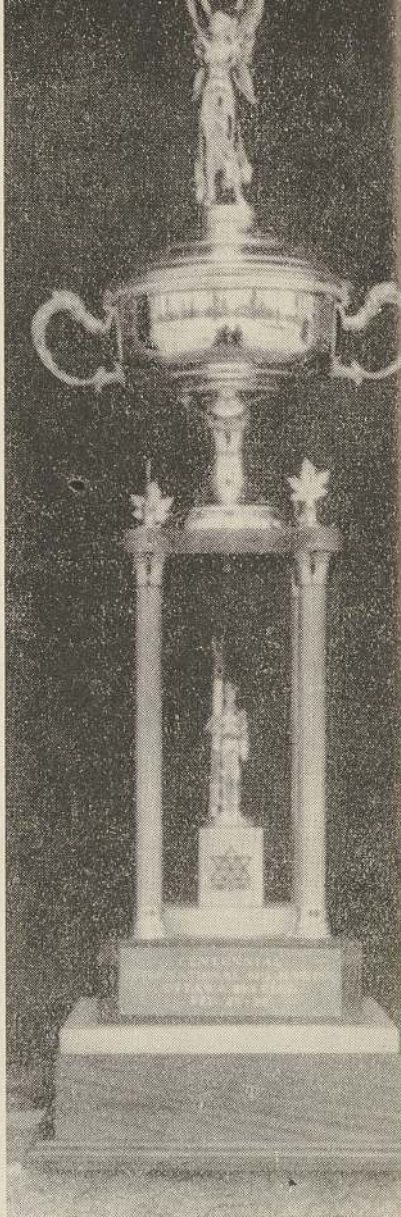
dobře dopadlo, chyba se vysvětlila a tak jsme po čtyřiceti minutách letu přistáli v 17.00 hodin na letišti v Ottawě.

U Lorda Elgina

Zde nás již čekali zástupci pořádjící jednoty, našeho velvyslanectví a bývalý lékař našeho družstva MUDr. Bořek Korecký který v Ottawě pracuje a který nám byl přidělen jako průvodce a tlumočník.

Ubytování bylo zajištěno v hotelu Lord Elgin přímo ve středu města. Je to jeden z nelepších hotelů v Ottawě. Třílůžkový pokoj s příslušenstvím, televizorem a rozhlasovým přijímačem nám plně vyhovoval. Při příchodu do hotelu na nás čekal zástupce cestovní společnosti ALLAN'S TRAVEL SERVICE LIMITED, která se starala o náš transport a celý pobyt v Kanadě. Předal nám každému 40 dolarů s tím, že se budeme stravovat na vlastní konto. Dále nám sdělil, že hotel je placený do pondělí 27. února a máme-li zájem zůstat déle, prosím, ovšem na vlastní náklady.

Organizátoři závodů nám předali informační materiál a již předem vylosovanou startovní listinu. Poprvé jsme byli prakticky informováni o programu našeho pobytu a o průběhu soutěže. Měly se uskutečnit dva závody, v sobotu 25. února a v neděli 26. února 1967 jako soutěž jednotlivců i dvoučlenných družstev a oba se započítávaly do konečného hodnocení. Unaveni jsme byli všichni až až a tak hurá do postele! Však již bylo 10.00 hodin, tj. 4.00 hodiny našeho času. Ráno byl každý z nás již v 5.00 hodin vzhůru. Hlásil se o své žaludek, ach ta klimatizace! Z vlastních zásob

Vítězná trofej čs. skokanů

jsem se najedli a pokračovali opět ve spánku. V 9.00 hodin pro nás přijel pan Fred Morris, předseda lyžařského oddílu Ottawy a trenérské rady Kanadského amatérského svazu, a odvezl nás k můstku.

V lyžařském centru

Postaven je 15 mil od Ottawy uprostřed lyžařského střediska Camp Fortune. V tomto lyžařském území, které bylo postaveno pro obyvatele Ottawy, je asi 50 různých lyžařských vleků a jedna sedačková lanovka. Rozmanitě

slalomové svahy, kterých je dostatečný počet, jsou stále průběžně upravovány rolbami tak, že skýtají návštěvníkům dobré podmínky za každého počasí. Krajina podobná severské — pahorkatina, takže stráně pro lyžování jsou poměrně krátké. Na každém svahu pojiždějí sjezdáři ve zvláštních červených větrovcích, které svítí na dálku. Na zádech mají bílý kříž. Tak jsou označeni instruktoři, kteří jsou zároveň členy Horské záchranné služby. Středisko má dvě přístupové silnice a dvě velká parkoviště, která jsou stále udržována. Postaveny jsou zde také dvě velké dřevěné boudy, ve kterých je umístěna samoobsluha. Zařízení uvnitř velmi jednoduché; dlouhé dubové stoly a lavice jsou veškerým zařízením podniku.

Kästle a Fischer

Bez zajímavosti není ani další zařízení. Přijede-li nějaký návštěvník bez výstroje a výstroje, má možnost si vše vypůjčit. Půjčovna je postavena hned vedle hlavního parkoviště. Převládají zde lyže rakouské výroby zn. Kästle a Fischer. Rovněž boty a vázání jsou dováženy převážně z Rakouska. Lyžování v Kanadě začíná být v posledních letech velmi populárním sportem. Říkal nám MUDr. Korecký, že když zde byl před třemi roky, lyžovalo zde ještě velmi málo lidí. Například v jejich podniku jenom několik jedinců. Nyní snad již není v Ottawě mladého člověka, který by neholdoval bílému sportu. Z toho důvodu se také sportovní zařízení v tomto lyžařském středisku stále rozrůstá. Lyžaři jsou členy lyžařského klubu Ottawa, kde platí poměrně vysoké členské poplatky. Veškerá sportovní zařízení však používají zdarma. K vlečům, které jsou vzdáleny i několik stovek metrů od hlavního parkoviště se nechávají dovážet návštěvníci taxíky. Jsou to sněhové skútry, které mají připojeny dvousedadlové saně. Život je zde prostě díky automatizaci velmi pohodlný a lidé těchto vymožeností pro svoje pohodlí plně využívají. Iž z toho důvodu je skutečně velikou náhodou potkat lyžaře na běžecích lyžích. Avšak i tato disciplína se začíná i zde rozvíjet. Zatím to jsou víceméně takové výlety po vyznačených trasách, které jsou též denně upravovány.

Vraťme se však k můstku a závodům

Při příjezdu na parkoviště do sportovního střediska se před námi objevil v celé své velikosti. V minulém roce byl přebudován a zvětšen na P 60 m. Nájezd z ko-

vové a dřevěné konstrukce je asi 15 m vysoký. Ruben kovový smontovaný, pokrytý dřevěnými deskami. Dojezd končí mírným protisvahem, kde je postavena jednopatrová dřevěná budova s lyžárnou a samoobsluhou. Přes noc napadlo asi 30 cm sněhu a na můstku ani šlápnuto. To nám připomnělo trochu domov. Tak jsme se pustili do práce ještě asi se čtyřmi kanadskými skokany. Můstek se nám podařilo celkem dobře upravit a tak odpoledne bylo možno absolvovat první trénink. Sněh na nájezdu byl velmi pomalý a z toho důvodu skokani docílovali nejdelších skoků kolem 150 stop. Zde jsme také poprvé skákali v podmínkách, kdy se délka měřila nikoli v metrech, ale ve stopách. Také čísla umístěná na doskočišti začínala stovkou a končila číslem 260. Po absolvování pěti tréninkových skoků nás odvezl pan Morris zpět do Ottawy.

Večer jsme byli přijati i s ostatními delegacemi na radnici starostou města. V pátek 24. února se měl uskutečnit trénink až odpoledne v jednu hodinu. Pořadatelé nás však zapomněli odvézt k můstku a tak byl na programu neplánovaný odpočinek. Ten přišel vhod, protože jsme byli stále unaveni a nemohli se vyrovnat s tím velkým časovým rozdílem.

V sobotu 25. února, v den prvního mezinárodního závodu, byli přepraveni všichni účastníci závodu k můstku zvláštním autobusem. Od 11.00 do 12.00 hodin se uskutečnil trénink a ve 14.00 hodin první část závodu. Na startu se sešlo 35 závodníků ze sedmi států. Počasí velmi nepříznivé, silný nárazový vítr ze západu a mráz -30 °C. Závodníci měli k dispozici 3 skoky. První zkušební a další dva se započítávaly do soutěže. Nejlépe si v tomto závodě vedl Švéd Kjell Sjöberg, který za skoky dlouhé 179 a 194 stop obdržel 197,7 bodů a zvítězil před naším skokanem ZMS Jiřím Raškou, kterému přířklí rozhodčí za skoky dlouhé 179 a 182 stop 180,3 bodu. Třetí se umístil MS Zbyněk Hubač skoky dlouhými 183 a 176 stop a počtem bodů 179,8.

Tento závod se uskutečnil též jako soutěž jednotlivců o ceny Sigrudda Lockeberga. Vyhlášení výsledků a odměňování vítězů se uskutečnilo bezprostředně po ukončení závodu v prvním poschodí samoobsluhy na konci dojezdu. Ceny předával vítězům osobně pan Lockeberg. Je to pán starý přes 80 roků původem Nor, který zakládal skokanský sport v Kanadě a z jehož iniciativy a jistě i finanční podpory byl můstek v Camp Fortune postaven a renovován. Pamatoval se na našeho arch. Karla Jarolímka, s nímž startoval na Holmenkollenu.

V neděli 26. února byl uskutečněn druhý mezinárodní závod. Trénink opět od 11.00 do 12.00 hodin a ve 14.00 hodin vlastní závod se zkušebním skokem. Počasí bylo o něco přívetivější proti sobotnímu. Sněh přemrzlý prašan, na nájezdu zledovatělý. Pořadatelé nájezd pokropili vodou, aby se stopa zrychlila. Jejich přáním bylo překonání hranice 200 stop. To se také v odpoledním závodě podařilo dvěma skokanům, Sjöbergovi, který skočil 198 a 202 stop a opět v tomto závodě zvítězil, a Jiřimu Raškovi, který se umístil opět na druhém místě skoky dlouhými 191 a 200 stop. Zbyněk Hubač byl skoky dlouhými 191 a 189 stop třetí.

V celkovém hodnocení za oba dny v soutěži jednotlivců zvítězil Kjell Sjöberg před naším ZMS Jiřím Raškou a MS Zbyněkem Hubáčem. Domnívám se, že bodový rozdíl mezi Sjöbergem a Raškou byl neúměrný a vyplýval z toho, že bodový rozhodčí na jedné straně přeceňovali výkony Sjöberga a na druhé nedoceňovali výkony našich závodníků. Vyplývalo to již z toho, že zde byl Sjöberg předem označován za hvězdu světového skokanského sportu. Tím větší však bylo překvapení pořadatelů a asi tři tisíc diváků, kteří sledovali průběh závodu a vítězství našeho družstva. Po sobotním závodě, kdy vedli Švédové před naším družstvem o 3,2 bodu, byli označováni v televizních relacích i v tisku za jasné favority soutěže.

Vyhlášení výsledků a rozdělení cen bylo uskutečněno opět ihned po ukončení závodu, tentokrát na dojezdu můstku. Za vítězství v jednotlivcích součtem obou závodů byli sportovci odměněni zlatou, stříbrnou a bronzovou medailí, které předala vítězům paní Vanierová, manželka guvernéra. Za vítězství v družstvech předán našim sportovcům velký pohár, který nazvali pořadatele CENTENNIAL TROPHY. Ten zůstal na našem velvyslanectví v Ottawě a během roku bude převezen na ÚV ČSTV sekci lyžování. Po ukončení slavnostního vyhlášení výsledků byli všichni závodníci i pořadatelé pozváni na závěrečný banket do prvního poschodí samoobsluhy na dojezd můstku.

Závody měly veliký ohlas mezi veřejností. Ve všech programech televize byly přenášeny záznamy ze závodů. V novinách se rozepisovali sportovní redaktori velmi obšírně o průběhu závodů a komentáře byly doplněny mnoha fotografickými záběry. V pondělí po závodech docházelo hodně gratulací našemu velvyslanectví v Ottawě k úspěchu našich sportovců.

V závěru lze říci, že i když účast zahraničních skokanů na

těchto mezinárodních závodech nebyla vynikající, odvedli naši skokani veliký kus poctivé práce a dobře reprezentovali naši socialistickou republiku a náš sport. Jejich první start na kanadském sněhu v historii našeho lyžování byl úspěšný.

ZDENĚK REMSA,
trenér družstva

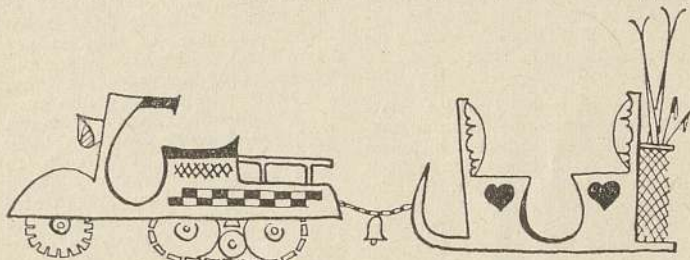
DRUŽSTVA:

1. ČSSR	763,1 bodu	25. ÚNORA:
2. Švédsko	750,8 bodu	1. Kjell Sjöberg (Švédsko)
3. Rakousko	690,9 bodu	197,7 b. (179 a 194 stop)
4. Švýcarsko	681,0 bodu	2. Jiří Raška (ČSSR)
5. USA	618,8 bodu	180,3 b. (179 a 182 stop)
6. Japonsko	557,8 bodu	3. Zbyněk Hubač (ČSSR)
7. Kanada	520,1 bodu	179,8 b. (183 a 176 stop)
		4. Zehnder (Rakousko)
		173,9 b. (177 a 171 stop)
		5. Schuster (Rakousko)
		171,0 b. (175 a 166 stop)
		6. Machler (Švédsko)
		165,6 b. (170 a 167 stop)
		7. Garretsen (USA)
		162,1 b. (165 a 167 stop)
		8. Heim (Rakousko)
		161,2 b. (165 a 163 stop)
		9. Charland (Kanada)
		149,9 b. (152 a 163 stop)
		10. Ivar Frederiksen (Kanada)
		140,7 b. (152 a 148 stop).

26. ÚNORA:

1. Kjell Sjöberg (Švédsko) 213,5 b. (198 a 202 stop)
2. Jiří Raška (ČSSR) 205,5 b. (191 a 200 stop)
3. Zbyněk Hubač (ČSSR) 197,5 b. (191 a 189 stop)
4. Zehnder (Švýcarsko) 185,7 b. (181 a 180 stop)
5. Schmidt (Švýcarsko) 181,3 b. (181 a 180 stop)
6. Schuster (Rakousko) 180,3 b. (179 a 181 stop)
7. Heim (Rakousko) 177,4 b. (177 a 177 stop)
8. Garretsen (USA) 176,4 b. (176 a 179 stop)
9. Machler (Švédsko) 174,0 b. (172 a 176 stop)
10. Coucheron (USA) 166,7 b. (166 a 164 stop).

Kresby J. Kamíková

Další cesta skokanů vedla na největší můstek na světě

Do Vikersundu přicestovala naše výprava s ostatními závodníky po mezinárodních závodech z Arendalu lůžkovým vozem a autobusem. Všichni účastníci letů byli ubytováni v Bad hotelu Vikersund. Ubytování v dvoulůžkových pokojích bylo pohodlné. K dispozici jsme měli po celý den bazén s termální vodou a dvě sauny. Nás však zajímal hlavně můstek. Postaven je asi 4 km od Vikersundu na úbočí nevysokých hor. Chráněn před větrem je ze tří stran. Jedině západní vítr má přístup. Dřevěný nájezd vysoký 20 metrů přechází v přírodní, takže přechod na stůl, stůl a doskočiště jsou přírodní. Má kružnicový profil, kritický bod 120 m a H: N 0,585. Velmi široké doskočiště přechází v rovinu mírným obloukem tak velkého poloměru, že by nebyl problém můstek zvětšit na P 130 m. I za momentálního stavu lze dosáhnout délky skoku 160 m. Napohled skutečně nejhezčí můstek na světě. Všechny tyto okolnosti dávají předpoklad, že při příznivém počasí světový rekord Griniho bude překonán.

■ Páteční úvod se nevydařil

V pátek se měl uskutečnit první závod soutěže. Jury předem rozhodla provést každý den tři skoky, z nichž se vždy dva nejlepší z každého dne měly započítávat do soutěže. Ve Vikersundu byla zavedena jedna zvláštnost, při letech vzduchem neobvyklá — každý den byly vyhlášovány dílčí vý-

VIKERSUND

sledky a prvních deset závodníků odměněno cenami. Závod hodnotilo pět stylových rozhodčích FIS obvyklým způsobem. Body za délku skoku se přepočítávaly podle nejdelsího skoku v kole, který byl hodnocen šedesáti body. Za každý metr pod tento výkon ztráceli závodníci 1 bod. Páteční závod byl však po startu předskokanů odvolán. Bylo velmi špatné počasí. Vítr dosahoval chvílemi až 12 m za sek. a hustě přšelo. Jury byla proto nucena závod odložit.

■ Sobota ve znamení suverénního vítězství Rašky

Na své páteční poradě rozhodla jury o tom, že v sobotu provede každý skokan čtyři lety. První zkušební a další tři do soutěže, z nichž se dva nejlepší lety započítají do výsledků. Závod byl zahájen v pravé poledne. Počasí pro lety opět špatné. Nárazový vítr s dešťovými přeháňkami a teplo. Při zkušebním skoku měl těžký pád závodník NDR Queck. Naštěstí vyvázl bez vážnějšího zranění. Na to reagovala jury svoláním porady a po delší diskusi rozhodla pokračovat v soutěži.

Závod se začal vyvíjet velmi dramaticky. Mnozí závodníci skákali se strachem a to se projevovalo i na jejich výkonech. Délky skoků se pohybovaly od 100 do 120 metrů. Nejlépe se uměl s touto psychózou vyrovnat náš závodník Jiří Raška. Prvním skokem dlouhým 129 m a stylově velmi čistě provedeným se ujal vedení v soutěži. Ve druhém skoku prodloužil dokonce délku svého skoku o 9 metrů a skokem dlouhým 138 m se stal suverénním vítězem sobotní soutěže. Zvítězil o 17 bodů před Norem Wirkolou a Němcem Neuendorferem. Dívala skočil 122 a 108 m a byl po prvním dnu šestnáctý. Zbyňkovi Hubačovi se nedařilo a umístil se ve druhé polovině závodníků.

■ Nedělní závod patřil Rakušanu Bachlerovi a jeho světovému rekordu

V neděli pokračovaly lety posledním závodem soutěže. Počasí bylo zase velmi nepříznivé a možno říci ještě horší než v sobotu. Teplota a hlavně silný nárazový vítr nedávaly předpoklad, že by mohl být překonán světový rekord. A přece to vyšlo. Byl to Rakušan Bachler, který překvapil všech 45 000 diváků. Krásným stylovým skokem dlouhým 154 m překonal Nora Griniho o plně čtyři metry. Provedl sice široký doskok snožmo, byl však naprosto jistý. Již v přechodovém oblouku zvedal ruce vysoko nad hlavu. Tímto skokem se ujal vedení v soutěži i v celkovém hodnocení. Náš Raška, který byl po sobotním suverénním vítězství favoritem soutěže, bojoval, seč mohl. Při prvním skoku dolétl na hranici 125 metrů. Avšak ani tato délka nestačila na bodové vyrovnání naskoku Bachlera. Nyní záleželo na druhém skoku, ve kterém začal boj o přední pozice. Říká se, že když se dva perou, třetí má užitek. V tomto případě se prali tři, a užitek měl čtvrtý. Druhý skok se nepovedl ani Raškovi, ani Wirkolovi a ani Neuendorfovi. Naopak Bachler skákal ve vynikající for-

mě a měl svůj den. Skokem 134 m dlouhým si zajistil vedení v soutěži. Nutno se zmínit také o výkonech Poláka Kocjana, který v prvním skoku měl druhý nejdelší skok v soutěži 144 m s pádem a druhým skokem ulétl na 133 m.

Po ukončení druhého kola jury rozhodla nepokračovat dále v soutěži. Podmínky se stále zhoršovaly a bylo by ohroženo zdraví závodníků. Do celkového hodnocení se započítaly dva nejlepší výkony ze soboty a jeden nejlepší z nedělní soutěže. Tři skoky určily vítěze letošních letů vzduchem na lyžích ve Vikersundu. Stal se jím Rakušan Reinhold Bachler před naším Jiřím Raškou a Norem Wirkolou. Raškovo druhé místo v této silné soutěži je pro něho jistě cenným úspěchem. V minulém roce let vzduchem v Planici vyhrál a letos dokázal být druhý.

Našemu dalšímu závodníkovi v soutěži Ladislavu Dívilovi se vedlo střídavě. V každém závodě se mu povedl jenom jeden skok, a to v tak těžké soutěži na umístění mezi prvními desíti nestačilo. V sobotu skočil 122 m a v neděli jeden skok 120 metrů. V celkovém hodnocení byl na sedmáctém místě. Domnívám se, že v jeho silách byl daleko lepší výkon. Trpí však komplexem »vítra«, z kterého má veliký strach, a ten, myslím, podstatně ovlivnil jeho výkon na letošních letech ve Vikersundu. Třetímu našemu startujícímu v této soutěži, již zkušenému »letci« Zbyňkovi Hubačovi, se nedařilo ani v neděli. Po nepodařeném startu na Holmenkollen se nemohl stále »najít«. Umístil se až ve druhé polovině závodníků jako 25.

V letošním roce byl tedy překonán světový rekord ve skoku na lyžích dvakrát během sezóny a poprvé v historii padla vysněná 150metrová hranice. Věřím, že ani tento fantastický rekord nebude mít dlouhé trvání a jsem přesvědčen, že stošedesátka na sebe nedá dlouho čekat. V silách skokanů je v nynější době i více.

Zdeněk Remsa, trenér družstva

Hodnocení družstev v předolympijských závodech

Severští skokani nejlepší

Svého času Československo navrhovalo zavést na mezinárodních závodech ve skoku hodnocení družstev, které by ukázalo výkony celého kolektivu skokanů.

Tento způsob jsme zavedli v »Poháru přátelství« a dále je zavedli na soutěžích v Planici.

Pan Fred Wurth vypracoval hodnocení družstev z mezinárodního týdne v Grenoblu [3 nejlepší z každého národa].

POŘADÍ V AUTRANS (P = 70 m):

1. Finsko (Kankonen, Vaisanen, Mattila) 862 bodů
2. Polsko (Kocjan, Przybyla, Witke) 622 bodu
3. ČSSR (Doubek, Rydval, Motejlek) 616,6 bodu
4. Francie 603,7 b., 5. NDR 590,5 b., 6. SSSR 577,9 b.

POŘADÍ ST. NIZIER (P = 90 m):

1. Norsko (Wirkola, Grini, Jensen) 623,9 bodu
2. Jugoslávie (Eržen, Mesec, Štefančič) 598,5 bodu
3. Finsko (Ruotsalainen, Vaisanen, Kankonen) 591,5 bodu
4. ČSSR (Raška, Höhnel, Motejlek) 574,7 bodu
5. Rakousko 542,7 b., 6. NSR 542,5 b.

Diskusní příspěvek na III. sjezdu ČSTV předsedy

ústřední sekce lyžování

K. Smoly

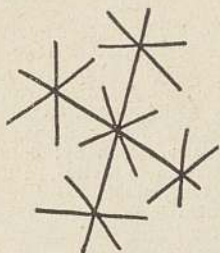
Dokončení ze str. 67.

ky, resp. účelová zařízení neměla být řízena formou oborového podniku, do kterého by byla začleněna tělovýchovná zařízení, Sportovní a turistické nakladatelství, Sazka, Sport-Turist, Sport-Projekt a výroba sportovního nářadí a potřeb [včetně údržby a opravárenství].

Na toto oborové ředitelství by tím byla převedena odpovědnost za ekonomické a materiální zabezpečení tělovýchovné a sportovní činnosti, a tím by byly oproštěny vrcholné orgány ČSTV od těchto starostí a mohly by se plně věnovat zabezpečování dalšího rozvoje tělovýchovného procesu.

V. P.

Lyžařská sezóna předolym-
pijského roku se chýlí ke
ke konci. Ti, kteří již nasbírali
dostatek bodů, již pomalu od-
kládají lyže. Ostatní se snaží
svoje body ještě zlepšit. Urput-
nost bojů tedy nepřestala. Po-
kračuje jen s jinými jmény.
Jednou z posledních příležitostí
v tomto směru bylo Frühjahrs-
kritérium von Tirol, kte-
rého se zúčastnili i naši závod-
níci.

Oproti jiným zájezdům bylo sta-
noveno jako výjezdní postavení
ne Praha, ale České Budějovice,
kde se sešla šestičlenná skupina
ve čtvrtek 30. 3. 1967. Poslední
krátká kontrola a konvoj dvou
osobních automobilů zn. Škoda
vyjíždí směr Horní Dvořiště. Dále
přes Linc, Salcburk a Bischofs-
hofen (místo úspěšných startů
našich skokanů) do Innsbrucku.
Oproti jiným zájezdům byl tento
úsek cesty až příliš klidný, a tak
jsme mohli všichni ve čtvrtek ve-
čer spokojeně usnout v hotelu
Grauer Bär. V pátek trénink na
sjezdové olympijské trati na Pat-

Dálnice mezi Lincem a Salcburkem

scherkofelu, kde měla být vyty-
čena trať I. obřího slalomu o Ko-
fix Trophe. Prohlídka se poněkud
opozdila a tak »dík« pozdnímu
příchodu na první schůzi jsem se

vt. za vítězem Huberem (současné
nejlepším rakouským slalomářem)
jsou víc než nadějně. Janda star-
toval se startovním číslem 25 a
Čermák 40, což na rozbité trati

Z Tyrol se

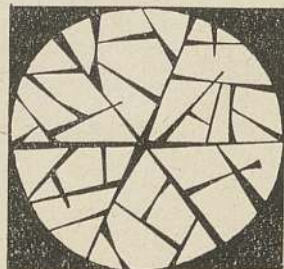
vyhnul členství ve všech závod-
ních komisích.

Sobotní ráno nás v Innsbrucku
přivítalo novým sněhem a před-
tuchou, že na Patscherkofelu to
bude ještě horší. A skutečně bylo.
50 cm nového sněhu způsobilo
přesunutí startu o 1/2 hodiny, což
je při závodech v Rakousku ne-
zvyklé. Navíc mlha, že by se dala
krájet. Za těchto podmínek jsem
měl ze startu našich poněkud
obavy. Nastěští byly zbytečné.
Anna Mohrová potvrdila, že má
letos vynikající formu, a tak se
startovním číslem 9 zůstala na 6.
místě za vítězkou Hecherovou jen
o 2,49 vt. a její bodový zisk byl
velmi dobrý. Již dnes jí zaručuje
I na závodech I A start ve II.
skupině.

Hodlnu po ženách zahájil sou-
těž mužů se startovním číslem 1
Rakušan Nindl. I v této soutěži
si naši muži vedli velmi dobře a
výsledky jandy a Čermáka na 20.
a 23. místě s odstupem 4,70 a 6,12

(nový sních se pořadatelům přes
veškerou snahu nepodařilo upra-
vit) je automaticky ztráta 1 1/2 až
2 vt. proti závodníkům I. skupiny.

Hned po závodě balení a odjezd
do Mayerhofenu. Stejně jako
v Innsbrucku i v Mayerhofenu nás
přivítal nový sních, kterého zde
bylo až skutečně dost. Naším se
tentokrát nedařilo jako v Inns-
brucku, a tak Mohrová skončila
14., Pažout 30., Janda 32. a Čermák
34. Odpoledne rozdělení cen za
účasti všech místních veličin včetně
ně pana starosty, který již den
předtím měl velmi hezkou feč na
společné večeři v radnici.

Úsměv Anny Mohrové je na
místě. Vždyť z Frühjahrskrite-
ria odváží dobré body

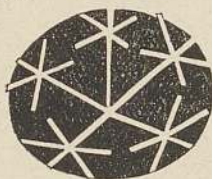
Ráno opět zabalit a rychle přesun do Tuxu na slalomy. Nové středisko Zillbertalu se opravdu snažilo udělat pro závodníky i doprovod, co bylo v jeho silách. Oba slalomy byly vedeny členitým terénem a měly dobrou organizaci. V ženách se tentokrát prosadily velmi dobré západní Němky a v jejich patách naše Mohrová s odstupem 1,53 vt. za vítězkou. Škoda, že bodová přírážka zde byla poměrně vysoká. V soutěži mužů zajel opět naprosto spolehlivě Janda. Snad poprvé v letošní sezóně jsem měl pocit, že nemůže upadnout. Jeho 13. místo je velmi hezkým úspěchem stejně jako bodový zisk ze soutěže. Škoda nešťastného pádu Čermáka v I. kole. Jeho výsledek II. kola opravňoval k naději na umístění do 15. místa.

I tak jsou všechny výsledky velmi dobré, když uvážíme, že se závodu zúčastnili reprezentanti 14 zemí a počet startujících byl vždy kolem 100 (!) u mužů a 50 u žen.

Zpáteční cesta byla již více prověřkou stálostí výkonů nejen

Muži: startovalo 95, dokončilo 60.

1. Huber (Rak.)	1:59,76
2. Schnieder (Šv.)	2:00,31
3. Heckelmüller (NSR)	2:00,39
20. Janda	2:04,47
23. Čermák	2:05,88
37. Pažout	2:08,61
40. Petřík	2:09,70

Obří slalom — Mayerhofen —
2. 4. 1967 — startovalo 41, dokončilo 36.

Ženy:

1. Laprellová (NSR)	1:10,01
2. Schineggerová (Rak.)	1:10,07
3. Mittermayerová (NSR)	1:10,57
16. Mohrová	1:14,39

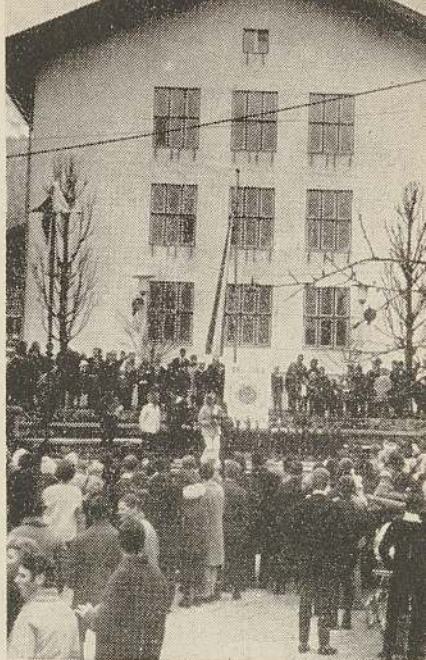
Muži: startovalo 97, dokončilo 61.

1. Prinzing (NSR)	1:35,63
2. Tischhauser (Švýc.)	1:36,34
3. Valentini (It.)	1:36,57
30. Pažout	1:40,60
32. Janda	1:40,74
34. Čermák	1:41,05
Petřík diskvalifikován	

Slalom — Tux — 3. 4. 1967 —
startovalo 40, dokončilo 26.

Ženy:

1. Dítfurtová (Rak.)	47,08	57,36	104,44
2. Laprellová (NSR)	48,45	56,13	104,58
3. Jacotová (FRA)	48,56	56,81	105,37
6. Mohrová	49,19	56,78	105,97

Rozdělení cen v Mayerhofenu

Muži:

1. Huber (Rak.)	51,06	49,82	100,88
2. Rusel (Fr.)	51,53	49,68	101,21
3. Nindl (Rak.)	51,71	49,89	101,60
13. Janda	53,58	51,71	105,29
35. Čermák	62,84	51,91	114,80
Pažout diskvalifikován,			
Petřík nedokončil.			

JAN VEDRAL,
trenér družstva sjezdářů

stitem

automobilů, ale i lidí. Přes St. Anton Hohenems a Mnichov jsme ráno ve 4 hodiny rádi ulehli v Plzni. A tak i když jsme (a to prakticky už od 15. února) neviděli ani tentokrát slunce, tak typické pro jarní lyžování, můžeme být všichni se zájmem a jeho výsledky spokojeni.

PŘEHLED VÝSLEDKŮ:

Obří slalom — Patscherkofel —
1. 4. 1967, startovalo 42, dokončilo 37.

Ženy:

1. Hecherová (Rak.)	1:45,91
2. Pallová (Rak.)	1:46,73
3. Dítfurtová (Rak.)	1:46,93
6. Mohrová (ČSSR)	1:48,40

Krátké občerstvení na cestě do Innsbrucku

MISTROVSTVÍ ČSSR ve sjezdových disciplínách 1967

Když přijala dne 29. 5. 1966 XVIII. celostátní konference trenérů lyžování v Cholticích návrh trenérské rady sjezdových disciplín, aby místo dosavadních směrných čísel bylo při určování účasti na mistrovství ČSSR poprvé již v roce 1967 použito zásady jmenovité nominace podle umístění jednotlivých závodníků v celostátním žebříčku roku 1966, bylo nám všem jasné, že se snad sice toto řešení nemůže ve všech disciplínách setkat jen s klady, ale pro sjezdové disciplíny to byl velmi výrazný krok k zkvalitnění mistrovské soutěže jednotlivců. I podle názoru TR sjezdových disciplín pozbyvalo mistrovství ČSSR při úspěšném zavedení celostátní soutěže oddílů (I. ligy) tak trochu nebo více na své vážnosti a významu, což by pochopitelně z hlediska závažnosti vrcholných mistrovských soutěží nebyla dobrá ani správná tendence. Počítalo se sice s tím, že mohou nastat určité organizační komplikace v některých OSK (oblastních soutěžních komisích), ale ty byly zaviněny více reorganizací z krajského na dvoustupňové řízení než změnou účasti na mistrovství. Chyběly nám letos citelně mezičlánky nahrazující dosavadní krajské trenérské rady, jejichž práci nemohly většinou okresní lyžařské sekce se svými trenéry plně nahradit, a bude proto nutno v zájmu věci ihned po skončení sezóny a po řádném prověření i o těchto problémech vážně podumat a vše «nové» organizačně upravit tak, jak to bude nejlépe vyhovovat lyžařskému sportu, i když snad to nebude vždy v úplném souladu s jinými sporty!

Právě proto měla být letos přípravě organizace i vlastního uspořádání všech mistrovských lyžařských soutěží věnována co největší péče bez rozdílu disciplín a v případě mistrovství ČSSR ve sjezdových disciplínách pomoci ze všech sil pořadatelé TJ Slovan Malá Fatra, jakož i dostatek hospodářských prostředků k zajištění prvotřídních mistrovských tratí apod. Do jaké míry se tento první a nejdůležitější předpoklad splnil, musí posoudit příslušné odpovědné komise ústřední i slovenské lyžařské sekce. My jen můžeme konstatovat, že letošní mistrovství ČSSR ve sjezdových disciplínách nemělo tak dobrý průběh, jaký bychom byli právě letos, v nové etapě organizační, potřebovali.

Jako objektivní příčina může být tentokrát uznáno jen teplé počasí, panující právě po celou dobu mistrovství, a to nejen ve dne, ale i v noci, takže snh stále vlhl, vlhl a pak začal i mizet. A tu je zase nutno dotknout se otázky termínu našeho příštího mistrovství. Zdá se, že březnové termíny jsou pro Vrátnou vždy velmi riskantní, a tak by bylo jediné správné volit některý termín v únoru — nejlépe zásadně ve stejném termínu, kdy se konají všechna národní mistrovství alpských zemí, čímž se předem vyhneme zbytečným kolizím s termíny důležitých zahraničních stýků. Vždyť jsme ještě do konce února uvažovali postavit některé tratě (slalomy?) na svazích pod Grúni a pak jsme pí mistrovství ČSSR měli potíže i s tratěmi nahore pod Chlebem!

NĚCO DO DISKUSE

Některé materiální obtíže pořadatelů ve Vrátné, kam bohužel ještě nepronikla průběžná a ekonomická úprava lyžařských tratí mechanizačními prostředky, ač v jiných střediscích jsou roby RA-

TRAC a podobná zařízení již i u nás běžně používány (v první fázi nedostatek salmiaku, dokonce i nedostatek slalomových tyčí, které byly v poměrně velkém množství použity také natrvalo při stavbě sjezdových tratí, s čímž se snad nepočítalo, chybějící terče na branky tratí obřího slalomu apod.), jakož i to nešťastné »nefungující« elektrické měření právě při naší nejvyšší soutěži, kde by o pořadí měly jistě rozhodnout setiny vteřiny, a některé jiné nepřijemné nesnáze ostře kontrastovaly s podmínkami jiného současného význačného lyžařského podniku na Slovensku — mistrovství ČSSR a Tatranským pohárem v klasických disciplínách ve Vysokých Tatrách.

Ponechávám úmyslně srovnávání těchto podniků bez detailů, ale myslím, že by se nad tím měli členové předsednictva lyžařské sekce a hlavně lyžařští pracovníci na Slovensku vážně zamyslet a pokusit se připravit taková opatření, kterými by se podobným disproporcím v disciplínách zabránilo. Ale aspoň jedna zásadní otázka se mi při hodnocení celé situace stále vrací: Nejsi skutečně možné docílit vzájemně výraznější pomoci a případné přímé spolupráce mezi pořadatelé vrcholných závodů ve Vysokých Tatrách, na Chopku a ve Vrátné? Dále: Nejsi skutečně v našich silách zajistit i ve Vrátné trvalou úpravu standardních sjezdových tratí rolobou nebo jiným strojním zařízením? Snad už je načase skončit s neekonomickou úpravou jen těsně před závody šlapáním botami techniků, rozhodčích, závodníků nebo brigádníků z řad Těrchovců? Na sjezdových tratích se musí jezdit celou sezónu a jezdit se na nich může jen, jsou-li průběžně upraveny. Jinak to může vždy dopadnout tak jako při letošním mistrovství, že vzdor nadměrnému

úsilí všech se sjezd nemůže konat — jednorázovou úpravou se jen málokdy podaří docílit tvrdé trati.

Mistrovství jednotlivců ve sjezdových disciplínách pro rok 1967 bylo zahájeno ve čtvrtek 9. března

SLALOMEM MUŽŮ.

První kolo postavil autor Jozef Kíša 71 brankami v Oštěpkové muldě po levé straně lyžařského vleku. Autorem druhého kola byl trenér reprezentačního družstva mužů Jan Vedral — 73 branek. Obě tratě byly stejně dlouhé, a to asi 650 m s výškovým rozdílem 300 m. Celý závod se jel v silné mlze, zpočátku byla kvalita tratí velmi dobrá, ale »nevyržela«. Zvlhlý firnový snh při teplotě vzduchu nad nulou by býval potřeboval daleko důkladnější preparaci salmiakem nebo ještě lépe »tvrdolem«, tj. u nás vyráběným sněhovým cementem, který ale zatím přestal družstevní podnik DRUCHEMA pro nedostatek včasného zájmu pořádatelů složek vůbec vyrábět. Hned první kolo určilo neočekávaného vítěze, když se Mášovi z Dukly B. Bystrica podařilo ujet druhému Petříkovi o celou vteřinu. Ostatní favorité — Janda, Pažout i Vojtěch — v prvním kole »havarovali«, zatímco Čermáka nezastihlo mistrovství v nejlepší formě. Spolehlivou jízdou i ve druhém kole zajistil si pak Jaroslav Máša zasloužené svůj první mistrovský titul. Všichni mu ho přejeme — je to výsledek mimořádné poctivosti v tréninku. Také Luboš Petřík, ač těsně po zranění kotníku, ukázal výbornou formu a ve druhém kole najel na Mášu půl vteřiny. Pro pořadí ve slalomu mu to sice stačilo »jen« na druhé místo, ale nakonec mu to pomohlo k získání mistrovského titulu v dvojboji slalom + obří slalom, když se závod ve sjezdu nemohl

konat. Ve druhém kole se blýskl nejlepším časem Milan Pažout, ale ztrátu z prvního kola přesto nevyrovnal. Dalším překvapením bylo i pěkné umístění Špaleho na 4. místě! Z mladých na sebe upozornili Jaroslav Preisler (12. místem a získáním I. výk. třídy) a Luboš Krasula. Startovalo celkem 66 závodníků, dokončilo jen 52.

Téhož dne odpoledne pokračovalo mistrovství

SLALOMEM ŽEN,

rovněž v Oštěpkově muldě, ale po pravé straně lyžařského vleku.

Trenér Šikula postavil pro I. kolo trať s 51 brankami a Zbyněk Mohr, trenér reprezentačního družstva žen, druhé kolo v 54 brankách (délky obou tratí stejné — asi 450 m s výškovým rozdílem asi 250 m). Brzy po zahájení závodu usadila se v čele Mirka Cuninková s nejlepším časem 53,5 vt., který se již žádné její soupeřce nepodařilo překonat. Vladka Bambasová a Weinertová byly ale jen o 2 desetiny vteřiny za ní, zatímco po prvním kole čtvrtá, dorostenka Milka Kubínová, měla na ní ztrátu více než celou vteřinu. A vzdor

tomu se jí podařilo připravit nám další mistrovské překvapení, když spolehlivou jízdou »ujela« ve druhém kole svým konkurentkám a stala se neočekávanou mistryní ČSSR ve slalomu pro r. 1967. Zato Cuninková a Weinertové se nepodařilo opakovat i ve druhém kole jejich dobrý výkon z prvního kola a obě po těžké kolizi závod vzdaly. Malé zaváhání při jízdě ve druhém kole připravilo Vladku Bambasovou o pouhou 1 desetinu vteřiny, a tím o mistrovský titul

Dokončení na str. 76.

Mezinárodní styky Českého Ski Klubu a českého lyžectva

Dokončení ze str. 65.

va přes 20 osob byla krajně spokojena a Richardson popsal v dlouhých člancích v »The Sportsman« a v knize o zimních sportech, vydané (u Wroughtona) v Londýně, Krkonoše a túru tuto jakož i onu, která na špičák a do Šumavy sledovala. Tam se přičinil o zdar výpravy též Český Ski Klub Plzeň. Výprava tato vynesla mně, jak známo, po vypuknutí světové války přímé obvinění »Grazer Tagespost« a »Prager Tagblatt« z napomáhání šponáží anglických důstojníků v Krkonoších a Čechách. Ten nesmysl! Věc šla tak daleko, že bylo zjištěno, kolik map (Mittelbachových a gener. štábu) Krkonoš a Šumavy jsem skoupil pro výpravu tu (Neugebauer). Ježto vídeňští »sportovci« vedle toho jak Dra Jiřího Gutha-Jarkovského, tak mne denuncovali pro naši mezinárodní činnost olympijskou a jinou, musel jsem ukrýti v Krkonošských archivy všech klubů i Svazu, které u mne deponovány byly. Kdyby se tak nebylo včas a ručně stalo, tak mnohý z nás činovníků ostatních putoval za mříže... Materiálu v korespondenci 20 klubů a svazu za 30 let bylo dost!

Bylo též několik menších výprav s Američany, s americkými Čechy, s říšskými Němci, Švýcary, Poláky.

S těmito poslednějsími byli jsme v korespondenci od roku 1897 (Konrad Ložínski, Lwów, Bobkowski, Krakov atd.) a vykonali túry v Tatrách, tehdy částečně k Maďarům náležejících. Zejména řed. R. Pilát konal zájezdy i výstupy po lyžích ze Zakopaného. Kdo by byl tehdy tužil, že oba tito slovanští národové budou samostatnými sousedy.

Zvláštní kapitolou pro sebe jsou starty našich závodníků v cizině a tím v cizině po léta udržované vážnosti k českým výkonům, zavazujícím k protínávstvím. Jilemničtí H. Bedrník a Mládek byli první Češi, kteří již v zimě 1896 startovali na Taubenberku v Alpách u Mnichova a tam i proti Norům a Švédům zvítězili. To nedalo Vídeňákům spáti, napsali o tom jízlivé poznámky toho smyslu, »že, kdož ví, jací to byli závodníci tam u Mnichova atd., a vyvrcholil ten článek poznámkou: máma v nejbližší době závody v Pötzleinsdorfu, jen at Češi přijedou, a když se aspoň umístí, budeme je respektovati. A tak jsme se rychle dorozuměli, Č. S. K. Praha a Jilemnický Klub sehnali peníze a poslali do Vídeňských Alp Bedrníka, Mládku a

Hrona. A výsledek byl skvělý. Bedrník při hlavní jízdě skvěle proti velké mezinárodní soutěži zvítězil. Tehdy psal pak i »Sport im Bild« o českém lyžectví a přinesl podobenky českých lyžců — Zájezd Bedrníka do Pötzleinsdorfu měl ostatně za následek, že Dr z Dieskau (Sas) byl získán pro následující závody v Dolních Štěpanicích v Jilemnicce.

Velice pozoruhodným byl mezi jiným i Hančův start v Saském Annabergu, kde Hanč skvěle zvítězil vedle řady Čechů při závodech na říšskoněmecké straně Krkonoš. Já jsem dobyl za těžkých poměrů v Garmisch-Partenkirchenu na Kreuzalpe (proti Dru Schraubeovi) třetí ceny a měl zájezd ten hlavně za účel prorazit rakouský bojkot a získati pro zamýšlenou 50kilometrovku Českého Ski Klubu Praha garmisch-partenkirchenské bavorské mistry Neunera a Schelerera, což se plně zdařilo.

A což říci o později uskutečněném zájezdu Čechů na závody v Holmenkollen? Byla to revanche a pěkné gesto. Neumístili jsme se sice valně, avšak závodníci se mnohému přiučili.

Později zájezdy Čechů do ciziny byly již významnější a provázány výsledky úctyhodnými, zejména výpravy našich vojnů a lyžců do Pyrenejí, do Chamonix, v poslední době do Itálie, což vše již v paměti dnešní (pozn. redakce — před 40 lety) generace jest a kteréž zájezdy i vítězstvími korunovány byly.

Ještě o jednom významném výsledku styků Českého Ski Klubu s cizinou nutno se zmíniti. Člen náš, Ing. V. Pavloušek, se seznámil v r. 1922 při Nordických hrách se Švédem kpt. baronem Feilitzenem, který jej zaslavil do podrobnosti vojenských lyžeckých soutěží švédských se střelbou na figuriny. Pavlouška, jako rezervního důstojníka a lyžce, to velice zajímalo, zúčastnil se cvičení těch vzádal si od bar. Feilitzena psané instrukce a přednášel o tomto tematě v Českém Ski Klubu za přítomnosti pozvaného důstojníctva. Věc vzbudila velký zájem a rozruch ve vojenských kruzích a závodění vojska o lyžích se střelbou na figuriny zaveden. Že se věc u nás v Čechách tak záhy ujala jest jeho zásluhou.

Neřím, vyličil-li jsem dosti obšrně a podrobně přehled styků našich s cizinou. Budiž mi prominuto, nevyličil-li jsem dosti detailně mezinárodní kongresy. Bylo by to však příliš časté psaní o sobě jako delegátu a tak nebudiž mi stručnost zazlívána.

Dokončení ze str. 75.

Favorizovaná Anna Mohrová teprve ve druhém kole ukázala, co umí, ale ani nejlepším vynikajícím časem se jí nepodařilo vyrovnat ztrátu z I. kola a nakonec rozdíllem pouhých 3 des. vteřiny skončila »jen« třetí. Z mladých podaly velmi dobré výkony kromě Kubínové také Tušilová (celkově 12.) a Veličková (celkově 14.), zatímco nadějná Glázrová nebyla zřejmě ještě fit po nedoléčeném zranění. Startovalo 43 žen, klasifikováno bylo 36 závodnic.

V pátek 10. března pokračovaly mistrovské boje

OBRŮMÍ SLALOMY.

Ačkoliv úprava tratí stála pořadatele i závodníky hodně námahy, práce jen nebyla preparace tratí pro nedostatek salmiaku dosti důkladná, a tak jeli závodníci s vyššími startovními čísly se značným handicapem, s nímž se jen některé dovedli jakžtakž vyrovnat. Byl to především Jan Čermák, který se startovním číslem 27 dokonce zvíťazil ve stejném čase jako Milan Pažout, startující s výhodným číslem 51. Také Josef Korman, startující zcela vzadu s číslem 60, docílil poměrně dobrého umístění, a to na 16. místě, jen 8 vt. za oběma vítězi. Zajímavě hovořily tentokrát naměřené mezichasy obou vítězů. Rozhodující náskok se podařilo získat Pažoutovi v prvé čtvrtině tratě, zatímco Čermák potvrdil, že »umí« i v korytech, a výbornou technickou jízdou v druhé polovině těžké tratě likvidoval náskok Pažouta a Petříka. Janda a hlavně Koloušek ztratili tentokrát drahocenné setinky vteřiny příliš razantní jízdou s neúčinnými odšlapy v měkkém, místy i bořivém sněhu. Tradiční autor »obřádků« v překrásných chlebských terénech Pavel Balošák neměl tentokrát nijak lehkou úlohu. Měkký, nejžděný terén, mokrý sníh, značné noční teplo a v den závodu dokonce teplé slunce zmařily v některých úsecích tratě jeho velkou snahu po dobré koncepci, připravenou zřejmě pro tvrdou pístu. Za těchto podmínek bylo oněch 60 branek příliš mnoho, a to především na úkor rychlosti, zato ale tvrdě prověřovaly v měkkém sněhu fyzickou připravenost závodníků. Z mladých se prosadil nejlépe Jiří Kubík, celkově jedenáctý. Máša i v tomto namáhavém závodě potvrdil svým pátým časem výbornou formu, i když na jeho jízdě bylo znát, že nemá dost zkušeností s tak těžkým sněhem. Banskobystrická Dukla zde vůbec slavila svůj velký úspěch, neboť měla všech pět svých závodníků mezi prvními šestí!

Skoro totéž, co jsme řekli o »obřádku« mužů, platí i pro trať žen. Autor Laco Harvan stavěl tuto trať ještě na tvrdém sněhu a většinou za mlhy, takže nemohl přesně odhadnout rychlost, jakou závodnice těch 51 branek projedou. Pak přišel ten nešťastný odměk a do toho ještě v den závodu slunko. Při nedostatku preparizačních prostředků (salmiaku stále ještě bylo málo) nepomohlo ani propudání botami závodnic před závodem! Bylo to pomalé, vždyť vítězka Vladka Bambasová potřebovala k zdolání těch 51 branek na trati dlouhé asi 1400 m s výškovým rozdílem téměř 400 m času 2:17,9 min., což značně kontrastuje kupř. s tratí mužů, dlouhou asi 1600 m, s výškovým rozdílem 473 m a 60 brankami, ujetou za 1:36,2 min. Nebyl to hezký pohled na závodnice, když musely v některých úsecích mistrovské tratě notně píchat! Ani v tomto závodě se A. Mohrové nevedlo. Měla ihned po startování kolizi v měkkém sněhu, který se jí dostal i pod brýle, to jí stálo drahocenně 3—4 vt. a i když pak jela v další trati skutečně nejlepší jízdou ze všech závodnic, nemohla již tuto ztrátu v tak pomalém sněhu vyrovnat. Překvapující výkon podala v tomto závodě bývalá reprezentantka Olina Žampová, která se umístila na druhém místě. Pěkné umístění docílila také Hanka Mahrová, startující jako 29., jakož i Slížková z Brna. Z mladých byla dobrá dorostenka Kantová z Karlových Var.

BEZ SJEZDU

Tentýž den odpoledne se mělo trénovat na obou sjezdových tratích, ale měkký sníh to vůbec nedovoloval. Bylo proto rozhodnuto, že obě sjezdovky budou znovu ušlapané, a ztvrdnou-li přes noc, bude se trénovat ještě před »non stopem« v sobotu dopoledne. Ale ani v noci nemrzlo, a tak nezbylo pořadatelům, než aby na návrh současněho výboru ukončili předčasně letošní mistrovskou soutěž s tím, že pro rok 1967 budou vyhlášení mistři pouze ve slalomu, obřím slalomu a příslušném dvojboji. Těmi se v dvojboji stali Luboš Petřík (Dukla Banská Bystrica) a Vladka Bambasová (Chemická Litvínov). Pěkné jsou úspěchy nadějněho Máši — celkově druhého — a Evy Milerové (AZNP Mladá Boleslav), která se umístila celkově na 3. místě v dvojboji.

Po předčasném skončení mistrovských bojů byl v sobotu 11. března uspořádán ještě jeden náhradní obří slalom, a to na trasách sjezdových tratí mužů a žen, jako celostátní kvalifikační závod do žebříčku letošního roku. Celé dopoledne pomáhali obětavým

funkcionářům všichni závodníci i závodnice upravit obě tratě co nejlépe, což se jim také s pomocí dovezeného salmiaku podařilo. Odpoledne pak ve 14.30 hod. byla odstartována první žena. Trať pro ženy vytyčil Zbyněk Mohr, byla rychlá a kladla značné požadavky na techniku i odvalu závodnic. Byla skutečně výborně upravená, škoda jen, že v průběhu závodu došlo k několika vlnám husté mlhy, takže některé závodnice byly špatnou viditelností silně handicapovány. Společností a technickou jízdou zvíťazila Vladka Bambasová i v tomto závodě. Velkým překvapením byl bezvadný výkon stále se letos zlepšující Zuzany Fulínové ze Slávie VŠ Praha, která se umístila na druhém místě se ztrátou pouhých dvou desetin vteřiny za Bambasovou. Anně Mohrové se ani v tomto závodě nepodařilo suverénně dokumentovat i doma svou letošní výbornou formu, o osm desetin vteřiny skončila »jen« třetí.

Závod mužů měl být zahájen ihned po skončení závodu žen, a to v 15.30 hodin, ale v té době chyběly na některých brančích terče. Než se podařilo veliteli tratě uvést vše do pořádku, uplynulo téměř ¾ hodiny, čímž se pak stalo, že závodníci s nejvyššími čísly startovali nejen ve vytrvalé mlze, ale i již za večerního šera. Trať obřího slalomu mužů, postavená trenérem Vedralem, byla vysoce náročná na technickou i fyzickou vyspělost závodníků, předpokládala i dostatečnou orientační paměť a v některých nejtěžších brančích i přesný odhad »připustné« maximální rychlosti. Mnohým něco z těchto předpokladů úspěšně absolvovali, tratě zřejmě chybělo. Branka č. 39 byla osudná největšímu počtu závodníků, a to i těch nejlepších. Zde skončily naděje i vítěze mistrovského obřího slalomu Milana Pažouta, vítěze mistrovského slalomu Máši, dále Petříka, Vojtěcha a mnoha dalších. O mimořádné obtížnosti závodu svědčí již ta okolnost, že z celkového počtu 76 startujících bylo nakonec klasifikováno jen 29 závodníků. Závod vyhrál s velkou převahou Jaroslav Janda, a to o 4,8 vt. před druhým Kolouškem. Bylo skutečným požitkem sledovat jeho jízdou v místech, kde ostatní ztroskotávali. S přehledem zkušeného sjezdaře zdolával v maximálně možné rychlosti všechny zálužnosti tratě, a těch nebylo málo. Škoda že v závěru závodu byla již tak špatná viditelnost, vždyť to byl jinak po všech stránkách velmi dobrý a pro růst závodníků užitečný závod.

ANTONÍN HUSÁK,

zodpovědný trenér tren. rady

**VÝSLEDKY MISTROVSTVÍ ČSSR
VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH
1967:**

SLALOM

M u ž i :

1. Máša Jar.	67,1 + 71,2 = 138,3 vt.
2. Petřík L.	68,1 + 70,7 = 138,8 vt.
3. Sinay G.	70,6 + 70,8 = 141,4 vt.
4. Tylová Jan	70,7 + 72,8 = 143,5 vt.
5. Koloušek	73,4 + 71,0 = 144,4 vt.
6. Raclavský	71,3 + 74,5 = 145,8 vt.

Ž e n y :

1. Kubínová	54,7 + 54,0 = 108,7 vt.
2. Bambasová	53,7 + 55,1 = 108,8 vt.
3. Mohrová	55,6 + 53,4 = 109,0 vt.
4. Tylová I.	56,1 + 56,5 = 112,6 vt.
5. Orvanová	56,6 + 56,2 = 112,8 vt.
6. Kornelová	56,5 + 57,0 = 113,5 vt.

OBŘÍ SLALOM

M u ž i :

1. Pažout Milan a Čermák Jan — oba ve stejném čase	1:36,2 min.
3. Petřík Luboš	1:36,4 min.

4. Janda Jaroslav	1:36,8 min.
5. Vojtěch Jan	1:37,1 min.
6. Máša Jaroslav	1:38,7 min.

Ž e n y :

1. Bambasová Vladimíra	2:17,9 min.
2. Žampová Olga	2:19,1 min.
3. Mohrová Anna	2:20,4 min.
4. Mahrová Hana	2:22,3 min.
5. Slížková Květa	2:22,6 min.
6. Milerová Eva	2:22,7 min.

2. Mohrová [1,44 + 11,60 = 13,04 b.]
3. Mile-rová [33,46 + 21,64 = 55,10 b.]
4. Korne-lová [22,00 + 39,40 = 61,40 b.]
5. Fulf-nová [31,26 + 33,96 = 65,22 b.]
6. Ma-hrová [47,22 + 19,92 = 67,14 b.]

**VÝSLEDKY ZÁVODU
V OBŘÍM SLALOMU —
11. 3. 1967 VE VRÁTNÉ**

M u ž i :

1. Janda Jaroslav	1:47,3 min.
2. Koloušek Radim	1:52,1 min.
3. Raclavský Pavel	1:54,9 min.
4. Sinay Gregor	2:00,3 min.
5. Henrich Kurt	2:00,4 min.
6. Solčanský Štefan	2:01,9 min.

Ž e n y :

**SJEZDOVÝ DVOJBOJ
(slalom + obří slalom)**

M u ž i :

1. Petřík L. [2,05 + 1,40 = 3,45 b.]
2. Máša J. [0,00 + 16,85 = 16,85 b.]
3. Sinay [12,28 + 19,45 = 31,73 b.]
4. Kolou-šek R. [23,57 + 17,50 = 41,07 b.]
5. Pažout [49,80 + 0,00 = 49,80 b.]
6. Raclav-ský P. [28,75 + 24,38 = 53,33 b.]

Ž e n y :

1. Bam-basová [0,48 + 0,00 = 0,48 b.]

1. Bambasová Vlad.	1:05,3 min.
2. Fulínová Zuzana	1:05,5 min.
3. Mohrová Anna	1:06,1 min.
4. Kubínová Miloslava	1:07,6 min.
5. Bambasová Vlasta	1:07,8 min.
6. Cuninková Miriam	1:08,2 min.

JISKRA MŠENO NAD NISOU

vítězem III. ročníku I. běžecké ligy

Velmi pěkným závodem v Železné Rudě skončil III. ročník úspěšné soutěže — I. běžecké ligy. Tvořilo ji opět 8 závodů mužů (4x5 km, 2x30 km a 2x štafety) a 8 závodů žen (4x5 km, 2x10 km, 2x štafety). Všichni pořadatelé — Jiskra Harrachov, Lokomotiva Bučina-Zvolen, Jiskra Mšeno nad Nisou a Rudá hvězda Plzeň — se zhostili svých úkolů výborně. Všichni prokázali, že jsou schopni organizovat vrcholné závody a patří jim díky a plně uznání.

HARRACHOV

První kolo ligy se jelo na závěr roku v Harrachově (muži 15 km a štafety, ženy 5 km a štafety) současně s tradičním novoročním závodem. Pořadatelé byli nuceni vzhledem k velkému množství polomů upravit trať na 15 km na okruhu 7,5 km. To by nebylo závadou, kdyby byl menší počet startujících. Jel se však současně závod I. ligy běžecké a sdruženářské, dále kvalifikační závod a také veřejný závod. Na startu se sešlo 231 mužů, 76 žen, 65 štafet mužů a 17 žen. Je to počet, který dá zabrat nejen pořadatelům, ale i trati. Znesnadňuje při takové frekvenci na malém okruhu předjždění.

SLIAČ

Druhé kolo se jelo začátkem února ve Sliacích (muži 15 a 30 km, ženy 5 a 10 km) současně s XXI. ročníkem Bezroukova memoriálu.

Také tento závod je vysoce oblíbený, na startu se sešla však jen opravdová špička. Chybělo jen několik závodníků Dukly Liberec, kteří byli v té době v zahraničí. Počet startujících byl únosný, čímž byla zajištěna i regulérnost závodu. Obvyklý lednový termín, aby se umožnil start reprezentantů, byl přeložen na začátek února. Protože jsou však v únoru v provozu lázně, měli pořadatelé starosti s ubytováním. Také značné oteplení ztížilo práci. Přesto se zhostili organizátoři svého úkolu opět výborně. Závod byl dobře připraven i technicky proveden.

JABLONEC NAD NISOU

Třetí kolo (muži 15 a 30 km, ženy 5 a 10 km) bylo v Jablonci nad Nisou v polovině února. Pořadatelem byl vítězový oddíl I. ligy Jiskra Mšeno nad Nisou. Také zde prokázali pracovníci pořádkujícího

oddílu, že si vedou nejen dobře ve výchově závodníků, ale vedou i svědomitě a technicky velmi dobře provést závody.

ŠPIČÁK

Čtvrté — závěrečné kolo (muži štafety a 15 km, ženy štafety a 5 km) se jelo v polovině března na Špičáku. Závod pronásledovalo prosincové počasí — husté sněžení ztížilo péči o běžecké tratě. Pořadatelé připravili různé alternativy tratí, bez ohledu kolik pracovníků jejich příprava bude vyžadovat. Opět se ukázalo, že na Šumavě vedou udělat dobré závody. Zatížením bylo — stejně jako jinde — vypsání veřejného závodu a závodu dorostu.

KDO DOLŮ A KDO NAHORU?

V důsledku reorganizace a vytvoření pěti oblastí bylo nutné přikročit i k jinému způsobu postupu a sestupu z I. běžecké ligy. Rozhodující byl poslední závod, kterého se zúčastnily kromě 10 oddílů I. ligy rovněž vítězové oblastních (II.) lig. Z první ligy sestoupil automaticky desátý oddíl — Lokomotiva Trutnov. Oddíly, které skončily na 9. a 10. místě, podstoupily kvalifikaci s vítězňy-

mi celky II. lig. Do I. ligy se zařadily první tři oddíly této kvalifikace.

Ještě před posledním kolem nebylo v I. lize jasné, kdo bude bojovat v této kvalifikaci. Mezi pátým až devátým oddílem byl rozdíl pouhých 54,25 b. Rozhodovaly boje na Špičáku. Dynamo Nízké Tatry a Rudá hvězda Poprad bojovaly v kvalifikaci společně s vítězi oblastních lig S J Kořenov, J. Domažlice, ČKD Bohemians, S. Nové Město na Moravě, když vítěz slovenské oblasti RH Banská Bystrica nepřišel.

JAK SI KDO VEDL?

III. ročník I. běžecké ligy vyhráli lyžaři Jiskry Mšeno nad Nisou, kteří si prvé místo udrželi od prvního kola až do konce soutěže. Úspěch zajistila široká základna, značný výběr dobrých závodníků a v neposlední řadě i dobrá práce trenéra Zd. Cillera. Rudá hvězda Semily se zdá být stálým korunným princem prvenství v lize. Také tento rok bojovali její reprezentanti neúnavně, opírajíce se více o velmi dobré výkony žen. Ovšem také výsledky mužů byly dobré. Třetí místo bezpečně obhájili lyžaři ČZM Strakonice zásluhou vyrovnaných výkonů mužů, kteří byli v lize nejlepší. Slavia Praha VŠ uhájila čtvrté místo, přestože její závodníci nedosahovali loňských výkonů. Na 5. místě skončil loňský vítěz Baník Kremnica. Ještě před posledním kolem byl devátý, po závodě na Špičáku se vyvíjel na páté místo. Slovan Jilemnice postoupil o jeden stupeň výše, především zásluhou žen, které získaly dvojnásobek bodů mužů. Naproti tomu Slovan Smokovec klesl o jedno místo, možná že proto, že ve Mšeně nad Nisou vyslal do boje jen jednu ženu. Osmý byl nováček Dynamo Nízké Tatry. Zachoval si liguovou příslušnost v tak silné soutěži je jistě úspěchem. Devátá skončila Rudá hvězda Poprad, která byla loni pátá. Již v prvním závodě v Harrachově dokončil závod na 15 km jen jediný její příslušník. V závodě ve Mšeně měl v boji oddíl jen jednu ženu a při posledním závodě, kdy šlo současně o kvalifikaci o udržení v I. lize, měl dvě ženy. Nemohl proto obsadit štafetu. Přestože muži RH Poprad získali právě na Špičáku maximální počet bodů — 180 za štafetu, 60, 58 a 56 v závodě jednotlivců — oddíl si prvoligovou příslušnost neudržel, protože ženy získaly v tomto závodě jen 42 bodů. Poslední skončila a tím automaticky bez kvalifikace sestoupila Lokomotiva Trutnov. Okolnost, že její čtyři závodníci ve Mšeně buď pro vzdání či diskvalifikaci vůbec nebojovali, nehrála nejdůležitější roli, neboť výkonnost

mužů je v porovnání s ostatními oddíly slabá. Oddíl má však řadu závodníků, kteří mohou přispět k návratu do I. ligy.

LIGA V TABULKÁCH

Konečné pořadí:

	Body
1. J. Mšeno nad Nisou	2101,25
2. RH Semily	1976,00
3. ČZM Strakonice	1893,00
4. Slavia Praha VŠ	1523,75
5. Baník Kremnica	1318,25
6. Sn SKI Jilemnice	1305,50
7. Sn Smokovec	1282,25
8. Dyn. Nízké Tatry	1218,00
9. RH Poprad	1201,50
10. Lok. Trutnov	910,50

Muži:

	Body
1. ČZM Strakonice	1179,00
2. Jiskra Mšeno n. N.	1125,25
3. RH Poprad	997,50
4. RH Semily	972,00
5. Sn Smokovec	956,25
6. Baník Kremnica	950,25
7. Sl. Praha VŠ	747,75
8. Dyn. Nízké Tatry	627,00
9. Sn SKI Jilemnice	463,50
10. Lok. Trutnov	327,50

Ženy:

	Body
1. RH Semily	1004,00
2. J. Mšeno n. N.	956,00
3. Sn SKI Jilemnice	842,00
4. Sl. Praha VŠ	776,00
5. ČZM Strakonice	714,00
6. Dyn. Nízké Tatry	591,00
7. L. Trutnov	583,00
8. B. Kremnica	368,00
9. Sn Smokovec	326,00
10. RH Poprad	204,00

KDO BODOVAL?

Uvedeny jsou i body těch, kteří skončili jako čtvrtí (u žen třetí), jejichž body se škrtyly:

Muži:

J. Mšeno n. N.: Sůva 300 ze 6 závodů, Bieman 257,25 (5), Šimůnek 190,5 (5), Mikuláš 167,0 (5), Blažek 69 (2).

RH Semily: Hrubý Lad. 295,5 (6), Fabián 222,0 (5), Šmíd 118,5 (3), Eminger 67,5 (2), Fajstauer 66,0 (2), Beran 42,0 (1), Ploc 25,5 (1), Duchec 19,5 (1), Beneš 16,5 (1), Mundil 16,5 (1).

ČZM Strakonice: Prokop 298,5 (6), Beran 288,0 (6), Jirouš 286,5 (6), Nosek 94,5 (3), Kvapil 24,0 (1).

Sl. Praha VŠ: Weissshäutel 234,75 (5), Dvořák 151,5 (5), Javorský 132 (5), Rozkovec 129 (4), A. Mráz 45,0 (2), Sýkora 22,5 (2), Rýgl 18,0 (1).

B. Kremnica: Čillík 334,5 (6), Páříčka 197,5 (6), Fuso 174,75 (5), Verseghe 79,5 (3), Dobák 10,5 (1).

Sn SKI Jilemnice: Krupka J. 198,0 (6), Krupka Fr. 61,5 (4), Bu-

kovský 57 (4), Voňka 25,5 (2), Erlebach 24,0 (2), O. Hrubý 24,0 (2), Čech 10,5 (1), Novotný 7,5 (1).

Sn Smokovec: Harvan 316,6 (6), Baluch 232,50 (6), Bruzik 176,25 (6), Weber 91,5 (4), Ševčík 7,5 (1), Übersax 7,5 (1).

Dyn. Nízké Tatry: Klamář 264,75 (6), Sabaka 98,25 (5), Ursiny 84 (5), Bardy 76,5 (3), Michalík 40,5 (3), Trizna 13,5 (2).

RH Poprad: Ilavský 306,0 (6), Pavlíkovský 118,0 (3), Lupták 111,0 (3), Šaling 74,5 (2), Jackovič 72,0 (3), Paško 72,0 (3), Michalík 45,0 (3).

L. Trutnov: Hrdinka 129,5 (5), Matz 63,0 (4), Štěpánek 43,5 (4), Foltman 28,5 (1), Navrátil 15,0 (2), Hrodek 12,0 (2), Semerák 6,0 (1).

Body za štafety: J. Mšeno 324,0, ČZM Strakonice 306,0, RH Poprad 288,0, B. Kremnica 234,0, Sn Smokovec 234,0, RH Semily 216,0, Sl. Praha VŠ, 126,0, Dyn. Nízké Tatry 108,0, Sn SKI Jilemnice 90,0, L. Trutnov 54,0.

Nejúspěšnější jednotlivci v hladkých bězích z plného počtu závodů byli: Čillík (B. Kremnica) 334,5, inž. Harvan (Sn Smokovec) 316,5, Ilavský (RH Poprad) 306,0 bodu.

Ženy:

J. Mšeno n. N.: Cillerová 330,0 (6), Weissshäutelová 280,0 (6), Košťálová 150,0 (4), Školová 89,0 (2).

RH Semily: Chlumová 348,0 (6), Škodová 332,0 (6), Fajstauerová 162 (4).

ČZM Strakonice: Škopová 276,0 (6), Hočová 228,0 (6), Radoušová 130,0 (4), Kosíková 36,0 (1).

Sl. Praha VŠ: Jiráňová 222,0 (4), Bečvářová 212,0 (5), Moudrá 130,0 (4), Erlebachová 42,0 (1).

B. Kremnica: Prívitzerová 162,0 (6), Osvaldová 118,0 (3), Kratochvílová 80,0 (4).

Sn SKI Jilemnice: Jonová 258,0 (6), Paulusová 224,0 (4), Kynčlová 142,0 (5), Širová 52,0 (2), Neumannová 18,0 (1).

Sn Smokovec: Bruková 58,0 (4), Hudáčková 54,0 (4), Gajancová A. 50,0 (2), Paráková 48,0 (3), Habiňáková 26,0 (2), Dubíková 12,0 (2).

Dyn. Nízké Tatry: Labašková 190,0 (6), A. Šuleková 177,0 (5), Staroňová 112,0 (5), V. Šuleková 52,0 (2).

RH Poprad: Ilavská 96,0 (5), Šulganová 72,0 (4), Belcová 18,0 (2).

L. Trutnov: Ledvínková 299,0 (6), Kraková 124,0 (4), Hrdinková 62,0 (4), Kleinová 32,0 (2), Vaňková 20,0 (1).

Body za štafety: J. Mšeno n. N. 342,0, RH Semily 324,0, Sn SKI Jilemnice 306,0, Sl. Praha VŠ 252,0,

ČZM Strakonice 198,0, Dyn. Nizké Tatry 198,0, Sn Smokovec 126,0, L. Trutnov 126,0, B. Kremnica 54,0, RH Poprad 36,0.

Nejvíce bodů v hladkých běžích z plného počtu závodních získaly: Chlumová 348,0, Skodová 332,0 (obě RH Semily), Cillerová (J. Mšeno n. N.) 330,0.

V kvalifikaci bylo toto pořadí oddílů:

1. Slavoj Kořenov	534,0
2. Dyn. Nizké Tatry	519,0
3. S. Nové Město n. Mor.	511,0
4. J. Domažlice	405,0
5. RH Poprad	396,0
6. ČKD Bohemians	380,0

Ligovou příslušnost si zachovalo Dyn. Nizké Tatry, z I. ligy spolu s L. Trutnov sestoupila RH Poprad.

Příštího ročníku I. ligy se zúčastní: Jiskra Mšeno nad Nisou, Rudá hvězda Semily, ČZM Strakonice, Slávia Praha VŠ, Baník Kremnica, Slovan SKI Jilemnice, Slovan Smokovec, Dynamo Nizké Tatry, Slavoj Kořenov, Sokol Nové Město na Moravě.

V závěru možno říci, že soutěže oddílů splnily svůj účel. Oddíly, které aspirují na dobré umístění v I. lize, musejí věnovat zvýšenou péči o své závodníky a zejména stále doplňovat a rozšiřovat závodnický kádř. Tak tomu je i v oblastních soutěžích, které jsou odrazovým můstkem pro I. ligu. V budoucnu, bude-li soutěž zachována, budou přední závodníci pravděpodobně soustředěni v několika velkých oddílech a oddíly nižší soutěže budou muset rovněž věnovat se výchově a růstu svých závodníků, budou-li chtít jednak do vrcholné soutěže postoupit, eventuálně se tam udržet, jednak získávat dobré umístění i v oblasti. Představitelé některých oddílů navrhuji oddělit soutěže mužů a žen. Tím ovšem by nebyl splněn účel soutěže, bylo by poškozeno závodní lyžování žen a pravděpodobně by vznikly další výhradně »mužské« oddíly, což by nebylo dobrým přínosem našemu závodnímu lyžování.

Napříště bude ale nutné v zájmu regulérnosti závodů I. ligy omezit účast startujících na nejmenší míru, aby ligovní závodníci měli pro své výkony nejlepší podmínky.

JAN BEJČEK

Potěšilo nás

Dorostenci a dorostenky lyžařského oddílu Jiskry Lučany byli přijati na MNV. Mladí lyžaři byli pozváni za své úspěchy na dorosteneckých přeborech ČSSR a ve finále II. ČSSR v lyžování do schůze rady MNV, kde vyprávěli o své sportovní činnosti.

Jak dál u žactva

Letošní sezóna byla v závodění žactva do jisté míry historickým mezníkem na cestě vpřed. Žactvo mělo v každé oblasti svůj oblastní přebor a navíc poprvé oficiální celostátní závod jak ve sjezdových disciplínách, tak v běhu na lyžích. Oba závody se v plné míře vydařily a obrovský zájem lyžařských oddílů o účast na těchto vrcholných závodech potvrdil správnost této nastoupené cesty — vrcholných celostátních závodů — i v kategorii žactva.

Závod ve sjezdových disciplínách uspořádala již tradičně po páté — letos poprvé oficiálně — TJ Jiskra Ústí nad Orlicí, opět v tradičních říčkách a opět tradičně na výbornou. Na to jsme si již v říčkách zvyklí a bereme to samozřejmě. Těžko bychom hledali v současné době lepšího pořadatele a lepší prostředí (svah, tratě, elektrické měření, rozhlasy atd.). Zájem o možnost účasti — omezenou směrnyými čísly — byl veliký. Celostátní závod v běhu na lyžích byl uspořádán poprvé v prostoru přehrady na Horní Bečvě. Zájem opět obrovský, směrná čísla se nakonec nedala dodržet a byla vysoko překročena. Také pořadatel tohoto druhého závodu — TJ Valašské Meziříčí — se zhostil svého úkolu na výbornou, i když tento závod byl pořádán poprvé a neměl takovou tradici a pověst, jako mají říčky. Organizace dobrého spojení, ubytování i stravování, dobré tratě i dobrá organizace vlastního závodu (vyhlásování měnicího se pořadí během závodu i rychlé vyhlášení výsledků ihned po skončení závodů) a nakonec i krásné počasí utvořily pěkný rámec tohoto závodu.

Přesto však nedostatky v práci se žactvem trvají. Spočívají v naprosté oddělenosti práce řady obětavých pracovníků se žactvem, od práce ústřední sekce a komisí, ježž pracovníci se pochopitelně zabývají především dospělými a částečně dorostem — na žactvo už nezbude čas ani po stránce trenérské ani sportovně technické. Vrcholných závodů žactva (nemyslím jen celostátních) se téměř pravidelně nikdo ze zástupců ÚSL ani trenérské rady a sportovně technické komise neúčastní. Vzniká tím řada téměř zbytečných komplikací a nedorozumění (např. stanovení směrnyých čísel pro jednotlivé oblasti, stanovení žebříčku nejlepších závodníků pro eventuelní nominaci do celostátního družstva apod.). Přitom je pomoc velmi snadná, a to obnovit komisi mládeže — lépe řečeno žactva — při ústřední sekci lyžování. Dnes je vidět, že její zrušení před několika lety bylo krokem zpět. Napravme tuto chybu, zrovna tak, jako obnovujeme v celé tělovýchově členství žactva v jednotách, které jsme před několika lety také zrušili. Práci komisí mládeže by měly převzít trenérské rady, sportovně technické komise, komise základního lyžování atd., ale nepřevzal ji prakticky nikdo. Krajské sekce a nyní oblastní soutěžní komise si toho byly a jsou vědomy, proto si pracovníky pro mládež částečně ponechaly nebo obnovily. Řada obětavých pracovníků s mládeží na závodech celostátních nebo alespoň nadoblastního významu plýtvá svými silami, protože není ústřední orgán pro mládež — žactvo. Přitom okolo vrcholných závodů žactva pracuje dostatek obětavých a naprosto schopných trenérů i sportovně technických pracovníků, kteří problematiku žactva dokonale znají a jsou schopní se o soutěže žactva i závodníky-žáky jak po stránce trenérské, tak sportovně technické (druh a počet soutěží, jejich organizace, rozpis směrnyých čísel apod.) odborně a beze zbytku postarat. Je třeba pouze z jejich středu vybrat potřebné pracovníky, obnovit komisi mládeže a svěřit jí žakovské soutěže co nejdříve, aby měla dostatek času připravit příští sezónu.

Závěrem letošní sezóny organizovala ÚSL zájezd malého reprezentativního družstva na mezinárodní závody žactva v Trentu v Itálii. Konečně příležitost změřit naše síly se zahraničními soupeři a zjistit, zda jsme v budoucnu schopní odstranit předstih alpských zemí ve sjezdových disciplínách. Po řadě obtíží, bez kterých se žádná nominace neobejde, byla skupinka stanovena. Každý člen se měl zúčastnit na vlastní náklad. Byla učiněna veškerá příprava (ve školách, pasy), ale krátce před odjezdem byl zájezd odvolán s odůvodněním, že sekretariát ÚV ČSTV schválil usnesení, kterým se nepovoluje výjezd žakovských družstev do západních států. Bylo toto rozhodnutí, které nám znemožnilo poznat, zda naši žáci mají stejné předpoklady jako žactvo v alpských zemích stát se světovou špičkou, skutečně správné? Což se v jiných sportech nepodílí také řada žáků na reprezentaci v zahraničí?

Ing. VRATISLAV ODVÁRKO,
trenér II. tř. TJ Elektrárna Lipno,
pracovník pro mládež západočeské oblasti

**ZA JAROSLAVEM STEN-
LEM.** Rady našich starých pracovníků řídnou. Nedávno jsme doprovodili na poslední cestě s. Jílka, Langga, dr. Otku Německého a další. Nyní jsme dostali opět smutnou zprávu, že naše řady opustil ve věku 81 let dlouholetý západočeský lyžařský pracovník a rozhodčí Jaroslav Stengl. Byl mj. naším prvním rozhodčím skoku na I. ZOH v r. 1924 v Chamonix. Vzpomínáme jeho práce, kterou věnoval našemu lyžařství téměř od jeho prvopočátků. Skláníme se s hlubokým zármutkem nad jeho rakví a děkujeme mu za jeho práci pro naše lyžování. Jeho jméno zůstává trvale zapáso v historii našeho sportu.

-ff-

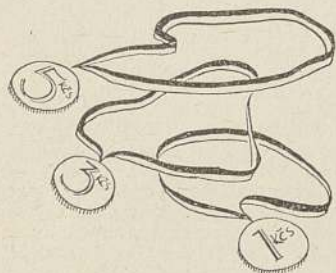
*Upozornění studentům-
lyžařům, nositelům I., II. VT.*

Zveme vás do Liberce!

Běžecský terén Jizerských hor, Ještědské pohoří a dlouhé zimy v Liberci vám poskytují ideální splnění vašich snů.

Při studiu na VŠST (fakulta strojní, fakulta textilní) budete mít možnost se mimo studia plně věnovat lyžařskému sportu. Umožníme vám upravený studijní plán s možností potřebných konzultací, pro vynikající závodníky sportovní stipendium — návrh — kvalitní bydlení, výhodné tréninkové možnosti (dostatek sněhu po celou zimu, osvětlené kolečko, umělou lyžařskou dráhu, posilovárny atd.), materiální vybavení a odborné trenérské vedení.

Bližší informace vám podá VŠST, katedra tělesné výchovy.

Významné jubileum

Letošní závody Holmenkollen měly slavnostní průběh, neboť se oslavoval již 75. ročník. Na slavnostní večeři za účasti norského krále, členů vlády, starosty Osla, různých zástupců a delegací z 15 zemí byly předneseny pozdravy a historické vzpomínky. Za československou delegaci promluvil Vlad. Pácl, který byl v té době v Oslo na zasedání předsednictva FIS:

»Hovořit zde, při 75. výročí Holmenkollenu, je nejen příjemnou povinností, ale věcí srdce. Nejdříve blahopřeji jménem československých lyžařů k vašemu významnému jubileu. Jsme hrdí na to, že první lyžařští instruktoři u nás byli Norové. Chtěl bych připomenout pouze jména S. Kielland a R. Oestgaard, kterým jsme velmi zavázáni. Při této příležitosti bych chtěl připomenout ještě 100. jubileum, neboť v roce 1867 se zde v Kristianii konaly první moderní lyžařské závody. Dovolte mi, abych se zmínil ještě o třetím jubileu, a to 80 let od založení prvního lyžařského kolektivu v naší vlasti, v Praze, který vznikl za pomoci z Norska. Doufáme, že k tomuto významnému výročí dostaneme od mezinárodní lyžařské federace malý dárek — mistrovství světa 1970 ve Vysokých Tatrách.

Dovolte mi, abych nakonec poděkoval jménem všech československých lyžařů za dosavadní oboustrannou spolupráci a přál hodně úspěchů všem lyžařům v Norsku.»

Po tomto projevu předali ss. V. Pácl a Z. Remsa upomínkové dary: Jeho Výsosti norskému králi Olavu V. a předsedům Norského lyžařského svazu, Svazu pro podporu lyžování a organizačního výboru Holmenkollen 1967.

Naše návrhy FIS

Ústřední sekce lyžování předložila XXVI. kongresu FIS následující návrhy:

1. Československá sekce lyžování — Vysoké Tatry — žádá o přidělení mistrovství světa 1970 v klasických disciplínách.

2. Navrhujeme, aby každý rok se konala regionální (evropská, americká atd.) mistrovství či kritéria juniorů.

3. Doporučujeme, aby se pravidla FIS a tabulky měnily pouze jednou za 6—8 let bez výjimky.

4. Doporučujeme pořádat mistrovství světa v letu vzduchem jednou za dva roky.

5. Navrhujeme změnit pořadání mistrovství světa na liché roky a zavést Pohár národů družstev. Změnu začít od roku 1971 takto: 1971 mistrovství světa, 1972 olympijské hry, 1973 mistrovství světa, 1974 Pohár národů atd.

O výsledcích kongresu přinese me podrobnou zprávu v 7. čísle našeho časopisu Lyžařství.

V. P.

Chcete mít přenosný lyžařský vlek?

Pod tímto titulem jsme uveřejnili v Lyžařství číslo 1 letošního roku článek o přenosném lyžařském vleku. Během několika dnů došlo lyžařskému oddílu ADAST v Nové Dubnici několik desítek dopisů z celé republiky. Stále dochází řada dopisů s dotazem na různé parametry vleku a cenu dokumentace. Hlavní parametry byly uvedeny v článku v čísle 1 Lyžařství. Přesná výkresová část s technickým popisem a fotografiemi je zasílána na dobírku nebo účet za 296,20 Kčs.

LYŽAŘSTVÍ

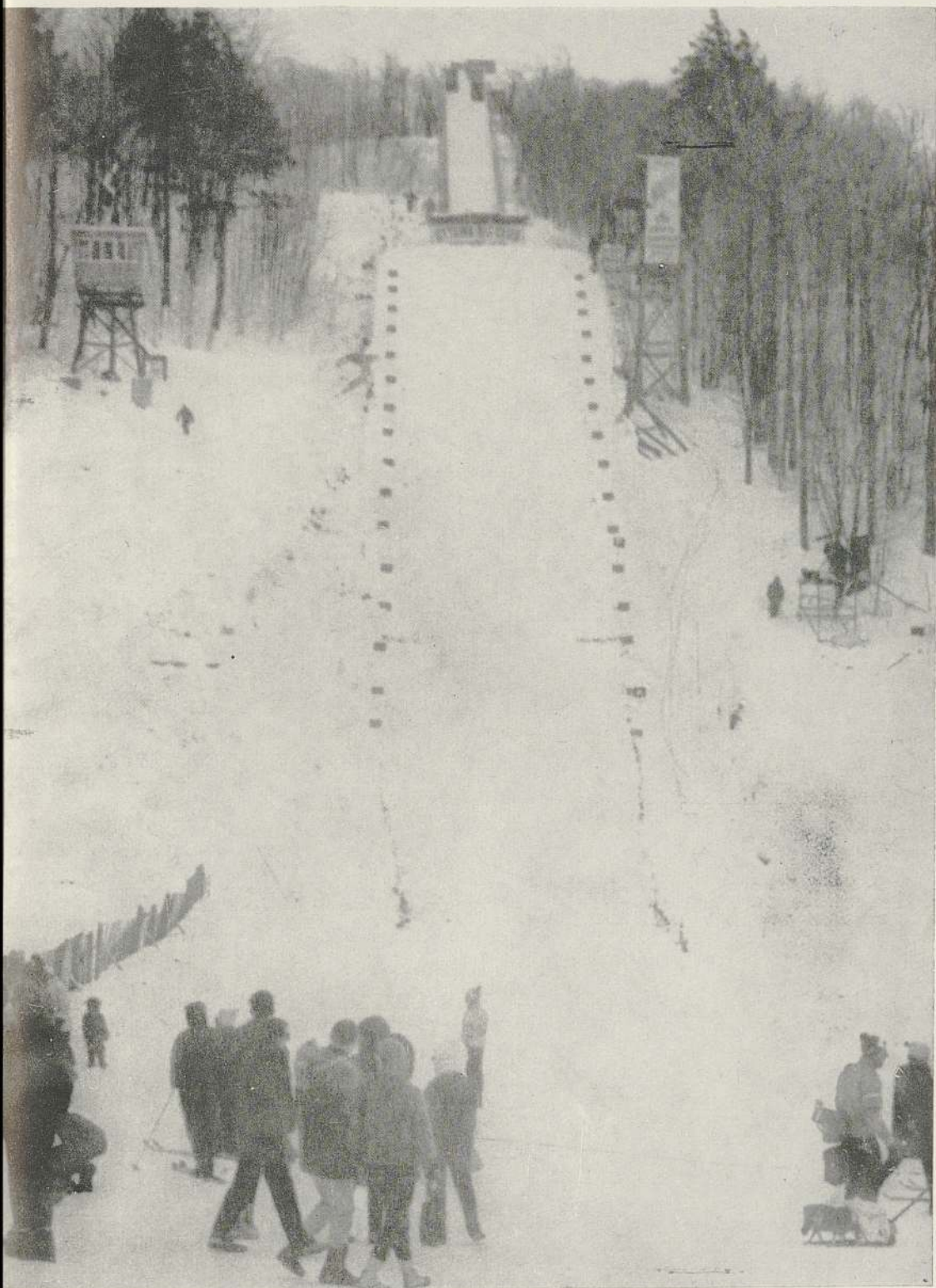
Ročník 53

Číslo

5

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,— Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývozu tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

A-09*71377

Nově vybudovaný můstek v Ottawě, který byl dějištěm prvních mezinárodních závodů ve skoku na lyžích v Ottawě.

Dva přátelé

Foto M. Galčo

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU TĚLESNÉ VÝCHOVY

Koliba 587

lyžařství

ROČNÍK 53 • ČERVEN 1967 • Kčs 2.— 6

FOTO NA TITULNÍ STRANĚ:
Mürren s pohledem na tři giganty
Bernské vrchoviny: Eiger — Mönch
— Schwarzmönch.

Přetištěno z časopisu SKI, Stuttgart

VE STOVCE ...

(Vpravo.) Záludná terénní vlna při sjezdu ve Schrunzu. Nejvíce musela bojovat o rovnováhu Erika Schineggerová (č. 4). Švýcarka Adolfiná Ruthová (č. 9) jde na to jako tanečnice na laně — paže široce rozpažené. Annie Famosová (č. 14) naopak překonala vlnu s jistotou. Lyže zůstaly pevně srovnány ve směru jízdy.

(Vlevo.) Ideální aerodynamický způsob jízdy je problémem sjezdařů. Jean-Claude Killy mistrně zvládl tento problém na Hahnenkammu. Avšak také Franz Vogler, který musí zabalit do aerodynamického stylu větší délku, dostává se velmi blízko ideální poloze.

Slavnostní zahájení kongresu

ZVÍTĚZILY TATRY

Lyžařská mistrovství světa jsou stále více v popředí zájmu významných světových lyžařských středisek. Konkurence, která se sešla na rok 1970, byla více než silná. Klasické disciplíny chtěly uspořádat Garmisch-Partenkirchen v NSR, Banff v Kanadě a naše Vysoké Tatry. O pořádání sjezdových disciplín MS v roce 1970 usilovaly: Garmisch-Partenkirchen, Banff, dále švýcarský Davos, italská Val Gardena, rakouský Kitzbühel, Jackson H. v USA a Naeba v Japonsku. U většiny konkurentů nešlo jen o sportovní stránku, ale i o možnost zvýšení turistického ruchu, který bezesporu pořádání mistrovství světa přináší.

Začátkem našeho úspěchu byla dlouhodobá cesta příprav na různých mezinárodních závodech a jednáních, dále pomoc prostřednictvím našich časopisů a propagačních materiálů, které jdou do zahraničí (Czechoslovak sport, Informační bulletin, Vysoké Tatry, Ski CSSR atd.). Pomohla hodně i vzorná péče o lyžařské experty ze zahraničí při návštěvě Tater, československá pohostinnost i společenská úroveň a vysoká odborná a jazyková dokonalost velkého počtu našich trenérů a funkcionářů. V neposlední řadě pomohla nádherná a pro cizince neznámá krása Vysokých Tater, kterou umocnily vzorně a na světové úrovni vybudované tratě a skokanský můstek P 70 m.

Díky porozumění složek Slovenské národní rady, KNV Košice, MěstNV Vysoké Tatry, složek cestovního ruchu, práce ústřední a slovenské sekce lyžování, OV ČSTV v Popradě a TJ ve Vysokých Tatrách byly vytvořeny předpoklady pro to, aby delegace, které odjely do Bejrútu, mohly vzorně reprezentovat naši socialistickou republiku. Péče a pomoc našeho vyslanectví byla také více než dobrá. A tak od začátku, od předání propagačních materiálů s nejvyššími parametry, přes předání upomínek spolu s osobní agitací, dále koktejlu na vyslanectví, velmi

pěkná výstavka v hotelu, kde byl kongres (podávaly se zde oštěpky a slivovice), vynikající barevný film o Vysokých Tatrách atd., až po kladné přijetí naší kandidatury v běžecké a skokanské komisi, byli čs. delegáti v popředí veskeřého zájmu.

V den hlasování byla všem účastníkům předána zvláštní příloha libanonského sportovního časopisu MATCH s články o Vysokých Tatrách, k 80 našeho lyžování a o kokteju na čs. vyslanectví. Tím byla uzavřena úspěšná propagace. Čekalo se už jen na její kladný výsledek.

Trochu nervozity vzniklo, když

naš spojenc Val Gardena nedosáhl již v prvním kole potřebnou nadpoloviční většinu hlasů [Val Gardena 31, Banff 11, Jackson H. 10, Davos 7, Garmisch-Partenkirchen 7, Naeba 4, Kitzbühel 3]. Ve druhém kole zvítězila Val Gardena s 39 hlasy.

Vysoké Tatry obdržely hned v prvním kole 41 hlas a zvítězily! Z dalších konkurentů obdržely: Garmisch-Partenkirchen 21, Banff 9, Falun 1. Pro přívál gratulantů našim delegátům muselo být na chvíli přerušeno jednání kongresu.

Byl to pěkný pocit. Teď teprve však začne práce v plném rozsahu. Díky za toto vítězství patří mnohým a proto děkují všem složkám, organizacím a institucím za morální i materiální pomoc i všem jednotlivcům, kteří jakkoliv pomohli.

Věřím, že připravíme mistrovství světa tak, aby bylo svým vzorným uspořádáním důstojnou součástí oslav 25 let našeho osvobození, dále oslav 60 let od založení mezinárodní lyžařské federace a přispělo především k dalšímu rozvoji lyžování u nás.

VLADIMÍR PÁČL

Úspěšný kongres

XXVI. kongresu FIS v Libanonu se zúčastnila tříčlenná delegace naší ústřední lyžařské sekce (M. Bělonožník, J. Mráz a Vl. Pácl) spolu s delegací přípravného výboru mistrovství světa v lyžování v klasických disciplínách ve Vysokých Tatrách, kterou vedl O. Petrášek.

Jednání kongresu převýšilo svým rozsahem i obsahem dřívější kongresy. Stručný přehled kongresových jednání a akcí byl (podrobněji se ke kongresu vrátíme v dalších číslech):

16. a 17. května jednání předsednictva FIS a technických komi-

17. května (večer) koktejl na československém vyslanectví ve spolupráci s přípravným výborem MS ve Vysokých Tatrách a k 80 našeho lyžování.

18. května (12 hod.) slavnostní zahájení kongresu v paláci Unesco.

18. května (16 hod.) plenární zasedání. (Dokončení na str. 86)

XIII. ročník Velké ceny Slovenska

byl i letos našim jediným opravdu mezinárodním závodem ve sjezdových disciplínách, a to pro muže i pro ženy, s bodovací klasifikací jako závod »FIS — B«.

Léta utíkají a s nimi se jakoby mimochodem, pomalu, ale jistě tvoří i mladá historie tohoto našeho mezinárodního závodu, kterým byl v roce 1955 oživen ve sjezdových disciplínách TATRANSKÝ POHÁR. Nebude jistě na škodu, když si zopakujeme, kolikrát se už skutečně o tuto trofej bojovalo, a ty mladší bude možná i zajímat, kdo se až dosud stal vítězem VELKÉ CENY SLOVENSKA.

Pouze zahajovací ročník se jel jinde než v tradičních Vysokých Tatrách. Bylo to v roce 1955, kdy byla Vrátna v Malé Fatře počtena prvním ročníkem, ostatní ročníky se již zcela samozřejmě [některá léta dokonce zbytečně tvrději, jako např. vloni, kdy ve Vys. Tatrách byl nedostatek sněhu, ale na Chopku ho bylo dost nejen pro tam přeložené mistrovství ČSSR, nýbrž i odřeknutou VCS] jely jen a jen ve Vysokých Tatrách.

I. ročník v r. 1955 — zvítězili: náš reprezentant BOGDÁLEK, který tehdy dokázal porazit i vysokého favorita z NSR OBERMÜLLERA, a v ženách SIDOROVÁ [SSSR] — při účasti reprezentantů šesti států (Bulharska, Maďarska, NDR, NSR, Rumunská a SSSR).

II. ročník v r. 1956 — vyhráli: rakouští reprezentanti OBERAIGNER a SCHÖPFOVÁ při účasti čtyř států, a to Francie, Maďarska, Polska a Rakouska.

III. ročník 1957 — opět zvítězili reprezentanti Rakouska, a to TONI MARK a HOFHERROVÁ [zúčastnili

se reprezentanti Francie, Polska a Rakouska).

IV. ročník v r. 1958 — vyhrál mistr světa Christian PRAVDA (Rakousko), v ženách pak francouzská reprezentantka TELINGEOVÁ [zúčastnili se závodníci z Francie, Polska, Rakouska a Švýcarska].

V. ročník (v r. 1959) — se pro špatné sněhové podmínky nemohl uskutečnit!

VI. ročník v r. 1960 — se stal kořistí polských reprezentantů CZARNIAKA a DANIELOVÉ-GASZENICOVÉ při účasti Francie, Maďarska, NDR, Polska a Rumunská.

VII. ročník v r. 1961 — musel být opět odřeknut pro nedostatek sněhu ve Vysokých Tatrách.

VIII. ročník v r. 1962 — byl vítězným pro reprezentanty NDR SCHERZERA a RIEDELOVOU (v závodě startovali také reprezentanti Polska a Rakouska).

IX. ročník v r. 1963 — vyhrál podruhé náš reprezentant, a to ANTONÍN SOLTÝS a Rakušanka GANDEOVÁ při účasti reprezentantů pěti států [Bulharska, NDR,

Polska, Rakouska a Rumunská].

X. ročník v r. 1964 — se pro špatné sněhové poměry ve Vys. Tatrách nemohl konat.

XI. ročník v r. 1965 — vítězem se stal SPRECHER (Švýcarsko) a GABLOVÁ (Rakousko) při rekordní účasti osmi států (Francie, NDR, NSR, Polska, Rakouska, Rumunská, SSSR a Švýcarska).

XII. ročník v r. 1966 — byl odřeknut pro nedostatek sněhu ve Vysokých Tatrách.

□

A teď něco více o letošním XIII. ročníku, konaném ve dnech 19. a 21. března:

Za velmi příznivých sněhových i povětrnostních podmínek nemělo celé uspořádání takřka žádných podstatných nedostatků a svědčilo o svědomité a dokonalé přípravě. S ohledem na naši kandidaturu o pořádání mistrovství světa v klasických disciplínách v roce 1970 prověřovala se zde zřejmě znovu organizační vyspělost a odborná připravenost všech tatranských funkcionářů a dalších pracovníků poměrně velmi početného organizačního štábu. Pod vedením trenéra ing. Laco Harvana, který zde v ředitelské funkci VCS úspěšně debutoval, ačkoliv mu k tomu teoreticky chyběly potřebné distinkce, všichni obstáli na jedničku a vynutili si pro nás i pochvalu a uznání všech zahraničních účastníků. Škoda, že jsme totéž nemohli vyčíst ani z jednoho hodnocení některého jiného vrchol-

Na slovíčko s NAPOLEONEM

L yžařská sezóna je již definitivně u konce a J. C. Killy převzal pohár Mezinárodní lyžařské federace jako nejúspěšnější sjezdař letošní sezóny. Pro závodníky tedy sezóna skončila. Ne však pro trenéry a ostatní pracovníky kolem sjezdařského sportu. Hodnotí se výsledky, hledají se nové cesty před nastávající olympijskou sezónou. V minulých dnech se sešla skupina polských trenérů s »Napoleonem« francouzských sjezdařů — Honoré Bonnettem. Této konference

se zúčastnil na pozvání svého kolegy trenéra polských sjezdařů A. Roye i trenér našich sjezdařů Jan Vedral, který také odpověděl na několik dotazů naší redakce.

● Co nového jsi zjistil na konferenci v Zakopaném?

Uvedu prakticky všechna oficiální sdělení, články, přednášky pana Bonetta v překladu. Jednotlivé názory jsem tedy již znal. Ovšem teprve zde jsem si mohl učinit přesnou předsta-

vu o tom, jak Francouzi trénují, o celém systému tréninku. Přesněji o tom, co trénovali. Je možné, že pro příští sezónu již budou v celém systému opět dále.

● Co je podle tvého názoru principem jejich tréninkového systému?

Přezdívkou Napoleon nedostal pan Bonett náhodou. Je ve Francii

ného závodu, konaného ve sjezdových disciplínách v uplynulém letošním sezóně jinde na Slovensku. Pro ty, kteří se zúčastní všech našich vrcholných závodů, kontrastovalo brilantní uspořádání VCS až nepříjemně s úrovní většiny ostatních soutěží, konaných letos na Slovensku. Přáli bychom si, aby pořadatelé všech vrcholných závodů ve sjezdových disciplínách na Slovensku našli konečně účinnou formu vzájemné spolupráce a pomoci, aby nejen mezinárodní závod o Velkou cenu Slovenska, ale i ty ostatní měly tu nejlepší úroveň po všech stránkách.

Slavnostní zahájení, 18. března večer, muselo být pro zdlouhavé celní odbavení zahraničních účastníků, přijíždějících k nám ze Zakopaného, odloženo téměř o dvě hodiny — nebylo tedy nejzdařilější, jak jsme tomu byli uvědomili z předchozích ročníků. Zřejmě bude napříště zcela nutné ponechat aspoň jeden volný den (a to i jako tréninkový) mezi posledním závodem v Zakopaném a prvním u nás, budou-li i v budoucnosti tyto dvě tatranské soutěže bezprostředně na sebe navazovat.

Letošní ročník VCS měl skutečně rekordní účast zahraničních závodníků, a to 23 mužů a 19 žen z devíti zemí [Anglie, Francie, Itálie, Jugoslávie, Německé demokratické republiky, Polska, Rumunska, Švýcarska a jednoho sjezdáře z USA]. Vzhledem k tomu, že VCS je našim jediným závodem FIS — B —, z něhož měli možnost někteří z našich 36 sjezdářů a 30 sjezdářek, nominovaných pro tento závod trenérskou radou, získat body, a tím i umístění v ta-

bulkách FIS, zajímala nás pochopitelně bodová hodnota těch nejlepších. Italský reprezentant de Nicolo je skutečně extratřídou s pouhými 5,86 bodu v obřím slalomu a 15,85 bodu ve slalomu. Francouz Rossat Mignod Rogger má »jen« 10,12 bodu v obřím slalomu, Polák Bachleda 17,81 bodu ve slalomu, Rakušan Stuffer 23,36 bodu v obřím slalomu. Z žen pak byla jasně bodově nejlepší Švýčarka Adolfová, a to 11,23 bodu v obřím slalomu a 15,54 bodu ve slalomu!

V neděli dne 19. března byl XIII. ročník VCS zahájen závodem ve slalomu mužů. Na slalomovém svahu u Hrebienoku vytyčili bratři Vlado a Otta Krajinákoví každý jedno kolo. Prvá trať, vedená více po spádnicí, měla 67 branek, které nesmlouvavě prověřily technickou dokonalost a odvahu závodníků. Rada favoritů nezládala rychlost tratě a po těžkém pádu jednak vzdali, jednak byli pro vnechání branky diskvalifikováni, takže se ani do druhého kola nedostali! Tímto osudem byli postiženi rakouští reprezentanti Stüfer a Rauter, mladý německý závodník Dörfel, Američan Becket, Rumun Balan, Jugoslavec Ponikvar, Francouz Colombe Patton, a také naši reprezentanti Pažout a Sinay měli těžké pády. Vynikající výkon v prvním kole podal francouzský reprezentant Russel, který dosáhl nejlepšího času, ale ten zase ztroskotal ve druhém kole. Druhý nejlepší čas prvního kola měl švýcarský reprezentant Peter Frei, který i ve druhém kole zajel svou nenápadnou, plynulou jízdu »Bestzeit« a stal se tak bezpečným vítězem závodu ve slalomu.

Měli jsme radost z výkonu našeho reprezentanta Jandy, který společně s Italem de Nicolo zajel v prvním kole třetí nejlepší čas a ve druhém kole si bojovnou a riskantní jízdou ve druhém nejlepším čase zajistil i velmi cenné druhé místo v celém závodě! Také ostatní závodníci jeli druhé kolo velmi riskantně, a tak vypadala ještě řada dalších. Mimo Russela byl to ještě Francouz Mollard, dva rakouští reprezentanti Sodat a Schaller, výborný Polák Bachleda, Rumun Haidu, z našich nejlepších pak ještě Petřík, Raclavský a Králík. Celkem byla tedy vyřazena ze závodu téměř polovina všech startujících, neboť z 54 jich nakonec bylo klasifikováno jen 29! Výborný výsledek Jandy ještě více vynikl, když jsme za ním na třetím místě četli známého Itala de Nicolo a výborného francouzského reprezentanta Rossat-Mignoda pak až na čtvrtém!

Druhý den při slalomu žen jsme začali velmi dobře. Po prvním kole se ujal vedení nejlepším časem naše reprezentantka Cuninková. Horší to ale bylo s Ančou Mohrovou, která skončila po prvním kole společně s dalšíma dvěma reprezentantkami Kubínovou až na osmém místě! Cuninkové připadl do druhého kola přetěžký úkol: zajet vynikající čas, ale neriskovat! Nelze se Mirce divit, že jí v cíli bylo do pláce, když se po vyhlášení času dozvěděla, že se jí nepodařilo odhadnout správně potřebnou rychlost a že tím svůj náskok nejen ztratila, ale ještě se z prvního místa po prvním kole ocitla až na čtvrtém! Zato Moh-

(Dokončení na str. 84)

ve sjezdovém lyžování neomezeným pánem. A byl jim i v době, kdy právě na domácí půdě dostali Francouzi v roce 1962 při MS v Chamonix podobný výprask od Rakušanů jako Rakušani od Francouzů loni v létě v Portillu. Jeho slovo je konečné a neměnné. Tato kázeň, která je základem organizace, umožňuje potom maximální využití tréninkového času. Tím jsou dosahovány vysoké tréninkové dávky v poměrně krátkém časovém intervalu. Přitom pracují s širokým kádrem přibližně 60 závodníků, kteří absolvují prakticky stejný rozsah tréninku.

● Na co je kladen největší důraz?

Základem všeho je kondiční příprava. V září a říjnu, která je velmi tvrdá a pestrá. Obsahuje všechny sportovní disciplíny. Vždy je však zaměřena na vlastní potřebu sjezdovců. Z kondiční přípravy pak vychází i příprava na sněhu. Vysoké počty slalomových branek nebo sjezdových kilometrů by bez této kondice nebyly možné.

● V čem spočívá rozdíl mezi tréninkem u nás a tréninkem Francouzů?

Od svého nástupu do funkce trenéra st. družstva, ale již před tím jsem se snažil jít podobnou cestou. Cestou tvrdé předsezónní pří-

pravy s jasným zaměřením [což bylo mnohdy příčinou kritiky mnohých lyžařských pracovníků] a myslím, že v tomto směru nejsme dnes příliš za Francouzi. Kde je ovšem ještě velká rezerva, je trénink na sněhu. Při nejlepší snaze nejsme u nás schopni zajistit takovou kvantitu tréninku. Kapacity lanovek a vleků je prostě nedostatečná, nehledě na skutečnost, že úprava tratí je pouze věcí reprezentantů. A to všechno jsou ztrátové časy. Mnohdy jsem na trénink 10 i 15 závodníků sám, zatímco o tentýž počet pečují ve Francii 3—4 trenéři. Chybějí však další materiální prostředky a dnešní tréninku nezbytný.

● Co zlepši ve svém tréninku systém pro příští olympijskou sezónu?

Půjde více o drobné úpravy našeho dosavadního systému. Zatím využíváme dobrých sněhových poměrů pro zlepšení techniky. Chtěl bych letos trénovat na sněhu až do začátku července. Dále bude následovat odpočinek se zaměřením na duševní relaxaci a dotěčení různých drobnějších zranění pohybového aparátu. Příprava na podzim bude ještě koncentrovanější a těžší a potom opět krátký odpočinek. Chci co nejdříve přejít na sněh. Protože co naježdíme letos, z toho bude žít naše sjezdovci v příštích letech.

rové se povedl »husarský kousek«! Podánilo se jí zajet ve druhém kole nejlepší čas, a tím se posunula z osmého místa až na třetí, hned za známou Angličankou Fieldovou. Vítězkou se stala mladá francouzská reprezentantka Moni- ca Beraetová, o níž zřejmě ještě ve světové sjezdářině uslyšíme.

Obří slalomy se jely jako obvykle v sedle Lomnického štítu nad Skalnatým plesem. Trať mužů byla dlouhá 2360 m s výškovým rozdílem 610 m. Ženy měly trať dlouhou 1800 m a s výškovým rozdílem 435 m.

Oba vítězni Francouzi, Patrick Russel (který se odškolnil za neúspěšné druhé kolo slalomu) i Rossat-Mignod Roger, naznačili svou odvážnou a jistou jízdu, při níž není dobře možno obdivovat nějaký zvláštní styl nebo speciální techniku (jak tomu bylo kdysi kupř. u obřáků Toni Sailer), jak se francouzští sjezdaři dovedou vypořádat s rychlými tratěmi obřích slalomů!

I v kategorii žen zvítězila mladá francouzská reprezentantka Chantel Chauvinová, ale jen o pouhých pět setin vteřiny před naší A. Mohrovou, která i v tomto závodě jela opravdu skvěle a podařilo se jí mimo ostatní soupeřky porazit i favorizovanou Svý- carku Adolfovou! Ostatní naše ženy neměly tentokrát dobrý den! Bambasová po výborném mezitímě musela závod vzdát pro těžký pád v druhé polovině tratě a také Cuninková se neubráníla lehkému pádu, který jí odsunul až na 10. místo. Z našich mužů se nejlépe umístil Janda, a to na pátém místě, dále pak Čermák na sedmém místě.

Celkový vítězem dvojboje letošního XIII. ročníku Velké ceny Slovenska se stal francouzský reprezentant Rossat-Mignod Roger před našim Jaroslavem Jandou, který tím potvrdil svou výbornou letošní formu. V ženách pak se nám letos vůbec poprvé v celé historii VCS podařilo získat vítězství v celkovém hodnocení dvoj- kombinace! Dík za to patří naší nejlepší reprezentantce Anči Mohrové, která nám, doufáme, získá ještě hodně dalších cenných úspě- chů, k čemuž jí přejeme zvláště před ZOH v Grenoblu hodně zdarů!

Závěrem nutno ještě jednou opakovat, že letošní Velká cena Slo- venska byla jedním z nejzdařilej- ších mezinárodních závodů u nás pořádaných, a to po všech strán- kách! Dobré výkony našich repre- zentantů, hodnotná a početná mezi- národní konkurence, vynikající or- ganizace, dobré tratě, naprosto klidný průběh všech soutěží v těch- to třech dnech bez jakýchkoliv rušivých momentů, protestů nebo nedorozumění, to vše nás velmi

dobře reprezentovalo. Všichni za- hraniční účastníci byli zřejmě pře- kvapeni vysokou a bezchybnou pořadatelskou úrovní a nešetřili slova chvály a uznání — to byla skutečně prvotřídní propagace, za níž vám, Tatranci, patří dík nás všech!

ANTONÍN HUSÁK,
odpovědný trenér LS ÚV ČSTV

Slalom mužů (přihlášeno 59, startovalo 54, projel cílem 41, vzdalo 13, diskvalifikováno 12, kla- sifikováno 29), délka 600/210, bra- nek 67 a 70: 1. Frei (Švýcarsko) 118,96 (58,22 a 60,74), 2. Janda 120,15 (59,13 a 61,02), 3. de Nicolo (Itálie) 120,85 (59,13 a 61,72), 4. Rossat-Mignod (Francie) 120,95 (59,26 a 61,69), 5. Trzebnia (Polsko) 123,65 (60,70 a 62,95), 6. Cwlik (Polsko) 124,14 (60,80 a 63,34), 7. Čermák 126,07 (63,25 a 62,82), 10. Mása 126,63 (63,24 a 63,39).

Obří slalom (56 — 54 — 50 — 0 — 1 — 49): 1. Russel 1:26,61, 2. Rossat-Mignod (oba Francie) 1:28,90, 3. Bachleda (Polsko) 1:27,81, 4. Štífer (Rakousko) 1:28,23, 5. Janda 1:28,24, 6. Demetz (Itálie) 1:29,29, 7. Čermák 1:29,85, 10. Pažout 1:30,72.

Dvojkombinace: 1. Rossat-Mignod (Francie) 11,02 (8,76 a 2,26), 2. Janda 17,78 (5,32 a 12,46), 3. Frei (Švýcarsko) 26,88 (0,00 a 26,88), 4. de Nicolo (Itálie) 35,38 (8,33 a 26,95), 5. Demetz (Itálie) 51,30 (31,20 a 20,10), 6. Trzebnia (Polsko) 51,40 (20,03 a 31,37), 7. Čermák 53,92 (29,84 a 24,88), 10. Mása 126,63 (63,24 a 63,39).

Slalom žen (49 — 47 — 41 — 4 — 2 — 39) 510/170, 53 a 60: Be- raetová (Francie) 108,11 (50,79 a 57,32), 2. Fieldová (Anglie) 108,34 (50,97 a 57,37), 3. Mohrová 109,42 (52,21 a 57,21), 4. Cuninková 109,45 (50,43 a 59,02), 5. Adolfová (Švý- carsko) 110,10 (52,68 a 57,44), 6. Bugajská (Polsko) 110,61 (51,77 a 58,84), 7. Vlad. Bambasová 111,30 (52,40 a 58,90), 8. Kubínová 112,37 (52,21 a 60,16).

Obří slalom (49 — 47 — 43 — 4 — 2 — 41): 1. Chauvinová (Francie) 1:17,09, 2. Mohrová 1:17,14, 3. Adolfová (Švýcarsko) 1:17,46, 4. Klosová (Rakousko) 1:18,47, 5. Beraetová (Francie) 1:18,86, 6. Fieldová (Anglie) 1:19,58, 10. Cuninková 1:22,86.

Dvojkombinace: 1. Mohrová 6,74 (6,29 a 0,45), 2. Adolfová (Švýcar- sko) 12,88 (9,55 a 3,33), 3. Berae- tová (Francie) 15,16 (0,00 a 15,16), 4. Fieldová (Anglie) 21,82 (1,10 a 20,72), 5. Cuninková 51,37 (6,43 a 44,94), 6. Nawalová (Anglie) 71,48 (20,34 a 51,14).

DISKUTUJEME

Příloha ke zprávě trenéra ústřední lyžařské sekce

Pakliže jste zavedli fotbalový nešvar — ligu, bylo by nutno to udělat do všech důsledků. Ne jen výhody pro velké jednoty, které slizají smetanu, seberou nejvýkon- nější závodníky, ale také pama- tovat na ty, které ty závodníky s těžkými obětní vychovávají. To znamená, jestliže systém ligy chce- te zachovat, je nutné těm jedno- tům, které se o růst lyžařských závodníků starají, platit odstupné za vychovávajícího závodníka. Vždyť náklady za výchovu od žactva do dorostu na jednoho závodníka činí několik tisíc Kčs, a kde je mají malé horské jednoty brát, zvláště když ceny lyžařské výbro- je neustále rostou. Těch jednot, které jsou skutečným rezervuárem nových reprezentantů, není tak mnoho a těmto jednotám by měla ústřední sekce věnovat větší péči. Naši němečtí sousedi to jistě dělá- jí odpovědněji a lépe. Mají snad lepší povětrnostní podmínky? Jistě ne. Ale je daleko větší péče nejen o špičku (ta je u nás také), ale i o ty další. A bez širokého kádrů závodníků nebude ani těch deset reprezentantů.

Odměna našim dobrovolným tre- nérům je také taková, jako je pé- če o široké řady závodníků. Ne- dostatečná. Domníváte se, že je mobilizující vlajčka či aktovka za 18 Kčs? Nebyl výhodnější od- měnou zájezd na mistrovství svě- ta v lyžování? Což ten, který se zúčastní pochybných soutěží v te- levizi, udělá pro společnost více než ten, který se stará o zdravý růst mladých lidí? Oceňte práci s mládeží ve skutečnosti a nejen stále v novinách a na papíře. Proto každý jak může se této práci vyhýbá.

Věřím, že mé připomínky vezme- te tak jak jsou myšleny. Ne jako podrývání Vaší práce, ale jako upřímnou snahu o další růst naše- ho krásného sportu. Myslím, že má dosavadní práce svědčí o prav- divosti těchto slov.

CESTMÍR KOZIŠEK,
dobrovolný trenér

SLALOMOVÉ TYČE ze smrkov- vé tyčkoviny, natírané, dodá lyžařským oddílům TJ Slovan Špindlerův Mlýn. Vyžádejte si nabídku!

Casto slychavame: »Proč právě lyžari z Nového Města na Moravě jsou tak dobří bēžci — vždyť tam nemají ani vysoké hory s nejlepšími sněhovými poměry.«

Působil jsem na mnoha místech republiky jako lyžařský trenér (v Perninku a Abertamech v Krušných horách, v K. Varech, v Plzni a v Praze) a v poslední době jsem právě rok trenérem lyžařské základny v N. Městě na Moravě. — Pokusím se ze svého hlediska porovnat poměry v běžecké lyžařině shora uvedených lyžařských středisek s poměry v N. Městě na Moravě, a tím aspoň zhruba vysvětlit úvodní otázku.

V každém středisku využívají lyžaři pracovníci nevhodnějších místních prostředků k rozvoji své lyžařské disciplíny (v našem případě běžecké) a jsou-li podmínky pro tento rozvoj nedostatečné, pak bývá věnována zvýšená péče aspoň těm prostředkům, které jsou místně dostupné.

V Perninku, jehož nádraží je položeno v CSSR nejvýše (903 m n. m.), jsou každoroční sněhové poměry tak výtečné, že např. tamější bývalá sportovní škola dorostu (1954—1958) stačila i v poměrně krátkém údobí své činnosti vypěstovat i některé československé reprezentanty (skokan R. Hühnel, sdruženář F. Zenker a další). Stejně dobřími sněhovými poměry se může pochlubit i blízké městečko Abertamy, odkud pochází náš reprezentant — biathlonista Egon Hoffman. Tam např. spadlo v r. 1921 v souvislé vrstvě 3,50 m sněhu (viz tabulka na jednom tamějším stavení). Podstatně horší podmínky pro trénující mají K. Vary, i když se tam celkem rychle a pohodlně jezdí za sněhem za 60 halérů — městským autobusem na blízké golfové hřiště, ležící ve výšce 600 m n. m. Největší zásluhu na rozvoji běžecké lyžařiny však nemá skutečnost, že na golfové hřiště přijede autobus z města za 10 minut, ale fakt, že ve městě funguje již 15 let lyžařský oddíl TJ Slavoj (s titulem »vzorný«) vedený neúnávným trenérem Frantou Vitoušem. Pracoval jsem s Frantou 5 let a musím přiznat, že udržet trénující mládež od lákadel lázeňského života je skutečně značně svízelné. Velmi těžké podmínky na udržení dobré party bēžců má jistě i Plzeň. Vždyť zasněžená Šumava je 70 km daleko. Jak daleko sahá nadšení lyžařských pracovníků, nám poví tento záznam: v r. 1939 až 1945 budoval téměř sám populární lyžař Norby Lang uprostřed města Plzně (pod Věmi svatými) lyžařský středek střední velikosti.

O těžkostech tréninku bēžců z Prahy netřeba hovořit. Trénují na sněhu vlastně jen několik málo neděl v roce — když nemají právě

závody — a jezdí za sněhem do dalekých Krkonoš, ač Krušné hory jsou blíže (např. vzdušná čára Praha—Pec je asi 115 km, kdežto Praha—Bouřňák jen asi 80 km!!!). Tréninkové dávky bēžců jsou pak nakonec závislé na počtu a kapacitě přistavených podnikových (oddílových) autobusů. Absenci na sněhu snaží se Pražáci vyrovnat aspoň zvýšenými posilovačkami v tělocvičnách — a úsilí jejich někdy hraničí až s kulturistikou.

U posledně tři jmenovaných měst je však pro správný tréninkový režim nejzávažnější překážkou (zvláště pro dorost) značná přitažlivost a lákavost všech kulturních (i nekulturních) městských vymožeností, jako jsou kavárny, tančírny, estrády, big beaty, kina, magnetofonové party atd.

NOVOMĚŠŤÁCI

atd. Městská mládež vyhledává pohodlnější a přístupnější vábivou zábavu i v zakoupených lokálech, a tím je samozřejmě lehce odpoutána od plánovaného tréninku venku. Zvláště nejmladší generace dává přednost pohodlí (vysedáváním u televizorů) a musíme si přiznat, že vysoká životní úroveň je odrazu od sportu — nemluvě o tvrdém tréninku vrcholného sportovce! Na běžeckou dřinu již není dostatek chuti.

A jak je to tedy s Novoměšťáky? Zprvu jsem zjišťoval přičiny úspěchů v lyžařském sportu v přátelském pohovoru s trenéry i závodníky. Uvádím několik jejich projevů, které mluví za všechno:

»My neradi nosíme úřednickej límec, v přírodě jsme volný a mackačka na poli je zdravá.«

»Pepek Německejch byl samostatnej rolník. Při orání měl dobrou zabíračku na nohy. V zimě měl na poli pracovat klid, a tak se mohl plně věnovat lyžařině. Ten jistě neměl starosti s refundačkami, které dnes umorňují každého ženáče-závodníka.«

»Když vořeš a zdviháš na obrátce 80 kg radlo, to ti pupek spojuje!«

»Lyžař má být člověk od přírody, proto se už v září odstěhuje do přírody.«

»Naši kluci jsou odsouzeni k lyžaření, poněvadž v zimě neznají zde lepší sportovní vyžití a samotné město je nerozptyluje jinými lákadly.«

»Jsem tvrdá nátura a zijem zde prostě, stědmě, přirozeně, klidně a zdravě.«

»Trénuji vlastně celý život denně — už ve své práci, kde se snažím sám sebe překonávat.«

»Pamatuju se, že jsme jednou na stavbě neměli hřebíky. Pro-

blém vyřešil jednoduše a sportovně Pepek Německejch — pro hřebíky do Zdrů zaběhl a je to tam a zpět 22 km.«

»Za dávných časů nás musel trénovat Bohumil Hanč z Krkonoš. Myslim, že teď takového trenéra specialistu ani nepotřebujem — naše děti mají ve svém „Městě“ desítky dobrých bēžců—vzrů, a od těch potřebné styly každodenně dobře odkoukají.«

»Bývaly doby, kdy z naší „reálky“ bylo vysláno šest (!) profesorů jako rozhodčí pro uspořádání městských lyžařských závodů. Bohudíky i dnes máme v našich obou školách silnou podporu — letos startovala asi 600 školáků a 75 % jich běželo na bēžkách!«

»Tradiční kvalitní lyžařiny upevňujeme i dalšími populárními zá-

vody, které se jistě nekonají na všech našich horách — jsou to závody Bafuňácké, Párkové, Lízátkové, Přebory vesnických sportovců, různá kritéria — podle vzoru Finů a konečně i tradiční přebory n. p. Chirana.«

»Nemáme starosti ani s nejmohutnějšími závody, jako je Zlatá lyže apod., snad každý desátý občan města byl dříve závodníkem a ví tedy, jak má hlavněmu pořadateli pomoci. Letos bylo zapojeno na Zlaté lyži celkem 150 pořadatelů a činovníků. Tito nadšenci v tichosti a bez pobízení připraví vzorně i soutěže na nejvyšší úrovni.«

»Naše SPORTOVKA — bývalá sportovní škola dorostu — měla vždy nejlepší předpoklady k úspěšné činnosti, protože trenery SSD byli mnohdy i naši lyžaři-representanti.«

»Pro svoji činnost máme dostatečné porozumění a podporu nejen ze strany obou škol, rodičovského sdružení a MNV, ale zejména ze strany obou národních podniků CHRANA a SPORT.«

»Naše odborníky ve výrobě lyží — a to je hezká kopa mužů a žen, kteří lyžím rozumějí — považují za speciální rodičovské sdružení lyžařů, kteří jistě svým dětem lyžařům dobře poradí.«

»Manuální práce v přírodě — zvláště práce dřevorubecká — je myslím nejlepší a nejpřirozenější prostředek k získání síly.«

Výstřední a typické jsou i postřehy trenérů lyž. odd. TJ Sokol:

»Čím náročnější nás čeká fyzická vypětí, tím více dbám na psychické uvolnění svých svěřenců. To když si soupeři na mistrovství úzkostlivě masírují nohy a již před večerem závodů se trápí pro-

blémy mazání, moji kluci si jdou na sněh lehce zahrát fotbal.»

»Udržet dobrou partu a být stále pohromadě — i v létě na dovolené — je jedním z hlavních úkolů trenéra.«

»Ve Městě máme 3 tělocvičny a ZTV Sokola funguje dobře. Domnívám se, že tato skutečnost je jistě užitečným přínosem pro všestranný rozvoj tělesné zdatnosti našich lyžařských závodníků.«

»I taková „malíček“, jako jsou stejné teplákové soupravy s „firmou“ na zádech, utužuje kolektiv. Věřím, že každé kluk má party je hrdej, že může nosit na zádech písmena Nové Město na Moravě — a tento stejnokroj zavazuje k dobremu vystupování, a pokud „na to máme“ — k dobrému výkonu.«

»Nebojím se měnit plán tréninkové jednotky podle okamžitě nastalé situace, podle tvárnosti terénu a zejména podle současného morálního stavu mužstva.«

Myslím, že všechny uvedené věty nám pádně odpovídná na úvodní otázku článku.

Nebude jistě třeba, abych zdůrazňoval, že během svého celoročního působení na Novoměstsku jsem poznal nejen dobrou spolupráci Novoměstských s lyžaři Zdárska a Svratecka, dále účinnou pomoc všech orgánů OV ČSTV ve Zdáru, ale poznal jsem zde — a to velmi účinně — že pod Harušákem u N. Města na Mor.

CHLAPSKOST JEŠTE NEVYMRELA

a »všichni chlapi« této nádherné Vysočiny se náramně dobře chrání před jakýmkoliv změkčujícími a zchoulostivujícími vlivy civilizace. nio pohodlí a po dobrém vzoru svých předchůdců, lyžařských reprezentantů zemědělců (Německého Josefa, Musila Cyrila a Zajička Jardy), dřevorubce Honzy Blažička a jiných,

VYHLÁSILI BOJ POKODLÍ

a snaží se, aby i jejich děti se nebály manuální práce v přírodě, aby otužovaly svůj organismus i při nepříznivém počasí, a tím vytvářely neoptimálnější předpoklady pro uskutečnění tvrdé přípravy trénujícího sportovce.

Nové Město na Moravě — v zimě MĚSTO NA LYŽÍCH tedy má úspěchy v lyžařském sportu, poněvadž tyto úspěchy pramení z tradiční velké lásky občanů města a okolí k lyžařskému sportu.

Lhal bych jistě, kdybych tvrdil, že mnou uvedené poznatky a jmenované zkušenosti jsou pro správné zodpovězení úvodní otázky neomylné výstižné. Uvažovanou skutečnost o novoměstské lyžařině si dovoluji hodnotit jen z vlastního hlediska.

GABY KOUBEK,
hlavní trenér

Ústřední lyžařské základny
v Novém Městě na Moravě

Zamítnut byl návrh Norska na zavedení lineárních tabulek i pro závod sdružený.

Při kontrole ve slalomu se místo filmů může užívat videopásků.

Přiját byl návrh skandinávských zemí, aby při dvoukolovém obřím slalomu byl výškový rozdíl tratě již od 250 m.

Náš návrh na reorganizaci MS a zavedení MS v letech byl přeložen na příští kongres. Stejně tomu bylo s návrhem NDR na zavedení MS družstev ve skoku na lyžích.

Délka trvání MS v klasických disciplínách je maximálně 9 dní.

Schválen byl čs. návrh na pořádání ME juniorů [o letošním kritériu v Harrachově hovořili delegáti velmi dobře].

Schváleno bylo pořádání světového poháru ve sjezdových disciplínách pod dozorem FIS [dosud organizovali novináři].

Nejvyšší soutěže závodníků měst, která jsou mimo oblast hor a kde nemohou startovat reprezentanti, byla nazvána: Světové kritérium městských lyžařů.

Právníckou komisí byla předložena pravidla provozu na lyžařských tratích. Byla doporučena všem národním svazům.

Za nové členy FIS byly přijaty Brazílie a Tchaj-wan.

MISTROVSTVÍ SVĚTA 1970 BYLO PŘIDĚLENO DO VYSOKÝCH TATER (KLASICKÉ DISCIPLÍNY) A DO VAL GARDENY (SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY).

Příští kongres se koná v Barceloně v roce 1969.

Nově zvolené předsednictvo FIS tvoří: předseda M. Hodler (Švýcarsko), místopředsedové V. Andrejev (SSSR), B. Kjellstrom (Švédsko) a A. R. Little, gen. taj. S. Bergman (Švédsko) a členové: E. Bergsland (Norsko), D. Dougan (Jugoslávie), R. H. Grinnel (Kanada), R. Hohental (Finsko), H. Kihara (japonsko), M. Martel (Francie), P. Oneglio (Itálie), Vl. Pácl (ČSSR), R. Readhead (Anglie), W. Waizer (Rakousko), R. Solari (Chile) a S. Ziobrzinski (Polsko).

Po kongresu se sešlo nové zvolené předsednictvo a určilo složení jednotlivých komisí. Československo má stejné zastoupení jako dosud. Předsedou skokanské komise místo S. Ruuda byl jmenován Američan G. Raum.

Předseda FIS poděkoval za vzorné uspořádání MS 1966 v Chile a v Norsku.

Mezi pracovníky, kteří se zasloužili o rozvoj lyžování ve světě a obdrželi diplom za zásluhy o FIS byl jmenován zasloužilý mistr sportu arch. Karel Jarolímek.

VI. P. + M. B.

Úspěšný kongres

(Dokončení ze str. 81)

18. května (21. hod.) představení jednotlivých kandidátů pořádání MS 1970.

19. května — výlet všech na Baalbek — starodávné sídlo Feničanů, Řeků, Římanů atd., odpoledne zasedání předsednictva FIS.

20. května celodenní jednání pléna kongresu — večer po úspěšném hlasování ve prospěch Vysokých Tater večere u vyslance ČSSR s. Tišliara.

21. května celodenní jednání v plénu kongresu, odpoledne zasedání nově zvoleného předsednictva FIS, večer závěrečná večere a představení v Casino du Liban.

Přehled o hlavních závěrech kongresu [zprávy z jednotlivých zasedání uveřejníme v příštích číslech]:

Kongresu se zúčastnilo 31 národů se 72 hlasy.

Přihlášky země na zimní olympijské hry byly stanoveny do 30. září, jmenně s uvedením disciplín do 23. ledna 1968.

Členy jury z ČSSR pro ZOH jsou: běh na 50 km V. Pácl, štafe-

ta žen Kv. Lelková, vylučovací slalom J. Mráz.

Kongres vylechl zprávu o přípravách ZOH 1972 v Sapporo.

Předseda M. Holder informoval o jednání Mezinárodního olympijského výboru (IOC) v Teheránu. Byly přijaty dvě rezoluce: o amatérismu a o vztazích FIS a IOC.

Schválen byl čs. návrh, aby se pravidla a statuty měnily až za 4 roky. Letos se měnila pravidla a na kongresu v roce 1969 se připravují nové statuty. Další změny pravidel budou až v roce 1971.

Návrh SSSR na zpřesnění statutu týkajícího se účasti na kongresech, mistrovství světa, vztyčování vlajek a hraní hymen bude uplatněn při přepracování statutu v roce 1969.

Návrh SSSR na štafety žen 4x5 km místo 3x5 km nebyl přijat.

Straumannova metoda v hodnocení skoku byla vyřazena z mezinárodních pravidel (IWO).

Schválen nebyl rovněž rakouský návrh, aby při letech vzduchem byl nájezd snižován teprve při překročení P o 15 %.

Rozvoj skokanskej disciplíny na Slovensku

V posledných rokoch sa zodpovední pracovníci lyžiarskeho športu na Slovensku zaoberali rozvojom jednotlivých disciplín. Boli to predovšetkým disciplíny zjazdové a bežecké, pro ktoré sa vytvorili podmienky pre rozvoj tým spôsobom, že už niekoľko rokov prebiehajú na Slovensku v štyroch oblastiach ligy mládeže ako dlhodobé súťaže, čo malo značný vplyv aj na celkovú úroveň uvedených disciplín na Slovensku.

V tomto rozvoji uvedených disciplín zaostávala disciplína skokanská, preto pracovníci a tréneri skoku sa zaoberali aj touto otázkou a sa rozhodli, že na základe dobrých výsledkov dlhodobých súťaží v zjazd. disciplínach a behu usporiadajú v zime 1967 podobnú súťaž pre skokanov. Pôvodne ako pokus v tejto disciplíne mala v tejto sezóne prebehnúť liga mládeže v skoku len v okrese B. Bystrica, kde sú zatiaľ najlepšie podmienky pre túto disciplínu na Slovensku a má aj najviac oddielov so skokanskými družstvami.

Na základe výzvy lyžiarskej sekcie skokanskej komisie pri OV ČSTV v Banskej Bystrici prejavili záujem o túto súťaž aj iné lyž. oddiely na Slovensku, preto sa uskutočnila celoslovenská liga mládeže v skoku. Celkom sa prihlásilo týchto 7 oddielov do skokanskej súťaže:

1. ČH Banská Bystrica,
2. TJ Brezno,
3. Družstevník Hronov,
4. Družstevník Selce — všetky z okresu B. Bystrica,

5. Baník Kremnica,
6. Slovan M. Fatra Žilina,
7. Slovan Smokovce V. Tatry.
Zodpovedným komisárom pre túto súťaž bol určený Štefan Slivka.

Súťaž prebiehala v hodnotení:
a) lyžiarskych oddielov TJ tým spôsobom, že počítali body dvoch najlepších pretekárov v kategórii žiakov a kategórii dorastu, pričom sa body spočítali. V jednotlivých školách sa body pripočítali.

b) **Jednotlivcov:**
Hodnotenie sa prevádzalo tým spôsobom, že sa hodnotili najlepší pätnásť pretekári v kategórii žiakov a kategórii dorastu.

Súťaž mala 3 kola, a to:

1. kolo 8. I. 1967 v Brezne,
2. kolo 15. I. v Hronove,
3. kolo 22. I. v Selciach.

Víťazi hodnotenia oddielov:

1. V kategórii žiakov Slovan M. Fatra Žilina,
2. V kategórii dorastu Baník Kremnica.

Víťazi hodnotenia jednotlivcov:

1. V kategórii žiakov — E. Bašič, ČH B. Bystrica,
2. V kategórii dorastu Cigánek, Baník Kremnica.

Finále ligy mládeže sa uskutočnilo (majstrovstvá Slovenska): 29. januára 1967 v Banskej Bystrici.

Víťazom v kategórii žakov sa stal: Vladimír Slivko, 26 — 26,5 m, mostík P = 26 m.

Víťazom v kategórii dorastu sa stal: Ján Urbas, 44 — 51 m, mostík P = 54 m, **obaja pretekári z ČH B. Bystrica.**

Celkove môžeme súťaž ligy mládeže v skoku hodnotiť ako veľmi dobrú, športová úroveň pretekov ako i pretekárov bola tiež dobrá. Táto súťaž nám ukázala veľa kladov, predovšetkým, že sme zvýšili veľký záujem mládeže o túto disciplínu, ktorá bola doposiaľ na Slovensku zanedbávaná. Ďalej nám táto súťaž ukázala, že v radoch mládeže jednotlivých oddielov sa nám ukázali nadaní jednotlivci, z ktorých pri ďalšej starostlivosti trénerov môžu v kratkej dobe vyrásť na dobrých pretekárov skokanov. Na pretekoch ligy mládeže nebolo zvláštnosťou, že sa na štarte zišlo 50—70 pretekárov, čím

Vítaz finále ligy mládeže v skoku kateg. dorastu 15-ročný Ján Urbas (ČH B. Bystrica).

jasne dokázali, že majú o túto disciplínu veľký záujem.

Počítáme, že v budúcej sezóne sa táto súťaž ligy mládeže v skoku rozšíri aspoň na 12 oddielov.

STEFAN SLIVKA,
tréner lyžovania, SZ B. Bystrica

Přes snahu pořadatelů...

Letošní přebor mladšího dorostu ve skoku na lyžích neměl regulérní průběh. Krajině nepřízeň počasí zavinila naprosto různé podmínky vždy na začátku a na konci každého kola. Zrychlení nájezdu za pomoci starého firnového sněhu a salmiaku vydrželo vždy asi tak do poloviny kola. Navíc začalo v průběhu závodu několikrát sněžit a tak závodníci, kteří byli podle výkonnosti vylosováni až na konec, tím značně utrpěli. Nájezdová rychlost se rychle snižovala a tak se nelze ani divit, že proti sobotnímu tréninku byly skoky kratší až o 15 m. Doplatili na to především dobří závodníci.

Ze závodu nelze ani nic vyvozovat a brát výsledky v úvahu při sestavování žebříčku. Favorit Bartošek z Rožnova pod Radhoštěm skončil např. až šestý, možná jen proto, že startoval poslední. Přes velkou snahu pořadatelů, kteří ještě nikdy tak velký závod nedělali a museli nosit sněh na celý můstek, nebylo možné vzhledem k častému sněžení dobře upravit můstek.

Přestože můstek je přímo stvořen pro přebor mladšího dorostu, neboť není těžký, ale vyžaduje naproti tomu od skokanů dobrou techniku, nebyl to závod hodný boje o titul. Chybělo v něm navíc několik závodníků z řady oddílů na Moravě a na Slovensku, kteří neměli možnost vyslat včas své borce.

Vítaz finále ligy mládeže v skoku kateg. žiakov 11-ročný Vladimír Slivko (ČH B. Bystrica).

Na Severu tvrdý chléb

- ① Pentti Hyvärinen a náš Fajstavr na startu v Kemijärvi. Společně startovali, společně projeli celou trať a ve výsledcích by'a jejich jména opět vedle sebe. 3
- ② Teuve Hatunen (č. 95) ve Finsku označován za objev sezóny na startu v Torniu s našim Vitem Fousekem. Oba podali výborný výkon — obsadili 1. a 3. místo.
- ③ Gjermund Eggen — mistr světa v běhu na 15 a 30 km — se letos nedočkal ani jediného vítězství na větších závodech. Prý až za rok na OH...
- ④ Podpis našich chlapců byl ve Finsku vysoce ceněn. Na snímku Peřina a Fousek.
- ⑤ S mazáním jsou potíže nejen na našem sněhu. Podobných situací — přemazávání během závodu — jsme viděli během skandinávského turné několik.
- ⑥ Pepík Kraus se v závěru letošní sezóny dostal do dobré formy. Největší radost nám udělal v GA-PA (odkud je náš snímek) a na Ta-tranském poháru.

Snímky: J. HONCŮ

Koncem března a začátkem dubna (27. března až 10. dubna) uskutecnila Dukla Liberec pro své závodníky, kteří přicházejí v úvahu pro zařazení do olympijského družstva lyžařů-běžců, turné po Finsku a Švédsku. Jan Fajstavr, Vít Fousek a Václav Peřina pod vedením trenéra J. Honců absolvovali čtyři závody ve Finsku a dva ve Švédsku. Bylo to v době, kdy náš denní tisk byl již přesycen zpráv o lyžařích, a proto přinášíme výsledky teprve na stránce Lyžařství. (Karel Štěl, který se měl rovněž zúčastnit zájezdu, nejel ze zdravotních důvodů.)

29. 3. 1967 — Kemí — 21 km:
1. Laurila 1:11:52, 2. Hatunen 1:12:00, 3. Luukanen (všichni Finsko) 1:12:16, 4. Ellefsäter (Norsko) 1:12:29, 5. Mäkinen (Finsko) 1:13:07, 6. Halvarsson (Švédsko) 1:13:44, 16. Fousek 1:15:51, 23. Fajstavr 1:16:58, 28. Peřina 1:18:57. (Startovalo 81 závodníků.)

30. 3. 1967 — Kemijärvi — 15 kilometrů: 1. Martinsen 41:21, 2. Ellefsäter (oba Norsko) 41:41, 3. Demel (NSR) 41:50, 4. G. Eggen (Norsko) 42:17, 5. Oikarinen (Finsko) 42:25, 15. Fajstavr 43:47, 19. Fousek 44:27, 24. Peřina 45:37. (Startovalo 63.)

1. 4. 1967 — Tornio — 15 km:
1. Hatunen 45:40, 2. Luukanen (oba Finsko) 45:42, 3. Halvarsson (Švédsko) 46:36, 4. Mäkinen (Finsko) 46:43, 5. Hyvärinen (Finsko) 46:55, 7. Fajstavr 47:27, 12. Fousek 48:05, 27. Peřina 50:42. (Startovalo 85.)

2. 4. 1967 — Tornio — 30 km:
1. Hatunen 1:33:14, 2. Mäkinen (oba Finsko) 1:33:33, 3. FOUSEK a Luukanen (Finsko), oba 1:34:46, 5. Hyvärinen (Finsko) 1:34:54, 6. Halvarsson (Švédsko) 1:37:43, 15. Fajstavr 1:42:18. Peřina zlomil lyži a nedokončil.

8. 4. 1967 — Kiruna — 15 km:
1. Halvarsson 52:42, 2. Andersson 52:44, 3. Rönnlund (všichni Švédsko) a Demel (NSR), oba 53:11, 5. Grönningen (Norsko) 53:18, 30. Fajstavr 56:26, 45. Peřina 58:35. Fousek nemocen. Špatně jsme namazali. (Startovalo 70.)

9. 4. 1967 — Kiruna — 30 km:
1. Rönnlund 1:49:50, 2. Halvarsson 1:51:14, 3. Lestander (všichni Švédsko) 1:52:13, 4. Hämäläinen 1:52:25, 5. Pesonen (oba Finsko) 1:52:37, 9. Fajstavr 1:54:58, 15. Akentev (SSSR) 1:57:07, 25. Peřina 2:03:42. (Startovalo 52 závodníků.)

I když je třeba vždy vše hodnotit střizlivě, je tentokrát na místě podotknout, že výsledky našich závodníků byly zřejmě nejlepší, jakých našich běžců ve Skandinávii dosáhl.

JAROSLAV HONCŮ,
trenér družstva

5

6

Vystříleli si na hranicích CESTU AŽ DO GRENOBLU?

Malé hornické městečko v Krušných horách na druhé straně našich hranic — Altenberg, bylo dějištěm letošního, v pořadí již VIII. mistrovství světa v biathlonu. Účastníci v něm našli opravdu vše, co potřebovali. Celé toto městečko ležící asi 4 km od našeho Cínovce zcela žilo po celý týden pro biathlon. Málokdy a málokde se najde tolik porozumění a nadšení všech obyvatel pro sportovní událost. Při závodech byla celá trať lemována několika tisíci diváků, kteří jmenovitě povzbuzovali všechny startující. Tito diváci dovedli setrvat v krajní nepřízní počasí po celou dobu střelby, ačkoliiv střelnice není ani v nejnemším chráněna proti větrům. Všechna okna Altenbergu byla slavnostně vyzdobena a po soumraku až do pozdních nočních hodin i slavnostně osvětlena.

Po společné večeři všech účastníků konalo se ještě dalších 13 družných zábav. To se rozejeli účastníci mistrovství ke svým novým přátelům buď přímo v Altenbergu, nebo v jeho širokém okolí. Bylo to přesně tolik skupin, kolik bylo zúčastněných zemí na tomto mistrovství: ČSSR, Finsko, Francie, Japonsko, NDR, NSR, Norsko, Polsko, Rakousko, Rumunsko, SSSR, Švédsko a Švýcarsko. Z přihlášených družstev odřekly účast: Kanada, Mongolsko, USA a Anglie.

Během mistrovství světa se konal kongres U.I.P.M., který přijal za člena mj. ČSSR. Určil také místa dalších mistrovství světa. Po zimních olympijských hrách v Grenoblu, kam věří naši biathlonisté, že pojedou, má být IX. MS v biathlonu v Zakopanem v Polsku v roce 1969. O MS v roce 1970 se ucházejí Japonsko a Švýcarsko. Kongres jednal i o pravidlech. By-

ly provedeny drobné doplňky. Hovořilo se též o malorážním biathlonu atd. Nezávisle na ZOH má být pořádáno MS v biathlonu juniorů.

Účastníci MS bydleli společně nedaleko Altenbergu v sanatoriu Raupennest. Bylo to ubytování vzorné, připravené s německou důkladností. K dispozici byly mj. sprchy se saunou a bazénem se studenou vodou.

Závodům však nepřálo počasí. Jen při štafetách juniorů bylo bezvětří. Převážně vál silný vítr, který při štafetách seniorů se spojil s mlhou a sněžením. Střelnice byla sice velmi dobře připravena, nebyla však nijak chráněna proti větrům, které jsou v tomto konci Krušných hor velmi časté. Tím se stala střelba, zejména vstoje velmi obtížnou a byla v porovnání s jinými závody hodně slabá.

Čs. biathlonisté využili účasti i v I. mistrovství světa juniorů. Startovali Fencel, Semela a Šourek. Junioři běží jen 15 km a střelí tři-krát: vleže, vstoje, vleže. Startovalo 24 závodníků. Ještě před poslední střelnicí byl Fencel v čele závodu. V běhu prostém byli Fencel 4., Šourek 7. a Semela 19. Ve střelbě měli Fencel a Šourek 12 trestných minut (12. až 18. místo), Semela 18 (24. místo). Umístění prvních dvou bylo úspěšné.

Hůře dopadly však štafety juniorů. Z osmi byla naše sedmá. V celkové klasifikaci jednotlivců ve štafetách byli Šourek 10., Fencel 19. a Semela 20.

V závodech jednotlivců seniorů na 20 km byl v běhu Ploc 12., Mundil 16., Jeřábek 39. a Žižka 30. Ve střelbě byl Ploc 15. až 22. s 15 trestnými minutami, Mundil 12. až 14. se 14 tr. min., Jeřábek 30. až 33. s 18 tr. min. a Žižka 44. až 46. s 24 tr. min. Umístění Ploce a Mundila v silné konkurenci 52 startujících bylo velmi dobré. Před dvěma roky, kdy se poprvé zúčastnili naši biathlonisté MS v Norsku, byl Mundil 26., Hofmann 27., Ploc 46. a Krupka 47. V loňském MS v Garmisch-Partenkirchen v NSR jsme nestartovali.

JOSEF ŠOUREK na MS v Altenbergu.

V závěrečném závodech seniorů jsme stejně jako v závodech juniorů neuspěli. Naše štafeta byla ze 13 desátá. Ploc měl např. při střelbě vleže rozhled zcela zakryt mlhou. Nejlépe střelil Jeřábek. V klasifikaci jednotlivců ve štafetách obsadili naši: Jeřábek 28., Ploc 40., Hofmann 42. a Mundil 43. místo.

Závěrem bych rád zdůraznil, že biathlon má v ČSSR vyhlídky stát se jedním z předních sportů.

MUDr. H. KALDARAR,
předseda trenérské rady biathlonu

Junioři — jednotlivci: 1. Svendsberget (Norsko) 1:10:34,0 hod. (10 tr. min.), 2. Kalinincev (SSSR) 1:11:03,6 (7), 3. Cercel (Rumunsko) 1:11:34,6 (8), 4. Meischner (NDR) 1:11:47,7 (7), 5. Rapacz (Polsko) 1:12:10,0 (10), 6. Fiedor (Polsko) 1:13:50,0 (11), 7. Fencel 1:13:53,9 (12), 8. Šourek 1:14:36,8 (12), 24. Semela 1:24:51,2 (18).

Senioři — jednotlivci: 1. Mamulov (SSSR) 1:28:34,1 (6), 2. Szczepeniak (Polsko) 1:29:21,3 (5), 3. Istad (Norsko) 1:30:03,7 (13), 5. Wårhaug (Norsko) 1:31:14,7 (14), 6. Ala-Hongola (Finsko) 1:31:32,3 (13), 7. Tveiten (Norsko) 1:31:33,6 (?), 8. Koschka (NDR) 1:33:59,2 (11), 9. Tichov (SSSR) 1:34:11,2 (19), 10. Fløjt (Finsko) 1:34:27,8 (18), 13. Ploc 1:35:45,0 (15), 14. Mundil 1:36:17,9 (14), 37. Jeřábek 1:45:37,8 (18), 44. Žižka 1:49:32,5 (24).

PAVEL PLOC na trati
Snfmky: V. Zindulka

SPORTEM ke zdraví?

Skončilo opět jedno závodní období a nastává doba účtování. Na schůzích a aktivech se váží úspěchy a prohry, kladně se hodnotí a kritizuje, uvažuje se, jak pokračovat po letošních zkušenostech. Jistě bude dost kritických připomínek k nové organizaci soutěží, k systému nominací a k práci oblastních soutěžních komisí. Závažné hodnocení bude u trenérů. Dosažené výsledky jsou přece tím nejzávažnějším kritériem vykonané práce a ukazatelem vývoje našeho lyžování. Úkoly jsou jasné, dokonce již celou řadu let: přiblížit se k světové špičce natolik, aby naši závodníci měli reálnou naději dostat se ve svých disciplínách mezi prvních 10 až 15 závodníků.

Zatím se nám to — kromě skokanů — nedaří a nepodařilo se to ani v letošní sezóně. Těch několik úspěchů na méně významných národních závodech nemůže zakrýt neúspěchy na závodech, které jsou pro světové měřítko rozhodující. Nechci zde podrobně rozebírat, co úspěchem bylo, a co nikoliv, to si jistě vyřkájí sami trenéři, ale spíše vyvolat debatu na otázku, proč se nám tato práce nedaří a proč stále přeshlapujeme na místě víceméně již po dvacet let.

Jistě se vysypou z rukávu desítky zdůvodnění a objektivních příčin jako jiná léta a budou se hledat všechna možná vysvětlení. Možná že i u těch — proti jiným disciplínám bezesporu — úspěšných skokanů, když ani oni tak docela nesplnili předsezónní proklamace. Například tím, že to zavinili třeba naši rozhodčí, kteří u nás vysoko hodnotí naše závodníky, zatímco v cizině jsou k nim jako na cizího. A méně se už bude vysvětlovat, proč ani letos neodstranili už po několika let známý nedostatek při doskocích, že většina závodníků zůstává po celý přechod až na dojezd sedět jako na hrci, za což se především strhávají v poslední době body.

Nechci se však plést trenérům do technické stránky jejich řemesla. Mne bude mnohem více zajímat, zda se konečně ozve hlas i o druhé a — podle mého názoru — naprosto neoddelitelné a pro úspěšné výkony závodníka zrovna tak důležité části jeho výcviku, jako je technická část: o rozvíjení jeho volných vlastností, houževnatosti, vůle a především mravního charakteru. Zatím na to marně čekám už po několik let, a naopak musím konstatovat, že se stále častěji vyskytují výstřelky, které nesvědčí o dobré práci našich trenérů po této stránce.

Všimli jste si například chování některých trenérů na tratích běžeckých závodů mládeže a dorostu, zejména na závodech vyššího typu, kde jde o body a umístění? Uslyšíte tam takové sprsté nadávky a hrubosti hraničící až s fackováním a porážením soupeřů, že se marně ptáte, jak toto může provádět trenér-vychovatel.

Že existuje nějaké pravidlo o chování závodníka na trati, o jeho vedení a pomoci? Směšné. Dnes je samozřejmostí, že před každým větším výšvi-

hem stojí pomocníci a svého závodníka prostě na kopec vytlačí.

Že existují nějaká pravidla o věkových kategoriích a přípustnosti tratí? Nesmysl. Jen si zjistíte, kolik dorostu a i mladšího se letos zúčastnilo hřídek na 70 a 25 km ve Spindlerově Mlýně, kam byli vědomě trenéry ohlášení.

Jak si může říkat trenér — a tedy i vychovatel — člověk kategoričky prosazující start svého závodníka, který den před závodem na 60metrovém můstku při pádu přímo na hlavu utrpěl otřes mozku, těžký šok a roztržené koleno, správně osmi stehy? Na námitky ošetřujícího lékaře trval na svém, že on je jeho trenérem, že on musí vědět, co závodník může a co ne, že on za něho odpovídá (!), když ho po celý rok připravoval na vrcholný závod.

Nebo jiný případ: V loňské sezóně se náhle objevil v mladším dorostu vyložený běžecký talent, který vyhrával kdejaký závod, přebor dorostu nevyfajmaje. Letos na začátku sezóny vážně onemocněl. A trenéři, místo aby mu poskytli odpočinek, štvou ho do tréninku a kvalifikačních závodů. Tam pochopitelně neuspěje a do závěrečného přeboru se nekvalifikuje. To nevádí, vyřadí se závodníci jiných oddílů, kteří se regulérně kvalifikovali, a místo nich se prosadí do losování i za cenu, že z něho přes noc udělají sdruzenáře, jen aby pro ně vyjel místo v žebříčku. Závod dojde s vypětím sil v poli poražených a další den se při štafetách na trati s krvácením hroutí, takže štafeta musí závod vzdát. Co to má za smysl? Kde je odpovědnost trenérů za zdraví jejich závodníků? Jaký je výsledek? Snad jen to, že se do budoucna ztratí talent, jaký se hned tak u nás nerodí.

Ale jsou i jiné formy: Jak je to dlouho, co trenér, člen soutěžního výboru, vědomě nemluvil pravdu při jednání protestu a nesrovnalosti při sjezdářských mistrovstvích ve Vráně? Anebo případ z Harrachova, kdy trenér jednoho z družstev záměrně porušoval pravidlo o značení lyží takovým způsobem, že bylo nutné, aby se pojednala nová formulace pravidel. A jiný trenér místo aby zaujal jasné stanovisko podle pravidel, výměnu špatně namazaných a značených lyží obhajoval a nesprávný výklad pravidel rozšiřoval mezi ostatními trenéry.

Jak mohou trenéři za takových okolností získat respekt, vážnost u svých svěřenců a především jejich přesvědčení, že jen poctivou přípravou a tvrdým tréninkem lze dosáhnout úspěchů, když totéž jde lehčeji s podfukem? Může být někdo překvapen chováním a vystupováním mladých závodníků, když se trenér ani neodvážá je napomenout?

Rekneme si hned, že ono to je někdy i pro samotné trenéry velmi těžké. Jejich problém byl dán vznikem placených trenérů a finančních dotací pro dobře pracující základny. Jakmile se dosažené výsledky staly měřítkem pro finanční zhodnocení trenéra a pro výši dotace základně, byla dána jasná směrnice: výsledky (nikoliv výkony) závodníků za každou cenu, tedy i za cenu vědomého překračování pravidel, bez ohledu na bezpečnost závodníka i za cenu poškození jeho zdraví, bez ohledu na nějaké mravní zásady, bez ohledu na výchovu závodníka a tedy i za cenu jeho morálního narušení.

Nepamatuji se, že by Zátopek anebo v lyžování Cardal měli kdy jakého trenéra. Nechci tím sníst říkat, že i dnes mohou být závodníci bez nich. Ale místo trenérů měli jmenovaní závodníci vlastností tolik chybějící dnešním závodníkům: vytrvalost, houževnatost, vůle, sebedůvěra a především naprostou čestnost v boji. Všechny tyto charakterové vlastnosti by měli především trenéři vy-

chovávat u závodníků. Pro Jardu Cardala určitě nemusely existovat předpisy a značení lyží, o chování na trati, o dodržování vyznačené trati apod. Dnes musí komise rozhodčích stále přemýšlet o nových doplňcích, aby stačila v kroku trenérům, kteří přicházejí s novými

a novými námety, jak pravidla obcházet.

Nerad bych generalizoval a z uvedených příkladů usuzoval, že máme trenéry zejména po výchovné stránce naveskrze špatné. To rozhodně ne. Naopak, nepochybuji o tom, že máme stovky obětavých pracovníků, kteří bez ohledu na svůj soukromý čas, často i bez ohledu na svou rodinu pracují dobře, s láskou a snaží se vychovat poctivé a čestné závodníky. Sám znám takových celou řadu. Ale pravdou také je, že podobné výstřelky a porušování mravních zásad, o kterých se zmiňuji, se vyskytují stále častěji. Závažné na tom je, že ještě žádný oficiální hlas se proti podobným zjevným nepostavil a mlčky se trpí, přestože se všeobecně o tom ví. A to v žádném případě rozvoji našeho lyžování neprospívá. Navíc tím, že se vyskytují na závodech vyššího typu a u trenérů s vyšší kvalifikací, jsou mnohem víc vidět, víc se o nich mluví, a tím víc škodí dobré pověsti řady právě těch neznámých, dobrovolných pracovníků.

Kresby: J. KÁRNÍKOVÁ

Není příjemné konstatovat takové skutečnosti. Ale mám za to, že je nanejvýš nutné, aby se rozvířila diskuse na zmíněné téma, aby se i o těchto věcech, které až dosud byly jakýmsi tabu, na výročních aktech hovořilo. Jinak by bylo nutné pomalu uvažovat o změně dosavadního hesla Sportem ke zdraví na pozměněné »Sportem k invaliditě« (tělesné i duševní).

JIŘÍ ČEJKA

Problémy kolem tréninku na hmotě

Různé metody tréninku, které se všeobecně dosud používaly, nenabývaly natolik suverénní pravoplatnosti z hlediska vědeckého zdůvodnění, aby se mohlo alespoň několik z nich uzákonit. Dá se jen říci, že každá metoda přinesla něco dobrého. V mnoha případech šlo při uplatňování o různé způsoby bádání, což přinášelo s sebou jako výsledek pouhou »módní vlnu«, opírající se jen o cit nebo praxi trenérů a závodníků. Praxe sama prověřila a ukázala, že dělat zásadní závěry z mnohých tréninkových metod je velmi ošemetné a že je třeba k těmto závěrům přistupovat nanejvýš kriticky.

Jednou z takových »módních vln« tréninku, ze které se dělaly zásadní a mnohdy až překotné závěry, je trénink na umělé hmotě pro běžce v přípravném období. Mnozí odborníci popularizovali umělou hmotu pro trénink natolik, že před několika léty trpěli určitým komplexem tí závodníci, kteří na hmotě trénink provádět nemohli. Většina našich trenérů si od tohoto tréninku velice mnoho slibovala a zařadila jej také do přípravy na čelné místo. Trenér státního družstva J. Terežčák prohlásil o přípravě na OH 1960 (Lyžařství č. 1 — 1966), že se nedá vůbec srovnávat s přípravou reprezentantů na OH v 1956. Tehdy prý jsme o tréninku na hmotě jen snili. Prohlásil doslova ve svém článku, že se nebójí říci, že hmotu udělá divy. Po hubených výsledcích v sezóně byl již opatrnější a upozorňuje (Lyžařství č. 8 — 1960), že se v tréninku na hmotě musí postupovat velmi opatrně...

Protože trénink na umělé hmotě

divy neudělal ani v příštích letech, začínají se umělé dráhy pro běžce pomalu ztrácet z inventáře lyžařských oddílů. Umělé dráhy neudělaly zdaleka tolik, kolik udělaly skokanské můstky z PVC pro skokany. Dokladem toho, že umělé dráhy pro běžce neudělaly tolik, kolik se očekávalo, je dále zjištění, že od jejich zavedení do prostředků tréninku úroveň československých běžců v mezinárodním měřítku nedosáhla zatím takové výše, jakou měla na OH 1956 v Cortině, kdy se na hmotě tedy nepřipravovali. Jistěže není možné jednoznačně zavrhnout tuto metodu tréninku a kvůli ní poukazovat na pomalejší růst úrovně československých běžců. Je to jen jeden z aspektů. Není také možné dávat do souvislosti používání umělé hmoty při tréninku s výkonností naší běžecké špičky, protože rozvedení tohoto problému se týká v první řadě nejširší vrstvy trénujících běžců v lyžařských oddílech.

Proč vlastně neudělala hmot

pro běžce více, je jistě zajímavá otázka, protože skokani si třeba dnes nedovedou svojí letní přípravu bez hmoty vůbec představit. Naproti tomu běžeckých umělých stop u nás velmi ubývá. Před pěti lety bylo na území ČSSR o padesát procent více těchto zařízení, než jich je v provozu letos. Na umělé hmotě trénovali před letošní sezónou intenzivně jen závodníci v Tatranské Lomnici, méně již ve Vrchlabí nebo v Novém Městě na Moravě. Žádný závodník z těchto míst však neprokázal v letošní sezóně výrazné zlepšení proti těm, kteří na hmotě buď vůbec netrénovali, nebo jen velmi nepatrně (Štefl, Prokop). Je kupodivu, že místa, která před léty umělou hmotu vybudovala z logických důvodů — nedostatku sněhu — tato zařízení již zrušila pro nezájem na ní trénovat (Praha, Plzeň, Brno).

Proč k těmto faktům došlo? Mnozí teoretici tvrdí, že k úbytku těchto zařízení dochází z pohodlnosti trenérů a závodníků budovat taková zařízení, protože starosti s udržováním i se samotným vybudováním jsou značné. Je to jistě absurdní názor, protože touha po zlepšení výsledků je jistě největší hnací silou pro překonávání překážek a nezná u závodníků i trenérů mezí.

Problém má jiný motiv, který mohu posoudit z dlouholeté praxe. Situaci, která nastala při po-

užívání umělé hmoty při tréninku lyžařů-běžců, v první řadě podbarvuje psychologické pojetí lyžařského běhu. Závodníci nemohli zařadit do tréninkového plánu běhání na hmotě v létě v tak velké míře a zanedbat ostatní prostředky na její úkor, jako je atletický běh v přírodě, cyklistika, plavání a sportovní hry, aby tím výrazně zlepšili výkon na sněhu, protože organismus běžce touží v létě po určité přirozené změně a všestrannosti tělesného pohybu, který mu samozřejmě přináší i požitky duševní. Má-li hmoty přinést v tomto případě radikální výsledky ve zlepšení výkonnosti běžce, musela by se v létě stát hlavním a převažujícím prostředkem tréninku. Nenašel se však dosud nikdo, kdo by se vypořádal v první řadě s psychologickými následky takového jednostranného sportovní přípravy.

Jeden z našich lyžařských odborníků C. Gajer (Lyžařství č. 7 — 1961) srovnává podobnost techniky lyžařského běhu na umělé hmotě a na sněhu. Rozborem kinogramů dochází k závěru, že způsob provedení se skoro neliší. Ale právě ty neaprávné odchylky mohou mít velký význam. Kdo zná problematiku běhu na lyžích a pracuje dlouho v praxi se závodníky, dokáže posoudit, jaké nesmírné množství jemných odstínů má každý běžec každý krok po celé délce rozmanité trati, kolik vlnek a terénních nerovností musí svým citem běžec překonávat a jak jemně musí reagovat na složitost běžecského kroku při přizpůsobování se členitosti terénu, a to bohužel při běhu na hmotě není. Proto také mnoho trenérů vyslovuje upozornění, jak opatrně je nutno při tréninku na hmotě postupovat hlavně mezi mládeží.

Získávat cit pro pohyb na zvláštně trati je jeden z nejdůležitějších pohybových umů lyžaře-běžce. Tento cit se na hmotě snadno delším tréninkem ztrácí. Dokonce v některých případech jde o nebezpečí špatných návyků pohybu, které si může osvojit právě ten mladý nadějný běžec, který ještě jezdí většinou bez velké síly, ale technicky přirozeně.

Cit pro technickou jízdu je pro lyžaře běžce to nejcennější a je to jedna z vlastností, která jim nejvíce chybí. Jeden z našich nejúspěšnějších běžců na OH v Cortině I. Matouš, z doby, kdy vyvrcholila naše poválečná výkonnostní úroveň, prohlásil ke svému umístění, že běžci, kteří se umístili před ním, měli lepší techniku (Lyžařství č. 5. — 1956).

Domnívám se tedy, že tréninkem na umělé hmotě si zahráváme s tím nejcennějším. Naštěstí se dráhy z umělé hmoty tolik nerozšířily. Finanční náklad na instala-

ci je dost drahý, důkladné zařízení stojí kolem pěti tisíc korun a vyžaduje si stále údržby, což si nemůže dovolit každý lyžařský oddíl. Po dvou, nejdříve třech letech je nutno hmotu vyměnit a náklady tak stoupají čas od času.

Vzhledem k těmto složitostem začaly dráhy ustupovat do pozadí a závodníci, aby si zachovali jedno z nejlepších napodobivých cvičení, které nepochybně běhání po hmotě skýtá, vymysleli jednodušší prvek co do pořízovací i organizační hodnoty — běhání po trávě, nebo po jehličí do kopců. Nic nového pod sluncem, jen návrat ke staré zkušenosti. K tomuto tréninku potřebují závodníci jen staré již opotřebované lyže, příhodný kopec v lese nebo na louce o délce 80—100 m se stoupáním 15—20 stupňů. Za těchto okolností se dá velmi dobře intervalově trénovat a že je to cvičení velmi účinné a oblíbené, dokazuje i ten fakt, že

například závodníci v Tatranské Lomnici běhali na lyžích do kopce podél dráhy s umělou hmotou. I zde zřejmě přišla k chuti alespoň chvilka běhu na lyžích po zvláštně měkké louce. Samozřejmě že jinovatka na podzim dodává tomuto cvičení patřičný pocit.

Umělá hmoty tedy zůstávají jakýmiis drahými a nepřilší efektivním doplňkem celé řady tréninkových prostředků lyžaře-běžce v létě. Dá se celkem snadno nahradit hlavně tam, kde není dostatek financí, docela prostým a přirozenějším používáním lyží při intervalovém cvičení a zachování napodobivých prvků. Prostředí, ve kterém se tento trénink provádí, je možné podle chuti i potřeby měnit, což působí blahodárně na duševní stránku sportovce a je vzhledem k pojetí psychologie lyžařského běhu o mnoho příznivější.

BOHUMIL WEBER

Týden před Grenoblem

Spokojení s výsledky na mistrovství spřátelených armád v Oberhofu (vítězství družstva v běhu na 15 km, stříbrná medaile štafety v běhu na 4×10 km, stříbrná medaile Karla Štefka v běhu na 15 km, vítězství ve všech závodech nad reprezentanty SSSR atd.) jsme přijždli 30. ledna z NDR do Prahy. Těšili jsme se, že jen přebalíme věci, přivítáme mezi sebou Štefana Harvana a Julu Luptáka a pojedeme dále — do Breitenwagenu v Tyrolích — kde se ukáží dva nejlepší, a ti pak pojedou přímo do Grenobleu na předolympijskou zkušku.

Zpráva o tom, že o nominaci bylo již rozhodnuto u zeleného stolu bez trenéra a bez závodů, že do Breitenwagenu nejedou ani ti nominovaní a ani Harvan — to byla sprcha. Nálada se rázem změnila o 180 stupňů — hořkost klivdy jen tak nespáchne. Ani nejsrdčejší přivítání pořadatelů po téměř dvoudenní cestě nedává zapomenout. Dokonce i před prvním závodem — 15 km — je možné vyčíst chlapcům z očí otázku: o co dnes jde — na tento závod jsme se připravovali a těšili a nyní je to jako pouťák! Až teprve boj a soupeři přinutí k zapomenutí.

Výsledky nejsou špatné, ale chtěli jsme více. Toho jsme se dočkali ve štafetě. Vít Fousek si nedá poradit při mazání, přijíždí s velkou ztrátou — Honza Fajstavr se s tím nemazí a předává Vendovi Peřinovi jako třetí. Před-Vendou jsou výborní Rysula a Staffer (o pět dní později v Grenoble byl 4. na 30 km). Vendova jízda je požitkem. V povolně trati předjíždí Itala Staffera a dojíždí suverénně jako druhý v nejrychlejším čase dne — stříbrná pro ČSSR.

Mnoho lidí zde má z našeho úspěchu radost, možná větší než u nás doma. Klivda je zapomenuta. Ne však na dlouho — po obědě odjíždějí dva autobusy se závodníky do Autrans. Všichni se ptají: »Proč nebalíte? Jak to, že s námi nejedete?« Naši odpovědi, že tam od nás jede jiná, lepší skupina, nikdo nevěří. Tedy: »Na shledanou někde jinde« a »pozdravte tam naše a ať se drží!«

Výsledek závodů v Autrans byl zklamáním nejen pro nás, ale pro celou lyžařskou veřejnost. Důsledky cítíme stále. Kdo je vinen? Samozřejmě se opět všechno přičetlo na vrub závodníkům a trenérům. Nemá na tom tentokrát vinu i někdo jiný? Vzpomínám si na neradostnou tiskovou kampaň po loňském MS. K ničemu takovému bych nikdy, je-li již po boji, nechtěl dát podnět. Jedno však se již nesmí opakovat — o účasti na vrcholných soutěžích se nesmí rozhodovat nikde jinde než na lyžařské stopě a hlavní slovo v tom musí mít závodníci svými výkony.

JAROSLAV HONCŮ,
trenér družstva

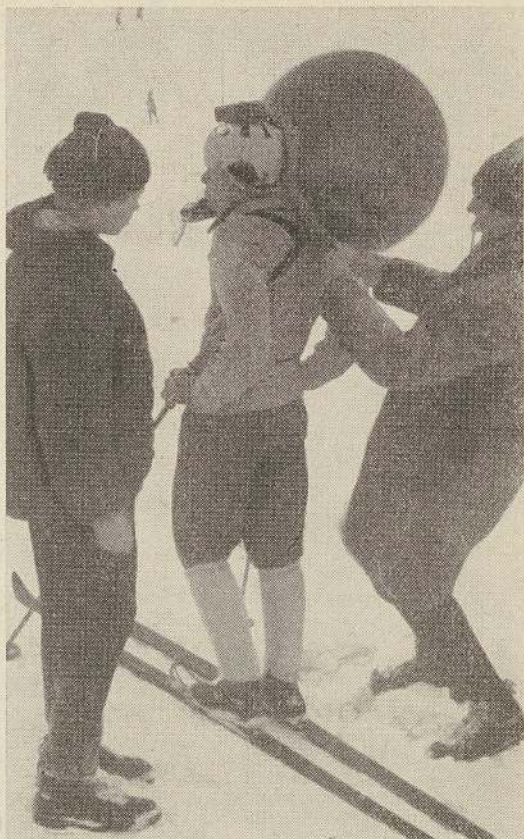
ENERGETICKÉ HODNOCENÍ běhu na lyžích

Srovnáváme-li běhy na lyžích s běhy lehkotletickými z hlediska jejich odezvy v organismu, vidíme, že při stejné rychlosti je energetický výdej u lyžařského běhu často větší, ačkoliv pocity únavy jsou naopak mírnější a dostávají se později. (2.) To proto, že při běhu atletickém se veškerá práce uskutečňuje převážně činností svalů dolních končetin, kdežto při běhu na lyžích se podílejí na práci v mnohem větší míře též svaly horních končetin a trupu. Ve skutečnosti připadá tedy u lyžaře na váhovou jednotku svalové hmoty menší podíl práce a tudíž i menší podíl spotřeby kyslíku a výdeje energie.

Poměrně spolehlivé zjištění energetického výdeje při běhu na lyžích umožňuje metoda nepřímé kalorimetrie. Při běhu se zachycuje vydechovaný vzduch pomocí polomasky do speciálních lehkých vaků (obr. č. 1). Vzduch se pak analyzuje např. pomocí interferometru co do množství kyslíku a kysličníku uhličitého. Z rozdílu obsahu uvedených plynů ve vzduchu vydechovaném a vdechnovaném (tj. atmosférickém) vyplývá spotřeba kyslíku v jednotce času a obdobně výdej kysličníku uhličitého. S použitím známého vztahu mezi spotřebou kyslíku a výdejem energie se pak snadno vypočítá výdej kalorií. (Přibližně platí, že jednomu litru kyslíku odpovídá pět kilokalorií.)

Technika nepřímé kalorimetrie je zvláště v terenu dosti náročná. Přibližně můžeme kalkulovat energetickou náročnost určitého lyžařského běhu odhadem na základě výsledků měření, které jsou k dispozici v literatuře. (2, 5.) U nás prováděl měření energetického výdeje u různých sportovních činností zejména Seliger se spolupracovníky. (3.) Z řady zahraničních údajů jsou některé starší pro současnou praxi již méně použitelné, jelikož se mnohdy vyšetřovalo za zjednodušených modelových podmínek. Mimoto se v důsledku pokroku tréninkových metod výrazně zvýšila výkonnost závodníků.

Přibližné hodnoty energetického výdeje při běhu na lyžích uvádíme v tabulkách č. 1 a 2. Je ovšem nutno mít na zřeteli, že uvedené tabulky jsou jen základním vodítkem. V praxi musíme na základě zkušeností pomocí odhadu kalkulovat se všemi faktory, které energetický výdej mohou ovlivňovat. Je to nejen délka trati a rychlost běhu, ale též převýšení, členitost a úprava trati, kvalita a váha lyží i výstroje. Velký význam má použitý běžecký způsob, dokonalost lyžařské techniky (hospodárnost pohybu) a zvláště jakost skluzu, ovlivněná namazáním, kvalitou sněhu a teplotou. Vítr v proti-

směru rovněž zvyšuje energetickou náročnost v běhu, kdežto vítr v zádech působí naopak.

Z fyziologie je známo, že při intenzivní svalové práci se využívají k tvorbě potřebné energie z živin převážně sacharidy (cukry). Předpokládáme-li, že celková zásoba využitelných sacharidů v organismu (tj. glykogenu v játrech a ve svalech) se pohybuje okolo 400 g, čemuž odpovídá asi 1600 kilokalorií, mohl by závodník na lyžích běžet z této rezervy sotva 30 km, resp. asi 1 a půl hodiny. Z praxe víme, že někteří závodníci vydrží bez občerstvení běžet i více. Vysvětlujeme si to jednak většími zásobami glykogenu u trénovaných jedinců a větší hospodárností jeho využívání, jednak výraznějším využíváním tuků k tvorbě energie. (1.)

Při mohutném vyčerpání sacharidových zásob, provázeném značným poklesem hladiny cukru v krvi, není další výkon — pouze na úkor tuků — možný. V takovém případě zpravidla závodník nemůže dokončit závod. Vedle lyžařských běhů na 30 a více kilometrů týká se uvedený energetický problém též dlouhých cyklistických, chodeckých i vodáckých výkonů a maratónů.

Tabulka č. 1

Přibližný energetický výdej u běhu na lyžích po rovině

Rychlost běhu km/h	% klidového		
	metabolismu	kcal/min	kcal/h
6	400—600	4,5—6,5	270—390
8	500—750	5,5—8,3	330—500
10	600—1000	6,5—11,0	390—660
12	800—1300	8,8—14,5	530—870
14	1100—1700	12,8—18,7	720—1120
16	1500—2200	16,5—24,2	960—1450
18	2000—2800	22,0—30,8	1320—1850

Tabulka č. 2

Celková energetická hodnota jednotlivých disciplín běhu na lyžích	
Délka běhu v km	kcal na celý výkon
5	350—600
10	600—1100
15	900—1600
30	1600—3000
50	2400—4000

Pro praxi plyne z uvedeného závěr, že ve stravě sportovců-vytrvalců, jmenovitě lyžařů-běžců musí být zajištěno stále dostatečné množství sacharidů. To ovšem neznamená jednostranné překrmování cukry, neboť jejich nadbytečné množství se přeměňuje v zásobní tuk. Při delších lyžařských bězích (od 30 km) je třeba pamatovat na občerstvení. Fyziologicky nejdůležitější jeho součástí je glukóza (hroznový cukr). Pro občerstvení nelze však stanovit jednotná pravidla, ale je třeba přihlížet k individuálním zkušenostem závodníků. Rozhodně není vhodné, aby závodníci překonávali vůli pocitů a reakce, které vznikají při úbytku cukru v krvi. Vyplatí se obětovat malou časovou ztrátu pro občerstvení.

Celkový denní energetický výdej lyžařů-běžců v době tréninku a při závodech odhaduje většina autorů v rozmezí 4000 až 5000 kilokalorií (tj. asi

250 až 300 % bazálního metabolismu). (3, 4.) Tomu musí odpovídat i kalorická hodnota jídelníčku.

LITERATURA:

1. Farfěl, V. S., Livšic, A. I.: Uglevodnoje pitanie lyžnika na dlinoj distancii. Teor. Prakt. fyz. Kult. 12, 1949, 27.
2. Seliger, V., a kol.: Přehled fyziologie tělesných cvičení. SZdN, Praha, 1966.
3. Seliger, V.: Energetický metabolismus u vybraných druhů tělesných výkonů. (V tisku.)
4. Sýkora, B.: Rozdíly metabolismu při různých prováděném výcviku lyžařském posluchačů ITVS. Sborník ITVS, č. 5, 1964, 153-172.
5. Vinařický, R.: Výdej energie při různých sportovních cvičeních. Čas. léc. čes. 89, 1950, 1327 až 1331.

Dobrá soutěž

Byla to jistě dobrá myšlenka uskutečnit závody nadějí evropského skoku na lyžích. Navštěvoval tomu zájem i účast ze zahraničí. Startovali závodníci ze všech těch zemí, kde má skok na lyžích vysokou úroveň. Všichni poslali to nejlepší, co mají. Překvapila především vysoká úroveň mladých Švédů. Zřejmě se chtějí stát co stáť dostat opět do čela světové špičky. Samozřejmě také Norové, Rakušané a závodníci NDR podali velké výkony. Všude zřejmě věnují skoku na lyžích ve výchově mladých kádrů velkou pozornost. Domnívám se však, že jsme u nás na to zapoměli.

Výsledky našich skokanů byly na tomto prvním kritériu juniorů v podstatě velmi špatné, i když tomu napomohla celá řada objektivních příčin. Až 14. místo Matouška — nejlepší umístění čs. závodníka — musí nás přece všechny přinutit počínaje trenérem radou a konče ústřední sekci k hlubšímu rozboru v této u nás již neexistující kategorii.

Částečnou omluvou jsou ony objektivní příčiny. Při tréninku podávali ještě naši závodníci rovnocenné výkony se soupeři ze zahraničí. V závodech se projevil velký nedostatek jejich závodnických zkušeností. Pochopitelně. Kolik měli vlastně letos závodů? Stačí to na pět prstů jedné ruky a to jsme ještě museli účast mladího doslova vybojovat u pořadatelů. Většinou chtějí pořadatelé jen ty, kteří skáčí za kritický bod můstku — esa — a o ostatní už není zájem. V Plavech, ve Vysokém nad Jizerou a i jinde to však umětí udělat. Víím, že není možné vždy a všude připustit na můstek kdekoho — je však nutné uvažovat, a to po dohodě s trenéry — koho je možné na větší můstek pustit a kdo ještě nedorostl. Kde se mají ti mladí něco naučit, odkoukat, vyzkoušet, vždyť mnozí nemají vůbec trenéra!

V Harrachově se současně konalo finále ČSSH a přeložený přebor dorostu, který nebylo možné uskutečnit při závodech v Novém

Městě v Krušných horách pro špatné povětrnostní podmínky. V sobotu (4. března), den před Evropským kritériem — skákali naši celostátní finále ČSSH a přebor dorostu a zahraniční účastníci se zúčastnili prvé části dvou denního závodu o Pohár Kongresového můstku. Oba závody měly jiný nájezd — přebor dorostu a finále ČSSH, v němž startovali i mnozí slabí závodníci, měly vyšší nájezd.

Protože podle propozic nebyl v neděli v plánu žádný trénink, neměli naši junioři možnost vyzkoušet si sílu z nižšího nájezdu. I to mohlo samozřejmě ovlivnit výsledky, i když víím, že přechod na nižší nájezdovou rychlost by neměl tolik výkon ovlivnit. Snad mělo Evropské kritérium zůstat jen závodem juniorů (bylo spojeno s Pohárem Kongresového můstku), to však na výkony vliv nemělo.

Máme skutečně několik talentovaných závodníků. Ti však potřebují soustavnou péči a daleko více závodů na více můstcích. Letos tomu tak určitě nebylo. Srb, Matoušek, Hnyk, Šlank, Balcar, Šesták i jiní mohou být jednou důstojnými nástupci našich nynějších reprezentantů. Mají vrozený talent a chuť. Získali již také určitě zkušenosti a rutinu, ani po technické stránce nejsou na tom tak špatně. Nutná je však tvrdší a systematická práce v přípravě

ném období, dále dostatek možnosti tréninku na sněhu v zimě, kdy jsou dny velmi krátké a možnost tréninku po zaměnění tím hodně omezena.

Trenérská rada skoku plánovala pro uplynulou zimu i cesty našich skokanských nadějí do zahraničí — tak jako to dělají např. v NDR. Polsku, Rakousku i jinde — nic se však neuskutečnilo. Musíme v tomto směru prorazit, nebo se v budoucnu setkáme nutně s tzv. generačním problémem.

Skokanský talent se nerodí každý den — mládež je celkově vzhledem k pohodlnějšímu způsobu života — méně odvažná. Je proto nutné talentovaným dát to, co potřebují.

ANTONÍN LENEMAYER

Harrachovské výsledky: Evropské kritérium juniorů: 1. Johansson (Švédsko) 198,3 (74 a 72), 2. Vognilid (Norsko) 179,3 (66,5 a 72), 3. Kalfoss (Norsko) 172,7 (67 a 68), 4. Schwalbi (Rakousko) 172,1 (66 a 68), 5. Kiehle (NDR) 170,2 (68 a 67), 6. Maunu (Finsko) 167,5 (68 a 65), 14. Matoušek 144,7 (62,5 a 60), 18. T. Kučera 141,4 (59,5 a 62,5).

Přebor st. dorostu a finále ČSSH: 1. Srb [J. Mšeno] 177,4 (70 a 72), 2. Šlank (RH Banská Bystrica) 176,8 (72 a 71,5) a Jindr. Balcar [Sn Sp. Mlýn] 176,8 (73 a 58), 4. Matoušek [TJ Desná] 174,1 (72 a 67), 5. Šteflec Fr. [J. Harrachov] 170,9 (66,5 a 70,5), 6. Vlad. Hnyk [J. Harrachov] 159,6 (65,5 a 68,5), 7. Fischer [TJ Habartov] 153,9 (67 a 65), 8. Haisler [Baník Zacléř] 151,2 (64 a 66), 9. Šesták [TJ Kraslice] 134,1 (68 p. a 66,5), 10. Jaroš [Sn Malá Fatra] 126,4 (69,5 a 60).

Pohár Kongresového můstku: 1. Johansson (Švédsko) 395,5 (73,5, 74 a 74, 72), 2. Doubek 382,4 (69,5, 73,5, 72, 67,5), 3. Rydval 380,3 (72, 74,5, 67,5, 70), 4. Höhnel 376,1 (72,5, 72,5, 68,5, 66,5), 5. Matoušek 368,2 (72, 72,5, 66,5, 69,5), 6. Motejlek 363,4 (69,5, 73, 69, 71).

Obnovená tradice

Heiligenblut je obec pod Grossglocknerem, nejvyšší horou Rakouska, a počet jejích obyvatel nepřesahuje 500 osob. Každý automobilista, který chce vyzkoušet výkon svého vozu na vysokohorské silnici spojující přes Hochtor a Edelweisspitze Korutany a Salcburk, musí touto osadou projet. Z tohoto čilého cestovního ruchu, který reprezentuje průměrný roční průjezd 4000 vozidel denně, žije převážná většina velmi životaschopného obyvatelstva. Letos se sportovní klub této obce (Wintersportverein Heiligenblut) rozhodl obnovit tradici kdysi slavného jarního závodu Grossglocknerrennen.

Jeho první ročník v roce 1935 soustředil na startu 98 závodníků. Trať sjezdu s výškovým rozdílem 1200 m (délka není evidována) zajel nejrychleji Tyrolák Friedl Pfeiffer.

V dalších ročnících byl tento závod střídán závodem ve sjezdu, obřím slalomu, nebo slalomu podle momentálních podmínek. Na čestné listině vítězů čteme jména jako Eberhart Kneisl, Franz Gabl, Christian Pravda, Hans Senger, Toni Sailer, Karl Schranz, Pepi Stiegler.

Od roku 1950 byla soutěž rozšířena o soutěž žen. Letos po osmi letech přestávce se podařilo pořadatelům soustředit na startu 52 závodníků v soutěži mužů a 25 závodnic v soutěži žen z 8 států Evropy, mezi nimi olympijské družstvo našich sjezdařů. Pro letošní ročník byl vypsán dvoukolový obřím slalom se startem na Scharecku a cílem na Fallbichlu. Start ve výšce 2620 m s vrcholovou restaurací je spojen sedačkovou lanovkou s Heiligenblut a druhou sedačkou do cíle na Fallbichlu. Toto spojení umožňuje jednak výjezd až z místa ubytování, jednak trénink na trati. Po dvou dnech tréninku stanul na startu mužů se startovním číslem 1 Malhlnknecht z Itálie. Trať dlouhou 1350 m s výškovým rozdílem 370 m, na které vytyčil autor, bývalý trenér Rakušanů Hans Senger, 55 branek, projel za 1:41,92. Jeho čas zlepšil až se startovním

číslem 7 západní Němec Prinzing. A hned vzápětí zajel s číslem 8 nejlepší čas dne Rakušan Schranz.

Pořadí prvních tří po prvním dnu bylo: 1. Schranz 1:37,62, 2. Messner 1:37,63, 3. Rossat-Mignot 1:38,31. Z našich byl nejlepší Janda s časem 1:42,84. V soutěži žen na zkrácené trati byla nejrychlejší Rakušanka Schineggerová, když její krajanka Jochum minula branku a musela se vrátit.

Druhé kolo vytyčil trenér NSR Sepp Behr na stejné trati se stejným výškovým rozdílem. Vytyčil i stejný počet bran. Nejlepšího výsledku dosáhl v 2. kole po technicky bezvadné a bojové jízdě Francouz Rossat-Mignot, který startoval v letošním roce na VCS. Schranzova jízda byla tentokrát tvrdší a tak vítězem kategorie mužů se stal druhý nejlepší závodník letošního Světového poháru sjezdařů Rakušan Messner. Z našich zajel nejlépe opět Janda. Jeho jízda zvláště ve 2. kole, i když ne bez chyb, byla velmi dobrá a rozdíl za vítězem 2. kola 4,24 se startovním číslem 24 je znamenitý. Ani výsledky Pažouta, Čermáka nejsou špatné. Výkonům však chyběla potřebná jiskra. Technicky se všichni závodníci vyrovnali dobře. Na tvrdém zimním sněhu (při teplotě -30° vzluch a nový sníh) si však již většina závodníků odvykla jezdit.

V soutěži žen si odnesla zmenšenou kopii kříže na Grossglock-

Vítěz Heini Messner

neru Rakušanka Erika Schineggerová. Závody na Grossglockneru byly pro nás dobrou prověrkou i tréninkovou možností a potvrdily známou skutečnost, že s postupující sezónou se výkonnostní rozdíl našich závodníků a závodníků světové špičky snižuje.

Přijetí, celý rámeček závodu a nakonec i závěrečný projev rakouského ministerského předsedy pana Klause naznačily, že byla obnovena stará tradice závodů, ke kterým se každý rád vrátí, ať již osobně, nebo alespoň ve vzpomínkách.

JAN VEDRAL

Třikrát „P“

Poctivým nálezcem je Karel Příhoda, Pec pod Sněžkou. Na lyžařských závodech o Cenu Pece 25. a 26. března našel při závodě v obřím slalomu asi 100 m pod startem na Javoru stopky. Ptal se brankových rozhodčích, vedoucích výprav, majitele však nenašel. Na chatě Bílá labuť zapomněl některý ze sjezdařů sjezdové brýle. Obě věci má poctivec Příhoda, Pec, u sebe. Majitelé se mohou přihlásit na jeho adresu.

Výsledky:

1. Schineggerová Erika	RAK	1:30,82	1:26,03	2:56,85
2. Demetová Giustina	ITA	1:31,65	1:25,84	2:57,49
3. Zimmermannová Heidi	RAK	1:32,91	1:25,98	2:58,89
1. Messner Heini	RAK	1:37,63	1:32,31	3:09,94
2. Schranz Karl	RAK	1:37,62	1:32,47	3:10,09
3. Rossat-Mignot Roger	FRA	1:38,31	1:32,00	3:10,31
16. Janda Jaroslav	ČSSR	1:42,84	1:36,24	3:19,08
19. Bachleda Andrzej	Pol.	1:42,69	1:37,85	3:20,54
24. Pažout Milan	ČSSR	1:44,32	1:38,39	3:22,71
25. Čermák Jan	ČSSR	1:44,96	1:38,51	3:23,47

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 05. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,- Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručitel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

A-08*71588

LYŽAŘSTVÍ

Ročník 53

6

Číslo

POZNÁTE TÝCHTO TROCH COWBOYOV? Ale veď sú to predsa mušketeri francúzskeho zjazdárstva tentoraz len v trochu nezvyklom oblečení — svetre francúzskeho národného družstva a klobúky z »Divokého západu«. Nechali sa takto vyfotografovať na medzinárodných pretekoch v Jackson Hole v USA, posledných pretekoch svetového pohára.

Jean-Claude Killy

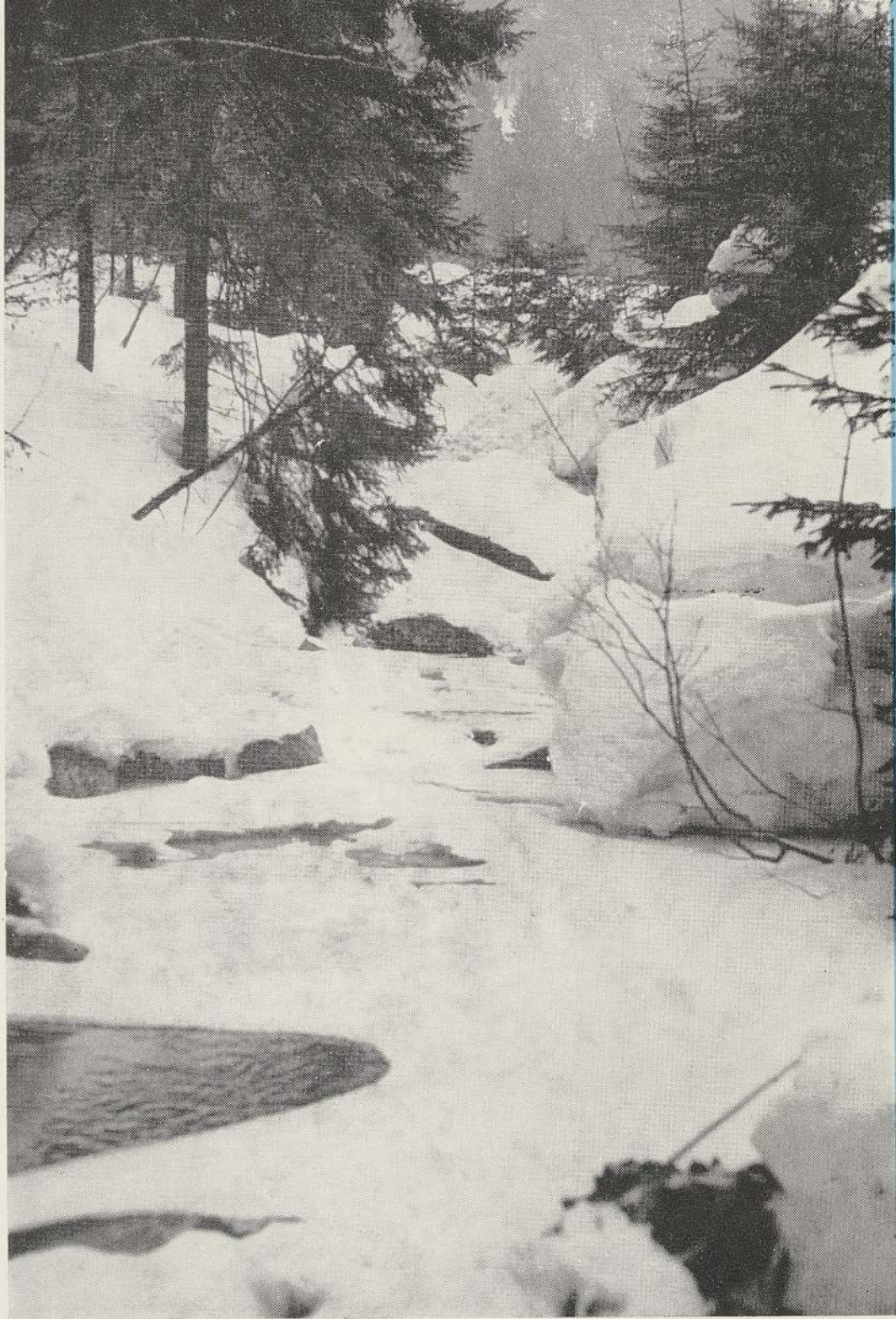
Guy Perillat

Leo Lacroix

A toto je lyžiarske stredisko »Divokého západu« Jackson Hole vo Wyomingu. Ako je známe, toto miesto sa tiež nchádzalo o usporiadanie majstrovstiev sveta v lyžovaní v zjazdových disciplínach pre rok 1970.

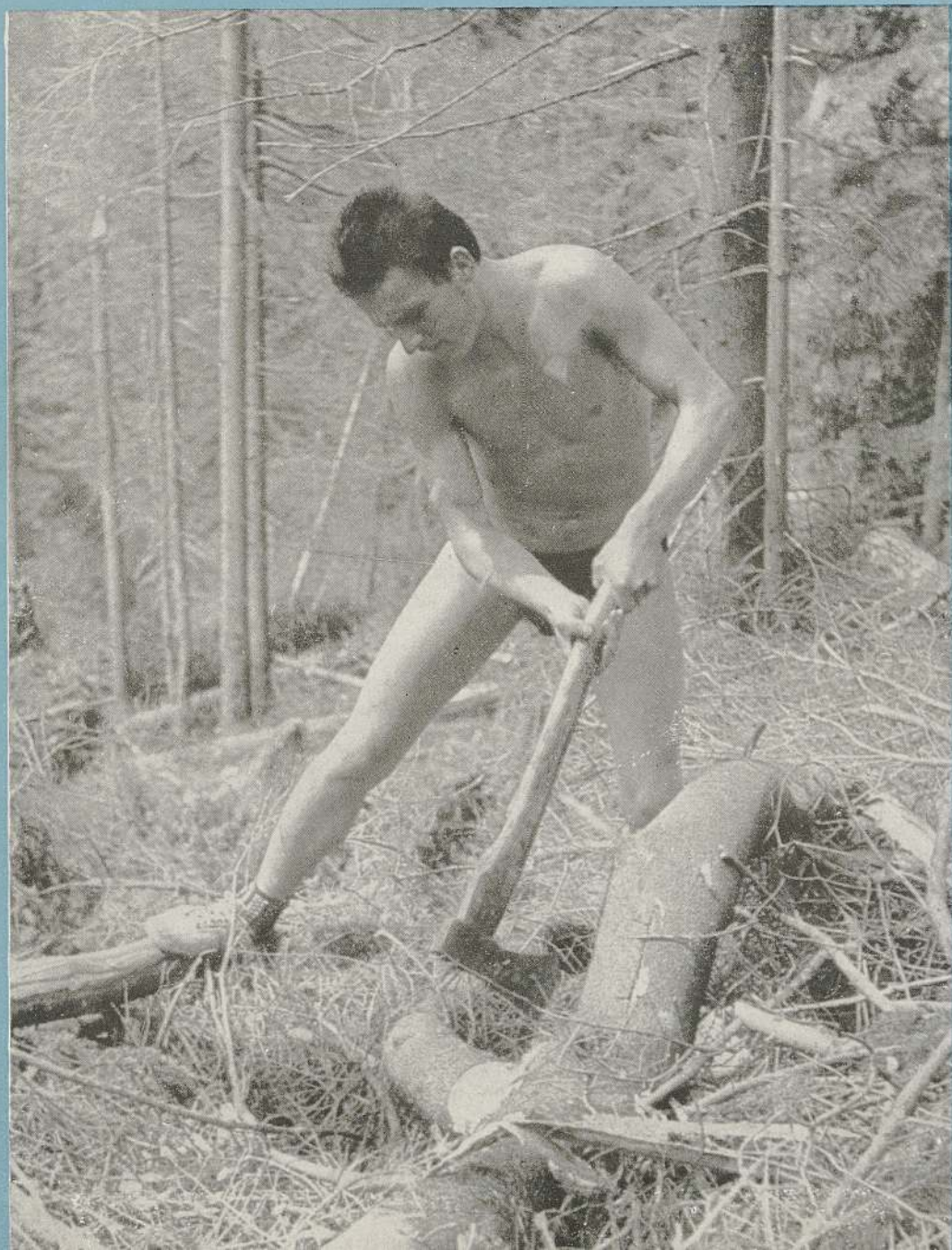
Taková byla zima na Mumlavě...

redukce 581

Lyžařství

ROČNÍK 53 • ZÁŘÍ 1967 • Kčs 2— 7

Součástí letní přípravy závodníků Rudé hvězdy Semily byla lesní brigáda. Takový osmihodinový trénink se sekerou dá už něco zabrat. Přitom pomohli lyžari při zdolávání kalamitý, která postihla Krkonoše v listopadu loňského roku. Na snímku je vojín Duřel.

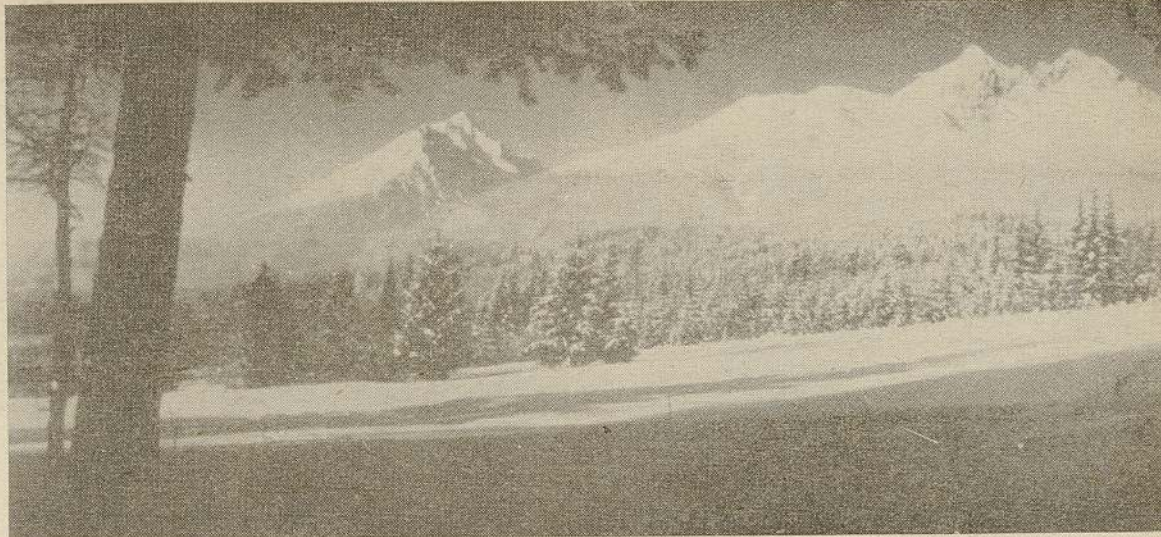

Při kontrolním srazu čs. reprezentantů v závodě sdruženém v Harrachově (koncem června) absolvovali závodníci pod vedením B. Rázla také kontrolní disciplíny. Josef Kraus (na snímku vlevo nahoře při nácviu skoku plavmo) dosáhl např. v pětiskoku 13,40, 13,30 m a v desetiskoku 26,40 m, junior Tomáš Kučera (na snímku vpravo nahoře při roznožce) skočil 13,20, 12,90 a 25,90. Na snímku dole je start běhu — T. Kučera, Fr. Střelec, J. Kraus a J. Rázl (zleva).

Všechny snímky na obálce V. KREISINGER

Z HISTÓRIE LYŽOVANIA NA SLOVENSKU

Príspevok k 80. výročiu organizovaného lyžovania v ČSSR

Celé československé lyžiarstvo bude spomínať 80. výročie organizovaného lyžovania — vznik prvého lyžiarskeho klubu na území Čiech.

Lyžovanie na Slovensku nemá takú bohatú tradíciu ako české lyžovanie. Je to pochopiteľné aj najmä preto, že ekonomicky zaostalé Slovensko malo problémy existenčné a nebolo času ani chuti v tomto období venovať sa športu, a ak v histórii je reč o lyžovaní, tak v prvom období ide prevažne o majetné vrstvy nemecké a maďarské na Slovensku. Až okolo 30. rokov možno hovoriť o masovejšom pestovaní lyžiarskeho športu Slováckmi.

Podľa historických záznamov objavili sa prvé lyže na území terajšieho Slovenska v roku 1865. Priniesol ich do Vysokých Tatier tamojší lekárnik Cordidesz ako vzácnu trofej zo svojej cesty z Anglicka cez Nórsko a vystavil ich vo svojej lekárni v Starom Smokovci. Zrejme ich na lyžovanie ešte nepoužil. Dlhoročný pracovník v turistike a lyžovní prof. Grosz z Kežmarku uvádza vo svojich spomienkach, že zakladateľ Nového Smokovca MUDr. Mikuláš Szonta priviezol prvé lyže do Vysokých Tatier v roku 1876 z Nórska a na nich aj lyžoval. V roku 1891 si priniesol grafik Viktor Ölgval-Matierko zo Starej Ľubovne taktiež pár lyží už s dvomi palicami z Nórska. To bol zázrak v Levoči, keď sa menovaný v uličkách prechádzal na lyžiach a v okolí dokonca spúšťal dolu kopcom.

V roku 1895 správa Hohenloheho majetku v Tatrách vystrojila všetkých hájnikov lyžami, aby ich v zime používali pri výkone svojej služby. Stalo sa tak na príkaz správcu Karola Kremera, ktorý v tomto čase sám bol lyžiarom a dokonca v roku 1899 usporiadal prvý lyžiarsky kurz, na ktorom sa zúčastnilo 10 dôstojníkov a 49 vojakov.

Prvé zprávy o organizovanom lyžovaní máme z Prameňov nemeckého turistického spolku na Slovensku Karpathenverein, ktorý mal svoje ústredie v Kežmarku od roku 1873. Tento sa prevažne zaoberal turistikou a menej lyžiarstvom. Prvý lyžiarsky klub na Slovensku bol podľa zprávy budapeštianskeho ornitológa Stefana Chernela založený v roku 1895 v Ilave. Prvý lyžiarsky klub na území Maďarska bol založený 9. januára 1908. Práve maďarskí lyžiari boli častými návštevníkmi Vysokých Tatier.

Začiatkom 20. storočia sa Vysoké Tatry stávajú už pomerne známym lyžiarskym strediskom v strednej Európe. Napríklad kúpeľný riaditeľ Grand hotela v Starom Smokovci Dezider Reichard podľa vzoru Davosu už v roku 1904/1905 angažoval nórskeho cvičiteľa Hansena na vyučbu lyžovania a hotel mal k dispozícii na požičiavanie 8 párov lyží. O rozšírenie lyžovania v Tatrách sa veľmi zaslúžil tiež hlavný lekár v Tatranskej Polianke dr. Guhr a za jeho podpory sa tu uskutočnili prvé lyžiarske kurzy a tento postavil aj prvý mostík na Slovensku a zorganizoval prvé preteky na území Slovenska. Tieto sa uskutočnili dňa 4. 1. 1911 v blízkosti Tatranskej Polianky. Tu sa uskutočnili tiež prvé preteky v skoku na ešte snehovom mostíku a dosiahnutý rekord 8 m na normálnych lyžiach. Ale už v roku 1912 bol postavený nad Poliankou prvý drevený mostík, na ktorom sa už skákalo 22—24 m, a to na širokých, dnešným skočkám podobných lyžiach.

Ba 4. 2. 1911 uskutočnili sa blízko Tatranskej Polianky prvý slalom, samozrejme nie v dnešnom slova zmysle. Išlo viacej za vtedajšiu dobu o »umelecký« prejav lyžovania, ktorý záležal v rôznych obratoch, preskokoch, telemarkoch a pod.

V tejto dobe sa už lyžovanie rozširovalo aj v iných oblastiach Slovenska, i keď poskromne. Tak máme zprávu, že 31. 3. 1907 vystúpili Karol Fodor a Štefan Laufer na vrchol Sitna pri Banskej Štiavnici na lyžiach.

V Kremnici sa objavili prví lyžiari v rokoch 1910—1911. Boli to cudzí odváživci, ktorí na lyžiach objavovali krásu zimnej prírody Kremnických hôr. A títo rýchlo upúťali pozornosť Kremničanov, ktorí sa čoskoro stali adeptami bieleho opojenia. To bolo asi dôvodom, že mesto postavilo už v roku 1913 chatu na Skalke. Bol to čin záslužný a predvídavý, a tak Kremnica sa v krátkom čase potom stala strediskom lyžiarskeho športu v úbyvalom Uhorsku. V dňoch 17.—19. januára 1912 uskutočnil kapitán Georg Bilgeri v okolí Kremnice prvý lyžiarsky kurz, na ktorom sa zúčastnilo 46 účastníkov. V januári 1914 uskutočnili sa v Kremnici prvé lyžiarske majstrovstvá Uhorska. V behu sa zbehlo zo Skalky na Krahule a v skoku sa preteky konali na mostíku pod stanicou. Víťaz Kaczander z Budapešti skočil 15 m.

Do tohto obdobia patrí rozmach lyžiarskeho športu tiež v oblasti Žiliny, Banskej Bystrice, Spišskej Novej Vsi, Košíc a Liptovského Mikuláša.

Od roku 1914 konali sa najmä vo Vysokých Tatrách a Banskej Bystrici vojenské lyžiarske kurzy, na ktorých ročne sa vyškolilo niekoľko tisíc lyžiarov a mnohí z nich sa stali nadšenými propagátormi lyžovania. Svetová vojna pochopiteľne mala nepriaznivý vplyv na rozvoj lyžovania na území Slovenska.

II.

Po skončení prvej svetovej vojny lyžovanie na Slovensku sa šírilo hlavne vplyvom českej inteligencie, ktorá na Slovensko prišla po odchode maďarských štátnych zamestnancov. V prvých rokoch to bolo ešte neorganizované lyžovanie, len neskoršie vznikali lyžiarske krúžky a oddiely pri turistických kluboch a sokolských jednotách, ale aj samostatné lyžiarske kluby.

Rozvoju lyžovania napomohla výstavba turistických chát a samostatná výroba lyží na Slovensku ako aj organizovanie lyžiarskych kurzov či už po línií škôl alebo armády, ktorá pre tento účel postavila vo Vysokých Tatrách tzv. Vojenské zruby.

V roku 1919 vznikol Klub československých turistov a lyžiarov, ktorý začal zakladať pobočky na Slovensku. Tieto sa najprv zameriavali na rekreačné a turistické lyžovanie a len neskoršie sa venovali aj výchove pretekárov.

Lyžiarske odbory sokolských jednot vznikali tiež postupne podľa miestnych podmienok. Ich organizácia a činnosť bola zhodná s KČST. Lyžovanie na Slovensku podobne ako u KČST riadil

oblastný zemský inšpektor resp. referent pre lyžovanie. Celostátny prebor ČOS sa konal v roku 1932 a 1938 na Strbskom Plese. Samostatné lyžiarske kluby vznikli na Slovensku po roku 1920. Tak prvý klub bol založený pre zaujímavosť v Košiciach, a to pod menom Klub tatranských lyžiarov v roku 1923. Jeho členmi boli väčšinou českí železniční úradníci, ktorí si obľúbili Vysoké Tatry, kam často chodili s členmi klubu. V roku 1925 vznikol v Bratislave Skiklub Bratislava. Čoskoro bol postavený na blízkom Kamzíku lyžiarsky mostík a v Bratislave sa každoročne konali preteky v behu a skoku.

Dňa 5. 12. 1926 bol založený Športový klub Vysoké Tatry (ŠK VT), ktorý má veľké zásluhy o rozvoj lyžovania vo Vysokých Tatrách. Hlavnou úlohou bolo získať, vychovávať a udržať slovenských športovcov vo Sväze lyžiarov ČSR, aby mohli konkurovať vtedy ešte silnému Karpathenvereinu. ŠK Vysoké Tatry vydával niekoľko rokov týždenník Vysoké Tatry a v Starom Smokovci založil prvú lyžiarsku školu, ktorú viedli cvičitelia Sväzu lyžiarov ČSR.

V Banskej Bystrici založili Skiklub Banská Bystrica dňa 20. 12. 1929 na základoch lyžiarskeho oddielu YMCA. Klub si dal za cieľ starať sa o výchovu slovenských pretekárov. Bol veľmi agilný a už v roku 1932 usporiadal štyri preteky s medzinárodnou účasťou. V rokoch 1934 a 1937 usporiadal tento oddiel majstrovstvá ČSR a prebor slovenských národov.

S rozmáhajúcim sa lyžiarstvom na Slovensku a zakladaním lyžiarskych klubov došlo z podnetu Športového klubu Vysoké Tatry k založeniu Slovenskej župy Sväzu lyžiarov ČSR, a to predbežne na porade zástupcov lyžiarskych klubov a oddielov v Starom Smokovci v decembri 1927 a s konečnou platnosťou 6. januára 1928. V roku 1933 došlo k rozdeleniu vtedy už rozsiahlej Slovenskej župy na Východoslovenskú župu so sídlom v Košiciach a Západoslovenskú župu so sídlom v Banskej Bystrici. Prvé majstrovstvá Slovenskej župy sa konali v roku 1928 v Korytnici. V roku 1931 štartovalo na majstrovstvách na Strbskom Plese už 80 slovenských pretekárov. Títo pretekári dosahovali už pekné výsledky najmä na medzinárodných pretekoch konaných u nás, najmä J. Daňo, M. Daňová, J. Ružinský, P. Nová, P. Balošák, J. Šoltesz, K. Bruk a ďalší, ale najmä Lukáš Mihalák zo Ždiaru, ktorý na ZOH v Garmisch-Partenkirchene v roku 1936 bol v behu na 18 km desiaty a porazil rad severských pretekárov.

III.

Významnou udalosťou pre úspešný rozvoj lyžiarskeho športu na Slovensku bolo založenie Klubu slovenských turistov a lyžiarov (KSTL). Ustavujúca schôdza bola na jeseň 1938 v Žiline. KSTL združoval okrem turistov a lyžiarov aj horolezcov, vodákov, fotoamatérov a jaskyniarov. Každý mal vlastný výbor s najskúsenejšími pracovníkmi v danom odvetví ako sbor lyžiarov a pod. Toto osvedčené spolunažívanie športov na Slovensku trvalo až do roku 1948, kedy došlo k zjednoteniu telesnej výchovy. Treba konštatovať, že v tomto období slovenské lyžiárstvo značne pokročilo vo svojom vývoji. Veľmi sa zlepšila a osvedčila spolupráca so školami. Každú druhú nedeľu sa usporadúvali propagačné preteky mládeže vo všetkých disciplínach, kde sa objavilo veľa talentovaných mladých lyžiarov.

Počet registrovaných pretekárov od roku 1938, keď ich stav bol 139, za dva roky stúpol na 900. Značne vzrástol aj počet cvičiteľov a rozhodcov. Začala sa stavba rôznych lyžiarskych zariadení. Koncom roku 1943 bolo na Slovensku napr. 23 lyžiarskych mostíkov.

V roku 1941 vznikol Oddiel armádnych pretekárov, do ktorého povolávali vyspelých brancov pretekárov. Títo mali možnosť rozvíjať svoje majstrovstvo vo všetkých disciplínach.

O lyžiarskej sezóne 1943/1944 na Slovensku nemožno hovoriť už v pravom slova zmysle. Väčšina popredných lyžiarskych pretekárov a funkcionárov dokazovala svoju uvedomelosť a zmýšľanie v bojoch proti fašistickým okupantom. Treba v prvom rade spomenúť lyžiarsky prápor čs. armádného sboru pozostávajúci v naprostej väčšine so Slovákov, ktorí sa vyznamenali v oslobodzovacích bojoch na východnom Slovensku. Veľká časť lyžiarov sa pridala ešte pred Slovenským národným povstaním k partizánom, kde tak ako v armáde lyžiarskym umom a znalosťou terénu v slovenských horách poskytovali cenné služby. Veľa slovenských lyžiarov položilo svoje životy za našu vlasť. Zo známejších lyžiarov to boli Bezrouk a Strelec zo Zvolena, Daňo z Banskej Bystrice, Petko z Jasenia, Raso, Morávka, Bilík, Papp, Huňor z Vysokých Tatier a ďalší.

Neboli to však len obeť na životoch. Nemeckí okupanti si vyvalili zlost i na turistických a lyžiarskych chatách v slovenských horách. Vypálili 56 chat a 26 tak poškodili, že dlhší čas po skončení vojny boli vyradené z prevádzky. Frontové udalosti a rozvrátené hospodárstvo zapríčinili, že organizovaná činnosť po vojne neexistovala.

IV.

Až v druhej polovici roku 1945 sa konalo na Štrbskom Plese valné zhromaždenie KSTL, kde boli vydané smernice pre spoluprácu s českými organizáciami. Pri príležitosti majstrovstiev ČSR v Banskej Bystrici v roku 1946 došlo k dohode o ďalšej spolupráci medzi Sväzom lyžiarov ČSR a Lyžiarskym sborom KSTL, ktorá bola potvrdená na valnom zhromaždení Sväzu lyžiarov v Prahe. Slovenskí lyžiari dostali zastúpenie v predsedníctve Sväzu i v technickom sbere.

Dňa 25. a 26. júna 1949 na valnom zhromaždení Lyžiarskeho sboru Slovenska schválili uznesenie o včlenení Lyžiarskeho sboru KSTL do JTO Sokol.

Ale tu vlastne už končí »história«, pretože toho, čo sa ďalej dialo, sme už boli všetci účastníkmi. Toto najplodnejšie obdobie rozvoja lyžovania na Slovensku si samozrejme zasluhuje už širšieho a podrobnejšieho spracovania. A o tom niekedy neskoršie.

JÁN MRÁZ,
predseda lyžiarskej sekcie SV ČSTV

V Tatrách budú nové hotely

Ve Vysokých Tatrách, ktoré sa pečlivo pripravujú na rok 1970 na mistrovstvá sveta v lyžovaní v klasických disciplínach, se budujú urychlené nové hotely.

U Velického plesa vyrústa nákladom 14 miliónů korun nový horský hotel podľa návrhu ing. arch. Jaromíra Sirotky z Brna. Hotel bude mať 103 lôžok a 34 prístýlek, ďalej restaurácia s kapacitou 260 miest. Dokončen bude v prístítm roce.

Ve výstavbě je i päťpatrový hotel na Podbánsku podľa návrhu ing. arch. Jána Šturmayera z Bratislavy. Bude mať 160 lôžok s možnosťou 80 prístýlek za 20 miliónů Kčs. V hotelu bude restaurace, kávarna, vinárna a snack bar.

Začátkem srpna začali rovněž na Novém Štrbském plese stavět hotel se 160 lôžky a 80 prístýlkami podľa návrhu arch. Zdeňka Řiháka z Brna. Bude tu restaurace, vinárna, kávarna a snack bar. Má být dokončen 31. prosince 1969, aby již sloužil účastníkům mistrovství světa v lyžovaní 1970.

Na místě bývalého Parkhotelu v Novém Smokovci zahájili výstavbu hotelu »E« s hvězdičkou podľa návrhu arch. Igora Svobody z Brna. Ubytovací část bude mať 160 lôžek s 80 prístýlkami. Dokončen má být též koncem roku 1969.

K mistrovství světa v lyžovaní pripravujú Tatranské hotely i výstavbu atraktívnej restaurace na brehu Štrbského plesa.

Součástí přípravy na MS v Tatrách je i obnova parku elektrických vlaků. Místo dosavadních starých vozů začnou jezdit pod Tatrami nové trojčlánkové elektrické soupravy s elektrickými lokomotivami EMn 890. Jedna z nich je již v provozu.

HLÁSÍM SE K DISKUSÍ!

V minulém čísle Lyžařství vyzývá s. Jiří Čejka článkem Sportem ke zdraví? k diskusi. Poukazuje na neúspěchy našich závodníků (kromě skokanů), což se týká zejména běžců a sruženářů, kteří nemají možnost celou řadu let přiblížit se světové špičce natolik, aby měli reálnou naději dostat se ve svých disciplínách mezi prvními 10—15 závodníků.

Jiří Čejka probírá v článku různé nedostatky, které zavíňují závodníci, avšak i trenéři, a žádá o názory. Tematicky se k článku J. Čejky váže i článek B. Webera Problémy kolem tréninku na hmotě. Oba články se zabývají problémem, o kterém bychom si měli pohovořit.

Jsem pracovníkem staré generace, ale sleduji stále naše úspěchy a zejména neúspěchy závodníků, a to všech disciplín.

Prodělal jsem toho mnoho jako aktivní závodník, zejména jako průkopník lyžování u nás. Prodělal jsem hodně i jako vedoucí našich reprezentantů na pěti zimních olympijských hrách a deseti mistrovstvích světa (závodech FIS) a na několika dalších mezinárodních závodech. Naše dřívější úspěchy a možná i neúspěchy jsou známy z historie — no byli jsme nejlepšími »Středoevropany«.

PROTO SNAD HLEDÁME — JAK NALEZTI TO ZTRACENÉ!

Běžecská technika až snad na osobní odlišnost, má základní prvky stejné: dvou a trojdobý střídavý krok, sjezd, výstupy, práci rukou atd. již od doby, kdy jsem před 40 roky napsal brožurku Závodní lyžování. Ocenil jí mj. i B. Sýkora, který jí měl půjčenou. Napsal jsem jí po ukončení své závodní činnosti. Byla to norská technika, kterou jsem si osvojl při startech na Holmenkollen v letech 1914 a 1921.

Touto technikou naši závodníci v bílé stopě uspěli a dosud také jinak žádný severský či jiný národ nejede. V čem tedy zaostáváme?

Neměli jsme tehdy skolených trenérů, nebylo lyžařských základen — dnes jsou možnosti. A proč tedy se běžci nevyrovnávají světovým špičkám, když skokani často do špičky zasahují?

Dnes jsou nejlepší běžci — reprezentanti — soustředění téměř v jediném oddíle — Dukle, kde mají všechny podmínky pro trénink pod dohledem.

V minulosti byl jeden reprezentant vytažen např. z Domažlic, další z Nového Města na Moravě, jiný z Krkonoš — Vysokého nad Jizerou, Jilemnice, některý byl ze Žďáru nebo z Tater a byli i reprezentanti z Prahy.

Soustředění bylo jedno nebo nejvýše dvě a jen několik dnů. Jeli však vždy ti nejlepší, a proto

se připravoval každý do poslední chvíle pod dozorem svého klubového náčelníka. Nikdo nebyl předem jist tím, že pojede. Dnes se mezi 8—10 reprezentantů nemůže pomalu dostat nikdo — i kdyby se objevil jako favorit mistrovství světa.

Nerohodovalo ani stáří. Rozhodující byl za všech okolností jen výkon. V minulosti by se také nemohlo stát, že by byli Cardal a Melich vyřazeni pro svůj věk z reprezentace, zejména když poráželi ještě mnoho mladých.

Mnozí si jistě vzpomenou, jak Norové v roce 1932 neměli pro zimní olympijské hry v USA dobrého sruženáře. Požádali proto Grottenbratena, který se vzdal závodní činnosti v roce 1929. Ten poslechl a byl opět mistrem.

My omezujeme možnost tým, kteří nejsou předem vyvoleni již naše barvy na velkých mezinárodních závodech.

V minulosti jsme také neměli závazek, že přihlásíme na mistrovství světa nebo olympijské hry jenom ty, kteří mají naději umístít se mezi prvními deseti závodníky. Hlásili jsme zejména na zimní olympijské hry na každou disciplínu dovolený počet (čtyř) závodníků. Často se pak stalo, že z té čtyřky ten nejslabší byl nejlepší — byl v lepší formě nebo nepromazal.

Dnes často čteme, že závodníci promazali. To se nám stávalo málo. Vždy jsme vyzvěděli, jak maží tí, kteří to lépe uměli. Mivali často s sebou i výrobce vosků. Když někdo promazal, tak se o tom nepsalo — nebylo výmluv.

Nerohodovala také o zařazení závodníka do reprezentačního družstva trenérská rada, to určil se schválením náčelníctva náčelník. Myslím, že i dnes by měl mít hlavní slovo a největší důvěru ústřední trenér.

Mělo by se přihlížet i k vedoucím. Měl by být vždy pověřen ten nejzkušenější. Neměly by se brát ohledy na zavedené střídané činovníků, aby si všichni vyjeli za hranice.

Jezdívají jsme chudě ošaceni. Nebyly žádné soutěže na nevhodnější ošaceni, abychom se reprezentovali. Měli jsme sice na rukávě naši vlajku a lvíčka na prsou, abychom vyjádřili naši národnost; měli jsme však lásku k vlajce především ve svých srd-

cích. Jinak by přece takový Čifka v Americe nemohl dokončit 50 km se zakrváceným obličejem a velkou jizvou až na kost na čele.

Myslím že nám ta bojovnost s láskou v srdci trochu chybí. Je v tom něco jako řemeslo, které stále kontrolují trenéři. Závodník není v ničem samostatný.

K výchově závodníka po stránce sportovní patří i společenská výchova. Na to jsme nezapomínali, a proto se nemohly stát případy chování, které vytlká ve svém článku Jiří Čejka.

A nyní ještě několik málo řádků k článku Bohumila Webera Kolem problému tréninku na hmotě.

Měl jsem možnost sledovat trénink běžců na umělé hmotě, ale jen jsem kroutil hlavou. Neshledal jsem v tom žádný užitek, zejména když jsem zjistil, jak je nákladná úprava takové dráhy. S nikým jsem o tom nehovořil, protože jsem nechtěl znovu vyvolat domněnku, že jsem nepřitelem umělé hmoty, jako tomu bylo při skoku. Čekal jsem jen, zda přinese skutečně nějaký výsledek. Ten podle mého nemůže dát ani hmotu, ale ani trénink na drahých kolečkových lyžích.

Svého času jsem zavedl přípravu běžce v lese. Přespolní (lesní) běh byl na podzim pro větší lyžařské kluby samozřejmostí. Povinná byla pak účast na pěkných župnických běžích a na svazovém v okolí Prahy.

Podobně se doporučovalo také stípaní dříví. Dnes by to vydatně pomohlo při likvidaci polomů a ještě by se něco vydělalo. Další část přípravy zabrala gymnastika — takové cviky na hrazdě, bradlech, šplh, činky daly do těla. V létě doplňovala přípravu jízda na kole, mnohdy veslování. Člověk si tím také od lyží odpocíchl.

Půjdeme-li na sněh dobře tělesně i duševně připraveni, můžeme se plně soustředit na techniku. Příprava by měla být vedena tak, aby forma vyvrcholila v době hlavních závodů. Pak se musí úspěchy dostavit!

Domnívám se, že by se měl ozvat jak často přehlížení dobrovolní pracovníci, tak i trenéři a vedoucí lyžařských základen. Ujal jsem se — asi nejstarší z těch, kteří závodili na lyžích — diskuse. Hodně můžeme vyčíst z historie, která sice nemůže být vzorem, ale může dát řadu podnětů k přemýšlení — jak pomoci běhu, a tím i sruženému závodníku.

KAREL JAROLÍMEK,
zasloužilý mistr sportu

V čia zvedavých Pražákov sa 27. júna zastavilo na parkovisku za budovou ÚV ČSTV, kde stáli naše dve autá. Malý FIAT 850 a veľká VOLGA-combi boli spolu s nami — Mirkou Cuninkovou, Milkou Kubínovou, Annou Mohrovou, Honzom Vojtěchom, Lubošom Petříkom, Gregorom Sinayom a mnou — pripravené vyraziť na cestu do Francúzska.

Všetko sa začalo vlastne v Zakopanem. Na konferencii trénerov LDS dohodol Honza Vedral s tam prítomným trénerom Francúzov Honoré Bonetom možnosť nášho

najú premávať medzi 7—1/4 na 8 a končia prevádzku o 12. hodine. Avšak už o 11. hodine skoro nik nelyžuje. Je to spôsobené vysokou polohou s intenzívnym snečným žiarením. Sneh nad ránom je ľadovo tvrdý a postupne so vzrastom intenzity snečného žiarenia sa vo svojej vrchnej vrstve mení na riedku snehovú kašu, nespôsobilú k lyžovaniu. Tvár a pery si treba chrániť špeciálnymi masťami, oči tmavými okuliarmi. O 12. hodine sú opäť všetci vo Val d'Isere, aby sa po výdatnom dvojhodinovom obede zišli v malom športovom areáli k tenisu, volejbalu či minigolfu.

V piatok za stáleho dažďa balíme stany a presúvame sa o 200 km ďalej do Alpe d'Huez, miesta konania bodových súťaží OH 1988 a náhradných tratí zjazdových súťaží. Alpe d'Huez je ďalším strediskom letného lyžovania vo francúzskych Alpách. Možnosť tréningu však zďaleka nezodpovedá možnostiam vo Val d'Isere. Terén je v hornej časti veľmi strmý a ráno opäť ľadovo tvrdý. Z Francúzov tentokrát chýba Killy, ktorý spolu s odborníkmi firmou Rossignol a Dynamic skúša na snehových plánoch Col d'Iseranu lyže. U žien neštartujú sestry Goitschelove a Nemky, nechýbajú však

V lete v Alpách

Štartu na letných lyžiarskych pretekoch vo Val d'Isere a l'Alpe d'Huez. Po niekoľkých jednoduchých početných úkonoch, zapríčinených ťažkosťami s úhradou cestovných nákladov, padlo rozhodnutie: jedno auto máme, druhé si požičiame z pražskej požičovne. A tak teda 27. júna večer sa vydávame na cestu smer Plzeň, Follmava, Augsburg, Konstanz, Zürich, Genève, Val d'Isere.

Až na dve príhody sme cestovali vcelku normálne. Najprv sme neskoro zistili diery v kanistrí na streche Volgy. Mala vtedy už tmavý preliv a zapáchala ako cisternový voz. A podruhékrát sa Volga náte-ne zastavila o nákladné auto v malom mestečku neďaleko Augsburgu v NSR. Oprava prerazeneho chladiča a reflektora trvala pol dňa. S pokrčeným »ksichom« pokračovala potom Volga poslušne až do Val d'Isere.

Kdo pozná toto miesto v zime, bude prekvapený i jeho letnou krásou. Prekrásne svieže alpské lúky so záplavou kvetov kontrastujú s tmavými lesmi, pričom kuli-s tvoria okolité končiare s ľadovcami či rozsiahlymi snehovými poľami. A uprostred tohto nádherného kúta čule pulzuje športový život. Odráža sa to i na množstve novostavieb, ktoré od decembra minulého roku pribudli. Preč sú tak trochu lenivé rána zimného obdobia, kedy vyznavači bieleho opojenia vychádzali okolo 9. hodiny zo svojich hotelov. Už o 3/4 na 7 znejú ulicami Val d'Isere motory áut a jedno za druhým sa vydávajú ku 17 km vzdialenému Col d'Iseranu, vysokému 2770 m n. m. To je stredisko letného lyžovania, kde osem rôzne rozmiestnených vlekov vás dopraví do výšky 3300 metrov ku štartu obrovského slalomu. Výfahy začí-

V pretekoch sa zišla veľmi silná konkurencia, hoci chýbajú Rakúšanovia a Taliani. Francúzi nastúpili v čele s Killym, u Švajčiarov nechýbajú Tischhauser a Rohr, Nemci spoliehajú na Prinzinga, Heckellmüllera a Lescha. V ženách štartujú Francúzky, Nemky, Švajčiarky, jedna Talianka a my. Obrovský slalom sa uskutočnil pre mužov i ženy v dvoch kolách. O dlžkach svedčí počet 86 brán pre mužov, o rýchlosti časy okolo 1 minúty 40 sekúnd. Prvý štartujúci sa vydal na trať už o 8. hodine 30 minút, pretekalo sa na úplne tvrdom, premrznutom firne.

V súťaži mužov dominoval s absolútnou istotou J. C. Killy. Istota, samozrejmosť a rýchlosť jeho jazdy je zarážajúca a fascinuje. Po dvoch kolách obr. slalomu má pred druhým v poradí W. Leschom z NSR náskok 7,28 sekundy. Z našich je Vojtěch 18., Petřík 20. a Sinay v druhom kole vynecháva bránu a vzdáva. U žien víťazí M. Goitschelová pred B. Färbingerovou z NSR a svojou sestrou Christinou. Mohrová končí na 6. mieste, Cuninková po pádoch vzdáva a Kubínová je pre vynechanie brány diskvalifikovaná.

V dobe medzi pretekmi vo Val d'Isere a Alpe d'Huez sme stanovili v kempingu vo výške 2000 metrov. Vedúci činitelia Clubu sportu nám na túto dobu poskytli voľné lístky na výfahy na Col d'Iseran. Lepšiu možnosť tréningu obrovského slalomu sme si nemohli vôbec priať. Vadou však bola naša nedostatočná výstroj a citeľnej nočnej zime sme museli čeliť obľebením všetkého, čo bolo po ruke. Popoludnia boli vypínené futbalom a volejbalom, pričom nám vedenie Clubu športu vo Val d'Isere vyšlo opäť veľmi v ústrety.

Steurerová a Mirová. Opäť je na programe dvojkolový obrovský slalom. Z mužov víťazí J. P. Augert pred A. Penzom a B. Orreloom U žien zvíťazila naša Mohrová pred Isabelle Mirovou a mladou Fr. Macchi. Steurerová bola pre vynechanie brány diskvalifikovaná. Treba poznamenať, že Mirová po chybe v 1. kole vsadila všetko do kola druhého a podala vynikajúci výkon. Toto i malá chyba Anduly jej umožnilo znížiť rozdiel až na 4 desatiny sekundy. Ohlas víťazstva Anduly bol veľký. Francúzska, rakúska i západonemecká televízia priniesli reportáže, usporiadatelia ju odmenili plyno-vým sporákom zn. Philips s dvoma pohármi. Veľmi dobré výkony podala i Kubínová, ktorá skončila 7., a najmä Honza Vojtěch v 1. kole, kde skončil 8. Pád v druhom kole bohužiaľ odsunul na miesto 14. Petřík bol handicapovaný svalovými či väzivovými ťažkosťami šije, Sinay s črevným ochorením štartoval len v jednom kole. Nedarilo sa Cuninkovej.

Ešte v nedeľu večer balíme svoje veci a cez Grenoble sa vraciame tou istou cestou späť do ČSSR. Za niekoľko dní budú Petřík a Vojtěch štartovať na rýchlostných pretekoch »Kilometro lanciato« v Cervinii.

Krátke interview v Prahe, rozlúčenie a naše cesty sa rozchádzajú. Trocha obavy som mal o ten sporák, ale stojím neporušený doma. Len ten plyn nám zatiaľ chýba.

ZBYŇO MOHR

DODATOK.

Pri písaní tohto príspevku som musel často myslieť na rozhodnutie olympijskej komisie ÚV ČSTV, ktoré deň po našom návrate (13. 7. 1967) uverejnila Lidová demo-

NOVÉ SMĚRY

v základním lyžařském výcviku

V prosinci tohoto roku tomu bude 10 let, kdy byla zahájena výuka nové techniky základního lyžování na přeškolovacím kursu pro tehdejší instruktory lyžařských cvičitelů. Od té doby byl přeškolen každý lyžařský cvičitel a noví cvičitelé byli školeni podle nových osnov základního lyžařského výcviku. Tím postupně se nové technice učily široké masy lyžařů, ať už to byla začínající mládež či již pokročilí lyžaři. Základní oficiální písemné materiály byly vydány jako skripta pro lyžařské cvičitele, byly však i ve veřejném prodeji. Byly to »Technika lyžování« z roku 1958, STN; dále »Osнова základního lyžařského výcviku« z roku 1961, STN; »Základní lyžařský výcvik«, STN, 1963 a doplněný dotisk téhož z roku 1965. Bohužel, jediným filmem byla o nové technice »Lyžařská abeceda« z roku 1958. Byly uveřejňovány četné články a pojednání v odborném měsíčníku Lyžařství, Teorii a praxi tělesné výchovy, Trenéru a cvičiteli. Zmíněné materiály postupně zachycovaly stupně vývoje techniky základního lyžování, samozřejmě v linii techniky s převládající činností dolních končetin, tj. techniky moderní.

Jako technika každého sportu se vyvíjí i technika lyžování, kde nositel progresu byl vždy závodník. Spolu s rozvojem funkčních vlastností organismu a taktikou je technika základním předpokladem nejkratšího času či nejlepšího skoku v závodě. Túto techniku zvládají nejlepší z nejlepších, tj. pohybově nadaní, mladí a fyzicky disponovaní a speciálně připravovaní lyžaři, rekrutující se z řad těch, kteří v příslušném věkovém období mohou věnovat lyžování veškerý volný čas a schopnosti. Techniku základního lyžování, která ve svých principech není rozdílná od techniky používané v závodě, musí však zvládnout široké masy lyžařů, bez rozdílu věku, pohybově rozdílné zdatných či připravených, na různé lepší či horší výzbrojí, ve více či méně systematickém výcviku, ať co do

způsobu či časových možností či příležitostí. Technika pak musí lyžaři na různém stupni osvojení si dovedností umožnit bezpečné zvládnutí přiměřeného terénu přiměřeným způsobem a zároveň umožnit mladým adeptům lyžování rozvíjení základních pohybových návyků v následném závodním výcviku.

Tyto dva rozdílné způsoby využití techniky při vlastním provozování sportu, otázky jednoty ve výcviku, ať už mas či cvičitelů, možnosti organizačního a finančního zabezpečení školení, možnosti informace, publikování apod. si vynucují, aby v základním lyžování probíhaly veškeré změny etapovitě, v určitých cyklech. Tuto stabilizaci pro určitý časový úsek nelze považovat za omezování vývoje základního lyžování, ale za nutný systém, jehož cílem je

jednota výuky v určeném časovém údobí. Jednota výuky je vůbec základním předpokladem pro veškerá školení cvičitelů a mas lyžařů, kteří kdykoliv a kdekoli mohou pokračovat v rozvíjení svých lyžařských dovedností. Lze dokonce mít za prospěšnější i drobné nedostatky všeobecně aplikované v celé šíři základního lyžování, než všeobecný zmatek vyplývající z úspěchaných nepodložených výkladů nebo neprovedených metod.

Metodická komise základního lyžování ústřední lyžařské sekce připravuje v současné době nová skripta, která mají nahradit dosavadní plnou příručku Základní lyžařský výcvik, kde např. stali o školení a zkouškách cvičitelů byly upraveny před dvěma lety a materiál rozeslán na komise základního lyžování a všem evidovaným instruktorům lyžařských

V lete v Alpách

kracie. Pojednávalo o vyradení zjazdárov a zjazdárov z účasti na olympijskej príprave a OH 1968 v Grenoble. My zjazdári sme si za posledné roky už zvykli na všetci, ale predsa sa natíska otázka, podľa akých zpráv či hodnotení olympijská komisia postupovala, podľa akých kritérií zrovnávala výsledky výkonnostne úplne rôzne obsadených súťaží v rôznych disciplinách. A čítal som i počul argument biathlonistov, podľa ktorého najlepšieho výsledku na predolympijských hrách v Grenoble dostali oni. Zrejme umiestenie zjazdárov v zjazde prehládli.

VÝSLEDKY

Val d'Isere

1. kolo

1. J. C. Killy (FRA) 1:43,83

2. G. Prinzing (NSR) 1:45,86
3. G. Mauduit (FRA) 1:47,30
23. L. Petřík (ČSSR) 1:56,09
27. J. Vojtěch 1:57,42
29. G. Sinay 2:00,32

2. kolo

1. J. C. Killy (FRA) 1:42,10
2. W. Lesch (NSR) 1:45,00
3. S. Heckelmiller (NSR) 1:45,80
18. J. Vojtěch (ČSSR) 1:51,22
24. L. Petřík 1:55,40

G. Sinay vzdal

Konečné výsledky:

1. J. C. Killy (FRA) 3:25,93
2. W. Lesch (NSR) 3:33,21
18. J. Vojtěch (ČSSR) 3:48,64
20. L. Petřík 3:51,49

Štartovalo 59 pretekárov

1. F. Steurerová (FRA) 1:17,12
2. M. Goitschelová (FRA) 1:17,21

3. B. Färingerová (NSR) 1:17,87
10. A. Mohrová (ČSSR) 1:21,57
14. M. Kubínová 1:26,42
M. Cuninková vzdala

1. M. Goitschelová (FRA) 1:18,05
2. B. Färingerová (NSR) 1:19,70
3. Ch. Goitschelová (FRA) 1:20,25
6. A. Mohrová (ČSSR) 1:22,37

M. Cuninková vzdala
M. Kubínová diskv.

1. M. Goitschelová (FRA) 2:35,36
2. B. Färingerová (NSR) 2:37,57
3. Ch. Goitschelová (FRA) 2:39,74
6. A. Mohrová (ČSSR) 2:43,94

Štartovalo 30 pretekárov

Alpe d'Huez

1. J. P. Augert (FRA) 1:21,1
2. B. Orcel (FRA) 1:22,4
3. A. Penz (FRA) 1:23,2
8. J. Vojtěch (ČSSR) 1:25,1
18. L. Petřík 1:28,1

G. Sinay neštartoval

1. J. P. Augert (FRA) 1:27,1
2. E. Lacroix (FRA) 1:27,3
3. A. Penz (FRA) 1:28,4

cvičitelů, jakož i uveřejněn v časopisu Lyžařství. V poslední době se změnila i Jednotná kvalifikace cvičitelů, trenérů a rozhodčích. Technika dospěla do vyššího stupně vývoje, jsou prověřeny i novější metody nácviku a výcviku některých cviků, hledaly se zásadně způsoby zefektivnění výcviku. Obsah některých teoretických statí bylo nutné přepracovat a přiblížit praxi. Dále je možno využít a zevšeobecnit závěry několika zoponovaných vědeckových zkmyných prací, ať už našich či zahraničních, aplikovat poznatky získané ze sledování vývoje v zahraničí. V současné době probíhá připomínkové řízení k novému návrhu jednotného lyžařského názvosloví, které je nutno dokončit a jako schválené použít v nové publikaci. Jsme podstatně dále ve vědomostech z oboru lékařsko-pedagogického rozboru techniky a jejího vlivu na organismus, z oboru úrazovosti, ať už druhů úrazů, jejich příčin či prevence. Stejně i výzbroj a výstroj prodělala rychlý vývoj. Změnila se organizace a řízení tělovýchovy.

Ze všech těchto důvodů je patrné, že se jedná o širokou a rozsáhlou činnost, která má četné vazby a navzájem se ovlivňující souvislosti, které je nutno respektovat při vydání nového materiálu, který bude oficiálním podkladem s delší dobou platnosti. Z těchto důvodů žádáme lyžařské cvičitele a ostatní pracovníky, aby celou problematiku posuzovali ze všech těchto hledisek a kromě toho nezapomněli započítat i čas nutný k vytištění, který není krátký.

K samotné technice základního

L. Petřík (ČSSR)	1:35,0
J. Vojtěch	1:35,0
G. Sinay	1:38,0

Konečné výsledky:

1. J. P. Augert (FRA)	2:48,2
2. A. Penz (FRA)	2:52,1
3. B. Orcel (FRA)	2:52,3
14. J. Vojtěch (ČSSR)	3:00,1
17. L. Petřík	3:03,1
Startovalo 58 pretekářů	
1. F. Macchinová (FRA)	1:17,2
2. A. Mohrová (ČSSR)	1:17,4
3. B. Esnaultová (FRA)	1:19,3
5. M. Kubínová (ČSSR)	1:21,2
16. M. Cuninková	1:28,0
1. I. Mírová (FRA)	1:16,4
2. F. Steurerová (FRA)	1:18,0
3. A. Mohrová (ČSSR)	1:21,1
8. M. Kubínová	1:25,0
14. M. Cuninková	1:29,1
1. A. Mohrová (ČSSR)	2:39,0
2. I. Mírová (FRA)	2:39,4
3. F. Macchi (FRA)	2:42,3
7. M. Kubínová (ČSSR)	2:46,2
14. M. Cuninková	2:57,1
Startovalo 26 pretekářů	

lyžování závěrem několik poznámek, které osvětlí zásady, podle kterých budou příslušné statí upraveny.

Na podstatě techniky sjíždění se proti poslednímu vydání skriptu Základní lyžařský výcvik nic nemění. Cílem techniky sjíždění pro potřeby základního výcviku zůstávají dlouhé a krátké oblouky snožným smykem v nejužší stopě prováděné na základě totálních pohybů lyžaře se zvyrazněním činnosti dolních končetin. Technika cviku je podřízena účelu, tj. buď brzdění, nebo jen změně směru, strmosti svahu, kvalitě sněhu atd. Tomu pochopitelně předchází celá řada cviků od sjezdů po spádnici, šikmo, cviků pro brzdění přímých sjezdů, ať už jsou to různé druhy pluhů, sesouvání, oblouků s použitím přívratů atd. Budou preferovány cviky odpovídající více dynamickému a rytmickému pojetí jízdy. Bez statických cviků se speciálně v základním výcviku neobejdeme, ale budeme je považovat za průpravná cvičení nebo přechodné formy cviků. Užití přívratů ze základního lyžování nevymizí. Je propracováno užití dávno známé »široké stopy«, a to při elementární formě některých cviků náročných na rovnováhu s rovnoběžným vedením lyží nebo při přechodných či průpravných formách od nižšího k vyššímu cviku. Snahou autorů bude připravit popis cviků jako popis pohybového průběhu v jeho souvislostech, vyhnout se pokud je to vůbec možné popisu postojů, které by se měly vyskytovat co nejméně. V zásadě pak u konečných forem cviků, které mohou být rytmicky napojovány, hlavně u snožných smyků, bude zdůrazněno elastické nenásilné rytmické provádění se střídavým zatěžováním a odlehčováním pohybového aparátu. Zdůrazňováním nácviku rovnováhy při sjezdech, překonáváním i obtížnějších forem terénu a sněhu, zvyšováním rychlosti, zdůrazňováním elasticitnosti všech pohybů u pohybově nadané a fyzicky schopné mládeže chceme pomoci zvláště trenérům pro jejich další práci se schopnými jedinci, které budou dále připravovat k závodění.

V základním výcviku techniky běhu chceme docílit harmonické zvládnutí základních způsobů běhu, tj. střídavého běhu dvoudobého a běhu s odpichem soupaž dvou a vícedobého. Jde nám o zvládnutí odrazu, přenášení váhy těla, skluzu po jedné lyži a odpichu. Tím je dán předpoklad k dalšímu rozvíjení základních pohybových prvků v závodním výcviku, ale i dostatečný obsah pro základní využití k ekonomické jízdě terémem na běžecské výzbroji rekreační formou s ohledem na

nespecializovanou fyzickou přípravu širokých mas lyžařů.

V základním výcviku skoku pak považujeme za plně postačitelé zvládnutí terénního skoku, kde je kladen důraz na správný odraz a doskok.

V metodách nácviku chceme provést zjednodušení s cílem komplexnějšího způsobu nácviku. V rozsáhlejších řadách nácviku cviků vymežeme podstatné přípravné cviky, postačující pro většinu cvičenců. Sírší řady pak lze použít podle potřeby.

Žádáme všechny lyžařské cvičitele, aby sledovali náš časopis, kde chceme nadále cvičitele informovat a seznamovat se zajímavou problematikou učebně výchovné práce.

Ing. MIROSLAV CHLOUBA,
předseda metodické komise
základního lyžování ÚSL

SKOL

OLDŘICH FIŠER:

Je proti pravidlům, když si lyžař vezme na základy malé boty, které ho pak na tratí tlačí?

★

Může být někdo pečený — vařený na sněhu?

★

Je to kondiční trénink, když lyžařky a lyžaři zkonzumují v létě denně za 10 Kčs zmrzliny?

★

Lyžaři nezávadníci st stěžují hlavně na dvě věci: že čas na horách příliš rychle letí a že taru všechno příliš hodně st o jí.

★

Že se dvěma pánům dá opravdu někdy těžko sloužit, poznáváme hlavně na svých nohách při lyžování!

★

Někdo si přeje dostat se k lyžím, někdo k lízu...

★

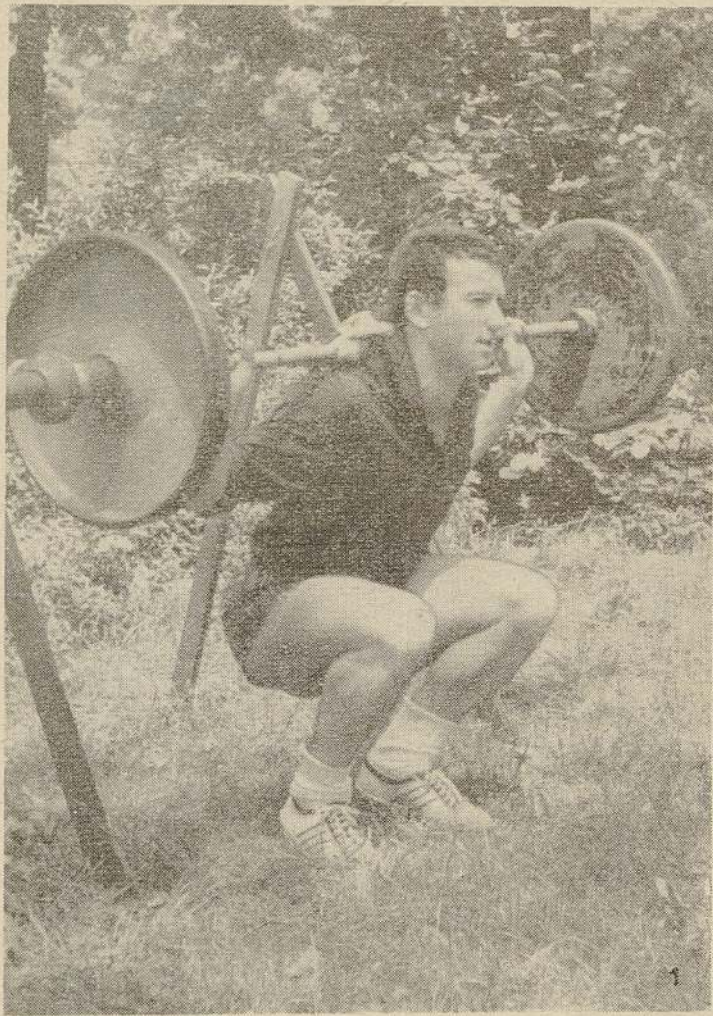
Jeli na hory. Vzali si pokoj s vyhlídkou na sjezdovku. Ale nic neviděli. Protože ona viděla, že by tu byla vyhlídka — na manželství...

★

Opravdový lyžařský přehled získáte v okamžiku, kdy si uvědomíte, jak málo víte v poměru k tomu, co o lyžařství nevíte!

★

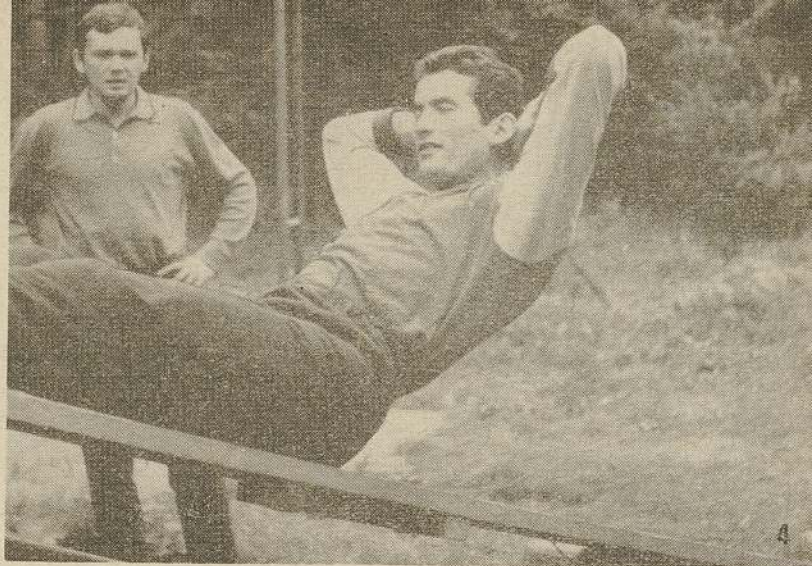
Nejrozšířenější zimní sporty jsou nošení lyží na ramenou a uhlí ze sklepa.

BUDE TO STAČIT

na Grenoble?

Na sjezdovce i u můstku na lyžařském stadiónu ve Svatém Petru dozrávají maliny. Lyžaři však musejí myslet na zimu, a proto usilovně pracují na přemostění dojezdu můstku a stálového svahu.

1. Rozvoji síly, velmi důležité vlastnosti, věnovali členové olympijského družstva běžců v přípravném období velkou pozornost. Na snímku Karel Štefl při postlování nohou.

2. Běh v terénu je pro lyžaře běžce tím nejlepším tréninkovým prostředkem. Fajstavr s Peřinou naběhali do srpna více než 1000 km.

3. Na překážkách získají nohy nejen sílu, ale i rychlost a rytmus. (Na snímku Fajstavr.)

4. Nezapomnělo se ani na břišní svalstvo (cvičí Fajstavr, přihlíží Peřina).

5. Nejvíce starostí se stavbou má Olda Balcar, zejména když zlobí míchačka a musí se jí pomoci lopatou.

Na snímku 6 jsou zachyceni při práci »bažanti« Dukly Liberec — Čech, Fajstavr a Duchek.

Snímky i text: JAR. HONCŮ

PRODEJ LYŽÍ TRENÉRŮM Z POVOLÁNÍ V RAKOVSKU

Ještě v roce 1960 přišlo na »černý« trh přes lyžařské trenéry kolem 10 000 párů lyží. Jiní tvrdili, že to byl dvojnásobek. Tento stav měl za následek jednání a pozdější dohodu mezi rakouskými výrobci lyží a tamním Svazem lyžařů o dodávkách zlevněných lyží trenérům z povolání. Hlavní body ujednání jsou:

Trenéři obdrží prostřednictvím svého svazu poukazy na odběr dvou párů lyží podle své volby. Kdo je trenérem z povolání? Člen zemského svazu lyžařských trenérů z povolání, který v dotyčné sezóně své zaměstnání také vykonává. Žádosti o poukazy i jejich výdej se dávají prostřednictvím Svazu obchodníků sportovními potřebami, kteří je rozdělují mezi své členy. Nákup zlevněných lyží může být skutečně výhradně prostřednictvím odborných sportovních obchodů. Sleva při nákupu lyží činí 25 %. Zpětná náhrada výrobce na obchodníka činí 15 % z netto ceny.

Tato akce se vcelku osvědčila hned v prvních měsících. Rovněž tak rozdílnost barev originálu a duplikátu odběrního poukazu se ukázala účinnou, a proto pokračovalo se v ní i v příštích sezónách.

V zimě 1965/1966 vydal Rakouský svaz obchodníků sportovními potřebami 2867 odběrních poukazů, které též byly honorovány. I v sezóně 1966/1967 se na dodávky podíleli čtyři výrobci:

Anton Arnsteiner (Blizzard), Fischer, Kneisl, Kästle.

V této sezóně bylo honorováno 2263 odběrních poukazů (k 1. dubnu t. r.).

Uvedenými opatřeními byly odstraněny všechny nežádoucí jevy, jako nekontrolovatelné dodávky lyží z továren přímo trenérům, prodej lyží na »černém« trhu atd.

(AH)

JAK JSME VIDĚLI

I. SKOKANSKOU — SDRUŽENÁŘSKOU LIGU 1967

Zúčastnili jsme se letos I. skokansko-sdruženářské ligy. Chtěli bychom k tomuto ročníku uvést několik připomínek, bohužel většinou kritických.

Samotná myšlenka byla dobrá, ztroskotávala však na organizačním zajištění. Největší nedostatek vidíme v tom, že za celou zimu se oddíly nedověděly pořadí po jednotlivých závodech. O pořadí v tom kterém závodě ani nemluvě. Náš oddíl má rovněž družstvo sjezdařů v oblastní lize. O každém závodě byli včas uvědoměni a co nejdůležitější, nejpozději do 10 dnů přišly kompletní výsledky; zvláště významní závodníci, kteří se započítávají do ligy, jejich body, celkové body a pořadí po všech dosud konaných závodech. Toto nám u skokansko-sdruženářské ligy chybělo. Přitom se jedná o základní předpoklad toho, aby se soutěž stala zajímavou. Koncem března už výsledky ze závodů, které se uskutečnily do 20. ledna, nemohou nikoho zajímat. Myslíme, že zde není vlna na novinářích, protože výsledky ligy běžců a sjezdařů v novinách občas byly.

Další nedostatek: jak je možné, že pořadatel neví, že pořádat ligový závod? Viz Štrbské Pleso. Nebo ještě horší případ. Závod Týdne skoků ve Vysokém byl ligový. Pořadatelé však nepřipustili všechny závodníky, kteří jsou na soupiskách, ke startu. Zde neobstojí zdůvodnění, že závodníci nedosahují potřebné úrovně pro účast v soutěži se zahraničními závodníky. To se přece vědělo už dříve. Proč se tedy takový závod spojuje s domácí soutěží? Řešení vidíme v tom, pořádat větší počet ligových závodů, ale aby to byly méně významné závody. Nemusí se konat také na tak velkých můstcích. Vždyť u nás máme dost dobrých můstků s P 60–70 metrů. Pro větší počet závodů mluví skutečnost, že oddíly, jejichž členové startují tou dobou v zahraničí, jsou nutně poškozeny. Pro menší můstky zase ta skutečnost, že prakticky jen Dukla Liberec má dostatek rovnoenných skokanů i sdruženářů, ale v civilním oddíle je tento stav prakticky nedosažitelný. A je nevhodné, jestliže mladý sdruženář musí skákat na velkém můstku zároveň se skokany — reprezentanty.

Abychom ale nemluvíli do prázdna, chtěli bychom STK nabídnout uspořádání ligového závodu v Nýdku — pořadatel TJ TŽ Trinec. Pro oddíl, který pořádá tak populární závody, jako třeba Pohár Harachovských skláren, není ligový závod žádným svátkem. Proto mu nezáleží na tom, aby udělal maximum — viz ubytování, zaslání propozic a výsledků. Ubytovací kapacitu máme dostatečnou, jen bychom chtěli, aby v jednom termínu byl nám přidělen skok i závod sdružený. Tady jsme schopni zajistit i větší účast závodníků ze Slovenska, protože jsme na území ČSD (dobré spojení).

Ale vraťme se k nedostatkům letošní ligy. V Lyžařství v termínové listině chybělo zdůraznění — výslovně — závodů, které se započítávají do soutěže. Tak v Plavech, na Štrbském Plesu a ve Vysokém se do poslední chvíle nevědělo, zda bude závod do I. ligy započítáván. Jestliže se koná závod 400 km od místa lyžařského oddílu, nemůže si dovolit oddíl vyslat kompletní družstvo pro případ, že se náhodou závod nebude do ligy započítávat.

A oddíly by měly mít seznam oddílů, které startují v I. lize. My jsme za celou zimu nedostali propozice na skokanské závody. Banská Bystrica je výjimkou, která potvrzuje pravidlo.

Nakonec bychom se chtěli dotknout úhrady jízdného a nocležného. Nikde není konkrétně psáno, na co a pro kolik lidí máme nárok. Za s. Kučery to ještě šlo, ale to, co se dělo při mistrovství ČSSR ve skoku, by se vícekrát opakovat nemělo. My jsme měli nakonec zapláceno všechno, ale z jiného fondu, z fondu mistrovství. Ovšem kdyby pokladník mistrovství ČSSR jednal tak jako komisař ligy s. J. Feix, tak by řekl, že ho to nezajímá, a my jsme nedostali nic.

Nechceme, aby byla tato soutěž zrušena, ale za tohoto stavu je naprosto nezajímavá. Snad by nebylo tak těžké vypracovat přesné směrnice pro hodnocení a zaslat je oddílům, aby si mohly také výsledky kontrolovat. Po skončení sezóny jsme požádali STK, aby nám zaslala výsledky. My totiž chceme zhodnotit sezónu hned po skončení a ne až vyjdou výsledky v Lyžařství. Zatím jsme nedostali žádnou odpověď, takže nevíme, jak jsme ve skokansko-sdruženářské lize skončili. A to je velmi škoda.

Snad se k našim připomínkám vyjádří zástupci jiných oddílů.

JOSEF TURON, trenér skokanů TJ TŽ Trinec

Start v Nymburce-

Začátkem června se sešli v Nymburce členové olympijských družstev se svými trenéry, aby zahájili konečnou fázi přípravy na sezónu 1967/1968, jejímž vyvrcholením bude účast na olympijských hrách v Grenoble.

Je samozřejmé, že dobré umístění nespádne nikomu do klína. Je také jasné, že jen letošní přípravné období by na dobré umístění nestačilo. Se systematickou přípravou se začalo hned po mistrovství světa v Oslo a letos tato příprava pouze vrcholí. Je to příprava nesmírně tvrdá. Tak např. sdruženáři mají v přípravném období naběhat na suchu asi 1260 km (to je asi 190 tréninkových hodin), dále se věnovat akrobacii, napodobivým cvičením, tréninku síly a přípravě na hmotě v rozsahu nejméně 230 hodin.

ROZHODUJÍCÍ BUDE NÁSTUP NA SNĚH

Jako vždy i letos bude pro závěr přípravy nejdůležitější, kdy se dostanou naši lyžaři na sníh. To rozhoduje! Doufejme, že jim bude přát příroda a že bude i doma věs a dostatek sněhu. Jinak vede jediná cesta na sever.

Přáním nás všech, kdož máme rádi lyžařský sport, je, aby výsledky našich lyžařů na zimních olympijských hrách v roce 1968 byly co nejlepší!

Na snímku nahoře: olympijské družstvo sdruženářů: Kraus, trenér B. Rázl, T. Kučera, Rýgl a J. Rázl (zleva), na snímku vpravo olympijské družstvo běžců (rovněž zleva): Fousek, Peřina, Štejl a Fajstavr.

(Text a foto J. Lánský)

Cíl v Grenoble!

NĚKOLIK SLOV o práci s literaturou

Kdysi jsem se setkala s vyjádřením kréda moudrého člověka, jež znělo asi takto: »Protože jsem poznal muka žizně, vykopal jsem studnu, aby i jiní se mohli napít« — to mi znovu vytanulo na mysl, když jsem se po dobu deseti měsíců praxe v Informačním a dokumentačním středisku Ústředního výboru Československého svazu tělesné výchovy pracně snažila osvojit si tajemství práce s literaturou, a stejně mě přimělo k napsání následujících několika rádek:

Dnešní doba bývá nazývána dobou »exploze informací«. Možná, že se to zdá být přehnané, ale je tomu skutečně tak. Desítky a stovky časopisů, publikací, knih, propagačních materiálů... doslova chrlí informace a novinky ze všech oborů lidské činnosti. Téměř všechny obory se prolínají a do sebe zasahují — problematiku jednoho oboru nelze vyřídit jedním odborným časopisem.

Vezměme například problematiku sportovní — kolik druhů sportu existuje, kolik problémových oblastí, a jaké množství samostatných vědních disciplín zasahujících (psychologie, sociologie, pedagogika, fyziologie, medicína, biomechanika, anatomie...).

Nechceme-li vymýšlet vymyšlené, musíme nutně sledovat odborný tisk nejen u nás, ale především ve světě — zejména v zemích, které jsou dále, než jsme my.

JAK SLEDOVAT LITERATURU?

Nejčerstvější informací je reklamní literatura a časopisecké

články. Informace v knize bývá serióznější, ale většinou stará.

Pro jednoho člověka není únosné ani finančně, ani časově literaturu sledovat. Proto se zřizují knihovny a dokumentační střediska, vybavená nejmodernější technikou sloužící získávání a pořádání informací, a především pak sítím kvalifikovaných pracovníků.

Jak vypadá praxe v problematice TV a sportu? Nejspolehlivějším zdrojem je Ústřední tělovýchovná knihovna se dvěma spolupracujícími dokumentačními středisky — jedním v budově Fakulty tělesné výchovy a sportu, druhým na ÚV ČSTV.

KNIHOVNA ÚV ČSTV

Disponuje obrovským knižním fondem, který je pravidelně doplňován — o obsahu lze získat přehled prohlédnutím katalogů předmetově (po problematice) a autorsky uspořádaných. Kromě toho jsou periodicky vydávány seznamy přírůstků. Dále lze v knihovně získat ke studiu (jen prezenčně) nejrůznější časopisy

starých i nejnovějších ročníků (v kartotéce časopisů se lze poúčit o druzích, které jsou k dispozici), a především pak diplomové a disertační práce posluchačů a učitelů FTVS (jsou také katalogizovány a v pravidelně vydávaných přírůstcích uváděny).

DOKUMENTAČNÍ STŘEDISKA:

Dvě pražská dokumentační střediska pro TV a sport spolupracují a zajišťují čerstvé informace z časopisů, které buď přímo vlastní, nebo přebírají dokumentační záznamy od zahraničních středisek, nebo středisek jiných oborů u nás.

Zpracovávání vypadá tak, že existuje štáb dobrovolných externích spolupracovníků — většinou pracovníků sportovních sekcí, kteří pravidelně sledují přidělený časopis a ze zajímavých článků zhotovují dokumentační záznamy na standardní kartičky se standardní úpravou (autor, název článku, stručný obsah/anotace) a v tzv. bibliografickém řádku přesně ocitují pramen. Tyto záznamy se shromažďují ve středisku (zpracovované časopisy mají střediska rozdělena, a záznamy si předávají), jsou tříděny, nejzávažnější informace pak jsou sdělovány týdně v tzv. Rychlých informacích, vydávaných IDS ÚV ČSTV (ve čtyřech řadách: Teorie, tělovýchovné lékařství, zařízení, aktuality) a rozesílány na okresy, nebo záznamy neuvedené v RI jsou předávány sekcím ÚV ČSTV.

Všechny záznamy pak se shromažďují v kartotékách IDS ÚV ČSTV a FTVS, kde jsou tříděny po problematice, a komukoli k dispo-

CERVINIA:

Koncem července se konal v Italské Cervinii tradiční šestidenní závod Kilometro lanciato. Plných čtyřicet závodníků z Itálie, Francie, NSR, Švýcarska, Jugoslávie, Finska a ČSSR bojovalo na ledovci Plateau Roza pod Matterhornem o překonání rychlostního rekordu v jízdě na lyžích, jehož držitelem je od roku 1964 italský závodník, horský vůdce z Cervinie, Luigi di Marko, rychlostí 174,757 km/hod.

Naše barvy hájili pod vedením trenéra Vlěka Radim Koloušek, Luboš Petřík, Jan Vojtěch a Maša. Chyběli olympionici Janda, Cermák a Pažout, kteří startovali v té době na Kavkaze, přičemž nechtěli riskovat případné zranění při jízdě na ledovci.

Pořadatelé, tisk i rozhlas předvídali překonání rekordu rychlostí vyšší 180 km/hod. Bylo dosaženo »pouze« 170 km/hod.

PROČ SE NEJELO RYCHLEJI?

V prvních dnech byla trať skutečně rychlá. Týden před zahájením závodů se utrl ledový převis,

KILOMETRO LANCIATO

kteřý pokryl celou trať ledovou tříští. Také přihlášení závodníci, mj. Killy, Lacroix (Francie), Leitner, Vogler (NSR) či Alberti a Vachet (Itálie) slibovali dobré výkony. Tisk psal i o našich lyžařích, zejména o Kolouškově. Na startu chyběl jen držitel rekordu Luigi di Marko. V tréninku se zranil na ruce a na noze a závodům už mohl jen přihlížet.

Výsledky mělo ovlivnit i výrobní vylepšení lyží i ostatní výstroje a výstroje.

Čáru přes rozpočet však udělal počasí. Mimořádné teplo, které bylo i ve výšce kolem 4000 metrů, měnilo tvrdý firnový sníh na pomalejší a nebezpečnější, zejména v dolní polovině trati. Vyvrcholení

závodů, jímž je vždy finále, při kterém je dosahováno nejlepších výkonů, se vůbec nekonal. Byla to škoda, především pro naše závodníky, kteří se každým dnem

zlepšovali.

A tak byly za konečné vyhlášené pátéční výsledky: 1. Vachet 170,850, 2. Alberti (oba Itálie) 170,777, 3. Leitner (NSR) 169,224, 6. Koloušek 165,745, 11. Petřík 163,339 km/hod.

Za zmínku stojí vybavení našich závodníků. Koloušek jel na lyžích západoněmecké výroby Rozkopf a další — Petřík, Vojtěch a Maša přijali nabídku jugoslávské firmy Elan. Je škoda, že jsme nuceni na takovýto závod dělat reklamu cizím výrobkům... Zástupci firmy Elan pozvali naše reprezentanty za dosažené výsledky do Jugoslávie na prohlídku továrny a k týdněmu pohybu u moře.

JIŘÍ VLČEK, trenér

zici k nahlédnutí, 4X do roka je vydáván výběr záznamů jako materiál zvaný Přehledy tělovýchovné literatury, který se opět posílá na okresy.

Dalším materiálem, který je k dispozici, jsou překlady článků, zhotovené podle potřeby a na přání zájemců [požadavky potvrzuje ústřední sportovní sekce] — jsou také katalogizovány po problematice.

Velmi účinnou pomocí středisek je zhotovování tzv. rešerší — což je soupis literatury k žádané problematice — buď jednorázový (za 1 rok), nebo provedený zpětně, nebo na žádost průběžně doplňovaný. Seznam rešerší je opět ve střediscích k nahlédnutí.

Pokud se týče článků novinových z českého tisku, spolupracuje IDS s Pražskou informační službou, která zaslá výstřižky k objednaným heslům — ty se v IDS třídí a předávají sportovním sekcím ÚV ČSTV. Další pomůckou v práci jsou sekce vydávané Metodické dopisy a další materiály, jejichž seznamy jsou ve střediscích k nahlédnutí.

Není to tak těžké dozvědět se, co se děje ve světě i u nás v oblasti, v níž pracujeme. Je třeba

jen občas do střediska či knihovny zajít a informovat se. Velmi účinnou pomocí bude, v dohledné době plánované, zřizování metodických kabinetů na okresech. Bude však velmi třeba uspořádat školení pro pracovníky, aby dobrá snaha a peníze nepřišly nazmar. Je velkou škodou, že trenéři a cvičitelé většinou nenajdou do knihoven cestu, a ve své práci improvizují a pracují starými »osvědčenými« způsoby. Chceme-li se hnout z místa, musíme aplikovat moderní tréninkové metody, ve světě ověřené a vědecky podložené, musíme sledovat vývoj výzkumů v zasahujících vědních disciplínách — o tom všem nám poví literatura.

Pokud se týče časopisů, zpracovávají jich dokumentační střediska celkem 341 — z nejrůznějších oborů TV a sportovní činnosti, a dalších, zabývajících se problematikou psychologickou, pedagogickou, lékařskou...

Lyžařské docházejí tyto:

Lyžařství (ČSSR)

SKI (Švýcarsko)

SKI (Španělsko)

SKI (USA)

SKI (Francie)

SKI — Illustrierte Zeitschrift für Wintersport (NSR)
SKI News (USA)
SKI Sport (NDR)
Sport invernali (Itálie)

Ideální pomůckou v práci je zhotovení vlastní kartotéky. Dá se získat buď výběrem záznamů z kartotéky dokumentačních středisek, nebo např. prolisováním několika ročníků odborných časopisů, nebo sledováním tzv. skryté bibliografie — literatury uváděné v závěru vědeckých prací. Taková kartotéka je skutečně velkou pomocí při práci — třídění si provedeme podle potřeby sledované problematiky a neustále doplňujeme. Sám si člověk všechno nezapamatuje, a vyplatí se, skutečně se vyplatí, si zajímavé poznamenat.

Z časopisů, sledujících sportovní a tělovýchovnou problematiku, snadno dostupných se dají k pravidelnému sledování doporučit tyto: Čs. sport, Sport, Stadion, Teorie a praktika fyzické kultury, Fiskultura i sport, Trener a cvičitel, Teorie a praxe TV, TV mládeže, ZTV, TV pracovník.

JARMILA POPELKOVÁ,
trenér lyžování ÚZ
Mšeno n. N.

Naše reprezentační družstva

BĚZCI: Rudolf Čillík (7. 11. 1932 — Baník Kremnica), Jan Fajstavr (26. 3. 1944 — Dukla Liberec), Vít Fousek (29. 4. 1940 — Dukla Liberec), ing. Štefan Harvan (17. 5. 1937 — Slovan Smokovce), Julius Lupták (27. 11. 1942 — RH Poprad), Václav Peřina (19. 2. 1945 — Dukla Liberec), Karel Štefl (16. 3. 1946 — Dukla Liberec). — Trenéři: Jaroslav Honců (23. 3. 1939 — Dukla Liberec), Ondřej Rusko (4. 8. 1921 — RH Poprad).

BĚŽKYNĚ: Eva Břizová (15. 5. 1942 — Sokol Lišnice), Milena Cihlerová (12. 8. 1945 — Jiskra Mšeno nad Nisou), Milena Chlumová (1. 6. 1946 — RH Semily), Miroslava Jiráňová (19. 4. 1944 — Slávia VŠ Praha), Alena Kocourová (17. 9. 1944 — Jiskra Mšeno n. N.), Eva Paulusová (12. 2. 1937 — Slovan Jilemnice), Helena Šikolová (25. 3. 1949 — Jiskra Mšeno n. N.), Jarmila Škodová (11. 7. 1935 — RH Semily), Jaroslava Škopová (20. 4. 1947 — Spartak Strakonice), Lenka Weissšäutelová (23. 4. 1947 — Jiskra Mšeno n. N.). — Trenér: Zdeněk Ciller (25. 8. 1936 — Jiskra Mšeno n. N.).

SKOKANI: Ladislav Divila (14. 5. 1944 — RH Semily), Rudolf Doubek (23. 3. 1943 — RH Semily), Rudolf Hähnel (21. 4. 1946 — Dukla Liberec), Zbyněk Hubač (1. 9. 1940 — RH Semily), Josef Matouš (6. 1. 1942 — Dukla Liberec), Josef Metelka (26. 2. 1944 — Dukla Liberec), Dalibor Motejlek (17. 4. 1942 — Dukla Liberec), Bohuslav Novák (13. 11. 1945 — Dukla Liberec), Jiří Raška (4. 2. 1941 — MEZ Frenštát pod Radhoštěm), František Rydval (21. 2. 1946 — Dukla Liberec). — Trenéři: Zdeněk Remsa (29. 12. 1928 — Slovan Praha ÚV ČSTV), Miloslav Bělonožník (11. 7. 1918 — Ještěd Liberec).

SRUŽENÁŘI: Libor Foltman (11. 7. 1948 — Lokomotiva Trutnov), Josef Kraus (11. 7. 1944 — Dukla Liberec), Tomáš Kučera (8. 3. 1948 — Jiskra Harrachov), Jiří Rázl (11. 2. 1946 — Slávia VŠ Praha), Ladislav Rygl (16. 7. 1947 — Slávia VŠ Praha). — Trenér: Bohuslav Rázl (14. 10. 1938 — Slávia VŠ Praha).

POZNÁMKA: Tučně vtištění jsou závodníci zařazení do olympijské přípravy.

BIATHLON: Svatopluk Fencel (16. 7. 1946 — Dukla Liberec), Ladislav Mundil (11. 5. 1942 — RH Semily), Pavel Ploc (26. 12. 1943 — RH Semily), Josef Sourek (8. 12. 1946 — RH Semily), Ladislav Žižka (8. 3. 1945 — Dukla Liberec). — Trenéři: Jiří Čilich (10. 1. 1932 — RH Semily), Štěpán Čubírka (19. 8. 1926 — Dukla Liberec).

SJEZDÁŘI: Jan Čermák (19. 8. 1943 — Dukla Banská Bystrica), Jaroslav Janda (17. 10. 1942 — Dukla Banská Bystrica), Miloslav Pažout (8. 6. 1948 — Slávia Košice), Luboš Petřík (9. 9. 1945 — Dukla Banská Bystrica), Gregor Sinay (11. 4. 1945 — Slávia Košice), Jan Vojtěch (9. 3. 1946 — Dukla Banská Bystrica). — Trenér: Jan Vedral (29. 9. 1934 — Slovan Praha ÚV ČSTV).

SJEZDÁŘKY: Miriam Cuninková (23. 2. 1948 — Dynamo Níz. Tatry), Zuzana Fulínová (26. 12. 1946 — Slávia Košice VŠT), Miloslava Kubínová (24. 11. 1949 — Slovan Pec pod Sněžkou), Anna Mohrová (15. 7. 1944 — Slávia VŠ Praha). — Trenér: ing. Zbyněk Mohr (17. 1. 1937 — TJ Kežmarok).

I. liga (celostátní soutěž)

II. liga (oblastní soutěž)

SKOK A ZÁVOD SDRUŽENÝ:

Poř.	Oddíl	Body sruž.	Body skok	Celkem
1.	Dukla Liberec	228,00	402,50	630,50
2.	RH Semily	98,00	447,00	545,00
3.	TJ TŽ Třinec	150,00	355,00	505,00
4.	Jiskra Harrachov	120,00	327,00	447,00
5.	TJ Rožnov p. Radh.	138,00	283,50	421,00
6.	Dukla B. Bystrica	38,00	371,00	409,00
7.	Ještěd Liberec	30,00	298,50	328,50
8.	Jiskra Mšeno n. N.	102,00	209,00	311,00
9.	RH B. Bystrica	12,00	206,50	218,50
10.	TJ TOFA Jiretín	—	191,00	191,00

Hodnocení bylo provedeno ze 4 závodů sružených a 4 závodů ve skoku.

Výše uvedené oddíly budou zařazeny do celostátní soutěže v roce 1968 pouze pod podmínkou, že do daného termínu předloží soupisky, na kterých budou uvedeni závodníci následovně: 3 závodníci pro skok prostý, 2 závodníci pro závod sružený. Tato zásada bude uplatňována i při kontrole účasti při jednotlivých závodech soutěže.

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY:

Poř.	Oddíl	Body muži	Body ženy	Celkem
1.	Slávia VŠ Praha	1149,00	814,00	1963,00
2.	Slávia Tech. Brno	1145,25	808,00	1753,25
3.	Liaz Jablonec	1014,25	634,00	1648,25
4.	Slávia Košice	964,00	585,00	1549,00
5.	Chem. Ústí n. L.	714,75	794,00	1508,75
6.	Baník Ostrava	669,50	726,00	1395,50
7.	Janské Lázně	855,25	454,00	1309,25
8.	RH Praha	574,00	661,00	1235,00
9.	RH B. Bystrica	888,50	268,00	1165,50
10.	Bohemians	573,75	502,00	1075,75

Z celostátní soutěže družstev — I. liga sestupuje TJ Bohemians ČKD Praha.

Oddíly na 8. a 9. místě se zúčastnily vylučovacího závodu s vítězi oblastí. Oddíly, které se umístily na 1., 2. a 3. místě ve vylučovacím závodu, postupují do I. ligy.

VÝSLEDKY VYLUCOVACÍHO ZÁVODU:

- Rudá hvězda Praha
- Slávia VŠD Žilina
- Slovan Spindl. Mlýn
- Slávia UK Bratislava
- Slávia Olomouc
- Slávia LF Praha
- Rudá hvězda B. Bystrica
- Lokomotiva Teplice

CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽ DRUŽSTEV — I. LIGA — 1968

- Slávia VŠ Praha
- Slávia Technika Brno
- Liaz Jablonec
- Slávia Košice
- Chemička Ústí n. L.
- Baník Ostrava
- Sokol Janské Lázně
- Rudá hvězda Praha
- Slávia VŠD Žilina
- Slovan Spindlerův Mlýn

Středočeská oblast

KLASICKÉ DISCIPLÍNY:

Poř.	Oddíl	Body muži	Body ženy	Celkem
1.	Slávia VŠ Praha — B	989,50	783,00	1772,50
2.	Bohemians	915,00	808,00	1723,00
3.	Slávia stav. fak. Praha	843,50	569,50	1413,00
4.	RH Praha	751,50	659,25	1410,75
5.	Spartak Čakovice	832,50	450,50	1283,00
6.	Spartak Vršovice	640,00	578,75	1218,75
7.	Sokol Senohraby	856,50	255,50	1112,00
8.	Spartak AZKG Praha	413,00	411,00	824,00
9.	Slávia ŮRO Praha	500,50	224,50	725,00
10.	Spartak Letňany	321,00	262,00	583,00
11.	Spartak Praha 4	289,50	144,50	434,00
12.	Elektrárna Mělník	282,00	60,00	342,00
13.	Jiskra Kolín	108,00	135,00	243,00

Hodnoceno 6 závodů

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY:

Poř.	Oddíl	Body muži	Body ženy	Celkem
1.	Slávia lék. fak. Praha	831,50	536,00	1367,50
2.	Slávia stav. fak. Praha	720,00	545,00	1265,00
3.	Slávia VŠ Praha — B	814,25	394,00	1208,25
4.	Slávia ŮRO Praha	577,50	554,00	1131,50
5.	Spartak Odol. Voda	605,75	520,00	1125,75
6.	Sn Orbis Praha	572,50	492,00	1064,50
7.	Auto—Škoda Mladá Bol.	754,75	294,00	1048,75
8.	Slávia MFF Praha	503,50	392,00	895,50
9.	Spartak Vršovice	442,25	398,00	840,25
10.	SONP Kladno	472,50	188,00	660,50
11.	Spartak Letňany	183,50	302,00	485,50

Hodnoceno 6 závodů

Západočeská oblast

KLASICKÉ DISCIPLÍNY:

Poř.	Oddíl	Body muži	Body ženy	Celkem
1.	Jiskra Domažlice	1036,50	680,00	1716,50
2.	Sl. Karlovy Vary	868,00	746,00	1614,00
3.	RH Plzeň	775,00	555,00	1330,00
4.	Škoda Plzeň	762,00	521,00	1269,00
5.	Slávia VŠ Plzeň	759,00	64,50	1223,00
6.	Motor Č. Budějovice	573,50	408,00	981,50
7.	RH Karlovy Vary	469,50	436,00	905,50
8.	RH Ústí n. L.	419,50	277,00	696,50
9.	RH Sokolov	456,50	188,00	644,50
10.	Chem. záv. Litvínov	368,00	270,00	638,00
11.	Dukla Sušice	132,00	18,00	150,00

Hodnoceno 7 závodů

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY:

Poř.	Oddíl	Body muži	Body ženy	Celkem
1.	Lokomotiva Teplice	1175,—	564,—	1739,—
2.	Slávia VŠ Plzeň	854,—	676,—	1530,—
3.	Chem. záv. Litvínov	1054,—	398,—	1452,—
4.	Sn M. Lázně	859,—	96,—	955,—
5.	Chem. Ústí n. L. — B	572,—	304,—	876,—
6.	Dukla Karlovy Vary	783,—	—	783,—
7.	RH Karlovy Vary	509,—	234,—	743,—
8.	Žižka Karlovy Vary	381,—	294,—	675,—

Hodnoceno 8 závodů

Východočeská oblast

KLASICKÉ DISCIPLÍNY:

Poř.	Oddíl	Body muži	Body ženy	Celkem
1.	Slavoj Kořenov	500,50	408,00	908,50
2.	Ještěd Liberec	449,50	366,00	815,50
3.	Spartak Vrchlabí	467,50	279,00	746,50
4.	Slovan Jilemnice	344,00	300,00	644,00
5.	TJ Jičín	266,50	86,00	352,50
6.	J. Mšeno n. N. — B	237,00	86,00	303,00
7.	RH Hradec Král.	166,50	135,00	301,50
8.	Dukla Pardubice	145,50	39,00	184,50

Hodnoceny 3 závody

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY:

Poř.	Oddíl	Body muži	Body ženy	Celkem
1.	Sn Špindl. Mlýn	686,—	444,—	1130,—
2.	Slávia VST Liberec	571,—	464,—	1035,—
3.	Spartak Vrchlabí	433,—	310,—	743,—
4.	Tesla Pardubice	310,—	316,—	626,—
5.	Lokomotiva Trutnov	117,—	60,—	177,—

Moravská oblast

KLASICKÉ DISCIPLÍNY:

Pořadí	Oddíl	Body muži	Body ženy	Celkem
1.	S. Nov. Město na Mor.	1029,50	547,00	1576,50
2.	Slávia VS Olomouc	795,00	717,00	1512,00
3.	Lok. Č. Třebová	599,00	683,00	1282,00
4.	Lok. Brno-Komárov	644,00	391,00	1035,00
5.	TJ Rožnov p. Radh.	529,50	393,00	922,50
6.	Slávia Univ. Brno A	395,50	439,00	834,50
7.	Slávia Tech. Brno	661,50	146,00	807,50
8.	Spartak Metra Blansko	199,00	182,00	381,00
9.	VTJ VAAZ Brno	380,00	—	380,00
10.	Slávia Univ. Brno B	81,50	211,00	292,50
11.	TJ Valašské Meziříčí	148,50	24,00	172,50

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY:

Poř.	Oddíl	Celkem
1.	Slávia Olomouc	1819,75
2.	TJ Gottwaldov	1576,50
3.	TJ TŽ Třinec	1507,00
4.	TJ VP Frýdek-Mýstek	1498,50
5.	Slávia Tech. Brno — B	1477,00
6.	Slávia VŠB Ostrava	1464,50
7.	RH Brno	1460,50
8.	Slávia Tech. Brno — C	1423,75
9.	Spartak MEZ Vsetín	1080,25
10.	Slávia Havířov	1077,50
11.	VŽKG Vítkovice	973,25
12.	Lokomotiva Šumperk	679,50

Hodnoceno 6 závodů

Slovenská oblast

KLASICKÉ DISCIPLÍNY:

Poř.	Oddíl	Body muži	Body ženy	Celkem
1.	RH B. Bystrica	498,00	292,00	790,00
2.	Spartak Dubnica	422,00	349,00	771,00
3.	Družstevník Dolany	330,00	158,00	488,00
4.	Jiskra Nováky	300,00	170,00	470,00
5.	Slávia Košice	368,00	99,00	467,00
6.	Lokomotiva Nitra	262,00	202,00	464,00
7.	Slávia Ek. Bratislava	206,00	175,50	381,50
8.	Baník Turčian. Teplice	248,00	73,00	321,00

Hodnoceny 3 závody

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY:

Poř.	Oddíl	Body muži	Body ženy	Celkem
1.	Slávia VŠD Žilina	505,—	290,—	795,—
2.	Slávia UK Bratislava	354,—	340,—	694,—
3.	Strojírny Martin	425,—	212,—	637,—
4.	Dyn. Nížké Tatry	447,—	174,—	611,—
5.	Slávia Medik Martin	351,—	236,—	587,—
6.	Spartak Piesok	405,—	172,—	577,—
7.	Lok. Bratislava	173,—	272,—	445,—
8.	Lok. Bučina Zvolen	314,—	126,—	440,—
9.	Priemstav Bratislava	225,—	208,—	433,—
10.	Lok. VSŽ Košice	280,—	106,—	386,—
11.	Sn Malá Fatra Žilina	285,—	80,—	365,—
12.	Slávia SVŠT Bratislava	271,—	36,—	307,—

Hodnoceny 3 závody

Naše žebříčky

Běžci 1967

Poř.	Závodník	Oddíl	Body
1.	Čillík Rudolf (B. Kremnica)		941,13
2.	Harvan Štefan ing. (Sn Smokovce)		933,32
3.	Prokop Jiří (ČZM Strakon.)		917,91
4.	Biemann Karel (J. Mšeno)		895,89
5.	Hrubý Lad. (RH Semily)		895,72
6.	Havský Jan ing. (RH Poprad)		894,31
7.	Sůva Bohusl. (J. Mšeno)		894,05
8.	Weisshäutel Jan (Slavia Praha)		874,72
9.	Beran Jan (ČZM Strakon.)		871,51
10.	Jirouš Vilém (ČZM Strakon.)		864,84
11.	Klamár Jos. (Dyn. N. Tatry)		859,51
12.	Balúch Stan. (Sn Smokovce)		850,16
13.	Bartoš Jiří (Sl. Kořenov)		833,91
14.	Fabián Jiří (RH Semily)		832,95
15.	Šimůnek Jiří (J. Mšeno)		813,81
16.	Krupka Jos. (Sn Jilemnice)		805,90
17.	Šmíd Vlad. (RH Semily)		801,78
18.	Mikuláš Jan ing. (J. Mšeno)		794,39
19.	Hoffman Egon (J. Abertamy)		792,70
20.	Fusko Ludovit (B. Kremnica)		787,77
21.	Páříčka Andrej (B. Kremnica)		785,89
22.	Zajček Václav (Sl. Kořenov)		775,26
23.	Dvořák Jarosl. (Sl. Praha)		759,10
24.	Bruzík Ondřej (Sn Smokovce)		756,48
25.	Hrdinka Milan (Lok. Trutnov)		754,55

Kvalifikační závody: Harrachov 15 km, Zvolen 15, 30 km, Mšeno 15, 30 km, Špičák 15 km; celkem 6 závodů.

Body počítány ze 4 závodů, ve kterých závodníci docílili nejlepšího výsledku.

Některí přední závodníci-representanti neabsolvovali min. počet závodů (4) a nejsou proto zařazeni v žebříčku. (Fousek, Fajstavr J., Peřina, Šlosiarik, Lupták aj.).

Junioři 1967

Poř.	Závodník	Oddíl	Body
1.	Miluška Mil. (D. Liberec)		403,15
2.	Rozkovec Jar. (Sl. Praha)		397,50
3.	Zuzánek Mirosl. (D. Liberec)		392,12
4.	Červinka Jiří (Sp. Vrchlabí)		386,29
5.	Karásek Mirosl. (Sl. Liberec)		379,29
6.	Vorsegny Boris (B. Kremnica)		376,40
7.	Kvapil Jiří (D. Vimperk)		366,93
8.	Kuzmin Štefan (D. Liberec)		363,18

9. Jirka Frant. (Sp. Vrchlabí)	354,10	3. Škodová Jar. (RH Semily)	915,98
10. Pospíšil Milan (J. Mšeno)	335,53	4. Paulusová Eva (Sl. Jilemnice)	902,80
11. Mázl Mirosl. (RH Semily)	329,74	5. Jiráňová Mir. (Sl. Praha)	875,51
12. Michalík Jan (Dyn. Níz. Tatro)	324,96	6. Kosourová Alena (Sj Kořenov)	794,95
13. Kuboček Frant. (J. Harrachov)	323,87	7. Ledvínková Jana (Lok. Trutnov)	786,44
14. Fajstaver Jiří (Sl. Jilemnice)	309,90	8. Weissshäutelová L.-(J. Mšeno)	768,60
15. Jacík J. (RH Semily)	308,33	9. Škopová Jarosl. (ČZM Strakon.)	762,36
16. Řezáč Jaroslav (J. Mšeno)	301,79	10. Jónová Drah. (Sl. Jilemnice)	753,10
17. Rozga Milan (D. Vimperk)	298,53	11. Bečvářová Jarm. (Sl. Praha)	736,45
18. Čech Pavel (Sl. Jilemnice)	295,06	12. Košťálová Mir. (J. Mšeno)	713,20
19. Špulák Jos. (Sl. Liberec)	287,84	13. Hochová Lída (ČZM Strakon.)	686,30
20. Duchek Jos. (So. Hluboká)	284,73	14. Vacková Eva (Sj Kořenov)	685,50
21. Kubeček Vlad. (Sp. Police)	268,97	15. Fajstauerová Eva (RH Semily)	683,93
22. Hrodek Jiří (Lok. Trutnov)	261,90	16. Kosíková Marta (ČZM Strakon.)	662,69
23. Fiala Zd. (Sl. Jilemnice)	257,93	17. Šuleková Anna (Dyn. Níz. Tatro)	658,19
24. Průhor Pavel (D. Vimperk)	256,27	18. Štuchlíková Hana (Sj Kořenov)	639,06
25. Kilmánek Mil. (D. Janovice)	252,46	19. Labašková Eva (Dyn. Níz. Tatro)	628,50

Kvalifikační závody: Harrachov 15 km, Zvolen 15 km, Mšeno 15 km, Špičák 15 km; celkem 4 závody.

Body počítány ze 2 závodů, ve kterých závodníci docílili nejlepšího výsledku.

Běžkyně - ženy, juniorky 1967

Poř. Závodnice	Oddíl	Body
1. Chlumová Mil. (RH Semily)		942,40
2. Cillerová Mil. (J. Mšeno)		932,57

Kvalifikační závody: Harrachov 5 km, Zvolen 5, 10 km, Mšeno 5, 10 km, Špičák 5 km = 6 závodů.

Body počítány ze 4 závodů, ve kterých závodnice dosáhly nejlepšího výsledku.

MUŽI - SKOK

Hodnocené závody: * Harrachov ** Vysoké n. J. *** Tatran. pohár [M-ČSSR

Poř. Jméno:	Oddíl:	Body	Body	Součet	Průměr
1. Doubek Rudolf (RH Semily)		219,00*	195,10[414,10	207,05
2. Kraus Josef (Dukla Liberec)		222,20*	188,70***	410,90	205,45
3. Raška Jiří (TJ Rožnov)		205,70**	202,10[407,80	203,90
4. Matouš Josef (Dukla Liberec)		201,40***	206,30[407,70	203,85
5. Motejlek Libor (Dukla Liberec)		198,10**	196,10[394,20	197,10
6. Rydval Frant. (Dukla Liberec)		193,00***	201,00[394,00	197,00
7. Diviš Ladislav (RH Semily)		187,70**	206,10[393,90	196,90
8. Höhnrl Rudolf (Dukla Liberec)		194,00***	197,10[391,19	195,55
9. Mikeska Pavel (TŽ Třinec)		173,60*	173,60**	386,80	193,40
10. Hubač Zbyněk (RH Semily)		195,30**	187,80[383,10	191,55
11. Doležal B. (D. B. Bystrica)		203,40*	166,40***	369,80	184,90
12. Jakoubek Václ. (TJ Jiřetín)		192,10*	174,40**	366,50	183,25
13. Metelka Josef (D. Liberec)		179,40***	185,90[365,30	182,65
14. Novák Bohumil (D. Liberec)		182,70*	178,90[361,60	180,80
15. Rýdl Ladislav (Slavia Praha)		189,90*	159,50[349,40	174,70
16. Borka Pavel (J. Liberec)		164,50*	183,10[347,60	173,80
17. Balcar Oldřich (Sl. Sp. Mlýn)		187,80*	157,00***	344,80	172,40
18. Kodejška Karol (D. Liberec)		180,10*	161,30[341,40	170,70
19. Rázl Jiří (Slávia Praha)		189,00*	150,20[339,20	169,60
20. Peřich Mil. (TJ Rožnov)		185,80*	150,90**	336,70	168,35
21. Šímo Jan (D. B. Bystrica)		180,40*	156,20[336,60	168,30
22. Šlank Petr (RH B. Bystrica)		158,20*	175,40***	333,60	166,80
23. Kutheil Josef (D. Liberec)		180,10*	152,70[332,80	166,40
24. Nemeseghy El. (Lok. Bratisl.)		165,30***	161,00[326,30	163,15
25. Kučera Tomáš (J. Harrachov)		169,90*	156,30[326,20	163,10

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 55 29. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,- Kčs. Informace o předplatném podá a objednávkę přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

ROČNÍK 53

ČÍSLO 7

A-20*71613

Reprezentační družstvo biathlonistů absolvovalo týdenní přípravu v Semilech pod vedením trenérů J. Cilicha (běh) a St. Cubírky (střelba). Na pořadu byla střelba v klidu, při zatížení a rychlopalba. V kontrolním závodě v běhu na 10 km se střelbou zvítězil Ploc (RH Semily) v čase 41:07 min. — 5 tr. před Mundilem (RH Semily), 42:51 — 6. Fenclem (D. Liberec), 43:09 — 7 a Zízkou (D. Liberec), 47:20 — 9. Na snímku vlevo nahore Mundil a Sourek při střelbě vleže, vpravo Ploc a Sourek při střelbě vstoje. Dole kontrola střelby dalekohledem (Cubírka, Ploc a Cilich) a u terčů (Cilich a Sourek).

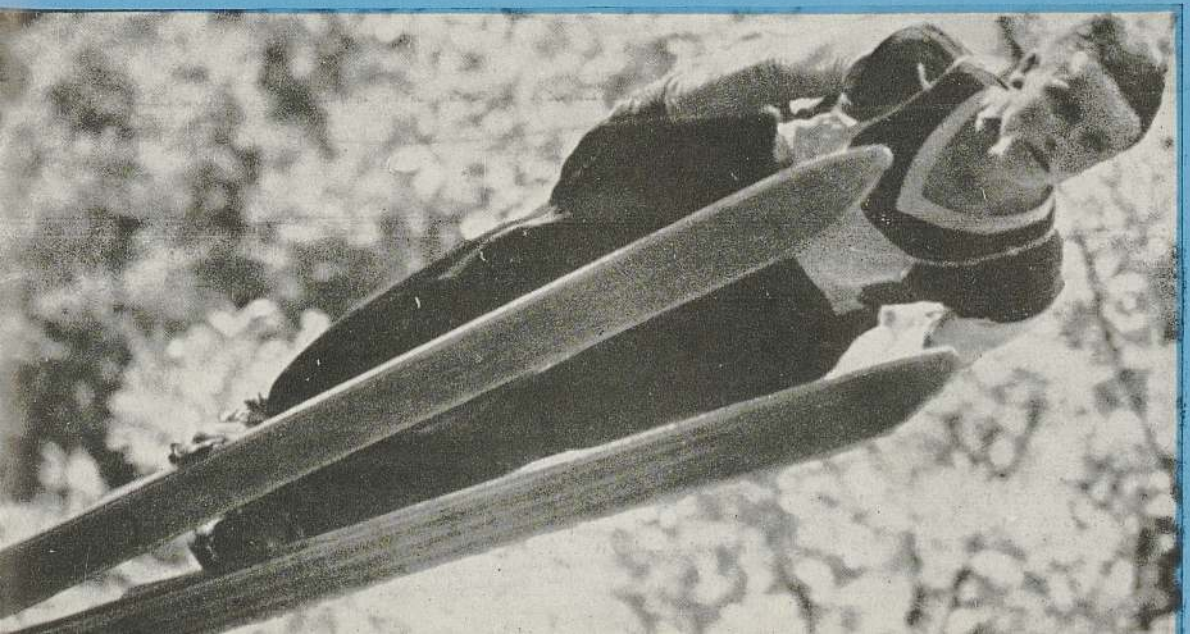
Pracovala i běžkyně MILENA CHLUMOVÁ. Na snímku při loupání kmenů.

*sedmá
581*

lyžařství

ROČNÍK 53 • ŘÍJEN 1967 • Kčs 2,—

8

V Harrachově si letos pospíšili, jako první zahájili přípravu skokanů na umělé hmotě. Spolu se závodníky domáči liskrij trénovali skokaně Seby Tanvald, liskry Mšeno nad Nisou a další oddílů. Každý čtvrtek se konal veřejný trénink. Z výjezdu se zlepšili. Foto VACLAV KREISINGER

TJ Rožnov pod Radhoštěm uspořádala 23. července první letošní závody ve skoku na umělé hmotě. Podle očekávání vyhrál Jiří Raška. — Překvapením byly výkony bansko-bystrických skokanů. Práce trenérů Slivky a Martináka začíná nést ovoce. Technicky výborný je Vlastimil Hýsek (na titulní straně na snímku dole), který letos narukoval do Dukly Banská Bystrica. Při pohledu na něj si musíme nutně vzpomenout na Jaromíra Nevluda, kterého stylem připomíná. Výborný by měl být hlavně na velkých můstcích. — Po dvouletém ustrnutí ve vývoji udělal konečně Petr Schlank (na titulní straně horní snímek) z Rudé hvězdy Banská Bystrica (trenér Slivka) skok vpřed. V mladším dorostu se stal přeborníkem ČSSR, letos v Harrachově obsadil druhé místo mezi staršími dorostenci. Při závodech v Rožnově byl hned za Raškou a Kodejškou. Výsledek tréninku na PVC se u bansko-bystrických skokanů projevil v tom, že všichni ovládají doskok, což chybí mnohým našim špičkovým závodníkům.

Text a foto PAVEL MIKESKA

80 let našeho lyžařství

V brožurce o československém lyžařství a v člancích v časopise Lyžařství, které byly převzaty z ročenky Č.S.K. Praha, není zdaleka zachyceno vše to dobré či špatné, co dodnes naše lyžování prodělalo.

Je tomu právě 60 let (1907) od doby, kdy se mi dostalo cti stát se organizovaným pracovníkem. Bylo to o něco dříve, než jsem zkusil jízdu na divokých prkýnkách a než jsem začal závodně brázdit bílou stopou.

Záslužná a velká byla práce zakladatele Jiřího Rösslera-Ořovského. Je však třeba vzpomenout i práce mnoha dalších průkopníků našeho krásného bílého sportu.

Je třeba si připomenout i některé události, které pomohly nemálo rozkvětu našeho lyžování. To proto, aby i ti mladší znali, co vše předcházelo tomu, než jsme dospěli k dnešku. Až do roku 1924 — kdy nastoupil do Svazu lyžařů RCS jediný »aparátník«,

nám všem známý a duší oddaný lyžováním Rudolf Krňoul — bylo vše v rukou dobrovolných pracovníků, kteří neznali ne hodiny, ale často dny a noci.

Tedy něco z toho, co nelze z historie opomenout, i když to byly někdy boje, které mnohdy hraničily místy až s pletichami. Avšak i jimi se vytvářel pevnější základ především ústřední složky — Svazu lyžařů země Koruny české a později Svazu lyžařů RCS.

V roce 1907—1908 byl založen v Praze nový velký klub; Český spolek pro zimní sporty (zkratka Č.S.p.Z.S.). Mezi sporty (krasobruslení, hokej, lyžování a sánkování) zaujímalo lyžování největší význam.

JAK VLASTNĚ TENTO KLUB VZNIKL?

V roce 1907 před začátkem sezóny se rozvířila na členské schůzi Českého Skiklubu v Praze velká debata o pevném (Illienfeldském) a měkkém (krkonošském) vázání.

Zastáncem pevného vázání byl člen výboru pan Beneš, který byl také redaktorem klubového časopisu Zimní sport. Odpůrcem byl J. Rössler-Ořovský. Kromě toho napsal pan Beneš (úředník Živnobanky) v Zimním sportu, že se členové Českého Skiklubu ubytovali při výletě do Spindlerova Mlýna v německém hotelu, místo aby použili služeb jediného českého hotelu Slavia. Pan Beneš byl pak pro »porušování disciplíny« Klubu a pro veřejné vystupování proti klubu vyloučen.

A tak ještě v téže sezóně (1907—1908) založil pan Beneš Český spolek pro zimní sporty. S ním odešlo z Č.S.K. i několik dalších členů — mj. tehdy známý sportovec a předseda AC Praha Otakar Krajiček, který se stal pak prvním předsedou Č.S.p.Z.S. Tehdy napsal některý z členů Č.S.K., že se pan Beneš bedlivě stará o to, aby pokud možno nadělal »nenáviděnému« Skiklubu co nejvíce nepříjemnosti a že jeho násle-

dovníci pokračují v jeho šlépějích.

Byl to začátek velkých bojů v českém lyžování, které vlastně přinesly rozšíření tohoto sportu. Č.S.p.Z.S. zakládal své odbory v jiných městech — především v poněmčených (měl celkem devět odborů) — jako ve Vrchlabí, v Liberci, v Hodkovicích, v Jihlavě, v Počátkách, ve Dvoře Králové nad Labem, v Lounech, v Háníchově aj.

To se ovšem nelíbilo Skiklubu a spory vyvrcholily urážkami, které projednávaly i soudy. Byl to zejména soud dr. Synáček a A. Matošek kontra J. Rössler-Ořovský, po kterém musel dát odsouzený Ořovský do tisku veřejnou omluvu a zaplatit soudní výlohy. Jiří Rössler-Ořovský, ač zasloužilý pracovník a veliký mezinárodní diplomat — byl v hájení Českého Skiklubu »nepříjemným« diplomatem.

Pokračování na str. 111

Jubilejní valná hromada Svazu lyžařů RCS 1933 na pražské radnici

Dva průkopníci: Karel Jarolímek a Václav Kocím

Po prvním předsedovi Svazu lyžařů panu řediteli Bucharovi převzal později J. Rössler-Ořovský i místo předsedy Svazu. V jedné kapse pak nosil razítko svazu, ve druhé razítko klubu. A co hlavního, nerozlišoval věci svazové od klubových. To zavdalo podnět k dalším nepřijemnostem.

Nejvyhrocenější situace nastala, když se Č. S. p. Z. S., který čítal s odbory téměř 700 členů, hlásil do Svazu lyžařů. Bez uvedení důvodů nebyl přijat.

Začaly novinářské polemiky, které zejména vedl Sportovní přehled, jehož vydavatelem byl redaktor Horáček. Ten se stavěl plně za Č. S. p. Z. S., neboť — ač takto velký slávišta — byl jeho členem. Boj šel tak daleko, že se vyskytly hlasy, aby Č. S. p. Z. S. vstoupil do Rakouského lyžařského svazu. To ovšem bylo rázně z národnostních důvodů odmítnuto.

Nastala doba dlouhého jednání. Byl jsem tehdy náčelníkem Č. S. p. Z. S. a zúčastnil jsem se sezení v kavárně Louvre, které se konalo s podmínkou, že nebude přítomen J. Rössler-Ořovský. Bylo to jedno z prvních. Až teprve po zásahu Sportovní rady byl Č. S. p. Z. S. přijat do Svazu lyžařů a jeho členové se stali i svazovými funkcionáři. Předsedou svazu byl zvolen — v zájmu klidnější práce — předseda Skiklubu Plzeň pan Jan Schwarz.

Č. S. p. Z. S. vykonal hodně pro krasobruslařský sport a hokej. Pořádával závody a zápasy i mimo Prahu, v Praze měl na Vltavě u smíchovského břehu vlastní kluziště. Ještě více však znamenal pro lyžařský sport. Postavil mj. dvě vlastní chaty (na Pláních pod Ještědem a na Čeřínku u Počátek) a pozval v roce 1910 do Prahy tehdy výborného lyžařského instruktora nadporučíka N. R. Oestgarda z Norska, pozdějšího spor-

ovního vychovatele norského korunního prince Olafa a poté i jeho pobočníka v době, kdy nastoupil na královský trůn.

O rok později přijel jako instruktor nadporučík Igv. Smith-Kielland, který byl mj. dlouholetým pracovníkem Mezinárodní lyžařské federace (FIS). Po smrti N. R. Oestgarda se stal v hodnosti maršála rovněž pobočníkem krále Olafa. Byl to můj dobrý přítel ze závodní stopy.

JAK JSEM SE K TOMU VŮBEC DOSTAL?

Zkusil jsem již kopanou, lehkou atletiku ve Slavii, krasobruslení i hokej a pak teprve lyžování. A už jsem od něj nemohl odejít — dodnes! Je to plných 60 let nejdříve závodní činnosti a pak práce organizační.

Bylo mi asi 19 let, když jsem se dočetl ve Sportovním přehledu redaktora Horáčka v pěkném článku, že byl v Praze založen Č. S. p. Z. S., který zakládá — zejména ve změnčených městech — své odbory. Zájemcům nabízel informace o sportu bruslařském, hokejovém a lyžařském, jehož příznivcům zapůjčoval i lyže.

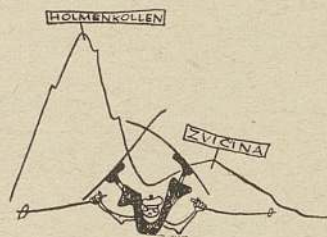
Sedl jsem, napsal dopis a obratem jsem obdržel 7 párů lyží a k nim 7 kusů ledoborcových — bambusových holí. Současně mi bylo oznámeno, že jsem jmenován náčelníkem odboru Č. S. p. Z. S., jehož založením jsem pověřen. Byla to veliká čest. Netuší jsem však, že se tím upisuji k »bafuňnění« skoro pro celý život.

Ve Dvoře Králové nad Labem jsme začali s krasobruslením a hokejem. Hned jsme uspořádali velké krasobruslařské závody, jichž se zúčastnili mj. nejlepší čeští

krasobruslaři — mistr dr. Rychlík, Kožich aj.

Abyste ani lyže nezahálely — byly to lyže, které měly jen řemínky kolem paty a vpředu přes prsty — vzal jsem jedny a hurá na naši Zvičinu, kde již jezdil jediný náš lyžař, náčelník Sokola bratr Mešťan.

Na Zvičinu jsem ještě vylezl dobře, ale nepřejte si mne vidět při cestě dolů. To nebyla jízda — sjezd, to byla řada kotrmelců; lyže s volnými řemínky neměly žádné vedení a tak jsem měl plno sněhu za krkem i v kapsách.

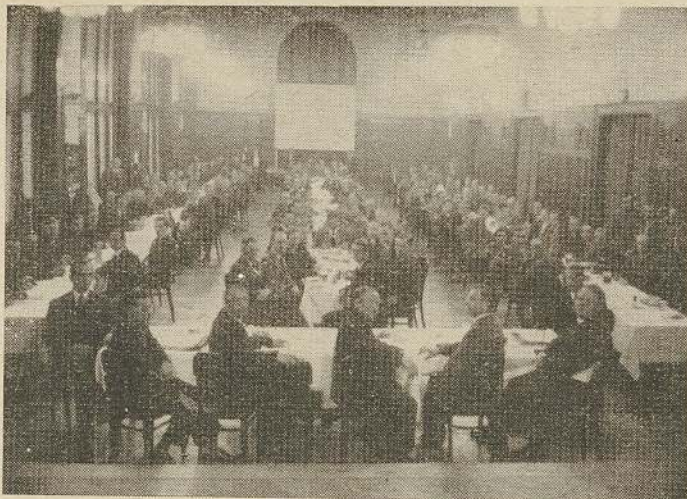
A přesto se mi toto válení zalíbilo. Začal jsem ho tak propagovat, že o zapůjčení lyží bylo poměrně hodně zájemců. To byla moje první lyžařská zima.

Tu druhou (v roce 1909) jsem již startoval na prvních závodech Č. S. p. Z. S. na Pláních pod Ještědem — ovšem s ledoborcem. O rok později (v roce 1910) jsem se již utkal na Šumavě s mistrem Hančem a tak to šlo dál — až jsem měl tu čest být na startu slavného Holmenkollenu.

V roce 1911, kdy jsem pracovně přesídlil do Prahy, jsem byl zvolen do výboru Č. S. p. Z. S. (jako náčelník), od roku 1913 jsem

První komise FIS v roce 1934 před MS 1935 ve Vysokých Tatrách

Sjezd cvičitelů a náčelníků 2. 10. 1937

byl ve výboru Svazu lyžařů, kde jsem byl mj. náčelníkem a nakonec čestným členem.

Vedl jsem naše závodníky po bílých stopách na pěti zimních olympijských hrách, na devíti závodech FIS, na mistrovství Polska, Švýcarska, Jugoslávie, Německa — no bylo toho hodně, že Tondo, Franto, Otku, Pepíku, Cyrdo, Ládo, Mihaláku, Leoši atd.

Tykal jsem jím, ale nepřiměl jsem je k tomu, aby mi také tykali. Bylo jen stále pane architektě a snad jen v dopisech někdy stálo »náš táto«. Byl to kus krásné historie — dokonce za oceánem v USA. To nás na zpáteční cestě vítala na hranicích v Děčíně, ač noc, městská kapela. A to uvítání v salónku v Praze na nádraží! Snad to již ani není pravda, a přece tomu tak bylo právě před 35 lety, kdy jsme tak čestně bojovali na zimních olympijských hrách v Lake Placid. Dosáhli jsme i řady úspěchů na akademických mistrovstvích a pochopitelně na řadě dalších zájezdů v zahraničí.

ZPÁTKY K HISTORII

Přes trvajících menší šarvátky Svaz lyžařů sžil, zejména po světové válce v roce 1918, kdy se stal jeho jednatelem dr. J. Synáček. (Dr. J. Synáček byl v roce 1920 zvolen předsedou Svazu lyžařů. Bohužel tento muž velké budoucnosti zemřel tragicky 17. září 1925. Loučila se s ním bolestně celá lyžařská obec).

Do Svazu lyžařů RČS přicházeli noví pracovníci. Pro jeho rozkvět bylo založeno 14 svazových žup (mj dvě na Slovensku, které začaly s větším šířením lyžování na Slovensku). Lyžařští závodníci, cvičitelé i další pracovníci byli pověřeni mj. v zimě 1919 lyžařským

výcvikem naší nové armády. To byla doba radostné práce. Neměli jsme bílé rakouské lyže, kterých bylo dost, ale lyže speciální a se speciální obuví.

Vzpomínám, jak v lednu 1919 za silného mrazu a větru putovalo ze semilského nádraží 80 vojáků-důstojníků a mezi nimi italsí a francouzští legionáři (ruští nebyli ještě doma) do Vysokého nad Jizerou. Na hranice tohoto horského městečka jim přišla vstříc četa sokolů s praporem. Prožili jsme zde pěkný první lyžařský výcvik. Vedl jsem první družstvo, z něhož vyšli i pozdější závodníci armády, jako Buchta, Procházk a další. Byl jsem instruktorem i v dalším kursu, který se konal v roce 1920 ve Spindlerově Mlýně.

V roce 1920 se konalo v Tatrách první mistrovství ČSR. Byl to začátek lyžařské spolupráce Čechů a Slováků. Jak nezapomenutelná je chvíle, kdy po projevu dr. Důla k zástupcům 40 českých a slovenských klubů zazněla poprvé Tatrami naše hymna, kterou hráli vojáci z Košic.

Nastalo několik let klidné práce ve Svazu lyžařů, který početně vzrůstal a organizačně mohutněl. Doma byl Svaz lyžařů členem Československého výboru olympijského, Československé obce sportovní, Ústředí československého cizineckého ruchu a Svazu horských podniků.

Venku byl Svaz členem Mezinárodní lyžařské federace FIS a Mezinárodní federace pro bobsleigh a sánkařství.

Do Svazu lyžařů se postupně včlenilo celé ústředí Čs. turistů, DTJ, zastoupeno bylo velkým počtem lyžařských odborů sokolských jednot i sokolstvo. Byla zde spolupráce sokolů a lyžařů — jed-

noty ČOS byly řádným členem SL RČS a plně pracovaly na rozkvětu československého lyžařství. Tu však přišel v roce 1932 nečekaný příkaz, který určil všem jednotám, aby vystoupily ze Svazu lyžařů RČS. Byla tím zasazena těžká rána čs. lyžařství. ČOS neměla připustit, aby byl Svaz lyžařů tak náhle oslaben a aby se tím stal vlastně menšinový německý svaz HDV silnější.

Nastaly velké a dlouhé novinářské polemiky. Teprve před zimou v roce 1938 nastalo jednání na úrovni náčelníků — dr. Klinger a já — a bylo již skoro jisté, že povede k úspěšnému znovusjednocení čs. lyžařství. Než k tomu však došlo, zachvátil nás protektorát.

JAK LYŽAŘSTVÍ PŘEŽILO DOBU TEMNA

Ztratili jsme naše hory, ale jak jsem ještě na posledním sjezdu náčelníků a cvičitelů v Obecním domě prohlásil, když jsem se vzdával náčelnictví: »Odcházím, když jsme ztratili naše hory — ale věřím, že se vrátím.« A tak se také stalo.

Svaz lyžařů za pečlivého vedení předsedy ing. A. Jaurise a ing. Jílka a hlavně tajemníka R. Krňoula udržoval se při českém lyžaření a věnoval se zejména mládeži — žil! Obrátili svoji pozornost k Beskydám, kde na Tanečnici vybudovali sedačkový výtah a sjezdové tratě. Celý život — kursy, školení i závody byly na Pustevnách a v okolí — pomohli Ostraváci.

Přítom potichu jsme se připravovali, jak začneme pracovat, až přijde den, ve který jsme všichni věřili — až se vrátí naše hory.

Připravili jsme mapu, ve které jsme zakreslili a náležitě zdůvodnili hranici, která měla jít ne po hřebenu, ale hluboko pod úpatím na německé straně — ovšem tehdy jsme nepočítali, že naším sousedem budou Poláci. Byli jsme připraveni k převzetí a zajištění majetku v horách. A tak již v květnu 1945 přijeli do Dvora zástupci Svazu lyžařů v čele s náčelníkem dr. Jiřím Jelínkem. Společně jsme

se pak vypravili do Špindlerova Mlýna. Na MNV jsme zajistili důležité dokumenty pro Svaz lyžařů RCS a připravili založení lyžařského střediska ve Špindlerově Mlýně. Byli jsme až na hřebenech u Špindlerovky, u Petrovky aj. Na podkladě tohoto průzkumu jsme vypracovali nové mapy a dali je příslušným činitelům s návrhy na zřízení sportovního, rekreačního a lázeňského střediska.

JAK SE KDYSI STAVĚLO?

V roce 1926 byl postaven první velký můstek v Tatrách, který byl v roce 1934 přestavěn pro MS. V roce 1928 vznikl můstek v Harrachově, v době okupace můstek na Kopanině a na Pustevnách, svaz dodal projekty a finančně podpořil stavbu dalších můstků, které budovaly kluby.

JAK JSEM JE VEDL?

Čs. lyžaře jsem vedl mj. na pě-

ti olympijských hrách. A jakých dosáhli výsledků?

ZOH 1924 v Chamonix: 50 km: 12. Hevák (26,25 % za vítězem Norem Haugenem), 14. Gootstein, 17. J. Německý, 19. O. Kolář; **18 kilometrů:** 14. Bim, 18. Hevák, 19. Gottstein, **sdrůž. závod:** 6. Adolf, 7. Buchberger; **skok:** 10. Wende, 20. Koldovský.

ZOH 1928 ve Sv. Mořici: 50 km: 11. J. Německý (15,34 % za vítězem Švédem Hedlundem), 14. Donth, 18. Fišera; **18 km:** 10. Donth, 11. Vl. Novák, 15. O. Německý; **sdrůžený:** 8. O. Německý, 10. Burkert, 18. Buchberger; **skok:** 3. Burkert, 15. Möhvald, 20. Bim.

ZOH 1932 — Lake Placid: 50 kilometrů: 10. Bartoň (9,22 % za Finem Saarinenem), 11. Vl. Novák, 12. J. Feistauer, 14. Cifka; **18 km:** 14. Vl. Novák, 16. Bartoň, 20. Feistauer; **skok:** 20. Bartoň.

ZOH 1936 — Garmisch-Parten-

kirchen: 50 km: 9. C. Musil (7,40 procent za Švédem Wiklundem), 15. Svatoň, 19. Vl. Novák; **18 km:** 10. Mihalák, 11. Šimůnek, 14. C. Musil; **sdrůžený:** 5. F. Šimůnek, 8. Lahr, 13. Berauer; **štafety:** 5. ČSSR.

ZOH 1948 — Sv. Mořic: 50 km: 8. Cárda (11,06 % za Švédem Karlssonem), 11. Balvíň; **skok:** 16. Bělonožník, 20. Remsa.

A ještě pro zajímavost **9. MS v Innsbrucku: štafety (12):** 2. ČSR (F. Šimůnek, Vl. Novák, Bartoň, Musil); **50 km:** 8. Vl. Novák (7,20 % za Finem Saarinenem), 9. C. Musil, 10. Cifka, 12. Kožnárek, 13. Stehlík, 14. Horn, 18. Slonek; **18 km:** 7. Bartoň, 10. F. Šimůnek, 14. Hromádka, 14. Vl. Novák, 18. Kožnárek, 20. J. Feistauer; **sdrůžený:** 2. A. Bartoň, 8. Burkert, 11. J. Feistauer; **skok:** 2. Burkert, 12. Kraus, 18. Möhvald.

KAREL JAROLÍMEK,
zasloužilý mistr sportu

Využijeme MS pre zvýšenie úrovne ?

JÁN MRÁZ,

predseda lyžiarskej sekcie SV ČSTV

I.

To, že usporiadateľom majstrovstiev sveta v lyžovaní v klasických disciplínach pre rok 1970 bude ČSSR, je už dostatočne známe zo správ v rozhlase, televízii i našej tlači.

Iste si aj organizačný neodborník vie predstaviť, koľko veľkej, ale aj drobnej organizačnej práce vyžaduje príprava takéhoto svetového podujatia, ktoré čo do rozsahu a popularity sa radí za svetový futbalový a hokejový šampionát.

V tomto článku nechcem hovoriť ani o organizačnej a ani o rovnako náročnej technickej príprave, ale o príprave a možnostiach našich pretekárov dosiahnuť dobré výsledky na týchto majstrovstvách.

II.

Je vcelku úplne pochopiteľné, že všetci organizátori podobných vrcholných podujatí sa snažia, aby vynaložené finančné prostriedky priniesli aj príslušný efekt. Je to predovšetkým výhoda domáceho prostredia, ktorá dáva možnosť získať prípadné úspechy, ktoré za iných podmienok by boli oveľa ťažšie a s väčšími obetami dosiahnuteľné.

Už charakter samotného lyžiarskeho športu ukazuje, že výhoda znalosti domácich terénov — bežeckých tratí, ale aj skokanských mostíkov — je väčšia ako napr. výhoda domáceho futbalového ihriska alebo ľadovej plochy, ak zužujeme porovnanie výhody domáceho prostredia len na tento faktor.

III.

V podmienkach majstrovstiev sveta v lyžovaní to ale znamená vybudovať urýchlenu už aspoň na 90 % stabilné bežecské trate, na ktorých sa bude pretekať, aby naši pretekári mali možnosť trénovať

na týchto tratiach od prvého snehu do konca sezóny. Ďalej sú to lyžiarske mostíky. Ako je totiž známe, normálny lyžiarsky mostík s kritickým bodom 70 m sa podarilo v plánovanom termíne dať do prevádzky a skúška na III. ročníku Tatranského pohára v marci 1967 dopadla veľmi dobre. Teraz sa vyvíja mimoriadne úsilie, aby bol v zime 1968 dohotovený aj veľký mostík s kritickým bodom 85,5 m, aby naši pretekári mohli na tomto mostíku trénovať už v nasledujúcej zime.

Možno predpokladať, že sa spoločným úsilím všetkých zainteresovaných podarí vybudovať aspoň v hrubých rysoch túto **materiálnotechnickú základňu** pre prípravu našich pretekárov. Hovorím »v hrubých rysoch«, pretože zostane problém ubytovania, ktoré bude možné riešiť len na základe dobrej vôle zotavovne ROH Baník alebo štátnych kúpeľov na Štrbskom plese. Predpoklad dokončenia budovy organizačného výboru, tzv. Športotela pri športovom areáli, je až ku koncu roku 1969. Teda pre samotnú prípravu pretekárov na majstrovstvá, ako už telovýchovné stredisko ČSTV pre lyžiarov a ako plánujeme aj pre turistov a horolezcov, ho bude možno čiastočne použiť v najlepšíšom prípade len tesne pred samotnými majstrovstvami sveta.

IV.

Druhým komplexom otázky prípravy našich pretekárov na majstrovstvá zostáva otázka **vlastnej tréningovej prípravy** so všetkými jej aspektmi. Treba považovať, ako sa domnievam, za mínus, že ústredná lyžiarska sekcia nemá dosiaľ pripravený komplexný plán prípravy našich pretekárov. Možno to síce čiastočne ospravedlniť tým, že sa toho času zameriava na ZOH v Grenoble, no nadržávame sa, že na ZOH nemáme zďaleka také možnosti dosiahnuť event. dobrých výsledkov ako na majstrovstvách sveta v Tatrách.

Ešte jedna príslovečne negatívna črta sa prejaví v príprave, čo ovšem nie je typické len pre tento

případ, že sa totiž hovorí: keď budete mať prídelenú akciu, potom dostanete prostriedky, ale sa zabúda na to, že o výsledkoch sa rozhoduje v kvalitnej príprave dávno predtým a že za 1—2 roky sa v dlhodobom tréningovom cykle ťažko dá hovorí o dobrej príprave.

V snahe príspeť k čo najlepšej reprezentácii ČSSR vo Vysokých Tatrách pripravila lyžiarska sekcia SV ČSTV pomerne veľmi podrobný plán ďalšej prípravy slovenských pretekárov ešte v roku 1966, teda pred prídelením MS na kongrese FIS v Bejrute, a to v snahe zachytiť ešte sezónu 1967. Tento plán bol v sekretariáte SV ČSTV aj prerokovaný, ale bol prijatý záver, že je potrebné hľadať finančné prostriedky čiastočne aj mimo ČSTV a ďalej, že je plán potrebné prerokovať v ústrednej lyžiarskej sekcii a v komisii pre vrcholný šport. Tento plán sme teraz prepracovali, konkretizovali a predložili ústrednej lyžiarskej sekcii.

Plán predpokladá vytvorenie osobitných družstiev vybraných pretekárov — bežcov a skokanov.

Pre týchto pretekárov by sme sa pokúsili zabezpečiť kvalitný výstroj a výzbroj ako aj zahraničné vosky.

Okrem toho by sme v stredisku MS na Štrbskom Plese usporadúvali pre nich po celý rok v príslušných časových cykloch pravidelné i dlhodobé sústreďenie, a to pochopiteľne na tratiach a mostíkoch pre MS.

VI.

Osobitným problémom je skorá príprava našich pretekárov — najmä bežcov — na snehu. Naše skúsenosti ukazujú, že stredoeurópske národy (Taliansko, Švajčiarsko, NSR) sa výkonmi priblížili škandinávskym a sovietskym pretekárom len vďaka tomu, že už v októbri a novembri trénujú na kvalitnom snehu v lyžiarskych strediskách vo Švédsku a Fínsku. V posledných rokoch ich príklad nasledujú Poliaci a pretekári NDR. Bez zabezpečenia takejto prípravy aj našim vybraným pretekárom ťažko budeme môcť očakávať lepšie

výsledky. Tu ale môže pomôcť len ústredná lyžiarska sekcia, ktorá obhospodaruje medzinárodný styk.

VII.

Pri zabezpečovaní prípravy sa nám naskytá veľmi dobrá príležitosť uskutočniť túto prípravu na vedeckejších základoch. Pochopiteľne nemôžeme očakávať ani na tomto poli nejaké zázraky, jednak si myslím, že sa tu ponúka vhodná príležitosť pre rôzne odborné orgány v ČSTV i mimo ČSTV overiť si v praxi niektoré svoje špeciálne poznatky v tréningovom procese. Myslím si, že by sa napr. nemala premeškať príležitosť zabezpečiť lekársku telemetriu, možnosti sledovania denného zaťaženia organizmu tvrdým tréningom, plánovanie tréningu, zvyšovanie intenzity a celý rad ďalších.

VIII.

V súvislosti s prípravou bude pochopiteľne potrebné riešiť aj zásadné otázky sociálneho zabezpečenia pretekárov a trénerov, a to v zamestnaní, v škole i v rodine. Bude tiež našou snahou usilovať o sústreďenie najtalentovanejších pretekárov hlavne zo Slovenska do lyžiarskeho oddielu ČH Poprad — na Štrbskom Plese. Veľmi aktuálna je otázka vytvorenia skokanského družstva s trénerom pri ČH na Štrbskom Plese a ich slušné ubytovanie a zabezpečenie hygienických zariadení.

IX.

Majstrovstvá sveta v lyžovaní sú prídelené do Vysokých Tatier. Bude potrebné, aby sa určité na príslušných miestach prerokovali a schválili tiež príslušné opatrenia pre prípravu našich reprezentantov. Naša športová verejnosť sa mohla v roku 1970 právom pýtať, či sa využili všetky dostupné prostriedky pre dosiahnutie čo najlepších výsledkov československej reprezentácie na týchto majstrovstvách.

Práce trenéra s radiostanicí pri bežeckých závodoch

Využití rádiového spojení při běžeckých závodech není novinkou. Na všech závodech větší rozsahu slouží toto spojení převážně k organizačnímu zajištění závodu a k předání informací místnímu rohlasu do cíle.

Vývoj spojovací techniky, miniaturizace součástek a využití tranzistorů přinesly zmenšení rozměrů i váhy radiostanic, takže je možno se s nimi rychle pohybovat na lyžích po trati závodu. Tato skutečnost umožnila, aby radiostanie používali při závodech v běhu na lyžích trenéři a jejich pomocníci jako zdroje informací, který účinně pomáhá při realizaci taktických plánů a bezprostředně ovlivňuje výkon závodníka na trati. Podívejme se na technickou stránku radioprovozu, ukažeme si některé možnosti jeho využití a konečně se pokusme blíže objasnit význam informace získané pomocí radiostanice na výkon závodníka.

U nás jsou v současné době

dostupné dva typy radiostanic vyráběných n. p. Tesla, kterých lze použít pro práci trenéra. První stanice je označena jako občanská radiostanice VKP 050 a pracuje na jednom pevně nastaveném kanále. Lze s ní dosáhnout spojení asi do okruhu 1 km. Její váha včetně zdrojů je 420 g a svým rozměrem se podobá malému tranzistorovému přijímači. Její nevýhodou je poměrně malý dosah a citlivost k terénním tvarům. Výhodou to, že je s ní možno pracovat bez operátorských zkoušek.

Druhým typem je kapesní radiostanice VXW 010, která pracuje rovněž na jednom kanále v různých pásmech podle nastavení v závodě. Její váha 900 g, její rozměr a hlavně značný dosah

(nejméně 3 km) jsou ideální pro práci na běžecké trati. Její provoz je však vázán na povolení. Stanice má ochranné kožené pouzdro umožňující její zavěšení na krk. Druhým řemínkem ji upevníme kolem pasu, takže při jízdě na lyžích nepřekáží, což je důležité při potřebě rychlé změny stanoviště.

Podívejme se nyní na některé možnosti, které dávají trenéru rychlé informace získané radiostanicí pro taktické vedení závodu. Před zahájením závodu jsou to zprávy související s mazáním lyží. Trenér má možnost buď sám, nebo prostřednictvím svého pomocníka získat přesnou zprávu o teplotě a druhu sněhu na různých místech trati, a to poměrně

těsně před startem. Může vyzkoušet mazání a podat zprávu o skluzových podmínkách, a tak řídit domazání lyží. Znalost současných skluzových podmínek na celé trati odstraňuje u závodníků pocit nejistoty a snižuje předstartovní nervozitu.

Hlavní použití však nachází radiostanice při dodání přímé informace na trati. Aby práce se stanicemi byla úspěšná, je třeba se na předávání informací připravit. Předně vyzkoušíme slyšitelnost mezi místy trati, kde chceme přenos informací uskutečňovat. Vzdálenost mezi těmito místy musí být dostatečně velká, abychom obsáhli při měření co největší počet závodníků. Obvykle soustředíme pozornost na tu výkonnostní skupinu, do které patří i náš závodník. Jestliže je sledovaný závodník vylosován na počátku této skupiny, postupujeme tak, že předáváme zprávy o časech soupeřů, kteří jedou kolem nás, pomocníkovi a ten pak předá hlášení závodníkovi. Jestliže náš závodník startuje uprostřed skupiny, předá mu trenér na prvním stanovišti zprávu o prvé polovině závodníků a pomocníkovi na druhém stanovišti informace o druhé polovině závodníků jedoucích za ním. Po přejezdu sledovaných závodníků kolem prvního stanoviště trenéra se tento obvykle přesunuje na poslední úsek trati, kam dostává informace od pomocníka, kolem kterého nyní projíždějí závodníci. Trenér má tak možnost informovat závodníka o situaci na trati před nasazením závěrečného finišu.

Při štafetách má informace o situaci na trati význam pro trenéra u předávacího území. Umožňuje mu případné přemazání lyží, včasné zahájení přípravy závodníka následujícího úseku a případnou změnu sestavy štafety.

Další možností je použití radiostanice při tréninku. S její pomocí je možno měřit časy přímo na úsecích, aniž by závodník byl nucen jezdit stereotypní kolečka, která mnohdy přesně nevyhovují profilům a psychicky unavují závodníka. Závodník vyjždí na startovní povel, který je současně vyslán radiostanicí a podle kterého se v cíli měřeného úseku spustí stopky. To se opakuje po projetí závodníka cílem úseku, který je současně startem pro další úsek. Při dojezdu do cíle zná závodník ihned svůj konečný čas i čas jednotlivých úseků.

Běh na lyžích je příznačný nepřehledností situace. Ta je způsobena jednak intervalovým startem závodníků a jednak délkou a různorodostí trati. V takové situaci má velký význam pro dosažení nejlepšího výsledku správné taktické vedení boje, které závodníkovi umožní plně uplatnit jeho techniku a prokázat úroveň jeho tělesné přípravy.

Aby závodník mohl uplatnit své přednosti získané tréninkem, k tomu je třeba určitého stupně volního úsilí, které závodník prožívá jako určité vnitřní napětí a které vyvolává současně zvýšení svalového tónu. Toto volní úsilí je nutné k dosažení vysoké výkonnosti, protože u běhu směřuje k překonání únavy a zvýšení tempa. Někdy však dochází k nadměrnému volnému úsilí např. těsně po startu při štafetovém běhu, a jindy k poklesu volního úsilí,

např. v okamžiku mrtvého bodu, po těžkém stoupání apod. Závodník se tak ocitá ve stavu, kdy jako by neviděl, neslyšel a nemyslel. Jeho jízda je neefektivní. V tomto stavu je značně sníženo i taktické hodnocení situace na trati a právě zde je rozhodující správná informace trenéra. Má pro závodníka orientační význam, umožňuje mu zhodnotit situaci a upřesnit jeho vlastní úkol vzhledem k soupeři. Toto zpracování informací se projeví potřebným vyrovnáním volního úsilí, dochází k úpravě svalového napětí, které se projeví zlepšenou technikou jízdy, zvýšením bojovnosti, potlačením strachu z únavy i zvýšením sebedůvěry. Ovšem informace, která má vyvolat takovou odezvu, musí být přesná, rychlá a mobilizující. A právě tyto požadavky splňuje informace prostřednictvím radiostanice. Umožňuje podání informace ještě v průběhu výkonu a tak jeho bezprostřední ovlivnění.

Využitím rádiového spojení při běžeckých závodech je tedy splněna základní podmínka progresivního řízení procesu sportovního tréninku, zajišťující jeho maximální efektivnost a tím nejlepší výsledek.

Dr. JIŘÍ NOVOSAD, CSc.

Liberečtí v létě lyžovali

Uplynulá závodní sezóna sjezdářů liberecké základny byla bohatá jak počtem absolvovaných závodů, tak úspěchy dosaženými v dorosteneckých kategoriích. Přesto, nebo snad právě proto, nenásledoval po posledních dubnových závodech jarní odpočinek. Mladí Liberečtí pokračovali v přípravě na sněhu až do poloviny května, dokdy byly ideální sněhové podmínky na jižních i severních svazích Zlatého návrší. Ani potom však neuložili své lyže definitivně na půdu. 20. července je vynesli spolu s dalšími objemnými zavazadly z Pece na Luční boudu, aby v týdenním soustředění využili sněhového pole na jižním svahu Modrého dolu. Navzdory panujícím letním vedrům zůstal sníh po celý týden nezvykle tvrdý, několikrát se jezdilo na silné vrstvě ledových krup, které zůstaly ležet na svahu po bouřkách. Hlavní pozornost byla v soustředění věnována zlepšení slalomové techniky a při této příležitosti byly také vyzkoušeny pravděpodobně prvé československé slalomové tyče z umělé hmoty. Tyče se osvědčily a dá se předpokládat, že se s nimi závodníci setkají již v letošních závodech na Ještědu. To je také o důvod víc, proč se v Liberci těší na nastávající sezónu.

Ve světě sportu dochází k rozmachu disciplín, které jsou založeny na všestrannosti (viz atl. deseti-boj aj.). Vychází to zřejmě z potřeby určitě protivaňy k přílišné specializaci denního života — hlavně práce. S dalším rozvojem automatizace bude potřeba všestrannosti (jako kompenzace) stoupat; zároveň se však získává stále víc času na přípravu ve více disciplínách. V tom je předpoklad rozvoje i sdruženého závodu v lyžařských disciplínách. V současné době už nejsou národní závody v závodech sdruženém v NDR, NSR a SSSR se 40 závodníky výjimkou. Proč by nemohlo být i u nás na startu tolik závodníků? Vždyť tradice a podmínky (dostatek malých a středních místků s umělou hmotou, dostatek středních místků sněhových) k tomu přímo vybízejí. Trenéři v lyžařských základnách by měli více přispět k výchově sdruženářů.

Dostupná literatura o přípravě sdruženáře není žádná anebo neodpovídá současné úrovni. Chtěl bych proto seznámit trenéry a sdruženáře v několika článcích o systému a tréninku v nejdůležitějších fázích přípravy — před prvním sněhem (vrchol 2. části přípravného období, na prvním sněhu, přechod na první sníh) a tréninkem v hlavním období. V těchto článcích vycházím ze zkušeností trenérů NSR, Polska, z literatury NDR a vlastních zkušeností v přípravě státního družstva.

Problematika trenéra sdruženáře je značně odlišná od tréninku ostatních lyžařských disciplín. Především pro svou skladbu, kdy se musí sladit trénink dvou na-prosto odlišných disciplín — běh (charakter vytrvalostní) — skok (charakter dynamickosilový). — V neposlední řadě znamená trénink dvou disciplín velké časové nároky: z těchto důvodů musíme v přípravě sdruženáře volit optimální a zároveň nejefektivnější tréninkový systém.

Volba systému a správného způsobu tréninku vystupuje do popředí v době, kdy na sebe sníh nedá už dlouho čekat — ve vrcholu letní přípravy — koncem října a listopadu.

TRENINK PRO BĚŽECKOU ČÁST DISCIPLÍNY

Potřebné vlastnosti sdruženáře pro běh rozvíjíme především těmito způsoby běžeckého tréninku:

1. střídavým a rovnoměrným během (40 % z celkového objemu v měsíčním cyklu tréninku pro běh),

2. skládavým během z plánova-

ných nepravidelných úseků (30 %),

3. posilování pro běh (10 %),

4. ostatní způsoby tr. (obratnost, rychlost, hry a pod. — 20 %),
ad 1. Běháme v terénu na měkém podkladě — zrychlené úseky, buď do stoupání nebo po rovině — doba trvání tréninku je 80—80 minut — počet naběhaných km za trénink 12—18. Jde nám nejenom o rozvoj oběhového systému organismu, ale i o určité psychické uvolnění po ostatních druhích tréninku.

ad 2. U skládavého způsobu běhu jsou plánované různé dlouhé úseky běhání různou intenzitou a jsou spojeny klusem nebo půltempem s plánovanou délkou. (Př. 200 ½ + 300 ¼ + 200 kius 50 max. + 200 kius.) Tento běžecký trénink už svým charakterem odpovídá závodění na sněhu, tzn. střídavému zatížení v průbě-

Jak na první sníh?

hu závodní běžecké tratě. U tohoto tréninku dbáme především na kvalitu rychlých úseků — pomáháme tím rozvoji rychlosti a rychlostní vytrvalosti. Délku jednoho skládaného úseku volíme od 1000 do 2000 m. ½ až 2/3 skládaného úseku věnujeme ¾ tempu, některé kratší úseky běháme maximálně; zbytek je na spojení rychlých ¾ a max. úseků, a běháme ho ½ tempem nebo klusem. Skládavých úseků v jednom tréninku běháme 5—8. Odpočinek mezi úseky 5—3 min. Celkem naběháme za trénink 10—15 km. Rychle 7—10 km.

ad 3. V posilování pro běh se věnujeme svalům paží, trupu a svalům na zadní straně nohy.

TRENINK PRO SKOKANSKOU ČÁST DISCIPLÍNY

V týdenním tréninkovém cyklu zařazujeme 3krát trénink síly — 1krát s činkou nebo břemenem — dřepy, výskoky — s vahou 40—60 procent vlastní tělesné váhy — v jedné sérii nejvíce 6 opakování, mezi sériemi minimálně 3 min. odpočinek — celková zátěž za trénink 2—10 tun.

— 1krát bez zatížení — násobné skoky, žabáky, sprinty do stoupání apod.

— 1krát kratší posilování (20 až 30 min.) ve formě domácího cvičení.

V týdnu zařazujeme též trénink speciálně napodobivých cvičení

pro nácvik doskoku, nájezdového a odrazového postavení. Rozvoj rychlosti a rychlosti reakce věnujeme jednu tréninkovou hodinu týdně.

V říjnu a listopadu (pokud to podmínky dovolí) se snažíme alespoň 2krát týdně trénovat na skoku s umělou hmotou. Tréninkem na hmotě by se měla zvládnout technika doskoku a fáze letu před doskokem. Sdruženář by měl udělat na hmotě 120—150 skoků na místcích P 30—50 m, to platí i pro dorost. Uvedené způsoby tréninku nejsou vyčerpávající, ale rozhodující pro trénink v 2. části přípravného období.

NĚKOLIK POZNÁMEK K SYSTÉMU TRÉNINKU

Trénink plánujeme tak, abychom 14 dní měli vysoké zatížení, ale třetí týden snižujeme jak objem, tak intenzitu o 50 %. V týdenním tréninkovém cyklu zařazujeme jeden den naprosto odpočinku a jeden den aktivního odpočinku. Trénink přizpůsobujeme tréninku v hlavním období, tzn. že na sobotu a neděli si plánujeme závody a kontrolní závody. Vliv především psychický, výsledky umožňují kontrolu tréninku a ukazují výkonnostní růst. Nezapomenout na lékařské pozorování.

PŘÍKLAD TRÉNINKU SDRUŽENÁŘE Z 2. ČÁSTI PŘÍPRAVNÉHO OBDOBÍ

Týdenní trénink staršího dorostence (začátek listopadu)

Pondělí: odpoledne — 1,15 střídavého běhu v terénu — zrychlování po rovinách; večer — 30 min. posilování — bez zatížení.

Úterý: aktivní odpočinek — odběhání + trénink na hmotě.

Středa: odpoledne — skládavý trénink (200 ½ + 300 ¼ + 200 kius + max. + 200 kius + 200 ¼ + 3 min. chůze) 5krát; večer — obratnost + napodobivá cvičení.

Čtvrtek: volno.
Pátek: odpoledne — posilování s činkami — dřepy (5 X 50 kg, 3 X 60 kg) 2krát — 1 X 70 kg, 5 X 50 kg) 2krát. — výskoky dtto (o 20 kg lehčí činka); večer: 1 hod. střídavý běh v terénu — uvolnění.

Sobota: závody + tr. na hmotě; večer — 50 min. lehký rovnoměrný běh v terénu.

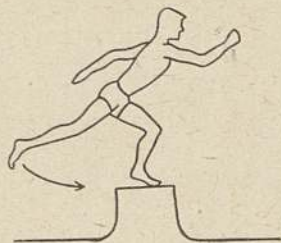
Neděle: ráno — přespolní běh — závod; odpoledne — posilování v terénu.

Limity a čísla jsou udávány pro trénink vyspělých st. dorostenců — pro mladší dorostence nebo muže je nutná úprava objemu, intenzity směrem dolů (snížení), nebo nahoru (zvýšení).

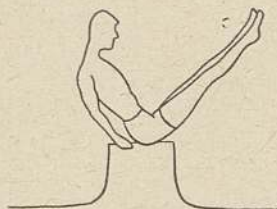
BOH. RÁZL,

ŮŠ ČSTV, trenér sdruženářů

Posilovačky běžců

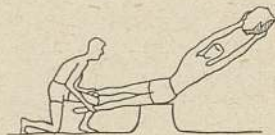
Obr. 1

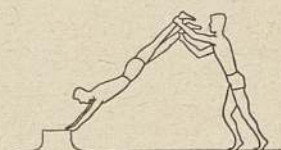
Obr. 2

Obr. 3

Obr. 4

Obr. 5

Obr. 6

Podzimní období vyžaduje od běžce speciální přípravu. Zvýšenou pozornost věnujeme zejména rozvíjení rychlostní vytrvalosti, speciální vytrvalosti a **napodobivým cvičením**, tj. imitaci běžeckých pohybů (věrným napodobováním běhu na lyžích), čímž rozvíjíme a posilujeme určité svalové skupiny, potřebné speciálně pro lyžařský běh, a zároveň upevňujeme strukturu a techniku těchto pohybů i nervosvalovou koordinaci. Pomocí těchto speciálních cviků je možno napodobit pohyb běhu jednak celkově a jednak i jednotlivé jeho prvky, a právě tyto specifické prvky posilujeme v tréninku běžce nejvíce. Snažíme se tedy zařazovat do tréninku takové cviky, které vyvolávají v kůře velkého mozku stejné procesy vzruchu a útlumu, jaké potřebuje běžec-lyžař, když je s lyžemi na sněhu. A tak speciální napodobivá cvičení a jejich posilování jsou skvělou přípravou svalů, které jsou nejvíce při lyžařském běhu namáhány. Tato cvičení pak vkládáme různě do tréninkové jednotky.

Do skupiny napodobivých cvičení zařazujeme jízdu na kolečkových lyžích, na umělé hmotě, na jehličí, na jinovatce a na sekané slámě; dále některá cvičení na nářadí v tělocvičně (pérové můstky, lavičky, kladiny atd.). Velmi účinný je trénink s lyžařskými hůlkami v terénu, posilovací a napodobivé cviky odpíchnou soupaž s gumovými lany, dále běh v terénu s malými činkami apod.

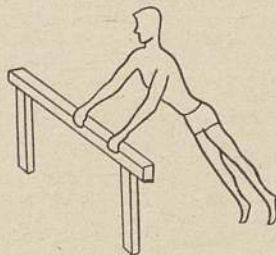
Tak jako cvičení napodobivá, tak i cvičení **posilovací** zaměřujeme zejména na takové pohyby, které se vyskytují při sportovním výkonu lyžařského běhu. Všímáme si i vhodného dávkování »posilovaček« — tak aby se neposilovaly jen určité svalové partie, ale zvýšením intenzity tréninku aby se posilovala i vůle trénujícího.

Ideální pro příznivý rozvoj běžecké disciplíny by jistě bylo, kdyby všechny lyžařské oddíly měly pro mimosezónní činnost speciální prostředky pro dokonalou přípravu svých závodníků (kolečkové lyže, dráhu z umělé hmoty atd.). Víme však, že většina oddílů právě tyto nejmodernější tréninkové prostředky nemá a některé oddíly nemají ani tělocvičnu; proto jsou jejich závodníci nuceni trénovat jen na hřišti a samozřejmě v terénu, kde je konečně trénink nejužitečnější. A tak zařazují trenéři při tréninku v terénu (nebo v nouzi na hřišti) pro rozvoj síly i do skupiny cviků napodobovacích takové cvičební prvky a pohyby, při kterých mohou využít aspoň nejprimitivnějšího přirozeného »nářadí«, které nám příroda nebo hřiště mohou poskytnout. Jsou to například **pařezy** v terénu a **zábradlí** na hřišti, a ovšem ještě další a další náhradní »přirodní nářadí«, kterého se dá pro trénink použít.

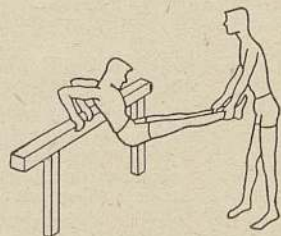
V tomto pojednání se pokusím naznačit, jak lze bez problémů právě pařezy a zábradlí pro posilovací a napodobivá cvičení použít. Většina cviků, které uvádím, je známá — jedná se mi tedy pouze o jejich aplikaci na »nářadí« v terénu. Populární »posilovačky«, jako »trakaře« dvojíc, »švédáky«, »gusakovy«, »kudly«, různé kliky, dřepy, výskoky, »žabáky« a další násobené skoky, atd., neuvádím.

Při zdolávání hlavního úkolu většiny tréninku — běžců — rozvoj běžeckých schopností — je kladen samozřejmě největší nápor a zatížení na dolní končetiny běžce. Pro kompenzaci této neúměrnosti se snažíme zaměstnat svalové partie horních končetin, dále svaly krajiny břišní atd., vkládáme přiměřené a pravidelně vhodné cviky posilovací (případně napodobovací), a tím nutíme nepřítomný organismus, aby se zotavoval užitečným aktivním odpočinkem.

Uvádím tedy některé cviky na pařezech, dále cviky na zábradlí, a konečně šest různých posilujících cviků, které nevyžadují ani atletický stadión, ani tělocvičnu.

Obr. 7

Obr. 8

Text i kresby

bez tělocvičného nářadí

Obr. 1 — Populární »Gusakov: napodobení práce nohou a paží při běhu dvouobdobím střídavě. Ze základního postoje ve stojí o jedné noze (koleno této nohy je v ostrém náklonovém úhlu) šviháme druhou nohou střídavě vpřed a vzad. Paže vykvývujeme také střídavě vpřed (do úrovně brady) a vzad do uvolněného zapažení (vzadu dlaň vytáčíme nahoru). Po 30 vteřinách vyměníme polohu stejné nohy. Cvik zvláště vydatný pro získání rovnováhy.

Obr. 2 — Posílení břišních a stehenních svalů. Základní postavení: sed snožmo, ruce opřeny vedle těla. Vlastní cvik: hmyt střídnož nad zemí.

Obr. 3 — Posílení svalů paží a svalstva pletence ramenního. Základní poloha: vzpor ležmo. Chodidla výše než ruce. Vlastní cvičení: násobené kliky.

Obr. 4 — Posílení zvláště břišního svalstva. Předklony, záklony, úklony, točení a hmitání trupu.

Obr. 5 — Posílení svalstva paží. Posiluje cvičenec ve stojí (zdvíháním břemene do vzpažení), zatímco jeho partner je v poloze pasivní (vzpor ležmo).

Obr. 6 — Tento cvik je možno zařadit mezi cviky napodobovací. Základní poloha: dřep výkročně levou (pravou) vpřed. Vlastní cvik: opakovanými výskoky polohou nohou (paží) střídavě měnit.

Obr. 7 — Známy a velmi účinný cvik na posílení paží i nohou. Podmínkou pro efektivní trénink je dostatečná vzdálenost cvičence od zábradlí (od stromu apod.). Naše praxe je tato: vzdálenost chodidel od zábradlí se rovná asi polovině výšky postavy cvičence. Po tomto neúplném vzporu ležmo provádíme v jedné sérii asi 30 až 50 kliků (podle kategorie trénujícího družstva).

Obr. 8 — Posilování svalstva paží. Cvičící zaujme polohu »vzpor ležmo vzadu«, načež provádí opakovaně kliky.

Obr. 9 — Posilování svalstva paží. Základní poloha: svis ležmo vpředu nemožno. Vlastní cvik: opakované šhyby (pokřčováním paží, přibližujeme hlavu až k zábradlí).

Obr. 10 — Posilujeme téměř všechny svalové partie těla. Základní poloha: dřep (obě ruce na zábradlí volně). Vlastní cvik: výskokem (odrazem obounož) do vzporu (nohy až do polohy skrčmo, kolena tlačíme na prsa). Zábradlí nepřeskakujeme, ale doskákujeme zpět do základní polohy (dřep) a tyto výskoky opakujeme.

Obr. 11 — Tento cvik zahajujeme z libovolné polohy a nejzazší polohou je vykopnutí nohy přednožením vzhůru v momentě, kdy přecházíme druhou nohou do hlubokého dřepu. Odlišnou práci nohou samozřejmě střídáme.

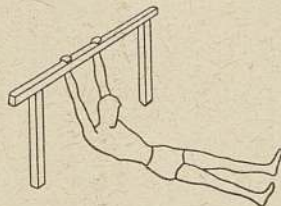
Obr. 12 — Kombinace dvou kliků mezi dvěma stromy. Cvičenc se vyhlédne dva širší stromy, které jsou od sebe na vzdálenost jeho rozpažení (pozor: jsou-li stromy blíže, pak je cvik neúčinný). Po zaujmutí polohy stoje spojného uprostřed stromů provádí mocnými o d p i c h y (!!!) střídavě kliky vpředu a vzadu. Při kliku vpředu má ruce nad sebou, při kliku vzadu má ruce vedle sebe.

Obr. 13 — Posilování paží a svalstva pletence ramenního. Cvik nazýváme »přizpení raněného« nebo heslovitě »souranda« (odborně by snad mohl mít i název — plazení). Ze vzporu ležmo v kliku suneme (nejlépe po trávě) trup vpřed, a abychom užitečně zaměstnali jen paže, dodržíme základní pravidlo tohoto speciálního plžení: nohy táhne cvičenec bezvládně za tělem a nesmí s nimi spolupracovat. Naši chlapci »uplží« 10metrovou vzdálenost za 6 až 10 vteřin — ovšem pozor: jedině ve sportovní obuvi, poněvadž je nutno se vyvarovat odřenin nártů chodidel.

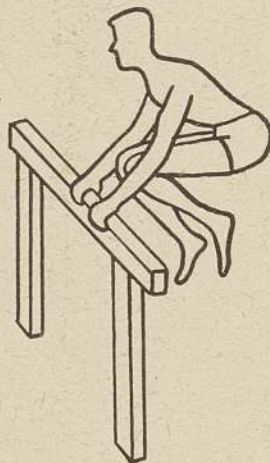
Obr. 14 — Cvik pro posílení dolních končetin a rozvoj rychlosti. »Skiping k provázku«. Někdy se stane, že nám již nezbude čas, abychom si z tělocvičny ještě krátce vyběhli do terénu. Tělocvična je plně cvičicemi obsazena, proto k částečnému splnění běžecské disciplíny použijeme švihadel nebo minutového (event. 2krát 30 vt.) skipingu — podle obrázku: jedná se tedy o klus na místě se skrčováním přednožmo povyš. Abychom donutili cvičence k mohutnému a pravidelnému zvedání kolien, použijeme napijatého provázku (který je fixován ve výšce vrchní části jeho zdviženého stehna) a vyžadujeme pak od něj, aby po celou dobu skipingu se při každém skrčení přednožmo dotkl kolennem připraveného provázku.

Obr. 15 — Běhání v úvozu. Mnohý jistě namítne, že tuto činnost nelze zarazovat mezi specifické posilující cviky — že se jedná o součást běhu v terénu. Zanechme však polemiky a všimněme si tohoto běžecského úseku blíže. V úvozu lze běžet po délce, napříč, okruhem, osmičkami i »šmajdáním« (posilováním hlezenních kloubů) na zešikmělém úbočí větších úvozů. V úvozu (i v délce pouhých 10 metrů!) se vyskocíme při tréninku na dlouhé minuty a stále nalézáme nové a nové varianty jeho vybíhání.

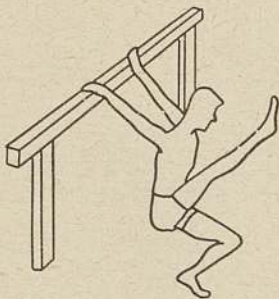
Obr. 16 — Stranový desetiskok — průprava pro odšlapy na sněhu — provádí se tak, že trénující skáče od »startu« stranou vpřed přes linky »a«, »b« — tj. přes pás široký 80 cm (pro žáky) nebo přes pás široký 90 až 100 cm pro dospělé. Trenér se snaží, aby trénující neskákali jen daleko, ale také přiměřeně rychle. Je samozřejmé, že cvičenec, který se snaží skákat rychle (na čas), docíluje při tomto desetiskoku jen krátkých souhrnných délek. Podle našich výsledků docílují starší žáci asi těchto výsledků: Při rychlé frekvenci skoků (10 skoků za 4 vteřiny) dosáhli max. délky 17 m. Při pomalé frekvenci skoků (10 skoků za 5 vteřin) dosáhli max. délky 19 m.

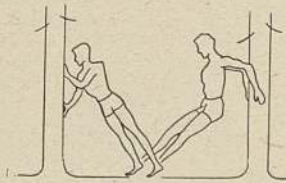
Obr. 9

Obr. 10

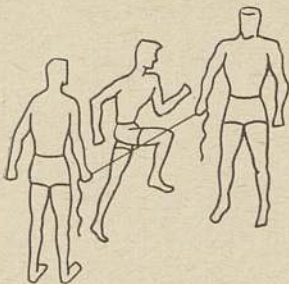
Obr. 11

Obr. 12

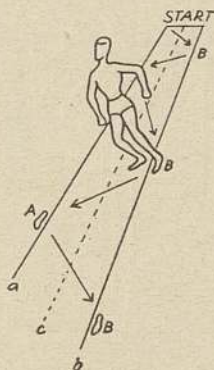
Obr. 13

Obr. 14

Obr. 15

Obr. 16

Pomůcka k nošení lyží — švýcarská novinka

Pomůcka pro pohodlné nošení lyží ve svislé poloze na způsob pušky.

Nošení lyží ve více či méně vodorovné poloze skrývá v sobě mimo jiné nevýhody i určité riziko úrazu. Proto z hlediska bezpečnosti není úplně bezzávadné.

Vyobrazená pomůcka, která je nanejdůležitější jednoduchá a lze ji nosit v kapse, se skládá z košíčku, o který se budou opírat lyže, a speciální přezky. Obě je spojeno lankem, které má rovněž speciální posuvnou přezku, aby jeho délka šla regulovat a tak přizpůsobit postavě každého lyžáře.

Švýc. pat. čís. 405132 — (Fig.) — výkres 2 — posuvná přezka pro lyží zakončená háčkem, výkres 1 — košíček na patky lyží, výkres 3 — lyže připravené k nošení.

Bohatý mezinárodní program na Slovensku

S přidělením majstrovství světa v lyžování do Vysokých Tatier v roku 1970 vzrůstá aj záujem o toto naše najznámejšie lyžiarske stredisko. Tomuto záujmu zodpovedá aj plánovaný mezinárodný styk, ktorý sa pre budúci rok opäť rozširuje o dve veľké mezinárodné podujatia.

Tradične bude usporiadaný v dňoch 15. až 18. marca 1968 už XIV. ročník Veľkej ceny Slovenska v zjazdových disciplínach. Terminové VCS nadväzuje na mezinárodné preteky o Memorál B. Czecha a H. Maruszarzewny v Zakopanem. Aj keď termín VCS je pomerne neskorý, vzhľadom na veľmi dobré snehové podmienky a stav zjazdových tratí v posledných dvoch rokoch plánujeme uskutočniť aj zjazd na Skalnatom Plese. Ak snehové podmienky nebudú vhodné, uskutočnenie sa obrovský slalom. Slalom sa bude konať v dobudovanom krásnom štadióne na Hrebienku. Vzhľadom na mimoriadny vlnašijský úspech VCS očakávame kvalitnú účasť aj v tomto ročníku.

Po 17 rokoch bol vlni obnovovaný III. ročník Tatranského pohára. Tieto preteky mali tiež plný športový úspech a zúčastnilo sa na nich 79 zahraničných účastníkov z 12 krajín.

Tohto roku bude usporiadaný IV. ročník Tatranského pohára v skromnejšom rozsahu v dňoch 30.—31. 3. 1968. Na programe bude beh na 15 km, združený i špeciálny, beh žien na 5 km a skok zdru-

žený a prostý. Tatranský pohár sa bude usporiadať odteraz už pravidelne, samozrejme okrem roku 1970, kedy budú usporiadané majstrovstvá sveta.

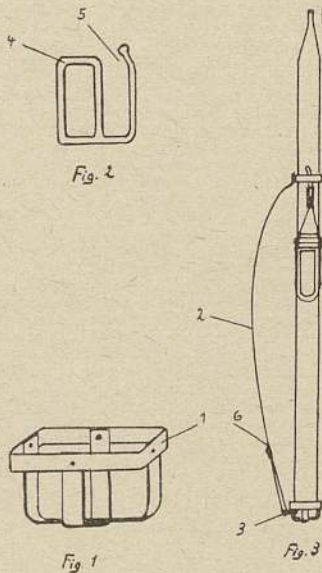
Tretím novým, ale veľmi významným mezinárodným podujatím vo Vysokých Tatrách bude spoločný veľký pretek s Banskou Bystricou, a to IV. ročník Poháru priateľstva v skoku prostom. Pohár priateľstva je spoločné podujatie pod patronátom Československého športu, Przegladu Sportowego a Sportecha, ktorého prvý ročník sa konal v Krkonošiach a Banskej Bystrici, druhý v NDR, tretí vlni v Poľsku a štvrtý sa bude konať na Slovensku. Je to súťaž družstiev, kde sa skáče na 3 mostíkoch (len výnimočne dva). Termín u nás je 17.—21. januára 1968.

Tento pretek má slúžiť ako príprava pre viaceré štáty na ZOH v Grenoble. Okrem toho by to mal byť pretek, ktorým sme započali tradíciu súťaže družstiev, ktorá zrejme bude odhlasovaná na kongrese FIS v roku 1969 ako súčasť majstrovstiev sveta.

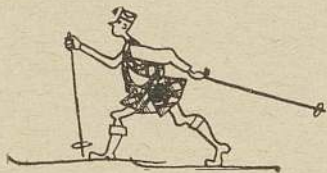
Pripravuje sa začiatok v Banskej Bystrici na mostíku s kritickým bodom P-90 m, potom na Strbskom Plese P-85,5 m a tretie skoky na normálnom mostíku P-70 m tiež na Strbskom Plese. To samozrejme predpokladá včasné ukončenie veľkého mostíka na Strbskom Plese.

Na tieto tri veľké preteky sa predpokladá pozvanie pretekárov z Rakúska, Francúzska, Poľska, NDR, Rumunska, SSSR, Svajčiarska, NSR, Juhoslavia, Talianska, Anglicka, USA, Bulharska, Maďarska, Fínska, Švédska.

Novým veľkým podujatím zjazdárov by mal byť Týždeň alpských

disciplín, usporiadaný v jasnej a Vrátnej. Plánuje sa zorganizovanie všetkých troch disciplín: zjazd, slalom a obrovský slalom. Na tieto preteky plánujeme pozvať účastníkov z Rakúska, NDR, NSR, Poľska, Rumunska a event. ďalších štátov.

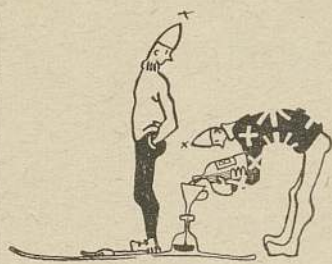
Okrem týchto veľkých medzinárodných podujatí plánujú lyžiarske oddiely medzinárodné podniky lokálnejšieho významu, ako tradičný letný slalom v Zmrzlej doline, Bezručov memoriiál, skoky o Štít februárového víťazstva v Banskej Bystrici, Gorálsky klubník na Roháčoch, event. trojstretnutie Budapešť—Bratislava—Var-

šava vo všetkých disciplínach a pod.

Svoju výkonnosť by si slovenskí pretekári radi overili nielen na medzinárodných súťažiach usporiadaných na Slovensku a v Čechách, ale aj účasťou na medzinárodných pretekoch v cudzine. Najmä bežcom a skokanom chceme dať príležitosť štartovať na pretekoch v Poľsku, Maďarsku, Bulharsku, Taliansku a zjazdárom zase v Rakúsku, Francúzsku, Bulharsku. To je, pravda, závislé od toho, v akom rozsahu bude schválený medzinárodný styk do zahraničia v budúcom roku.

V každom prípade zameriame pre najbližšie obdobie medzinárodný styk na Slovensku tým smerom, aby čo najlepšie posloužil príprave najmä tých pretekárov, s ktorými rátame za optimálnych podmienok s účasťou v našej čs. reprezentácii na majstrovstvách sveta 1970 vo Vysokých Tatrách.

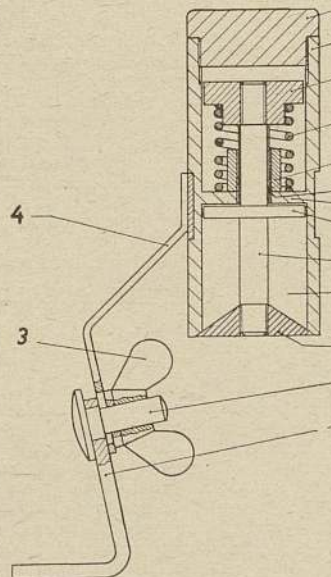
-rm-

Novinka pro skokany z NDR

Presné označenie miesta doskoku na lyžích nebývá vždy jednoduchou záležitosťou, a tak se stává, at již úmyslně či neúmyslně, že se závodník naměří nesprávné hodnoty. Tuto nevýhodu odstraňuje patentovaný oznamovatel délky skoku na lyžích. Zásobník, který obsahuje barvicí látku, je spojen buď s lyží, alebo vázáním. Při dopadu závodníka se nárazem stlačí pružina a uvolní čep ve dně zásobníku a v místě dopadu zůstane výrazná barevná značka.

Nad dopisy

Vážená redakce,

létu pomalu končí a je čas mysleť na novou lyžařskou sezónu.

Máme u nás nedostatky lanovky a vleky, o tom vůbec není sporu, a ještě s nimi špatně hospodaříme. Jejich využití není takové, jaké by mohlo být. V neděli stojí lyžaři většinu doby ve frontě u lanovky či vleku a ve všední den jezdí některé vleky poloprázdné.

Jízdné ve všední dny a v neděli je stejné. To vede k tomu, že lyžařům, kteří přijeli do hor jen na neděli, zabírají zbytečně místo ti, kteří jsou na sněhu delší dobu a mohli by raději odpocívat nebo jít na výlet. Vim to z vlastní zkušenosti. V neděli se vleku vyhýbám, ale nakonec mi to přeče nedá a snažím se aspoň párkrát svézt. Kdybych věděl, že za jednu jízdu v neděli mohu jet dvakrát v pondělí, tak bych se v neděli u vleku vůbec neukázal. A naopak, když jedu několik hodin za sněhem, rád bych zaplatil o něco více, abych z krátkého zájezdu využil každou minutu a nepostál jej někde ve frontě.

Dalším nedostatkem jsou nesprávné cenové relace. Například ve Spindlerově Mlýně je ve všední dny málo využíván vlek na Hromovku. Jízdné 2 Kčs odpovídá podle převýšení ceně zlevněného jízdného 3 Kčs lanovky na Pláň. Pro závodníky a děti, které platí na Pláň 2 Kčs, je lanovka cenově výhodnější. V důsled-

ku toho dá převážná většina lyžařů přednost pohodlnější lanovce, kde se pak tvoří fronta, a vlek jezdí poloprázdný. Kdyby se vlek zlevnil, jezdilo by na něm více lyžařů, a protože provozní náklady by se moc nezvýšily, nakonec by i víc vydělal.

Rozhodně bych nerad, kdyby mě připomínky vyvolaly jen zdražení beztak drahých jízdenek. Jezdí-li člověk sám, tak to ještě ujde, ale přivedete-li k vleku děti, tak teprve poznáte, jak je lyžování drahá zábava. Někde nemají slevu vůbec, jinde jen děti do 10 let, a to třeba jen 20 %. Slevy by měly být rozhodně větší a měly by se poskytovat nejméně do 15 let, studentům a vojákům základní služby.

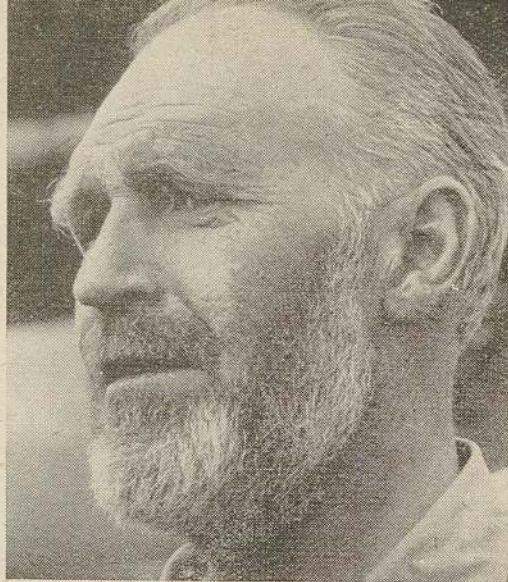
Dále bych se přimlouval za zavedení časových jízdenek, aby člověk nemusel počítat, kolik už projedl a zda může jet ještě.

Domnívám se, že uvážené úpravy cen jízdného by prospěly efektivnějšímu využití technických prostředků, které má naše lyžařství k dispozici. Ani snížení cen nemusí znamenat snížení zisků provozovatelů, prodají-li víc jízdenek. A tak by mohla být spokojenost na obou stranách.

S pozdravem

Milan Kunz, Brno

Startovní čísla, transparenty, praporky ve všech barvách a formátech včetně reklamy nebo podobné vyrábí TJ SEBA TANVALD - lyžaři.

Předneseno při slavnostním zahájení Hančova memoriálu — Mistrovství ČSSR v běhu na lyžích na 50 km v Novém Městě na Moravě 11. února 1967. — Z magnetofonového záznamu bylo zpracováno především zásluhou MUDr. Karla Daňka, CSc., z Nového Města na Moravě do malé publikace a z ní přetištěno u nás.

chodním pobřeží do Christianshaabu na západním pobřeží. Jak známo, startoval Nansen ve skutečnosti v důsledku několika nešťastných okolností podstatně více k jihu, a dosáhl tak západního pobřeží mnohem jižněji, totiž u Godthaabu.

Vyletěli jsme z Helsingforsu [Helsinky] přes Island na letiště Kulusuk, které se nachází na ostrově ležícím před hlavním městem východního pobřeží — Angmagssaliken. Týž den, kdy jsme přistáli na kulusuckém letišti, zastřelili Eskymáci ve vzdálenosti jednoho kilometru od letiště ledního medvěda ve vesnici Kap Dan. Tímto přivítacím pozdravem jsme byli konkrétním způsobem upozorněni, že naše cesta nebude pouhou rekreační túrou, ale spíše těžká a namáhavá.

Z letiště jsme telefonovali radiofonicky do Angmagssaliku a objednali jsme si 10 psích spřežení. Tato spřežení měla nést nás a naši výstroj, která

CHRISTER BOUCHT: Na lyžích a saních

Je velkou ctí pro mne, čistokrevného amatéra v oblasti sportu a polárního bádání, že vám zde mohu vyprávět, moji pánové — o rekreační cestě pěti mladých mužů napříč Grónskem na jaře 1966. Udělali jsme některá pozorování, která mohou být zajímavá pro případně další cestovatele a všeobecně pro všechny, kteří by se z toho či onoho důvodu museli pohybovat v arktických oblastech.

Naše cesta byla první finskou arktickou expedicí. Dříve už ojedinelí Finové se podíleli na arktických výpravách, ale tentokrát to byla opravdu čistě finská záležitost. Bylo by však nesprávné nevzpomenout v této souvislosti skutečnosti, že badatel Nordenskiöld byl Fin, i když jeho životní dílo bylo uskutečněno daleko od hranic vlasti.

POHNUTKY VÝPRAVY

Nemohu vás s jistotou informovat o nejnvtřnějších pocitech a ambicích mých kamarádů, ale doufám, že se velmi blíží pravdě, řeknu-li já sám osobně, že přední pohnutkou výpravy byla určitá touha po dobrodružství či po zážitku, nezdolná vůle změřit si jednou své síly jako sportovec v gigantickém boji proti přírodě. Musím též uvést, že to byl svého druhu protestní pochod proti zápornému působení moderní doby na fyzickou sílu každého jednotlivce; pochod proti zpoždění a lhostejnosti vůči tělesné zdatnosti, jež přicházejí souběžně s technizací, motorizací a se zvýšeným blahobytem společnosti. Také jsme snad chtěli dokázat, že člověk může použít své dovolené k něčemu jinému, než aby jen ležel a opaloval se na pláži a řídil auto po silnicích vlastní země i ciziny. A konec konců jsme také ctíli určitou národní hrdost z toho, že jsme byli první Finové na arktické výpravě.

TRASA CESTY

Naším záměrem bylo v podstatě sledovat původní trasu Fridtjofa Nansena z Angmagssaliku na vý-

tou dobou vážila asi 600 kg. Do Angmagssaliku to bylo zhruba 50 km, takže jsme museli čekat několik dní, než jsme konečně viděli stovku malých tečiček, jak se blíží po ledové ploše od západu. Byla to stovka taxíkových psů, zhruba 10 na jedno spřežení. Několik hodin později jsme už byli na cestě směrem na západ s celou naší psí karavanou. Po 10 kilometrech na lyžích jsme se dostali na otevřenou vodu u angmagssalického zálivu a lidé, psi, saně i výstroj se vesměs uložili na palubu malé vlečné lodi. Protože bylo těžké prorazit nakupený led, vydal nás kapitán znovu na led a odpufal pryč. To však byla již místa, která dobře znali Eskymáci, a tak jsme asi za tři čtyři hodiny byli v Angmagssaliku.

V tomto malém místě jsme museli čekat pět dní, než se nám podařilo koupit 30 psů, které jsme potřebovali jako tahouny pro naše troje saně. Dánské úřady vydaly příkaz, že všichni Eskymáci, kteří nechtějí dávat v letních měsících svým psům žrádlo, musí přebytečné psy postřílet. Proto bylo asi 100 psů zastřeleno těsně před tím, než jsme přistáli, a tak bylo těžké přimět Eskymáky k tomu, aby prodali psy, které si hodlali uchovat do příští zimy. Podařilo se nám nakoupit pouze sedm dobrých psů, zbytek tvořili potulní vesničtí oříškové, kulhaví, slepí a hlušší, kteří byli na naši počest pochytáni a prodáni po padesáti korunách za kus. A tak jsme se nesli z Angmagssaliku přes kopc do malé vesničky Teniteqilak či — jak jsme jí říkali — Trinidad. Byla to cesta dlouhá 40 km a vyžádala si noc, a to docela studenou noc. Udělali jsme ji s našimi 30 psy a ještě se stovkou eskymáckých taxíkových psů.

Z Trinidadu jela celá společnost motorovou lodí do zálivu Johana Pedersena. Nakonec jsme dosáhli za pomoci eskymáckých a taxíkových psů našeho cíle, základní tábor ve výšce 1000 m nad mořem při okraji vnitrozemského ledu. Když jsme se s našimi přáteli Eskymáky na tomto místě rozloučili,

byla oboustranná radost. My jsme byli rádi, že už konečně začneme na svoji pěst skutečnou cestu, a Eskymáci byli rádi, že mohli rychle zmizet z okraje vnitrozemského ledu — z domova zlých duchů.

TO SE STALO 19. KVĚTNA 1966

Zde jsme si nastavili kompas na 326 stupňů a po třech týdnech na lyžích jsme se dostali k americké meteorologické stanici DYE 2. Tam jsme změnil kurs na 342 stupňů a dorazili jsme k západnímu pobřeží 20. června téhož roku. Bohužel jsme se dostali o 15 km severněji, než jsme zamýšleli, takže jsme museli jít 10 km po souši, a pak znovu museli vylézt na ledovec a vydat se opět na jih a pak na západ. Pak teprve jsme dorazili na zem na správném místě. Před sebou jsme měli pochod po pevné zemi dlouhý zhruba 70 km k letišti Søndre Strømsfjord. Tam jsme se dostali 21. června navečer, 22. června jsme letěli do Kodaně a 23. června jsme byli doma, právě včas, abychom stihli slavnost slunovratu, kterou také končila naše dovolená.

PŘÍPRAVY K CESTĚ

Před zahájením výpravy byly dva roky intenzivní práce. Všechn svůj volný čas a velkou

byly suché. Obvykle jsme měli na sobě šest až sedm vrstev oděvu (v noci) a čtyři nebo pět za pochodu. V noci jsme měli dva tři kusy vlněného spodního prádla, kalhoty z bavlny, kalhoty z velbloudí srsti, vlněné oblečení, oblečení z velbloudí srsti a konečně kalhoty a blůzu z péroviny. Na rukou rukavice, přes uši kožeštinové chrániče: tak jsme ležli do spacích pytlů.

HLAD

Jak jsem již řekl, počítali jsme, že cesta bude trvat nejvýše 40 dní. Měli jsme proto proviant na tuto dobu. Byl vypočítán tak, aby nám vyšlo 5300 kalorií na den. Na každý den jsme připravili jednu lepenkovou krabici, která obsahovala všechno, počínaje ranní kávou a konče večerí. Jako hlavní jsme měli s sebou armádní bojový proviant v malých staniolových a papírových sáčcích o váze asi 75 gramů. Kromě toho jsme měli hotová studená jídla — konzervované maso, chléb, máslo, sýr a suchary. Měli jsme s sebou dostatek másla, zatímco Nansen — jak známo — měl naopak v důsledku nedorozumění másla velmi málo.

Naš proviant byl nadmíru bohatý. Během pochodu jsme dali více než 200 dávek masa našim psům. Přece jen jednu připomínku musím vznést

napříč GRÓNSKEM

část svého pracovního času jsme využil k tomu, abychom různě připravovali cestu. Přípravy lze samozřejmě uspořádat mnoha různými způsoby — provádět práci vědecky, pakliže má k tomu člověk sklony. Dívali jsme se však na věc realisticky. Shledali jsme, že před námi stojí nezbytně boj a vítězství proti těmto nebezpečím:

za prvé — **proti zimě**, za druhé — **proti hladu**, za třetí — **proti únavě, vyčerpání**, za čtvrté — **proti chybné orientaci** a za páté — **proti nehodám, nemocem, psům a jiným divokým zvířatům**.

Bylo by snad také možné rozdělit přípravu na psychickou, fyzickou a materiální. Ale to už zavání vědou, a my jsme přece jen byli amatéři a dívali jsme se na věci z praktického hlediska.

CHLAD

Během cesty jsme se setkávali s teplotou mezi plus 5 stupňů Celsia až po minus 50 stupňů. Přičteme-li k tomu navíc účinek ochlazujícího větru, byla výsledná teplota až minus 70 stupňů. Přesto se nám konec konců vedlo vždy lépe při teplotách pod nulou než nad nulou. Nic není horšího než mokry oděv v provlhlem stanu, v němž nejsou žádné předpoklady k sušení vstroje.

Naše textilní vstroj byla výjimečně účelná a dobře promyšlená. Lehká, praktická, teplá a dostatečná. Nebylo jí ani málo, ani moc. Propočítali jsme, že by cesta měla trvat asi 40 dní — měli jsme s sebou petrolej pouze pro přípravu jídla, tedy nikoliv na topení ve stanu, v množství 40 litrů — litr na den. To znamená, že jsme mohli vařit dvě hodiny, 40 minut každý den na našich dvou švédských primusových vařičích, jeden chod ráno a jeden večer. Později během cesty jsme zahodili 10 litrů petroleje.

Gumové matrace nás izolovaly od zimy velmi dobře a naše spací pytle byly velmi teplé, pokud

proti naší stravě. Byla příliš jednotvárná. Proč jsme nevzali s sebou například dva druhy chleba nebo dva druhy sýra, když možnost výběru tu přece byla?

Jestliže jsme navzdory těmto zásobám jídla zhubli celkem o 30 kg — co se mne týče, ubyl jsem o 8 kg — pak je to tím, že naše cesta byla navzdory všemu pěkně tvrdá a že její výletní či rekreační charakter musel až příliš často ustoupit vzad.

ÚNAVA, NEDOSTATEČNÁ ZDATNOST

Tělesnou zdatnost jsme každý sám svým způsobem zvyšovali. Všichni jsme byli už po desítky let velmi dobře trénovaní a čím více se blížil den D, tím více jsme zkoušeli své tělo. Na druhé straně věřím, že právě onen shon těsně před startem snížil naši tělesnou zdatnost, přinejmenším alespoň u někoho z nás. Co se mne týče, prodělal jsem několik dní před startem operaci jedné čelistní dutiny, po níž mi zůstala nepřijemná jizva. Sotva bych řekl, že to podpořilo moji formu.

Tři z nás patřili asi do kategorie dobrých sportovců, zatímco další dva patřili spíše mezi lovce nebo turisty. Tato kombinace se však ukázala velmi dobrou, neboť obě kategorie se navzájem skvěle doplňovaly. Dobrou formu jsme získali dlouhými túrami na lyžích, během, lesními pochody, vzpíráním a gymnastikou. Můj syn a já jsme se pokoušeli otužit se proti arktické zimě tím, že v zimě 1966 jsme hodně často spali venku na balkoně. Ostatně měli jsme dobrou zimu, která mnohdy dosahovala minus 20 až 30 stupňů. Současně s otužováním jsme zkoušeli i naši vstroj. Když už byla cesta za námi, mohli jsme směle konstatovat, že se nám tělesná kondice ještě více zlepšila. Jen u jediného z nás došlo k jejímu snížení — zbyvájcí čtyři zaznamenali jasné zlepšené hodnoty.

Byli to vlastně psi, kteří určovali tempo nám, lyžařům. Průměrný denní pochod činil pouze 25 až 30 kilometrů, což bylo podstatně méně, než s čím jsme předem počítali.

NAVIGACE

Musím doznat, že Nansen byl podstatně lépe vybaven přístroji jak pro navigaci, tak i pro jiné účely než naše výprava. Měli jsme jediný sextant. Z toho jsme neměli vůbec žádnou radost, protože na vnitrozemském ledu stále drobně sněží, je mlha, a není tedy možné vidět horizont, nezbytný pro zjišťování polohy sextantem. Měli jsme také malý aparát Decca, který mi poslal dr. Hugh Simpson z Glasgowa do Reykjavíku. Dr. Simpson přišel napříč Grónskem v létě 1965. Zmrzly nám však baterie a z aparátu jsme neměli žádný užitek. Kromě toho jsme měli ještě dobrý rádiový přístroj, jehož pomocí jsme měli udržovat denní spojení s naší podpůrnou skupinou v Angmagessaliku, kterou tvořili jeden novinář a jeden fotograf. Rádio však nevydalo ze sebe za celou cestu ani hlásku.

Všechny tři přístroje jsme nechali jakožto naprosto zbytečné na one meteorologické stanici ve vzdálenosti 470 km cesty, k níž jsme se navigačně dostali výhradně pomocí malého kompasu. A s tímž kompasem jsme pokračovali v cestě k západnímu pobřeží, i když nakonec poněkud severněji, než jsme počítali. Jednoduchým a pedantickým lpěním na kursu 328 stupňů propracovali jsme se až na stanici DYE 2. Dobrou pomoc nám tu jednoho dne poskytla jedna vyvýšenina, která nám ukázala, že stanice leží trochu jižněji od našeho kursu. Jednoho dne jsme se domnívali, že vidíme nad obzorem tancovat vrtulník. To, co jsme viděli, byla vyvýšenina vzdálená 70 km.

NEHODY, NEMOCI, DIVOKÁ ZVÍŘATA

Dr. Varonen s sebou vzal obsažnou lékárníčku. Tvrdil, že může na ledu odstranit i slepé střevo. Byli jsme rádi, že nám nemusel dokazovat svoji lékařskou způsobilost jiným způsobem, než že nám každý večer rozdělil vitamínové tabletky a jednu tabletku proti svalovým křečím. Za celou cestu jsme neměli žádné omrzliny, žádnou infekci. Erik Pihkala utrpěl úraz, když na něj spadly 200 kg těžké sáně. Stalo se to při sestupování na západní pobřeží. Trochu si pohmoždil záda. Měl z toho několik krevních podlitin, ale tím jsme se

nemohli příliš zabývat. Poslední noc na ledovci jsem si zranil vazivo v koleni, když jsem upadl na uvolněném ledovém kusu. Nebylo to však nic vážného, ale pochod se tím zdržel.

Nepotkali jsme cestou žádná divoká zvířata než naše vlastní psy. Byli jsme připraveni na to, že na západním pobřeží narazíme na poměrně divoký, volně žijící druh skotu, který se tam vyskytuje. Proto jsme nikdy neodložili naši jedinou zbraň.

ÚČASTNÍCI

Iniciátorem výpravy byl prodáváč Erik Pihkala z Helsinborgu, 49 let, starý zkušený sportovec a horský lyžař. Měl na starosti největší část příprav, především zajištění výstroje. Jeho osobní angažovanost pro věc je hodna nejvyššího uznání. Během těch dvou let, po které trvaly přípravy, stal se dokonalým znalcem polární výstroje.

Jako druhého muže jsme měli chirurga z města Kuopio, dr. Eero Varonena, 44 let. To nebyl vlastně sportovec, ale velmi zkušený lovec a nadšenec pohybu na čerstvém vzduchu. Byl samozřejmě velkým přínosem. Nikdo z nás nebyl tak zručný jako on při kuchání a dělení zastřelených psů na kousky o váze 400 gramů. Nikdo nebyl tak rychlý jako on při sešívání stanu, když nám ho vítr roztrhl. Jiné použití pro své lékařské vědomosti však neměl.

Třetím mužem byl dobrý přítel dr. Varonena a jeho lovecký kamarád, stavitel Viljo Haapala, 50 let. Býval aktivním sportovcem: začínal jako rybář a lovec tuleňů v Botnickém zálivu. Jeho dobré praktické zaměření a jeho realistické nazírání na všechno a zejména na náš lyžařský pochod byly pro nás velkým přínosem.

Čtvrtým mužem byl můj syn Petr, studující práv a trochu mladší než já. Je mu 24 let a mě je 54, byl jsem tedy nestorem výpravy. Petr byl jediný z nás všech, který neměl za sebou několikaletou válečnou zkušenost se všemi útrapami a potížemi. Naproti tomu měl však velmi dobrou tělesnou kondici, i když nebyl špičkovým sportovcem. V zimě 1966 jel na lyžích napříč Botnickým zálivem z Vasy do Švédska, byl přítom na cestě překvapen severskou sněhovou bouří o rychlosti větru 12–20 metrů za vteřinu, právě když byl uprostřed zamrzlého moře. Myslí, že dosáhl dobrého výkonu, když se mu samotnému podařilo dorazit na švédský břeh.

Dokončení v příštím čísle

ve Švédsku

Jak již proběhla tiskem zpráva, převzala švédská firma Edsbyperken (Edsby) také firmu AB Splittekn in Ornsköldsaviku. Tím se vtělily do Edsbyperken celkem čtyři švédské továrny na lyže. Výrobní kapacita však stále ještě není dostatečná, a tak se v současné době staví vysoce moderní lyžařská továrna v Edsby. S výkopem se začalo 21. listopadu m. r. Dosud vychází ročně z Edsbyperken více než 100 000 párů lyží značky »Skimaster«; po dohovění nové továrny, kde bude dalekosáhlá automatizace, se získají další výrobní kapacity, které umožní dodávky do dalších odbytišť, neboť dosud se

nemohla krýt stále stoupající poptávka z různých zemí.

Výrobní program AB Edsbyperken zahrnuje kancelářský a obývací nábytek, ale také lyže. Nová továrna má být krokem k zahájení velkovýroby, neboť nový výrobní komplex bude skýtat po dohovění 40 000 čtverečních metrů pracovní plochy, a žádná část tohoto velkoproduku nebude starší než tři roky. Návazně na továrnu na nábytek, která vznikla před dvěma lety, vzniká v současné době nová moderní hala na výrobu lyží. Pod střechou o velikosti 16 000 čtverečních metrů vznikne pracovní plocha o rozměrech 11 000 čtverečních metrů. Strojní zařízení bude obsahovat nejnovější agregáty a mnoho automatických strojů. Uplatní se pochopitelně nejnovější po-

znatky, jakož i dlouholeté zkušenosti, a pomocí programově řízených strojů a vysoké racionalizace budou ulehčeny a podstatně zkráceny četné pracovní postupy. Racionalizace se ve značné míře dotkne i výroby nábytku.

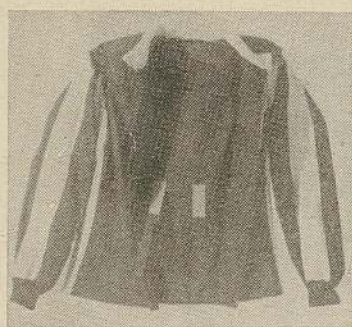
Počet pracovních postupů, který u normálních lyží dosud činil 103 operací, má být v nové továrně snížen na 75. Pásová výroba, poslední stroje na nanášení laku, ošetření horní plochy infračervenými paprsky, to vše má být velkým krokem k dosažení racionální výroby lyží.

Nová továrna na výrobu lyží firmy Edsbyperken bude 168 metrů dlouhá a má být dokončena v rekordním čase. Počítá se dokonce s tím, že pro voz bude v továrně zahájen již pro celozávodní dovolené.

LYŽAŘSKÁ SVATBA Juniorská přebornice v běhu na lyžích 1967 Mirka Košťálová a Jiří Šimůnek, absolvent FTVS, oba závodníci vítězného prvotřídního družstva běžců JISKRY MŠENO, uzavřeli sňatek. Při odchodu z jablonecké radnice musili projít lesem lyžařských holí. Z levé strany ji drží Lenka Weishäutlová a Luboš Háček, dorostenecký vítěz II. ČSSR v běhu na lyžích. Přátel a známých, kteří oběma novomanželům přišli blahopřát, bylo skutečně hodně.

Foto: Frant. Háček

Trenérská rada sjezdových disciplín upozorňuje všechny závodníky sjezdaře na možnost zakoupení speciálních závodních větrovek (šusbundy). Vyrábí je Účelové zařízení Spartaku ZJS podle francouzského vzoru. Větrovka je vyrobena ze silonového materiálu s lastexovými úplety; ramena a bedra jsou vycpány syntetickou pěnovou gumou. Těmito větrovkami bude vybaveno čs. olympijské družstvo sjezdařů.

Objednávky mohou zaslat jednotlivci i kolektivy na adresu: Horolezecká prodejna, Brno, Pánská 8. V objednávce uveďte tyto osobní míry: výška postavy, šíře ramen, objem hrudi, objem boků, délka rukávu a zároveň i požadovanou barvu. Výroba bude dodávat větrovky v pořadí, v jakém dostane objednávky. Plánovaná cena větrovky 350 Kčs.

Naše žebříčky

JUNIOŘI

	Body	Součet	Průměr
1. Kučera Tomáš (J. Harrachov)	2. 494,38 3. 475,37	969,75	484,88
2. Rýgl Ladislav (Slavia Praha)	1. 472,64 3. 468,04	940,68	470,30
3. Foltman Libor (Lok. Trutnov)	2. 435,35 3. 475,66	911,01	455,51
4. Rázl Ant. (Dukla Liberec)	2. 426,68 3. 416,33	843,01	421,51
5. Doležal Jiří (Jiskra Mšeno)	2. 334,13 3. 369,10	703,23	351,62
6. Vojtěch Josef (Dukla Liberec)	2. 303,29 3. 386,36	689,65	344,83

Hodnocené závody: 1. Harrachov, 2. Zimní slavnosti Tanvald, 3. mistrovství ČSSR.

DOROSTENCI MLADŠÍ — ZÁVOD SDRUŽENÝ

	Body
1. Rázl Vlad. (Jiskra Harrachov)	478,72
2. Buchta Jaroslav (Sokol Nové Město)	471,60
3. Bartošek J. (TJ Rožnov)	453,20
4. Kučera Jindřich (Sl. Jilemnice)	409,50
5. Cílek Jiří (Jiskra Semily)	401,12
6. Pavlíček Zdeněk (TJ Rožnov)	395,30
7. Pavlíček Petr (Baník Osek)	383,21
8. Kožený Olaf (Jiskra Mšeno)	368,50
9. Trčka Jan (TJ Rožnov)	357,37
10. Kühne G. (Baník Žacléř)	357,27
11. Kubíček Mir. (Tatran Písařov)	343,23
12. Štípl Pavel (Sokol Nové Město)	339,52
13. Korbář Mir. (Sokol Nové Město)	339,50
14. Lepka Jozef (B. Bystrica)	338,57
15. Maier Jiří (Sokol Studnice)	338,40
16. Suk Jiří (Lokomotiva Trutnov)	320,95
17. Cernota J. (TJ Rožnov)	308,07
18. Králíček Václav (Tatran Kraslice)	303,97
19. Smolík Mil. (Baník Osek)	279,93
20. Stražil Miloš (Sp. Police)	265,98
21. Smolucha Ant. (TJ Jáchymov)	241,40
22. Král Miloš (Sp. Police)	229,67

Vzhledem k tomu, že byl jeden kvalifikační závod — Přebor ČSSR — sestaveno podle výsledku tohoto závodu.

DOROSTENCI STARŠÍ — ZÁVOD SDRUŽENÝ

	Body
1. Zenker Frant. (RZ Abertamy)	486,02
2. Košík Karel (Baník Osek)	431,60
3. Zuffa Martin (RH Banská Bystrica)	430,60
4. Hrstka Mirko (TJ Rožnov)	417,09
5. Zeman František (Jiskra Semily)	412,63
6. Hnyk Vlad. (Jiskra Harrachov)	403,68
7. Kremel Mir. (TJ Rožnov)	400,60
8. Svoboda Václav (TJ Jáchymov)	396,46
9. Štřelec František (Jiskra Harrachov)	388,56
10. Slank Petr (RH Banská Bystrica)	370,48
11. Kubík Pavel (Sokol Nové Město)	332,11
12. Pohl František (Sp. Police)	316,45
13. Hejkl Jan (Lokomotiva Trutnov)	303,10
14. Jenka Oldřich (Sp. Police)	290,22

Vzhledem k tomu, že byl jeden kvalifikační závod — Přebor ČSSR — sestaveno podle výsledku tohoto závodu.

DOROSTENCI STARŠÍ — SKOK

Hodnocené závody: 1. přebor dorostu ČSSR. 2. klasif. závod Špindl. Mlýn

Poř. Jméno závodníka/Oddíl	Body 1. záv.	Body 2. záv.	Součet	Průměr
1. Srb František (J. Mšeno)	177,40	149,30	326,70	163,35
2. Balcar Jindř. (Sl. Šp. Mlýn)	176,80	144,80	321,60	160,80
3. Hnyk Vlad. (J. Harrachov)	159,60	160,70	320,30	160,15
4. Matoušek M. (TJ Desná)	174,10	132,70	306,80	153,40
5. Střelec Frant. (J. Harrachov)	170,90	125,20	296,10	148,05
6. Heisler Petr (B. Žacléř)	151,20	119,70	270,90	135,45
7. Pleštil Václav (Ještěd Liberec)	110,70	135,20	245,90	122,95
8. Zeman František (J. Semlly)	87,70	100,70	188,40	94,20
9. Dibelka Jiří (Lok. Trutnov)	86,30	86,20	172,50	86,25
10. Červený Jar. (Ještěd Liberec)	88,00	75,20	163,20	81,60

DOROSTENCI MLADŠÍ — SKOK

Hodnocené závody: 1. přebor dorostu ČSSR. 2. klasif. závod Špindl. Mlýn

1. Cink Jiří (J. Semlly)	139,40	128,20	267,60	133,80
2. Rázl Vlad. (J. Harrachov)	138,40	111,20	249,60	124,80
3. Suk Jiří (Lok. Trutnov)	141,30	101,20	242,50	121,25
4. Kožený Olaf (J. Mšeno)	97,20	66,20	163,20	81,70
nezařazení (jen 1 závod)				
Petrák Jaroslav (TOFA Jiřetín)	155,10			123,12
Soldát Milan (TJ Desná)	156,90			123,12
Bartoš Jindř. (TJ Rožnov)	136,00			123,12
Klein Ant. (TJ Desná)	133,30			123,12
Macola Petr (B. Žacléř)	122,60			123,12
Soudil Josef (J. Tanvald)	106,60			

ZASTAVTE LAVINU!

S obavami vzhlíží německý a švýcarský odborný obchod sportovními potřebami k hlubokému poklesu cen lyží v Rakousku, který nastal koncem uplynulé sezóny. V mnoha městech se beze všeho povolovaly slevy 10—20 % a někteří outsideři dokonce i 50 %! Příčinou je to, že rakouští výrobci lyží v posledních letech neustále rozšiřují svá odbytiště a dodávají kdekomu. Výrobci však musí uvážit možné následky v sousedních zemích, hlavně v Německu a ve Švýcarsku. Je jisté, že tamní spotřebitel se brzy dozví o obrovských cenových rozdílech v zemi výrobní, a to bude mít pochopitelně vliv na pokles prodeje lyží doma.

Svaz obchodníků sportovními potřebami v Německu se proto obrací na výrobce lyží v Rakousku s prosbou, aby zrevidovali svoji cenovou a odbytovou politiku, chtějí-li i nadále vyvážet do sousedních zemí.

Zemřel

prof. R. Straumann

Měsíc před svými 75. narozeninami zemřel v úterý ve Waldenburgu ve Švýcarsku čestný člen Mezinárodní lyžařské federace (FIS) prof. dr. ing. Reinhard Straumann.

Vedle své vědecké práce a činnosti ve švýcarském hodinářském průmyslu pracoval plně ve prospěch švýcarského a světového skoku na lyžích. V roce 1926 uveřejnil např. výsledky svých pokusů v umělém větrném kanálu a dal tak podklad pro aerodynamický styl skoku na lyžích. O rok později stanovil normy pro konstrukci skokanských můstek, které byly od roku 1932 přijaty FIS za oficiální. Profesor Straumann byl též autorem nového měření skoku na lyžích (tzv. Straumannova metoda), které bylo používáno od roku 1947 až do letošního roku ve všech oficiálních závodech FIS.

Jeptišky lyžařkami

Patnáct karmelitských řádových sester z různých klášterů v Německu, Rakousku a Švýcarsku se nedávno zúčastnilo v Obertauernu lyžařského kurzu. Složily zkoušky, které je opravňují k vyučování jízdy na lyžích. Sestry vyučují tělocviku na různých řádových školách.

★

FISCHER — SKI — CLUB

sdužuje majitele lyží zn. FISCHER. Tento klub se zřejmým účelem je dobrým obchodním tahem firmy Fischer, Ried v Rakousku. Byl založen počátkem tohoto roku, ale nicméně už sdužuje 2000 členů.

Klub uspořádal pro své členy setkání v rakouských Alpách, a to v polovině dubna t. r. Setkání trvalo jeden týden a účastníci měli k dispozici i trenéry. O účastníky, kteří přijeli z několika zemí, bylo dobře postaráno i po společenské stránce. (AH)

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 55 29. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,— Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

ROČNÍK 53
ČÍSLO 8

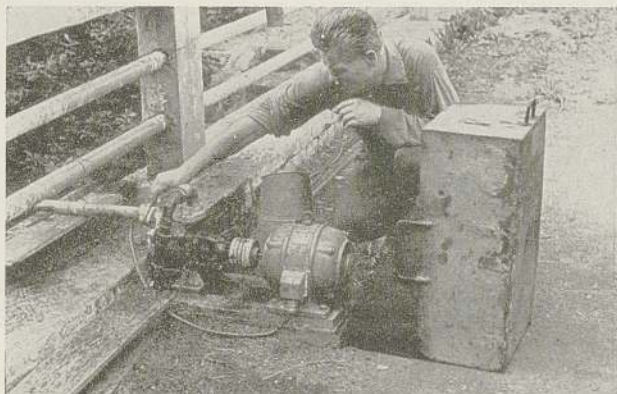
A-20*71613

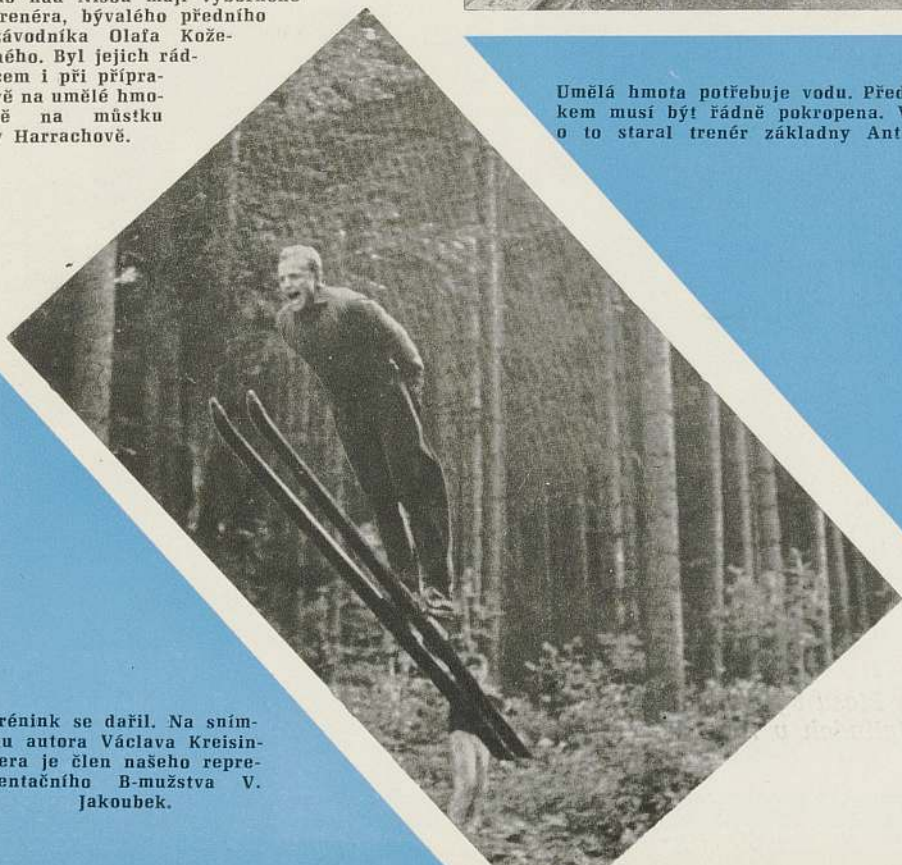
Mladí skokani našeho nejúspěšnějšího oddílu I. běžecké ligy Jiskry Mšeno nad Nisou mají výborného trenéra, bývalého předního závodníka Olafa Koženého. Byl jejich rádce i při přípravě na umělé hmotě na můstku v Harrachově.

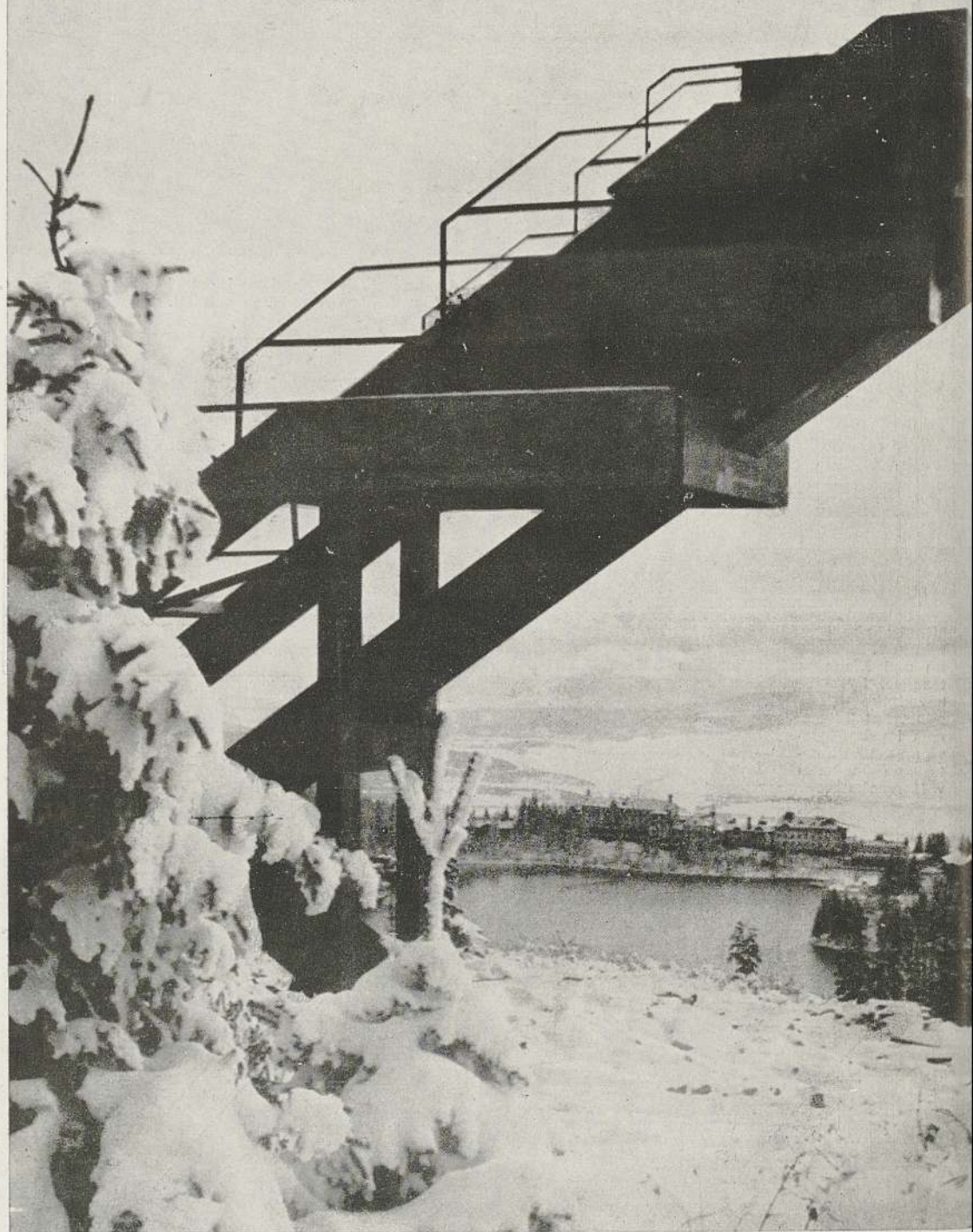
Stejně jako na sníh je třeba i na hmotu řádně namazat lyže, má-li se skok podařit.

Umělá hmotá potřebuje vodu. Před každým tréninkem musí být řádně pokropena. V Harrachově se o to staral trenér základny Antonín Lenemayer.

Trénink se dařil. Na snímku autora Václava Kreisingera je člen našeho reprezentačního B-mužstva V. Jakoubek.

Na Štrbském Plesu vyrostlo jedno z prvních zařízení pro mistrovství světa v klasických disciplínách v roce 1970 — můstek P 70. Foto Vladimír Košťál

*Jedlička
J 21*

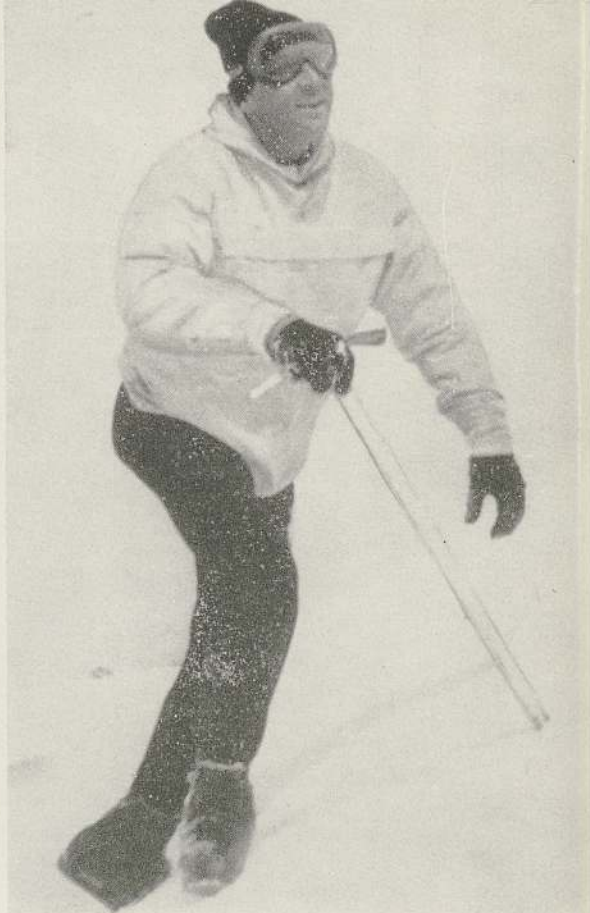
lyžařství

ROČNÍK 53 • LISTOPAD 1967 • Kčs 2,— 9

Igor Houdek při instruktáži sondáže sněhových vrstev

Profesor Filipic

Několik fotografií z dosud prováděného vysokohorského lyžařského výcviku při doškolení cvičitelů I. tř. z roku 1966 a 67 na Chópku, který vedl člen MK ZL ústřední lyžařské sekce Igor Houdek a přizvaný expert z Rakouska, profesor Filipic. Výcvik probíhal v oblasti Děřeše. Článek přinášíme na str. 144 a další snímky na 3. str. obálky.

Trojice na laně je připravena ke sjíždění

Už to zase brzo začne...

K snímku Josefa Matyska na titulní straně

ČISTÉ PŘÁTELSTVÍ

Pracující SSSR a s nimi všichni pokrokoví lidé celého světa vzpomínají 50. výročí Velké říjnové socialistické revoluce. Za tuto dobu dosáhl lid této země velkých výsledků ve všech oblastech života.

Nedílnou součástí vysoké kultury sovětského života je i sport. Milióny diváků sledují se zaujetím přátelské či mistrovské boje

sportovců s domácími či zahraničními soupeři v hledišti sportovišť, u rozhlasových přijímačů nebo u televizních obrazovek. Sport ovlivňuje značně každodenní život širokých mas aktivních sportovců i jejich obdivovatelů. Čím dál tím více přispívá sport k všestrannému rozvoji sovětského lidu. Je poutavou zábavou, výbornou rekreací a poučením. Stal se masovou záležitostí.

Sovětská reprezentantka v roce 1963. Tehdy zlomil náš Pepík Matoušů svoje poslední lyže. Koba mu bez váhání nabídl svoje rezervní — úplně nové — se slovy: »Až budeš mít jiné, tak mi je můžeš vrátit!« Tento čin jen dokumentuje to správné, čisté přátelství a upřímný poměr mezi našimi a sovětskými skokany.

Vzpomínám si také, jak srdečně gratulovali všichni skokani SSSR i trenér Boris Nikolajev Jiřímu Raškovi po jeho pěkném umístění na mistrovství světa 1966 v Oslo. Velmi oblíben je mezi našimi skokany Petr Kovalenko. Je to mladý nadějný závodník SSSR, překypující optimismem a veselostí. Jeho vtipy i při těch nejtěžších podmínkách rozveselí vždy, často ustarané tváře soupeřů. A tak bych mohl jmenovat jednoho sovětského lyžaře za druhým. Naši skokani jsou se sovětskými závodníky velmi dobrými přáteli — tvoří jednu rodinu.

Naši lyžaři se začali setkávat se sovětskými závodníky na mezinárodních závodech v SSSR, doma i jinde v zahraničí hlavně až po druhé světové válce. Dnes mají mezi nimi již mnoho dobrých kamarádů. Skokani jsou známí svou veselostí a dobrou přátelskou povahou. Kdo by například ze skokanů nebo lyžařských nadšenců neznal sympatického skokana z Bakuriani Kobu Čakadze. Je to jedna z nejvěstších postav skokanského sportu SSSR po druhé světové válce. Malý postavou, ale velký výkonem. Umí se svým veselým, dobromyslným a přítom skromným vystupováním získat přízeň nejenom všech soupeřů, ale i všech diváků.

Vzpomínám si na zájezd do Fin-

Soupeři ve skoku na lyžích, jinak dobří přátelé, mistři sportu K. Čakadze a J. Matouš.

ská v roce 1963. Tehdy zlomil náš Pepík Matoušů svoje poslední lyže. Koba mu bez váhání nabídl svoje rezervní — úplně nové — se slovy: »Až budeš mít jiné, tak mi je můžeš vrátit!« Tento čin jen dokumentuje to správné, čisté přátelství a upřímný poměr mezi našimi a sovětskými skokany.

Vzpomínám si také, jak srdečně gratulovali všichni skokani SSSR i trenér Boris Nikolajev Jiřímu Raškovi po jeho pěkném umístění na mistrovství světa 1966 v Oslo.

Velmi oblíben je mezi našimi skokany Petr Kovalenko. Je to mladý nadějný závodník SSSR, překypující optimismem a veselostí. Jeho vtipy i při těch nejtěžších podmínkách rozveselí vždy, často ustarané tváře soupeřů. A tak bych mohl jmenovat jednoho sovětského lyžaře za druhým. Naši skokani jsou se sovětskými závodníky velmi dobrými přáteli — tvoří jednu rodinu.

Stejně je tomu i mezi trenéry skoku na lyžích. Velmi často se stýkám s trenérem sborné komandy skokanů SSSR Borisem Nikolajevem. Známe se již pěknou řádku let. Nejpre jsme spolu soutěžili jako aktivní závodníci, nyní vedeme oba trenérsky reprezentační družstva. Přátelství a spolupráce prospívají výkonům obou družstev.

Těším se již se všemi členy našeho reprezentačního družstva skokanů na nastávající sezónu, kdy se zase setkáme s našimi sovětskými přáteli na mnoha významných mezinárodních soutěžích, a hlavně pak v bojích o olympijské medaile na zimních olympijských hrách v Grenoblu. Do nastávajících bojů přejeme skokanům SSSR u příležitosti jejich velkého dne, který je i naším velkým svátkem, ze srdce mnoho úspěchů.

ZDENEK REMSA, mistr sportu, trenér reprezentačního družstva skoku na lyžích.

Příčiny chyb v lyžování

INŽ. MIROSLAV CHLOUBA

Rozpoznávání chyb při nácviku techniky lyžování je jednou z nejpodstatnějších činností cvičitele při výuce. Při nácviku prvků či cviků se objevuje více chyb než správného provedení pohybového průběhu. Odstraňování chyb v samém zárodku chápání a osvojování si pohybového návyku je pro další zdárný průběh výuky nesmírně důležité a poskytuje obraz o větších či menších schopnostech a zkušenostech cvičitele.

Smyslem tohoto příspěvku je ujasnění si příčin vzniku chyb a toho, jak se tyto chyby projevují v technice provedení některých cviků. Známe-li příčinu chyby, můžeme ji snadno odstranit.

V podstatě není příčin chyb mnoho. Jejich kombinací a překrýváním se však jejich počet rozrůstá. Chceme-li záležitost zjednodušit, jmenujme základní příčiny:

1. Špatné přenášení zatížení, tj. váhy těla lyžaře z jedné lyže na druhou a dopředu a dozadu,
2. Špatné vedení lyží, tj. jejich poloha k podložce (sněhu),
3. Špatné postavení lyží vzhledem k sobě,
4. Špatné postavení těla,
5. strnutí a ztvrdnutí těla,
6. chyby na výbroji.

1. Špatné přenášení zatížení např. u chůze má za následek zmenšení zatížení stojné lyže, zmenšení tření lyží o sníh a tudíž nemožnost přenesení váhy těla dopředu. Lyže kloužou. Totéž se objeví ve výraznější formě při výstupu chůzí, kde to má za následek sjezd pozpátku a ev. pád nazad. Při odšlapování a bruslení má špatné přenášení váhy těla z lyže na lyži katastrofální následky v nepřijemném pádu mezi rozjždějíci se špičky lyží. Při šikmém sjezdu větší zatížení vyšší lyže má za následek brzkou únavu vyšší končetiny, hlavně pak jejího hlezenného kloubu, labilní rovnováhu a nezajištění bezpečného sjezdu. V obloucích v pluhu a přivrátých sjezdech špatné přenesení váhy těla znemožní úspěšné provedení cviku, který vychází právě z přenesení váhy těla na přivrácenou lyži, nebo lépe proti přivrácené lyži. Při srovnání smyku zatížení vnitřní lyže znamená totéž, co bylo řečeno u sjezdu šikmo. Nebezpečné je i rychlé naklánění dovnitř oblouku, dokud lyže nejsou ještě ve smyku. Velmi nebezpečné je i rychlé přenesení váhy těla při obloucích všeho druhu v hlubokém sněhu, protože převážně zatížená lyže klesá hluboko pod sníh a je ve smyku neovladatelná. Vedle těchto příkladů je třeba uvést nesprávné přenášení zatížení dopředu a dozadu. Bez předklonu, tj. přenesení zatížení dopředu, nelze nasadit úspěšně srovný smyk od svahu. Naopak setrvávání v tomto předklonu v dalším průběhu smyku způsobuje jeho přetáčení. Nesprávná a pozdní regulace předklonu a záklonu při přejezdech muld, změn sklonů svahu nebo vjezdy do sněhů různé kvality a tudíž i jinak rychlého sklu-zu mají za následky velmi nepřijemné pády.

2. Špatným vedením lyží rozumějme špatnou polohu lyží vzhledem k podložce, tj. sněhu. Správná či nesprávná poloha lyže je dána správným či

nesprávným sklonem bérce k podložce. Nesprávná je taková poloha bérce, při které je přespříliš namáhán jeden kloub dolní končetiny, např. kloub hlezenný. Toto postavení dolní končetiny neumožňuje přenášení totálních pohybů lyžaře na lyži nebo lyže. Konkrétní případ je např. při kolmém postavení bérce a lyží, ať už při sjezdu po spádnicí či šikmo. Při tomto postoji nedochází k fixování hlezenného kloubu a tudíž nemůže dojít ani k přenosu totálních pohybů lyžaře na lyže s ohledem na slabé svalstvo tohoto kloubu. V tom případě, když bérec je nakloněn vpřed, je hlezenný kloub fixován, lyže jsou vedeny po sněhu v takovém příčném sklonu, jaký jim určuje příčný sklon bérce. Regulování tohoto úhlu se provádí velkým pohybem, tj. příčným pohybem kolen, takže dávkování může být velmi přesné. Jsou zapojeny silné svalové skupiny a dochází k přenesení totálních pohybů lyžaře na lyže. Za správné postavení bérce při sjiždění a otáčení je třeba považovat jeho nachýlení vpřed a regulaci polohy lyžaře k podložce příčným pohybem kolena nebo kolen. Toto je pak evidentní u sjezdu šikmo, sesouvání, smyků, oblouků v pluhu i přivrátých, při odrazu při odšlapování či bruslení atd., kde nesprávná poloha bérce, tj. kolmá k lyži, neumožňuje správné provedení cviku.

3. Za špatné postavení lyží navzájem k sobě je třeba považovat jejich postavení příliš daleko od sebe. Toto postavení dolních končetin bere možnost pohybu v kyčelním kloubu, tj. možnosti oprav a celkovou pružnost. Stejně i opak, tj. lyže a tudíž i nohy příliš blízko u sebe omezují pohyblivost v kyčelním kloubu. Toto je ovšem menší zlo, obzvláště u srovných smyků dobrých jezdců není napnutí příslušných svalů, které drží dolní končetiny u sebe, tak značné s ohledem na zvládnutí pohybu. Je třeba hledat takové postavení lyží, které dovoluje pohyblivost příslušných kloubů a přitom aby tělo a lyže tvořily jeden celek, schopný přenášet totální pohyby. Postavení lyží daleko od sebe a v malém přivrátu je nesprávné, přivráté postavení, obzvláště kombinuje-li se s předsouváním vnější lyže. Stejně i předsunutí nižší lyže při sjezdu šikmo a obdobně předsunutí vnější lyže ve smyku je příčinou nesprávného vedení lyží, které vychází z nesprávného postavení lyží vzhledem k sobě.

4. Špatné postavení těla je takové postavení, při kterém lyžař není schopen provádět potřebné pohyby pro ovládnutí lyží. Je to především ono známé zlomení v kyčlích u začátečníků, které má za následek úplné znemožnění všech pohybů a vede spolehlivě k pádu. Nedovoluje ohýbat dolní končetiny, které jsou napnuté, stejně i pohyby trupu jsou znemožněny předkloněnou polohou trupu, který je v této poloze držen napnutým svalstvem bederním. Toto zlomení nedovoluje provádět korektury ohýbáním dolních končetin, nedovoluje ani volné (pérovací) pohyby. Obdobu lze spatřovat v menší míře i u vyspělejších jezdců, a sice v tom, že přílišný a brzo s ohledem na technickou vyspělost používaný předklon trupu vede ke kolmému postavení bérce k lyži. Tím je vyřazen hlezenný kloub ze své funkce k neprospechu ohýbání dolní končetiny a tím vyrovnávání nerovnosti funkcí všech kloubů a na druhé straně dochází ke špatnému vedení lyží po sněhu, jak bylo osvětleno dříve. Velmi nepřiznivě působí předčasný předklon trupu na volnost dolních končetin pro otáčení, neboť svalstvo, které musí napnutím držet předkloněný trup, tomuto otáčení brání. Tím vzniká jedna z podstatných chyb, která má příčinu ve špatném postavení těla, je-li toto postavení používáno dříve, než se lyžař dostal do takové technické úrovně, kdy si toto postavení s ohledem na přesné rozlišování jemných pohybů může dovolit.

5. Ztrnutí a ztvrdnutí celého těla při lyžování,

obzvláště pak při delších sjezdech, je jednou z velmi závažných příčin chyb, které mají za následek okřivlé a nebezpečné pády. K tomuto ztrnutí a ztvrdnutí těla dochází při přílišném zatěžování organismu při větším fyzickém výkonu, než na který je lyžař fyzicky a technicky připraven. Nezvládnutý pohyb má za následek unavení svalstva, neboť lyžař ještě nedokáže práci svalu střídat s jeho uvolněním a kromě toho nasazuje více svalových skupin, než kolik je pro provedení pohybu nutno. Tím se při delším zatížení objevují bolesti, ztrnutí a ztvrdnutí svalstva a nemožnost činnosti se všemi důsledky. Lyžař je vystaven nebezpečí pádu, kterému se brání dalším ztvrdnutím. Při pádu v takovém případě je daleko větší nebezpečí úrazu, než když lyžař upadne uvolněn. Za příčinu chyb tohoto charakteru je nutno považovat i nedostatek elasticity při pohybu. Tato příčina je nejenom fyzickou, ale hlavně duševní záležitostí. Lyžař má strach před klouzavým pohybem lyží a strach ze svahu. Brání se podvědomě ztvrdnutím těla, tím se unaví a vystavuje se nebezpečí pádu. Je proto třeba do výcviku zařazovat taková cvičení a hlavně hry, které odvádějí vědomí jinam a tím i strach a cílevědomě se zaměřit na uvolňování.

Do této skupiny příčin chyb je třeba zařadit i nepohyblivost kloubů. Ta může být způsobena následkem úrazu nebo nevhodnou stavbou lyžařské obuvi. Toto se týká hlezenního kloubu, jehož správná funkce je pro lyžování velmi důležitá.

Nevhodnou stavbu lyžařské obuvi můžeme řadit do poslední skupiny příčin chyb, a to:

6. Chyby na náradí. Těchto chyb je celá řada, více či méně podstatných. Je to především nesprávná tvrdost a vypnutí lyží. Víme jistě všichni, že tvrdá lyže s velkým vypnutím je pro lyžování zcela nevhodná, obzvláště pak v hlubokém sněhu nebo na boulované trati. Veškerá snaha lyžařova je marná. Lyže se špičkou ohnutou příliš na krátko je nevhodná pro lyžování v hlubším sněhu, protože nevyjždí na povrch a hrne před sebou sněh. Zkroucená lyže nevede, otáčení na ní je snadné obvykle jen na jednu stranu. Špatně umístěné vázání nám nesmírně tíží, ne-li znemožní, nácvik správné techniky jízdy, obzvláště pak jízdu v hlubokém sněhu. Křivý nebo špatně umístěný žlábek na lyži způsobuje zmenšení vodivosti lyže a její udržování ve zvoleném směru. Stejně i špatné upevnění boty ve vázání neumožňuje bezprostřední přenášení pohybů lyžaře na lyže a tím znesnadňuje jejich ovládnutí. Závažná je i zcela pochybená stavba a tudíž i funkce lyžařské obuvi, a to ve velmi četných případech. Uvedomíme-li si funkci správné polohy bérce pro vedení a ovládnutí lyží, musíme nutně požadovat od lyžařské obuvi, aby tuto polohu bérce umožňovala a zajišťovala. Je to vhodný pohyb bérce vpřed a fixace pohybu bérce do stran v hlezenním kloubu. Tento pohyb převážná většina lyžařské obuvi nedovoluje, o fixaci ani nemluví. Opak bývá pravdou.

CHRISLER BOUCHT: Na lyžích a saních napříč Grónskem

Dokončení z minulého čísla

Všeobecně mohu o účastnících výpravy říci, že po vědecké stránce jsme byli vesměs laici. Dohromady jsme však představovali docela dobrou partu zdravého lidského rozumu, zdatnou tělesně, s množstvím zkušeností a především spojených intenzivním společným přáním, prorazit jako první finská expedice se cíť napříč Grónskem.

PSI

Mezi účastníky výpravy musíme počítat také psy. Byla to přirozeně určitá odvaha postavit celý provedení akce na psích spřeženích. Když jsme 9. května 1966 přistáli na východním pobřeží Grónska, neměl nikdo z nás ani zdání o tom, jak se má psí spřežení ovládat a jak se má o psy pečovat. Když jsme pak 19. května vyrazili z našeho základního tábora ve výšce 1000 m nad mořem se svými psy, dokázali jsme už, byť ještě hodně špatně, řídit spřežení.

Esquymáci nás před psy varovali. Jsou to více vlci než psi. Zakopne-li člověk a nevstane-li hned, vrhnou se na něho a zakousnou se mu pevně do krku. Totéž se také stane, zpozorují-li psi, že je člověk unaven, a nemá-li u sebe žádnou zbraň. Nikdy jsme se proto nepohybovali bez biče nebo bez lyžařské hole v ruce, dokonce ani tehdy ne, když jsme vykonávali svoji potřebu. Žrali totiž nadsněžen nejen naše výkaly, ale také svoje vlastní, i výkaly jiných psů. Zde bylo těžké konkurovat.

Grónský pes neumí štěkat, jako to dovedou jiní psi. Místo toho vyje jako vlk. Vždy, když jsme měli vyrazit, udělalo všech 30 psů zhruba 10minutový až 15minutový koncert, přišerý vyrval. Říkali jsme proto psům »vůdčství zpěváčci«.

Psi to byli jinak silní a naše troje sáně táhli

dobře. Bez psů bychom určitě těžko přešli napříč Grónskem. Nansen i Simpson táhli sice své saně sami napříč ledovci, určitě to nebyla pro ně vůbec žádná procházka.

Psi, které nám Esquymáci prodali, byli podřadní. Měli jsme jen jedině spřežení o sedmi psech, kteří byli dobří, ostatní byli takoví, že by pro svůj celkově špatný stav byli ještě před létem zastřeleni. Měli jsme jak kulhavé, tak i slepé a staré psy ve své rotě. Esquymáci věděli, že platíme 50 dánských korun za kus a že musíme stůj co stůj koupit 30 kusů. Koupili jsme všechny, které nám nabídli, s výjimkou jedné jediné fenky. Když jí totiž Erik Pihkala obrátil na záda, začal se smát a volal na nás: »Pojďte sem, hoši, tady se můžete kouknout na Anitu Ekbergovou!« Anita by nám určitě věnovala celé spřežení štěnat ještě dřív, než bychom dosáhli nitrozemského ledu.

První, co naši psi udělali, bylo, že sežrali svoje postraňky, a dokonce s velmi dobrým apetitem. Byly přece z kůže, a to pro ně byla lahůdka. Pak jsme však ponořili všechny řemeny do sudu s dehtem, a psi kupodivu dehet neradi. Jinak ale žrali všechno, dokonce sežrali i naše teploměry a bíč doktora Varonena.

VZHŮRU K ZÁKLADNÍMU TÁBORU

Je velmi těžké dostat se nahoru na led. Okrajová pohoří ční jako přísné stráže a zabraňují všem pokusům. Našli jsme si však jedno místo 85 kilometrů od Angmagssaliku, hlavního města východního pobřeží. S 10 esquymáckými spřeženími, to znamená se 100 psy a navíc s našimi 30 psy, jsme odstartovali 17. května na ono místo a dosáhli tohoto prvního cíle 19. května. Byla to únavná práce vytransportovat našich 900 kg až do výšky 1000 metrů. Ideální váha, řekneme spíše — minimální

váha výstroje, byla 650 až 700 kg. Z nerozumu jsme však vzali s sebou navíc ještě 200 kg. To se brzy vymstilo. Po prvním denním pochodu, který byl dlouhý asi 5 km, jsme museli zahodit 150 kg, tedy z každých saní 50 kg. Zůstali za námi naše kožešiny, 10 kg másla, stovky patron a dvě bedny na zbraně, kávovar a jedna pánev na pečení, nože a vidličky a jiné kulturní přídavky.

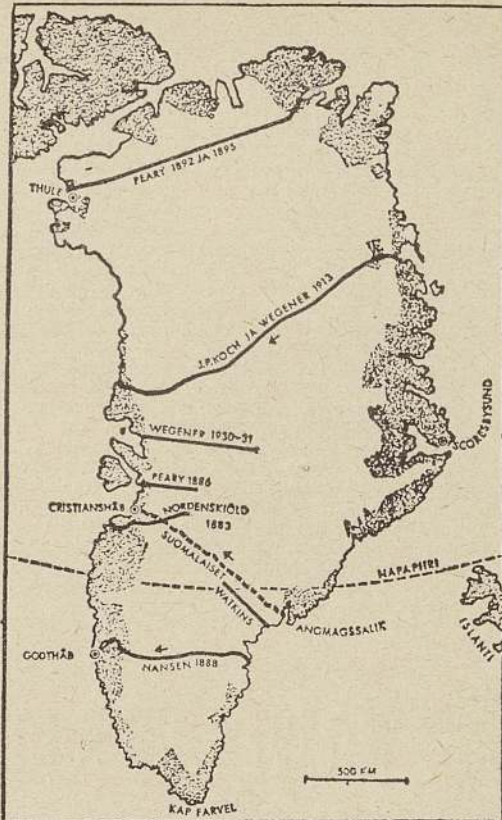
První denní pochody byly obtížné. Nepřivykli jsme psům, kteří neprojevovali sebemenší zájem o dosažení západního pobřeží Grónska. Počasí bylo politováníhodné — mlha a déšť a špatné podmínky pro lyžování. Všechny dny si byly navzájem podobné. Den začínal v 7 nebo v 8 hodin. První muž, který vstal, roztavil sníh ve dvou pánvích. Pak jsme pili ranní kávu a jedli obilninovou kaši. Asi kolem 10. hodiny — po absolvování koncertu «vídeňských zpěváčků» — karavana startovala. Pochodový řád byl jasný.

Jako navigátor jsem jel vpředu na lyžích s kompasem v ruce: 200 až 300 m za mnou jel stavitel Haapala v mé stopě, pak jel dr. Varonen se svým spřežením a konečně jel Petr se svými starými, línými psy. Odstupy nesměly být nikdy tak velké, abychom se navzájem neviděli. Protože jsme skoro vždy jeli ve sněhové vánici, museli jsme převážně udržovat krátké vzdálenosti. Na začátku pochodu, kdy bylo ještě nebezpečí trhlín a puklin, byl jsem připoután lanem k Haapalovým saním a fungoval jsem tedy zároveň jako jedenáctý pes jeho spřežení.

Zhruba kolem druhé hodiny jsme si dělali přestávku na kávu, která trvala hodinu, a pak už kolem šesté až sedmé hodiny navečer odmítali psi táhnout. Obyčejně se pak už také ochladilo na minus 25 až 30 stupňů, takže jsme docela rádi stáveli stan, dali psům žrádlo, vykopali jsme pro ně ve sněhu ochranné sněžné jamky a začali si připravovat večeři. Pak jsme se oblékli na noc a ten, který měl nejzdravější rty, nafoukl vzduch do našich gumových matrací. Jedli jsme jen jeden litr pokrmů bez ohledu na to, co bylo nabízeno, a vlezli jsme do svých spacích pytlů. Každý měl k dispozici asi 60 cm prostoru (na sířku). Teplota ve stanu byla asi poloviční teploty venku. Bylo-li venku minus 40 stupňů, bylo uvnitř minus 20. Když bylo bouřlivé počasí, byl tento rozdíl menší, snad jen o 5 až 10 stupňů. Málokdy bývalo však chladněji než minus 30 stupňů (ve stanu), a spali jsme proto zpravidla dobře. Jedině řídký vzduch ve výši dva až tři tisíce metrů byl pro nás obtížný.

Po 21 dnech jsme přijeli k americké meteorologické stanici, kde jsme nechali jednoho psa a zhruba 100 kg výstroje. Zároveň jsme tím získali dobrý opěrný spolehlivý bod pro další navigaci. Dověděli jsme se také, že léto přišlo o půldruhého měsíce dříve, než se očekávalo. Proto jsme nemohli sestoupit z vnitrozemského ledovce u Christianshaabu, ale museli jsme změnit kurs k polárnímu letišti Søndre Strømsfjord. Mysleli jsme, že už máme před sebou jen 220 kilometrů. K tomu jsme měli ještě dobrého pomocníka ve větru. Mohli jsme použít na saních plachet, podobně jako to udělal svého času Nansen. Tak jsme urazili během 3 dní 45 km. Na 691. km vletl dr. Varonen hlavou do kola, které nám měřilo délku absolvované cesty. To jsme však byli již téměř na západním pobřeží. Jak Varonen, tak i kolo byl poškozen, ale Varonen fungoval nadále, zatímco kolo už ne.

Pak následoval pět dní dlouhý pochod, na který nikdy nezapomeneme. Podle zákonů země nesměli jsme s sebou vzít psy, protože na západě jsou velké oblasti chovu sobů. Museli jsme proto zbývajících 14 psů zastřelit a nechat své poslední sáně na místě. Dále jsme už museli nést veškerou svou výzbroj hrozným ledovým a hornatým terénem sami. Každý z nás měl s sebou jen tolik jídla, kolik považoval pro sebe za nezbytné. Zahodili jsme

Na mapce jsou zakresleny cesty, které byly dosud absolvovány grónským vnitrozemským ledem. Cárková cesta z Angmagssaliku do Christianshaabu ukazuje trasu cesty, kterou Nansen hodlal sledovat v roce 1888, ale od které pak musel upustit pro nepříznivé povětrnostní podmínky. Prorazil na západní pobřeží podstatně jižněji a dostal se tedy do Godthaabu. Finové sledovali trasu cesty, původně plánovanou Nansenem: na západní pobřeží však nemohl v důsledku předčasného příchodu jara sestoupit z ledovce u Christianshaabu, ale byli nuceni postoupit 20 km dále na západ k letišti Søndre Strømsfjord, jihozápadně od Christianshaabu.

bez rozpaků i stan, petrolejový vaříč, těžkou obuv, stejnojmenné kalhoty i lékařskou brašnu. Přesto ale ještě zbývalo na každého z nás 30 kg. Když jsme konečně dva dny před slunovratem dopochodovali posledních 40 km do Søndre Strømsfjordu, nebyli jsme už rozhodně žádnými vzorovými představiteli sportovní mládeže Finska. Po 38 dnech pochodu jsme byli špinaví a zarostlí. Škaredě jsme pochácali a naše oblečení bylo špinavé a roztrhané. Z celé výstroje, která původně vážila 900 kg, nám zbývalo již jen toto: Pihkala měl chlebník s chlebem, máslem a cukrem, Haapala pušku a 15 patron, Varonen filmovou kameru, Petr a já onuce a 15 kousků chleba, 13 kostek cukru a 8 kousků másla.

SIC TRANSIT GLORIA MUNDI!

Arktická výprava byla nádherná a poučná. Ale nikdo z nás by to už podruhé neudělal. Myslíme, že sotva lze v životě projít dvakrát na lyžích se psím spřežením Grónskem.

Hodnocení výsledků kontrolních testů

Kontrolní testy byly zavedeny v lyžařském sportu — snad jako v prvním, již v roce 1954, a to zpočátku pro kontrolu trénovanosti členů státních družstev. Postupně byly zavedeny povinně do lyžařských sportovních škol dorostu (později lyžařských základen) a doporučovány dobrovolným trenérům lyžařských oddílů.

Podnětem k jejich zavedení byla potřeba »určitého ohodnocení« fyzické zdatnosti reprezentantů. Bylo prováděno vzájemným srovnáním jednotlivých výkonů, sečítáním umístění v jednotlivých testech a podobně.

Komplexy testů byly u jednotlivých disciplín různé. Výběr byl proveden s ohledem na požadované tělesné vlastnosti závodníků. Např. u skokanů, kde je žádána především síla, rychlost a obratnost, byly zařazeny silové a rychlostní atletické disciplíny apod., aniž by bylo zkoumáno, jak se odráží výkonnost v těchto testech na výkonnosti v hlavním období. Přesto zavedení testů i v tomto jednoduchém provedení splnilo účel. Umožnilo určitou kontrolu a vedlo ke zvýšení aktivity v tréninkové práci, její kvantitativní i kvality a bylo jistě také nemalým příspěvkem k dobrým výsledkům na OH 1956 v Cortině d'Ampezzo v Itálii.

Bohužel někteří trenéři nepochopili poslání kontrolních testů. Někteří je použili jako obsah přípravy, jiní zase v zájmu »dobrého ohodnocení« jejich kolektivu při srovnávání a zveřejňování výkonnosti, připravovali své závodníky speciálně jen pro dobré výsledky v testech.

Kontrolní testy jsou v současné době ve všech sportech na celém světě nedílnou složkou tréninkového systému. Jejich výběr a ohodnocení je věnována veliká péče. Musí především kontrolní disciplíny měřit ty tělesné vlastnosti závodníka, pro které byly určeny, a dávat tak trenérovi obraz jeho fyzického stavu a předpokladů výkonnosti v závodním období. Dále, aby nebyl obraz zkreslen, je nutné správné vyhodnocení výsledků.

Kontrolní testy budou také v československém lyžařském sportu nadále hlavním ukazatelem trénovanosti a pomocníkem trenérů. Je však třeba jejich prověření ve smyslu předcházejících zásad, jejich platnost mohou prokázat jen přesně prováděná měření u velkého počtu závodníků a srovnávání výsledků testů s výsledky dosaženými v závodech. Práce na řešení tohoto úkolu byly již zahájeny. Jejich těžiště je v ústřed-

ních lyžařských základách, od kterých se očekává vydatná podpora a pomoc. Výsledky a závěry budou vydány po skončení závodního období v roce 1968.

V současné době využíváme pro další řízení tréninku v přípravě a na počátku hlavního období výsledků dosud platných testů. Snažíme se zjistit, jak pokročil rozvoj specifických tělesných vlastností u jednotlivých závodníků. Na tuto otázku mohou dát částečnou odpověď kontrolní testy jen při hlubším zpracování výsledků.

Zpracování výsledků je možno provést především pomocí bodovacích tabulek sestavených na základě zkušeností z dřívějších měření. Podobné tabulky již byly vypracovány členy sjezdové komise pro kontrolní soubor testů sjezdových disciplín. Při různorodých disciplínách, jako obsahuje kontrolní test běžců, je nebezpečí, že některé disciplíny budou nadhodnoceny nebo podhodnoceny. Proto je vhodnější sestavit obdobnou bodovací tabulku až po větším množství měření, kdy budou stanoveny normy pro jednotlivé disciplíny. Norma vyjadřuje průměrný výkon ve zvolené disciplíně u velkého počtu závodníků. Ve 100bodové tabulce pak odpovídá normě výkon oceněný padesáti body.

Abychom mohli i bez tabulek vzájemně hodnotit výkony závodníků stejné kategorie v oddíle nebo v základně, u kterých bylo provedeno měření, a vzájemně srovnávat výkony dosažené při plnění jednotlivých disciplín u jednoho závodníka, je třeba provést u naměřených výsledků samostatné statistické zpracování do bodové stupnice. To umožní číselně vyjádřit výsledek celého testového souboru jednou číselnou hodnotou a vzájemně srovnat výkonnost závodníků.

Pro naše potřeby vyhovuje takzvaná T-stupnice, kde je průměrný výkon ohodnocen 50 body. Výpočet provedeme podle těchto vzorců:

$$T_b = 50 + 10 Z, \quad Z = \frac{x_i - \bar{x}}{s}$$

$$\bar{x} = \frac{(x_1 + x_2 + \dots + x_n)}{n}$$

$$s = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{n}}$$

x_i = naměřený výkon závodníka v disciplíně A.

x = průměrný výkon všech měřených závodníků v disciplíně A.

s = směrodatná odchylka.

n = počet všech měřených závodníků.

Ukažme si použití uvedených vzorců na následujícím příkladě. U souboru sedmi závodníků byly kromě jiných disciplín změřeny shyby a čas běhu na 100 metrů. Jednotliví závodníci dosáhli těchto výkonů:

	Shyby	100 m
Závodník č. 1	18	12,5 vt.
Závodník č. 2	13	13,1 vt.
Závodník č. 3	9	12,0 vt.
Závodník č. 4	15	12,8 vt.
Závodník č. 5	21	13,2 vt.
Závodník č. 6	17	12,3 vt.
Závodník č. 7	11	12,9 vt.

Nejprve si vypočteme průměr výkonu v každé disciplíně. U shybů $\bar{x} =$

$$\frac{18 + 13 + 9 + 15 + 21 + 17 + 11}{7} = \frac{104}{7} = 14,86. \text{ Nyní přistoupíme}$$

přímo k výpočtu směrodatné odchylky s . Předně je třeba vypočítat rozdíly naměřených výkonů jednotlivých závodníků od průměrného výkonu. Tak u závodníka č. 1 činí rozdíl $x_i - \bar{x} = 14,86 - 3,14$. Z výsledků si sestavíme pomocnou tabulku.

TABULKA Č. 1

Odchylky lepší průměru označíme znaménkem +, horší než průměr znaménkem —. Vypočítané odchylky umocníme a bez ohledu na znaménka sečteme. Součet dělíme počtem závodníků a odmocníme. U měřených shybů po dosazení do vzorce dostaneme:

$$s = \sqrt{\frac{104,86}{7}} = 3,87. \text{ Po výpočtu}$$

Z pro každého závodníka již přistoupíme přímo k výpočtu T-bodů. U závodníka č. 1 vypočteme body za jeho výkon dosazením do vzorce $T_b = 50 + 8,11 = 58,11$. Stejně postupujeme i u ostatních závodníků a u dalších disciplín. Výsledky běhu na 100 m, vypočítané podle uvedených vzorců, seřadíme rovněž do pomocné tabulky.

TABULKA Č. 2

Bodyové hodnocení obou disciplín u jednotlivých závodníků je následující:

	Body shyby	Body 100 m	Body celkem
Závodník č. 1	58,11	54,50	112,61
Závodník č. 2	45,19	39,50	84,69
Závodník č. 3	34,86	67,00	101,86
Závodník č. 4	50,40	47,00	97,40
Závodník č. 5	65,86	37,00	102,86
Závodník č. 7	55,53	59,50	115,03
Závodník č. 8	40,03	44,50	84,53

V použitém případě ukazují konečné výsledky na lepší než průměrnou výkonnost závodníků č. 1, č. 3, č. 5 a č. 6. Zatímco závodníci č. 1 a č. 6 dosáhli této výkonnosti vyrovnanými výkony v obou disciplínách, je tomu opakem u závodníků č. 3 a č. 5, z nichž první zaostává v síle a druhý v rychlosti. Nedostatečný rozvoj síly u závodníka č. 3 je však výraznější než malý rozvoj rychlosti u závodníka č. 5. U tohoto kolektivu závodníků odpovídá výkon 21 shybů přibližně času 12,00 vti. v běhu na 100 m.

Závodníci č. 2, č. 4 a č. 7 nedosahují v celkové výkonnosti potřebného průměru. Závodník č. 4 dosahuje průměrné výkonnosti skupiny jen u shybů, zatímco závodníci č. 2 a č. 7 jsou pod průměrem v obou disciplínách.

U kontrolních testů pro běžecké můžeme pomocí výsledků z rychlostních disciplín a výsledků vytrvalostní disciplíny (100 + 400 m

a 1500 m ženy nebo 3000 m muži) vypočítat takzvaný **index vytrvalosti** I_p . Index vytrvalosti je určitým ukazatelem, který umožňuje stanovit, v jakém poměru je třeba rozvíjet rychlost a vytrvalost v dalším tréninku běžce. Při výpočtu postupujeme takto: Z dosažených časů na 100 m a 400 m vypočítáme průměrný čas na 100 m. Získáme tak ukazatele T_s z rychlostních běhů. Rovněž vypočítáme průměrný čas na 100 m z vytrvalostního běhu 1500 m u žen nebo z 3000 m u mužů. Získáme tak ukazatele T_v z vytrvalostního běhu. Podle konečného vzorce $I_p =$

$$\left(\frac{T_v}{T_s} - 1 \right) \text{ krát } 100 \text{ obdržíme}$$

index vytrvalosti v %. Je tím menší, čím větší je vytrvalost běžce.

Statistické zpracování výsledků umožní objektivní zhodnocení výkonnosti závodníků v přípravném období.

TABULKA Č. 1

Pomocná tabulka pro výpočet \bar{x} , s a T z dosažených výsledků v disciplíně shyby

x_i	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	10 . Z	T	
x_1	18	+ 3,14	9,86	+ 8,11	58,11
x_2	13	- 1,86	3,46	- 4,81	45,19
x_3	9	- 5,86	34,34	- 15,14	34,86
x_4	15	+ 0,14	0,02	+ 0,40	50,40
x_5	21	+ 6,14	37,70	+ 15,86	65,86
x_6	17	+ 2,14	4,58	+ 5,53	55,53
x_7	11	- 3,86	14,90	- 9,97	40,03
	104		104,86		

$\bar{x} = 14,86$ $s = 3,87$

TABULKA Č. 2

Pomocná tabulka pro výpočet \bar{x} , s a T z dosažených výsledků v disciplíně běh na 100 m

x_i	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	10 . Z	T	
x_1	12,5	+ 0,18	0,03	+ 4,50	54,50
x_2	13,1	+ 0,42	0,18	+ 10,50	39,50
x_3	12,0	+ 0,68	0,46	+ 17,00	67,00
x_4	12,8	- 0,12	0,01	- 3,00	47,00
x_5	13,2	+ 0,52	0,27	+ 13,00	37,00
x_6	12,3	+ 0,38	1,14	+ 9,50	59,50
x_7	12,9	- 0,22	0,05	- 5,50	44,50
	88,8		1,14		

$\bar{x} = 12,68$ $s = 0,40$

CVIČITEL a výuka mládeže

Lyžařský cvičitel ve své výcvikové praxi musí vyučovat lyžování prakticky od dětí předškolního věku až po starší lidi. Tyto věkové rozdíly přinášejí s sebou pochopitelně různé způsoby a formy výuky. Mládež je zcela něco odlišného od dospělých. Totéž platí pro vyučování.

V čem je třeba spatřovat rozdíly?

1. Při zjednodušeném pohledu na lyžování není se jako první **problém udržování rovnováhy** a jako druhý **otáčení lyží**.

Udržování rovnováhy je snazší, když se na lyžích pohybujeme co nejméně. Pro otáčení je však nutno se na lyžích pohybovat.

Tento základní rozpor určuje rozdíl ve vyučování. Pohybově nenadaný žák se bude proto pohybovat na lyžích méně (mysleno ovšem pro otáčení), pohybově nadaný se bude pohybovat více, protože nemá problémy s udržováním rovnováhy. Jeho pokrok je rychlejší a lepší.

U prvních je konečným cílem zvládnutí oblouků, u druhých jsou pak těžištěm výcviku smyky.

Ale i při výuce oblouků se však vyskytují co do přiměřenosti pohybů rozdíly. Je záhodno, aby změna zatížení lyží byla u mládeže vyučována v dynamické formě, až k přestoupení z lyže na lyži. Je však nebezpečí, že při rázném přestoupení se žák stává na lyži namísto proti lyži, aby jí odsouval ven z oblouku.

2. Ve vyučování mládeže je nutno vyzdvihnout vždy nejpodstatnější pohyby.

U moderní techniky je to **činnost dolních končetin**.

Při ukázce je třeba ji zvýraznit, na postavení ramen nebo na jiné pohyby zvláště neupozorňovat. Ukázka pohybu je hlavním faktorem výkladu, neboť lze těžko pohyb popisovat, což obvykle se děje popisem postavení jdoucích v pohybu za sebou a toto je speciálně mládeži nestravitelné. Jednotlivá ukázka ve výrazné pohybové formě může vést žáka k napodobení rozsáhlejších pohybů. Lepší je řazení pohybů za sebou, čímž žák hledá svou vlastní formu provedení, tzv. »šitou na tělo«. Tato samostatnost v tvoření vlastního pohybového provedení je

v opakovaném pohybu, žák se pohybuje přiměřeně k momentální situaci a ne předepsané ve smyslu ukázky či vysvětlení.

3. Jedním z nejdůležitějších kritérií dobrého a méně dobrého pohybu je míra **rytmu**.

Rytmus musí být vyučován od prvního přivýkání na lyže až po krátké smyky ve formě opakování, tj. řazení cviků za sebou. Mnoho cviků se nedaří při jednotlivém provedení. Například při řazení za sebou je jejich provedení snazší. Jeden pohyb přechází do následujícího a připravuje jej. U smyků tři fáze jednotlivého smyku přecházejí ve dvě fáze smyku vyňatého z řady smyků. Přitom je automaticky požadováno od žáka nasazení např. snožného smyku pohybem vycházejícím z dolních končetin.

Při jednotlivé ukázce si žák učiní obraz předvedeného pohybu. Při řazení cviků za sebou se představa o pohybu opakuje a žák si může udělat optickou představu o podstatě pohy-

bového průběhu, přinejmenším o rytmu. Kromě toho opakování pohybu v řadě za sebou nedovoluje provádět extrémní pohyby z jednotlivé ukázky, redukuje rozsáhlost pohybů na průměr, protože extrémní pohyb nedovoluje správné provedení následujícího cviku.

Je samozřejmé, že vyučování s řazením cviků za sebou je pro učitele namáhavější a vyžaduje zjednodušený a výstižný výklad. Také vysvětlení se musí dít ve velkých pojmech a pohybech a ne v popisu postavení těla. Detail pohybu je silně potlačen.

4. Mládež se učí **rychleji** než dospělí.

Použití výtahů, hlavně malých, tzv. školních, mimořádně zvyšuje hlavně při dobré organizaci, rychlý postup výuky. Jelikož se žák rychle učí, je nutné formu pohybu přezkoušet v rozmanitých situacích, upevnit a konečně automatizovat. Toto upevňování a automatizování pohybu se uskutečňuje nejlépe na upravených tratích, ale i v terénních jízdách. U mlá-

deže pak obzvláště při přechodu od základního výcviku k závodění, tj. při lyžařském tréninku.

Rád bych tímto zhuštěným zpracováním některých názorů na výuku mládeže připomněl našim cvičitelům zásady pro jejich práci při výuce mládeže. I když tento materiál je míněn pro nácvik techniky sjiždění, jeho zásady platí stejně i při nácviku techniky běhu i skoku.

Na první pohled jsou zásady zcela jasné, tak jasné, že se zdá, že není třeba se o nich zmiňovat. Je třeba je však respektovat a hlavně si je uvědomovat a aplikovat v praxi. Vycházejí z pozorování práce cvičitelů s mládeží na sněhu, a nejenom cvičitelů, nejsem přesvědčen o tom, že by tyto zásady byly každého cvičitele vžitě. Proto tento krátký příspěvek, vycházející z přednášky rakouského experta profesora Franze Hoppichera, přednesené na I. mezinárodním semináři ve Svatém Křištofu v lednu 1966.

Ing. MIROSLAV CHLOUBA

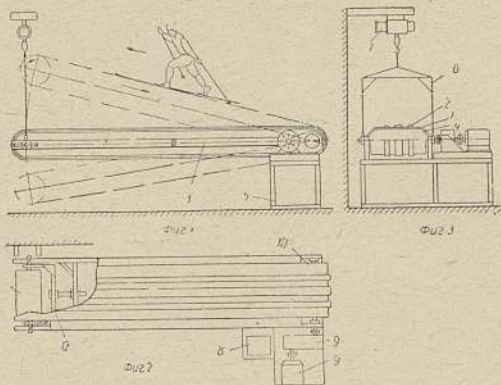
Pomůcka ze SSSR

Sovětská novinka pro letní přípravu se skládá z rámu a pohyblivého pásu, který je na něm natažen. Na pásu je nanesena hmota o nízkém koeficientu tření. Rám pásu je jedním koncem kloubovitě upevněn na zařízení, druhým koncem zavěšen na kladkostroj za účelem regulace úhlu sklonu, napodobujícího členitý terén.

Výkres 1: perspektivní pohled na tréninkové zařízení,

Výkres 2: boční pohled,

Výkres 3: půdorysný pohled.

SKOL!

»Dejte mi tři lyže!« —
Tři? Promiňte, že se ptám,
ale nač potřebujete třetí
lyži? — Na záda! Tam
právě nejvíce! *

Kam budou jezdit naši
lyžaři, až se bude špičák
plombovat? *

To je pozdvižení, že ne-
může Klobukovská být
mezi lehkými atletkami!
U nás jezdí také mezi ly-
žaři Miluška a panečku,
jak je pobíjí! *

Naše reprezentační ly-
žařská družstva byla vy-
brána velmi dobře, což
ze snadno dokázat. Jen
mezi sjezdáři chybí náš
ředitel, který sjede každý
den kdesi! Jinak je mezi
běžci Fousek, který by
měl vždy vyhrát alespoň
o sebe, dále Peřina, zřej-
mě pro prachový sněh.
Mezi skokany pěkně lítá
Motejlek a i cizina se di-
vila, když viděla skákat
Divilu. A konečně v bran-
né disciplíně biathlonu,
kdo jiný by měl starto-
vat než Žižka? *

Nechval horskou chatu
před úctem!

Existují vedoucí hor-
dal do propasti. Ale měl
dostí duchapřítomnosti, a
starají o doplňování zásob,
tak se zachytí jednou ru-
kou za vyčerpávající koř-
nek a vydržel více hod-
inu až do příchodu Horské
služby. »Jak jste to vy-
držel tak se udržet?«
skromně a vše, co udělal.
Usmál se unavený, ale
šťastný: »Přijedte se po-
dívat do Prahy a jedte
v ranní dopravní špičce
přes celou Prahu v tram-
vaji, jako musím denně
jezdit já, a nebudete se
divit!« *

Vedoucí lyžařského od-
dilu mluvil o sobě vždy
držel tak se udržet?«
skromně a vše, co udělal.
Usmál se unavený, ale
šťastný: »Přijedte se po-
dívat do Prahy a jedte
v ranní dopravní špičce
přes celou Prahu v tram-
vaji, jako musím denně
jezdit já, a nebudete se
divit!« *

Ríkal o sobě, že při zá-
vodech dovede zabrat ja-
ko kůň. Postavil ho a byl
poslední. On totiž dovedl
spát ve stoje, je vidět,
že tedy nelhal... *

Lyžaři ujela noha a pa-

dal do propasti. Ale měl
dostí duchapřítomnosti, a
starají o doplňování zásob,
tak se zachytí jednou ru-
kou za vyčerpávající koř-
nek a vydržel více hod-
inu až do příchodu Horské
služby. »Jak jste to vy-
držel tak se udržet?«
skromně a vše, co udělal.
Usmál se unavený, ale
šťastný: »Přijedte se po-
dívat do Prahy a jedte
v ranní dopravní špičce
přes celou Prahu v tram-
vaji, jako musím denně
jezdit já, a nebudete se
divit!« *

Mocí běhat na lyžích je
daleko lepší než muset
jezdit.

Nedílnou součástí trenérské práce je zcela jistě schopnost teoretické úvahy. Správně provedená analýza pohybu je předpokladem další úspěšné práce se závodníkem. Nestačí ovšem spokojit se s pouhým pozorováním jizdy, ale je třeba důkladně prostudovat jeho jizdu ze záznamu a ten správně vyhodnotit.

Jako ukázka a návod velmi dobře poslouží analýza jizdy J. C. Killyho, kterou vypracovali G. Joubert a J. Vuarnet. Zároveň seznamuje s technikou jizdy, kterou užívají vrcholní závodníci.

Fotomontáž zachycuje dva oblouky J. C. Killyho, které provedl za jednu šestinu vteřiny. Krátký oblouk vlevo, vyžadující rychlou reakci a delší oblouk vpravo, ne

tak ostře vykrojený. Jsou to tedy dva technicky rozdílné pohyby, prováděné stejným závodníkem, vedeným snahou o co nejlepší výkon.

ZA ŠESTINU VTEŘINY

1. Killy právě ukončil krátký oblouk a snaží se co nejvíce zaseknout hrany lyží do sněhu. Nohy jsou v kolenou pokrčeny, bo-

ky tlačené ke svahu, trup otočen dolů po svahu a vnější hůl zapíchnuta.

2. Obrat začíná takto: Položba trupu se nezmění, pouze nohy vykonaly pohyb — jsou tlačeny vpřed [kotníky na obr. 1 jsou ohnuty, nyní jsou rovně], kolena jsou tažena vzhůru — nohy začínají točit. Výslednicí je otáčení lyží, které byly odlehčeny činností nohou a kolen [obr. 1 a 2].

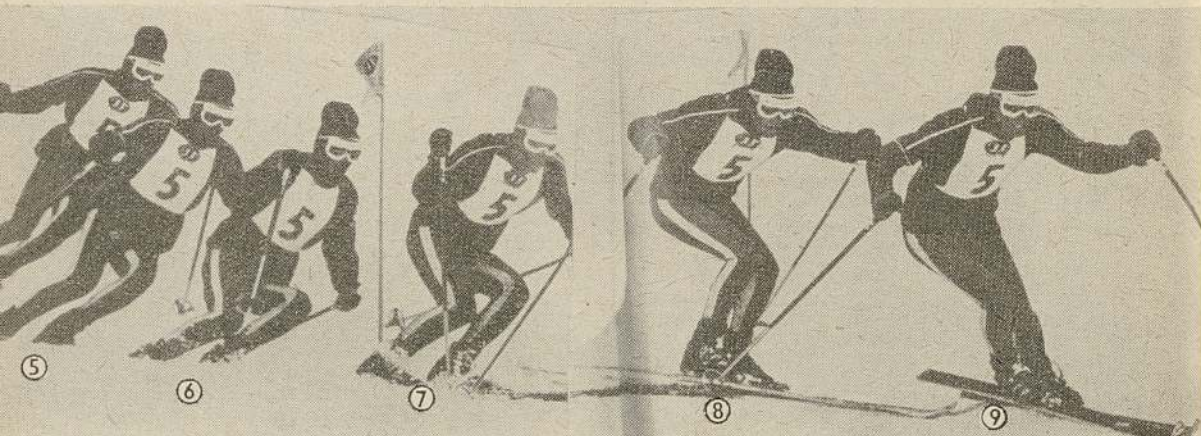
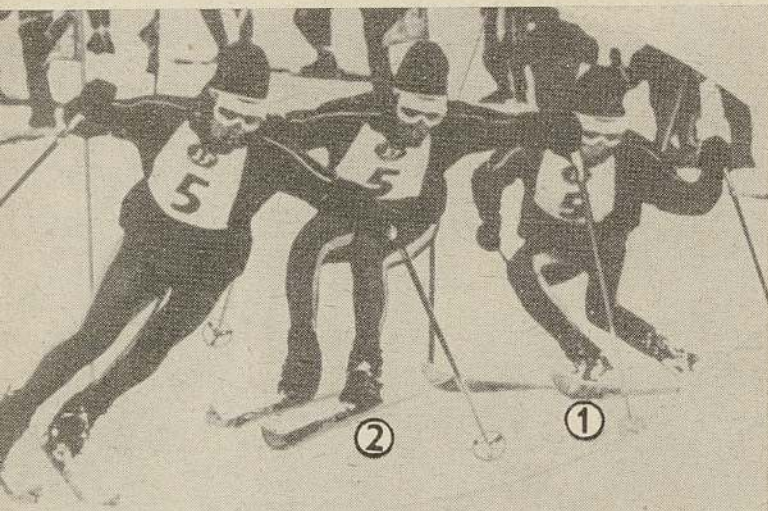
3. Závodník pokračuje v otáčení nohama a současně je tlačí ven z oblouku. To mu dovoluje ponechat si kontakt se sněhem. Je nyní v dobře vyváženém postoji. Skutečnost, že má nohy natažené, mu dává stabilitu během oblouku.

7. Killy ukončuje první oblouk a připravuje zahájení druhého. Zapichuje vnější hůl [jako na obr. 1]. Trup a hlava jsou orientovány ve směru následujícího oblouku, který bude mnohem delší nežli první.

8. Jezdec napřímil tělo pohybem, který se nazývá ve Francii EXTENSION. Přenesl váhu na levou lyži, která začíná zabírat. Toto zabrání je podpořeno polohou, zachycenou na obr. 9.

Tato technika — BRAQUAGE — (řídít či krájet oblouk) je běžně užívána špičkovými závodníky a vysvětluje i řadu vyobrazení, kde má závodník nadzvednutou vnitřní lyži v začátku oblouku. Přeskoková akce levé nohy začíná oblouk téměř bez ztráty času. (Během pohybu — EXTENSION — Killy odlehčuje lyže na zlomek vteřiny.) Není zde ani ztráta kontaktu se sněhem a téměř žádné klouzáni do strany. Tato technika dovoluje velkou přesnost kontroly při vykrojení oblouku.

S použitím zahraničních pramenů
T. Mezera

JAK SE DĚLÁ SNÍH a nakonec peníze!

Nyní vidím, že bylo velmi dobré, že jsem lyžařskou sezónu v Kanadě zmeškala. Obnažené svahy mi alespoň ukázaly, že to, na čem zde běžně lyžují, není svah vymýceného lesa, několik narychlo postavených vleků a dřevěná bouda, ve které by se honem začaly prodávat lístky.

Prvním předpokladem pro provoz lyžařského střediska je bezpečnost. Ačkoliv je zde lyžařský sport velice mladý, brzy se přišlo na to, že příčinou úrazů je nedostatečně upravený svah. V Kanadě jsou to většinou udržované louky, a když už vzniká někde lyžařské středisko, musí mít první rok nejméně 3—5 lyžařských vleků, které končí u pěti i více lyžařských drah pro různé druhy lyžařské pokročilosti. Je tomu tak i v případě, že se jedná o kopec velikosti Zvičiny! Jednotlivé dráhy jsou od sebe odděleny, ať již přírodním plotem nebo-li roštím, nebo prostě provazy a barevnými značkami. V tom se zde projevuje jakási praxe ze silničního provozu. Středisko, které by mělo pověst velké úrazovosti, by zůstalo prostě opomíjeno, protože se lyžovat jezdí kvůli zdravému pohybu a upevnění zdraví a ne s pomyšlením, že je dobře pojištěn. I když pojištění je tady obvyklé a do jisté míry může být i výhodné.

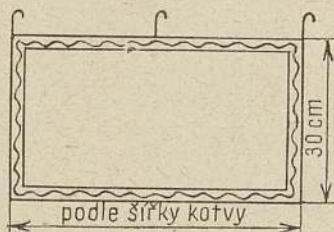
KANÓNY »STRĚLJÍ« NEPŘETRŽITĚ!

Některá střediska počítají však s provozem brzy na podzim a dlouho do jara. Pro připravovaný sníh jsou zde ideální podmínky, neboť chladné noci začínají brzy na podzim, zimy jsou tuhé a ne vždy se sněhem a chladno trvá až do května. Příprava svahu však v tomto případě vypadá úplně jinak.

Téměř celý svah se podloží slámostou v dost silné vrstvě, aby se sníh nepoškozoval vodou, která bude při dešti a tání protékat dolů svahem. Pokud se začne ztrácet sníh z lyžařské stopy, nebo když tam není vůbec, napojí se pod vlekem obdélníkové podložky z kartáčeků z umělé hmoty v potřebné délce v dostatečně dlouhý koberec a sníh se zde vůbec nedělá.

Voda je vedena většinou středem svahu, kdežto lanovky jdou někdy úplně jinudy lesem, »kanóny« doplňují sníh během celé sezóny denně na dostatečnou vrstvu. Používá se jich ve všech lyžařských střediscích v Kanadě. Led tu neexistuje! Lidé i sněhové »koč-

ky« upravují hráběmi svah a načechrávají povrch sněhu. Tak to

Vzor kartáčové stopy z umělé hmoty pod vlek.

tedy vypadá, když je svah »pro každého«. Pak pro ty, kteří jsou náročnější: O prudké svahy je v Kanadě nouze! Ale proč nevyužít skalního bubnu (o velikosti »hangu« ve Špiadlerově Mlýně)? Cesta k němu jde přes strž, která se široce, jednoduše a dřevěně přemostí. Pak se na skaliska položí dřevěná podlaha v šíři celého

svahu. Nikdo tam nelyžuje po kamenech, protože lyže jsou příliš drahé, než aby se zbytečně poškozovaly a navíc je zde možnost použít střediska o 60 km dále, kde bude svah zaručeně upraven.

CO ZA TO?

No a teď už skutečně zbývá jen vyklopit 4—5 dolárků (asi 1 % průměrného platu) a svah i s lanovkami je vám po celý den, a některý z nich i večer osvětlen, k dispozici. Je to samozřejmě s první pomocí a dokonale udržovanými hygienickými zařízeními s teplou a studenou vodou.

Lyžování se všeobecně považuje za dost drahý sport a promíjí se mu to jen proto, že je spojen s pohybem na zdravém vzduchu, což se považuje za důležité! Proto jsou všechna lyžařská střediska v sobotu i v neděli plná a problémy z velkého počtu lidí se neprojeví u vleků a lanovek, ale při sjíždění na těch nejlehčích tratích.

Tedy díky tomu »umělému« sněhu jsem přece jen lyže nevezla nadarmo a mohu říci, že je to nádherný zážitek — být obklopen pěčí na lyžařském svahu! Prála bych si to zažít i na našich horách, ale mám obavy, aby s převzetím zkušeností se nezměnil ten úvodní slovesled!

Dopis bývalé reprezentantky Evy Malé z Montrealu, i když poněkud staršího data (z května), ale stále platný!

KE KLIDU A OSOBNÍ POKODĚ PŘISPĚJE I VĚDOMÍ, ŽE MÁTE BYT POJIŠTĚN SDRUŽENÉ POJIŠTĚNÍ DOMÁCNOSTI

zajistí vám finanční prostředky pro případ, že váš byt bude poškozen nebo zničen živelní událostí [požár, výbuch, povodeň aj.], vodou z vodovodních zařízení, apod.

Škody na nábytku použitelném v obytných místnostech se hradí až do výše nové ceny nábytku. — Podmínkou je, aby jeho cena bezprostředně před pojistnou událostí činila alespoň 30 % nové ceny.

A bude-li váš byt poškozen tak, že se stane neobyvatelným, poskytnete se vám z pojištění úhrada zvýšených nákladů za náhradní ubytování, a to až do 6 měsíců.

Z pojištění se hradí také škody vzniklé na zařízení domácnosti odcizením a škody, které příslušníci domácnosti neúmyslně způsobí ve svém denním životě nebo při provozu domácnosti jiným občanům.

Zvlášť je možno ještě připojistit motory v domácích elektrických spotřebičích s příkonem od 20 wattů výše pro případ poškození nebo zničení zkratem.

Do pojištění je možno zahrnout i pojištění příslušníků domácnosti starších 15 let a mladších než 65 let pro případ úrazu.

Podrobné informace vám poskytnou naše inspektoráty, jednatele, pracovníci a důvěrníci.

STÁTNI POJIŠŤOVNA

K problémům metodické práce v lyžování

III. sjezd ČSTV konaný 13.—15. dubna 1967 probíhal v době, kdy v naší společnosti dochází k postupnému uplatňování politické, ekonomické a společenské linie dané XIII. sjezdem Komunistické strany Československa. Toto závažné jednání představitelů Československého svazu tělesné výchovy se přihlásilo a bude usilovat plně o aplikaci linie XIII sjezdu KSC do podmínek ČSTV. Přijatý program činnosti — Hlavní směry dalšího vývoje tělesné výchovy v ČSSR jsou toho dokladem. Tento dokument se stává na dlouhou dobu osou, kolem které bude probíhat veškerá činnost ve všech orgánech ČSTV.

Také pracovníci lyžování se plně hlásí k této III. sjezdem ČSTV přijaté linii vytyčující hlavní úkoly práce pro období do příštího sjezdu ČSTV.

Hlavními směry byl potvrzen a zdůrazněn v plně míře společenský význam tělesné výchovy pro další rozvoj socialistické společnosti v současné etapě jejího vývoje a v nových podmínkách. Také pro tělovýchovné pracovníky přijatá opatření formulovaná v Hlavních směrech znamenají, že veškeré otázky tělesné výchovy mohou být uspokojivě řešeny a plněny pouze ve kvalitním a systematickém tělovýchovném procesu.

Systematičnost, všestrannost a ideové zaměření jsou základními požadavky pro zkvalitnění tělovýchovného procesu.

III. sjezd ČSTV vedle přijatých »Hlavních směrů« také plně potvrdil správnost a platnost závěrů V. plenárního zasedání ÚV ČSTV z roku 1963, k uplatňování, budování a upevnění systému v řízení metodické práce, kontroly a hodnocení její úrovně, uplatňování vědeckých poznatků a nejnovějších zkušeností v práci cvičitelů a trenérů, rozšiřování metodických materiálů a pomůcek i zvyšování kvalifikace tělovýchovných kádřů.

Ústřední sekce lyžování a její metodické orgány — úsek základního lyžování a trenérské rady projednávaly přijatá opatření III. sjezdu ČSTV a na základě přijatých závěrů dochází v jejich prá-

ci ku změnám v koncepci metodické práce, které je nutno realizovat v tomto období, kdy se zpracovávají plány práce všech odborných orgánů pro rok 1968.

Protože další rozvoj práce na metodickém úseku je závislý na správném zpracování plánovacích podkladů, pokusíme se nastínit zásady, podle kterých budeme v příštím období pracovat.

SYSTÉM ŘÍZENÍ METODICKÉ PRÁCE V LYŽOVÁNÍ

I. Metodická práce a její společenský význam.

Metodická práce jako clevědomá činnost vychází ze zákonitosti vyučovacího procesu. Dotýká se a je plně zaměřena k hlavní naší činnosti, to jest tělesným cvičením.

Projevuje se ve stanovení zásad řízení výcvikové-trenérské práce ve všech formách tělesné výchovy, řízení a organizaci součástí apod.

Vychází a podléhá všem zákonitostem rozvoje osobnosti lyžaře tj. biologickým, fyziologickým, anatomickým, sociologickým a psychologickým aspektům.

Za základ kvality naší práce bude bráno to hlavní měřítko naší práce, totiž **rozvoj sportovní formy**, jako konečný výsledek snažení tělovýchovných pedagogů, ve kterém se promítanou všechna opatření, která jsme provedli v zájmu rozvoje osobnosti cvičence.

Domníváme se, že **rozvoj sportovní formy, masovost a výchovné otázky** budou základem veškeré naší činnosti, a to na daleko vyšší úrovni práce než dosud.

V souvislosti s kvalitativní přestavbou metodické práce budeme na prvním místě věnovat daleko větší pozornost ústřední postavě tělovýchovného procesu — **cvičitelů a trenéra**. Péče ústřední sekce lyžování, která se dostane těmto pracovníkům, promítá se již do plánu školení a doškolení pro příští rok, kdy dochází ku kvalitativnímu přehodnocení celého školení a doškolení, které bude postaveno na nekompromisní výběrovou a hodnotící základnu.

Současně budeme důsledně trvat na tom, aby ti tělovýchovní pracovníci, kteří skutečně svoji práci konají, myslíme tím práci kvalitní, celoroční a kteří vedle toho dokáží vychovávat své nástupce, byli i společensky ohodnoceni. Názor, že funkce a práce cvičitele a trenéra je soukromou záležitostí, musí být převeden v myšlení a jednání společenských složek na bázi **společenské nutnosti jejich práce**.

Tuto otázku budeme také řešit daleko větší **propagační a publikační činností**.

V souvislosti s otázkami práce tělovýchovných pedagogů budou zvýšeny nároky na práci tělovýchovných pedagogů z povolání. Budeme vyžadovat od těchto pracovníků větší činnost v okruhu jejich působnosti, zvláště ve vydávání metodických materiálů pro nižší kvalifikační stupně trenérů. Budeme trvat na jejich práci v okresních trenérských radách a metodických komisích. S kvalitní prací těchto pracovníků velmi úzce souvisí i jejich další zvyšování kvalifikace studiem. Připravujeme pro ně řadu seminářů. Někteří budou studovat na nově otevřené trenérské škole při FTVS KU v Praze. Jejich studium budeme sledovat a budeme jim v něm pomáhat.

II. Metodické orgány ČSTV a jejich úloha při řízení metodické práce.

S řídicí prací našich metodických orgánů nejsme spokojeni. Proto se v problematice řídicí práce soustředíme ústředně na oblast řízení tělovýchovného procesu.

V tomto směru jsou připraveny materiály, které budou podkladem pro činnost na třech úsecích metodické práce:

1. Masového lyžování
2. Závodního lyžování
3. Propagace a agitace

MASOVÉ LYŽOVÁNÍ

Na úseku masového lyžování půjde hlavně o zkvalitnění práce odborných orgánů úseku základního lyžování všech stupňů. Půjde hlavně o úkoly na úseku organizačním a metodickým.

Obě komise ústřední sekce budou doplněny a budeme vyžadovat jejich přímou pomoc a zásahy v práci OSL, školství, oddílch, ozbrojených složkách a pracujících dorostu.

Dalším úkolem, a to velmi závažným bude nové zpracování skript »Základní lyžařský výcvik«, která budou zpracována podle věkových kategorií.

Bude provedeno přehodnocení seznamů cvičitelů II. a III. třídy z hlediska jejich zapojení v práci oddílů a sekcí OV ČSTV.

Semináře těchto pracovníků provedeme na základě výběru, za přímé pomoci metodických komisí OSL, které, a to je další úkol ústřední komise, budou budovány především v těch oblastech a těch OSL, které jsou »životaschopné«. Postupně se přenesou síly pak i na ostatní sekce.

Okresní sekce lyžování se musí soustředit obdobným způsobem na práci LO, a to především těch, kde jsou předpoklady k masové práci a k jejímu zkvalitnění. V přístupu okresních sekcí k lyžařským oddílům by se mělo vycházet ze zásady, že každý oddíl provede 1—2týdenní školy, hlavně mládeže, a zúčastní se soutěže »Lyžař ČSSR«. Domníváme se, že by bylo i žádoucí, aby každý oddíl provedl nejméně jedenkrát soutěž ve stylovém slalomu.

ZÁVODNÍ LYŽOVÁNÍ

V závodním lyžování půjde v zásadě o dobudování řídicích orgánů od ústřední sekce až po sekce při OV ČSTV. Zásadou i zde bude »životaschopnost« těchto orgánů. Nebudeme trvat na tom, aby to byly kolektivy příliš široké. Chceme však, aby byla dodržena zásada vysoké kvalifikace těchto pracovníků. Nevylučujeme zde možnost, že na úrovních okresních sekcí bude jedna metodická komise pro oba úseky — masové a závodní — lyžování tam, kde to bude výhodné z hlediska nedostatku pracovníků.

Na ústředním úseku řízení soustředíme dále veškerou péči na přípravu reprezentantů k OH v Grenoblu a k MS 1970 ve Vysokých Tatrách. Říkáme to proto, že budeme omezovat pomoc ÚTR na menší okruh státních družstev a řešení ostatních problémů bude ponecháno OSL a OV ČSTV. Tato opatření plynou z toho, že tyto soutěže jsou rozhodující pro to, do jaké míry bude závodní lyžování v budoucnu podporováno! To si všichni musíme uvědomit a udělat vše, aby výsledky byly co nejlepší. Zajistit tento úkol není lehké a vyžaduje to plné soustředění pracovníků ÚTR.

V tomto směru — vrcholového sportu — budou muset odvádět daleko kvalitnější práci ÚSZ, kde říkáme otevřeně, že nejsme spo-

kojeni a budeme muset provést ještě důsledněji jejich orientaci z hlediska metodického řízení na vrcholový sport.

PROPAGAČNĚ VÝCHOVNÁ PRÁCE

V propagačně výchovné práci musíme využít všech nám dostupných prostředků k vysvětlování postavení trenérů a cvičitelů a jejich společenského poslání.

Současně se musíme soustředit i na záporné jevy, které do našeho sportu pronikají z ostatních odvětví sportů, které se nám sice v malé míře, ale přece objevují v soutěžích.

MLÁDEŽ A LYŽOVÁNÍ

Jestliže jsme v předcházejících řádcích vysvětlili náš názor na řízení a směr metodické práce a shrnuli jej do hlavních problémů které musíme řešit, nelze při tom zapomenout na lyžařskou mládež.

I zde se domníváme, že jednotnost uplatňování metodických pokynů je závislá na orgánu, který bude tyto otázky řešit. Že jde o závažnou otázku, ukazuje i usnesení podzemního plenárního zasedání Ústřední sekce lyžování, kde bylo uloženo prozkoumat otázky mládeže a dát návrh na řešení této otázky. Domníváme se, že vytvoření orgánu je nutné. Na druhé straně se domníváme, že orgán, který bude vytvořen, nebude svým zaměřením analogický bývalé komisi mládeže.

Druhou nevyřešenou otázkou na úseku mládeže je výběr mládeže a její cesta k vrcholovému lyžování. I zde budeme muset provést určitá organizačně metodická opatření k vyřešení tohoto celostátového problému.

ZÁVĚR

V závěru je nutno zdůraznit několik důležitých faktorů. Především je známo, že v oblasti teorie byl na úseku řízení vydán dostatek metodických materiálů obecného i speciálního zaměření jak pro masovou tělesnou výchovu, tak i vrcholový sport. Tyto materiály mají vysokou úroveň, avšak ku škodě celého hnutí jsou nedostatečně využívány jak v obsahu řízení, tak i ve vlastní práci cvičitelů a trenérů. Vypracování jsmé a budeme dodržovat obsahovou jednotu seminářů a školení těchto pracovníků. I zde však není jednotna chápána všemi pracovníky lyžování správně. Výjimky nejsou žádoucí a nebudeme je trpět. Také nedostatky ve kvalitě školení nejsou žádoucí a budeme je odstraňovat z naší práce.

Zásadní změna v naší práci na

všech úrovních řízení metodické práce musí nastat při kontrole a hodnocení dosažených výsledků na základě rozborové činnosti. Zdokonalení forem a metod práce a uplatnění těch neefektivnějších v naší práci bude podmínkou pro hodnocení kvality. Jedině tak lze vytvořit postupně takové podmínky, které nám umožní realizovat beze zbytku úkoly vutyčené III. sjezdem ČSTV.

Pro práci lyžařských pracovníků na metodickém úseku vyplývají z rezolucí III. sjezdu tyto úkoly:

- prověření a rozbor dosavadního stavu na úseku masového a vrcholového lyžování
- aplikace závěrů II. mezinárodního kongresu o tělesné zdatnosti mládeže
- výchova kádřů a zkvalitňování jejich práce
- vyhodnocení kvality tělovýchovného procesu a metodické práce s ohledem na plnění úkolů vutyčených III. sjezdem ČSTV.

ZE SVĚTA

U Atenhoferů vymysleli nové lyže, které nazvali šupinové nebo také pískající. Do proto, že při jízdě vydávají podobný zvuk. Skluznice nemá obvyklý žlábek, na jejím kovovém podkladu je přivařen polyetylén ve tvaru rybích šupin. Stejně jako ryba ve vodě pohybuje se lyže na sněhu s minimálním odporem a umožňuje bez námahy měnit směr. Má výtečnou výhodu ve schopnosti stoupat. Otázníkem však může být vodivost lyže.

Společnost HEAD SKI se rozšiřuje. HEAD SKI CO., Timonium, Maryland, USA, největší výrobce kovových lyží na světě již popáté během posledních osmi let, zavěšuje tovární objekty tak, aby jejich rozměr činil nyní 140 000 čtverečních stop. Výroba má přesáhnout 200 000 párů ročně. Vytrábějí se výlučně drahé lyže, které se prodávají jednak ve Spojených státech a Kanadě, jednak se dodávají do dalších 16 zahraničních států.

Jeden z nejznámějších rakouských sjezdařů — Herbert Leitner — se stal trenérem fotbalového mužstva Kitzbühelu, slavného města Toni Sallera. Mužstvo hraje v tyrolské regionální soutěži. Leitner má autoritu a výbor klubu věří v postup do vyšší soutěže.

MISTROVSKÉ TŘÍDY

Do konce srpna 1967 byly přiznány mistrovské třídy následujícím závodníkům:

B Ě H

Muži:

Beran Jan (ČZM Strakonice), okr. Strakonice
 Bieman Karel (Jiskra Mšeno), okr. Jablonec
 Jírouš Václav (ČZM Strakonice), okr. Strakonice
 Prokop Jiří (ČZM Strakonice), okr. Strakonice
 Sůva Boh. (Jiskra Mšeno), okr. Jablonec
 Weisshäutel Jan (Slávia VŠ Praha), MV Praha

Ženy:

Cillerová M. (Jiskra Mšeno), okr. Jablonec
 Paulusová Eva (Slovan Jiřemnice), okr. Semily

S K O K

Raška Jiří (MEZ Frenštát), okr. Nový Jičín

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY

Muži:

Jméno — jednota — okres:

	Slalom	Obří slalom	Sjezd
Černý Jiří (Slávia Tech. Brno), MV Brno			/
Hainiš Jan (Sokol Jan. Lázně), Trutnov		/	/
Horák Vlastimil (Slávia VŠB Ostrava), Ostrava		/	/
Janda Jaroslav (Dukla B. Bystrica), Banská Bystrica		/	/
Koloušek Radim (Slávia VŠ Praha), MV Praha	/	/	/
Kubík Jiří (Slávia VŠ Praha), MV Praha		/	/
Kunštadt Petr (Slávia VŠT Košice), Košice		/	/
Mazák Petr (Dukla Lipt. Mikuláš), Lipt. Mikuláš		/	/
Pažout Milan (Slávia VŠT Košice), Košice	/		
Raclavský Pavel (Slávia Technika Brno), MV Brno	/	/	/
Sinay Gregor (Slávia VŠT Košice), Košice	/	/	/
Uhlíř Arnošt (Slávia Technika Brno), MV Brno	/	/	/
Zakrávský Mír. (Slávia Technika Brno), MV Brno	/		/

Ženy:

Fulínová Zuzana (Slávia VŠ Praha), MV Praha	/	/	/
Holovská Ludmila (Lok. Košice), Košice	/	/	/
Kornelová Alena (Chemička Ústí n. L.), Ústí n. L.	/	/	/
Kubínová Miroslava (Slovan Pec), Trutnov	/	/	/
Mlčochová Tamara (Slávia Technika Brno), MV Brno			/
Mohrová Anna (Slávia VŠ Praha), MV Praha	/	/	
Slížková Květa (Slávia Technika Brno), MV Brno		/	
Weinertová Věra (VŽKG Ostrava), Ostrava		/	

1. výkonnostní třídu mají: v běhu mužů na 15 km 93 závodníků, na 30 km 15 a na 50 km 11; v běhu žen na 5 km 50 závodnic, na 10 km 5! Ve skoku 11 závodníků, ve sdruženém 4! Ve sjezdových disciplínách mužů — ve slalomu 51, v obřím slalomu 105, ve sjezdu 23; ve sjezdových disciplínách žen — ve slalomu 21, v obřím slalomu 33 a ve sjezdu 8!!

NAŠE ŽEBŘÍČKY

SJEZDAŘI

Jméno	Slalom		Obří slalom		Sjezd	
	um.	body	um.	body	um.	body
Bašta J.	24	57,89(3)	25	63,55(3)	11	20,52
Čermák Jan	17	46,15(2)				
Černý Jiří					22	36,06
Ftorek Petr			14	44,38(2)		
Hainiš J.	20	50,22(5)	23	61,11(3)	18	32,28
Horák Vlast.	16	45,97(4)	11	38,28(3)	8	13,70
Hromádka Edo			21	58,84(3)	7	12,30
Janda J.	22	56,28(2)	3	2,10(2)		
Kolda Vlad.	18	48,02(5)				
Koloušek Radim	5	13,35(4)	6	17,83(3)	1	0,00

	um.	body	um.	body	um.	body
Korman Josef	14	42,99(3)	15	47,28(4)	4	5,60
Králík Marian	11	38,59(5)	9	36,21(3)		
Krasula Josef			20	58,47(3)		
Kubík Jiří	19	49,49(5)	10	37,40(2)	6	10,30
Kunštadt Petr					21	34,82
Macháček Václav					25	38,54
Máša Jaroslav	6	22,80(2)	5	16,08(3)	19	32,92
Matoušek Jaroslav	25	51,00(3)				
Mazák Petr					22	36,06
Mužíček František					24	36,68
Mužíček P.					20	33,56
Pažout Milan	7	24,90(3)				
Petřík Jaromír			22	59,48(3)	10	18,48
Petrík Luboš	2	0,98(3)	2	2,02(2)		
Ploc Karel					12	22,66
Polišenský Mir.	23	56,40(4)				
Ponec Milan			12	42,42(3)	15	30,36
Pospíšil Jiří			19	58,33(4)		
Preisler Jaroslav	15	44,77(5)	18	55,16(3)	16	31,00
Proks V.	21	55,98(3)	24	62,17(3)		
Račlavský Pavel	4	9,40(4)	7	24,35(4)	5	8,32
Sinay Gregor	1	0,00(4)	4	15,26(4)	1	0,00
Šírek Otto	10	37,68(5)	8	30,18(3)	3	3,70
Šmíd Mir.					13	24,50
Špalle Jan	8	28,32(4)	13	43,79(3)	13	24,50
Tacinec Jiří	9	28,75(5)	17	50,56(3)		
Uhlíř Arnošt	12	39,33(5)				
Vojtěch Jan	3	8,19(5)	1	0,00(3)	9	15,76
Zakravský Miroslav	13	39,85(5)			16	31,00
Zampa František			16	47,41(2)		

SJEZDAŘKY

Bambasová Vlad.			1	0,66(3)		
Bambasová Vlasta	13	37,64(4)				
Bubeníková Jar.	20	62,25(4)	17	59,20(4)	11	37,84
Cuninková Miriam	1	0,00(3)	5	14,03(2)	1	0,00
Fialová Miloslava	15	40,25(3)	12	50,60(4)		
Fulínová Zuzana	10	22,28(4)	3	7,39(4)	6	26,44
Hejduková Dája	24	73,87(4)				
Holovská Ludmila	12	30,64(5)	22	67,59(4)	15	41,90
Horáková Jaroslava					21	59,80
Horešovská Jiřina					22	64,30
Jungová Brigita	19	59,17(4)	21	64,43(4)	17	49,18
Kantová Vít.			13	50,72(3)		
Konvalinková Olga					19	58,30
Kornelová Alena	5	6,15(4)	6	26,05(4)	9	34,60
Krňoulová Alena	11	33,08(2)				
Krušínová Ludmila			23	70,12	24	68,30
Kubínová Mil.	3	2,96(4)	2	2,85(4)	1	0,00
Kuhnová Jana			24	72,45(2)		
Kuháčková Lud.					13	40,78
Luczková Hana	23	73,75(3)			14	41,62
Mahrová Hana	14	38,54(2)	18	60,20(3)		
Martínková Pavla	22	72,51(4)			25	70,30
Milerová Eva	6	15,86(5)	11	49,91(4)	5	24,69
Mlčochová Tamara			16	53,55(4)	12	40,50
Mohrová Anna	2	0,72(3)	4	9,72(2)		
Mrklasová Eva	18	53,35(3)				
Orvanová Eva	8	17,63(5)	19	60,44(4)	20	59,58
Papánová Zuzana			25	72,65(2)		
Rödlingová Mil.	16	47,56(5)				
Slížková Květa			10	39,47(4)		
Součková Etela					22	64,30
Šmídová Anita	17	51,61(4)				
Trenklérová Alena	25	77,91(4)	14	52,17(3)		
Tušilová Alena			20	63,27(4)	8	31,24
Tylová Iva	7	16,40(5)	7	29,25(2)	3	14,10
Velíčková Hana	21	69,86(3)			4	15,99
Vlachová Milada					10	35,14
Weinertová Věra	4	3,62(4)	9	35,58(3)	16	42,16
Zemanová Mir.	9	20,48(5)	15	52,63(4)	18	52,16
Zelničková Iva					7	30,12
Zampová Olga			8	32,15(3)		

Započítány jsou dva nejlepší výsledky z určených závodů: Velká cena Kremnice, Nové Město na Moravě, přebor dorostu ČSSR.

1. Řezáč Stan. [Jiskra Mšeno n. N.]	482,10
2. Valenta Boh. [T] Závodý Poruba]	460,37
3. Henych Stan. [Slovan Jilemnice]	457,42
4. Tryzna Jiří [Spartak Vrchlabí]	456,10
5. Háček Lub. [Jiskra Mšeno n. N.]	434,95
6. John Josef [Spartak Vrchlabí]	433,01
7. Veselý Jan [Ještěd Liberec]	428,32
8. Mlynář Jan [Slovan Smokovce]	413,31
9. Krajčů Jan [Tesla L. Hrádok]	412,56
10. Šturm Vl. [Spartak Vrchlabí]	408,22
11. Jírka Jiří [Spartak Vrchlabí]	406,97
12. Bružík Jan [Slovan Smokovce]	406,53
13. Štěpita Josef [Tesla L. Hrádok]	402,06
14. Húska Jan [Dyn. Nizké Tatry]	399,98
15. Slívka Mar. [RH Banská Bystrica]	392,33
16. Matějska Mir. [Dyn. Nizké Tatry]	390,94
17. Černý Boh. [S. Hluboká]	388,89
18. Laurenčík M. [Sl. Dolný Kubín]	386,86
19. Diblíček Vl. [Slovan Špindlerův Mlýn]	382,88
20. Vričan Petr [Tesla L. Hrádok]	381,90
21. Holman Josef [Jiskra Vitkovice]	380,99
22. Brinčel Josef [S. Štýty]	380,61
23. Hrdina Jiří [Škola Plešň]	380,46
24. Fejkl Jan [Lokomotiva Trutnov]	378,96
25. Pavlát Vlad. [Jiskra Mšeno n. N.]	377,93

Hodnoceno 51 dorostenci.

1. Šikolová H. [Jiskra Mšeno n. N.]	494,00
2. Šrámková L. [Jiskra Otrokovice]	453,65
3. Gajancová A. [Slovan Smokovce]	441,35
4. Müllerová H. [Jiskra Mšeno n. N.]	433,85
5. Bartáková M. [Slávia Žižkov ÚRO]	420,85
6. Šuleková V. [Dyn. Nizké Tatry]	420,00
7. Volhejnová E. [Banfk M. Svatoňovice]	417,17
8. Vendlerová H. [Spartak Vrchlabí]	416,55
9. Krausová J. [Baník Kremnica]	414,90
10. Voláková V. [Jiskra Domažlice]	414,75
11. Grošofová I. [S. Nové Město n. M.]	400,95
12. Vaicová J. [CHZ Litvínov]	391,76
13. Hrbatá J. [TJ Rožnov p. R.]	378,75
14. Vaňková V. [Lokomotiva Trutnov]	373,07
15. Habříšková M. [Slovan Smokovce]	370,45
16. Pisková V. [TJ Rožnov p. R.]	367,18
17. Šimůnková E. [Seba Tanvald]	366,54
18. Dubíková M. [Slovan Smokovce]	364,68
19. Kašparová L. [Lokomotiva Trutnov]	362,45
20. Gurová Julie [RH Banská Bystrica]	348,73
21. Henričová M. [Spartak Brno ZJŠ]	342,13
22. Praislerová V. [Ještěd Liberec]	341,30
23. Strnadová J. [Jiskra Mšeno n. N.]	307,48
24. Pavlovičová H. [Pokrok Záv. Poruba]	303,15
25. Lištiáková A. [Tesla L. Hrádok]	302,05

LYŽIARSKY VÝCVIK NA VLEKU

Požiadavka vykonávať lyžiarsky výcvik na vlekoch je dnes opodstatnená a samozrejme. Výstavba lyžiarskych vlekov a lanoviek i u nás rýchle napreduje a tak sa dostáva možnosti vykonávať výcvik na vlekoch či lanovkách väčšiemu počtu lyžiarov. Na vlekoch možno vykonávať tak výcvik začiatočníkov, ako aj pokročilých, no treba prísne dodržiavať najmä organizačné zásady. Pri zabezpečovaní stredísk na zimné výcvikové kurzy poslucháčov vysokých a tiež stredných škôl sa čoraz častejšie stretávame s požiadavkou lyžiarskeho vleku.

Výcvik na vleku má veľa predností:

1. Výskumom na zimných výcvikových kurzoch som zistil, že z celkového času na výcvik venujú cvičenci asi 60 % času na výstupy, 10 % na odpočinok (u slabších družstiev aj viacej), 10 % času zaberá výklad inštruktora a ukážky a na samotný výcvik na lyžiach zostáva iba 12–15 % času. Zvyšok času je venovaný na úpravu výstroja pred a počas výcviku.
2. Samotné výstupy (i keď je potrebné, aby ich cvičenci ovládali tiež pri výcviku na vlekoch) však zaberajú nielen veľa času, ale spôsobujú najmä veľkú únavu a s ňou súvisiace aj intervaly odpočinku. Je tiež samozrejme, že v dôsledku únavy pri výstupoch (najmä na tvrdom zľadovateľom snehu) dochádza pri výcviku k mnohým chybám v technike, ktoré sú zapríčinené práve únavou

3. pri výstupoch (zvládnuť rýchlosť pri dlhších zjazdoch, porušenie stability pri prechode cez nerovnosti a v striedavom snehu, trhavé pohyby pri jednotlivých prvkoch a pod.).
3. Pri použití vlekov sa podstatne zväčšuje percento času, ktoré venujeme na výcvik.
4. Samotná jazda na vleku má tiež svoje prednosti. Cvičenci si môžu navzájom vymeniť skúsenosti, prípadne opravovať chyby. Na mnohých vlekoch je jazda hore určitým cvičením rovnováhy — jazda na šikmých svahoch, cez nerovnosti, do prudkých svahov a na niektorých vlekoch aj po rovine a mierne dolu svahom (nutnosť pribrzdzenia). Počas jazdy hore môže cvičenec sledovať jazdu iných lyžiarov, čo je tiež prínosom, a tak čas venovaný na jazdu hore nemôžeme nazvať stratovým z hľadiska výcviku. Veľmi dôležité je však dodržať

organizáciu výcviku, ktorá sa líši od organizácie bez použitia lyžiarskeho vleku.

Inštruktorka nesmie zabúdať, že výcvik s družstvom musí začať inštruktážou jazdy na vleku, popísať cvičencom, čo všetko sa za jazdy hore môže stať a čo v tomktorom prípade robí. Skúsenosti ukázali, že zanedbaním tejto časti dochádza k poruchám na vlekoch a tiež k úrazom.

1. Vysvetlenie a ukážka spôsobu pripínania na lyžiarsky vlek a začiatok jazdy,
2. zadenie slabších lyžiarov spolu s lepšími,
3. počas jazdy dávať pozor na pravidelnú jazdu, v opačnom prípade spôsobíme trhavé pohyby lana a niekedy aj jeho vypadnutie.
4. Pri zastavení vleku na strmých svahoch sa musíme mierne predkloniť a odšľapnúť vonkajšou lyžou.
5. Palice držíme v jednej ruke (vonkajšej) a slabší lyžiari si môžu nimi pomáhať pri udržiavaní rovnováhy.
6. Pri páde sa snažíme čo najrýchlejšie odpnúť z vleku.
7. Jazdíme v jednej stope pod ťažným lanom.
8. Venujeme pozornosť všetkým

výstrahám a upozorneniam na trase.

9. Zvýšenú pozornosť venujeme zakončeniu jazdy hore a pusteniu lanka (pozor na omanenie lanka okolo tažného lana).

10. Pod vlekom nechodíme bez lyží.

Jazda družstva hore:

Inštruktor ide vždy posledný (obyčajne s najslabším), najmä na začiatku zadeľuje cvičencov tak, aby išiel slabší s lepším. Zraz celého družstva je na hornej stanici a inštruktor dá pokyny (najmä podľa počasia), čo môže družstvo robiť. Za chladného počasia je dobré trochu sa rozvičiť, rozohriať behaním, jedným-dvoma oblúkmi, výstupom a pod.

Jazda dolu:

Pred každou jazdou predchádza vysvetlenie a ukážka inštruktora. Inštruktor musí určiť úseky, rozostupy v družstve a najlepšieho lyžiara (v prípade, že ide ako prvý) nechať posledného. Najčastejšou chybou býva, že cvičenec po jazde určitého úseku (jednotlivého prvku) zostáva na mieste, kde jazdu dokončil, a pritom zabúda, že na toto miesto prídu jeden za druhým ostatní cvičenci. Dochádza tak k zbytočným zrážkam a aj úrazom. Po jazde treba o pár metrov ustúpiť a nechať voľné miesto pre ďalších. Inštruktor sa tiež dohodori s družstvom na poveloch k začiatku jazdy, zastaveniu a pod. Po čiastočnom zvládnutí určitého prvku môže prebiehať výcvik aj v menších skupinkách, no vtedy ide inštruktor ako posledný a na dolnej stanici sa všetci počkajú. Skupinové jazdy v tešnejšom slede za sebou zaraďujeme až po zvládnutí techniky. Nesmieme zabúdať vštepíť cvičencom zásadu — vždy zarovnať jamy spôsobené pádom!

Po skončení výcviku, najmä na miestach menej prístupných verejnosti (vleky pri odľahlejších chatách), nesmieme zabúdať na úpravu svahu. Svah upravíme zosúvaním jedného alebo viacerých družstiev pre budúci deň.

Zákomom pre všetkých lyžiarov i turistov by malo byť, že po svahoch, na ktorých sa lyžuje, sa nesmie chodiť bez lyží, lebo tým sa robia jamy, ktoré spôsobujú pády, lámanie lyží, ba i vážnejšie úrazy.

I keď výcvik na lyžiarskych vlekoch je pútavejší, efektívnejší, vyžaduje si najmä od inštruktora a vedúcich zodpovednú prácu.

ZDENO BELAJ.

odb. asistent KTV pri VŠP, Nitra

Zahájenie tréningu sdrúženára na sněhu

Zahájenie tréningu sdrúženára na sněhu se váže na tzv. předzávodní období, tj. konec listopadu a prosinec. Toto období je charakterizováno nejdůležitějším, ale zároveň nejtěžším úkolem přípravy — zajištěním plynulého přechodu z tréningu na suchu k tréningu na sněhu. Současně je také předzávodní období nejdůležitější částí přípravy na období závodní.

Nejpozději od poloviny listopadu se snažíme využívat sněhu ve výše položených místech. Provádíme to formou soboto—nedělních výletů. Tímto však ještě nekorčujeme tréning na suchu. Snížíme objem tréningu na suchu, ale zaměříme se ve zvýšené míře na rozvíjení odrazové schopnosti pro skok a běh a rozvíjíme rychlost. Začátkem prosince by mělo být těžiště přípravy sdrúženára přeneseno na sněh. Tréning na sněhu musí být z počátku velmi opatrný — objem i intenzita je první týden značně nízká. Změna prostředí tréningu láká ke zvýšené intenzitě a objemu tréningu (každý se již těší na sníh a chce hned naježdit co nejvíce km) — na to se musí dát velký pozor. Na sněhu je v podstatě jiné zatížení organismu než při tréningu na suchu; dochází rychle k únavě (i když subjektivní pocity tomu zpočátku neodpovídají) a tím může ve zvýšené míře dojít k vytvoření chybných pohybových návyků pro techniku a může to znamenat zastavení vstupu výkonnosti pro celé nebo část závodního období.

První listopadové soboto—nedělní výlety na sníh věnujeme seznámení s lyžemi a sněhem (pocit sněhu, pocit lyží). Provádíme to hravou formou — skoky na běžkách, jízdy bez holí, v hlubokém sněhu, cviky rovnováhy apod. V prosinci, kdy začínáme vlastní a soustavnou přípravu na sněhu, věnujeme prvé tři dny volnému ježdění v délce asi 1 hod. a 30 minut. Následující čtyři dny věnujeme z 50 % volnému ježdění a z 50 % nácviku techniky — hlavně jízde bez holí — časová délka tréningu by neměla přesáhnout 2 hod. Stále dbáme, aby nedošlo k příliš velké únavě. Teprve po tomto úvodu, kdy už máme dostatečně zažitý pohybový návyk běhu na lyžích, začínáme postupně zvyšovat technické provedení jednotlivých pohybů. Ne jen jezdit pro km. Ke zvyšování nároků na tréning přistupujeme přísně individuálně — podle stupně vyspělosti technické i tělesné jednotlivých sdrúženářů. Tréning vedeme, jak už jsme zvyklí, z přípravy na suchu — komplexním způsobem, tzn., že využíváme několika forem tréningu v přípravě sdrúženára. V tomto období to je — rovnoměrný běh, střídavý a intervalový běh.

»Jak je to s tréningem skoku?«. Většinou nemůžeme koncem listopadu a začátkem prosince skákat na sněhu a na hmotě to už nejde. Je to doba, kterou musíme využít pro speciální posilování pro skok. Posílujeme každý druhý den — 1—1.30 hod. Zátěž při posilování volíme individuálně — podle připravenosti. Z napodobivých cvičení upřednostňujeme návyk pro doskok a nájezdové postavení (1 na běžkách). Jakmile zahájíme tréning na skoku, snížíme počet posilování na 3X za týden. Techniku skoku rozvíjíme komplexně, tj. dbáme na správné provedení celého skoku — u jednotlivců se však zaměřujeme na jejich nedostatky a ty opravujeme. Tréningový objem skoků volíme individuálně — podle schopnosti jednotlivce.

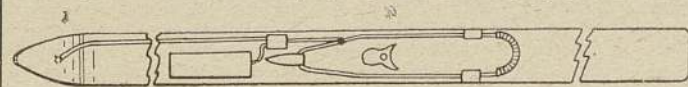
Příští článek: Systém tréningu sdrúženára v závodním období.

Jak na to, aby se nepromazalo

K voskování lyží se v současné době používá vosků buď ve stavu tuhém, anebo tekutém. Ježto se však kvalita sněhu mění často velmi rychle, dokonce během několika hodin, je možnost promazání značně velká.

Stává se také, že pevný vosk, nanesený před začátkem soutěže, se sjeďe dřív, než je dokončena. Zmíněný nedostatek odstraňuje vy-

nález na mazání lyží za jízdy pomocí tekutého vosku. Tekutý vosk je v nádržce, která je umístěna na vrchní ploše lyže a odтуда je dopravován na povrch skluznice pomocí pumpičky uváděně v pohyb pomocí táhla, upevněného k lyžařskému vázání do jedné anebo více trysek ústítek na povrch skluznice. Pohyb táhla je ovlivňován pohyby boty.

Má vysokohorské lyžování

ní Skolení vysokohorského lyžování pro cvičitele horolezectví a vysokohorské tristiky I. tř., eventuálně pro ostatní zájemce z řad aktivních lyžařů, horolezců a turistů, pod vedením odborně připravených lektorů vysokohorského lyžování.

Oběžník Svazu lyžařů RCS z let před druhou světovou válkou, který zve cvičitele a vedoucí Svazu lyžařů i ostatní členy klubů na vysokohorský lyžařský kurs, jehož provedením je pověřen cvičitelský sbor Klubu alpinistů československých, mě přivedl na myšlenku, jak je to vlastně u nás nyní s vysokohorským lyžováním.

V našem systému školení cvičitelů lyžování, horolezectví ani vysokohorské tristiky není vysokohorský výcvik mimo jednodenního praktického výcviku a jedné hodiny teorie při doškolení cvičitelů lyžování I. tř. vůbec zařazen.

Protože rozmach lyžařství znamená zvyšující se zájem našich lyžařů i o vysokohorské terény u nás (některé oblasti v Krkonoších, M. Fatra, V. Fatra, N. Tatry, Roháče, Vysoké Tatry), ale i v zahraničí při návštěvách našich lyžařů a horolezců, domnívám se, že je nutné, větší měrou a zcela vážně se otázkou organizovaného vysokohorského lyžařského výcviku zabývat.

Nebezpečí, které se příchodem do těchto terénů neúměrně zvyšuje, hrozí lyžařům, kteří sem přicházejí často bez předchozího výcviku přímo z upravených mírnějších svahů od lanovek.

Také větší počet horolezců u nás považuje lyže při zimních túborech za přítěž a volí spíše běžecké lyže k vynášece do místa pobytu, než lyže, které umožní snad-

★

Docent MUDr. Antonín Mecl CSc., lyžařský pracovník v bývalé Západočeské župě SL RCS v Plzni a později zdravotník Svazu lyžařů RCS, rádece a pomocník závodníků, se dožil 13. října 60 let! Mnoho zdraví do dalších let přeje za všechny lyžaře Karel Jarolímek.

★

nější výstupy i sjiždění velmi strmých svahů.

Zkušenosti ukazují, že všechny možné způsoby pohybu na sněhu ve vysokohorských terénech, především na lyžích, přispívají k poznání všech záležitostí zasněžených strmých svahů a k bližšímu sžití se zimní přírodou hor.

Nemohu se zbavit dojmu, že právě některé případy nešťastných úmrtí z posledních let v zimních Tatrách, vyspělých turistů i horolezců, vyplývají z nedostatečné znalosti a zkušenosti z pohybu na sněhu ve všech podmínkách.

Mám za to, že i v horolezeckých oddílech je dosud věnováno opravdu málo času výcviku na všech druzích sněhu, na lyžích vůbec.

místo v našem lyžařství?

Chybí u nás mezičlánek mezi vysokohorskou zimní turistikou a zimním horolezectvím, který v našich podmínkách postrádá typické ledovcové výstupy. Je to právě pohyb na lyžích ve vysokohorských terénech, který by byl pojítkem mezi turistikou a horolezectvím.

Dříve existoval vysokohorský lyžařský výcvik i v armádě, který přímo ve Vysokých Tatrách v zimě připravoval alespoň část lyžařů a cvičitelů pro nejobtívnější zimní terény. Dnes většina lyžařů ani neví, jak vypadají tulení pasy, jak používat lano apod, a i při nesporném rozšíření sjezdové techniky je značná část lyžařů neschopná bezpečně zvládnout vysokohorské terény. Je tím také celá řada krásných terénů v zimním období nevyužita.

Navrhují, aby do nově připravovaných osnov základního lyžařského výcviku byl zařazen u doškolení cvičitelů lyžování I. tř. povinný, nejméně třídní vysokohorský výcvik.

Dále navrhuji, aby lyžařská sekce ÚV pořádala každoročně týden-

TEORIE

1. Teorie lavin, sondáž, chování v lavinovém terénu, 1. pomoc postiženým, transport raněného ve vysokohorském terénu — 1 hod.

2. Pohyb s lyžemi, použití tuleňích pasů, lana, cepínu, stoupačích želez — 1 hod.

3. Výzbroj a výstroj pro vysokohorské lyžování. Lyžařská túra ve vysokohorském terénu. Nouzové přenocování na sněhu — 1 hod.

PRAXE

1. den: Sondáž, vrstvy sněhu, teorie lavin, výstup na lyžích

s použitím tul. pasů, obraty na svahu, horizont, a vertik. přechod nebezpečného úseku s jistěním, sjezd přímo a šikmo svahem, změny směru jízdy, jízda ve dvojicích a trojicích s jistěním, první pomoc postiženému, transport, ukázka nouzového přenocování na sněhu.

2. den: Nošení lyží, upevnění lyží na batoh, chůze ve vrstevnici a ve spádnicích bez lyží — jednotlivci, družstva, chůze na sněhu, na ledě s cepínem, bez cepínu, pád na sněhu, chování při pádu, zachycení pádu holemi, lyžemi, cepínem, jistění s použitím lyží, cepínu, přechod ze sněhu na skálu při výstupech.

3. den: Vysokohorská túra s praktickou aplikací nacvičených prvků — překonání horského sedla s veškerou výzbrojí.

Výcvik všech prvků provádět na svazích větších než 30°.

ANTONÍN FUČÍK,

člen MK základního lyžování
ŮSL ŮV ČSTV

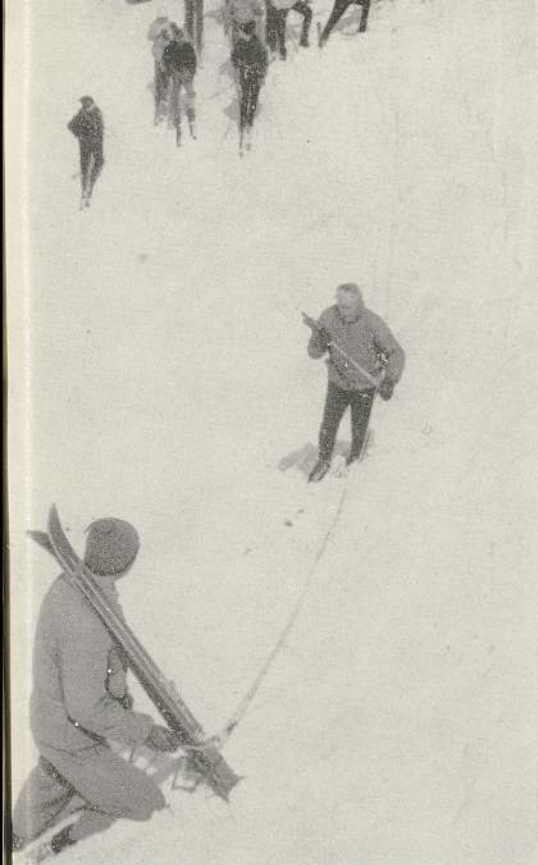
LYŽAŘSTVÍ

ROČNÍK 53

ČÍSLO 9

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 55 29. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ŮV KSC. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,- Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

A-22*71986

Horizontální přechod s jistěním

Znehybnění fraktury končetiny pneumatickou dlahou

MUDr. Jiří Krbec, CSc., provádí ukázkou umělého dýchání z úst do úst

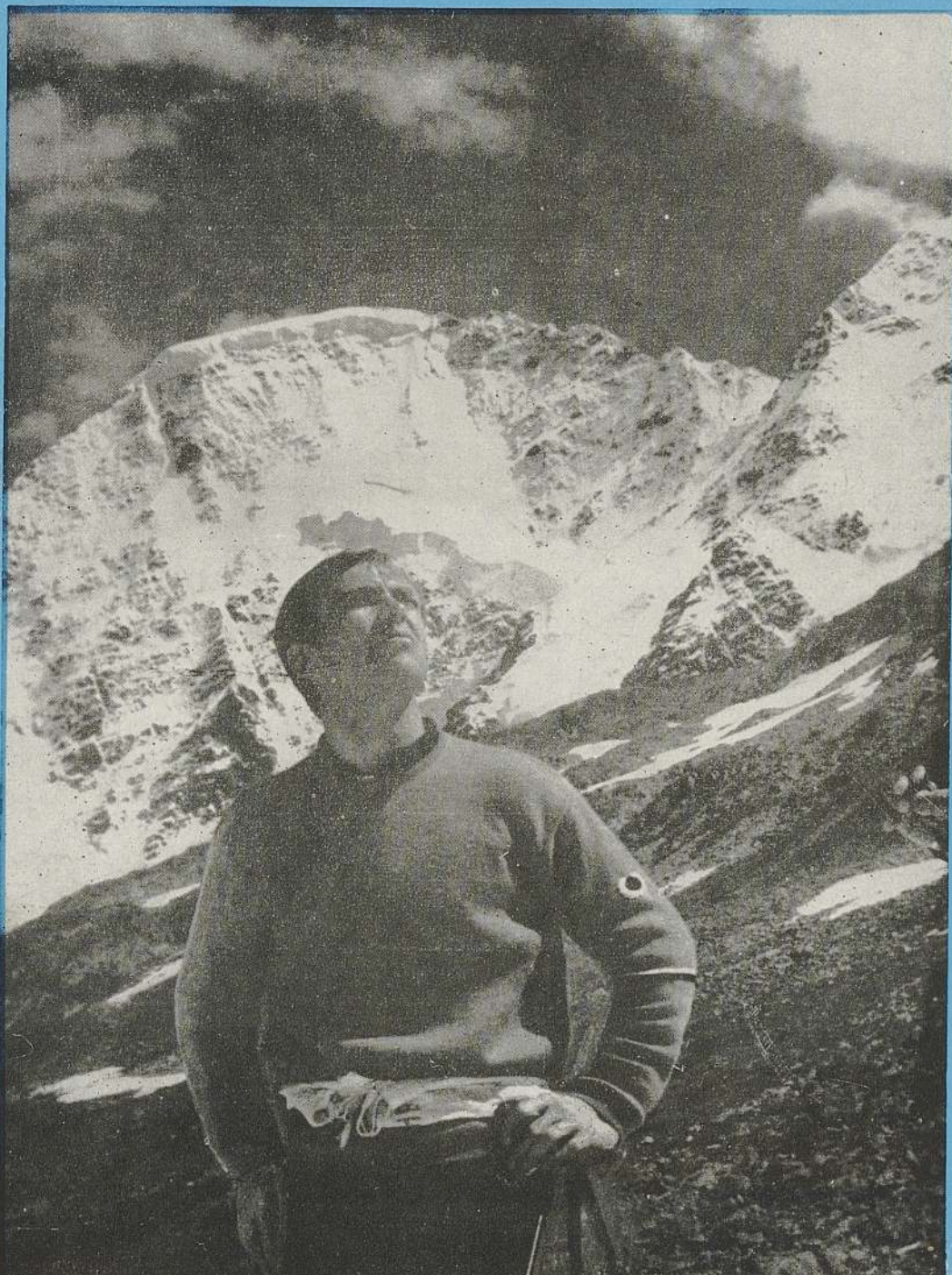
Areál lyžařského mistrovství světa ve Vysokých Tatrách v roce 1970 rychle roste. Při mistrovství ČSSR 1967 si ho se zájmem prohlédl také náš reprezentant Karel Štefl, který bude jistě mít možnost ukázat v Tatrách, jakým je běžcem.

Foto: Bohumil Veselský

lyžařství

ROČNÍK 53 • PROSINEC 1967 • Kčs 2,— 10

K velikánům Kavkazu vzhlíží vynikající rakouský sjezdař Karl Schranz, který byl jedním z účastníků letošních závodů na Kavkaze. Na jeho mapě světa zmi-zelo možná poslední bílé místočko.

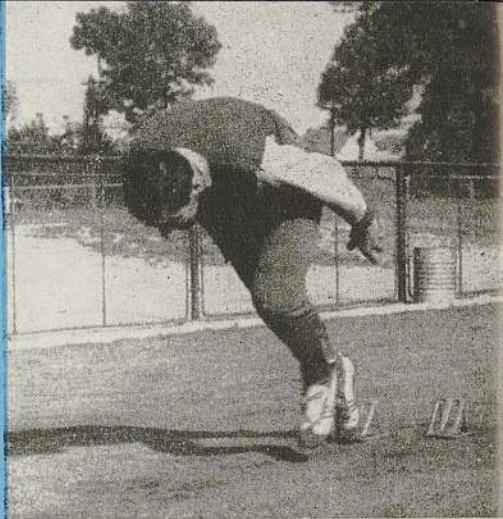

Na tohle že se dá vylézt? Ano, dalo a docela zajímavě. Za přispění instruktorů Kopala a Kráupy nejen na tuto, ale i na další skály v Sedmihorkách a na Malé Skále.

Dober, Dober! Tentokrát nebylo třeba. Pro jistotu však sleduje velmi pozorně Čermákovu počínání Janda.

Jak se připravovali SJEZDAŘI?

Tony Smith? Ne, to Čermák zkouší start před kontrolkami v Sušici.

Podstatnou část přípravy absolvovali sjezdaři NDR na krátkých trávnických lyžích. Vyzkoušeli je u nich i naši závodníci.

Po tréninku se jde domů vždy s úsměvem, byť to byl »jen« trénink sjezdu na umělé hmotě.

SEŠLY SE

Poslední listopadovou neděli vyvrcholily v Praze oslavy osmdesátého výročí založení prvního lyžařského kolektivu u nás. Ve slavnostně vyzdobeném Radiopaláci se sešli lyžaři tří generací, kteří uvítali mezi sebou spolu s nejstaršími lyžařskými závodníky také předsedu ÚV ČSTV doc. dr. Emanuela Bosáka, pracovníka ÚV KSČ M. Janouška a mnohé další čestné hosty.

V úvodu již od počátku srdečného jednání přivítal všechny milé přítomné předseda ústřední sekce lyžování Karel Smola, který současně požádal doc. dr. Jaroslava Čtvrtečku, Josefa Müllera, Jiřího Leise, zasloužilého mistra sportu Jiřího Rašku a trenéra skokanů mistra sportu Zdeňka Remsu, aby položili na Vyšehradském hřbitově u pomníku zakladatele lyžování Jiřího Rösslera-Ořovského věnec. Současně požádala jilemnické a vysoké lyžaře v čele s Otakarem Holubem, aby také oni položili po návratu ze slavnostního pražského jednání věnec u hrobu jednoho z nejvýznamnějších lyžařských pracovníků minulosti, učitele Jana Buchara v Jilemnici.

Slavnostní projev vypracoval místopředseda ústřední lyžařské sekce Miloš Duffek. Po úvodních slovech o krásách zimy prošel stručně celou historií našeho lyžování od jeho pravěku. Vzpomněl všech těch, kteří stáli u kolébky a vděčně jim poděkoval. Vyzdvihl také význam našeho lyžování v době minulé, které bylo vedoucí silou i při utváření světové lyžařské organizace. Miloš Duffek uvedl dále nejvýznamnější výsledky, jichž dosáhli naši lyžaři ve vrcholných světových soutěžích a připomněl jména těch, kteří se o ně zasloužili. V závěru projevu hovořil místopředseda sekce M. Duffek o dnešní situaci. Řekl mj., že dnes má čs. lyžování podporu všech orgánů našeho socialistického státu. Ústřední sekce organizuje v 1058 oddělech 50 000 členů. Rozvoji sportu napomáhá 4571 dobrovolných lyžařských cvičitelů. O sportovní růst se stará mj. 17 sportovních základen, vedených trenéry z povolání. K zvyšování výkonnosti pomáhá dále 1231 dobrovolných trenérů. Zlepšilo se také vybavení lyžařských zařízení. Máme dnes 177 lanovek, 67 sjezdových tratí a 104 skokanské můstky (z toho čtyři s umělou hmotou). Přesto v posledních letech nedosahovaly některé disciplíny výsledků, odpovídajících naší tradici a současným podmínkám. Výkonnost jde v celém světě, zejména zásluhou zemí, v nichž je lyžování sportem číslo jedna, stále kupředu. Dnes je jistě daleko těžší dostat se do světové špičky a udržet s ní krok. O tom, že náš sport má stále dobrý zvuk ve světě, svědčí skutečnost pověření ČSSR uspořádáním mistrovství světa v klasických disciplínách v roce 1970, i skutečnost, že máme stále dobré zastoupení v Mezinárodní lyžařské federaci i v Mezinárodní komisi pro výuku jízdy na lyžích.

Po slavnostním projevu odevzdal předseda ÚV ČSTV doc. dr. Emanuel Bosák spolu s předsedou ústřední sekce lyžování ÚV ČSTV Karlem Smolou Václavu Kocůmovi za vynikající přínos při budování socialistického systému tělesné výchovy medaili Jiřího Františka Chaloupeckého. Rudolf Krňoul a arch. Karel Jarolímek obdrželi osobní dopis předsedy ÚV ČSTV doc. dr. E. Bosáka a čestný odznak ČSTV. Dále byli vyznamenáni veřejným uznáním za zásluhy o rozvoj československé tělesné výchovy Laco Holubek, Stanislav Kubín a Ota-

kar Holub I. stupně, Jiří Leiss II. stupně, Vladimír Robek, Jaroslav Smutný a Miroslav Šlehofer III. stupně. Předseda trenérské rady skoku na lyžích Josef Srbek byl jmenován zasloužilým trenérem, Kurt Heinrich a Čestmír Kozíšek vzornými trenéry a Martin Vápeník vzorným cvičitelem.

Poprvé snad v historii udělilo předsednictvo lyžařské sekce ÚV ČSTV při této příležitosti také čestná uznání za obětavou práci pro rozvoj lyžařského sportu i tělovýchovným jednotám, národním výborům a výrobním podnikům. Jsou to jednoty: Jiskra Vysoké nad Jizerou, Slovan Jilemnice, Jiskra Harrachov, Slovan Smokovec, Dynamo Nizké Tatry a Sokol Nové Město na Moravě; národní výbory: Banská Bystrica, Vysoké Tatry, Harrachov, Nové Město na Moravě, Liberec, Spindlerův Mlýn a Jablonec nad Nisou; výrobní podniky: Botana Skuteč, Drevoimpregna Žilina, Dřevospoj Znojmo, Sport n. p. Nové Město na Moravě, Družstevní kombinát Dražice a Koh-i-noor Bílovec.

Předsednictvo lyžařské sekce ÚV ČSTV vyslovilo rovněž poděkování dlouholetým lyžařským reprezentantům, kteří ukončili svoji závodní činnost v kolektivu reprezentačních družstev a odevzdalo pěknou upomínku mistrů sportu Evě Paulusové,

tři generace

mistryni sportu Jarmile Škodové, Vladce Bambasové, mistrům sportu Ladislavu Hrubému, Štefanu Olekšákovi a Josefu Kutheilovi. Také v tom je patrný značný rozdíl proti ještě nedávne minulosti!

Upomínku na přítomnost na tomto zasedání dostali i všichni účastníci — malou vkusnou plaketku a první odznak mistrovství světa 1970 ve Vysokých Tatrách.

V diskuzi mluvil jako první vyznamenaný Václav Kocům, který také jménem všech vyznamenaných poděkoval za jim udělené pocty. Se vzpomínkami přišel i zasloužilý mistr sportu arch. Karel Jarolímek. Předseda slovenských lyžařů a místopředseda ústřední sekce Jano Mráz vzpomněl ve svém příspěvku přátelských vztahů lyžařů obou národností v minulosti i dnes. Vyzdvihl zásluhu Čechů na rozvoji lyžařského sportu na Slovensku a stoupající úroveň slovenských závodníků. Zdůraznil, že mistrovství světa ve Vysokých Tatrách budou mít úspěšný průběh jen při společném úsilí všech. Vladimír Pácl vyřídil slavnostnímu shromáždění srdečné pozdravy od švédských lyžařů, jejichž jednání se právě krátce předtím zúčastnil a přinesl i osobní pozdravy od slavných postav minulosti švédského lyžování jejich přátelům u nás. Hovořil pak o spolupráci čs. lyžařů s lyžaři SSSR a o jejich zásluhách na zlepšení úrovně čs. lyžování v některých disciplínách.

Za tu nejmladší generaci se přihlásil s poděkováním zasloužilý mistr sportu Jiří Raška. Slibil, že budou pokračovat ve stopách, které vyšlapali ti starší, a postarají se, aby se láska k lyžařskému sportu nadále rozvíjela.

Přátelský pozdrav tlumočil lyžařům předseda kánoistické sekce ÚV ČSTV Otakar Hallý, který upozornil mj. na společné zájmy obou sportů.

Milé závěrečné slovo měl pak člen velké lyžařské rodiny předseda ÚV ČSTV doc. dr. E. Bosák. K jeho zajímavému projevu se vrátíme v příštím čísle Lyžařství. (Mc)

Vzpomínka na přítele

Jsem asi nejstarším pracovníkem v technice výstavby lyžařských můstků. Domnívám se proto, že mi přísluší, abych vzpomněl na svého velkého švýcarského přítele, prof. dr. ing. Reinharda Straumanna z Waldenburgu.

Znali jsme se asi 40 let, od doby, kdy jsem začal pracovat ve stavbě lyžařských můstků a začal jsem více sledovat výzkumnou práci profesora Straumanna.

V roce 1927 uveřejnil R. Straumann v ročence Švýcarského lyžařského svazu první pojednání, výpočty a formule pro parametry nájezdu, odskoku (odrazového stolu), letu vzduchem, doskoku a tím i předpoklady pro vytvoření ideálního profilu lyžařského můstku. K propočtům dospěl po řadě zkoušek ve »větrném« tunelu za pomoci modelu lyžaře-skokana. Vypracoval přitom celou škálu výpočtových vzorců.

A tehdy jsme navázali naše přátelství. K jeho malému narušení došlo jen v roce 1948 při Zimních olympijských hrách ve Sv. Mořici. Byli jsme totiž pověřeni spolu s ing. Bloudkem — stavitelem prvního mamutího můstku v jugoslávské Planici — abychom provedli kontrolu a úpravu můstku pro olympijské soutěže, jehož byl autorem.

Při úpravě můstku demonstroval nám i dalším expertům bodování skoku na lyžích na základě svého systému. Mělo při něm odpadnout stylové hodnocení skoku rozhodčími a pořadí v závodech se mělo určit podle měřené rychlosti na nájezdu.

Na základě této ukázky jsme měli dát s předsedou skokanské komise FIS Sigmundem Ruudem návrh na přijetí tohoto systému na schůzi skokanské komise FIS. Chytrý Sigmund Ruud, jemuž se systém mnoho nezamlouval, nastražil při demonstraci systému, jak se říká, boudu. Navedl svého bratra Birgera a druhého norského skokana Andersena. Birgerovi navrhl, aby si ze stylu udělal grotesku — Birger opravdu »zacvičil« — roztáhl nohy, skláněl všelijak lyže, mával různě rukama. Naproti tomu Andersen měl za úkol předvést svůj dokonalý skok.

A CO SE STALO?

Zvítězil Birger Ruud, přestože stylově neobstál. Naproti tomu Andersen, který by zasloužil za styl 18—18,5 bodu, zůstal při malém rozdílu délek skoku, druhý. Přítel R. Straumann byl nešťastný, protože jsme ve schůzi skokanské komise FIS v důsledku předvedené ukázky jeho systém nedoporučili. V téže schůzi bylo naopak přijato veřejně bodování stylu skoku, navržené Československem.

Vše se brzo urovnalo, přáteli jsme zůstali a nadále si navzájem pomáhali v můstkové technice. R. Straumann uznával různé doplňky a úpravy parametrů norem. Naproti tomu jsem se postavil proti propočtům rychlosti a délek nájezdu, které byly ve II. tabulce. Nevyhovovaly prostě a byly proto z mezinárodního řádu FIS vyjmuty.

V roce 1950 jako svého hosta, pozval mne na zkoušky aerodynamického výzkumu v jeho větrném kanálu. Bohužel jsem se musel omluvit, omluvu přijal, zůstali jsme opět přáteli. Spolupracovali jsme dále písemně. Posílal mi své návrhy — např. můstek ZOH v Cortině d'Ampezzo — k posouzení. Naposledy mi psal 22. října 1966 — vždy s přátelským oslovením a mnoha srdečnými pozdravy.

Dotazoval jsem se tehdy R. Straumanna, jako předsedy výzkumné můstkové komise FIS, zda nastala nějaká změna v normách můstků, zejména zda doporučuje zmenšení poměru H:N, jak dosud doporučuje mezinárodní řád 0,54—0,58, nebo zda je změna na menší poměr 0,50—0,52. Napsal mi, že právě jeho komise, která měla schůzi 26. září, rozhodla, že vše zůstává při starém a že poměry 0,50 se hodí pro můstky již slinně aerodynamické pro špičkové závodníky pro trénink.

Byl to poslední dopis od přítele prof. dr. ing. Reinharda Straumanna. Přál mi v něm v závěru mnoho zdraví...

Odešel odborník světového formátu, odešel dobrý člověk, na kterého zůstanou cenné milé vzpomínky.

KAREL JAROLÍMEK,
můstkový expert FIS a býv. člen můstkové komise FIS

Prof. dr. ing. Reinhard Straumann s dr. Fingrem, tajemníkem Svazu lyžařů RCS na kongresu v roce 1932 v Paříži.

Po odchodu Epy Paulusové a Jarmily Skodové z řad reprezentativního družstva běžkyň bude patřit k nejzkušenějším v družstvu trenéra Zdeňka Cillera spolu s Evou Břizovou Miroslava Jiráňová. Že to myslí s přípravou na zimu opravdu dobře, i když nejde o účast na olympijských hrách v Grenoble, ukazuje snímek Josefa Štochla ze slavné tradiční »Velké Kunratické«.

K našemu článku o startu čs. lyžařů v Cervinii v Itálii, který jsme uveřejnili v čísle 7 Lyžařství, přinášíme ještě několik dokumentárních snímků autora textu Jiřího Vlčka z Banské Bystrice:

1. Po prvním dnu tréninku (zleva trenér Vlček, závodníci Vojtěch, Máša, Petřík a vedoucí zájezdu důst. Kráčmar).
2. Nejúspěšnější čs. závodník Radim Koloušek (č. 16) před závodem. Vpravo Fin Kalevi Hakkinen.
3. Speciálně blankytně modré italské kombinézy a jugoslávské 235 cm dlouhé »elanky«, to bylo vybavení našich závodníků. Na snímku Vojtěch, č. 16 Koloušek.

Platí jiná změna

Mezinárodní lyžařský kongres v Bejrútu se zabýval též změnami Mezinárodního soutěžního řádu. FIS-Bulletin č. 29 přinesl ve stručném výtahu jednotlivá usnesení kongresu a technických komisí, týkajících se těchto změn, mezi nimi též změny v hodnocení sruženého závodu. Vyhodnocování sruženého závodu mělo být podstatně zjednodušeno tím, že při výpočtu bodů se měl opustit systém průměrování délek a bodů za styl ve skoku a časů za běh. Ústřední komise rozhodčích se této změně přizpůsobila a rozhodla, po dohodě s představením ústřední sekce lyžování, změnu přenést do Pravidel lyžařských závodů. Protože nové pravidlo mělo být aplikováno již v závodním období 1967—1968 bylo o něm jako o závazném pravidlu přednášeno na seminářích rozhodčích, pořádaných v říjnu a v listopadu t. r. jednotlivými Oblastními soutěžními komisemi.

V polovině listopadu však tabulková komise FIS rozeslala všem národním lyžařským svazům oběžník se sdělením, že při řešení otázky vyhodnocování sruženého závodu v Bejrútu došlo k omylu a že byla nucena provést opravu vyhlášeného předpisu. Po této opravě platí pro postup při vyhodnocování sruženého závodu toto:

1. vyhodnocování se provádí podle progresivní tabulky,
2. pro volbu tabulky je směrodatný kritický bod můstkem. Během závodu nesmí být tabulka měněna,
3. délka: 60 bodů obdrží v každém kole průměr ze tří největších délek,
4. odpadá průměrování bodů za styl,
5. odpadá průměrování časů za běh; nejlepší čas obdrží 240 bodů.

Ústřední komise rozhodčích sděluje všem rozhodčím, že vedení ústřední sekce lyžování na své schůzi, konané dne 9. 11. 1967, schválilo návrh komise, aby nová pravidla FIS pro vyhodnocování sruženého závodu byla převzata do Lyžařských výpočtových tabulek v opravené a konečné formulaci. Změna platí ihned.

Žádáme lyžařské rozhodčí, aby si změnu poznamenali v Lyžařských výpočtových tabulkách (v návodu pro výpočet bodů za běh a skok) a aby na závodech letošní sezóny postupovali při vyhodnocování sruženého závodu způsobem uvedeným výše pod body 1. až 5.

Ústřední komise rozhodčích

JAK JEZDIT francouzským z p ů s o b e m

V roce 1966 byla ve Francii vydána kniha *Comment se perfectionner à ski*, v níž lyžařské autority Georges Joubert a Jean Vuarnet popisují nový způsob jízdy, kterým jezdí nejlepší závodníci ve světě. I když jsou názory autorů polemické, jde o práci velmi důležitou. Stejně tak tomu bylo, když vyšel před několika lety nový oficiální rakouský lyžařský systém. Velkým přínosem je, že nečiní rozdílu při výuce pro závodníky a ostatní lyžaře.

Pro seznámení je nutno uvést nejdůležitější názory autorů: Již v úvodu upozorňují, že pohyb, který je účinný na ledě, není účinný v prachovém sněhu, ani technika jízdy na strmém svahu není stejná jako na mírném svahu. Proto je i absurdní naučit se jednotlivý pohyb a snažit se jej uplatňovat za různých podmínek...

Abychom mohli začít oblouk, musíme provést odlehčení lyží buď pohybem vzhůru, nebo pohybem dolů. Podstatným prvkem je odlehčení lyží a ne pohyb, který jej má provést. Při točení přes bouli se provede odlehčení samovolně. Dobrý lyžař jede tak, jak vycítí tření mezi lyžemi a sněhem — má cit pro sněh.

Chodidla, nohy a boky jsou pro kontrolu lyží nejdůležitější částí těla, horní část těla udržuje rovnováhu. V použití ramen a paží — v motoru pohybů při provádění obrátů (oblouku), má lyžař maximální záruku rovnováhy.

Novým a hlavním prvkem francouzské lyžařské techniky je pohyb nazvaný autory ANTICIPATION (předtucha, očekávání). Je přirozeným pohybem těla, obdobným jako mnoho každodenních pohybů, kterými předcházíme očekávaný pohyb těla. (Př.: Obvykle uděláme krok vpřed, jestliže se tělo předtím naklonilo dopředu.) Při lyžování se horní část těla otočí ve směru oblouku, který bude zahájen. Pro pochopení mechaniky tohoto pohybu si proveďte tento pokus: Zápalku ve svislé poloze držte za dolní konec dvěma prsty levé ruky pevně a horní konec stočte dvěma prsty pravé ruky vlevo nebo vpravo. Povolte pak dolní konec a ten se otočí ve stejném směru jako horní konec zápalky.

Provedení na lyžích:

Začněte na vrcholu boule. Za-

píchněte hůl a hodně se o ní opřete. Horní část těla se tedy otočí ve směru očekávaného oblouku. Pokrčte nohy v kolenu. Lyže se otočí samovolně, protože síla krutu horní části těla se přenesla na odlehčené lyže.

Tento princip — ANTICIPACE — je skutečně základem nové francouzské techniky a zcela jistě přínosem pro všechny, kteří mají tento sport rádi.

Zpracoval T. Mezera

Co nového v technice sjezdových disciplín

Nastávající sezóna — sezóna OH bude vyvrcholením další hlavní etapy rozvoje sjezdových disciplín. Vyvrcholením proto, že po olympijských hrách odejde řada vynikajících závodníků, kteří se drží na světové špičce již 6 let i více. Tato léta — závodnického zrání učinila ze soutěží ve sjezdových disciplínách jedny z nejtěžších soutěží ve sportu vůbec. Tato léta zrání dala také vzniknout současnému vrcholení světové techniky sjezdování, u jejíž kolébky stáli takoví činitelé jako konkurence, výzbroj, výstroj, v zahraničí i materiální zainteresovanost a vynikající fyzická připravenost. Z toho všeho dostala současná technika vlastnosti, které lze shrnout do názvu technika sjezdování 1968.

ČÍM JE CHARAKTERISTICKÁ?

Dokonalostí provedení jednotlivých prvků sjezdové techniky. Snahou po nejpřímější trati. Postojem, který klade vzduchu nejmenší odpor. Úžasnou dynamikou a výbušností. Přesnou individualitou danou specifickými vlastnostmi fyzickými i psychickými u jednotlivých závodníků. A nakonec mezinárodností techniky.

Je vyloučeno popsat detailně na stránkách tohoto čísla technické odlišnosti jednotlivých světových es. Všimněme si proto společných obecných vlastností jednotlivých pohybových prvků podle jejich charakteristických znaků.

1. SJEZD PŘÍMÝ PO HLADKÉM TERÉNU.

a) Vysoký sjezdový postoj.

Není prvkem techniky v pravém slova smyslu, stal se vazbou mezi ostatními prvky. Je používán před a v průběhu přechodu terénních nerovností. Vyznačuje se úzkou stopou měkce napnutými dolními končetinami, váha v přední části chodidla, paže volně spuštěny vpřed dolů mírně zevnitř, ruce pevně svírají hlavice hólí. Trup napřiměn. Není to statická poloha. Pro velkou čelní odporovou plochu je používán jen velmi krátkou dobu, případně jako brzdicí prvek.

b) Nízký sjezdový postoj (Frosch styl, Hocke, vejce)

Nedoznal pro svůj ideální polohu podstatných změn. Hlavní

jeho výhodou — vodorovné držení trupu, minimální odporová plocha — je uplatňována hlavně ve sjezdu, ale i obřím slalomu po nejdelší možnou dobu. Nesmí však být na závadu ostatním prvkům, hlavně změnám směru jízdy. Šířka stopy je dána šířkou páneve. Trup co nejlépe položen na stehnech, paže před kolena, hlava zakloněna. Kolena jsou volná v pohybu do stran pro udržení lyží na plochách.

2. JÍZDA PŘED TERÉNNÍ NEROVNOSTI.

a) **krátké vlny (boule).** Vzhledem k vysokým rychlostním průměrům jsou dnes sjezdové tratě poměrně hladké, přesto se zde občas vyskytují příčné vlny, které jsou na rozdíl od minulosti projžděny přitahováním dolních končetin (snaha po zmenšení nárazu — plynulý tlak na lyže) a prošlapováním. Závodník najíždí v postoj, kde poloha trupu odpovídá nízkému sjezdovému postoji. Dolní končetiny mírně ohnuty. Před vzestupnou částí vlny přitáhne závodník krátkým odrazem (miniaturní modifikace předskoku) a pokrčením dolních končetin lyže.

Po přechodu vrcholu vlny napíná prudce dolní končetiny. Tímto náhlým tlakem dochází k přilnutí lyží. Patka vlivem své pružnosti opěna o sestupnou část vlny postrčí závodníka vpřed.

b) **Terénní zlom.** — K překonání hrany je používáno dvou základních způsobů.

Snížení na hraně — kdy závodník těsně před bodem, kde by došlo vlivem setrvačnosti k oddělení od terénu a skoku — přechází z vysokého sjezdového postoje do hlubokého dřepu a předklonu. Po překonání hrany zaujímá ihned nízký sjezdový postoj.

Přitrh. Je vlastně dnešní modifikací předskoku. K bodu, který musí být vyzkoušen v tréninku v souvislosti s nájezdovou rychlostí, přejíždí závodník ve vysokém postoji. Proveď velmi krátký odraz a okamžitě přechází do předklonu a přitrhne dolní končetiny, stehna co nejlépe k předkloněnému trupu. Zaujme sjezdový postoj, ve kterém zpravidla setrvá po dobu celého letu. Před dopadem, je-li skok delší a vzdálenost 20—30 m není zvláštností, napíná měkce dolní končetiny pro zachycení nárazu.

Oba způsoby jsou velmi podobné a při větších rychlostech rozeznatelné jen při prohlídce filmového materiálu.

3. **JÍZDA ŠIKMO** — postoj je stejný jako při jízdě přímo. Rozdílnost je v předsunutí horní lyže, vytlačení páneve ke svahu udržuje lyže na hranách a tím na-

stupuje sesouvání lyží v travěsu. Příkladně páneve ke svahu kompenzuje trup odklonem a od svahu. Přes vlny se stopa zužuje, případně pro zachování větší stability spouští závodník paže do vlny vpřed.

Změny směru jízdy. Celková tendence jde směrem k nejpřímější jízdě (jízda na »klacky«). Tím se závodník dostává co nejlépe spádnicí — nejrychlejší trase jízdy. Tento způsob vyžaduje oblouky v co nejmenším poloměru, které jsou charakterizovány velkou odstředivou silou, která mimo dokonalý materiál a přípravu hran vyžaduje větší vyklonění hoku. Pohybem těžiště vpřed, vzad v průběhu oblouku.

TYPICKÉ ZNAKY PRO JEDNOTLIVÉ DISCIPLINY

Sjezdový oblouk. Závodník přechází do smyku zpravidla z nízkého postoje charakterizovaného těžištěm v zadní části chodidla. Ještě před částečným napřimením trupu přenáší těžiště vpřed (zatížení špičky lyže) a současně vysouvá patky. V průběhu oblouku vede souhlasným pohybem vnější část těla (bok, rameno) vpřed ve směru otočení, někdy však přes osu kotníků, která je dána vzájemným přesunutím lyží v oblouku. Pohyb vzad v závěrečné části oblouku není ve sjezdu pro přílišnou rychlost a tím nebezpečí »podjetí« lyží tolik patrný. Celý oblouk jet na mírně pokrčených dolních končetinách. Při případných vlnách v průběhu oblouku má tak závodník možnost tyto nerovnosti tlumit zvětšením ohnutí dolních končetin.

Oblouk v obřím slalomu. Technika je více shodná s technikou slalomu. Hlavní hnačí silou do oblouku je stáčívé vysunutí patek, které je doplněno odklonem trupu.

V technice se projevuje již přechod na vnitřní lyži po přechodu spádnic a odlehčení vnější lyže při mírném přechodu do záklonu, které se při pohledu pouhým okem jeví jako odšlap. (Typické pro jízdu Killyho.)

Slalomový oblouk — má více variant co do výběru oblouků.

Uvedu zde dva základní typy:

★ **Zavřený oblouk** (větší úhel změny směru). Je typický delším opřením o hůl (hlavně ve dvou a více brankách po sobě). Oblouk je jet na více pokrčených dolních končetinách. K nasazení oblouku je využito otáčivého impulsu dolních končetin i odklonu. Velmi důležitá je práce kolen.

Po opření o hůl přechází vnitřní rameno rychle vpřed (protiskrčení trupu) a zároveň dochází k vysunutí patek pohybem kolen vpřed a dovnitř oblouku.

Úhel mezi bércelem a lyží se zmenšuje (přenesení váhy na přední část lyží). Velikost úhlu otočení řídí závodník pohybem vnější části těla vpřed (bok a rameno s paží) ve střední části oblouku. Přitom váha je přenášena na vnitřní lyži (po přechodu spádnic). V konci oblouku přenáší závodník váhu do zadní části chodidla zvětšením úhlu mezi bércelem a lyží (pozor na otevírání trupu).

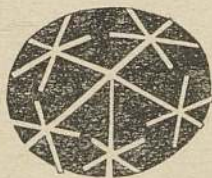
★ **Otevřený oblouk** — (menší úhel změny směru). Při tomto oblouku pracují paže více vpřed. Těsně před lyží provede závodník z jízdy šikmo vysunutí patek protistočením a odklonem trupu. Tento impuls zpravidla postačí ke změně směru a stočení lyží o patřičný úhel. Vnitřní paže je mírně vpředu dole, vnější vpředu, příbližně v poloze předpažmo ven. I v tomto oblouku přechází závodník na vnitřní nohu a vzad.

Mezi těmito dvěma základními typy je celá řada oblouků svým charakterem se blížících jednomu nebo druhému typu. Tato široká škála technického provedení je umožněna velikou vyježděností podmíněnou vysokými tréninkovými dávkami, kde 1000 brank za den není zvláštností.

Z dalších novinek je třeba se zmínit o startu. Zde vlivem minimálních rozdílů mezi závodníky a elektrického měření se snaží závodníci otevřít startovní branku již v určité rychlosti. K tomu využívá především síly paží a trupu. Před provedením jsou hole závodníka zabodnutý těsně u startovní branky. Závodník provede téměř narovnaní těla a dolních končetin (vysune lyže co nejdále vzad, váha spočívá přitom na pažích). Na povel provede velmi rychle přitážení k holím a stahem svalstva na přední straně trupu »vystřelí« ze startovní plošinky. Takto získaná rychlost přináší časový zisk v prvních metrech trati.

Závěrem chci zopakovat, že uvedené způsoby jsou obecným shrnutím a jednotliví závodníci světové špičky dávají provedení typické individuální zabarvení — styl.

JAN VEDRAL,
trénér reprezentačního družstva
sjezdářů

Rytmus sportovce

Dnes jsou již objeveny existence fyziologických rytmů v lidském organismu. Přichází-li však člověk s novou věcí, upozorňuje svou činností okolí. Tato výstřednost budí protitlak a pochybnosti. Protože však nestačí pouze přebírat nové poznatky, chce-li člověk udávat tempo a být iniciativní, je třeba, aby každý sám sobě dokazoval, že není nic dokonalého.

Dobrych deset let se pokouším spojovat sportovní formu s intenzitou tréninku, odpočinkem a využít přitom stálost a pravidelnost rytmů, které budí dojem, jako by je řídil nezávislý mechanismus. I vědeckí pracovníci jsou však mezi těmi, kteří připouštějí, že mnoho rytmů je řízeno přímo astronomickými činiteli. Otáčení země kolem své osy, její obíhání kolem slunce, vzájemnou polohu země a měsíce, to vše spolu s geofyzikálními činiteli, jako jsou změny napětí, gravitačního a elektromagnetického pole, i tím, co dosud neznáme, ovlivňuje do značné míry sportovní výkon a tedy i práci trenéra. Tři nové fyziologické rytmy:

1. intelektuální (trvá 33 dní),
2. psychologický (trvá 28 dní),
3. tělesný (trvá 23 dní),

jsou časová období kolísání produktivity organismu.

Třetí z uvedených rytmů, který trvá 23 dnů, nás nejvíce zajímá ve vztahu ke sportovní formě. Kolísání produktivity organismu je možno zjistit v každém tomto cyklu. V rámci každého cyklu patří zpravidla polovina dnů mezi úspěšné a druhá polovina mezi neúspěšné. Kritické dny připadají na období přechodu od vysoké produktivity k nižší — k tzv. nízké fázi. Duševní a tělesná produktivita je v té době nejnižší. Nejen, že se v této době dosahuje obtížně dobrého sportovního výkonu, ale intenzivně vedený trénink zanechává útlumové stopy, které se projevují negativně na výkonnosti. Pochopitelně, že předvídat nízké i vysoké fáze dní vyžaduje individuální soustavné sledování, neboť je individuální a střídání změn závisí na vlastnostech organismu. Přesto je možné rozdělení ročního období, které umožňuje, jak jsem si potvrdil na dvou skupinách sportovců, kanoistů a lyžařů, sportovním tréninkem vysoké fáze stabilizovat. Tím, že zařazujeme maximální trénink v období, ve kterém se periodicky vysoké fáze opakují, získáváme u sledovaných sportovců pomocí časového indexu graf, který je v porovnání s kalendářním rokem velice blízký astronomickému rozdělení každého měsíce na 4 části. Přesto, že se změny jednotlivých cyklů mnohdy překrývají a posouvají, zůstává při použití astronomického rozdělení měsíce 23 dnů jako základní kostra pro určení vysokých a nízkých fází. Je-li do tohoto kalendářního grafu zaznamenávána tělesná produktivita, můžeme po určitém čase zjistit zatížení i odpočinek sportovce tak, aby obojí bylo stejně účinné pro dosažení dobrých sportovních výkonů.

Protože existují různá období trvání jednotlivých rytmů, je na nás, abychom si je každý uvědomil. Na příklad u člověka se projevuje během dne stálý rytmus teplotní, který bývá kolem 17 hod. nejvyšší a nejnižší kolem 4 hod. ráno. Během každého dne i týdne prodělává organismus krizi, která se projevuje sníženou produktivitou. U nemocných nebo vyčerpaných lidí je toto období zvláště nebezpečné. Protože nejsou zatím dokonale vědecké poznatky, jsou velmi důležité praktické závěry. Během dne je zřejmá citlivost na léky a jedy. Není lhostejné, kdy se nemocnému

lék podává, atd. Lidský organismus je nejproduktivnější mezi 10.—11. hod. a 17.—19. hod. Nejméně produktivní bývá mezi 13.—15. hod. Tento denní rytmus, kterému je věnována zatím tak malá pozornost, je prokázán. Existují však rytmy závislé na ročním období — již zmíněné intelektuální, psychické, tělesné, životní a další. Nezávisleji na naší subjektivní vůli, jsou to závažné momenty v našem životě, kterým je třeba se přizpůsobit tak, jako bereme proti zimě rukavice, mažeme podle zimy lyže, atd. . .

Praktické závěry, pomocí kterých je možno dělat dobrou práci, vycházejí z následujících zásad. V obdobích vysokých fází je sportovní trénink neúčinnější a neefektivnější. Rovněž výkon, časovaný do tohoto období, je naprosto spolehlivý. Rozhodující pro sportovní formu je stanovení intenzity tréninku s ohledem na nízké fáze, kdy je trénink neefektivní a málo účinný. V období nízkých fází je možno zařazovat objemný trénink, prováděný malou a střední intenzitou. Zvýšenou pozornost je třeba věnovat reakci na zátěž, aby nedošlo k přetřepování nebo takovému vyčerpání, které snižuje odolnost organismu proti onemocnění. Nejlépe je v tomto období zařazovat dostatek aktivního odpočinku, který urychluje zotavení.

Abychom mohli dobře i špatné dny sportovce předvídat, je třeba začít s vedením individuálních záznamů, které celé věci nejen velice poslouží, ale i pro samotného sportovce to bude přínos, který urychlí jeho vlastní poznání. Nestačí také dnes počítat pouze se základními vlastnostmi (rychlost, obratnost, síla, vytrvalost). Pohybovou výkonnost sportovce určují i další vlastnosti, jako je pružnost, rovnováha . . . Proto tedy v souladu se vším, co uvádím, končíme přípravné období snižováním intenzity i objemu tréninku a současně navazujeme zařazení aktivního odpočinku, který je účinný, rovná-li se jeho délka přibližně období tělesného rytmu (23 dnů).

Při tomto systému vrchol v přípravném období lyžaře je v září a říjnu. Délka odpočinku — 23 dnů, je období, které plně postačí k odpočinku, a předcházející trénink je mnohem účinnější, dojde-li k postupnému snížení intenzity a následnému přerušení tréninku.

V posledních třech letech jsem v tomto směru porovnával dvě skupiny závodníků. Skupina, která odpočívala, dosáhla velmi rychle, v porovnání se skupinou, která trénink nepřerušila (neodpočívala), podstatně lepších výsledků a tuto převahu si také udržela vždy po celou sezónu. Není bez zajímavosti, že právě tyto závodníci patřili také vždy k nejlepším v národním měřítku.

Závěr:

1. Odpočinek 23—25 dnů používáme v naší přípravě jako prostředek k aktivní obnově sil po předcházející obecné přípravě (příprava na suchu).
2. Snižujeme odpočinkem dráždivost organismu a při obnovení tréninku na sněhu, bude celá řada podnětů působit účinněji při vytváření i upevnování pohybových návyků.
3. Zlepšená nervosvalová koordinace umožní věnovat účinnou a dostatečnou pozornost technice.
4. Odpočatý a nevyčerpaný organismus je odolnější proti infekčnímu onemocnění dýchacích cest, která se v tomto období nejvíce vyskytují.
5. Odpočinkem se zvyšuje subjektivní rozeznávací schopnost vysokých a nízkých fází tělesných rytmů.

4. Záměrně snižujeme počáteční intenzitu tréninku a vytváříme postupně speciální funkční schopnost v rámci získávání speciálního základu — přípravy na sněhu a dostáváme tak pod adaptovanou kontrolu vše, co souvisí se sportovní formou.

ZDENĚK CILER,
trenér SZ

Na první SNÍH

Některí z vás, kteří čtete tyto řádky, jste již zkusili přičuť romantiky prvního sněhu, mnozí se ještě připravujete. Především pro ty je určen tento článek, kteř zahrnuje poznatky ze současné úrovně tréninkových metod v zahraničí s aplikací na naše poměry.

Vycházím ze základního předpokladu z vysoké fyzické připravenosti, která je nezbytná pro dnešní moderní trénink ve sjezdových disciplínách a dále z předpokladu, že každý závodník zvládl celou řadu napodobivých cvičení na suchu, která jsou nezbytná pro odstranění technických nedostatků, nebo zpřesnění dosavadní techniky závodníka. Tento článek si dále nečiní nárok obsáhnout všechny možné formy prvního tréninku na sněhu a bude proto určitým univerzálním příkladem pro týdenní výcvik. Ze závěrů zde uvedených je však možno aplikací na místní podmínky plán upravit pro sobotní a nedělní zájezdy za sněhem, výcvikové tábory delšího trvání, případně i pro denní trénink po práci (umělé osvětlené svahy).

1. Před odjezdem na první sníh.

Již v průběhu poslední části přípravného období je nutné připravit veškerou výzbroj a výstroj. Každý nepatrný nedostatek, byť to byl vypadlý šroubek z hrany, utřazený knoflík, rozpáraná rukavice, může narušit intenzitu tréninku, omezit maximální využití sněhu. 7—10 dní před příchodem na sníh je vhodné denně obout lyžařské boty na dobu 10 až 15 minut a provést několik cvičení jako opakované poskoky do stran. (Noha si tak pomalu zvykne na nezbytný »žalář« pro nastávající zimu.

2. Výběr místa.

V našich podmínkách bude ovlivněn jednak sněhovou pokrývkou, jednak možností přejezdu.

Zásadně se však držíme těchto kritérií.

a) místo s vlekem nebo lanovkou.

b) místo s členitým terénem a pro začátek mírně se svažujícím

(př. úsek mezistanice Chopok—Jasná).

Tyto základní dva požadavky jsou předpokladem pro kvalitní trénink. Mechanizace zaručuje kvantitu tréninkového procesu. Mírný terén pak vyžaduje správně vedení lyží. Závodníci při poměrně malém stupni regenerace lyžařských reflexů se neučí brzdit, ale vést správně lyže s minimálním použitím brzdících elementů (přetočené lyže ve smyku, přílišné používání hran apod.).

c) **ubytování v klidném prostředí** s optimálními hygienickými podmínkami a dobrou stravovací kapacitou.

3. Denní režim na výcvikovém táboře

Den zahajujeme snídaní od 7.30. Budíček nejlépe individuálně.

Do 8.30 příprava lyží a výzbroj 8.30—8.45 nástup na trénink, před vlastní jízdou důkladně rozcvičení do mírného zahřátí. 8.45 až 11.45 trénink podle plánu na příslušný den.

Dopoledne

0. den — pátek

1. den sobota — volná jízda — dlouhé volné oblouky odpovídající rychlosti jízdy, objem 8 až 10 km.

2. den neděle: volná jízda — delší oblouky celk. objem 10—12 km.

3. den pondělí: volná jízda — střední oblouky (hustší obří slalom), objem 12—14 km.

4. den úterý: volná jízda kolem tyčí volně postavených po svahu, objem 12—14 km.

5. den středa: trénink obřího slalomu 10—12 km, 350—450 branek.

6. den čtvrtek: trénink sjezdu, trať vcelku ve vysokém postojí, objem 12—14 km.

7. den pátek: trénink sjezdu — trať vcelku, střídání postojů dle potřeb a tratí 13—15 km.

8. den sobota: trénink sjezdu — trať vcelku závodním tempem, objem 10—12 km.

9. den neděle: kontrolní závod v obřím slalomu.

12.00 — oběd a polední klid. V poledním klidu vyloučit spánek!

13.30—13.45 rozcvičení před odpoledním tréninkem. 14.00—16.15 odpolední trénink podle plánu na příslušný den. 16.15—17.30 ošetření materiálu, kompenzační cvičení (volný pokus 5—10 min. do zapocení, 5 min. uvolňovací cvičení v mírném rytmu do max. poloh) spec. cvičení — z uprav. prvků jógy), masáže (podle možnosti vždy trenér), v případě že nelze poskytnout masáž, dobré prohřátí pod sprchou.

17.30—18.30 — filmy, smyčky, diskuse o technice.

18.30 — večere. Po večeři četba, televize, poslech hudby, studium, osobní volno.

V 21.00 večerka.

4. Náplň týdenního výcvikového tábora

K tréninku využijeme první neděle, případně i volné soboty. Tím prodloužíme trénink z aktivních 6 dní na 8.

Odpoledne

Příjezd do 20.00 hod. totéž, objem 6—8 km

totéž, objem 7—9 km

totéž, objem 8—10 km

trénink obřího slalomu 7—9 km, 250—300 branek

trénink slalomu, objem 350—450 branek

trénink slalomu, objem 400—500 branek

trénink slalomu, objem 400—500 branek

trénink obřího slalomu 200—250 branek, 6—8 km

ukončení výcvikového tábora a odjezd domů.

5. Metodické poznámky k výcviku

Objem tréninku musí mít vzestupnou tendenci v rozježdění v jednotlivých disciplínách.

Při volné jízdě dbáme lehkého dynamického postoje úzké stopy a mín. šíře smyku.

Při volné jízdě neklademe tak velké požadavky na úpravu terénu. Různorodý sníh naopak napomáhá dřívějšímu obnovení speciálních pohybových návyků, lyžařských reflexů.

Počet oblouků se zvětšuje ze dne na den na stejném dlouhém úseku. Přibližně stejný počet oblouků — stejný charakter jízdy dodržujeme pro 2—3 jízdy. Potom se snažíme o více oblouků. Podle možností volíme pro větší počet oblouků (v jednotlivých dnech) větší sklon. Vždy však takový, aby nenutil závodníka k brzdění.

Pro jízdu mezi volnými tyčemi ponecháme na vůli závodníka, kterou z tyčí si v průběhu volné jízdy vybere. Vždy však s požadavkem na přesné a správné nastavení.

Na první sněh

Při tréninku obřího slalomu upravíme trať nejlépe již den předem.

Při vlastním tréninku vždy kontrolujeme postavení všech tyčí a tvar koryt. Při příliš velkých nebo nebezpečných korytech (ostře zakončená) trať v daném úseku měníme. Závodníci jezdí trať bez prohlídky [1] pro zlepšení orientace. Branky nebo jednotlivé tyče musí být plynulé bez náhlých změn [jsme na prvním sněhu]

Velkou pozornost věnujeme úpravě tratí pro sjezd. Podle potřeby i obalení některých předmětů v okolí tratě. První jízdy ve vysokém postoji jedeme většími oblouky, v přímých úsecích dbáme na vysoký postoj a úzkou stopu. Teprve později se snažíme směrem jízdy i způsobem postoje projet trať co nejrychleji.

Pro úsporu času trénujeme slalom kolem tyčí. Začínáme slalom 20–30 brankové. Jednoduché.

Pokud se netvoří nebezpečná, ostře ukončená koryta, jezdíme slalom 4X 5X [závislé na počtu závodníků a kvalitě podložky]. Závodníci jezdí trať bez prohlídky! Při pádu nebo vyjetí pokračovat co nejrychleji v další jízdě!

Závěrečný kontrolní obří slalom provedeme ve dvou kolech nebo dvě jízdy v jednom kole. Délka závodu 60–70 vteřin. Charakter tratí — jednoduché branky ve středně členitém terénu, tak, aby nenutily závodníka brzdit.

6. Poznámky k celkové organizaci

Trénink probíhá společně. Trenér na žádost závodníka nebo podle vlastního zvážení k celkovému fyzickému stavu závodníka upraví počet jízd, případně individuálně zařadí odpočinek.

Všechny ztrátové časy je nutné omezit na minimum. Tak např. při průjezdech jednoho kola slalomu staví trenér již další apod.

Rozcvičení musí být důkladné. Vyklusání a uvolňovací cvičení v intervalech odpovídajících stří-

dání při masáži nebo ve sprchách, a to buď individuální nebo ve skupinách.

V jídelníčku dbát na dostatek tekutin bohatých na minerální látky [minerály]. Dostatečný příděl ovoce, případně doplňková dodávka C vitamínu. Dostatečný a kvalitní spánek v příslušně vypořádaných [lépe v chladu než teple] pokojích s dostatečnou ventilací.

Podle možnosti použijeme materiálově i cenově dostupné 8 mm kamery.

Nejblížejším místě zajistíme expresní vyvolání filmů i za cenu hmotného zainteresování příslušného pracovníka. Tato investice má vzhledem k studiu a zlepšování techniky nejrychlejší návratnost.

Stejně důležité je obětovat den na návštěvu místa tréninku a dojednání konkrétních podmínek v ubytovacím podniku i na lanovce. Pak zbude už jedině, dostatek dobrého sněhu.

JAN VEDRAL,
trenér reprezentačního družstva sjezdařů

Nahore je Vosecká . . .

Známe nejkrásnější cestu na světě. Začíná u Hubertusu, kde se loučís s normálním světem a až ji začínáš třeba sedmkrát za týden, vždycky tě Harrachováci provázejí svými pohledy jakoby na sváteční pouť. Pak se kolem lesní správy točíš vzhůru a tu alespoň pohledem pozdravíš ty, kteří kolem různých vlečáků a nákladáků mají pramálo času porozprávět s tím, kdo se v blízkém cíle ubírá rovnou cestou směrem k Mumlauské boudě.

Ta bývá stále tichá, zavřená do hukotu vodopádů, bez židáčka. Jen štekavý chundeláč si nemůže nikdy odpustit vyběhnout na kolemjdoucího, jež nese na zádech veliký batoh a na něm naskládáno ještě několik párů běžeckých prkýnek. Obtěžkán sladce těžkým nákladem spěcháš snad v představě, že tam nahore v horách máš napřesnost smlouvenou schůzku se štěstím. Ženeš se alespoň po tento kousek cesty, kde ještě slyšíš ruch pracujících strojů, které v dolech rubou hmotu pro Harrachovskou sklárnu. Ne, že by ubývalo sil, ale dál už to pak jde jaksi pomaleji, začínáš se dokonce misty loudat, brzdí tě krása kolem.

Ztěžená Mumlava po pravé straně, nad ní světlínky hlubokého lesa, po druhé straně zlatistě stráně přikrých kopců. V Lubochu, kde se přidává do Mumlavy svojí douškou bystrina stejnojmenného potoka — chvílítku zaváháš, zda se dát zkratkou vzhůru, nebo si nechat dál lahodit písní plynoucí vody i krásy údolí mumlauských proudů. Snad pod »Sprajcákem« potkáš koníka s károu jedoucí dolů pro náklad. Bude to zpeřtení i tak rozkošné cesty. Dozvíš se od kočího co je nového nahore, vypovíš, co je nového dole. Tou cestou ubývá starosti a když ti s přibývajícím výškou kousek dál loupne v uších, zapomněl jsi již na všechny a jaksi bezděčně přidáváš znovu do kroku, jak jsi hnán touhou stále víc a víc po horské pohodě. Pak je po levé straně starý omšelý strom, jehož ztělé tělo někdy svítí do noci. To bývá znamení, že se blíží konec lesa, že se otevře panorama Krkonoš, že rozezuješ v tobě

hapsódii nepřehledně krásy kosodřeviny přesycené vším, cos mohl zažít prošlou cestou. I když se cesta zvedá, udržuješ nasazené tempo, vždyť cíl je již vidět. Konečně vstříčíš tělem do dveří, které se pak za tebou zaprásknou a zavoní v nich trochu uvolněná skleněná tabuška . . .

U krbu shodíš svůj náklad. Zapomená záda opřeš o teplé kachličky a už máš před sebou šálek kouráckého čaje, který ti s takovým zvlášť potutelným úsměvem předložil ten kouzelný se pachtící chať. Jeden z mála, který umí dát horské boudě své srdce. Přijdeš-li sem po roce, jakobys včera odešel. Nic nového a přeče se toho tu tolik semle. Vše při starém, tak jak si každý cestou přeje! Bouda před vánocemi nacvaknutá až po pádu těmi, kteří chtějí chamtivě hlát stovky kilometrů v běžecké stopě. Pro ně má ten upachtěný Matras vždycky dost psychologie i potavy, umí se s nimi radovat z prvního pořádného přídělu sněhu, dokáže zahnat problém zlomené lyže mánutím ruky. A nakonec všichni společně zahánějí trable s proměnlivým mluháním počasím, které přes noc dokáže z předpřísavého prašanu udlát nenáviděné »mýdlo«. Ale jsou tu i jiskřivá rána burčující všechny do vyježděné tvrdé stopy na cestě k Zlatému návrsí, nebo pod boudou kolem polské hranice.

Mnoho poctivých dřičů na běžeckých lyžích tu cestu s tím krásným koncem dobře zná. Byla jim domovem, byla jim cestou k Falunu, Cortině d'Ampezzo, cestou ke Squaw Valley, Innsbrucku i ke Grenoble . . . Ten cíl je protknut životními vzpomínkami selanek kolem kulatého stolu u krbu, je protknut vzpomínkami na předvánoční soustředění, kdy se zde honořilo německy, maďarsky, rusky, vzpomínkami přátelství, lásek a k smrti zvaných těl, vzpomínkami, které by měly Voseckou boudu udržet na výsostech takovou, jaká nám lyžařům přirostla tolik k srdci.

BOHUMIL WEBER

Kalendář lyžařských soutěží a závodů v roce 1968

Předkládáme lyžařské veřejnosti přehled lyžařských závodů zařazených do celostátního kalendáře na rok 1968:

1. Závodny kategorie »A«:

Mistrovství, přebor ČSSR.

Mistrovství lyžařských družstev — I. liga.

Ústřední kvalifikační závody — ÚK—

Celostátní soutěž družstev ve skoku a sduž. závodě (I. liga).

Významné mezinárodní závody.

Tyto závody jsou určeny pro nejvyspělejší závodníky a podrobné podmínky jsou uvedeny v rozpisech jednotlivých závodů. Závody I. ligy jsou současně ústředními kvalifikačními závody.

2. Závodny kategorie »B«:

Oblastní — II. liga.

oblastní kvalifikační závody —OK—

Významné závody oblastních soutěžních komisí.

Podmínky účasti nebo omezení účasti jsou stanoveny v rozpisech těchto závodů.

3. Další kategorie závodů »C« jsou okresní přebory a všechny ostatní závody okresního nebo místního významu a budou uveřejněny v kalendáři OSK a okresních sekcí.

Pro žactvo jsou určeny celostátní Poháry žactva v každé disciplíně.

Termíny celostátního kalendáře jsou závazné.

Frant. Táborský,
předseda STK lyžařské sekce ÚV ČSTV

Vrcholné lyžařské závody kategorie „A“

Datum:	Místo konání:	Název závodu:	Disciplína:	Kateg.:	Pořadatel:	Druh závodu:
Běh:						
12.—14. 1.	Sliáč	XXII. roč. Bezr. memoriálu	běh	MŽ	L. Bučina, Zvolen	mezinár.
20.—21. 1.	Mšeno n. Nis.	I. liga	5, 15, št.	MŽ	J. Mšeno	1 ÚK
28.—29. 1.	B. Bystrica	Pohár žactva	běh	Ž	RH B. Bystrica	celost.
3.—4. 2.	Kremnica	I. liga	5, 15, 10, 30	MŽ	B. Kremnica	2 ÚK
11. 2.	Zadov	Mistrovství ČSSR	50 km	M	OV Strakonice	
15.—18. 2.	Josefův Důl	Přebor ČSSR	vše	D	TJ Josef. Důl	
25.—28. 2.	Harrachov	Mistrovství ČSSR	běh	MŽ	MV ČSTV Praha	
2.—3. 3.	Harrachov	Mezinárodní závody	5, 15, 10, 30	MŽ	J. Harrachov	mezinár.
16.—17. 3.	Štrbské Pleso	I. liga	5, 15, št.	MŽ	RH Poprad	3 ÚK
23.—24. 3.	Mísečky	Postup. závod I. ligy	5, 15, št.	MŽ	SKI Jilemnice	ÚK
29.—31. 3.	Štrbské Pleso	Tatranský pohár	běh	MŽ	Sn Smokovec	mezinár.
Biathlon:						
18.—20. 1.	Špindl. Mlýn	Mistr. ČSSR, jednotlivců	štaf.	M	Dukla Liberec	
16.—18. 2.	Bruntál	Mistr. ČSSR, malorážka		MŽ	MV Svazarm	
Skok a sdužený závod:						
30.—31. 12.	67 Harrachov	Pohár skláren	sk, sdr.	MD	J. Harrachov	ÚK sd.
6.—7. 1.	Harrachov	Veř. závod	sk, sdr.	D	J. Harrachov	ÚK-D
13.—14. 1.	Tanvald-Plavy	Pohár SČSP	sk, sdr.	M	Seba Tanvald	ÚK
17.—21. 1.	Štr. Pleso, B. Bystrica	Pohár přátelství	sk	M	Sn Smok., RH B. Bystr.	ÚK, mezinár.
20.—21. 1.	Špindl. Mlýn	Veř. závod	sk, sdr.	D	Sn Šp. Mlýn	ÚK-D
27.—28. 1.	Vysoké n/Jiz.	Veř. závod	sk	M	J. Vysoké n. J.	ÚK
10.—11. 2.	Rožnov p. Radh.	Veř. závod	sk, sdr.	D	TJ Rožnov	ÚK-D
15.—18. 2.	Josefův Důl	ČSSR — přebor	sk, sdr.	D	TJ Jos. Důl	

Datum:	Místo konání:	Název závodu:	Disciplína:	Kateg.:	Pořadatel:	Druh závodu:
24.—25. 2.	Liberec	Mistr. ČSSR	sk	M	Ještěd Liberec	(2 můstky)
2.—3. 3.	Harrachov	Meznár. závod	sk, sdr.	M	J. Harrachov	mezin.
16.—17. 3.	Jáchymov	Veř. závod	sk, sdr.	D	TJ Jáchymov	ÚK-D
28.—29. 1.	Vítkovice	Pohár žactva	sk	ž	J. Vítkovice	celost.

Sjezdové:

30.—31. 12.	Špindl. Mlýn	Skorkovského mem., I. liga	s, sj.	MŽ	Slavie Techn. Brno	ÚK
6.—7. 1.	Telnice	Veř. závod	2×s.	MŽ	Chem. Ústí	náhr. ÚK
13.—14. 1.	Chopok-Jasná	Veř. závod		D	D. Nízk. Tatry	ÚK-D
3.—4. 2.	Javorový	Veřejný závod	s, os.	D	TJ Třinec	ÚK-D
10.—11. 2.	Chopok-jih	Veř. závod, I. liga	2×sj.	MŽ	Sp. Plesok	ÚK
24.—25. 2.	Špičák v Jíz. h.	Pohár žactva	s, os.	ž	J. Jablonec	celost.
28. 2.—3. 3.	Tatr. Lomnica	Mistrovství ČSSR	vše	MŽ	T. Patr. Lomnica	
7.—10. 3.	Špindl. Mlýn	Přebor ČSSR	vše	D	OV ČSTV Trutnov	
15.—18. 3.	Vysoké Tatry	Velká cena Slovenska	s, os.	MŽ	Vys. Tatry	mezin.
23.—24. 3.	Lysá hora, Krkonoše	Veř. závod, I. liga	s, os.	MŽ	LIAZ Jablonec	ÚK
30.—31. 3.	Vrátná	Jánošíkův opasek	s, os.	MŽ	Sn M. Fatra	ÚK-D
6.—7. 4.	Chopok-Jasná	Veř. závod, I. liga	s, os.	MŽ	Dukla Lip. Mikuláš	ÚK
20.—21. 4.	Luční hora	Závod Osvobození	s, os.	MŽ	OV Trutnov	postup. záv.
4.—10. 2.	Železná Ruda	XVIII. celost. přebor	branné	MŽ		
15.—23. 2.	Špindl. Mlýn	Přebor čs. lidové armády	klas.+sj.	MŽ		
4.—11. 2.	Špindl. Mlýn	Obl. přebor. vys. škol-Čechy	klas.+sj.	MŽ	KTV LF, KTV KU hum, Praha	
25.—26. 3.	Špindl. Mlýn	Přebor Karlovy university				
		V. cena pražských vys. škol	sjezd	MŽ		

Oblast Čechy-střed**Klasické:**

17. 12. 67.	Richtrovy boudy	Štít Richtrovek	běh	MŽ	FTVS	
26. 12.	Špindl. Mlýn	Na prvním sněhu	běh	MŽ	Sn ÚV ČSTV	
6.—7. 1.	Rokytnice n/Jíz.	Obl. kval.	klas.	D	Sp. Ml. Boleslav	OK-D
13.—14. 1.	Rokytnice	Oblast. soutěž družstev	běh	MŽ	Sn Zdravotník	II. liga
15.—19. 1.	Špindl. Mlýn	Studentské kriter.	kl.+sj.	MŽ	Slavie Stav. fak.	
20.—21. 1.	Harrachov	Obl. kval.	klas.	D	MV ČSTV Praha	OK-D
27.—28. 1.		Obl. soutěž dr.	klas.	MŽ	Slavie VŠ	II. liga
4.—11. 2.	Špindl. Mlýn	Obl. přebor vys. škol	klas.	MŽ	Slavie LF, MFF	
18. 2.	Mísečky	Tři kopce	klas.	MŽ	Sp. Vršovice	
24.—25. 2.	Friesovky	Obl. kval.	klas.	D	Sp. Praha 4	OK-D
25.—28. 2.	Harrachov	Mistr. ČSSR	klas.	MŽ	MV ČSTV Praha	
16.—17. 3.	Friesovky	Obl. soutěž dr.	klas.	MŽ	Sp. AZKG	II. liga
24. 3.	Krkonoše	Po Krkonoších, hlídky	70+25 km	MŽ	Sn ÚV ČSTV, RH Hr. Král.	

Sjezdové:

20.—21. 1.	Rokytnice	Obl. kval.	2×os.	D	Sp. Ml. Boleslav	OK-D
20.—21. 1.	Špindl. Mlýn	Obl. soutěž dr.	2×s.	MŽ	Slavie stav. fak.	II. liga
27.—28. 1.	Špindl. Mlýn	Obl. kval.	2×sj.	D	Slavie ÚRO	OK-D
27.—28. 1.		Obl. soutěž dr.	2×sj.	MŽ	Slavie ÚRO	II. liga
5.—10. 2.	Špindl. Mlýn	Přebor UK	sjezd	MŽ	Slavie hum. f. KU	
17.—18. 2.	Bouřňák	Obl. soutěž	2×s.	D	OSK Praha	OK-D
24. 2.	Rokytnice	Obl. soutěž dr.	2×os.	MŽ	Sp. ČKD Bohemians	II. liga
25.—26. 3.	Špindl. Mlýn	Velká cena vys. škol	sjezd	MŽ	Slavie LF	

Datum:	Místo konání:	Název závodu:	Disciplína:	Kateg.:	Pořadatel:	Druh závodu:
Oblast Čechy — východ:						
Klasické: běh:						
26. 12. 67	Horní Branná	Hornobranská první lyže	štaf.	MŽD	S. Hor. Branná	II. liga
31. 12.	Jiřetín	Veřejný závod	běh	ž	Tofa Jiřetín	
5. 1. 68	Mšeno	Veřejný závod	štaf.	ž	J. Mšeno	
6. 1.	Vrchlabí	Pohár AZNP	běh	MŽD	Sp. Vrchlabí	II. liga
14. 1.	Zásada	Veř. závod	běh	ž	J. Zásada	
13.—14. 1.	Tanvald-Plavý	Pohár SČSP	sk, sdr.	M	Seba Tanvald	ÚK, mez.
14. 1.	Kořenov	Kořenovský běh	běh	MŽD	Sj. Kořenov	II. liga
20.—21. 1.	Lučany	Lučanský pohár	běh	DŽ	J. Lučany	
20.—21. 1.	Mšeno	I. liga	běh, št.	MŽ	J. Mšeno	ÚK
27.—28. 1.	Jílemnice	Veř. závod	běh, št.	MŽD	SKI Jílemnice	II. liga
3.—4. 2.	Vitkovice	Oblastní přebor	běh, sk.	ž	J. Vitkovice	
11. 2.	Trutnov	Oblastní přebor	štaf.	ž	Lok. Trutnov	
15.—18. 2.	Josefův Důl	Přebor ČSSR	klas.	D	J. Jos. Důl	
18. 2.	Vratislavice	Koberec	běh	MŽ	Vratislavice	
25. 2.	Zlatá Olešnice	Veřejný záv.	št.	DŽ	S. Zl. Olešnice	
25. 2.	Špindl. Mlýn	Maternův memoriál	30	M	Sn Sp. Mlýn	
2.—3. 3.	Harrachov	Mezinárodní závod	běh	MŽ	J. Harrachov	mezin.
3. 3.	Tanvald	Veřejný závod	běh	DŽ	Seba Tanvald	
23.—24. 3.	Misečky	Postup. závod do I. ligy	běh	MŽ	SKI Jílemnice	
Klasické: skok, sdruž.						
30.—31. 12.	Harrachov	Pohár skláren	sk, sdr.	MD	J. Harrachov	I. liga, ÚK
6.—7. 1.	Harrachov	Veř. závod	sk, sdr.	D	J. Harrachov	ÚK, OK
13.—14. 1.	Tanvald-Plavý	Pohár SČSP	sk, sdr.	M	Seba Tanvald	ÚK, mez.
14. 1.	Zásada	Veř. závod	sk.	ž	J. Zásada	
14. 1.	Desná	Veř. závod	sk.	D	TJ Desná	
20.—21. 1.	Špindl. Mlýn	Veř. závod	sk, sdr.	D	Sn Sp. Mlýn	ÚKD, OKD
27.—28. 1.	Vysoké	Veř. závod	sk.	M	J. Vysoké n. J.	ÚK
28.—29. 1.	Vitkovice	Pohár žactva	sk.	ž	J. Vitkovice	celost.
3.—4. 2.	Mšeno	Oblastní závod	sk, sdr.	MD	J. Mšeno	OK
15.—18. 2.	Jos. Důl	Přebor ČSSR	sk, sdr.	D	J. Jos. Důl	
24.—25. 2.	Liberec	Mistr. ČSSR	sk.	M	Ještěd Liberec	
2.—3. 3.	Harrachov	Mezin. závod	sk, sdr.	M	J. Harrachov	mezin.
2. 3.	Tanvald	Veřejný závod	sk.	MD	Seba Tanvald	
23.—24. 3.	Špindl. Mlýn	Veř. závod	sk, sdr.	MD		ÚK
14.—15. 4.	Špindl. Mlýn	Veř. závod	sk.	MD	Sn Špindl. Mlýn	
Sjezdové:						
26. 12. 67	Špičák	Kritérium Buk. hory	os.	MŽD	Tofa Jiřetín	
1. 1. 68	Desná	Veř. závod	os.	ž	TJ Desná	
7. 1.	Desná	Parlament	os.	ž	TJ Desná	
10. 1.	Janov Loučná	Noční kritérium	s.	MŽD	J. Jablonec	
20.—21. 1.	Lysá hora	Kval. záv., II. liga	2×sj.	MŽD	Sp. Rokytnice	OK
20.—21. 1.	Mladé Buky	Vyb. závod	s, os.	ž	S. Mladé Buky	
20. 1.	Žel. Brod	Pohár žactva	os.	ž	J. Žel. Brod	
27.—28. 1.	Jánské Lázně	Obl. záv. II. liga	s, os.	MŽD	S. J. Lázně	OK
28. 1.	Velké Hamry	Podmuchovský	os.	ž	Seba Tanvald	
3.—4. 2.	Špičák	Obl. přebor	s, os.	ž	J. Ž. Brod, Tofa Jiřetín	
11. 2.	Kopanina	Veř. závod	s, os.	DŽ	Sj. Turnov	

P	Datum:	Místo konání:	Název závodu:	Disciplína:	Kateg.:	Pořadatel:	Druh závodu:
	17. 2.	Desná	Obl. závod, II. liga	s.	MŽ	TJ Desná	OK
	17. 2.	Popelnice	Mem. Boh. Vedrala	os.	D	Seba Tanvald	
	18. 2.	Popelnice	Obl. závod, II. liga	os.	MŽ	Seba Tanvald	OK
	18. 2.	Herlíkovice	Horské květy Zd. Pelce	s, os.	D	Sp. Vrchlabí	OK
	24.—25. 2.	Špičák	Pohár Žactva	s, os.	ž	J. Jablonec	ÚK
	3. 3.	Špičák	Velká cena LIAZ	s, sj.	ž	LIAZ Rýnovice	
	7.—10. 3.	Špindl. Mlýn	Přebor ČSSR	vše	D	OV ČSTV Trutnov	
	10. 3.	Na Křížku	Veř. závod	s.	ž	TJ Desná	
	17. 3.	Špindl. Mlýn	III. ročník	os.	Dml, ž	Sn Špindl. Mlýn	
	17. 3.	Špičák	Josefovský	os.	MŽD	J. Jablonec, T. Jiřetín	
	23.—24. 3.	Lysá hora	Veř. závod	s, os.	MŽ	LIAZ Jablonec	I. liga, ÚK
	20.—21. 4.	Luční hora	Závod Osvobození	s, os.	MŽ	OV Trutnov	post. z.

Oblast Čechy-západ.

Klasické:

	7. 1.	Špičák	15 km Šumavou	běh	MŽD	L. Plzeň	II. liga/OKD
	14. 1.	N. Město v Kr. h.	Štafety	štaf.	MŽD	B. Osek	II. liga
	14. 1.	Stachy	XIX. roč. Stašská 15	běh	MŽ	S. Stachy	
	21. 1.	K. Hory	Kašperskohorská 15	běh	MŽ	T. K. Hory	
	28. 1.	Boží Dar	Štít Krušných hor	běh	MŽD	Sn K. Vary	II. liga/OKD
	28. 1.	Stachy	O pohár MNV Prachatice	skok	MD	S. Stachy	
	4. 2.	Kub. Huf	Obl. kval. závod	běh	D	ČZ Strakonice	OKD
	3.—4. 2.	Lipno	Obl. přebor	běh	ž	Motor Č. Budějovice	
	11. 2.	Klíny	Pohár CHZ ČSSP	běh	MŽD	Chem. Litvínov	
	11. 2.	AŠ	Štafety unora	štaf.	MŽD	OSL Čeb	
	11. 2.	Telnice	Veř. závod	běh	ž	RH Ústí n. L.	
	11. 2.	Zadov	Mist. ČSSR+veř. záv.	50, 10	MŽ	OV Strakonice	
	17.—18. 2.	B. Dar	Obl. přebor	běh	ž	Sn K. Vary	
	17. 2.	Abertamy	Abertamské	štaf.	MŽ	RZ Abertamy	
	18. 2.	Capartice	Chodská 30+10	běh	MŽ	J. Domažlice	II. liga
	18. 2.	Vimperk	Velká cena Šumavanu	skok	MD	Š. Vimperk	
	18. 2.	Telnice	VIII. roč. Telnické	15	MŽD	RH Ústí n. L.	
	18. 2.	M. Lázně	Kolem pramenů	běh	MŽD	Sn M. Lázně	
	25. 2.	Špičák	Běh Šumavskými hvozdy	běh	MŽD	OSL Klatovy	
	2. 3.	Špičák	Zlatá lyže Šumavy	štaf.	MŽ	Sj Plzeň	II. liga
	3. 3.	Špičák	Pohár Rudé hvězdy	běh	MŽ	RH Plzeň	II. liga
	10. 3.	Kubova Huf	Boubínské štafety	štaf.	MŽ	ČZ Strakonice	
	16.—17. 3.	Jáchymov	Čelostátní závod	sk., sdr.	D	TJ Jáchymov	ÚK-D
	24. 3.	Stachy	Jarní běh	běh	MŽD	S. Stachy	

Sjezdové:

	26. 12. 67	Špičák	IV. roč. Vánoční	s.	MŽD	OSL Klatovy	
	6.—7. 1.	Telnice	Veř. závod	2 X s.	MŽ	Chem. Ústí	ÚK-náhr.
	20—21. 1.	Klíny	Štít mladých	s, os.	ž	Ch. Litvínov	
	20.—21. 1.	Bouřňák	Obl. soutěž dr.	os.	MŽD	Lok. Teplice	II. liga/OKD
	27.—28. 1.	Telnice	Obl. soutěž dr.	s.	MŽD	Ch. Ústí	II. liga/OKD
	10.—11. 2.	Bouřňák	Pohár ml. dorostu	s.	D ml.	Lok. Teplice	
	17.—18. 2.	Špičák	Obl. soutěž dr.	sj.	MŽD	OSL Klatovy	II. liga/OKD
	3.—4. 2.	Klíny	Štít CHZ ČSSP	s, os.	MŽD	Ch. Litvínov	

Datum:	Místo konání:	Název závodu:	Disciplína:	Kateg.:	Pořadatel:	Druh závodu:
3. 3.	Špičák	VC Špičáku, Mem. P. Našince	s.	MŽD	Sl. VŠ Plzeň	
17. 3.	Boubín	VC Boubína	s.	DŽ	OSL Strakonice	
18. 3.	Špičák	XII. roč. Jarního	s.	MŽD	OSL Klatovy	

Oblast Morava.

Klasické:

14. 1.	Česká Třebová	Veřejný závod	běh	DŽ	L. Čes. Třebová	OKD, OKŽ
27.—28. 1.	Nové Město n. Mor.	Zlatá lyže Česk. vys.	běh	MŽD	S. Nové Město	II. liga, OKD
10.—11. 2.	Rožnov p. Radh.	Pohár TJ	sd. skok	D	TJ Rožnov	ÚKD
11. 2.	Rožnov p. Radh.	Pohár TJ	běh	D	TJ Rožnov	OKD
17.—18. 2.	Svratka	Veř. závod	běh št.	MŽ	Sp. Svratka	II. liga
17.—18. 2.	Horní Bečva	Veř. závod	běh	Ž	TJ Val. Mezifíčí	OKŽ
2.—3. 3.	Rožnov p. Radh.	Veřejný závod	běh, št.	MŽ	TJ Rožnov	II. liga

Sjezdové:

30.—31. 12.	Špindler. Mlýn	Skorkovského mem.	s, sj.		Slavie Tech. Brno	ÚK
6.—7. 1.	Javorový	III. ročník Ceny ml. hutníka	s, os.	Ž	TJ TŽ Třinec	
13.—14. 1.	Řeka	Slalomek pod Ropičkou	s, os.	Ž	Slavie Havířov	
20.—21. 1.	Kohútka	Vsacký pohár	2Xs.	MŽ	Sp. MEZ Vsetín	II. liga
20.—21. 1.	Rířky	Veř. závod	s, os.	D	J. Ústí n. Orł.	OKD
27.—28. 1.	Řeka	Slalom pod Ropičkou	s, os.	MŽ	Slavie Havířov	II. liga
3.—4. 2.	Kohútka	O pohár Javoroky	s, os.	D	TJ Třinec	OKD
3.—4. 2.	V. Karlovice	Vsacký pohárek	s, os.	Ž	Sp. MEZ Vsetín	
10.—11. 2.	Lysá hora	Ondrášova cena	s, os.	D	TJ VP Frýdek	OKD
17.—18. 2.	Javorový	XIV. roč. Ceny hutníka	s, os.	MŽ	TJ TŽ Třinec	II. liga
17.—18. 2.	Vel. Javorník	Stříbrná vločka	s, os.	Ž	TJ Gottwaldov	OKŽ
24.—25. 2.	Čer. Sedlo	Veř. závod	s, os.	D	MV Brno	OKD
24.—25. 2.	Mikulčín Vrch	Pohár n. p. Let.	s, os.	MŽ	Slavie Tech. Brno	II. liga
29. 1.	Ostravice	Put. pohár mládeže	s.	Ž	TJ VOKD Poruba	
3. 3.	Pústevny	O kahanec Banika	os.	MŽD	B. Ostrava	
10. 3.	Bílá	Jarní	s.	Ž	TJ VŽKG	

Oblast — Slovensko

Behy:

30. 12. 67	Štrbské Pleso	Ver. preteky	beh	MŽD	Sn Štrbské Pleso	
1. 1. 68	Chvojnica	XI. roč. Ceny CHZWP	beh	MŽD	Iskra Nováky	
1. 1.	Tisovec	Štít Hrabovce	beh	MŽD	S. Z. Tisovec	
7. 1.	VrŠatec	II. r. Cena SMZ Dubnica	beh	MŽD	Sp. SMZ Dubnica	SLS-1-1D
6.—7. 1.	Gerlachov	X. roč. Mem. 24 padl. hrd.	beh	MŽDŽ	Sokol Gerlachov	
7. 1.	Vyhne	Trubanov mem.	štaf.	MŽD	Baník Vyhne	
7. 1.	Kamzík	Ver. preteky	beh	MŽDŽ	TJ Žižka Bratislava	
14. 1.	Tatr. Štrba	Beh okolo Štrby	30	M	Družst. Tatr. Štrba	
12.—14. 1.	Sliac	XXII. Bezr. mem. + Majstr.	beh + št.	MŽ	L. Buč. Zvolen	SLS 2, medz.
21. 1.	Bardejov	Ver. preteky	beh	MŽD	Partizán Bardejov	
21. 1.	Dobšiná	Pohár mesta Dobšiná	beh	MŽD	Kovo Dobšiná	
21. 1.	Jahodná	II. roč. cena Košíc	beh	MŽD	Lok. Košice	
21. 1.	Soblahov	Prímát Považia	beh	MŽD	TJ Trenčín	
21. 1.	Dolany	Preteky generácií	beh	MŽDŽ	Družst. Dolany	

Datum:	Místo konání:	Název závodu:	Disciplína:	Kateg.:	Pořadatel:	Druh závodu:
21. 1.	Svit	Ver. preteky	štaf.	MŽD	Iskra Svít	
28. 1.	Dedinky	Slov. rájom, cena kpt. Nálepku	30	M	T. Šp. Nová Ves	
27.—28. 1.	Jasná	Beh okolo Vrbického pl.	beh+št.	MŽD	Dyn. L. Mik.	SLS-3-2D
28.—29. 1.	B. Bystrica	Pohár žactva	beh	ž	OV LS B. Bystrica	celostát.
4. 2.	Borda	Pohár Dragov. hrdínov	beh	MŽD	Sj. Sečovce	
4. 2.	Lysá pod Mak.	Mem. J. Furu	beh	MŽDž	Sokol Lysá pod Mak.	
3.—4. 2.	Turč. Teplice	Cena štát. kúpelov	beh	MZD	B. Turč. Teplice	SLS-4-3D
3.—4. 2.	Kremnica	Cena mesta Kremnice	beh	MŽ	B. Kremnica	ÚLS-2/I. liga
11. 2.	B. Stiaavnica	Bielá stuha B. Štiavnice	štaf.	MŽD	B. Ban. Štiavnica	
11. 2.	Mlynky	Pohár Slov. rudohoria	beh	MŽD	B. Mlynky	
18. 2.	Bórik Žilina	Cena mesta Žiliny	beh	MŽD	Sn M. Fatra	
18. 2.	Cemjata	Štít mesta Prešova	beh	MŽD	L. OZ Prešov	
18. 2.	Bans. Bystrica	Mem. Zátureckého	30, 10	MŽ	ČH B. Bystrica	
18. 2.	Závažná Poruba	Beh mládeže	beh	Dž	Pokrok Záv. Poruba	
25. 2.	Ploštín	Cena MNV Ploštín	beh	MŽD	Snaha Ploštín	
25. 2.	Podkonice	VII. r. Podkonická 15	beh	MŽD	T. Podkonice	SLS-4D
25. 2.	Nižná	Beh febr. víťazstva	beh	MŽDž	Tesla Nižná	
2.—3. 3.	Štrbské Pleso	Ver. preteky	beh+št.	MŽD	ČH Poprad	
9.—10. 3.	Kremnica	Mem. Št. Janošika	beh+št.	ž	B. Kremnica	
16.—17. 3.	Štrbské Pleso	Mem. hrdinov SNP	beh+št.	MŽ	ČH Poprad	ÚLS-3
29.—31. 3.	Štrbské Pleso	IV. roč. Tatr. pohár	beh	MŽ	Sn Smokovec	medz.
7. 4.	Štrbské Pleso	Jarné behy	beh	MŽD	Sn Smokovec	
14. 4.	Štrbské Pleso	Ver. preteky	štaf.	MŽD	ČH Poprad	

Skoky a združené preteky:

26. 12.	Kráľky	Slov. kval. pret.	skok	MDž	ČH B. Bystrica	SLS-1
16.—21. 1.	Štrb. Pleso, B. Bystrica	Pohár priateľstva	skok	M	Sn Smokovec, ČH B. Bystr.	ÚLS-2 medzin.
27.—28. 1.	Selce	Majstrovstvo Slovenska	skok, zdr.	MDž	Dr. Selce	SLS-2
4. 2.	Hronec	Verejné preteky	skok	MD	T. Hronec	
10.—11. 2.	Lalínok	Verejné preteky	skok, zdr.	MD	Sn MF Žilina	
29.—31. 3.	Štrbské Pleso	IV. roč. Tatr. pohár	skok, zdr.	MD	OV Vys. Tatry	medzin.
18.—19. 5.	B. Bystrica	Medzin. exhibícia, um. hm.	skok	M	ČH B. Bystrica	
11. 8.	B. Bystrica	Medzin. závod, um. hmota	skok	M	ČH B. Bystrica	
25. 8.	Bratislava	Ver. pretek, um. hmota	skok	M	L. Bratislava	
8. 9.	Bratislava	Dunajský pohár, um. hmota	skok	M	L. Bratislava	

Zjazdové preteky:

9.—10. 12.	Lučivná	Slov. kval.+II. liga	2xsl.	MŽ	B. Isterné	SLS-1
16.—17. 12.	Lučivná	Slov. kval.+ liga dor.	2xsl.	D	B. Isterné	SLS-1D
25. 12.	Opalisko	Slalom Opaliska	sl.	MŽD	Dukla Lipt. Mik.	
26. 12.	Priehyba	O cenu Priehyby	sl.	MŽD	Dyn. Lipt. Mik.	
31. 12.	Hrebienok	Novoročný slalom	sl.	MŽD	Sn Smokovec	
7. 1.	Jeruzal. vrch	Mem. P. Dlouhého a Kapalku	sl.	ž	Jednota Kežmarok	
7. 1.	Kamzík	Ver. preteky	sl.	MŽD	L. Bratislava	
7. 1.	Jahodná	IX. roč. cena Košic	sl.	MŽD	L. Košice	
7. 1.	Regetovka	Ver. preteky	sl.	MŽD	Part. Bardejov	
13.—14. 1.	Husárik	Ver. preteky	2 zj.	ž	L. Čadca	
13.—14. 1.	Hrebienok	Vel. cena Vys. Tater	sl.	MŽD	Sn Smokovec	
13. 1.	Levoča	Ver. preteky	sl.	MŽD	Sn Levoča	
14. 1.	Gelnica	Lukačov memoriál	os.	MŽD	Sn Gelnica	
14. 1.	Donovaly	Cena povst. Donovaly	os.	MŽD	ČH B. Bystrica	

Datum:	Místo konání:	Název závodu:	Disciplína:	Kateg.:	Pořadatel:	Druh závodu:
13.—14. 1.	Chopok-Jasná	Celostát. preteky	2zj.	D	D. Lipt. Mikuláš	ÚLS-1D
20.—21. 1.	Malino Brdo	Majstr. Slovenska	sl, os.	MŽD	TJ Ružomberok	SLS-2-2D
21. 1.	Nová Dubnica	II. roč. ceny N. Dubnice	sl.	ž	ADAST N. Dubnica	
21. 1.	Gelnica	Štít mesta Gelnice	sl.	MŽD	Sn Gelnica	
27.—28. 1.	Bezovec	VII. roč. cena Tvorby	sl.	MŽD	Sp. Piešťany	
27.—28. 1.	Plejsi	IX. roč. mem. Fr. Pažouta	sl, os.	ž	Pokrok Krompachy	
27.—28. 1.	Hrebienok	Inter Grand Prix	sl.	MŽ	Inter hotel St. Smok.	medz.
3.—4. 2.	Husárik	Memor. E. Krkošku	2zj	D	L. Čadca	
3.—4. 2.	Opalisko	Verejné preteky	2os.	D	Pokrok Záv. Poruba	
3.—4. 2.	Chvatimech	Ver. preteky	sl, os.	DŽ	Sp. Piesok	
4. 2.	Štós	Pohár závodu Sandrik	sl.	MŽD	Sp. Štós	
4. 2.	Svit	Mem. Sl. Cagašika	sl.	MŽD	Iskra Svit	
10.—11. 2.	Čertov-Javorníky	Cena Iskry Púchov	2sl.	D	Iskra Púchov	SLS-3D
10.—11. 2.	Klak	XI. roč. pohár Hor. Nitry	os.	MŽDŽ	Iskra Nem. Pravno	
11. 2.	Smolník	Pohár železoruď. baní	sl.	MŽD	B. Smolník	
10.—11. 2.	Chopok-juh	Celošt. kval.+I. liga	2zj.	MŽ	Sp. Piesok	ÚLS 2
17.—18. 2.	Mart. Hole	Memoriál J. Nováka	2sl.	MŽ	Strojár. Martin	SLS-3
17.—18. 2.	Podkonice	Cena Podkonic	2os.	D	T. Podkonice	
18. 2.	Soblahov	Halašov memoriál	sl.	MŽD	TJ Trenčín	
24.—25. 2.	Lučivná-Orava	Verejné preteky	2os.	MŽD	B. Istebné	
24.—25. 2.	Plejsi	Poh. Kromp. vzbúry	2zj.	MŽD	Pokrok Krompachy	
24.—25. 2.	Remata	Banický kahanec, noč. sl.	os.	MŽD	B. Handlová	
25. 2.	Rejkov	Ver. preteky	os.	MŽD	Spoj. závody Tisovec	
24.—25. 2.	Lipovec	Sariš. poh. a Mem. J. Veheca	sl.	MŽD	L. OZ Prešov	
23.—25. 2.	Skal. Pleso	Majstr. Slovenska	2zj.	MŽD	T. Tatr. Lomnica	SLS 4-4D
3. 3.	Mlynky	Geologické kládivo	os.	MŽD	Geolog Rožnava	
3. 3.	Bukovica	XIV. roč. Strmej doliny	sl.	MŽD	JRD Lipt. Poruba	
3. 3.	Čeranka-Javorník	Mem. J. Tybana	sl.	ž	Sp. PS Pov. Bystrica	
28. 2.—3. 3.	Vysoké Tatry	Majstrovství ČSSR	vše	MŽ	T. Tatr. Lomnica	
10. 3.	Homolka	IV. roč. cena Homolky	sl.	MŽD	B. Handlová	
10. 3.	Křížná	Ver. preteky	os.	MŽD	ČH B. Bystrica	
15.—18. 3.	Vysoké Tatry	Velká cena Slovenska	sl, os.	MŽ	Ms Vys. Tatry	medz.
19.—24. 3.	Jasná-Vrátná	Týžden alp. disc. Velká cena Dem. jaskyň Jánošíkova valaška	vše	MŽ	D. Lipt. Mikuláš Sn MF Žilina	medz.
24. 3.	Skal. Pleso	Mem. obětí lavín	os.	ž	TJ Kežmarok	
30.—31. 3.	Vrátná	Jánošíkov opasok	sl, os.	D	Sn MF Žilina	SLS-3D
6.—7. 4.	Žiarská dolina	XI. roč. cena Lipt. Hol.	2os.	MŽD	Žiar-Stavotnd.	
6.—7. 4.	Chopok-juh	Ver. preteky	2os.	MŽD	Sp. Piesok	{?}
6.—7. 4.	Chopok-Jasná	Celošt. kval.+I. liga	sl, os.	MŽ	D. Lipt. Mikuláš	ÚLS-4
14. 4.	Skal. Pleso	Veľkonočné preteky	sl, os.	MŽD	T. Tatr. Lomnica	
20.—21. 4.	Chopok-juh	Velká cena Niz. Tatier	sl, os.	MŽD	Mostáreň Brezno	
27.—28. 4.	Jahnačí štít	Štít Jastrabej veže	sl, os.	MŽD	T. Tatr. Lomnica	
4.—5. 5.	Roháče	O goralský klobúk	2sl.	MŽD	Slávia Dol. Kubín	
4.—5. 5.	Dolína Zlomisk	Dračia Bránka	zj.	MŽD	Sn Smokovec	
12. 5.	Ďumbier	Slalom funkcion.	sl.	MŽ	ČH B. Bystrica	
12. 5.	Malá Stud. dol.	Jarné preteky mládeže	sl.	DŽ	Sn Smokovec	
6.—7. 7.	Zelené Pleso	XVIII. roč. Letný slalom Mem. padlých hrd.-lyžiarov	sl, od.	MŽD M	TJ Kežmarok	

ROK 1968

Lyžařské soutěže, které budou od roku 1968 do roku 1970 pořádány, stávají se nedílnou součástí příprav mistrovství světa, jehož organizací ve Vysokých Tatrách byl pověřen Čs. svaz tělesné výchovy a za jehož organizací plně odpovídá ústřední sekce lyžování.

Lyžařské soutěže v nejbližších letech mají plně ověřit naše organizační schopnosti a připravit řadu organizačních pracovníků na úkol, který v našem lyžování je ojedinělý — na mistrovství světa u nás doma. Nejde však jen o organizační pracovníky, rozhodčí, sportovně technické pracovníky, ale i o trenéry a závodníky, kteří právě na tomto mistrovství by měli prokázat, že nezaostáváme a že držíme krok s ostatními zeměmi, a měli bychom dokonale využít tohoto mistrovství světa u nás jako odrazového můstku k vyšším cílům — k dalšímu rozvoji lyžování a sportovního mistrovství.

A právě lyžařskými soutěžemi, které jsou neoddelitelnou součástí a vyvrcholením sportovního tréninku a které pomáhají ověřovat kvalitu a výsledky přípravy závodníků i kvalitu práce trenérů, musíme co nejlépe přispívat ke zvyšování sportovního mistrovství, aby výsledky na mistrovství světa v r. 1970 byly ty nejlepší. Doba tří let není doba dlouhá, ale o to více musí být naše snažení stupňováno a dobrou organizací lyžařských soutěží musíme vytvořit ty nejlepší podmínky pro růst výkonnosti našich závodníků.

S přípravou lyžařských soutěží 1968 bylo započato ihned, jakmile zmizely v našich horách poslední stopy sněhu, na sportovně technických aktivech i na konferenci trenérů. Po zhodnocení soutěží pořádaných v uplynulé zimě, kdy probíhaly v novém organizačním uspořádání, po získaných zkušenostech a pečlivém uvážení byly zpracovány a vydány sportovně technické zásady lyžařských soutěží v r. 1968.

Je třeba zdůraznit, že vydané zásady byly zpracovány ve vzájemné shodě a dohodě sportovně technické komise s jednotlivými trenérskými radami, aby tak co nejlépe mohly lyžařské závody přispívat k růstu sportovní výkonnosti a byly pobídkou k těm nejlepším přípravě závodníků. Tato vzájemná spolupráce v organizační přípravě lyžařských závodů jistě přispěje k vzájemné důvěře a další spolupráci těchto složek i při vlastním organizová-

ní závodů a k jejich provedení, při nichž bude nutné vydané a schválené zásady plně a důsledně respektovat.

V tomto článku není možné zabývat se veškerými podrobnostmi vydaných sportovně technických zásad, které byly vydány písemně ve Zprávách sekce a rozeslány všem okresním sekcím a oblastními soutěžními komisím, ale přece jen bych chtěl širší lyžařskou veřejnost upozornit na hlavní všeobecně platné zásady, které mají systematicky usměrnit lyžařské závody a jejich organizaci.

Struktura lyžařských soutěží v roce 1968 se při zachování pěti oblastí (Praha, západočeská, východočeská, moravská a slovenská) ponechává stejná jako v roce 1967. Zachovává se tím systém

vodník nemůže startovat v závodech jednotlivců.

V roce 1968 bude v přímé návaznosti na výsledky roku 1967 pokračovat liga (mistrovství družstev) a běžeckých a sjezdových disciplín a celostátní soutěž družstev pro skok a sdružený závod podle pravidel těchto soutěží schválených plénum lyžařské sekce v r. 1966 s drobnými úpravami provedenými sportovně technickou komisí. Tyto úpravy týkají se však pouze způsobu hodnocení závodů ve sjezdových disciplínách a v závodech ve skoku a sdruženém závodě, kde se přechází z hodnocení výkonů jednotlivých závodníků přepočtem na FIS body (podle lyžařských tabulek). Tato úprava sleduje zvýšení snahy závodníků dosáhnout nejlepší výkon, a to jak indivi-

A LYŽAŘSKÉ SOUTĚŽE

přebornických a mistrovských soutěží, které tvoří přebory tělovýchovných jednot (lyžařských oddílů), přebory okresů, kvalifikační závody celostátní a oblastní a mistrovství a přebory ČSSR.

Kvalifikační závody jsou tak součástí mistrovských a přebornických soutěží a přejímají funkci kvalifikace pro postup do vyšších typů soutěží.

K organizaci účasti na mistrovství, celostátním přeboru dorostu a kvalifikačních závodech přistupuje se však v příštím období diferencovaně podle podmínek a potřeb jednotlivých disciplín, jak bylo požadováno na konferenci trenérů.

Podrobnosti nelze sice provádět v tomto informačním článku, ale všeobecně je možno říci, že u sjezdových disciplín vychází se z výkonnostních žebříčků a u běžeckých disciplín, v závodech ve skoku a ve sdruženém závodě z výsledků kvalifikačních závodů, které budou předcházet mistrovství a přeborům. Podrobné podmínky rozpracované podle disciplín jsou však přesně stanoveny v Zásadách vydaných ve Zprávách ústřední sekce lyžování a je zapotřebí, aby se s nimi trenéři a závodníci dobře seznámili, aby nedocházelo k »dohadovačkám«, jak tomu mnohdy bylo v předcházejících letech.

V této souvislosti je třeba i uvést, že bylo rozhodnuto, aby štafety v mistrovství i v přeboru dorostu byly zásadně oddílové, přičemž oddíl, který má v nominaci pouze dva závodníky, může třetího člena doplnit (na vlastní náklad), přičemž však tento zá-

duální (pro žebříček), tak i pro soutěžící dotýká.

Úprava dotýká se dále soutěže skokanů a sdruženářů, kde do soutěže družstev mohou být zařazeny jen oddíly, které mají nejméně 3 skokany a 2 sdruženáře.

I v oblastech ponechává se soutěž lyžařských oddílů, která získává další obliby a přispívá k aktivizaci lyžařských oddílů v závodním lyžování. Vítězové jednotlivých oblastí mají možnost utkat se v celostátním kvalifikačním závodě o postup do ligy.

Ústřední sekce lyžování doporučuje i u dorostu, případně i u žactva pořádat oblastní soutěže družstev vyhodnocováním výsledků z oblastních kvalifikačních závodů (nebo oblastního přeboru žactva), a to podle podmínek té které oblasti.

Je třeba zdůraznit, že oblastní soutěže družstev a kvalifikační závody nesmějí být pořádaný v termínech mistrovství, přeborů ČSSR a celostátních kvalifikačních závodů.

Je třeba upozornit, že přebory žactva končí sice v oblastech, ale byl vzat v úvahu hlas z hnutí požadující celostátní závody žactva. V celostátním kalendáři jsou proto zařazeny celostátní závody žactva, a to v běžeckých a sjezdových disciplínách a ve skoku (po jednom závodě).

Je však žádoucí, aby kromě závodů řízených ústřední sekcí a jednotlivými oblastními soutěžními komisemi, o nichž jsem se zmínil, byl uspořádán co největší počet okresních přeborů, přeborů

(Dokončení na str. 154.)

ROK 1968 a lyžařské soutěže

(Dokončení ze str. 153.)

lyžařských oddílů a řada dalších veřejných závodů pro široký okruh závodníků, neboť oblastní kvalifikační závody jsou přístupny jen závodníkům příslušné oblasti.

Ve shodě s trenérskými radami bylo dále rozhodnuto, aby i výkonnostní třídy byly v roce 1968 udělovány pouze z těchto závodů:

u běžeckých disciplín, skoku, sruženém závodě a v biathlonu — pouze z výsledků mistrovství a celostátních kvalifikačních závodů;

u sjezdových disciplín — z výsledků mistrovství a celostátních a oblastních kvalifikačních závodů.

Zde bych chtěl zdůraznit, že podle JSK a rozhodnutí ÚV ČSTV I. VT udělují se pouze ústředně (ústřední sekce lyžování).

Závodníci stále však přehlížejí funkci výkonnostních tříd a stále je mnoho závodníků, kteří si nedají udělení VT zaznamenat v průkazce, ačkoli technické podmínky splnili. Bylo tomu tak v předcházejících letech a bylo tomu tak i letos. Je škoda, že pouhou formalitou se závodníci mohou připravit o možnost startu vyššího typu, kde účast závodníků je omezená výkonnostní třídou. Zde pokulháva disciplína závodníků a mnohdy i pořadatelů závodů při kontrole průkazů.

V tomto informativním článku, který není vyčerpávající, pokusil jsem se šířit lyžařskou veřejnost a hlavně závodníky a trenéry informovat o hlavních zásadách lyžařských soutěží v roce 1968. Je však nutné, aby zvláště trenéři se seznámili podrobně i s dalšími podrobnostmi sportovních technických zásad vydaných ÚSL a seznámili s nimi i své závodníky, aby na závodech nedocházelo někdy i k nechutným dohadům o tom, kdo může a nemůže startovat. Na aktivu STK I na konferenci trenérů i na plenárním zasedání ústřední sekce bylo jednoznačně konstatováno, že jen dodržováním pravidel a sportovních technických podmínek odstraníme nedostatky, které se pfece jen sem a tam v lyžařských závodech vyskytují a vyvěrají mnohdy z neznalosti a jsou předmětem zbytečné kritiky.

Ovšem i pořadatelé lyžařských závodů musí dodržovat tato pravidla a v rozpisech soutěží musí uvést všechny údaje, s nimiž musí být složky vysílající závodníky

a závodníci sami seznámeni. Přitom pořadatelé jsou povinni zpracované a schválené podle ustanovení pravidel lyžařských závodů včas rozeslat za všechny zainteresované složky (lyžařské sekce, oddíly a základny).

Jen tak zajistíme dobrou přípravu a tím i provedení závodů.

Ústřední sekce zveřejňuje v dnešním Lyžařství kalendář lyžařských závodů, který obsahuje všechny lyžařské závody kategorií A a B (závody celostátního a oblastního významu) a pŕjde o to, aby tento plán závodů byl důsledně dodržován, aby byl přehledem nejen plánovaných závodů, ale aby byl i přehledem o uspořádaných závodech. Jejich uveřejnění v kalendáři je pro pořádající složky závazné pro jejich uspo-

řádání i dodržení stanovených termínů.

Je si jen přát, aby lyžařské závody v roce 1968 splnily to, co od nich očekáváme — jejich dobrou organizační připravenost i provedení a plné využití závodníků po celé zimní období, které pro nás začíná s prvními sněhovými vločkami a končí, až jarní sluníčko rozehrje poslední zbytky sněhu;

aby lyžařské soutěže v nastávajícím roce přispěly vydatnou měrou ke zvýšení přípravy závodníků a tím i ke zvýšení jejich sportovní výkonnosti;

aby byly dobrým nástupem do všestranných příprav na mistrovství světa 1970 ve Vysokých Tatrách.

Fr. TÁBORSKÝ,
předseda STK ÚSL

Attila Mitro dobojoval...

I keď ešte v srdciach pocítujeme čerstvú a veľkú bolesť nad stratou nášho mladého košického lyžiarazjazdára Ati Mitra — je treba napísať tie posledné riadky o ňom, ten krátky nekrológ. Poznali sme ho od desiatich rokov na pretekárskych tratiach, tešil sa z úspechov, zo srdca mal rád hory, sneh a lyže! Ale už dobojoval...

Bojoval statočne za svoj život, tak ako na zjazdárskych a slalomových tratiach do poslednej sekundy, ale tentoraz nelútostný osud mu nedovolil zvíťaziť.

Po ťažkej chorobe v 26 rokoch opustil rady talentovaných športovcov vo chvíli, keď už bol zmierený aj s tým, že bude lyžovať s jednou nohou, lebo druhú mu museli amputovať, avšak veril, že bude ešte dobrý tréner-zjazdár, veď bol učiteľom telovýchovy.

Ako dorastenec držal rekord v skoku o žrdi, hral výborne futbal, hádzanú, hokej, plával, ale nado všetko miloval stráne zasnežených Nízkych a Vysokých Tatier.

Syn dlhoročného zanezaného košického lyžiar-skeho pracovníka a funkcionára Lokomotívy Košice Bélu Mitru, prvé kroky aj úspechy robil už v detstve pod vedením svojho otca, ktorý mu vstúpil lás-

ku k horám a lyžiam. Rad svojich významnejších úspechov započal ako mladší dorastenec na I. celoštátnej spartakiáde v Tatrách. Pozejšie vo farbách Lokomotívy Košice ako prvý Košičan prebojoval sa do celoštátnej zjazdárskej elity. Bol viacnásobný akademický majster ČSSR a Slovenska v zjazdových disciplínach, víťaz mnohých Putovných pohárov — ako najvýznanejšie Kahanec bane Mlynsky, Sandrik-Stós, Štít mesta Košice, Smolník, atď.

Košická Lokomotíva a s ňou všetci športovci, ktorí ho poznali, vzdávajú týmto hold jeho pamiatke.

Ing. J. BEAUFORT

Naše žebříčky

Jméno	Oddíl	Slalom um. body	Obřf slalom um. body	Sjezd um. body
DOROSTENCI STARŠÍ				
Berger Martin	Spartak Vrchlabí	18 46,86 (3)	15 43,62 (4)	
Brož Jiří	Sn Pec p. Sn.	1 2,16 (4)	6 11,01 (4)	
Buchcar Josef	Lok. Čadca			8 39,28 (1)
Bulánek Ivan	Lok. Bratislava		14 40,55 (3)	
Čáni Ladislav	Lok. Košice			21 51,40
Dupal Jiří	Lok. Olomouc			11 41,74
Formánek Zdeněk	S. Janské Lázně	7 30,27 (4)	16 44,53 (2)	23 52,20
Griesl Miloš	Ještěd Liberec	4 19,42 (3)	4 7,14 (3)	5 33,48
Hanus Eduard	Baník Podbrezová	5 23,94 (4)	9 24,76 (4)	
Hanzlián Jaromír	TJ Frýdek-Místek	11 34,56 (3)	13 37,69 (4)	
Hejduk Václav	Lok. Teplice			20 50,60
Hofmann Stanislav	CHEZA Litvínov	19 49,89 (4)	17 45,63 (4)	
Holčák Petr	RH Místek	8 31,10 (3)	22 54,78 (4)	7 35,16
Holinger Jaroslav	Chem. Ústí n. L.	20 54,32 (3)	2 3,80 (4)	
Hrbek Milan	Sp. Rokytnice n. J.		20 53,59 (3)	23 52,20
Hudáček Jan	T. Tatran. Lomnice	9 31,23 (3)	21 54,31 (3)	1 0,00
Jakimič Leonid	Ještěd Liberec	16 44,13 (3)		10 40,10
Kiša Rostislav	Sn Malá Fatra	15 40,26 (3)	12 32,17 (3)	
Klič Robert	MEZ Frenštát p. R.	14 39,48 (3)	24 58,61 (2)	
Kovařík Miroslav	MEZ Frenštát p. R.			12 43,38
Krasula Luboš	T. Tatran. Lomnice	22 58,35 (3)	3 4,72 (3)	2 19,00
Marenčík Bohuslav	B. Boží Dar			8 39,28
Matějovský Tomáš	Sl. Praha	17 44,88 (2)		
Münster Jan			5 10,98 (3)	
Nahálka Jaroslav	Dyn. Nízké Tatry	3 13,76 (4)	8 22,47 (4)	
Nohel Pavel	TJ Frýdek-Místek	2 6,90 (3)	1 2,00 (4)	12 43,38
Novák Jiří	Lok. Teplice	13 38,61 (3)	7 22,38 (4)	18 49,00
Pekluda Ladislav	MEZ Frenštát p. R.	24 67,49 (3)		
Rebroš Pavel	Lok. Čadca	23 60,14 (3)	18 47,26 (3)	25 52,98
Rousek Milan	Sn Pec p. Sn.			15 46,40
Saraz Alexander	T. Tatran. Lomnice		23 57,40 (3)	
Sedláček Vít	Baník Ostrava			19 49,80
Sekelský Milan	Baník Podbrezová	12 38,48 (3)	25 59,95 (4)	
Sinay Juraj	Slavia Košice			16 47,40
Stárek Aleš	Sl. Praha ÚRO			16 47,40
Srolek Karel	Sokol Klášterec	21 57,47 (3)		
Technik Petr	Ještěd Liberec	10 31,31 (4)	10 30,47 (4)	14 45,80
Trtík Jan	RH Brno	6 29,48 (2)		4 26,74
Urban Frant.	Slavia Praha ÚRO		19 53,69 (4)	
Vilímek Jindřich	Lok. Šumperk			3 23,30
Vokatý Petr	Jiskra Jablonec	25 68,56 (4)	11 31,84 (4)	6 34,32
Vyšňovský Petr	TJ Kežmarok			21 51,40
DOROSTENKY STARŠÍ				
Braunerová Ingrid	Ještěd Liberec	18 131,83 (3)	14 120,23 (2)	
Cieglerová Alena	Frýdek-Místek	19 131,94 (3)	22 229,07 (3)	
Cuninková Táňa	D. Nízké Tatry		23 290,26 (3)	
Čermáková Hana	Sl. Praha		24 305,64 (2)	19 95,24 (1)
Demkowyczová Iv.	Jiskra Jablonec	13 99,73 (2)	18 148,65 (2)	
Frumertová Eva	RH Brno	9 74,92 (2)		21 110,40
Glázrová Alena	Sn Pec p. Sn.	9 18 (1)		11 60,80
Hejduková Dagmar	Lok. Teplice	2 7,66 (2)	6 25,09 (2)	15 67,80
Hořešovská Jiř.	MEZ Vsetín	14 106,30 (2)	7 52,64 (2)	14 67,10
Jacelínová Iv.	A. Ml. Boleslav	15 107,42 (3)	15 134,42 (3)	13 63,60
Kantová Vířa	Žižka K. Vary		5 23,92 (3)	10 56,60
Kopecká Eva	Ještěd Liberec	6 52,18 (2)	16 139,07 (2)	6 35,70
Krátká Jar.	RH Brno	20 135,38 (2)	25 500,01 (2)	20 107,40
Kubínová Milosl.	Sn Pec p. Sn.		2,00 (1)	1 0,00
Malá Marie	T. Žel. Ruda			18 94,80
Matějková Ivana	ČZM Strakonice	12 87,18 (4)	10 77,58 (4)	9 48,76
Oravcová Helena	Sn Smokovec	21 137,97 (2)	17 140,57 (2)	
Papánová Zuzana	Sl. Malá Fatra	1 0,00 (4)	1 4,40 (4)	2 2,70
Pozdníková Gabr.	Sl. Praha	22 165,28 (2)	20 162,59 (2)	17 84,04
Rašková Darina	Chem. Ústí n. L.	11 82,46 (3)	11 90,12 (2)	16 71,21
Součková Etela	S. Janské Lázně			4 24,60
Sibřarová Věra	SPOZA Č. Lípa	23 180,14 (2)	19 156,06 (2)	
Sormová Ivana	Sn Pec p. Sn.	10 78,98 (3)	13 116,15 (3)	8 46,60

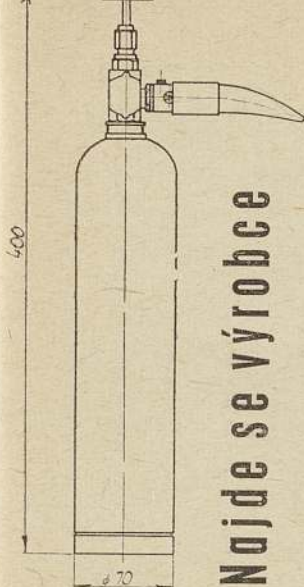
Jméno	Oddíl		Slalom um. body	Obří slalom um. body	Sjezd um. body
Tušilová Alena	Sl. Košice	16	116,84 (2)	2 4,58 (3)	11 60,80
Uhrová Vlasta	Sn Pec p. Sn.	5	30,45 (4)	8 53,42 (3)	4 24,60
Vartovníková Marie	Sn Smokovec			21 212,98 (2)	
Veličková Hana	Baník Ostrava	4	29,05 (4)	3 7,80 (3)	3 8,10
Zelníčková Ivana	Sl. Praha	3	14,44 (3)	4 13,67 (3)	23 209,48
Zitková Michaela	Sl. Praha	17	131,06 (2)		22 111,00
Zubacká Zlatica	Sn Malá Fatra	8	66,32 (2)	12 11,46 (2)	
Žižková Slávka	TJ Gottwaldov	7	55,56 (2)	9 72,31 (2)	7 40,84

DOROSTENCI MLADŠÍ

Bancíř Jaroslav	Sp. Vrchlabí	14	102,90 (3)	17 87,65 (3)	12 41,72 (1)
Bubeník Petr	S. Jánské Lázně	22	158,20 (2)	18 88,43 (2)	22 58,22
Cieglér Petr	Frydek-Místek			22 112,94 (2)	
Čeřovský Otakar	Sl. Praha	8	66,80	5 45,44 (4)	
Čiliík Vladimír	B. Podbrezová	21	142,36 (2)	23 115,86 (2)	
Dolenský Ivan	TOFA Jiřetín	19	130,08 (2)	14 80,38 (2)	15 45,54
Dumek Josef	Slavoj Kořenov	15	109,94 (2)	19 88,63 (2)	
Heczko Jan	TŽ Třinec	9	66,89 (3)	15 82,61 (2)	
Holeček Jiří	Sn Mar. Lázně				7 24,18
Horáček Jakub	Sp. Strakonice	20	133,91 (2)		
Hronek Jan	Ještěd Liberec			24 138,66 (2)	8 25,86
Ibler Zbyněk	Lok. Teplice	23	208,60 (2)	6 50,57 (2)	13 44,02
Jirsa Martin	Sl. Praha				25 62,54
Kořán Otakar	Baník Jáchymov				5 20,82
Kotala Petr	Baník Ostrava			25 142,46 (2)	
Krasula Josef	T. Tatr. Lomnicve	7	61,54 (2)	11 75,64 (3)	8 25,86
Mathé Ivo	Sl. Praha	17	121,72 (2)	20 89,74 (2)	
Menec Mojmír	TJ Gottwaldov				19 50,10
Miškoczi Matian	Lok. Košice				25 62,54
Nóvák Petr	Lok. Čadca	10	69,63 (4)	7 64,91 (4)	23 58,94
Pančocha Jaroslav	Sp. Uh. Brod	13	93,44 (3)	9 70,98 (3)	11 40,94
Pančocha Karel	Sp. Uh. Brod	16	116,70 (3)	4 17,84 (3)	10 31,84
Pilař Ivan	Baník Ostrava	6	55,82 (3)	16 83,06 (3)	1 0,00
Poláček Vladimír	D. Nizké Tatry	5	45,93 (2)		
Sochor Miloslav	Sn Pec p. Sn.	2	25,40 (2)	2 8,00 (3)	16 46,30
Strpek Ladislav	Elektrárna Lipno	18	124,08 (2)	13 80,23 (2)	
Škampa Jiří	Sn Šp. Mlýn	1	0,00 (3)	1 0,00 (3)	6 21,66
Šlachta Milan	D. Nizké Tatry	11	76,03 (2)	12 79,18 (2)	13 44,02
Švitorka Milan	SEBA Tanvald				21 52,32
Tarnocy Branislav	D. Nizké Tatry	12	78,20 (2)	8 65,70 (2)	2 4,75
Tonek Leon	Chem. Ústí n. L.				20 51,58
Topercer Peter	TJ Kežmarok			21 104,25 (3)	4 19,98
Vojtěch Martin	S. Janské Lázně	3	31,24 (4)	3 10,66 (4)	18 48,58
Vořechovský Oldřich	Sn Pec p. Sn.	4	44,29 (4)	10 71,56 (4)	3 19,14
Votoček Josef	Sp. Rokytnice				17 47,06
Zubatý Jaroslav	Beník Jáchymov				24 61,90

DOROSTENKY MLADŠÍ

Benkeová Zuzana	D. Nizké Tatry	6	61,84 (2)	5 45,83 (3)	5 26,06 (1)
Diblíčková Olga	Sn Šp. Mlýn	13	158,64 (2)	9 72,79 (2)	15 74,42
Durďová Hana	Lok. Olomouc			19 208,16 (2)	25 121,26
Fričová Milena	Sl. Praha	7	93,29 (3)	14 118,17 (4)	8 35,61
Hostovská Eva	B. Podbrezová	5	50,88 (3)	3 28,30 (3)	
Jobová Libuše	Sp. Odol. Voda				8 35,61
Kazdová Eva	Sn Šp. Mlýn			4 34,24 (2)	6 26,80
Klimentová Helena	Ještěd Liberec			18 158,63 (2)	
Konvalnová Alena	Sp. Vrchlabí			17 155,98 (2)	
Kořánová Olga	Baník Gottwaldov				17 78,26
Koutová Ivana	RH Brno	16	194,83 (2)	10 78,99 (2)	11 43,98
Kovářová Eva	Sl. Praha				16 76,98
Kyselková Zuzana	D. Nizké Tatry	8	101,29 (2)	11 79,80 (3)	3 17,85
Luczková Dáša	Sn Pec p. Sn.	2	34,72 (4)	2 24,18 (4)	7 31,23
Matošová Darina	Sn Smokovec	11	130,92 (2)	6 57,19 (2)	2 8,00
Melerová Věra	Ještěd Liberec	1	2,62 (4)	1 10,36 (4)	18 78,90
Neubaerová Jitka	Sn Šp. Mlýn			13 92,63 (2)	22 96,10
Palánová Lenka	Chem. Ústí n. L.	12	131,49 (2)		14 61,83
Sivčáková Olga	B. Podbrezová	9	122,99 (2)	8 66,48 (3)	20 91,90
Statelová Dagmar	Lok. Bratislava	10	123,97 (2)	20 226,17 (2)	10 40,68
Šamánková Drah.	Sp. Přerov				23 116,64
Šebestová Marie	B. Podbrezová	3	36,32 (4)	12 81,63 (4)	3 17,85
Šilová Marie	Lok. Kolín				21 94,90
Šmídová Blanka	ČZM Strakonice	14	169,44 (2)	16 154,63 (2)	24 118,96
Švábová Radka	Prazdroj Plzeň				12 47,13
Váňová Hana	Chem. Ústí n. L.				13 49,26
Vlčková Olga	Sl. Praha	4	50,30 (4)	7 58,75 (3)	1 0,00
Volná Renata	RH Brno	15	182,79 (2)	15 147,03 (2)	19 90,68

Najde se výrobce

Benzínové opalovací lampy, které až dosud u nás lyžaři-běžci používají při stahování vosku z lyží, jsou velmi nepraktické a v zahraničí dávno nepoužívané. (Častá poruchovost — ucpávání trysky, dlouhá doba potřebná k rozeřádání atd.). Až donedávna nebylo možno u nás pomýšlet na výrobu opalovací lampy na plyn, kterých se v zahraničí běžně používá. Nebyly u nás v prodeji vhodné plynové bombičky. V loňském roce se však objevily na našem trhu hned dva druhy turistických vaříčů na propan-butan, které mají vhodné bombičky, kterých by se dalo použít při menší úpravě jako opalovacích lamp.

Několik po domácku vyrobených lamp jsme mohli vidět u našich lyžařů i v minulé sezóně. Jednu z nich jsme se pokusili vykouzlit i v Rožnově. Popis uvádíme níže.

Jde ovšem o to, zda by takovou lampou nemohl začít vyrábět některý náš podnik sériově. Byl by to úkol poměrně lehký, vzhledem k tomu, že bombiček je na našem trhu dost, jsou kvalitní, vyhovují i tvarem a výměna prázdné bombičky za plnou stojí

jen 3,50 Kčs a pokud by některý podnik tyto lampy začal vyrábět, byli by mu všichni lyžaři velmi povděční a navíc nemuseli bychom pošilhávat po zahraničních účastnících našich lyžařských závodů a závidět jim jednu z maličkostí, které nám zpřijemňují naši chvíle na horách okolo lyžařských běžeckých závodů.

Popis opalovací lampy na propan-butan: Hořák na opalování je konstruován na principu Bunsenova hořáku. Jako zdroj plynu je použita láhev z turistického vaříče SFINX o obsahu 0,38 kg propan-butanu. Přímou na závit láhve je našroubován jehlový ventil, který nese trysku se směšovačem. Uzavírání plynu a seřizování plamene se provádí jehlovým ventilem. Bombička propan-butan 0,38 kg JMP, zkušební tlak 26 kg/cm² za 50,— Kčs k dostání na dobírku v obchodním domě Magnet Pardubice.

Člen trenérské rady závodu sdruženého lyžařské sekce ÚV ČSTV Maleňák Bohuslav

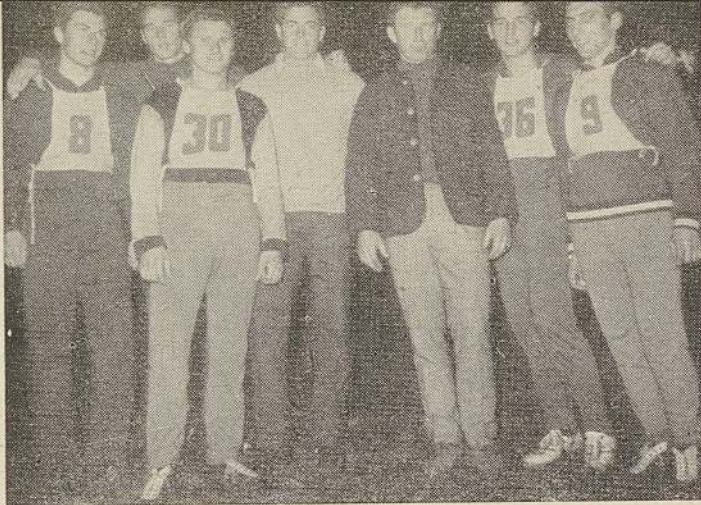

Lyžaři bez lyží. Na trati Mšeno n. N.—Černá hora—Mšeno n. N. dlouhé 32 km, uspořádali lyžaři Jiskry Mšeno n. N. v pořadí už V. ročník lyžařského běhu dvojic i jednotlivců. Během trati se museli závodníci vypořádat s výškovým rozdílem 550 m. V jednotlivcích měl nejlepší čas atlet LIAZ Jablonec J. Krause, který těžkou trať uběhl za 1:48,53 hod., ale hned na druhém místě doběhl lyžař K. Bieman z pořádatelického oddílu, který měl čas 1:49,55 hod. Stejně s oddílovým kolegou J. Šimůnkem pak vyhráli závod dvojic společným časem 3:46,48 hod. před loňskými vítězi Fr. Münzberger—Schl. Günther 3:47,37 hod. Celkem doběhlo 50 závodníků. Na fotografii je nejspěšnější lyžař závodu K. Bieman ze Mšena n. N. v závěru závodu. [FP]

Při tréninku na prvním sněhu na Labské louce v Krkonoších zastihl 2. listopadu Václav Kreistinger lyžaře Rudé hvězdy Semity.

Malé Rakousko je proslulé tím, že má největší počet lyžařských výtahů. Od roku 1965 přibývalo 201 nových zařízení. Tím se zvýšil celkový počet na 1412, z čehož je 103 kabinových výtahů, 188 sedačkových a 1121 vleků.

Obě družstva po skončeném závodě: zleva stojí Bechter, Heidler, Janda, trenér Rakušanů Prödinger, trenér našich Vedral, Pažout a vítěz závodu Čermák.

připravení na sněh. Závod vyhrál Čermák za 108,2 vt. (49,4+58,8) před loňským vítězem Tacincem — Seba Tanvald 109,2 vt., a dalšími členy našeho olympijského družstva Jandou a Pažoutem, kteří měli shodný čas 110,4 vt. Rakušanům se mnoho nevedlo. Bechter skončil na 8. místě časem 115,3 vt., Heidler byl diskvalifikován pro neproběhnutí brankou.

Text i foto Fr. Pilný

Janda při průběhu brankou

Sjezdaři na suchu

Olympijské družstvo ČSSR sjezdařů mělo mj. týdenní přípravu na ještědu a v Jizerských horách. Pod vedením trenéra J. Vedrala zde byli Jar. Janda, Mil. Pažout a Jan Čermák. S našimi zde trénovalo také juniorské družstvo Rakouska Klaus Heidler a Harald Bechter, vedené trenérem Petrem Prödingerem.

Příprava probíhala na ještědské sjezdovce, v lese, nezapo-

mělo se ani na obratnost a hlavně vytrvalost. Oba trenéři byli spokojeni s prostředím i vlastním průběhem společné přípravy. Na závěr se zúčastnila obě družstva XI. ročníku slalomu na suchu, jehož pořadatelem byli lyžaři Slávie VŠST Liberec. Závodilo se v lesním prostoru Lidových sadů, kde označené stromy vytvořily slalomové branky. Naši olympionici prokázali dobrou přípravu.

Ve IV. ročníku chodeckého závodu 100 km za 24 hodin Jizerskými horami byli mezi 148 startujícími početně zastoupeni hlavně lyžaři. Využili namáhavé tratě k prověření své fyzické zdatnosti i připravenosti před odchodem na sněh.

První cílem prošel, ale většinu trasy běžel, lyžař ještědu Liberec Jos. Langmayer v senzačním čase 9:15 hod. Druhým byl lyžař Slavie VŠ Praha Jar. Rozkovec za 9:45 hod. a třetí byl Jar. Baalátka ze Slavie VŠST Liberec v čase 10:57 hod. V čase pod 12 hodin pak ještě došli další lyžaři ještědu Liberec Houda, Veselý a Vašek. Po bok mužů se postavilo i 23 žen, z nichž jen 3 vzdaly! Nejlepší čas z nich měla Patková 14:57 hod.

Na fotografií skupina lyžařů na trati po půlnočním startu. Zleva jde Rozkovec (byl druhý) a hned vedle něho vítěz závodu Langmayer.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 55 29. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ČV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,— Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. A-08*72287

ROČNÍK 53

ČÍSLO 10

JANDA: 1. Při jarních závodech v Heiligenblut, kde prokázal výrazné snížení rozdílu za nejlepšími závodníky alpských zemí, které potvrdil při závodech na Kavkaze. 2. V mlze jako při sjezdovém závodě, v rychlosti také až 90 km/hod., při překonávání vlny na umělé hmotě v Oberwiesenthalu. 3. Na vodě (stejně jako na sněhu) při slalomu při přípravě u moře v Jugoslávii.

PAŽOUT: 1. I když není sněh, dá se trénovat — vždy a všude. Milanova výzbroj je však poněkud »upravena«. 2. Každá technická chyba se projeví na krátkých lyžích více než na sněhu. Proto jede Milan s plným zaujetím.

Příprava našich olympioniků-sjezdařů vyvrcholila týdenním tréninkem v NDR. Jednou z forem přípravy byla jízda na krátkých travních lyžích. Jede Janča.

Všechny snímky na obálce JAN VEDR